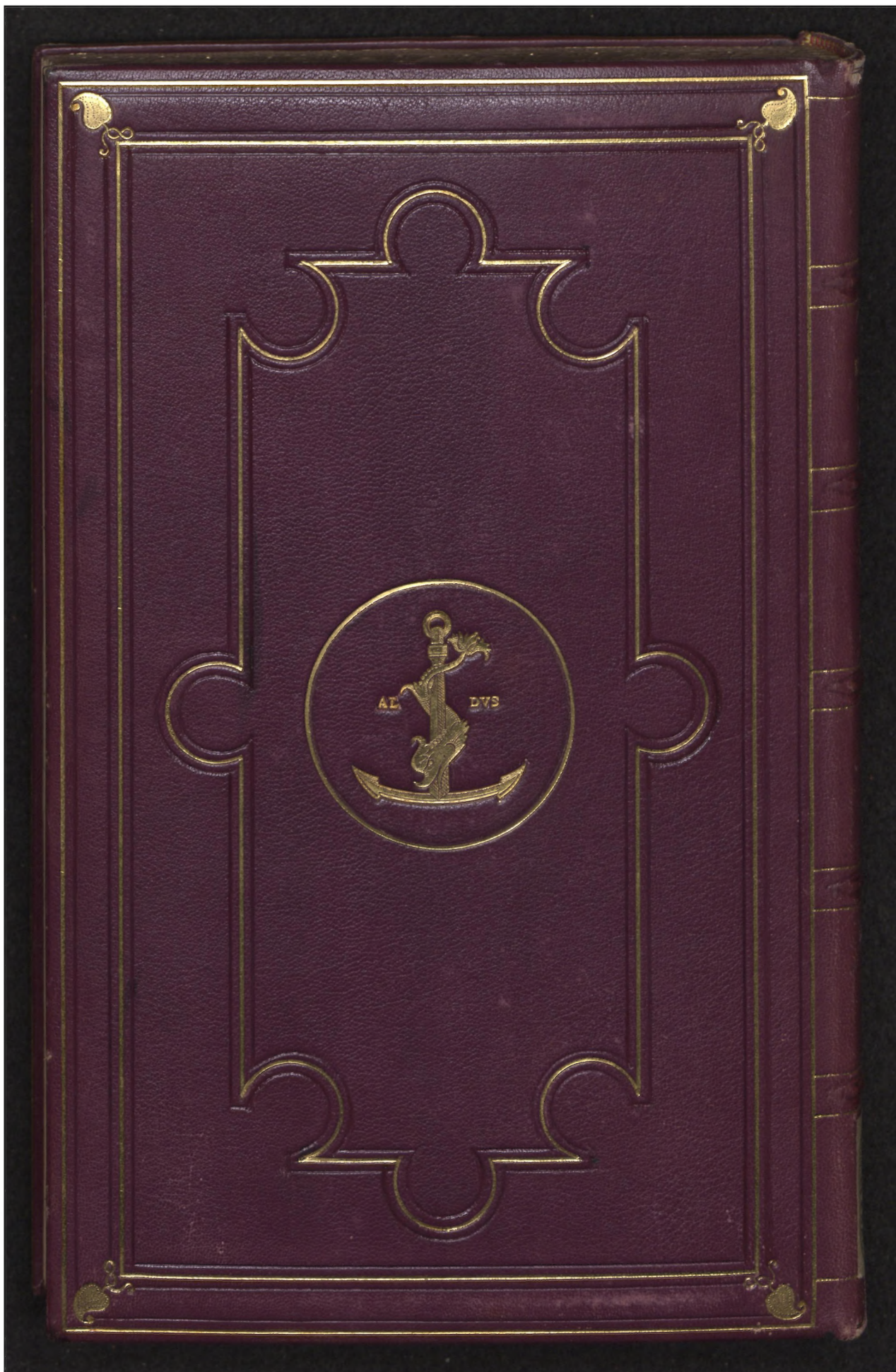

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.7.34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.

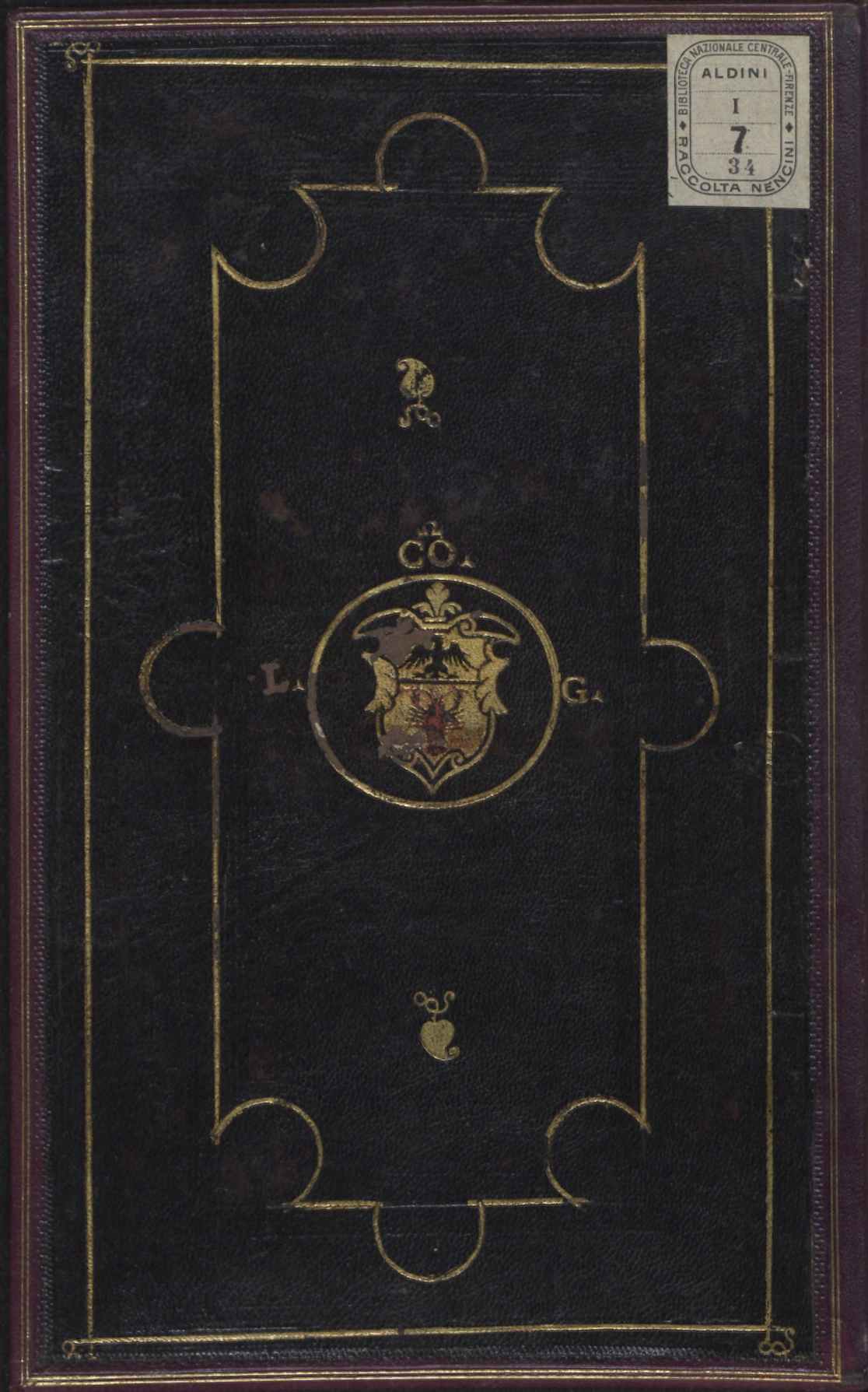
Ald.1.7.34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.7.34

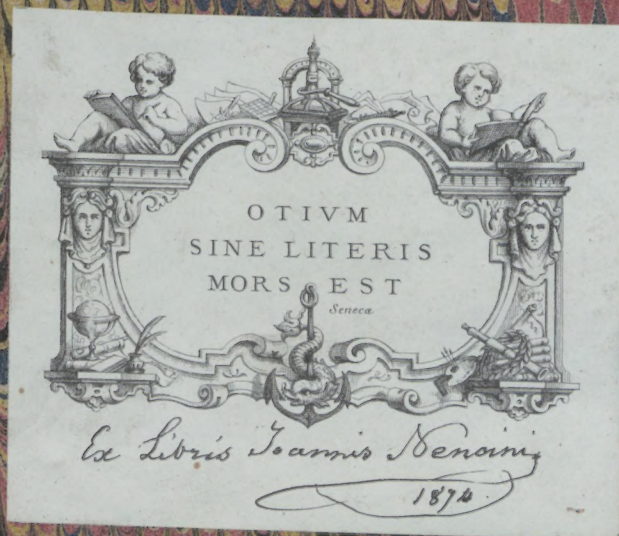

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.7.34

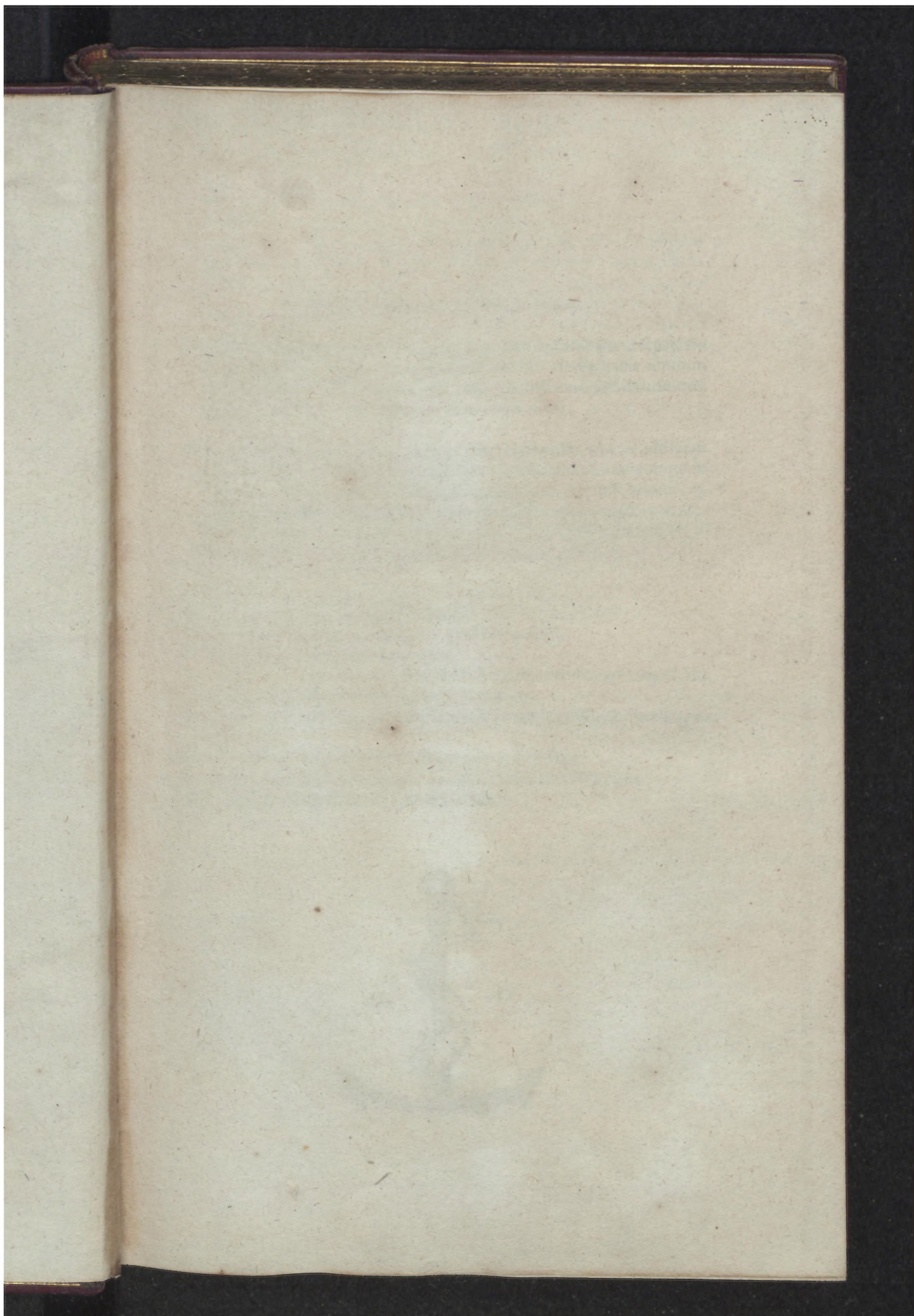

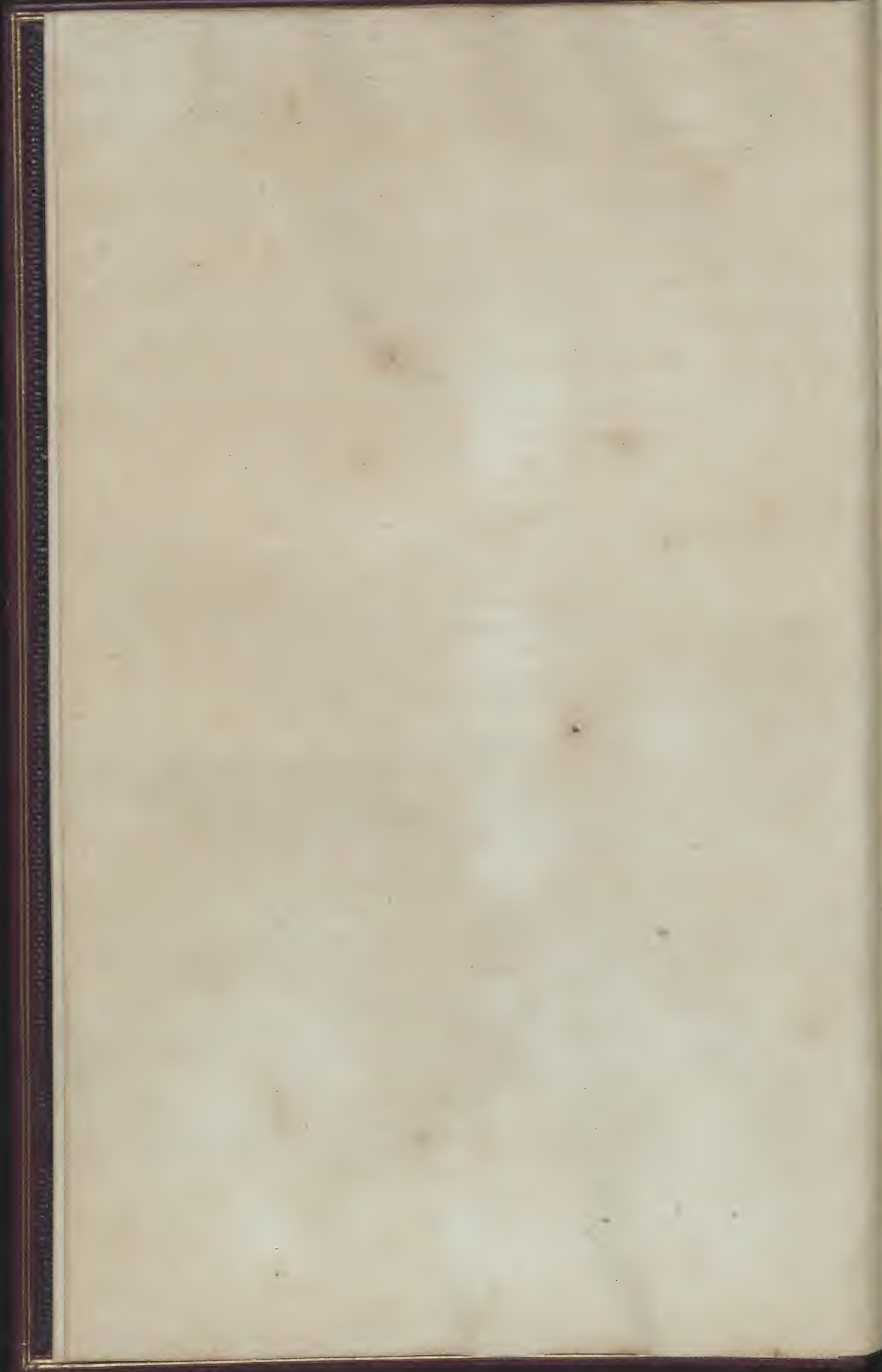
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE
ALDINI
I
7
34
COLTA NENCINI

BIBLIOTHECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

No. 1/7.

Habentur hoc uolumine hæc, uidelicet.

Vita, & Fabellæ Aefopi cum interpretatione latina, ita tamen ut separari a græco possit pro uniuscuiusq; arbitrio. quibus traducendis multum certe elaborauimus. nam quæ ante tralata habebantur, infida admodum erant, quod facillimum erit conferenti cognoscere.

Gabriæ fabellæ tres & quadraginta ex trimetris iambis, præter ultimam ex Scazonte, cum latina interpretatiõe. Quas idcirco bis curauimus in formâdas, quia priores, ubi latinum a græco seiungi potest, admodum quam incorrecte excusæ fuerant exempli culpa. quare nacti emendatum exemplum, operæpretium uisum est iterum excudendas curare, ut ex secundis prima queant corrigi.

Purnutus seu, ut alii, Curnutus de natura deorum.

Palæphatus de non credendis historiis.

Heracles Ponticus de Allegoriis apud Homerum.

Ori Apollinis Niliaci hieroglyphica.

Collectio prouerbiorum Tarrhæi, & Didymi, item eorum, quæ apud Suidam, aliosq; habentur per ordinem literarum.

Ex Aphthonii exercitamentis de fabula. Tum de formicis, & cicadis græce, & latine.

De Fabula ex imaginibus Philostrati græce, & latine.

Ex Hermogenis exercitamentis de fabula Prisciano interprete.

Apollogus Aefopi de Calsita apud Gellium.

Εκ τῶν ἀφονίου σφαιροῦ προγυμνασμάτων.

Ο μῦθος ποιητῶν μὲν προήλασε, γέγνηται δὲ καὶ ῥητόρων κοινὸς ἐκ παλαινέσε-
ως· ἔστι δὲ μῦθος λόγος· ἡ δὲ εἰς ἐκινῶν ἀλήθειαν· καλεῖται δὲ συβαριτικός,
καὶ κίλιξ, καὶ κύπριος πρὸς τοὺς δυρόντας μεταθείς τὰ ὀνόματα· νικᾷ δὲ
μᾶλλον αἰσώπειος λέγεσθαι, τῷ τὸν αἰσώπον ἄριστα πάντων συγγραφεῖ
τοῦ μῦθου· τοῦ δὲ μῦθου ἔστι μὲν ἔστι λογικόν, τὸ δὲ ἡθικόν· τὸ δὲ, μικτόν· καὶ λο-
γικὸν μὲν, ἐν ᾧ τὴν ποιῶν ἀνθρώπος πέπασται· ἡθικὸν δὲ τὸ τῶν ἀλόγων ἡθους
ἀπομιμούμενον· μικτόν δὲ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων ἀλόγου, καὶ λογικοῦ· πῶ δὲ πα-
ραίνεσιν δι' ἣν ὁ μῦθος τέτακται, προτάτῃ μὲν, ὀνομάσεις προμύθιον, ἐπιμύ-
θιον δὲ τελευταῖον ἐπενεκῶν.

Μῦθος ὁ τῶν μυρμήκων, καὶ τῶν τέττιγων προρέπων τοὺς νέους εἰς πόνονον.

Θέρους ἦν ἀκμή· καὶ οἱ μὲν τέττιγος, μουσικὴν ἀνέβαλλοντο σάτυρον, τοῖς μύρ-
μηξι δὲ πονεῖν ἐπίει, καὶ συλλέγειν κερπούς, ἐξ ὧν ἔμελλον τοῦ χειμῶνος βα-
φύσεσθαι· χειμῶνος δὲ ἐπιγεγονότος, μύρμηκες μὲν οἷς ἐπόνουν ἐξέφοντο, τοῖς
δὲ ἡ τέττιξ ἐτελεύτα πρὸς ἐνδύειν· οὐτω νεότης πονεῖν οὐκ ἐθέλουσα, παρὰ
τὸ γῆρας κενεπραγεί.

Εκ τῶν φιλοσφάπτου ἐκόνων.

ΜΥΘΟΙ.

Φοιτῶσιν οἱ μῦθοι παρὰ τὸν αἰσώπον, ἀγαπῶντες αὐτὸν, ὅτι αὐτῶν ἐπιμελεῖ-
ται· ἐμέλησε μὲν γὰρ καὶ ὁ μήρως μῦθου, καὶ Ἡσίοδος· ἔτι δὲ καὶ Ἀρχιλόχῳ
πρὸς Ἀντιγόμην· ἀλλ' ὁ αἰσώπων πάντας τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύθωται· καὶ
λόγου τοῖς θεοῖς μεταδίδωκε, λόγου ἕνεκα· πλεονεξίαν τε γὰρ ἐπικύπτει, καὶ
ὑβριν ἐλαύνει, καὶ ἀπάτην· καὶ ταῦτα λέων τις αὐτῷ ὑποκρίνεται, καὶ
ἀλώπηξ, καὶ ἵππος νῆΔία, καὶ οὐδὲ ἡ χελώνη ἀφώνος· ὅφ' ὧν τὰ παλαιά μα-
θητὰ γίνονται τῶν τοῦ βίου πραγμάτων· διδοιμολογεῖται οὖν οἱ μῦθοι διὰ τὸν
αἰσώπον· φοιτῶσιν γὰρ τοῖς θύρασι τοῦ σοφοῦ, ταυνίσαι αὐτὸν ἀναδύσαντες,
καὶ στεφανώσαντες αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῳ· ὁ δὲ, οἷμαί πινάυφαι μῦθον· εἰ ἂν
μειδίμακα τοῦ προσώπου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ τὰ τῆς γῆς ἐσώτες, εἴς τινος δολι-
κῆς· οἷον ὁ ζωγράφος, ὅτε αἱ τῶν μύθων φοντίδων, ἀνδρῶν τῆς ψυχῆς δέον-
ται· φιλοσοφεῖ δὲ ἡ γραφή καὶ τὰ τῶν μύθων σώματα· θεοὶ γὰρ συμβά-
λουσι ἀνθρώποις, πᾶσι γὰρ ἐν τῷ αἰσώπῳ, ἀπὸ τῆς ἐκείνου σκηνῆς συμ-
πλάσσονται· κορυφαία δὲ τοῦ χροῦ ἡ ἀλώπηξ γέγραπται· γὰρ αὐτῇ ὁ
αἰσώπος διακινῶ τῶν παλαιοῦν ὑποθέσεων, ὥς πᾶν ἡ κορυφαία τῷ Δάφ.

Ex Aphthonii sophistæ exercitamentis .

Fabula profecta quidem est a poetis , sed & rhetoribus cōmunis facta est admonendi gratia. Est autem fabula sermo fictus imagine quadam representās ueritatem. Atq; alia sybaritica, alia cilix, alia cypria dicitur, ac cepto ab inuentoribus nomine. Verum quoniā Aesopus egregie præter cæteros conscripsit fabulas, euit ut potius æsopia dicere. Ea uero est triplex rationalis. moralis. mista. Rationalis, in qua aliquid ab homine geri confingitur. moralis, quæ eorum imitatur mores, quæ sunt rationis expertia. mista uero, quæ rationale, irrationale q; complectitur. Eam autem admonitionem, cuius causā fabulam constitueris, antefabulationem præpositam, postpositam uero affabulationem dices.

Fabula, qua fornicarum, & cicadarum exemplo hortantur iuuenes ad laborem.

Cicadæ olim æstate assiduus cantibus indulgebāt. formicæ uero hyemis memores, laboribus, fructibus q; colligendis operam dabant. Verum cum hyems aduenisset, formicæ iis, quæ collegerant, pascebantur. Cicadas autem delectatio illa, & canendi uoluptas, eo indigentia, miseria q; perduxit, ut esurirent omnes, & fame conficerentur, sic iuuentus laboris fugitans, male habet in senectute.

Ex Philostrati imaginibus.

Fabulæ.

Fabulæ se ad Aesopum, suam in eum beneuolentia conferunt, quod sategat sui. fabula quippe & Homero, & Hesiodo, nec nō & Archilocho in Lycamben curæ fuit, sed ab Aesopo humana oia ad fabellas redacta sūt, sermone brutis non temere impertito. nā & cupiditatē tollit, & libidinē infectatur, & fraudem. Atq; hæc ei Leo quispiā agit, & Vulpes, & p Iouē equus, nec testudo muta, ex quibus pueri discunt, quæ in uita gerātur. habentur igitur in pretio fabulæ propter Aesopum. Accedunt ad ianuam docti huius, uittis eū deuincturæ, coronæ q; oleagina coronaturæ. hic ut puto fabulam aliquam texit. usus enim faciei, & oculi in terram defixi id præ se ferunt. pictorem, fabularum curas remissione animo indigere nō latuit. Philosophatur autē & fabulæ corpora. Bruta enim cum hominibus conferens cœtum circa Aesopum statuit ex illius scena confictum. Chori dux uulpes depicta est. Vti enim ea Aesopus sinistra argumentorum plurium, ceu Dauo Comœdia.

A . 1 .

AESOPI FABVLATORIS VITA A MAXIMO PLANVDE COMPOSITA.

I

Erum humanarum naturam persecuti sunt & alii,
& posteris tradiderunt. Aesopus uero uidetur
non absq; diuino afflatu cū moralem disciplinam at-
tigerit, magno iteruallo multos eoꝝ supasse. & n. neq;
definiendo, neq; ratiocinando, neque ex
historia, quam ante ipsius ætatem tulit tempus,
admonendo, sed fabulis penitus erudiendo,

fic audientium uenatur animos, ut pudeat ratione præditos fa-
cere, aut sentire, quæ neq; aues, neq; uulpes. & rursus non uacare il-
lis, quibus pleraq; bruta tempore prudenter uacasse finguntur.
ex quibus aliqua, pericula imminencia effugerunt, aliqua maximā uti-
litatē i opportunitatibꝝ cōsecuta sunt. Hic igit, q uita suā philosophicæ
reip. imaginem pposuerat, & operibus magis, q uerbis philosophatus,
genꝝ qdē traxit ex Ammorio oppido Phrygiæ, cognom̃to magnæ, sed
fortuna fuit seruꝝ. Quare & magnope mihi uidet Platonis illud i Gor-
gia pulchre simul, & uere dictum. plerunq; enim hæc inquit con-
traria inter se sunt, natura simul, ac lex. Nam Aesopi animum na-
tura liberum reddidit, sed hominum lex corpus in seruitium
tradidit. Potuit tamen ne sic quidem animi libertatem corrumpere.
Sed quamuis ad res uarias, & in diuersa loca corpus transferret, a ppria
tamen sede illum traducere non potuit. Fuit autem non solū seruus,
sed & deformissimus omnium suæ ætatis hominum. nam acu-
ro capite fuit. p̃ssis naribꝝ. depresso collo. p̃minentibꝝ labris. niger. uñ &
nomen adeptus est. Idem. n. Aesopus, qd' æthiops. uentrosus. ualgus. &
incuruus. forte & homericum Therfiten turpitudine formæ su-
perans. hoc uero omnium in eo pessimum erat, tardiloquentia, &
uox obscura simul, & inarticulata. Quæ oīa etiā uident seruitutē Aesō-
po parasse. Et enim mirum fuisset, si sic indecenti cor-
pore, potuisset seruientium retia effugere. Sed
corpore sane tali, animo uero solertissimo natura extitit, & ad
omne commentum felicissimus. Possessor igitur ipsius tanq; ad nul-
lum domesticū opus commodū, ad fodiendū agrū emisit. ille uero di-
gressus alacriter operi incumberebat. profecto uero aliquādo & hero ad
agros, ut opera specularetur, agricola quidam ficos egregias
decerptas dono tulit. ille uero fructus delectatꝝ pulchritudine, Agatho-
podi ministro (hoc enim erat nomen puero) seruare iussit, ut
sibi post balneum apponeret. cum uero ita euenisset, atq; Aesopo ob
quandam necessitatem ingresso in domum, occasione capta, Agathopꝝ
consilium huiusmodi conseruo cuidam offert. impleamur si placet, fi-
cibus heus tu. ac si herus noster has requisierit, nos uero cōtra Aesopū
testificabimur ambo, q in domum ingressus sit, & ficus clam
comederit, & sup uero fundam̃to uidelicet igressione i domū, multa

Ραγιαῶτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι μὲν ἢ ἄλλοι,
 καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς παρέρχουσιν φέροντες. αἰσώποσ δὲ διὰ
 μὴ πόρρω θειότερα ἐπιποῖας τῆς ἡθικῆς διδασκαλίας ἀ-
 νάμενος, πολλῶ τῷ μέτῳ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν παρελάσκει.
 καὶ γὰρ οὐτ' ἀρφαρόμενος, οὔτε συλλαμβάνει, οὔτε μὴν δι-
 εστέλλει, ἢν ὁ πρὸ τῆς κατ' αὐτὴν ἡλικίας ἦεν κε χρόνος, πῶ
 νομιθεῖσιν διαπιθέμενος, ἀλλὰ μύθοις τὰ πάντα ποιῶν διδόν,

οὐ πῶς τὸν ἀκροαμένον ἀγροῖεν ἰσχυρῶς, ὥς αἰχμαλωτίζονται τοὺς λογικῶς πρῶ-
 τιν, ἢ φρονεῖν, ἀ μὴ τ' ὀνειδέσθαι μὴ τ' ἀλλώπειν. καὶ αὐτὸ πάλιν μὴ προσέχειν ἐκεί-
 νοις, οἷς πολλὰ τῶν ἀλόγων ἐκαιρῶν νοουχῶς προσερχηφότα μυθεύεται.
 ὅς δ' ὦν, ἀ μὲν κενδιώους ἐπιερμένους | αὐτοῖς διέδοξα, ἀ δὲ μεγίστη ἐπὶ τοῖς κα-
 ερίοις τῆς ὠφελείας ἔτυχεν. οὗτος τοῖνυν ὁ δὲν καὶ αὐτὸν βίον φιλοσόφου
 πολιτείας εἰκόνα προσημύει, καὶ ἔροις μάλλον, ἢ λόγους φιλοσοφίᾶς.
 δὲ μὲν γὰρ ὅς ἀμαρτίου τῆς φρονήσεως καὶ τῆς τῆς μεγαλῆς ἐπίπλησιν. πῶς ὅ-
 τινι γέγονε δουλός. ἐφ' ᾧ καὶ σπύριον μοι δοκεῖ, δὲ τοῦ πλάτωνος ἐκ γορ-
 γίας καλῶς ἀμα καὶ ἀληθῶς εἰρηδοῦναι. ὥς τὰ πολλὰ γὰρ ταῦτά φησιν ἕνα
 τὰ ἀλλήλοισι ἐστίν, ἢ, τε φύσις καὶ ὁ νόμος. αἰσώπου γὰρ πῶς ἰσχυρῶς, ἢ μὲν φύ-
 σις ἐλευθέρων ἀπέδωκεν. ὁ δὲ περ ἀνθρώπων νόμος δὲ σῶμα πρὸς δουλείαν
 ἀπέδωκε. Ἰχθυε μὲν οὐδ' οὐτὸν πῶς τῆς ἰσχυρίας ἐλευθερίας λυμηνάσκει.
 ἀλλὰ καὶ τὴν, πρὸς πολλὰ καὶ πολλὰ χροῖα μεταφέρειν δὲ σῶμα, τῆς οἰκείας
 ἐκείνης ἐφορᾶσθαι οἷος τ' ἐχέτω μετὰ σῶμα. ἐτὶ γὰρ ἐκείνη δὲ δὲ μόνον δουλός,
 ἀλλὰ καὶ οὐσιώδεται τῶν ἐπ' αὐτὸν πάλιν ἀνθρώπων εἶχε. καὶ γὰρ φο-
 ρῶς ἦν. σιμὸς πῶς ῥίνα. σιμὸς δὲν ῥάχην. προχέλος. μέλας. ὅθεν καὶ τῶ
 ὀνόματος ἔτυχεν. ταῦ δὲν γὰρ αἰσώπου, τῶ αἰσώπου. προχέλος. βλαστὸς. καὶ
 κυφός. τάχα καὶ δὲν ὁμηρικῶς. περὶ τὴν τῇ αἰσώπῃ τοῦ ἐπιδουλοῦ ἐπιδουλοῦ
 ἀλλομένους. ὅ δὲ δὲ πάλιν αὐτὸν τῶ χεῖρσι ἦν, δὲ βραδύχλωστον, καὶ δὲ τῶ
 φωνῆς ἀσπῶν τε καὶ ἀδιαρρόπων. ἀ πάλιν καὶ δοκεῖ πῶς δουλείαν αἰσώ-
 πῳ παρασπῶσται. καὶ γὰρ δὲ καὶ βαῦμα αἰσώ, ἐπὶ οὗτως ἀπὸ πῶς ἔχρητι
 τοῦ σώματος, ὅς ἐχέτω τὸς τῶν δουλοῦντων ἀρῶς διαφυγεῖν. ἀλλὰ δὲ μὲν
 σῶμα τοῖνυν ἦν τῶ αἰσώ. πῶς δὲ ἰσχυρῶς, ἀγροῖνους τὰς ἐπιφύκει, καὶ πρὸς
 ἐπίνοιαν πᾶσαν ἐπιβροῦσται. ὁ κεκτημένος τοῖνυν αὐτὸν, ἀ τε πρὸς οὐ-
 δὲν οἰκείας ἔργων οἰκείως ἔχρηται, σπῶσται εἰς ἀγρόν ὅς ἀπείσται. ὅ δὲ ἀπελ-
 λῶν, προχέλος τοῦ ἐργου εἶχε. ἀλλομένους δὲ ποτε καὶ τῶ δὲ αἰσώπῃ πρὸς
 δὲν ἀγρόν, ἐφ' ᾧ τῶν ἐργων ἐπισκοπὴν εἶδαι, γαροῦς τις συγχετὶ τῶν ἀγαθῶν
 εφορᾶμένους, δῶρον ἦν ἐκεῖ. ὁ δὲ ἐπὶ τῶ τῆς ἐπώρεως ἡσθῆς ὥρεται, ἀγαθῶ-
 ποι δὲ τὸ οἰκῆται, τοῦτο γὰρ ἦν νόμος τῶ πάλιν, φυλάττειν ἐκείλουν, ὥς
 αὐτῷ μετὰ δὲ λουδῶν παρελθεῖν. συμβαλὸν δὲ οὐτὸν, καὶ τοῦ αἰσώπου καὶ τῶ δὲ
 πῶς εἶχε ἐπὶ πᾶσι τῶν εἰς πᾶσι οἰκῶν, ἀφορμῶς ὁ ἀγαθῶς λαβόμενος,
 βουλήν τοιαύτην τῶν αἰσώπου τινὲς προτείνει. ἐμφορῶν ἐπὶ δοκεῖ τῶν σύ-
 κων δὲ οὗτος. καὶ δὲ δὲ αἰσώπῃς ἡμῶν ταῦτα ζητήσῃ, ἀλλ' ἡμῶς τοῦ αἰσώπου
 καὶ ταῦτα τυρήσμεν ἀμφοῖν, ὥς εἰς πᾶσι οἰκῶν εἰς εφορᾶμένους, καὶ τὰ οὐκ ἀ-
 θρα καὶ ἀκατάστατος, καὶ ἐπὶ ἀληθείᾳ θεμελίω τῇ πρὸς τὸν οἶκον ἐσπῶν, καὶ τὰ

Ἰαυδῶν ἐπὶ κρηδὸν μῆσο μιν, καὶ εἰς μὴδὲν ἔσται ὃ γὰρ εἴς πρὸς τοὺς δῖος, καὶ ταῦ-
 τα μὴ δ' αὖθις ἐλέγχων διαβραὶ ποτὲ πῶν γλῶτταν δαυάμιν ἐλχων. δόξαντος
 δὲ τούτου πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ τῶν σύκων ἐσθίωντες, ἔλεγον ἐφ' ἑκά-
 στῳ (ὡς γὰρ λέγει, φθίσσι δὲ σπινε αἰσώπε. ὁ τοῖνον δι' αὐτῆς ἐπ' ἀνελθὼν ἀπὸ
 τοῦ λουβου, καὶ τὰ σὺν ἑξήσεις, καὶ ἀκούσαι, ὡς αἰσώπος αὐτὰ κατεδή-
 δοκε, τὸν τε αἰσώπον (ὡς ὁρῶν) κελύει κληθῆναι, καὶ κληθέντι φησί. λέγει
 μοι ὁ κατὰ κράτος, οὐ γὰρ μου κατεφρόνησας, ὡς εἶς εἰς ταμίειον εἰσελθεῖν, καὶ τὰ
 ἐρομαι ἐν ταμίᾳ σὺν καὶ θοιήσασθαι, ὃ δὲ ἀκούων μὲν καὶ σιωπῶν ἦν. λαλῶν δὲ
 εἶχε, οὐδ' ὅπως αὐτῷ ὄλβη. ἢ βραδύγλωσσον. μέλλων δὲ ἡδὴ τίπτεσθαι, τῶν κα-
 τηγόρων σφοδρότερων ἐπικημνίων, πεσὼν πρὸς τοὺς τοῦ δι' αὐτοῦ πόδας, ἀ-
 ναγκάσθαι μικρὸν ἐσθῆναι. ὁραμὼν δὲ καὶ χλαῖρον ὑδωρ προσενεγκὼν, τοῦ-
 ρου τε πέπωκε, καὶ τοὺς σκακτύλους εἰς εἰς σμάκα κατέεισε, αὐτῶν εἰς ὑγρὸν μὲ-
 νον αἰέβαλεν. οὐ γὰρ γὰρ ἴσοφης ἀφ' αὐτοῦ ἐτυχεν. ἢνπιβόλει γὰρ αὐτῷ τοῦ-
 το καὶ τοὺς δαίμονας ὁράσας, ὡς αὐτὸν ἄλλοι γλῆται, τίς ὁ τὰ σὺν καὶ διαφο-
 ρήσας. ὃ δὲ δι' αὐτοῦ ἢ νοῆμον αὐτοῦ θαυμάσας, οὐ γὰρ ποιεῖν καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ἐπέταξεν. οἱ δ' ἐβουλόσαντο πίνειν μὲν τοῦ ὑδατος, μὴ μὲν τοὺς καθεῖναι
 κατὰ τὴν λαίμοῦ τοὺς σκακτύλους, ἀλλ' ὅτι τὰ πλάγια τὴν γνάθων αὐτοῦ παρὰ
 φέρειν. οὐκ ἐφθασαν δὲ πόντες, καὶ ἢ χλαῖρον ὑδωρ ἐκένον αὐτίαν τοῖς πε-
 πωκόσι παρὰ χημά ἐπενεγκόν, αὐτομάτην παρὲν πῶν ἐπώσαν αἰσώπῳ
 ναι. τότε τοῖνον πρὸ ὀφθαλμῶν πεσόντος, τοῦ τε κακοεργήματος τῶν οἰκε-
 τῶν καὶ τῶ σπινε φαντίσας, ὃ μὲν δι' αὐτοῦ ἐκείλυσεν αὐτοῦς γαμωδέειν
 μακρίζεσθαι. οἱ δ' ἐπεγνώσαν σκακτὸς κατὰ εἰς πόντα, ὡς ὅς τις καθεῖν ἐτέρου
 δόλια μηχανεύεται, αὐτῷ λέγειν ἢ κακὸν ἀρχιτεκτονῶν. τῇ δ' ἐπιούσῃ,
 τῷ μὲν δι' αὐτοῦ εἰς ἄστυ ἐπ' ἀναζεύξαντος, τοῦ δ' αἰσώπου σκάπτοντος ἢ περ-
 σεύοντος, ἰερεῖς τῶν ἀρτέμιδος εἰς τ' ἄλλοι τινὲς αὐθροῦποι τῶν ὁδοῦ πλάτων
 δέντες, καὶ τῷ αἰσώπῳ πῶνι τυλόντες, προσεῖπον πρὸς διὸς ἐξοῖον ἢ
 αὐτοῖς, πῶν εἰς ἄστυ φέρουσαν αὐτοῖς ἀποδείξαι. ὃ δ' ὅτ' σκιαὴν δὲν ὁρου τοῦ
 αὐτοῖς ἀπαγῶν πρότερον, λίαν παρὰ θέμενος δειπνον, εἶτα καὶ γὰρ σκά-
 νος αὐτοῖς, εἰς ἣν ἐλθόντων ὁδοῦ εἰσίνεκεν. οἱ μὲν οὖν τοῦτο μὲν εἰδὼν τῇ ἐξοῖᾳ,
 εἶτα δὲ καὶ εἰδὼν τῇ ὁδοῖα διαφερόντως τοῦ ἀνδρὸς ὑπερθεῖναι, τὰς τε
 χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἤσαν, καὶ δύχην εἰς ἀεργίαν ἡμέραν. αἰσώπος δ' ὑπο-
 στρέψας, καὶ εἰς ὑπνον κατεπεσὼν, ὅτε τὸ σιωπῶν πόνου καὶ καύματος,
 ἐδύξεν ἰδεῖν πῶν τυλὸν ἐπισπασαν αὐτῷ, καὶ λῦσιν τῆς γλῶττης καὶ λόγου ὁρέ-
 μοι καὶ σκακτὸν πῶν μύθων χερσὶ κομμένην. ἀπὸ οὗ οὖν δι' ἀντιοῖς φησί, βα-
 βὰι πῶν ἡδέως κενοίμηναι. ἀλλὰ καὶ καλὸν ὄνειρον ἰδεῖν ἔδοξα. καὶ ἰδοὺ
 ἀκωλύτως λαλῶ. εὖνός. ἀίκελλα. καὶ τοὺς θεὸς σιωπῶν πόθον μοι τοῖνα
 θὸν προσελύθο. εἶτα δὲ σκακτὸν γὰρ εἰς τοὺς ἐξοῖους, ἀντιλαμβανόμενος τῷ
 κρείττονος ἐτυχεν. ἀπὸ οὗ εἰς ὅτι ποιεῖν ἀγαθὸν ὅτι πλάτων ἐλπίδων. οὐ γὰρ
 οὖν αἰσώπος ὑπερθεῖναι τῷ πλάτῳ, πάλιν ἤρεστο σκάπτεν. τοῦ δ' ἐφε-
 σκήτος τῷ ἀγρῷ, ζηνᾶς ἦν αὐτῷ τοῦνομα, πρὸς τοὺς ἐργαζομένους ἐλθόν-
 τος, αἰσώπος παρὰ χημά ἀνέκραγεν. αὐθροῦπε, τοῦ χρεῖν ἢν μὴδὲν ἡδονή-
 τα εἰς αὐτὸν αἰνίζῃ, καὶ πάλιν εἰνὴ πλάτων ἐμφορεῖς δι' ἡμέρας. πάντως ἀνα-
 γλῶ τῶν τε κακῶν καὶ τῶν κακῶν. ζηνᾶς ὃ ταῦτα τῷ αἰσώπῳ ἀκούσας, ὑπερπλάγη
 τε εἰς μέσους, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, αἰσώπος λαλῶν ἀρξάμενος, εἰδὲν ἐμὸν ὀφε-
 λος

AESOPUS

mendacia inaedificabimus, & nihil unus ad duos fuerit, praeser-
tim cum ne sine probationibus quidem diducere unquam os q̄at. uiso
uero hoc, ad opus accesserunt, & ficus deuorantes, dicebant in sin-
gulis cum risu, Vae tibi infelix Aesope. cum igitur herus rediisset a
lauacro, & ficus petiisset, & audiisset q̄ Aesopus eas come-
derit, & Aesopum cum ira iuber uocari, & uocato ait. dic
mihi o execrande, ita me contempsisti, ut in peni ingredereris, &
paratas mihi ficus cōderis. ille audiebat q̄dē, & itelligebat, sed loqui
poterat nullo modo ob līguae tarditatem. cū iā uerberandus eēt, & de-
latores uehementiores instarent, procubens ad heri pedes ut sustine-
ret se parū, orabat. cum autē accurrisset, & tepidā aquam attulisset, e-
am bibit, & digitis in os demissis, rursus humorem so-
lum reiecit. non dum enim cibum attigerat. orabat igitur ut i-
dem & accusantes facerent, quo manifestum fieret, quis nam ficus dissi-
passet. herus autem ingenium hominis admiratus, sic facere & ali-
os iussit. illi autē deliberauerant bibere quidem aquā, non tñ demitterē
in guttur digitos, sed per obliqua maxillarum eos circum-
ferre. uix dum autem biberant, cum tepida illa aqua nausea po-
tis inducta effecit, ut sponte fructus redde-
retur. Tunc igitur ante oculos posito & maleficio ministro-
rum, & calumnia, herus iussit eos nudos
flagro uapulare. illi uero cognouerūt manifeste dictū illud, qui i alterū
dolos struit, sibi inscius malum fabricat. sequenti uero die
hero in urbem reuēto, Aesopo uero fodiente quemadmodum iussus
fuerat, sacerdotes Dianae, siue alii quipiam homines uia eran-
tes, & Aesopum nati exhortabantur per Iouem hospitem
hominē, ut quā i urbē duceret, uia ostēderet. ille cū sub umbrā arboris
uiros adduxisset prius, & frugalem apposuisse cōnam, inde et dux
factus ipsis, in quā quārebāt uiam iduxit. illi autē tum ob hospitalitatē,
tum ob ducatum, mirum in modum uiro deuincti &
manus i cōlū eleuārūt, & p̄cib⁹ benefactorē remunerati sunt. Aesopus
uero reuersus, & in somnum lapsus, & assiduo labore, & aestu,
uisus ē uidere fortunā astantē sibi, & solutionē linguā, & sermonis cur-
sum, & eā, q̄ fabulae est, doctrinā largientē. statim igitur excitatus ait, pa-
pae ut suauiter dormiui. sed & pulchrū somniū uidere uisus sum. & ecce
expedite loquor Bos. Asinus. rastrum. per deos itelligo unde mihi bo-
num accesserit hoc. quia enim pius fui in hospites, propitium
numen consecutus sum. Ergo benefacere bona plenum est spe. sic
igitur Aesopus laetatus facto, rursus cōepit fodere. Sed prae-
fecto agri (zenas erat ipsi nomen) ad operarios profe-
cto, & horum unum, quoniam parum errauerat in opere, uirga uebe-
rante, Aesopus statim exclamauit, hō cuius gratia eū, qui nulla iniuria
affecit, sic uerberas. & oibus temere plagas ingeris quotidie. oīo renū-
tiabo hāc hero. Zenas autem hāc ab Aesopo audiens obstupuit,
non mediocriter, & secum ait, q̄ Aesopus loqui cōeperit, nulla mihi u-

VITA.

tilitas erit. praeueniens igitur ipse accusabo eum coram domino, antequam ipse hoc idem faciat, & me herus procuracione priuet. his dictis, urbem uersus ad dominum uectus est. ceterum turbatus cum accessisset, salue inquit Here. Ille uero, quid perturbatus ades inquit? & Zenas, res quaedam monstrosa in agro contigit. & herus, nunquid arbor praeter tempus fructum tulit? aut iumentum aliquid praeter naturam genuit? & ille, non ita, sed Aesopus, qui antea erat mutus, nunc loqui coepit, & herus, sic tibi nihil boni fiat hoc existimanti monstrum esse. & ille, & sane inquit, nam quae in me contumeliose dixit, sponte propterea heri, in te autem, & deos intolerabiliter conuincitur. his ira percitus herus, Zenas ait, ecce tibi traditus est Aesopus. uende. dona. quod uis de eo fac. Cum Zenas autem in potestate sua accepisset Aesopum, & quod in eum haberet imperium ei renuntiasset, ille, quodcumque uolenti tibi licet, inquit, effice. forte uero cum uir quidam iumenta quaereret emere, & propterea per agrum illum iter faceret, & Zenas rogaret, ille iumentum non licet mihi inquit uendere, sed mancipium masculum, quod si uis emere, adest. cum uero mercator dixisset ostendi sibi seruulum, & Zenas Aesopum accersisset, mercator uidens ipsum, & cachinnatus unde tibi inquit ad Zenam haec olla? utrum truncus est arboris, an homo? hic nisi uocem haberet, fere uideretur uter inflatus. Quare mihi iter interrupisti huiusce piauuli gratia? his dictis, abiit suam uiam. Aesopus uero insecutus ipsum, mane inquit. ille autem conuersus, abi inquit a me sordidissime canis. & Aesopus, dic mihi cuius rei causa huc uenisti? & mercator, scelestus, ut aliquid boni emerem. tui, quod inutilis, & marcidus sis, non egeo. & Aesopus, eme me, & siqua est fides, multum te iuuare potis sum. ille, quae in re a te iuuari possem, cum sis odium penitus? & Aesopus. nonne ad sunt tibi pueruli domi turbulenti, & flentes? his praefice me paedagogum. omnino eis pro larua ero. Ridens igitur de hoc mercator, inquit Zenas. Quanti malum hoc uedis uas? ille uero, tribus inquit obolis. mercator autem statim tres obolos soluit, dicens, nihil exposui, & nihil emi. Cum igitur iter fecissent, ac peruenerissent in suam domum, pueruli duo, qui adhuc sub matre erant, Aesopo uiso perturbati exclamauerunt, & Aesopus statim mercatori inquit, habes mea pollicitationis probationem, ille uero ridens, ingressus inquit salutem conseruos tuos, introgressum autem, ac salutantem uidentes illi, quod nam malum nostro hero inquit contigit? ut seruulum deformem adeo emerit? sed ut uidetur, pro fascino domus hunc emit. non multo uero post, & mercator ingressus apparari res ad iter seruis iussit, quod postmodum in aliam profecturus esset. illi igitur statim uasa distribuebant. at Aesopus rogabat leuissimum onus sibi concedi tanquam nuper emptum, & nondum ad haec ministeria exercitato. his autem & si nihil tollere uelit ueniam praebentibus, ille non oportere dixit omnibus laborantibus se solum inutilem esse. his quod attollere uellet permittentibus, huc & illuc cum circumspexisset, & uasa congregasset diuersa, saccos, &

λος ἔστι. φθάσας τοίνυν αὐτὸς κατηγόρησεν αὐτοῦ τῷ δὲ ἀποστόλου, πρὶν αὐ-
 τὸς αὐτὸν ἀποφασίσαι, καὶ μετ' οὗ ἀποστόλου τῆς ἐπιδοπῆς παρακλύσει, ταῦτ' αἰ-
 τῶν. οὐ γὰρ τῆς πόλεως πρὸς τὸν ἀποστόλου ἦλθον. καὶ δὴ (ὡς θορύβῳ προ-
 σελθόν, χαῖρε φησὶ ἀποτα. ὁ δὲ, τί τε θορυβημένος παρρησιάζομαι, καὶ ὁ ξη-
 νῶς, χρηματὶ τεράτῳ δὲσιν αὐτὸν ἀγρῶ σπυρίβη. καὶ ὁ ἀποστόλος, ἢ που τι δὲν-
 θρον παρὰ καὶ ἄλλων ἡνεγκεν; ἢ τῶν κτηνῶν τι παρὰ φύσιν ἐγένετο; καὶ
 ὅς, οὐχ οὐτως. ἀλλ' αὖτις αὐτὸν ἀποστόλου πρὸς τὸν δὲ, ἡ ἀλλὰ ἡ ἀποστολή. καὶ
 ὁ ἀποστόλος, οὐ πῶς μὲν τῶν ἀγαθῶν γλύστο, τοῦτο νομίζοντι τέρας εἶναι.
 ὁ δὲ, καὶ μάλα φησὶν. ἀλλ' ἄρα εἰς ἐμὲ πδρὶν βέλουν, ἐκὼν παρὶν μὲν ἀποτα,
 εἰς δὲ καὶ θεοῦ οὐ φορητὰ βλαστημῆ. ἡ δὲ τούτοις ὁργῇ ληφθεὶς ὁ ἀποστό-
 λος, τῷ ξηνῶ φησιν. ἰδοῦσιν παρὰ δὲ δὲ αὐτοῦ. ἀποδοῦ. δώρησαι. ἐβού-
 λει ἐπ' αὐτῷ ποίησαι. τοῦ δὲ ξηνῶ ἐπ' αὐτῷ γλυόμενοι παραλαβόντες τὸν αὐ-
 τῶν, καὶ πῶς αὐτῷ ἀποδοῦναι αὐτῷ ἀνὰ πείραντος, ἐκείνος δ', τι δὴ πο-
 τε βουλομένης σὶ ἴδω φησιν. ἐργασαι. κατὰ δὲ δὴ πινὰ τύχην ἀποδοῦναι τινος κτή-
 νη ξηνῶτος πρὶ ἀλλ', καὶ δὴ ταῦτα τὸν ἀγρὸν δι' ὅντος ἐκείνου, καὶ τὸν ξηνῶ
 ἐργασαι, ἐκείνος θρέμματα μὲν, οὐκ ἔστι μοι εἶναι ἀποδοῦναι, σωματίον δὲ ἀρῶν
 ὁ πδρὶς ἐθέλεις ὠνήσασθαι, παρρησιάζομαι. τοῦ δὲ ἐμ πόρου φήσαντος ὑπολαβόντων
 αὐτῷ τὸ σωματίον, καὶ τὸν ξηνῶ τὸν αὐτῶν μεταπεμφθέντων, ὁ ἐμ πόρος
 ἰδὼν αὐτὸν καὶ ἀναγχαλόμενος, πόθεν σὶ φησὶ πρὸς τὸν ξηνῶ ἢ δὲ ἢ χυρῶ; πό-
 τδρον, σέλεχρος ἴδω δὲ θρον, ἢ ἀθρόως; οὐ γὰρ εἰ μὴ φωνὴν εἶχεν, οὐδὲν αὐτῷ εἰ
 μὴ οὐχ ὁ δὲ ἀσκηκῆ. ἵνα τί μοι πῶς πρὸς δὲ ἀποδοῦναι τοῦ τοῦ ξηνῶ ἀρ-
 ματος εἴκειν. ταῦτ' αἰτῶν, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὁ δὲ. ὁ δὲ αὐτῶν μεταδίδωκε
 αὐτῷ, μέντοι φησιν. ὁ δὲ μεταστραφείς, ἀπὸ τῶν φησιν ἀπὸ ἐμοῦ εἰς παρὲς τε
 κῶν. καὶ ὁ ἀποστόλος, εἰπέ μοι τίνος ἐνεκὸν ἀδύρο ἐλήλυθας; καὶ ὁ ἐμ πόρος,
 ἡσθάρμα, ἵνα τί χρῆσθαι πρὶ αὐτῶν. σὺ δὲ ἀχρήστου καὶ σὺ πρὸς ὅντος, οἱ χρῆζω.
 καὶ ὁ ἀποστόλος, ὠνήσασθαι με καὶ εἰ τίς ἴδω πῶς, πολλὰ σε ὠφελῶσαι διότι εἰμί.
 καὶ ὁ δὲ, τί δὲ αὐτῶν ὠνήσασθαι, συγχαίρων ὅντος αὐτόχρημα; καὶ ὁ ἀποστόλος, οὐ παρ-
 ρησιάζομαι πρὸς αὐτῶν ἀποδοῦναι καὶ κλάινοντα; τοῦτο εἰς πίστην με ποιῶ-
 τῶν, καὶ πᾶν τὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν μορμύων ἐσθαι. γέλως δὲ οὐκ ἔστι τοῦτο
 ὁ ἐμ πόρος, φησὶ τῷ ξηνῶ. ὅπου δὲ καὶ τὸν αὐτῶν πωλεῖς ἀπὸ τῶν; ὁ δὲ, τρεῖς
 φησιν ὁ βέλων. ὁ δὲ ἐμ πόρος αὐτῶν. τοῖς δὲ εἰς ὁδοῦν καὶ βέλων λείπων,
 οὐδὲν κατεθέμην, καὶ οὐδὲν ἐπὶ αὐτῶν. ὁ δὲ ἀποδοῦναι τῶν τοιγαροῦ καὶ ἀποδοῦναι
 αὐτῶν πᾶν οἶκαδε, πρὸς δὲ δὲ εἰς τὸν ὅτι ὑπὸ μὴ τὴν τελοῦνται, τὸν αὐτῶν ἰδόν-
 ται καὶ συγχυθύνται, ἀνέκραξε. καὶ ὁ ἀποστόλος δὲ τῶν ἐμ πόρος φησὶν, ἔχεις
 μοι τῆς ἐπὶ πείρας ἀπὸ τῶν. ὁ δὲ γέλως, εἰσελθόν φησιν, ἀποδοῦναι τῶν
 σωματῶν σου. τὸν δὲ εἰσελθόντα καὶ ἀποδοῦναι ἰδόντας ἐκείνοι, τί ποτε
 ἀρὰ καὶ τῶν αὐτῶν ἀποδοῦναι φασὶ συμβέβηκεν, ὅτι σωματίον ἀγρὸν οὕτως
 ἐπὶ αὐτό; ἀλλ' ὡς εἰκειν, αὐτῶν βασιλείου ὅτι οἱ αὐτῶν ὠνήσασθαι. μὲν δὲ τὸ
 λῦν καὶ ὁ ἐμ πόρος εἰσελθόν, τὰ πρὸς ὁδὸν εἰσεπιδῆναι τοῖς δοῦλοισι ἐπέσηψε.
 μέλλειν δὲ πῶς ἐπὶ αὐτῶν ἀποδοῦναι. οἱ μὲν δὲ αὐτῶν τὰ σκῆπη διεμερί-
 ζοντο. ὁ δὲ αὐτῶν εἰσελθόν τῶν φορτίων αὐτῶν παραχωρεῖν, ἅτε
 δὴ νεανίᾳ, καὶ μὴ πῶς τὰς τοιαύτας ὑποδείκας γεγενησιν. τῶν δὲ καὶ
 μετὲν ἀρὰ βέλων συγγνώμην παρεχόμενων, ἐκείνος δὲ αὐτῶν ἔλεγε πᾶν τῶν κα-
 πίων τῶν αὐτῶν μόνον ἀποδοῦναι τῶν γελῶν. τῶν δὲ, ὁ πδρὶς ἀρὰ βέλων ἐπὶ αὐ-
 τῶν, ἀδύρο, καὶ ἐκείσε πδρὶς βέλων, καὶ σκῆπη ἀθροῖς διὰ φρεα, σάκκους, καὶ

ζῶντα καὶ ἢ γυρῶντος, αὐτὰ γύρῳ ἀφ' ὧν περὶ τὴν ὁδὸν ἔστι
 ἔμελλον, αὐτὸς ἐπιτεθεῖναι κελεύει· οἱ δὲ γελῶσιν οἱ μὴδὲν ἔμελλον
 χυθῆναι τοῦτον καὶ ἀφ' ὧν φάμενοι, ὅς μιν κερῶν ἐμπεροῦσιν ἢ κούφονται·
 τὸν δὲ αἰετὸς αὐτῶν φορτίων, νῦν δὲ τὸ πέντων βαρύνεται ἐλθόν· χρῆναι
 μὲν τοῖς πέντε πέντε αὐτῶν ἐπὶ τὴν ὁδὸν, ὑπολαβόντες τὸν γύρῳ, ἐπιτι-
 θέσθαι τῷ αἰσώπῳ· ὁ δὲ καὶ τῶν ὁδῶν τὸ φορτίον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, διδύρο κα-
 κῆσαι δεικνύοντο· τὸν δὲ ἰδὼν ὁ ἔμπερος, ἀπεθάρμασεν, καὶ φησὶν, αἰσώπος
 εἰς τὸ πόνειν προῖσι μὲν ὧν, ἢ δὴ πῶς αὐτοῦ τιμὴν ὕψις τίσει· κτήνους γὰρ φέρον
 ἤρατο· ἐπεὶ δὲ ὥρῃ οὐ σὸς ἀείσου κατέλυται, αἰσώπος κελεύει αὐτὸν
 πῆσαι, ἢ μὴ δὲ τὸν γύρῳ πολλῶν φαρμάκων ἐποίησιν· ὅθεν καὶ μετὰ τὸ αὐτῶν
 τὸν κούφον τοῦ φορτίου γένεστος, προῖσι μὲν ὧν αἰετὸς καὶ δὴ καὶ ἐστέ-
 ρος δὲ καὶ τῆς ὁδοῦ πάλιν αὐτὸν πῆσαι, τῇ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ κένον πᾶσι τα-
 σιν ἰδίᾳ τῶν ὁδῶν ἀνέχων τὸν γύρῳ, πρῶτος ἀπέντων ἦεν, ὥς καὶ τῶν σιω-
 δούλοις προῖσιν ταῦτον ὁρῶσιν ἀμυλῶν βολαγίνεσθαι, πότῳ οὐ σαφές ἔ-
 στωπος, ἢ τις ἐπὶ τῶν καὶ μεταβάσιν ἐκείνων εἶναι, θαυμάζειν ὅπως τὸ με-
 μελαινάμενον ἀνθρώπων, ἐκείνων τὰ ζῶντα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σκυλῶν
 ἐπιφορτισμένων, ἀμὴ φύσιν ἔλαχεν ἔγωγε πᾶσι πᾶσι· ὁ μὲν δὲ ἔμπερος
 ἰδίᾳ τῇ ἐφεξῆς γυρῶντος, τὰ μὲν ἄλλα τῶν αὐτῶν πόδων (ὡς κέρδιον ἀπὸ τοῦ
 ὑπελείφθη δ' αὐτῷ τρεῖς, γραμματικῶς, ἴαλθις, καὶ ὁ αἰσώπος· τὸν δὲ τις
 αὐτῷ συνήθων συμβουλεύσας εἰς σάμνον ἀπέρχεται, ὥς ἐκεῖ δὴ (ὡς μέζον κέρ-
 διον) ἀπεμπολήσονται τὰ σωματικά, πείθει· καὶ ὁ ἔμπερος ἐπιβάς τῆς σάμνου,
 τὸν γὰρ γραμματικῶν (ὡς τῷ ἴαλθι καὶ ἄλλοις σολῶν ἀμυλῶν), ἵστησιν ἀμφοῖν
 τοῦ πρᾶγματος· τὸν δ' αἰσώπον, ἐπεὶ μὴδε μόνον εἶχε κοσμήσας, ὅλους δ' ἦν ἁ-
 μάρτημα, ἐκείνῳ σάμνον τοῦ τῷ πρᾶγματος ἀμφοῖν ἵστησιν, ὥς καὶ
 τοὺς ὁρῶντας ὕψιστά τε λέγοντας, πόθεν ἔστι τὸ βέλγυμα, τὸ καὶ τοῦ ἄλ-
 λου ἀφαιρῶν; αἰσώπος δὲ, καὶ πρὸ τῶν πολλῶν σκυλῶν, ἵστατο μὲν τοῖς
 τοῖς ἡμέρᾳ πρὸς αὐτοὺς ἀνέχων· ξανθὸς δὲ ὁ φιλόσοφος εἰς τῶν σκυλῶν
 ὧν τῇ σάμνῳ τῇ σάμνῳ, πρὸς τὸν πῶς ἀγορᾶν, καὶ θεασάμενος τοὺς μὲν δύο
 πάλιν αὐτῶν (ὡς οὐ πρὸς πείρᾳ παρῆσαν) μέσον δὲ τοῦτων τὸν αἰσώπον, ἡγάσας
 πῶς τοῦ ἔμπερου ἐπίνοιαν· ὅπως τὸν αἰσώπον ἐπὶ τῷ μετὰ ξυπέταχεν, ὥς τῇ πα-
 ραθέσει τὸ δύσειδους, καὶ αἰσώπος αὐτῶν τοὺς νεανίας φανῆναι· ἐγὼ τέρψας δὲ ἐπι-
 σῆς, ἐπύθετο τὸ ἴαλθι, πόθεν αὐτῶν, καὶ ὅς, καὶ πρὸς τῶν καὶ ὁ ξανθός· τί δὲ δι-
 δασκαλῶν; ὁ δὲ, πέντα· καὶ τῶν τοῦ αἰσώπου ὕψις γέλασε· τὸ δὲ χολαστικῶν, οἱ
 τῷ ξανθῷ σιωπῶν, ὥς εἶδον αὐτὸν γελῶσιν καὶ παρεφάνηται τοῖς ὁδῶν
 τοῖς ὕψις φησιν, καὶ τὴν τέρψας ὁρῶν διδασκῶν, καὶ τοῦ γὰρ, ἢ ποῦ κήληδον ὁδῶν
 ἔχουσα λέγοντος, τὸ δὲ, τί τρεῖς ἄρα ἰδὼν ἐγέλασε; τὸ δὲ ὡς ἐκ ἐγέλασεν, ἀλλ' ἐρ-
 γασε· πέντων δὲ βουλομένων γινώσκαι τίς ποτε ἦν ὁ γέλασας, εἰς τοὺς αὐτῶν πρὸς
 σελῶν τῷ αἰσώπῳ φησὶν, ὅπου γέλιν ἐγέλασας; καὶ ὅς, ἀποχέρι βαλάπιδον
 πρὸ βραχίονος· τοῦδε, ἀμνησθήσας τοῖς ὅλοις ἰδίᾳ τῷ λόγῳ, καὶ τοῦ αἰσώπου
 ἀνέχωντος, ὁ ξανθὸς τῷ ἔμπερῳ φησὶ, πόσον τιμήματος ὁ ἴαλθις; τὸ δὲ
 χαλῶν ὁδοῦν ἀποκρινάμενος, πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἡλθιν, ὑπὲρ βάλαν ἀκού-
 σας τὸ τίμημα· καὶ μὲν τοῖς καὶ τοῦτον ἐρομένου τοῦ φιλοσόφου, πόθεν αὐτῶν, καὶ
 ἀκούσαντος ὅτι λυθός, καὶ ἐπὶ τῶν ἐρομένων, τί δὲ οἱδοῖς ποιῆν; καὶ ἐκείνου φησὶ
 πέντα, πάλιν ἐγέλασεν αἰσώπος· τὸ χολαστικῶν δὲ τινος ἀπορομῆς, τί δὲ

ποτε

AESOPUS

stramenta, & canistros, unum canistrū panis plenū, quem duo baiulare debebant, sibi imponi iubet. Illi autem ridentes, & nihil esse stultius nili hoc scelesto inquentes, qui paulo ante leuissimum rogabat tollere onus, nunc omnium grauissimū elegit. oportere tamen desiderium eius explere, sullatum canistrum imposuerunt Aesopo. ille uero humeris onere grauatis huc et illic dimouebat. hunc uidens mercator, admiratus est, & inquit, Aesopus cū ad laborandū prōptus sit, iam suum pretiū persoluit. iumēti. n. onus sustulit. cum uero hora prandii diuertissent, Aesopus iussus panes dispensare, seminacū canistrū multis comedentibus fecit. unde etiā post prandium leuiore onere facto alacrius incedebat. uerum uespere quoq; illic, quo diuerterāt pane distributo, postera die uacuum omnino humeris sullato canistro, primus omnium ibat, ut & conseruiis praecurrentem hunc uidentibus dubium faceret, utrum putridus eēt Aesopus, an quis alius. & cū cognouissent illū esse, admirarentur, qđ de nigratus homuncio solertius oībus fecerit, qm̄, qui facile absumerent panes, sustulit. cum illi stramenta, & reliquam supellestem baiularent, quā nō est sortita naturā, ut sic absumeretur. mercator itaq; cum esset Ephesi alia quidem mancipia cum lucro uendidit. remanserunt autē ei tria, grammaticus, cātor. & Aesopus. cū uero quidā ex familiaribus ei suasisset, ī Samum ut nauigaret tanq̄ ibi cum maiore lucro diuēdituro seruulos, persuadet. & mercator cū peruēisset ī samū, grammaticū quidē & cantorem utrunq; noua ueste indutum statuit in foro, sed Aesopum qm̄ necunde poterat ornare (totus enim erat mendosus) ueste ex sacco ei circūposita, mediū inter utrunq; constituit, ut & uidentes stupeant dicentes, unde hāc abhominatio, quā & alios obscurat. Aesopus autem quamuis a multis morderetur, stabat tam audacter ad ipsos intuens. Xanthus uero philosophus habitans tunc Sami profectus in forum, & uidens duos quidem pueros cum ornatu astantes, medium uero horū Aesopū, admiratus est mercatoris commentum, qđ turpem in medio collocauerat, ut appositione deformis pulchriores se ipsis adolefcētuli apparerēt. ppius autē astantis, pcontatus est cantorem, cuias esset. & is, cappadox. tum Xanthus, qđ igit scis facere? hic, oīa, atq; ad hāc Aesopus risit. Sed discipulis, qui cum Xantho una erant, ut uiderunt ipsum risisse, & ostendisse dentes statim, & aliqđ monstꝛ uidere arbitrantibꝛ, & uno certe hernia ē dētes habens dicente, alio uero quid nam uidens, risit? alio, nō risisse, sed riguisse, omnibus autem uolentibus cognosceꝛ, cur risisset, unus ipsoꝝ accedens Aesopo inquit, cuius rei gratia risisti? & is abscede marina ouis. illo uero confuso funditus eo sermone, repenteq; secedente, Xanthus inquit mercatori, quanto pretio cantor? illo autem milli obolorum respondente, ad alterum iuit, immenso audito pretio. atqui & hūc rogante philosopho, cuias nam foret, & audito lydū esse, rursusq; rogante, quid ergo scis facere? & illo dicēte, omnia, iterū risit Aesopus. ex scholasticis aut quodam dubitāte, quid

VITA

nam hic ad omnes ridet. alius ei dixit, si uis & tu
 marinus hircus uocari, roga. Xanthus autem & rursus rogauit mer-
 catorē, quanto pretio grāmaticus. & illo tribus millibus oboloꝝ respō-
 dente, egre philosophus tulit immensum pretium, & auer-
 sus discedebat scholasticis aut petētibus, an nō placuerit ei seruuli. nā i-
 quit, sed decretum est, non emere mancipium pretiosum. uno autem
 ipforum dicente, sed si hæc ita se habent, igitur turpem hunc nulla lex
 impedimento est, ne ematur. idem enim & hic ministerium affe-
 ret. & nos pretium huius exponemus, Xanthus ait, sed ridiculum
 esset, uos soluisset pretium, me autem seruum emisset. alioqui, &
 uxorcula mea munditiæ studiosa non ferret a deformi seruulo ser-
 uiri sibi. at scholasticis rursus dicentibus, sed prope est sententia, ne pare-
 atur fœminæ, philosophus dixit, faciamus prius periculū, an sciat aliqd
 ne & pretium incassum pereat. adiens igitur Aesopum, gau-
 de inquit, & ille num nam tristabar. & Xanthus saluto te, & il-
 le, & ego te, & Xanthus una cum aliis inexpectato, & prompto
 responso stupefactus, rogauit cuias es. ille, niger. & Xan-
 thus, non hoc inquam, sed, unde natus sis, & is, ex uentre matris
 meæ. non hoc dico, sed in quo loco natus sis, & ille
 nō renuntiavit mihi mater mea utrū in sublimi loco, an i humili, & phi-
 losophus, quid uero facere nosti. & ille, nihil, & Xanthus, quo modo.
 quoniam hi omnia nosse professi sunt, mihi autem reliquerunt
 nihil, atq; his scholastici uehementer admirati, per diuinam pro-
 uidentiam dixerunt, ualde bene respondit. nullus enim est homo, qui
 omnia norit, & propterea scilicet & risit. rursus igitur Xanthus
 inquit, uis emam te. & Aesopus. me hac in re consultore egēs. u-
 trum tibi uidetur melius, aut emere, aut non, fac. nullus enim quidq; ui-
 facit. hoc in tua positum est uoluntate, & si uolueris, crumenæ ianuā a-
 peries argētū numera, sin uero minime, ne cauillare. rursus igit scholasti-
 ci inter se dixerunt, per deos superauit præceptorem. Xanth⁹ uero cū di-
 xisset, si emero te, fugere uoles. ridens Aesopus ait,
 hoc si uoluero facere nullo modo utar te consultore, ut
 & tu paulo ante me. & Xanthus, bene dicis. sed deformis
 es. & ille, mentem inspicere oportet o philosophe, & non faciem. tunc
 mercatorem adiens Xanthus, inquit, quanti hunc uendis. & ille, ut ui-
 tuperes ades meas merces, quoniā te dignos pueros dimittēs, deformē
 hunc eligis. alterum horum eme. hūc autem auctarium accipe. &
 xanthus non certe, sed hunc. & mercator sexaginta obolis eme,
 et scholastici confestim collatos exposuerunt. xanthus autem
 possedit. Itaq; publicani uenditione cognita, aderant inda-
 gantes, quis uendiderit, quis emerit, at cum puderet u-
 trumq; se pronuntiare, propter uilitatem pretii, Aesopus stans in
 medio exclamauit, qui uenditus est, ego sum, qui emit, hic, qui uen-
 didit, ille. si uero ipsi tacuerint, ego igitur liber sum. publicani uero
 diffusi gaudio, donato xantho uectigali, abierunt.
 aesopus igit sequebatur in domum euntē xanthum, cū meridianus aut

πότε οὐρανὸς πρὸς πάντας γελᾷ, ἔτδρος πρὸς αὐτὸν εἶπεν. εἰ βούλει καὶ σύ
 θαλάτῃσι δάχοιο ἀκροῦσαι, ἐρώτησεν. ὁ δὲ ξανθὸς, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ἔμφο-
 ρον, πόσου τιμήμαρσ' ὁ γραμματικὸς. καὶ κείνους τεχνολίαν ὁ βολεῶν ἀποκε-
 ναιμύς, δυσπρόσως ὁ φιλόσοφος ἤνεγκε πλὴν ὑπὸ βολῆν' ἔτι τιμήμαρσ'. καὶ στα-
 φείσ' ἀπὸ τῆς. ἔτι δὲ σχολαστικὸν ἐρομύων, εἰ μὴ ἤρεσεν αὐτῷ τὰ σωματικά, καὶ φη-
 σιν. ἀλλὰ δὴ γὰρ καίτοι, μὴ ἀνδράποδον ὠνεῖσθαι τῶν πολυτίμων. ἐπεὶ δὲ
 τοῦτων φαμύλου ἀλλ' εἰ ταῦθ' οὐτως ἔχει, ἐν τοῦ αἰσχροῦ τοῦτον οὐδέος νόμος
 ἐμποδὼν ἵσταται μὴ ὠνεῖσθαι. πλὴν αὐτῷ γὰρ καὶ οὗτος λαιτουργίαν εἰσπί-
 σει. καὶ ἡμεῖς τὸ τιμήμαρσ' οὗτου καὶ ταῖς σφύμεθα, ὁ ξανθὸς εἶπεν. ἀλλὰ γελῶσιν
 αὐτῷ ἡμῶς ἐκτίσαι τὸ τιμήμαρσ', ἐμὲ δὲ τὸν δοῦλον ὠνεῖσθαι. ἄλλωσ τε, καὶ
 τὸ γυναικὶν μου καθάρων ὄν, οὐκ αὐτὸν ἀνάχρηστον αἰσχροῦ σωματικῶν ὑπερετε-
 ρῶσαι. τῶν δὲ σχολαστικῶν αὐτὸς εἰπόντων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ γνώμῃ, καὶ τὰς μὴ πεί-
 θεσθαι γυναικί, ὁ φιλόσοφος εἶπε. λάβωμιν πρότερον παῖδας, εἰ οὐδὲ τι.
 μήποτε καὶ τὸ τιμήμαρσ' μάτην ἀπόληται. προσελθὼν γὰρ αἰσώσῳ, χα-
 εῖ φησι. καὶ οὗ, μὴ γὰρ ἐλνπούμην. καὶ ὁ ξανθὸς, ἀπαύλομαί σε. καὶ κεί-
 νος, καὶ γὰρ σὺ. καὶ ὁ ξανθὸς, ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῷ παρακλίγῳ καὶ ἐοίμῳ
 τῆς ἀρκεῖσεως ἐκπαλῆς, ἤρξατο, ὅταν πὸς εἶ. ὁ δὲ, μέλας φησὶ. καὶ ὁ ξαν-
 θὸς, οὐ τοῦτο φημι, ἀλλὰ πόθεν γελήσῃ. καὶ οὗ, ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς μηδὲς
 μου. καὶ ὁ ξανθὸς, οὐ τοῦτο λέγω, ἀλλ' ἐν ποίῳ τόπῳ γελήσῃ. καὶ κείνους,
 οὐκ ἀνήγειλέ μοι ἡ μήτηρ μου, πρότερον εἰ ἀνέγω, ἢ κατὰ γὰρ. καὶ ὁ φιλό-
 σοφος, τί δὲ πρῶτ' εἶπεν ἐπίσταται, καὶ κείνους, οὐδέν. καὶ ὁ ξανθὸς, τίνα βόπον;
 ὁ δὲ, ἐπεὶ δὴ πᾶν οὐρανὸν ἐπίσταται ἐπὶ πείθειν, ἐμοὶ δὲ κατέλιπε
 οὐδὲν. καὶ ἐπὶ τούτοις οἱ σχολαστικοὶ ὑπὸ φρυγῶν ἀγόμενοι, νῆ πλὴν θέαν πρό-
 νοιαν ἔφασαν, πάντων καλῶς ἀπεκρίνατο. οὐδὲ γὰρ εἰς ὅσον ἀνθρώπος ὅς αὐ-
 τῶνται εἰσέειν. οἷον γὰρ ταῦτα, δηλαδὴ καὶ ἐγὼ λα. αὐτὸς οὖν ὁ ξανθὸς
 φησὶ, βούλῃ προίωμαί σε; καὶ ὁ αἰσώπης, ἐμοὶ πρὸς τοῦτο συμβουλεύει; ὁ π-
 τέρων σὺ δὲ βέλπιοι, ἢ πρίσθαι, ἢ μὴ, ποῖα. οὐδέος γὰρ οὐδὲν πρὸς εἰσά-
 ποιᾷ, τοῦτο παρὰ τῆς σῆς καίτοι γνώμῃ, καὶ μὴ βούλῃ, βαλάντιον θύραν ἀ-
 νοίξας, ἀργύρεον ἀρίθμει. εἰ δὲ μὴ, σκώπτει. πάλιν οὖν οἱ σχολαστικοὶ πρὸς
 ἀλλήλους ἔφασαν, νῆ τοὺς θεοὺς νενίκηκε τὸν κατὰ γὰρ τὴν. τοῦ δὲ ξανθοῦ φή-
 σαντος, ἐὰν προίωμαί σε σφαπέτευσαι βουλήσῃ; γελᾶσαι ὁ αἰσώπης εἶπεν,
 τοῦτο εἰ βουλήσῃ μοι προῖξαι, οὐ πάντως χρῆσθαι μοι συμβούλῳ, ὥς δὴ
 καὶ σὺ μικρῶν πρόδωκεν ἐμοί. καὶ ὁ ξανθὸς, καλῶς μὲν λέγεις, ἀλλ' αἰσχροῖς
 εἶ. καὶ κείνους, εἰς ἐν νοῦν ἀφορᾶν δὲ φιλόσοφον, καὶ μὴ εἰς πλὴν ἔμιν. τότε τῷ
 ἐμπρόσῳ προσελθὼν ὁ ξανθὸς φησὶ, πόσου τοῦτον πωλεῖς, καὶ οὗ, κερτομῆ-
 σαι μοι πᾶσαι πλὴν ἐμποιᾶν, ὅτι τοὺς ἀξίους σου παῖδας ἀφείς, ἐν αἰσχροῦ
 τοῦτον εἴλου. θάτδρον τῶν λοιπῶν ὠνήσῃ. τοῦτον δὲ, πρόσδωκε λάβε. καὶ
 ὁ ξανθὸς, οὐ δῆτα, ἀλλὰ τοῦτον. καὶ ὁ ἔμφορος, ἐξήκοντα ὁ βολεῶν ὠνήσῃ.
 καὶ οἱ μὲν σχολαστικοὶ παραχρῆμα σιωπῇ σκεπτόμενοι, κατέβην. ὁ δὲ ξαν-
 θὸς, ἐκτίσεται. οἱ τοίνυν τελεῖναι πλὴν πρῶτον μεμαθηκότες, παρεῖσαν ἀνα-
 κείνοντες, τίς μὲν ὁ ἀπεμπολήσας, τίς δὲ ὁ πρίσθαι, αἰσχρομένων δ' ἀμ-
 φοτέρων ἐαυτοὺς αἰετῇ πείν. οἷον τὸν πενιχρὸν τοῦ τιμήμαρσ', ὁ αἰσώπης πᾶς εἰς
 τὸ μίσον αἰετῇ κέρειν, ὁ μὲν πρῶτος, ἐγὼ. ὁ πρίσθαι δ' οὐ τοσὶ, καὶ ὁ πωλή-
 σης ἐκείνοσ. εἰ δ' αὐτοὶ σιωπῶσιν, ἐγὼ ἀρ' αἰσχροῦ εἰμι. οἱ δὲ τελεῖναι
 διαχυνθέντες, ἐχερίσαντό τε τῷ ξανθῷ τὸ τέλος, καὶ ἀπηλλάγησαν. ὁ μὲν
 οὖν αἰσώπης, ἡκολούθει πρὸς πλὴν οἰκίαν ἀπὸντι τῷ ξανθῷ. μεσηβελνὸν δὲ

καὶ μακρὸν ὄντος, ὁ ξαύθος οἱ τῷ πόντῳ πατεῖν, ἥν χειτῶνα ἀκτουράμιλος, ἔρξ-
 ὃ πόντος ἰδὼν αἰσώωντος, καὶ τῶν ἱματίων ἐκείνους οὐρανόθεν ὁπιδεν, πρὸς ἐαυ-
 τὸν ἐλκευσε. καὶ φησὶ, τὴν ταχίστην με πύλησιν, ἐπεὶ οὐραπέτευσον. καὶ ὁ ξαύ-
 θος, αὐτὸν ὄντος; ὅτι φησὶν οὐκ αὐτὸν δαυαίμην τοιούτῳ ὑπηρετεῖσθαι ἀποδῶν. εἰ γὰρ
 σὺ δεσπότης εἶ καὶ μηδὲν φοβούμενος, ὅμως αὐτὸν οὐ παρέλκωσ' τῇ φύσει,
 ἀλλὰ βασιλίστων οὐρῆς, εἰ τύχοι ἥν δούλον ἐμὲ πρὸς τινὰ σαλῆνα διακονίαν,
 καὶ τῷ μεταξὺ τῆς πορείας τοῖόν τί τι ἀπαιτῆσαι τὴν φύσιν, ἀνάγκη πα-
 σαι περὶ μέγαν με ἀποπαλῆν. καὶ ὁ ξαύθος, ῥυτὸ σε θορυβεῖ; τέλει καὶ ἑξ-
 λόμιλος διασφάται, βασιλίστων οὐρῶ. καὶ ὅς, ποῖα; καὶ κείνος, ἐστὶ τί μοι, πῶ
 μὴ κεφαλὴν κατέκαυσεν αὐτὸν ἡλίου. τοῦ δὲ πόδες, εἰ γὰρ γῆς ἰσχυρὸς ἐν ἐκ-
 πεπυρρῶμένον. ἡ δὲ τοῦ οὐρου οὐραμύτης, πῶ ὅσπρησιν αὐτὸν ἐλυμήνατο. καὶ ὁ αἰ-
 σώωντος, βλάδιζε, πέπειμας με. ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ οἰκίᾳ ἐπέστησαν, ὁ ξαύθος πα-
 ρεβέβηκε τῷ αἰσώων μύθῳ πρὸ τοῦ πυλῶνος, ἐπειδὴ καὶ θάλασσαν ἐν αὐτῷ εἰ-
 γναιον ἦλθαι, καὶ οὐκ ἐχρῆν ὕδατιν τοιοῦτον αἰὼς αὐτῇ φανῆναι, πρὶν
 τινὰ καὶ πρὸς αὐτὴν ἀσέσηται, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν, λέγει. κυρία, οὐκέτι με-
 τέν τεύχον ὁρῶντες γὰρ θεράπείας, ἡς πρὸς τῶν θεράπων νύδων τῶν ἀπαιτῶ.
 ἦ δὴ γὰρ καὶ παύσῃ σοι ἐπὶ ἰαμῶν, εἰ γὰρ καὶ ὁ φεικίλλος εἶναι οὐ πῶ τεθέαται,
 εἰς καὶ ἦ δὴ πρὸ τῶ πυλῶνος ἔστηκε. καὶ κείνος μὲν ταῦτα. αἰ δὲ θεράπωνες
 ἀλθὲν νομίσασαι τὰ λεχθέντα, πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἀγνῶς ἡμιλοσθέντων,
 περὶ τοῦ, τίνοι τοῦτων θυμῶν ὁ νεώνητος ἔσται. τῆς δὲ τῶ ξαύθου γυναικὸς εἶσθαι
 κληθῆναι τὸν νεώνητον καὶ λυσιπείθον, μίαν τῶν ἀλλῶν μάλλον ὀργῶσαι, καὶ ὡς
 ἀρὰ βῶνα πῶ κλησὶν ἀρὰ πόσει, τὸν νεώνητον ἐκφορμῶσαι ἐκείλῃ. καὶ κεί-
 νου φαμῶν, ἰδὼν ἐγὼ πάρεμι, ἐκπαγείσαι σὺ φησιν εἰ; καὶ ὅς, ναί. καὶ κεί-
 νη, ἀβάσκαντα, μὴ εἰσελθῆς εἰσὶν, καὶ πῶντες φύγωσι. καὶ μὴ τοὶ καὶ ἀλ-
 λης ὕδατος ὕδατος, καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν, παταχθεῖν σου φαμῶν εἰς πρόσωπον, καὶ
 διδύρῳ εἰσελθε, ἀλλὰ μὴ προσεγίγης μοι, εἰσελθὼν ἐστὶν ἀπικρὺ τῆς δεσποίνης.
 ἡ δὲ, τοῦτον θεασαμένη, τὰς ἑλπίδας ἀπέσχετο. πρὸς εἰς αὐτὸν, φαμῶν, πόθεν
 μοι τοῦ εἰς τέρας ἦνεκας. ἐκβαλε αὐτὸν τῶ προσώπου μου. καὶ κείνος ἄλυσ-
 σοι κυρία. μὴ ὑπόσχωμαι μετὰ τὸν νεώνητον. ἡ δὲ, δῆλος εἰς ξαύθου μεσίστας με, ἐτέ-
 ραν ἀγαγέσθαι βουλόμενος, καὶ ἴσως αἰδύμηνος φράσαι μοι, ὡς τῆς σῆς οἰκί-
 ας ἀναχωρήσω, ἥν κινεκέφαλόν μοι εἶδον κεκόμενος, ὡς αὐτὸν αὐτὸν δύ-
 σαντα τοῦτα λαβείναι, φύγω. ὁ δὲ οὕτω μοι πῶ προῖχε μοι καὶ πορδίσσεται.
 πρὸς ταῦτα τῶ ξαύθου μεμφαμῶν εἰς αἰσώων, ὡς καὶ μὲν πῶ ὁδὸν ἀσεῖα
 τινὰ φεγγεμῶν πόντῳ τῆς ἐν τῷ βασιλίστῳ οὐρήσεως, νῆν δὲ πρὸς πῶ γυ-
 ναῖκα μηδὲν λέγοντος, αἰσώωντος ἔφη. βάλῃ αὐτὴν εἰς εἰς βαρὰθρον. καὶ ὁ ξαύ-
 θος, πῶ καὶ καὶ οὐκ οἶδ' ὅτι ταύτην ὡς ἐμαυτὸν εἴρω. καὶ ὁ αἰσώωντος,
 ἔρξ' τοῦ γυναικός; καὶ κείνος, πῶν μὲν οὐκ οὐραπέτα. καὶ πρὸς εἶδον αἰσώωντος κρο-
 τήσας εἰς τὸ μέσον τὸν πόδα, μετὰ λῶς ἀνέκραξε, ξαύθος ὁ φιλόσοφος γυναι-
 κωκρατεῖται. καὶ σφαφείς πρὸς πῶ αὐτὸν δὲ ἀποιναι ἔφη. σὺ δὲ ἀποιναι εἰς οὐ-
 λον εἰς φιλόσοφον ἀνίστασθαι σοι δούλον, θέον, δύσματούντα, σφραγῶντα,
 ὃν εἰς γυνήν σε καὶ τῷ βαλανίῳ θεῖσθαι, καὶ σοι προσπαίξῃν τὰ εἰς αἰχ-
 νῆν τῶ φιλοσόφου. δὲ πῶν, χρυσῶν ἐγὼ σου φημὶ τὸ σῶμα, τοιαῦτα λέγον.
 29 Πολλὰ μὲν ὀργὰν κυμάτων θαλάττης, πολλὰ δὲ ποταμῶν, καὶ πρὸς θερμῶν
 30 πνοαί. λεινὸν δὲ πενία, λεινὰ δὲ ἄλλα μυρία, πῶν οὐδὲν οὐτῶ λεινόν, ὡς γυνή
 31 καὶ κῆ. σὺ δὲ ἀποιναι φιλόσοφου γυνή οὐσε, ὑπὸ καλῶν νεανίσκων ὑπηρετεῖ-
 σθαι μὴ θέλε. μὴ πῶς ὑβριν τῷ αἰσώωντος πρὸς τρέψῃς. ἡ δὲ ταῦτα ἀκούσα-
 σαι, καὶ

AESOPUS.

æstus esset, xanthus inter deambulandum pallium trahendo mingebat. quod uidens Aesopus, uestibus illius prensis retro, ad se ipsum traxit, atque inquit, quam celerrime me uende, quoniam fugiā. & xanthus, quamobrem? quoniam inquit non possem tali seruire hero. si. n. tu, qui herus es, & neminem times, tamē relaxationē non præbes naturæ, sed eundo mingis, si obtigerit seruum me ad aliquod mitti ministeriū, & intereundum tale quid exigat natura, necesse omnino fuerit uolando cacare. & xanthus, hoc te turbat? tria mala uolens euitare, eundo mingo, & ille, quæ? & hic, stanti mihi caput perussisset sol, pedes uero terræ solum torridum. lotii autem acrimonia olfactum offendisset. & Aesopus, uade, persuasisti mihi. Postquam autem domi fuerunt, xanthus iubens Aesopo manere ante uestibulum, quoniam elegantiusculā esse sibi mulierculam sciebat, neque oportere illico talē turpitudinē ei ostēdi, ante quā aliquis ipsi urbana diceret. ipse autē ingressus dicit, domina nō est post hac obiciēs ministerium quod mihi tuæ pedissequæ præstent. ita. n. & ego puerū tibi emi, in quo uidebis pulchritudinē qualē nūquā uidisti, qui & iam ante uestibulum stat. & ille quidem hæc. pedissequæ autē uera existimātes quæ dicta fuerāt, inter se nō mediocriter cōtendebant cui nā ipsarū sponsus nuper emptus futurus sit, xanthi uero uxore intro uocari nouitium iubente mancipiū, una ex aliis magis accelerans, & ut arrabonem uocationē arripiens nouitium seruū egressa arcessebat, & illo dicente, ecce ego adsum, stupefacta tu inquit es? & hic nā. & illa sine inuidia, ne ingrediaris intro, & omnes fugiant. & tamen & alia egressa, ac ut uidit ipsum, cædatur tua dicente facies, & huc ingredi, sed ne appropinques mihi, ingressus stetit coram domina quæ cum eum uidisset, oculos auertit ad uirum, inquiens unde mihi hoc monstrum attulisti? abiice ipsum a facie mea, & ille satis tibi dñā. ne meū submorde nouitiū seruū. hæc at uideris xanthi osus me, aliam inducere uelle, & forte dum pudet dicere mihi, ut tua domo abscedam, canicipitem mihi hunc apportasti, ut eius ægrelatura ministerium, fugiam. da igitur mihi dotem meam, atque ibo. ad hæc xantho increpante Aesopum tanquam in itinere urbana quædam locutum de mictu intereundum, nunc uero mulieri nihil dicentem, Aesopus ait, proiice ipsam in barathrum, & xanthus, tace scelus, an nescis me hanc, ut me ipsum, amare? & Aesopus amas mulierculā? & ille, admodū quidē fugitiue. & ad hoc Aesopus pulsatō medio pede, ualde exclamauit, xanthus philosophus uxorius est. & uersus ad suam dominam ait, tu o domina uelles philosophum emissey tibi seruum iuuenem, bono habitu uigentem, qui te nudam in balneo spectaret, & tecum luderet in dedecus philosophi. O Euripides, aureum ego tuum inquā os talia dicēs, multi impetus fluctuū marinorum, multi fluminum, & ignis calidi flatus. dura res paupertas, dura & alia infinita, tñ nihil æque dux ut mulier mala. tu uero o domina philosophi uxor a pulchris adulescentulis seruiri tibi noli, ne quo pacto cōtumeliā uiro tuo inflixeris. illa hæc audi.

Ex Hermogénis exercitamentis Prisciano interprete.

Fabula est oratio ficta uerisimili dispositione imaginem exhibens ueritatis. Ideo autem hanc primam tradere pueris solent oratores, quia animos eorum adhuc molles ad meliores facile uias rite instituunt. Vbi sunt ea tamen uetustissimi quoque autores, ut Hesiodus. Archilochus. Horatius. Hesiodus quidem Iusina, Archilochus autem uulpis. Horatius muris. Nominatur autem ab inuentoribus fabularum, alia aëtopia, alia cypria, alia libyca, alia sybaritica, omnes autem communiter aëtopia dicuntur, quoniam in conuentibus frequenter solebat aëtopus fabulis uti. mendacem quidem esse uolunt fabulam, sed ad uitam utilem, necnon & uerisimilem. est autem uerisimilis, si res, quae subiectis accidunt personis apte reddantur, ut puta de pulchritudine aliquis certat, pauco supponatur hic. oportet alicui astutiam tribuere, uulspecula est subiicienda. imitatores aliquos hominum uolumus ostendere, hic finis est locus. Oportet igitur modo breuiter, modo latius eas differere. quomodo autem hoc fiet? si nunc narratione simplici proferantur, nunc etiam sermo inductis fingatur personis exempli causa. Simia concouenerunt, & consilium habuerunt de urbe condenda, & quia placuit illis, paratae erant incipere aedificationem, sed uetus Simia prohibuit ab incepto, eas docens, quod facile capiantur, si intra muros concouendantur. sic breuiter dices. si uelis producere, sic. Simia concouenerunt, & consiliabantur de urbe condenda, quarum una in medium ueniens concouenata est, quia oportet ipsas quoque ciuitatem habere. Videtis enim aiebat, quod ciuitatem habendo felices homines sint. domos et habent singuli & in conuentione uniuersi, & in theatris ascendentes delectant animos spectacionibus, & audicionibus uariis: Et sic proferes orationem in orando dicens, quod & plebiscitum scriptum est, & finges etiam orationem ueteris simiae. Expositio autem fabularum uult circuitionibus carere, & iucundior esse. Sed oratio, qua utilitas fabulae retegitur, quam *ἐπιμύθιον* uocant, quod nos affabulationem possumus dicere, a quibusdam prima, a plebisque rationabilius postrema ponitur. Sciendum uero, quod etiam oratores inter exempla solent fabulis uti.

Ex Auli Gelii libro secundo.

Capite undetrigesimo.

Apologus Aesopi phrygis memoratu non inutilis.

Aesopus ille e phrygia fabulator haud immerito sapiens existimatus est, cum quae utilia monitu, suasuque erant, non seuerè, non imperiose praecipit, & censuit, ut philosophis mos est, sed festiuos, delectabilesque apologos committens, res salubriter, ac prospicienter, animaduertas in mentes, animosque hominum cum audiendi quadam illecebra induit. uelut haec eius fabula de auiculae nidulo lepide, atque iucunde praemonet, spem, fiduciamque rerum, quas efficere quis possit, haud unquam in alio, sed in semetipso habendam. Auicula inquit est parua,

477
nomen est Cassita. habitat, nidulaturq; in segetibus, id ferme temporis,
ut appetat messes, pullis iam iam plumantibus. Ea Cassita in sementes
forte concesserat tempestiuiores. propterea frumentis flauescantibus,
pulli etiam tunc inuolucres erant. Cum igitur ipsa iret cibum pullis
quæsitum, monet eos, ut siquid ibi nouæ rei fieret, diceretur ue, animad-
uerterent, idque sibi, ubi redisset, renuntiarent. Dominus postea sege-
tum illarum filium adulescentem uocat. Et uides ne inquit hæc ema-
turnisse? & manus iam postulare? Iccirco die crastino, ubi primum dilu-
culabit, fac amicos adeas, & roges, ueniât, operamq; mutuâ dent, & mes-
sem hanc nobis adiuuēt. hæc ubi ille dixit, discessit. atq; ubi redit cassi-
ta, pulli trepiduli circumstrepere, orareq; matrem, ut statim iam prope-
ret, atq; alium in locum sese asportet. nam dominus inquit, misit qui
amicos rogaret, uti luce oriente ueniant, & metant. Mater iubet eos a
metu ociofos esse. Si enim dominus inquit messem ad amicos reicit,
crastino seges non metetur, neque necesse est, hodie uti uos auferam.
Die igitur postero mater in pabulum uolat, dominus quos rogauerat,
opperitur. sol fernit, & fit nihil, & amici nulli erant. Tum ille rursus ad
filium, amici isti inquit magnam in partem cessatores sunt. Quin poti-
us imus, & cognatos, affinesque nostros oramus, ut adsint cras tempo-
ri ad metendum? Itidē hoc pulli pauesfacti matri nuntiant. Mater hor-
ratur, ut tum quoq; sine metu, ac sine cura sint. cognatos, affinesq; nul-
los ferme tam obsequibiles esse ait, ut ad laborem capescendum nihil
cuntentur, & statim dicto obediant. uos modo inquit aduertite, si mo-
do qd denuo diceretur. Alia luce orta auis in pastū pfecta est. cognati, &
affines operam, quam dare rogati sunt, superfederunt. Ad postremum
igitur dominus filio ualeât inquit amici cum propinquis. Afferes pri-
ma luce falces duas, unam egomet mihi, & tu capies alteram. & frumē-
tum nosmetipsi manibus nostris cras metemus. Id ubi ex pullis dixisse
dominum mater audiuit, tempus inquit est cedendi, & abeundi. fiet
nūc dubio procul, quod futurum dixit. In ipso enim iam uertitur, cuius
est res, non in alio, unde petitur. Atq; ita cassita nidum migravit. & se-
ges a domino demessa est. Hæc quidem est Aesopi fabula de amicis,
& propinquorum leui plerunq; & inani fiducia. Sed quid aliud sanctio-
res libri philpophorum monent, q̃ ut in nobis tantum ipsis nitamur?
Alia autem omnia quæ extra nos, extraq; nostrum animum sunt, neq;
pro nostris, neq; pro nobis ducamus? Hunc Aesopi apologum. Q. En-
nius in satyris scite admodū, & uenuste uersibus quadratis composuit,
quorum duo postremi isti sunt, quos habere cordi, & memoriæ operæ-
pretium esse hercle puto.

Hoc erit tibi argumentum semper in promptu situm,
Nequid expectes amicos, quod tu possis per te agere.

VITA.

ens cū nihil contradicere posset, unde uir inquit pulchritudinē hanc uenatus es? sed & loquax putridus hic uidetur, & facetus, reconciliabor igitur ei. tum xanthus. Aesope reconciliata est tibi tua hera, & Aesopus ironice loquens magna res inquit placare mulierem. & xanthus tace posthac, emi enim te ad seruiendum, non ad contradicendū. postera die xanthus Aesopo sequi iusso ad hortum quendam iuit empturus olera. cum uero olitor fasciculum olerum messuisset, accepit Aesopus. Xantho autem soluturo iam hortulano pecuniam, hortulanus dimitte domine inquit, unū problema a te desydero. & xanthus quidnam? tum ille, quid ita quæ a me plantantur olera, quamuis diligenter & fodiantur, & irrigentur, tardum tamen suscipiunt incrementū, quibus uero spontanea e terra pululatio, & si nulla cura adhibetur, iis tamen celerior germinatio. xanthus igitur licet philosophi quæstio foret, cū nihil aliud sciret dicere, a diuina prouidentia & hoc iter cætera gubernari inquit. Aesopus uero, (aderat enim) risit. ad quem philosophus, rides ne, an derides? & Aesopus, derideo inquit, sed nō te, uerū qui te docuit. quæ. n. a diuina prouidentia sūt, hæc a sapientibus uiris solutionem sortiuntur. oppone itaq; me, & ego soluā problema. interim itaq; xanthus conuersus inquit olitori minime omnium decens est o amice me, qui in tātis auditoriis disceptauerim, nunc in horto soluere sophismata. puero aut huic meo, qui consuetudine multorū callet, si proposueris, solutionē consequeris quæsitū, & olitor, hic turpis literas nouit? o infelicitatem, sed narra o optime, si quæsitū declarationem nosti, & Aesopus, mulier inquit, cum ad secundas nuptias iuerit, liberis ex priore uiro susceptis, si uirum quoq; inuenerit filios ex priore uxore genuisse, quos ipsa filios adduxit, horum mater est, quos inuenit penes uirum, horum est nouerca. multam igitur in utrisq; ostendit differentiā. nam quos ex se genuit amanter, & accurate nutrire perseuerat, alienos uero partus, odit, & inuidia utens illorum cibum diminuens suis addit filiis. illos enim natura quasi proprios amat, odio at̄ habet, qui uiri sunt, quasi alienos. eodem modo & terra, eorum, quæ ipsa ex se genuit, mater est, quæ autem tu plantas, horum ē nouerca. huius rei gratia quæ sua sunt, ut legitima magis nutrit, ac fouet, a te aut plantatis ut spuris non tantum alimenti tribuit. his delectatus olitor, credideris mihi iquit, q̄ me graui sollicitudine ac garulitate leuatis. abi gratis ferens olera, & quoties tibi his opus est, tanq̄ i propriū hortū uadēs, accipe. post dies aliquot rursus i balneum profecto xantho, & quibusdam ibi amicis inuentis, & ad Aesopum locuto, ut & in domum curreret, & lentem in ollam iniectam coqueret, ille abiens granum unum lentis in ollam coquit iactum, xanthus ergo una cum amicis lotus uocauit hos compransuros, p̄fatus tñ & qd̄ tenuis esset futura cœna utpote ex lēte, quodq; nō oporteret uarietate ferculorum amicos iudicare, sed probare uoluntatem. his uero profectis, & in domum ingressis, xanthus inquit, da nobis a balneo bibere Aesope. illo uero ex defluxu balnei accipiente

σα, καὶ πρὸς μηδὲν ἀντιπείν διωκθεῖσα, πόθεν αἴερ φησὶ τ' ἡμίμος ἔστι τε-
 θήρα καὶ σῶμα. ἄλλὰ καὶ ἀλλοστὸν ὅσα πρὸς οὗτος φαίνεται καὶ ἀντιπείλος. διαλλα-
 γήσομαι γοῖν ἂν αὐτῶ· καὶ ὁ ξανθὸς, αἰσώπε, διήλλακε τοῖσι τοῖσι δὲ ἀποδινά. καὶ
 ὁ αἰσώπος εἰρηνόστατος, μέγα τι χρημὰ φησι τὸ πρᾶναι γυναῖκα. καὶ ὁ ξαν-
 θὸς, σὺ πά τοῦ αὐτῶν. ὠνησέ μιν γὰρ σε εἰς δουλείαν, ἐκ εἰς ἀντιλογίαν. τῇ
 δ' ὑποδαίχξας, πρὸς αἰσώπω κελεύσεις, πρὸς τινὰ τῶν κήπων ἦκον
 ὠνησόμενος λάχονα. τῷ δὲ κηπαρῶν δέσμεν λαχάων. θερίσαντος, ἀνέληφον
 αἰσώπος. τῷ δὲ ξανθὸν μέλλοντος ἢ δὴ τῷ κηπαρῶν καὶ βλάψιν τὸ κέρμα, ὁ κη-
 παρὸς, ἐκ κύρεται φησιν, ἐνὸς προεβλήματος παρὰ σοῦ θέομαι. καὶ ὁ ξανθὸς, τί-
 νος; καὶ οὗ, τί δὴ ποτε τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ φυτευόμενα τῶν λαχάων, καὶ παρ'
 ἐπιμελῶς σκαλιζόμενα τε καὶ ἀφ' αὐτοῦ, βραδείαν ὁ μὲν ποιεῖται πλὴν αὐ-
 ξησιν. οἷς δ' αὐτομάτῃ ἐκ γῆς ἢ ἀνὰ ὁδοῦ, καὶ τοὶ μὴ μεμῆκας ἐπιμελῆας ἀξιου-
 μένοις, τούτοις ὀξυτέρῃ ἢ βλάσῃσι. ὁ μὲν οὖν ξανθὸς, καὶ τοὶ φιλοσόφου τῆς
 ζητήσεως οὐσης, μηδὲν ἔτερον σπουδῆσαι εἰπείν, τῇ θείᾳ προνοίᾳ καὶ ἔστι πρὸς
 τοῖς ἁλμοῖς διοικεῖσθαι φησιν. ὁ δ' αἰσώπος, παρὲν γὰρ, ἐγέλασε. καὶ πρὸς
 αὐτὸν ὁ φιλόσοφος, ὅς τδ' ὄν, γελᾷς, ἢ καὶ γελάς. καὶ ὁ αἰσώπος, καὶ γελάς
 φησιν, ἄλλ' ἐσὺ, τῷ δὲ διδύξαντός σε. ἄν' ὑπὸ θέας προνοίας ἵπτεται, ταῦθ'
 ὑπὸ σφῶν ἀφ' ὧν τυγχάνει τῆς λύσεως. προβολῶν γοῖν ἂν ἐμὲ, καὶ τῶν λύσω
 τὸ πρὸς βλημα. ἐν τούτῳ γοῖν ἂν ὁ ξανθὸς ἐπισφάξῃ, λέγει τῷ κηπαρῶ. ἢ κη-
 παρὰ πᾶν τὸν ἀπὸ πρὸς ὅστις ὁ τῶν, ἐμὲ τὸν ἐν τῷ σφῶν ἀπὸ πρὸς τοῖς διακλεχθεί-
 τα, τὰ νῦν ἐν κήπῳ λύειν σπουδῆται. παῖς δὲ μοι ἐστὶ πολλῶν πείρων ἐχόν
 αἰολοῦνθ' αὐτῶ, τούτῳ προσηνέμενος, τῆς λύσεως πύξιν τοῦ ζήτου μύθου. καὶ
 ὁ κηπαρὸς, οὐτὸς ὁ αἰσώπος γράμματα οἶδεν, οἱ μοι τῆς δύσυχίας. ἄλλὰ φρά-
 σον δ' ὡς, εἰ τοῦ ζήτου μύθου πλὴν διασάφῃς ἐγνώκας. καὶ ὁ αἰσώπος, ἢ γν-
 ῆ φησιν ἐπειδὴν πρὸς ἀλλήλους γάμον ἔλθῃ, τέκνα ἐκ τοῦ προτέρου ἀφ' ὧν
 ἐχρυσαν, εἰ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸν ἀφ' ὧν τέκνα ἐκ τῆς προτέρου γυναικὸς τεκνοποι-
 σάμενοι, αὐτῶν αὐτῶν τέκνα ἐπιγάγῃ, τούτων μὴ τῶν ὅστις. ἄν' ὅστις ἐν τῷ αἰ-
 σῶν, τούτων ὅστις μὴ μὴ. πολλὴν οὖν ἐν ἐκείνοις ἐν δέκνυται πλὴν διαφορᾷ.
 τὰ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς, φιλοσόφως καὶ ἐπιμελῶς βέβηκεν διαγίνεται. τὰ δ' ἐξ
 ἀλλοτρίων ὁρίων, μισεῖ. καὶ ζηλοτυπία χωρὶς, πλὴν ἐκείνων σοφὴν περικύ-
 πτουν, τοῖς ἐκ αὐτῆς πρὸς τίθεται τέκνοις. τὰ μὲν γὰρ, φύσει ὡς οἰκία φιλεῖ,
 ἀποσέργει δὲ τὰ τοῦ ἀφ' ὧν ὡς ἀλλότρεα. τὸν ἴσον δὲ καὶ ἢ γῆν ἴσον, τῶν μὲν
 αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς φυομένων, μὴ τῶν ὅστις. ἄν' αὐτὸς ἐμφυτεύεις, τούτων
 γίνεται μὴ μὴ. ὁ γὰρ, καὶ μάλιστα ὡς γνήσια τὰ οἰκία βέβηκε καὶ ἢ θάλαπαι. τοῖς
 δὲ παρὰ σοῦ φυτευμένοις, οὐ ποσὺν τῶν ὡς νόθοις, πλὴν σοφὴν νέμει. ἐπὶ τούτοις
 ἡσυχίᾳ ὁ κηπαρὸς, πιστεύει αὐτῶν μοι φησιν, ὅτι με ἀμυχανοῦ λύπης, καὶ ἀδ-
 λεγία ἐκ τῶν φησιν. ἀπὸ πρὸς φέρων τὰ λάχονα. καὶ ὁ σάκας τοῦ τούτων
 δαί, ὡς εἰς οἰκίαν κήπον βαλίζων λάμβανει. μετ' ἢ μέρας δὲ πάλιν εἰς τὸν βαλὰ
 νῆον ἐλθόντος τοῦ ξανθου, καὶ τισιν ἐν τῷ γένει ἐκείνῳ τῶν φίλων, καὶ πρὸς τὸν
 αἰσώπον εἰρηκός, εἰς τὴν οἰκίαν προσφάμεν, καὶ φακὴν εἰς πλὴν χύσαν ἐμ-
 βαλόντα ἐφῆσται, ἐκείνους ἀπελθόν, κόκκον ἐν φακῇ εἰς πλὴν χύσαν ἐφῆσται
 λών. ὁ δὲ ξανθὸς ἄμα τοῖς φίλοις λουσαμένους, ἐκάλει τοὺς σπουδαίον-
 τας. προεῖπε μύθοι καὶ ὡς λιπῶς, ὅς φακὴν γὰρ ἔστιν ἐλθῆναι, καὶ ὡς μὴ εἶναι
 τῇ φησὶ τῶν ἐδεσμάτων τοῦ φίλου κείνου, ἄλλὰ δοκιμάζειν πλὴν προθυ-
 μίαν. τῶν δὲ ἐξ αὐτῶν, καὶ πρὸς πλὴν οἰκίαν ἀμυχανοῦ, ὁ ξανθὸς φησὶ, οὐδ'
 ἢ μὲν ἀπὸ λουτροῦ πείναι αἰσώπε. τοῦ δ' ἐκ τῆς ἀπορροίας τοῦ λουτροῦ λαβόντος

καὶ ἐπιδιδῶνός, ὁ ξάνθος τῆς δυσηδίας ἀναπληροῖς, φεῦ τί ἔστιν ὅφρα φησὶ καὶ
 αἰσώπει. καὶ ὅς, ἀπὸ λουπῶν ὡς ἐκέλευσας. τῷ δὲ ξάνθου τῇ παρουσίᾳ τῶν
 λῶν πλὴν ὀργῆν ἐπιχρόντος, καὶ λευκάνην αὐτῷ παρατεθῆναι κελεύσας, αἰσώ-
 πος πλὴν λευκάνην θῆσ' ἵστατο. καὶ ὁ ξάνθος, οὐκ ἴππεις, καὶ κῆνος. οὐτέ τι λατρεῖ
 μοι ταῦτα ποιεῖν, ὅσα αὐτὸς ἐπιτάξῃς. σὺ δὲ νῦν οὐκ εἶπας, βάλει ὕδωρ εἰς πλὴν
 λευκάνην, καὶ νίψον τοὺς πόδας μου, καὶ θῆς τάς ἐμβάδας, καὶ ὅσα ἐφελῇς.
 πρὸς δὲ ταῦτα τοῖς φίλοις ὁ ξάνθος ἔφη. μή γ' ὅδ' ὅλον ἐπιδόμην, οὐκ ἔστι
 ὁπῶς, ἀλλὰ διδασκαλόν. ἀνακλιθῶν τὸν αὐτῶν, καὶ τοῦ ξάνθου τὴν αἰσώ-
 πον ἐρωτήσαντος, εἰ ἔφηται ἡ φωνή, διδόνει λαβὼν ἐκείνος τὴν φωνὴν ἐκ-
 κεν ἀνέδωκεν. ὁ δὲ ξάνθος λαβὼν, καὶ οἰηθεὶς εἰκεν τῷ πείραν λαβεῖν τῆς ἐλπί-
 σεως πλὴν φωνῆν δὲ ξανάσαι, τοῖς δακτύλοις διατείλασθ' ἔφη, καλῶς ἔφηται.
 νόμισεν. τοῦ δὲ, μόνον δ' ὕδωρ κενώσαντος ἐν τοῖς βυβλίοις καὶ παραθεῖναι,
 ὁ ξάνθος, ποῦ ἔστιν ἡ φωνή φησι. καὶ ὅς, ἔλαβόν αὐτήν. καὶ ὁ ξάνθος, εἰς κένον
 ἔφησας, καὶ ὁ αἰσώπος, μάστιγα. φωνὴν γὰρ οὐκ ἔφησας, ἀλλ' οὐ φωνῆς, ὅτι
 πηλοῦ πικρῶς λέγεται. ὁ μὲν δ' ὅδ' ὅσον ἀπορήσας τοῖς ὅλοις, αἰσώπος ἐπαύ-
 ροι ἔφη, οὗτος εἰς μανίαν με πηδῶν. εἴτα σφαχὴς πρὸς τὸν αἰσώπον, εἶπεν.
 ἀλλ' ἴνα μὴ δόξω κακῶς δύναι τοῖς φίλοις εὐβελίαν, ἀπελθὼν ὠνήσαι πόδας
 περιέουσ' ἐπ' αἶμα, καὶ διὰ ταχέως ἐλπίσαι παραθεῖναι. τοῦ δὲ αἰσώπου δὴ ἔστι
 ποιήσαντος, καὶ τῶν ποδῶν ἐφομῶν, ὁ ξάνθος δὴ λείπας δελῶν τὴν αἰσώ-
 πον, αὐτῷ πηδῶν τῶν εἰς χεῖρας ἀπολυνθῶν, ἔνα τῶν ποδῶν ἐκ τῆς χύψας
 λαθραίως ἀνελόμενος, ἐκρυψε. μετὰ μικρὸν δὲ καὶ ὁ αἰσώπος ἐλθὼν, καὶ πλὴν
 χύψας ἐπισκεψάμενος, ὡς τοὺς ποῖς μόνους πόδας ἐώρακε σωθῆκεν ἐπιβελῆν
 αὐτῷ πικρὰ γερονίαν. καὶ δὴ κατὰ σφραγῆν πλὴν αὐτῶν, καὶ τὴν σιτυομυῖαν περι-
 εῖν εἰς τῶν ποδῶν τῇ μαχεύειν πηδῶν, καὶ τῶν τεχνῶν ἐλπίσαις, εἰς πλὴν
 χύψας ἐβρίβη, καὶ σιωπῇ τοῖς ἄλλοις. ξάνθος δὲ δεισας, μή πως αἰσώπος τὴν
 ὑφανθεῖται τῶν ποδῶν οὐχ ὕδωρ ἀπορῶσθαι, αὐτὸς εἰς πλὴν χύψας αὐτὸν ἐλ-
 βαλε. τῷ δ' αἰσώπου τοὺς πόδας εἰς δ' ὕδωρ κενώσαντος, καὶ πέντε ὅν-
 των ἀναφανείων, ὁ ξάνθος, τί ἔστιν ὅφρα φησὶ αἰσώπει, πῶς πέντε. καὶ κῆνος, πλὴν
 ὄντων περιέουσ' ἐλπίσαι πόδας, καὶ ὁ ξάνθος, οὐκ. καὶ ὁ αἰσώπος, εἰδὼν οὐκ
 εἰταυθῶ πέντε. καὶ ὁ σιτυομυῖαν περιέουσ' ἐλπίσαι νέμεται κατὰ τεύχους. καὶ ὁ ξάν-
 θος πάλιν ἐκείνους ὄντων, πρὸς τοὺς φίλους φησὶν. οὐχὶ μικρῶς πρὸς ὅσον εἶπον,
 ὡς ταχέως με πρὸς μανίαν οὐκ ὄντος δὴ πηδῶν. καὶ ὁ αἰσώπος, δέσποτα, οἶδ' ὅτι
 ὅτι τὸ ἐκ προοφῆσεώς τε καὶ ἀφανέσεως εἰς τὸ κατὰ λόγον πλὴν συσκευαλαί
 οὐκ ὄντων, οὐκ ἔστιν ἀμαρτυρία. ὁ μὲν οὖν ξάνθος μνηστέον αἰτίαν ὑπερῶν
 ὀργῆς μασιγῶσαι τὸν αἰσώπον, ἡσύχασε. τῇ δ' ὕδωρ αἶμα τῶν οὐλαστικῶν ἔς τὸν
 λυτελὲς ὕδωρ πίπας δειπνον, ἔω ἄλλοις οὐλαστικῶν, καὶ τὸ ξάνθον ἐκκλῆκεν.
 ὕδωρ χυμῶν τὸν αὐτῶν, ὁ ξάνθος μερίδας ἐκ τῶν παρακειμένων ἀνελόμενος ἐπι-
 λέντο, καὶ τῷ αἰσώπῳ ὑπὸ πᾶν ἐφελῶν τοῦ, τῇ δὲ νοσήσει μοι φησὶ πρὸς αὐ-
 τὸν ταῦτα ἐπίδωκεν ἀπελθὼν. ὁ δ' ἀπὸ τῶν, καὶ ὅτι αὐτὸν ἐκείνους, νῦν καὶ εἰς τίς-
 αὐτῶν μου πλὴν δέσποτα, αὐτὸν μετὰ ἡνίκα ἐκείνους ἡλθον ἐσκαπῶν. ἔφηται
 τὸν αὐτῶν εἰ τῷ δεσπότη μου δύνει. ἀποκρίσεως οὖν εἰς πλὴν οὐκ ἔφη, καὶ κατὰ
 ἐν τῷ προσώπῳ, καὶ πλὴν δέσποτα ἐκείνους, πλὴν αὐτῶν τῶν μερίδων ἐπὶ
 προσώπῳ αὐτῆς τέθεικε. καὶ φησὶ, δέσποτα, ταῦτα πέντε ὅδε αὐτῆς πέποι-
 φαν οὐκ ὄντων, ἀλλὰ τῇ δύνει. καὶ πλὴν καὶ ἐκείνους, καὶ εἰ πλὴν ἐλθὲ λυκαίνα
 φάγε, σὺ γὰρ ὁ δεσπότης ταῦτα ἐπέταξον δοθῆναι, ἀλλὰ μέγας τῇ κλητῇ πέντε
 παρὲς βαλε. μετὰ δὲ ἔστι πρὸς τὸν δεσπότην πάλιν ἐλθὼν, καὶ ἐρωτῶν τὸν εἰ

AESOPUS

& tradente, xanthus foetore repletus, hem quid hoc inquit
Aesope? & ille a balneo, ut iussisti. xantho autem praesentia ami-
corum iram compefcente, & peluim sibi apponi iubente, Aeso-
pus pelui apposita, stabat. & Xanthus, non lauas? tum ille iussum est
mihi ea facere, quae iusseris, tu nunc non dixisti, iniice aquam in
peluim, & laua pedes meos, & pone soleas, & quaecumque deinceps.
ad haec igitur amicis xanthus ait, num enim seruum emi? nul-
lo modo, sed magistrum. discumbentibus itaque ipsis, & Xantho Aeso-
pum rogante an cocta sit lens, cocleari acceptum ille lentis gra-
num tradidit, xanthus accipiens, ac ratus gratia faciendi periculum co-
ctionis lentem accepisse, digitis conterens ait, bene cocta est.
affer. illo solum aquam uacuante in scutellas, & apponente,
xanthus ubi est lens inquit, & is iaccepisti ipsam. & xanthus unum granum
coxisti? tum Aesopus, magnope. lentem. n. singulariter dixisti, non leues, quod
pluratiue dicitur. xanthus ergo prorsus consilii inops, uiri so-
cii ait, hic ad insaniam me rediget. deinde conuersus ad aesopum ait,
sed ne uidear improbe serue amicis iniurius, abiens eme pedes
porcinos quatuor, & perceleriter coctos appone. ab eo autem festine hoc
facto, ac dum coquerentur pedes, xanthus iure uolens uerberare Aeso-
pum, cum esset in re aliqua ad usum occupatus, unum ex pedibus ex olla
clanculum auferens, occulit. paulo post autem & aesopus ueniens, &
ollam perscrutatus, ut tres solos pedes uidit, cognouit insidias
sibi aliquas factas, & accurrens in stabulum, & saginati porci
unum ex quatuor cultro amputans, & pilis nudans in
ollam iecit, ac concoxit cum caeteris. Xanthus uero ueritus ne Aesopus
subreptum pedem non inueniens, fugeret, rursus in ollam ipsum in-
iecit, Aesopo autem in patinam pedes euacuante, ac quinque his
apparentibus, xanthus quid hoc inquit Aesope? quomodo quinque? & ille,
duo porci quot habent pedes? & xanthus octo, tum aesopus, sunt ergo
hic quinque, & saginatus porcus inferius tripes pascitur. & Xan-
thus admodum moleste ferens, amicis inquit, nonne paulo ante dixi,
quod celerrime hic me ad insaniam rediget? & aesopus, here nosti
id, quod ex additione, & subductione in quantitate secundum rationalem summam
colligitur, non esse errorem? Xanthus igitur nullam causam honestam
inueniens uerberandi aesopum, quieuit. Postridie autem ex scholasticis quidam sum-
ptuosam apparans cenam cum aliis discipulis, & xanthum inuitauit.
coenantibus igitur xanthus partes ex apposis accepit ele-
ctas, & aesopo pone stanti dedit, beneuolaeque meae, inquit ei
haec trade abiens, ille uero decedens, secum cogitabat, nunc occasio est ul-
cisci meae dominam, propterea quod me cum nouitius ueni, cauillata est. uidebit
igitur an hero meo bene uelit. profectus itaque in domum, & sedens
in uestibulo, & hera accita sportulam partium co-
ram ipsa posuit, ac inquit, Hera haec omnia Herus mi-
sit non tibi, sed beneuolae. & cane uocata, atque dicto, ueni Lycana,
comede, tibi enim herus haec iussit dari, particulatim cani omnia
projecit. At post hoc ad herum regressus, & rogatus an

VITA.

beneuolæ dederit omnia. omnia inquit, & coram me omnia comedit. illo uero iterum rogante, & quid nā edēs ait? & is mihi quidē nihil quidq̄ dixit. sed secum tibi gratias habebat. uxor tamen xanthi eam rem calamitosam esse arbitrata, tanquā secunda cani redarguta erga uirgē bñuolentia, ac subdens certe n̄ amplius in posterū cohabiturā cum eo, ingressa cubiculum plorabat. potu autem procedente, & quæstionibus alternis propositis, ac uno ex ipsis ambigente qñ futura esset ingens inter homines turbatio, æsopus ponē stans, ait, cum resurrexerint mortui, repetentes quæ possederint, & o scholastici ridendo dixerunt, ingeniosus est nouitius hic. alio uero rursus proponente, quam ob rem ouis ad eadem tracta, non exclamat, sus autem q̄ maxime uociferatur, æsopus rursus ait, quoniam ouis assueta mulgeri, aut etiam uelleris onus deponere, tacite sequitur. ideo etiā pedibus arrepta, & ferrum uidens, nihil graue suspicatur, sed illa familiaria, & sola uidetur passura. sed sus, ut qui neq̄ mulgetur, neq̄ tondetur, neq̄ nouit ad horum aliquid trahi, sed carnes suas tantum usui esse, merito uociferatur. his sic dictis, discipuli rursus laudauerunt ipsum uersi in risum. Finito conuiuio, & xantho in domum reuerso, & uxorem pro more agresso alloqui, illa ipsum auersata, inquit, ne mihi propinquus fias, da mihi dotem meam, & abibo. non enim manserim tecum posthac. tu autē abiens cani adulare, cui misisti partes. & xanthus stupefactus ait, non pōt aliquo mō n̄ cōdiuisse mihi mali aliqd rursus æsop⁹, & uxori inquit, domina num me poto, tu ebria es? cui partes misisti, nō ne tibi? nō p̄ Iouē, mihi qdē minime inqt illa, sed cani, & xanth⁹? Aesopo accito inquit, cui dedisti partes? & ille, beneuolæ tuæ, & uxori xanthus, nihil accepisti? & illa, nihil. & Aesopus, cui enim iussisti here partes dari? & ille, beneuolæ meæ, & Aesopus cane uocata, hæc tibi inquit bñuult. nā mulier & si bñ uelle dicatur, tamen minima quaq̄ recula offensa cōtradicit. conuitiatur. abit. canem tamen uerberato. expellito. non tamē discedet, sed oblita oīum statim benigne blanditur & cum gratia hero. oportebat igit̄ dicere here, uxori has partes ferto, & non beneuolæ, & xanthus uidet domina non meam esse culpam, sed eius qui tulit? tolera itaq̄ nec deerit mihi occasio, qua eum uerberem. illa uero non credente, uerum clam ad suos parentes regressa, Aesopus inquit, non recte dixi o here canem tibi magis beneuolle, quam meam herā? diebus aut̄ aliquot præteritis, & uxore irreconciliata manente, & Xantho affines quosdam ad ipsam, ut reuerteretur domum mittente, illa uero cum cedere nollit, & inde xanthus in mœrore esset, Aesopus adiens ad eum, inquit, ne te afflictes here, ego. n. eā cras uenire sponte, & citissime faciam ad te. & accepta pecunia in forum iuit. ac emptis anseribus, & gallinis, & aliis quibusdam ad conuiuium idoneis, ambulans, domos circuibat. transibat igitur & ante domum parentum hæræ suæ, ignorare simulans illorum esse, & in ea heram manere. & cum in quendam

τῇ δύνουσί δὲ δώκε πόντη, πόνται φησί· καὶ εὐώπιον ἐμοῦ πόνται κατέφα-
γε. τὸ δὲ ἐπαγερομένο καὶ τί ποτε αἰετῶν οὐρα ἔλεγε; ἐκείνος, ἐμοὶ μὲν
φησιν οὐδὲ τι οὐρα ἔφηκε. καὶ εὐώπιον δὲ σοὶ χεῖρας ἔδει. ἢ μὲν τοι γυνὴ ἤ ξαν-
θοῦ συμφερόν; πρῶτον γὰρ ποιησαμένη, αἶτε δὴ διδυτέρᾳ τῆς κλυτὰς ἐλεγχόσας
τῇ πρὸς τὴν αἰσθητικὴν δύναμι, καὶ ἐπειπύσαι ἡμῖν μὴ κέτι τὸ λοιπὸν συνοικήσει
αὐτῇ, εἴπω παρελθούσας τὴν κλυτὰς ἐθρύνει. τὸ δὲ πόρῃ προκλήποντος, καὶ
ζητημάτων πρὸς ἀλλήλους προτεινομένων, καὶ εὐώπιον αὐτῶν ἀπορήσαντος,
πηνίχας αὐτὸν γένοιτο μετὰ τὴν αἰσθητικὴν ταράχην, αἰσώπος ὑπάρχον ἐστὶς εἶπεν.
ἦνίκα αὐτὸν νεκροὶ αἰσθητικοί, τὰ εὐώπιον ἀπαιτήσωσι κτήματα. καὶ οἱ χολα-
στῆς γὰρ λίσσονται ἐφάσκει, νοήμων δὲ τὸν νεώτερον. ἐτέρου δὲ πάλιν προει-
πὸς, οὐτοὶ χεῖρας ἢ μὲν πρόβατον ἐδιδόρα γὰρ ἐλκόμενον ἔβαλε. ὁ δὲ χεῖρας ὅτι
μάστιγας κρέσσει, αἰσώπος αὐτῶν εἶπεν, ὅτι τὸ μὲν πρόβατον καὶ τὸ εὐώπιον ἀμελ-
γόμενον, ἢ τὸ πόρῃ ἐφάσκει ἀποτιθέμενον, σιγῇ ἔπεται. διὸ καὶ ὑποσκελι-
ζόμενον καὶ τὸν σίδηρον ὁρῶν, οὐδὲν δεινὸν ὑποπύσει, ἀλλ' ἐκείνα τὰ συνηθὴ καὶ
μόνα διηκῆ πείσεισθαι. ὁ δὲ χεῖρας αἶτε δὴ μὴτ' ἀμελγόμενος, μὴτε κρέμενος, μὴ
ἢ αἰσθητικὸς εὐώπιον πρὸς τὴν τοιούτων ἐλκόμενος, ἀλλ' ὅτι τῶν σκευῶν αὐ-
τοῦ μόνων ἔστι χεῖρας, ἐκείνους βολῶ. τοῦτων οὐτὼ εὐώπιον, οἱ χολαστικὸι πάλιν
ἐπὶ νεκροῖς αὐτῶν, ἵαπένας εἰς γέλωτα. πωσαμένη μὲν τοῦ πόρῃ, καὶ τὸ
ξάνθου πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπονοστήσαντος, καὶ τῇ γυναικὶ συνηθῶς ὁρμήσαντος
πρὸς λαλῆν, ἐκείνη δὲ τὴν ἀποστρέφεται, φησὶ μὴ μεν πηλοῖον γένῃ. οὗς μοι
τὴν προειπύσας, καὶ ἀπελθούσας. οὐδὲν γὰρ αὐτὴ μέναιμι (ὡς σὺ τοῦ τεύχεος).
σὺ δ' ἀπελθὼν τὴν κούαν ἰολάνθου, ἢ πέπομφας τὰς μερίδας. καὶ ὁ ξάνθος ἐκ
πληγῆς λέγει, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἔρτυσέ μοι τι κακὸν πάλιν αἰσώπος. καὶ
πρὸς τὴν γυναικὴ φησὶ, κυρία, ἐμοῦ πεπωκὸς σὺ μεθύεις; τί νῦν τὰς μερίδας
πέπομφας, οὐχὶ σοί; καὶ αἰ, ἐμοὶ μὲν οὐ φησιν ἐκείνη, τῇ δὲ κλυτῇ. καὶ ὁ ξάνθος τῶν
αἰσθητικῶν κλυτῶν φησὶ, τί νῦν δώκεας τὰς μερίδας; καὶ ἐκείνος τῇ δύνουσί σοι.
καὶ πρὸς τὴν γυναικὴ ὁ ξάνθος, οὐδὲν ἔλαβες; καὶ ἐκείνη δὲ τὴν. καὶ ὁ αἰσώπος, τί νῦν
γὰρ ἐκείνη δώκεας τὰς μερίδας; οὐδὲν ἔλαβες; καὶ ἐκείνος, τῇ δύνουσί μοι. καὶ
ὁ αἰσώπος τὴν κούαν φωνήσας, αὐτῇ σοι φησὶν δύναμι. ἢ γὰρ γυνὴ καὶ δύναμις λέ-
γεται, ἀλλ' ἐπὶ ἐλαχίστῳ ἀλγίστα, ἀπὸ τῆς τοῦ λοιδορείται, ἀναχωρεῖ. τὴν μὲν
τοὶ κούαν, τὴν φωνήσας, καὶ ἐκείνη ἀναχωρεῖσιν αὐτῇ, ἀλλ' ἐπὶ λαθομένη πόντων
αὐτῇσι. οἱ λαθομένοις στένει καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν. ἐλπίσας οὖν εἰπεῖν δὲ
αὐτῇ, τῇ γυναικὶ τὰς μερίδας κῆμισον, καὶ μὴ τῇ δύνουσί. καὶ ὁ ξάνθος,
ὅρως κυρία ὡς οὐκ ἐμὸν τὸ ἀμάρτυμα, ἀλλὰ τὸ κῆμισαντος; ἀνάχου τοι γὰρ,
καὶ οὐκ ἀπορήσω προφάσεως, δι' ἣν αὐτὴν μασιγῶσω. τῆς δὲ μὴ πειθομένης, ἀλ-
λὰ λάθρα πρὸς τοῦ εὐώπιον γονεὺς ἀποχωρησάσης, αἰσώπος εἶπεν, οὐκ ὁρῶς
εἶπεν δὲ αὐτῇ, ὡς ἡ κούαν σοι μάλλον δύναμι, καὶ οὐχὶ ἐμὴ δέσποινά; ἢ μερῶν δὲ
πνικῶν παρὰ γυναικῶν, καὶ τῆς γυναικὸς ἀδικαλάκτου μενούσης, καὶ τοῦ ξάνθου
τῶν προσποιητῶν πινάσας αὐτῇ, ὡς αὐτὴν εὐώπιον εἰς αὐτὴν μέγα πινάσας, αἰσώ-
πος προσελθὼν αὐτῇ φησὶ, μὴ αὐτῇ δέσποινά. ἐπὶ γὰρ αὐτῇ αὐτὴν εἰς αὐτὴν αὐ-
τοῦ γένους, καὶ ἀπαράλλακτον οὐκ ἔστιν. καὶ λαβὼν κέρμα, πρὸς τὴν ἀγο-
ρὰν ἦλθεν. καὶ ὡνησάμενος χῆνα καὶ ὀρνίθια, καὶ ἀλλ' ἄλλα τῶν πρὸς δύναμι
αὐτῇ ἐπὶ τῇ δεινῇ, βαλίσαν τὰς οἰκίας παρὶνῶσαι. παρήκει τὸν καὶ τὴν τῶν
τῆς αὐτῇ δεξιάν γυναικῶν οἰκίαν, μὴ τε ταύτην εἰδέναι πρὸς ποιούμενον
ἐκείνων τυγχάνουσιν, μὴ τε μὴν αὐτῇ τὴν δεξιάν μέλουνται. καὶ δὴ τῇ

τῆς οἰκίας ἐκείνης ἐντυχὼν, ἠρώτα εἴ τι πον τῶν εἰς γάμοις χρησίμων οἱ καὶ τὰ
πῶν οἰκίαν ἔχουσιν αὐτῷ πωλήσονται. τῷ δὲ καὶ τίς τούτων ἔχει πῶν χρείαν πυθο-
μῶν, ξάνθος φησὶν ὁ φιλόσοφος. αὐτὸν γὰρ γυναῖκα μέλλει συναρπάσσειν. ἥ
δὲ ἀδελφεὶς αὐτοῦ, καὶ τῇ γυναίκα ταῦτα τοῦ ξάνθου ἠκούσας ἀναγέλας, ἐκεί-
νη (ὡς οὐκ ὀφείλει καὶ ἀπορρίπτει) πρὸς τὸν ξάνθον ἠλάληεν αὐτὴν. καὶ αὐτοῦ κατεβόα
λέγουσα πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ταῦτα, ὡς οὐκ αὐτῷ μοῦ ξάσις ὡς ξάνθος ἔτερε
γυναῖκα διωκθήσῃ συναρπάσσειν. καὶ οὕτως ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ δι' αἰσώ-
πον, ὡς καὶ δι' ἐκείνον ἀπῆρε. μετὰ δ' ἡμέρας πάλιν πινὰς, καλέσας ὁ ξάνθος
χορηγικούς εἰς αἶσιν, ὡς αὐτῷ φησὶν, ὁφείνουσιν ἀπελθὼν πᾶν ὃ, τι χρυσότα
τόν τε καὶ βέλτιστον. ὁ δὲ ἀπῶν, καὶ αὐτὸν ἔλεγεν, ἐπεὶ διδύξω ἦν δεσπότην
μὴ μωρὰ διατάττειν. γλῶττα δ' ἔν μόνον ἔειπεν, πρὸς αὐτὸν καὶ ἰομάσας,
ἀνακλινθεὶς, γλῶττα δ' ὅτι πῶν ἐκείνη (ὡς ὁ ξάνθος) παρέθηκε. τῶν ὁ χορηγικῶν
ἐπαινεσάντων ὡς φιλόσοφον τὸν πρῶτον ἔδωκεν, ὅτι πῶν γλῶττης πρὸς τὸν
λόγον ὑπερῆσαν, πάλιν αἰσώπον ἐφάτο γλῶττα παρέθηκε. καὶ αὐτὸς αὐ-
βρώμας αἰτιόσας ἄλλας καὶ ἄλλας, ὅτι οὐδὲν ἔτρεον ὅτι μὴ γλῶττα πρὸς
τίθει. τῶν δὲ χορηγικῶν ἡ δὲ τῶν ταυτῶν τῶν σοφῶν ἀναγκησάντων, μέλει τί-
νας γλῶττα εἰπόντων, καὶ ὡς ἡμεῖς δι' ἡμέρας γλῶττα εἰδόντες τὰς ἡμέ-
τερας ἠλγίσσαμεν, ὁ ξάνθος φησὶ πρὸς ὁρῶν, ὅτι σοὶ παρέστιν ἔτερον αἰσώ-
πον καὶ ὅς, οὐ δῆτα. καὶ ἐκείνος, οὐκ ὡς ἐπελάμην σοὶ κατὰ κράτος ἀνθρώπων
πᾶν ὃ, ἡ χρυσότα ἦν τε καὶ αἶσιν ὁφείνουσιν, καὶ ὁ αἰσώπος, πῶν ἄλλος ὁμολο-
ῶ σοὶ τὰς χεῖρας μεμφόμενός με φιλοσόφον αὐτῶν παρέχοντων. τί αὐτὸν γέ-
νοιτο γλῶττης χρυσότα ἦν τε καὶ βέλτιστον αὐτῷ βίῳ; παρὰ τὸν πῶν δέει καὶ φιλο-
σοφία, δι' αὐτῆς πῶν δίδεται καὶ διδασκείται. δι' αὐτῆς δόσεις. λήψεις. ἀπο-
ραῖ, ἀπεισιμοί. ὑψημίαι. μοῦσαι πᾶσαι. δι' αὐτῆς ἡ συγκροτοῦται γάμοι.
πόλεις ἀνθρώπων. ἀνθρώποι διασώζονται. καὶ σωεῖν τι φαῖναι, δι' αὐτῆς
ἄποιος ὁ βίος ἡμῶν σωθήσεται. οὐδὲν αὐτῆς γλῶττης ἄμενον. ἐν τῷ τούτῳ
οἱ χορηγικοὶ ἦν μὲν αἰσώπον ἐρῶς λέγειν φάμενοι, ἡμερτηκῆναι δὲ ἐν διδασ-
καλον, διελυθῶσιν ἐκείνος ἐπ' οἶκον. τῇ δ' ὑστέρᾳ αὐτῶν αἰτιολογῶν αὐ-
τῶν ἦν ξάνθον, ἐκείνος ἀπολογεῖτο μὴ κατὰ γνώμην αὐτῶν ταῦτα γινώσκειν,
ἀλλὰ τὸν ἀχρεῖον διούλον τῇ κακουργίᾳ. σήμερον δὲ διαμέλει τὸν δέει. καὶ ὁ
παρέχοντων ἡμῶν αὐτῷ διαλέξομαι. καὶ καλέσας αὐτὸν, πᾶν ὃ, τι φασκέτα
ἦν τε καὶ χεῖρτον ὁφείνουσιν καλῶν, ὡς τῶν χορηγικῶν (ὡς αὐτῷ) διειπνήσαν-
των. ὁ δὲ, μηδὲν διαδραπέις, πάλιν γλῶττας ἐπείρα. καὶ τοιμάσας, ἀνακλι-
θεὶς παρέθηκεν. οἱ δὲ, πρὸς ἄλλήλους ὑπεφώνοντο, ἡρίβαι πάλιν γλῶττα.
καὶ μετὰ μικρὸν αὐτὸς γλῶττα παρέθηκε. καὶ μάλα αὐτὸς καὶ αὐτὸς. ἥ
ξάνθου δὲ δυνάστητος, καὶ τὸν αἰσώπον εἰρηκότος, μὴ πάλιν αἰτεῖ
λάμην σοὶ πᾶν ὃ, τι χρυσότα ἦν τε καὶ βέλτιστον ὁφείνουσιν, ὅτι πᾶν ὃ, τι φασ-
κέτα τόν τε καὶ χεῖρτον; ὁ δὲ, καὶ τί ποτε χεῖρτον τῆς γλῶττης ὡς ἀποτα. οὐ
πόλεις δι' αὐτῆς κατὰ τὴν πίστιν; οὐκ ἀνθρώποι δι' αὐτῆς ἀναιροῦνται; ὅτι αὐ-
τῶν πᾶν τε καὶ βακχυμῶν καὶ ἐπορῶν διὰ ταύτης πῶν αἰνοῦνται; ὅτι γά-
μοι καὶ ἀρχαὶ καὶ βασιλείαι δι' αὐτῆς ἀναστρέφονται; οὐκ ὡς κεφάλαιον εἰ-
πεῖν, ὁ βίος δι' αὐτῆς ἄποιος μυρίων πηλημελημάτων γέμει; ταῦτα ἥ αἰσώ-
πον φάμενοι, τῶν τις συνανακλήσων τῷ ξάνθῳ φησὶν. οὐκ ὡς, εἰ μὴ πᾶν σῶν
ἦν ἀσφαλίσῃ, οὐκ αὐτῷ ἀπορος εἴη καὶ ἀφορμή σοὶ γενέσθαι. οἷα ὅτι ἡ μορ-
φή, καὶ ἡ ψυχή. καὶ ὁ αἰσώπος πρὸς αὐτὸν σύ μοι δοκεῖς ἀνθρώπου κα-
κενδεχῆς τις καὶ πῶν εἶναι, δεσπότην παρεχόμενον κατὰ οἰκίαν. καὶ ὁ

AESOPUS.

ex domo illa incidisset, rogabat, an aliquid ad nuptias utile domesticum possent sibi uendere, illo autem, & cui est opus his rogante, Xantho inquit philosopho. cras enim uxori copulatus est. eo uero ascendente, & uxori hanc Xanthi, ut audiuit, renuntiante, illa cursim, & propere ad xanthum iuit statim, & contra ipsum clamabat dicens inter alia & hanc, non me uiuente o xanthe alteri uxori coniungi poteris, & sic mansit in domo per Aesopum, quem admodum per illum discesserat. Post rursus dies aliquot, iuitas xanthi discipulos ad prandium aesopo inquit, i, eme, optimum quodque & praestantissimum. ille inter eundem secum dicebat, ego docebo herum non stulta mandare. cum linguas igitur solum suillas emisset, & apparasset discubentibus, linguam axatam singulis cum salsa mero apposuit. discipulis laudantibus ut philosophicum primum ferculum, propter linguarum ad locutionem ministerium, rursus elixas aesopum linguas apposuit, atque itaque et ferculo alio, atque alio petito, ille nihil aliud quam linguas proponebat. discipulis autem eodem subinde cibo repetito indignatis, quousque linguas inquietibus, quippe nos per diem linguas edendo, nostras dolumus, Xanthus inquit iratus, nihil aliud tibi est aesope? & is, non certe. tum ille. nonne mandavi tibi sordidissime homule optimum quodque, & praestantissimum obsonari? & aesopus multas habeo tibi gratias increpanti me philosophis praesentibus. quid igitur fuerit lingua melius & praestantius in uita? omnis enim doctrina, & philosophia per ipsam monstratur ac traditur. per ipsam dationes. acceptiones. foras. salutationes. benedictiones. musa omnis. per ipsam celebrant nuptiae. ciuitates eriguntur. homines seruantur. & ut breuiter dicam, per ipsam tota uita nostra consistit. nihil ergo lingua melius. ob hanc discipuli Aesopum recte loqui dicentes, aberrasse uero magistrum, abiire singuli in domum. Postridie rursus accusantibus ipsis xanthum, ille respondebat, non secundum uoluntatem suam hanc fuisse, sed inutilis serui nequitia, hodie autem permutabit cenam, & ipse praesentibus uobis cum eo colloquar, ac uocato eo, uilissimum quodque, & pessimum obsonari iubet, quod discipuli secum forent cenaturi. ille autem nihil mutatus, rursus linguas emit, & apparatus discubentibus apposuit. hi inter se submurmurabant, porcinam rursus linguarum. & paulo post iterum linguas apposuit. & ualde iterum, atque iterum. Xantho autem iniquo animo ferente, & quod hoc aesope dicente, nunc rursus mandavi tibi optimum quodque, & praestantissimum obsonari? ac non potius uilissimum quodque, & pessimum? ille autem, & quid unquam per linguam o here? nonne urbes per ipsam corrunt? non homines per ipsam interficiuntur? non mendacia omnia, & maledicta, & periuria per ipsam perficiuntur? non nuptiae, & principatus, & regna per ipsam, euertuntur? non, ut summam dicam, uita omnis per ipsam infinitorum errorum referta est? hanc Aesopo dicente, quidam ex discubentibus una, xantho inquit, hic, nisi ualde te ipsum munieris, non dubia erit insaniam causam tibi. qualis enim forma, talis & anima. & Aesopus ad eum, tu mihi uideris o homo prauius quidam, & curiosus esse, herum irritans contra seruum, &

VITA

Xanthus ad hæc causam cupiens uerberandi hominem fugiti-
ue inquit, quā curiosum dixisti amicum, ostende mihi incuriosū hoīnē
adductum. egressus igitur postridie in plateam Aesopus & eos, qui
præteribant, circumspiciēs, uidet quādam in loco quodā diu sedentē, quē
iudicans secum ociosum, & simplicem esse, accedens
inquit, herus te inuitat secum pransurum. & rusticus ille nihil sci-
tatus, neque quis esset a quo inuitaretur, ingressus est in domum, &
cū ipsis calceis ut erant uiles, discubuit, rogante autem Xantho qs hic?
Aesopus ait incuriosus homo. & xanthus in aurem fatus u-
xori, ut sibi obsequeretur, & quod ipse iusserit, faceret, ut hone-
sta ratione plagas Aesopo inferret, deinde coram omnibus inquit, do-
mina, aquam in peluim iniice, & pedes hospitis laua. cogitabat enim
secum omnino hospitem recusaturum, Aesopum uero, quia ille cu-
riosus esset, uerberibus casumiri. illa igitur iacta aqua in pel-
uim ibat pedes hospitis lotura. at ille cognoscens hanc esse domus do-
minam, secum loquebatur, honorare me omnino uult, atq; huius rei grā
suis manibus pedes meos uult lauare, cum ancillis queat hoc
mandare. extensis igitur pedibus, laua inquit hera, ac lotus discu-
buit. Xantho autem iubente uinum hospiti dari bibere, rursus il-
le considerabat secum, ipsos ante oportere bibere, sed quia sic
ipsis uisum est, non opus mihi hæc inquirere. & accipiens bibit, pran-
dētibus uero, & ferculo quodā hospiti apposito, atq; illo suauiter come-
dente, Xanthus cocum, qd male hoc condidisset, criminabatur, atq;
etiā nudū uerberibus afficiebat. rusticus at secū dicebat, ferculū quidē
optiē coctū ē, & nihil ei deest, quo minus recte paratū sit, si at absq; cau-
sa uult suum seruum flagellare pater familias, quid ad me?
Xantho autē agrefeferente, neq; iucūde affecto, quoniā nihil hospes curio-
se inqrebat, tādē placētæ allatæ sūt, hospes uero tanq̄ nunq̄ placētā gu-
stasset, conuoluens, & accipiens ipsas, ut panes comedebat, xantho autē
pistorem accusante, & cur nam o execrande dicente & absque mel-
le, ac pipere placentas præparasti. ille inquit si cruda est
o here placētā, me uerbera, si uero nō ut oportebat pparata ē, n̄ me sed
heram accusa. & Xanthus si a mea hoc factum est uxore, uiuam
ipsam nunc comburam. atq; iteq; uxori innuit, ut sibi obseque-
ret propter Aesopum. iussu igitur sarmenta in medium afferri, pyram suc-
cendit, & arreptam uxorem prope pyram egit, expectaturus i-
psā in ignē imittere. differebat at aliquo mō, & circumspiciebat rusticū
si quo modo assurgens a tali audacia, phibere ipsū aggredere, sed is se-
cum rursus considerabat, cum nulla adsit causa, quid nam sic irascitur?
deinde inqt o p̄r familias, si hoc iudicas oportet fieri, expecta me parūp-
dum digressus adducam & ipse meam ex agro uxorem, ut ambas
simul comburas. hæc a uiro Xanthus audiens, & hu-
ius sinceritatem, ac generositatē admirat, Aesopo inquit, ecce uere ho-
mo incuriosus. hēs accepta p̄mia uictoriae o aesope. satis ē tibi d cætero.
dein uero libertatem tuam assequeris. postridie autem Xanthus ius-
sit Aesopo in balneas ire, & scrutari, an multa adesset

ξαύθου πρὸς τὸν τε, προφάσεως ἐκείνου μασιγῶσαι τὸν αὐθρόπον, οὐκ ἔ
 ται φησὶν, ἐπεὶ πρὶν εἶπαι τὸν φίλον, διέξεν μοι ἀπερίεργον αὐθρόπον
 ἀγαθόν. ὕβριθ δὲ τὴν ἐπιούσης ὑπὸ τῆς λεωφόρου ὁ αἰσώπης, καὶ τοὺς
 ποιηόντας πρὶς κοπῶν, ὁρᾷ τινὰ ἐφ' οὗτος ἴκωνον χρόνον ὑπερῖστανται, ὃν
 καὶ οὐκ ἀσέως ὑπερῖστανται αὐτὸν ἀρετῶν. καὶ ὁ ἀγροικὸς ἐκείνος μὴδὲν πε-
 ριεργασάμενος, μήτε τίς δὲν ὑπὸ τίνος ὑπελθεῖται, εἰσπλήθον εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ
 (ὡς αὐτὸς ὑποδήμασι φεύγει οὐδὲν ἀνέπεσεν. ἐρομένου δὲ τοῦ ξαύθου τίς οὐ-
 ροῦ, αἰσώπης εἶπεν, ἀπερίεργον αὐθρόπος. καὶ ὁ ξαύθου εἰς οὗτος εἰπὼν τῇ γυναι-
 κὶ σπουδασθῆναι αὐτῷ, καὶ ὁ πρὶν αὐτὸς ἐπιτάτῃ ποιῆναι, ὡς αὐτὸς πρὸ-
 σῶται λόγῳ πηλῶς τῷ αἰσώπῳ ἀπείναι. εἴτα εἰς πηλῶν πόντων φησὶ, κυ-
 ρία, ὅπως ὑπὸ τῆς λεωφόρου βαλοῦσαι, τοῦσ' πόδας τοῦ ξαύθου νύκτον. οἰκονομῶν γὰρ
 ὑπερῖστανται, ὡς πόντως ὁ μὲν ξαύθου ἀλαβηθήσεται, ὁ δὲ αἰσώπης ὡς ἐκείνος πε-
 ριεργον φανείτω, πηλῶς ἀπείναι. ἡ μὲν οὖν βαλοῦσαι τὸν πόδα εἰς τὴν λεωφό-
 ρον, ἡ δὲ τοῦσ' πόδας τοῦ ξαύθου νύκτον. ὁ δὲ γυνὴς τὰς τῆν δόξαν τὴν οἰκονομῶν δε-
 σπότην, ὑπερῖστανται εἶπε. τιμῶσαι με πόντως βούλεται. καὶ τοῦτου δὲ χάριν
 αὐτοχειρία τοῦσ' ποδῶν βούλεται νύκται. ἐπεὶ θεράπειν ἴσιν ἔχον αὐτὸν
 ἐπιτάτῃ. προσηύδα οὖν τοῦσ' πόδας, νύκτον κυρία φησὶ. καὶ νύκται μὲν αὐ-
 κλίνῃ. τὸ δὲ ξαύθου καλῶσεν οἶνον τῷ ξαύθου δὲ θῆναι πῖναι, πάλιν ἐκεί-
 νος διελόγισκετο ὑπερῖστανται, ὡς αὐτὸς μὲν τὸν πρὸς τὸν εἶπαι πῖναι. ἐπεὶ δὲ ἔπει-
 αὐτοῖς ἐδίδεκεν, οὐδὲν ἔργον ἐμοὶ τὰ τοιαῦτα ἐρῶναι. καὶ λαβὼν ἔπιον. ἀρι-
 στωτῶν δὲ, καὶ τινος ἐκείνου τῷ ξαύθῳ παρκαταθείας, καὶ κείνου ἡδέως ἐδί-
 οντος, ὁ ξαύθου τῷ μαγείρῳ ὡς ὑπερῖστανται ἀρετῶν. καὶ μὲν τοῖς
 καὶ ἀποδύσας πηλῶς ἐφ' οὗτος. ὁ δὲ ἀγροικὸς ὑπερῖστανται ἔλεγε, τὸ μὲν ἐδεσμε-
 ῖα εἶπε, καὶ οὐδένος αὐτῷ εἶπε πρὸς τὸν ὑπερῖστανται. εἰ δὲ καὶ εἰς πρὸ
 φάσεως βούλεται τὸν αὐτὸν δούλον μασιγῶν ὁ οὐκ ἀσέως, τί πρὸς ἐμὲ. τὸ
 δὲ ξαύθου ἀλάστορος καὶ οὐκ ἡδέως διακινῶν, ἐπεὶ μὴδὲν ὁ ξαύθου πρὶν εἰ-
 ζετο, τέλος πηλῶν τε ἡνέχθησαν. ὁ δὲ ξαύθου ὅτε δὴ μὴ πῶ πηλῶν τε γεν-
 σάμενος, σωρῶν καὶ σωρῶν αὐτὸς ὡς ἴω μόνος ἦσθαι. τὸ δὲ ξαύθου τὸν
 ἀρετῶν αἰσώπης μόνος, καὶ τί δὴ ποτε ὁ ὑπερῖστανται φανείτω καὶ μέλιτος εἰ-
 χος καὶ περὶ τῶν τοῦσ' πηλῶν εἰς οὐδὲν, ἐκείνος εἶπε, εἰ μὲν ὡς οὐδὲν
 ὁ δὲ πῶν ὁ πηλῶν, ἐμὲ τὴν πῆ. εἰ δὲ οὐκ ὡς εἶπε εἰς οὐδὲν, μὴ ἐμὲ ἀλλὰ πῶν
 εἰσπλήθον αἰσώπης. καὶ ὁ ξαύθου, εἰ πρὸς τῆς ἐμῆς εἶπε γέγονε γυναικὸς, ζῶσιν
 αὐτὸν ἀρετῶν ὑπερῖστανται. καὶ πάλιν τῇ γυναικὶ πῶν αὐτῷ σπουδασθῆναι
 εἶπε. καὶ λαβὼν τῆς γυναικὸς, ἐπὶ τῆς πηλῶς ἡγάγε, πρὸς οὐκ ἡσυχίαν ὡς αὐτὸς
 πῶν εἰς τὴν πῆ. εἰ δὲ πῶν εἶπε. εἰ δὲ πῶν καὶ πρὶν βλέπειν τὸν ἀγροικόν,
 εἶπας ἀνέσας τοῦ τοῦσ' πηλῶν τοῦσ' πόδας εἰς τὸν ἐγχείρησεν. ὁ δὲ, ὑπερῖστανται
 τὸν αὐτὸς διελόγισκετο, ὡς αἰσώπης μὴ πηλῶν, τί δὴ ποτε ἔπειτα ὁρῶνται.
 εἰ δὲ φησὶν οὐκ ἀσέως, εἰ εἶπε κέκλειται εἶπε γενέσθαι, ὑπόμεινόν με μικρὸν
 μέχρ' αὐτὸς πηλῶν εἰς πῶν μου καὶ αὐτὸς ὕβριθ τοῦ γυναικῶς, ὡς αὐτὸς μὴ
 ὑπερῖστανται τὸ αὐτὸ ὑπερῖστανται. τὰς τῶν ἀνέσας ὁ ξαύθου ἀκούσας, καὶ τὸ τοῦ
 του ἀνέσας καὶ γενναῖον θαυμάσας, τῷ αἰσώπῳ φησὶν, ὅπως ἀληθῶς αὐθρό-
 πος ἀπὸ πρὶν. εἶπας τὰ νικητήρια λαβὼν αἰσώπης. ἀλλ' εἰς εἶπε τοῖς τοῦ.
 τὸ δὲ ἐν τῇ οὐκ, ἐλθὼν εἰς τῆς οὐκ ἐπιτέξῃ. τῆς δὲ ἐπιούσης ὁ ξαύθου ἐπείτα-
 ξε τῷ αἰσώπῳ εἰς τὸ βαλῶν αὐτὸν περὶ καὶ σκέψασθαι, εἰ μὴ πῶν πῶν

ὁ χλοῦσ. βούλει δὲ καὶ γὰρ αὐτὸν λουθῆναι. ἀπέντι δὲ, ὁ σφατηγὸς σιωπῶντες,
 καὶ τοῦ ξάνθου γυνὸς αὐτὸν ὄντα, ἤρετο ποῦ πορεύοιτο. τῷ δὲ, οὐκ οἶδεν φάμε-
 νον, νομίσας ὁ σφατηγὸς πῶς ἐρώτησιν οὐτοῦ παρ' οὐδὲν λογισθῆναι, εἰς ἐρ-
 κτὴν αὐτὸν ἀπαχθῆναι καὶ λῦθαι. ἀπατόμενος γὰρ ἴνῃ ὁ αἰσώπης ἐκράξεν, ὁρᾷς
 ὁ σφατηγὸς, ὅπως ὁρθῶς ἀπεκρίθη; ἀλλ' οὐ μὴ προσεδέκησε, καὶ σιωπῶντι σοί,
 καὶ εἰς ἐρεκτὴν ἦδη ἀπαίτωμαι. καὶ ὁ σφατηγὸς ἐκπαγλὴς ἐπὶ τῷ τῆς ἀπολο-
 πίας ἐρῶ, ἀφ' ἧς ἀπαίτωμαι. αἰσώπης δὲ παρὰ γένετον εἰς τὸ βαλάντιον, καὶ
 πάλῃ ἦτος ἐν αὐτῷ θεασάμενος ὁ χλοῦσ, καὶ λίθον ὁρᾷ κατὰ τὸ τῆς εἰσόδου μεσά-
 τατον κείμενον, ἐφ' ὃν ἐκείσε τῶν εἰσόντων τε καὶ ὑζιόντων, ἵππεδον προσεπίειπε.
 ἔστιν δὲ εἰς τίς εἰσὼν ἐφ' αὐτοῦ σκιδνοῦται, ἀρ' αὖ μετέθηκεν. ὑποστρέψας δὲ πρὸς
 τὸν δεξιότην, εἰ καὶ λῦθαι φησὶ δὲ σκιδνοῦται λούσκειται, εἰ καὶ ἀνθρώπων ἐν τῷ βαλάν-
 τει τρεῖς αἶμα. καὶ τοῦ ξάνθου ἐλθόντος, καὶ τῷ πάλῃ ἦτος τῶν λουομένων ἰδόντος,
 καὶ τί ἔστιν εἰπόντος αἰσώπης, οὐχ ἕνα ἀνθρώπων ἐφ' ἧς ἐώρακέναι, ὁ αἰσώπης,
 ναὶ φησιν. γὰρ ἵππεδον ἐκείνον τῇ χειρὶ δέξασθαι, πρὸ τῆς εἰσόδου κείμενον ἄνθρω-
 πον. ἐφ' ὃν οἱ εἰσόντες πᾶντες καὶ ὑζιόντες προσεπίειπον. εἰς δὲ τίς πρὶν ἢ πρὸς πί-
 σται, ἀρ' αὖ μετέθηκεν. ἐκείνον γὰρ ἕνα ἀνθρώπων εἶπον ἐώρακέναι, προτιμή-
 σαι τῶν ἄλλων. καὶ ὁ ξάνθος, οὐδὲν παρὰ τῷ αἰσώπῳ ἀρ' οὐκ εἰς ἀπολογία. ἀλ-
 λο τὸ ποτε τῷ ξάνθῳ ὑζιὸν ἀφ' ὅπου ἐπαινιόντος, καὶ πυθμομένου τὸν αἰσώπην, τί
 δὴ ποτε οἱ ἀνθρώποι μετ' ἀπὸ πᾶτων τῶν τῆς γαστρὸς ἐκκρίματα βλέποισιν,
 ἐκείνος ἐφη. κατὰ τοὺς πάλαιους χρόνους ἀνὴρ τις τῶν ὑπερώτερων ζώωντων,
 πάλαι χρόνον ὑπὸ σκιδνοῦ ἐν ἀφ' ὅπου ἐκείνητος, ὡς καὶ τοῖς οὐκείας ἐκεῖ
 τρεῖς αἶμα, ἀποπᾶ τῆς φρενός. ὑζιὸν ἐκείνου ἴνῃ δεδιόκτες οἱ λοιποὶ τῶν ἀν-
 θρώπων, πρὸς τὸ τῆς γαστρὸς ἀφορῶσι λύματα, μὴ πως καὶ αὐτοὶ ἔστιν πε-
 πνῆσιν. ἀλλὰ σοὶ δὲ σκιδνοῦται μὴ φοβῶν. οὐ γὰρ ἔχεις φρενός. εἰ ἡμεῖς δὲ τι-
 συμποίου συγκροτηθῶμεν, καὶ τῷ ξάνθῳ (ὡς τοῖς ἄλλοις τῶν ὁλοσφῶν ἀν-
 κλινθῶμεν, καὶ τοῦ πόρου ἦδη ἐπικρατήσαντος, συχρὰ πρὸς λήματα μετὰ ξυ-
 ρύτων ἐκκλινθῶμεν. καὶ τοῦ ξάνθου ἀρ' ἐκκρίνουται τὰ ἐκείνου, αἰσώπης παρ-
 σῶς ἐφη. δὲ σκιδνοῦται ὁ διόνυσος ἴσως κέκτεται κρᾶσις. πῶς μὲν πρῶτην, ἡδονῆς.
 πῶς δὲ διδυτέρην, μέθης. πῶς δὲ τρεῖς, ὑπερώς. καὶ ὑμῖν οὖν πεπωκὸς ἦδη
 καὶ ἡδονῆς, τὰ ἐφεξῆς κατὰ λίπετε. καὶ ὁ ξάνθος, ἦδη μεθύων φησὶ σῶσαι.
 τοῖς ἐν ἄλλῃ συμβούλῃ. καὶ ὁ αἰσώπης, οὐκ οὐ καὶ εἰς ἄδου κατὰ σκιδνοῦται.
 τῶν δὲ ὁλοσφῶν τις ὑποβεβρεγμένον ἦδη τῇ μέθῃ τὸν ξάνθον ἰδὼν, καὶ ἔλον
 εἰπεῖν οἶνοπλῆγαν, καὶ τῇ τῷ φησιν, διωάται τις ἐκ πῆν πῶς θάλατταν ἀνθρώ-
 πος; καὶ ὅς, πᾶν μὲν οὖν. ἐπὶ γὰρ αὐτὸς ταύτην ἐκπύομαι. καὶ ὁ ὁλοσφῶν,
 εἰ δ' οὐ διδυτέρην, τί ποτέ σοι τίμημα ἐπιγράψω; καὶ ὁ ξάνθος, πῶς οἰκίαν μου τί-
 θημι πᾶσαι. καὶ ἐπὶ τούτοις κατὰ θέμῃ τοὺς δακτύλιους, τὰς σιωπῆς
 ἐκύρωσεν. τότε μὲν οὖν διελύθησεν. τῇ δ' ὑπερώς πρῶτος ὕψις γερῶντος ἡ
 ξάνθου, καὶ τῶν τε ὕψις νιφάμενον, καὶ τὸν δακτύλιον ἐν τῷ νίπτεσθαι μὴ ἰδὼν
 τος, καὶ τὸν αἰσώπην περὶ αὐτοῦ πυθμομένου, ἐκείνος οὐκ οἶδεν φησὶ τί ποτε γέ-
 γονεν. ἐν δ' οἶδεν μόνον, ὅτι τῆς οἰκίας σιωπῆς ἄλλοτερος γέγονας. καὶ ὁ ξάν-
 θος, ὅτι τί δὴ; καὶ ὁ αἰσώπης, ὅτι πῶς γὰρ μεθύων, σιωπῆς πῶς θάλατταν ἐκ-
 πύειν. καὶ πᾶσι τοῖς ὁμολογίαις κατέθετο καὶ τὸν δακτύλιον. καὶ ἐκείνος, καὶ πῶς
 ἀρ' ἐπὶ μεθῶν πίστεως ἔργον διδυτέρην. ἀλλὰ σοὶ νῦν δέομαι, εἰ τις σιωπῆς,
 εἰ ἡ δεινότης καὶ ἐμπειρία, ξυμπαίεισας καὶ βοήθειαν ἔρεγε, ὡς πᾶσι γενέ-
 σθαι, ἢ τὰς γὰρ σιωπῆς λῦσαι. καὶ ὁ αἰσώπης, πᾶσι γενέσθαι μὲν οὐκ ἐνί, λυ-
 θῆναι δὲ τὰς ὁμολογίας ἀρήσω. ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς τῇ μερὲν εἰς ταῦτα σιωπῆ-

AESOPI

turbā, uelle enim lauāri. abeunti autem prātor occurrens,
 & xanthi ipsum esse cognoscens, interrogauit, quo nā iret, illo nescio di-
 cente, existimans prātor interrogationem suam floccipendi, in car-
 cere ipsum abduci iubet, inter abducendū igitur Aesopus clamauit, uides
 o p̄tor quēadmodū recte respōderi? quā. n. n. expectaui, & occurri tibi,
 & in carcerem iam trahor. tum prātor stupefactus re-
 sponſi promptitudine, siuit abire. Aesopus autē profectus in balneas, &
 multitudinē in ipsis intuitus turbā, & lapidē uidet in medio ingressū
 positum, in quem singuli ingredientes, & egrediētes offendebr̄.
 hūc autē un⁹ qs ingrediēs ut lauare, sublatū trāspōsuit. reuersus igitur ad
 herum, si uis inquit here lauari unum hominem in balne-
 is uidi. & Xantho profecto, ac multitudinem lauantium uidente
 & qd hoc dicere o Aesope, nō nē unū hominē dixisti te uidisse? Aesopus
 certe inquit. nā lapidē illū (manu ostendens) an ingressū positū reperi,
 in quē ingredientes oēs, & exeuntes offendebr̄. unus uero qdā anq̄ il-
 lideret eleuatū trāspōsuit. illū igitur unū hominem dixi uidisse, pluris faci-
 ens q̄ alios. tū Xanthus nihil apud Aesopū tardū est ad respōsionē. ali-
 quando alias Xantho ex latrina redeunte, & interrogante Aesopū, quid
 ita homines post cacationem, uentris excrementa aspiciunt?
 ille ait. Antiquis temporibus uir quidam delicatius uiuens
 multo tempore prae delitiis in latrina sedebat, ut & suam illic im-
 morans cacauerit prācordia, ex illo tempore igitur timentes ceteri ho-
 mines uentris inspiciunt sordes, ne quo modo & ipsi hoc pa-
 tiantur. sed tu here, ne time. nō. n. sunt tibi prācordia. Die autē quodā
 celebrato conuiuio, & Xantho cum aliis philosophis discum-
 bente, & potu iam inualeſcente, crebrae quaestiones inter
 hos uersabantur, atq; xantho incipiente turbari, Aesopus ad-
 stans ait, here, bacchus tria possidet temperamenta, primum uoluptatis,
 secundum ebrietatis, tertium contumelae. & uos igitur poti iam,
 & letati, quae reliqua sunt, obmittite. tum Xanthus iā ebrius, ait, tace.
 inferis consule. & Aesopus, igitur & in infernum distrahere.
 Ex discipulis autem quidā subebriū iā Xanthū uidēs, & ut in uniuersū
 dicam, temulētum, o prāceptor inquit, potest ne quis ebibere mare ho-
 mo? & ille, admodum quidem. ego enim ipse hoc ebibā. & discipulus,
 at si nō poteris, quā nā tibi multā irrogabo? tū Xanth⁹, domū meā de-
 pono totam, atq; interim depositis anulis pacta
 firmauerunt. tum discesserunt. Postridie diluculo, excitato
 Xantho, ac faciem lauante, & anulum inter lauandum non ui-
 dente, & Aesopum de eo interrogante, ille nescio inquit quid nam fa-
 ctum fuerit, sed unum scio tantum, quod a domo decideris tua. tū Xan-
 thus, quamobrem? & Aesopus, quoniam heri ebrius pepigisti mare e-
 bibere, atq; in pactis deposuisti & anulum. & is, tum quomodo
 maius fide opus poterō? uerum te nunc rogo siqua cognitio,
 siqua prudentia, siqua experientia, praesto sis, ac opem porrige, ut uin-
 cam, aut pacta dissoluā. & Aesopus, uincere quidē haud licet, sed ut sol-
 uas pacta, efficiam. Cum hodie rursus in unum conuene-

VITA

ritis, nullo modo uidearis timere, uerum quæ pactus es ebrius, eadem sobrius quoque dic. iube itaque stramenta, & mensam in litore poni, & pueros paratos cum poculis porrigere tibi marinam aquam. cum autem omnem uideris turbam concurrisse ad spectaculum, ipse discumbens iube ex mari impleri poculum, atque hoc accepto omnibus audientibus, dic pactis præfecto, quæ nam apud uos fœdera iniuimus? atque is respondebit tibi, quod pepigeris mare ebibere. conuersus igitur tu ad omnes, sic dicito, Viri Samii, scitis & uos penitus plurimos fluuios prorumpere in mare, ego autem pepigi mare solum ebibere, non etiam exeuntia in ipsum flumina. hic itaque scholasticus erat prius contentutus flumina omnia deinde statim mare solum ebibam. Xanthus autem futura ex hoc pacti solutione cognoscens, uehementer lætatus est. populo igitur ad litus confluente ad spectaculum eius, quod faciendum erat, cumque Xanthus quæ edoctus fuerat ab Aesopo fecisset, ac dixisset, Samii acclamarunt laudantes ipsum, et admirantes, sed scholasticus Xanthi pedibus obuolutus, et uictum se confitebatur, & pacta rogabat dissolui, quod & fecit Xanthus exorante populo. Profectis autem ipsis in domum, Aesopus adiens Xanthum, inquit, per omnem tibi uirum gratificatus ego, nonne dignus sum o here consequi libertatem? & Xanthus obiurgando ipsum repulit, dicens, an nolo ipse hoc facere? sed exi ante uestibulum, & speculari, & si uideris duas cornices, renuntia mihi. bonum. n. augurium hoc. quod si unam uideas, hoc malum. accedens igitur Aesopus, atque cum forte duas ita cornices super quadam uideret arbore fidentes, accedens Xantho renuntiavit. exeunte autem Xantho, altera harum euolauit, & Xanthus alteram solum uidens ait, nonne dixisti mihi execrande duas uidisse te? & is, ita, sed altera euolauit. tunc Xanthus, deerat tibi fugitiue deridere me. & iubet eum denudatum uerberari. at dum Aesopus uerberabatur, profectus quidam iuitauit ad cenam Xanthum, ac Aesopus inter uerbera exclamauit, hei mihi misero. ego. n. quod duas uidi cornices, uerberor, tu uero, quod unam tantum, in conuiuium abis. uanum itaque fuit augurium. tum Xanthus solertiam eius admiratus, cessare iubet uerbera. non multis autem post diebus philosophos, & rhetoras cum inuissset Xanthus, iussit Aesopo ante uestibulum stare, & nullum indoctum ingredi sinere, sed doctos solos, hora autem prandii clauso uestibulo, Aesopus intus sedebat. ex inuitatis autem quodam profecto, & ianuam pulsante, Aesopus intus ait, quid mouet canis? ille putans canis uocari, iratus discessit. sic ergo unusquisque ueniens rursus abibat iratus putans iniuria affici Aesopo eadem omnes interrogante. cum autem unus ipsorum pulsasset, & quid mouet canis audiuisset, & caudam, & aures respondente, Aesopus ipsum recte iudicans respondisse, aperta ianua ad herum duxit, ac inquit, nullus philosophus ad conuiuium tuum uenit o here, præter hunc solum. & Xanthus ualde tristatus est, deceptum se existimans ab inuitatis. postmodum cum uenissent inuitati ad literarium ludum, accusabant Xanthum dicentes, ut uideris o præceptor, cupiebas quidem ipse

contemnere

θητε, μηδ' ὁποιῶ φανῆς δειλιάσας. ἀλλ' ἄπρ' ὠμολόγησας παρρησίων, ταῦτα
 καὶ νῦν φωνάεγε. κέλευσον μὲν ἴσως ὥματα καὶ ἰάπεξαν παρὰ πλὴν ἡτόνα τεθῆ-
 ναι, καὶ πάλιν εἰς ἰμοῖο (ὡς ἐκ πώμασιν ἐρέγειν σοι τὸ θαλάτῃσι ὕδαρ. ἐπει-
 δὲν δὲ σύμπαντα θεάσῃ τὸν ὄχλον σιωθεοκαμνητότα ἐνδὶ πλὴν θέαν, αὐτὸς αἰά-
 πετών, κέλευσον ἐκ τῆς θαλάττης πλῆθος ἵνα δ' ἐκ πώμα. καὶ εἴδω· λαβὼν εἰ
 ἐπικύβω πάντων, εἰπὲ τῷ σιωθῆναι φύλακι, τίνας παρ' ὑμῖν πεποίηκε μὲν τὰς
 σιωθῆναι; καὶ ὅς ἀποκρινεῖται σοι, ὡς ὠμολόγησας πλὴν θάλασσαν ἐκ πῆν.
 ἔφαθ' οὖν οὗν πρὸς ἀπαντας, οὐτὼ φράσον. ἀφ' ὅθεν σάμιαι, ἴσε καὶ ὑμεῖς
 πάντως παλαιοὺς ὅσοις ποταμούς ἐκβαλλόντας εἰς πλὴν θάλασσαν. ἐγὼ δὲ συ-
 τελέμην μόνην πλὴν θάλατταν ἐκ πῆν, οὐ μὴν καὶ τοῦς ὕδριντας εἰς αὐτὴν ποτα-
 μούς. οὐτὼς οὖν ὁ χολαστικὸς ἀπ' ἡλθὼν πρότερον, ἐπ' αὐτῷ τῷ ποταμῷ ἀ-
 πάντας, εἴτα δ' αὐθὺς ἐγὼ πλὴν θάλατταν μόνην ἐκπύομαι. ὁ δὲ ξάνθος πλὴν μέλ-
 λουσαν ἐκ τοῦ τῷ τῆς σιωθῆναι διὰ λίσιν ἐσεσθαι γινούς, ὑπὲρ ἡδὴ. τοῦ δὴ μου
 τοῖον παρὰ τὸν αἰγυλὸν συρρέδυσεντος ἐνδὶ θέαν τὴν πρὸς χεῖρσι μέλλον-
 τος, καὶ τοῦ ξάνθου κατὰ τὰ διδοχρόντα πρὸς τοῦ αἰσώφου σφάσαντος, καὶ
 ἐπὶ πόντος, οἱ σάμιαι ἀνέβόσαν διφρημοῦτες αὐτὸν, καὶ θαυμαζόντες. ὁ δὲ χο-
 λαστικὸς πρὸς πῶν τῇ νικαῖοι τῷ ξάνθῳ, νετικῆσθαι τε ὠμολόγησε, καὶ τὸς
 σιωθῆναι εἰσὶ τὸ λῦσαι, καὶ καὶ πεποίηκε ξάνθος, δυνωπώτος τῷ δὴ μου.
 ἀφ' ἡμετέρων δ' αὐτῶν εἰς πλὴν οἰκίαν, αἰσώπος πρὸς πῶν τῷ ξάνθῳ φησὶν.
 ὁ πάντας σοι τὸν βίον χειρὸς μένους ἐγὼ, οὐκ ἔστιν ἀξίος εἶμι δεῦποτα τυχεῖν
 ἐλευθερίας; καὶ ὁ ξάνθος λοιδορήσας αὐτὸν ἀπὸ λαοῦ, λέγων, μὴ γὰρ οὐ βου-
 λω μὲν μοι ἦν εἴδω πρὸς ξανθόν; ἀλλ' ἐξελθε πρὸ τοῦ πυλῶνος καὶ σκέψαι. καὶ
 ἴδης δύνω κερῶναι, ἀνὰ γὰρ μοι. ἀγαθὸς γὰρ οἰωνὸς οὗτος. ἐπεὶ εἰ μίαν ἴδης
 εἴδω πονηρὸν. πρὸς πῶν οὖν αἰσώπος, καὶ συμβῶν οὐτὼ δύνω κερῶναι εἰς
 τίνος ἰδὼν δύνω κερῶναι, πρὸς πῶν τῷ ξάνθῳ ἀνὰ γὰρ. ὕδριντι δὲ
 τῷ ξάνθῳ, ἢ ἐτέρῳ τούτων ἀπὸ πῆν. καὶ ὁ ξάνθος θατέρων μόνην ἰδὼν, ἔφη, οὐκ
 εἰπὸς μοι κατὰ κράτη δύνω κερῶναι; καὶ ὅς, οὐτως. ἀλλ' ἢ ἐτέρῳ ἀπὸ πῆν. καὶ ὁ
 ξάνθος, ἐπὶ λαίπρῳ σφραπέτα δ' ἀνὰ γὰρ με. καὶ κελεύει αὐτὸν γυμνασθεῖν
 τὴν πῆναι. καὶ δ' αἰσώπος μακρὸν μῦθον, πρὸς πῶν τῷ ξάνθῳ εἰσὶ τὸ πῆν
 τὸν ξάνθον. καὶ ὁ αἰσώπος ἐπὶ τῷ πῆν μῦθῳ ἀνέβόσεν. οἱ μοι τῷ δυνήν. ἐγὼ δὲ
 ἴδω τὸν διδωρῶνον ἰδὼν, τὴν πῆναι. σὺ δ' ὁ μίαν ἰδὼν μόνην, εἰς δύνω κερῶναι
 ἔωλθες ἄρ' ἦν ἢ οἰωνοσκοπία. καὶ ὁ ξάνθος δ' ἀνὰ γὰρ αὐτοῦ θαυμασας, παύ-
 σαι αὐτὸν κελεύει. καὶ τὸν πῆν μῦθον. μὲν δ' οὐ πολλὰς ἡμέρας θαλασσοφῶ καὶ ῥήτο-
 ρας καὶ λέσας ὁ ξάνθος, ἐκέλευσε τῷ αἰσώφῳ πρὸ τοῦ πυλῶνος εἶναι, καὶ μη-
 δεῖνα τῶν ἰδωτῶν εἰσελθεῖν συγχωρεῖν, ἀλλ' ἢ τοῖς σφούρι μόνου. τῇ
 δὲ ὥρῃ τοῦ αἰσώφου κλείσας αἰσώπος τὸν πυλῶνα, ἐν δὲ ἐκείνῃ. τῶν κε-
 κλημένων δὲ τίνος ἐλθόντος, καὶ πλὴν ἵδραν κήπτοντος, αἰσώπος ἐνδὸν εἰ-
 φη, τί σείει ὁ κύων; ὁ δὲ, νομίσας κύων κληθῆναι, ἐργασθεὶς ἀνέχρησεν.
 οὐτὼς οὖν ἐκείνος ἀφ' ἡμετέρων μῦθῳ, αὐθις ἀπὸ πῆν (ὡς ὁ γὰρ, νομίζων ὑπερίξε-
 ας, τοῦ αἰσώφου τῶν πάντας αἰσώφῳ ἐρωτῶντος. εἰς δ' αὐτῶν κήπῳ
 τος, καὶ τί σείει ὁ κύων ἀκούσαντος, καὶ τὴν τε κέρην. καὶ τὰ αὐτὰ ἀποκρί-
 νεται, αἰσώπος αὐτὸν ἐρωτῶν δοκίμασας ἀποκρίσας, ἀνὸς ξανθός, πρὸς δὲ ἀπὸ-
 τῇν ἡ γὰρ, καὶ φησὶν, οὐδέ τις τῶν θαλασσοφῶν σιωπῆσθαι σοι ἢ λθὼν δὲ ἀπὸ-
 τῇ, πλὴν οὗτος μόνος, καὶ ὁ ξάνθος σφραπέτα ἡθὺμῃ, παρὰ λελαγία οἰκῆσ-
 ῖν τῶν κληθῶν. τῆς δ' ὑπὲρ αἰσώφου σιωπῆσθαι οἱ κληθῶντες ἢ πλὴν διαπίσθην,
 εἰς ἐκείλῳ τῷ ξάνθῳ, φάσκοντες, ὡς εἰσὶν αὐτὸν κληθῆναι, ἐπὶ τῷ μῦθῳ μὲν αὐτὸς

ἔξουθενώσαι ἡμᾶς· αἰδοῦμενος δὲ, ἦν σε πρὸν εἰδὶ τοῦ πυλῶνος ἔστησαι αἰσώ-
 πον, ὡς προσηλακίσει καὶ κύναι ἡμᾶς ἀποκαλίσει· καὶ ὁ ξαίθος, εἰς αὐτὸν
 ἔξιν, ἢ ὑπάρ; καὶ κύναι εἰ μὴ ἐγγυρῶν, ὑπάρ· καὶ δὴ τάχως μετὰ κληθέσ
 αἰσώπου, καὶ ἐρωτηθεὶς (ὡς ἐργῆ, τοῦ χαλεπὸν πύρρον ὁλοῦσ' ἀτίμως ἀπίστε-
 λην, ἐφ' ἣν οὐχὶ σύ μοι δέσποτα εἰσπείλω, μή τινα τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἀμαθῶν αὐ-
 σφῶν ἐσται πρὶς πλὴν σπουδῆν ὀνομάσαι, ἀλλ' ἢ τοὺς σοφοὺς μένους; καὶ
 ὁ ξαίθος, καὶ τίνας οἶ τοι, οὐ τῶν σοφῶν; καὶ ὁ αἰσώπου, οὐδὲ μὲν ἀμυχανῆ· αὐ-
 τῶν καὶ γὰρ κοπύωντων πλὴν θύραν, καὶ μὴ εἰδοῦσιν ἐρωτῶντος, τί τοι σείει ὁ
 κύνων, οὐδ' ὅς τις τοῦ αὐτῶν σπουδῆς ἐν λόγον· ἐγὼ τοῦ ὅς ἀμαθῶν ποίπων φα-
 νέντων, οὐδέ τινα τῶν εἰσπείλων, πᾶσι δὲ ἐν σοφίᾳ τοῦτον ἀποκρίνεται μοι·
 οὐτως οὖν τοῦ αἰσώπου ἀποκαλιζομένου, ὁρθῶς ἀπαιτεῖς λέγειν αὐτὸν ἐφ' ἣν
 ὀλοῦντο· καὶ μεθ' ἡμέρας πάλιν πινᾶς, ὁ ξαίθος ἐπομένῳ τοῦ αἰσώπου, πρὶς
 τὰ μνύματα παρελθὼν, καὶ ὅτι ταῖς λαχόμεναις ἐπιγράμματα ἦν αἰαγι-
 νώσκων, ἐαυτὸν ἔτερεπε· τοῦ δ' αἰσώπου εἰς τὴν τῶν ἐπιγραφῶν εἰσαγομένην
 ταῦτα ἰδόντος, α· β· δ· ε· θ· χ·, ἐπιδείξαντος τε τῶ ξαίθῳ, καὶ ἐρμείνου
 εἰς αὐτὸν ταῦτα εἰσάγει, ἐπιμελῶς ἐκείνος σκεψάμενος, ὅτι οἷός τις ἐγένετο πλὴν ἰσ-
 τῶν ὀφείναι διασάφισιν, καὶ ὡς ἐμολόγησιν ἀπορῶσαι τοῖς ὅλοις· καὶ ὁ αἰσώπου,
 εἰς τὴν ταύτης τῆς σήλης ὡς δέσποτα θησαυρὸν ὑποδείξαι σοι, τί με ἀμείβῃ; καὶ
 εἰς θαρσύνει· ἀνέβη γὰρ πλὴν ἐλθὼν δειράσων, καὶ εἰς ἡμῶν τοῦ χρυσίου· ὅτε ὁ αἰ-
 σώπου ἀπορῶν τῆς σήλης βήματα πύσσας, καὶ ὀρύξας, αἰετὰ λαβὲν τε ἐν θη-
 σαυρῶν, καὶ ἦν ἐκ τῶν δεσποτῶν, λέγων, δύσμοι πλὴν ἐπαλείαν, εἰς οὐδὲν ἐν
 θησαυρῶν· καὶ ὁ ξαίθος, οὐχ ὅσα καὶ με εἰδέναι, εἰ μὴ καὶ ἦν νῦν τῶν σοφῶν
 μοι φράσῃς· εἰ γὰρ μαθεῖν τοῦτο, πολὺ τοῦ ὀφείματος ἐμοὶ τιμωτέρον· καὶ
 ὁ αἰσώπου, ὁ ἐν θησαυρῶν ὑποδείξας, αὐτὸν θά, ὡς σοφὸς ὄνῃς τὰ σοφῶν διε-
 χέρας ταῦτα· ἀνέβη, ἀποβὰς β·, ἐκ βήματα· δ·, πύσσας ὁ, ὀρύξας·
 ε·, ὀρύσσει· θ·, θησαυρῶν· χ· χρυσίου· καὶ ὁ ξαίθος, ἐπειδὴ πρὸ οὐτως ἐπιβόλος
 εἶ, καὶ πανούργος, οὐ λήψῃ πλὴν ἐλθὼν δειράσων· καὶ ὁ αἰσώπου, αἰετὰ λαβὼν
 δειράσων, ὡς δέσποτα τοῦ χρυσίου τῶ βασιλεὺς βυζαντίων· ἐκείνῳ γὰρ τεταμίει-
 ται· καὶ ὁ ξαίθος, πύθεν τοῦτ' οἶδα; καὶ κύναι, ἐν τῶν σοφῶν· τοῦτο γὰρ φη-
 σιν· α·, ἀποβὰς· β·, βασιλεὺς· δ·, διουσίῳ· ε·, ἐν ὀφείθ· θ·, θησαυρῶν· χ·, χρυσίου·
 καὶ ὁ ξαίθος ἀκούσας τοῦ βασιλέως ὅτι τὸ χρυσίου, τῶ αἰσώπου ἐφ' ἣν λαβὼν εἰς
 ἡμῶν τοῦ ἐρμείνου, ἡσύχασεν· καὶ κύναι, οὐ σύ μοι νῦν ὅσον παρέρχῃς, ἀλλ' ὁ
 χρυσίου αὐτὸν θά, καὶ ὁ πῶς, ἀκούσων· ὅσον δ' ἐλθὼν τὸ λέγει τὰ γράμ-
 ματα· α·, ἀνέβη· β·, βασιλεὺς· δ·, διουσίῳ· ε·, ἐν ὀφείθ· θ·, θησαυρῶν·
 χ·, χρυσίου· καὶ ὁ ξαίθος, διδρῶ φησιν εἰς πλὴν οἰκίαν, ὡς αὐτὸν ἐν θησαυρῶν διε-
 λώμεθα, καὶ σὺ πλὴν ἐλθὼν δειράσων ἀπολάβῃς· ἐλθόντων δ' ὁ ξαίθος φερόμενος εἰς
 τὸ αἰσώπου λαλόν, εἰς εἰρηπλὴν αὐτὸν ἐκείλυσεν ἐμβληθῆναι· καὶ ὁ αἰσώπου ἀπα-
 γόμενος, τοιαῦτά φησιν εἶπεν αὐτὸν ὅτι εἰς τὸν λαλόν, ὅτι αὐτὸν ἀπολαμ-
 βάνω μου πλὴν ἐλθὼν δειράσων, ἀλλὰ καὶ εἰς δεσμωτήριον κελεύεις βληθῆναι με· ὁ
 δ' ὁ ξαίθος ἐκείλυσεν αὐτὸν ἀπολυθῆναι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη· πάλιν ὑπὸ φῆς·
 ἐν ἐλθὼν δειράσων τυχόν, σφοδρῶς τρεῖς μου γὰρ ὑπὸ τῆς γοργῆς· ἐπὶ αἰσώπου εἶπεν,
 ὅ, τί ποτέ με ἔχεις ὑπὸ τῆς γοργῆς, ποίῃ· πάλιν τὸ καὶ ἄκων ἐλθὼν δειράσων με· καὶ ὁ
 δὲ τοῦσ' ἀπορῶν τοῦτο, σιωπῆς πάλιν τοῦτο εἰσάμω· πάλιν δὲ ἐρῶντος ἀπο-
 μένῃς, ἀφ' ἧς ἀνέβη, καὶ εἰς δὴ μόσον ἀρπάζεις δεκτύλιον, εἰς
 οὐδὲν κόλπον ἀφῆκεν· οἱ δ' ὁ σάμμοι βορβηθῆς τε, καὶ εἰς πάλιν τὸν πῶν
 τοῦ σημείου πύσσας πλὴν ἀντίαν, καὶ ταῦτα ἐν ἀπορῶν εἰς, ἡξέσαντο δειράσων
 78

AESOPI

contemnere nos, sed ueritus, putridum in uestibulo constituisse Aesopum, ut nos iniuria afficeret, & canes uocaret. & xanthus in somniū ne id est, an uera res. tum illi, nisi stertimus, uera res. & celeriter uocatus Aesopus, & rogatus cū ira, cuius rei gratia amicos ignominiose amolitus esset, ait, nō tu mihi here mandasti ne, quē uulgarīū, ac indoctū hominem permitterem in tuum conuenire conuiuiū, sed solos doctos. tū xanthus, & quales hi, non ne docti. & Aesopus, nullo pacto, ipsi & enim pulsantibus ianuā, & me intus rogitante, qd nam moueat canis, neq; quisquā eorū intellexit sermonē. ego igitur cū indocti oēs uiderentur, nullum ipsorum introduxi, nisi hunc, qd docte respondit mihi. sic igitur cū Aesopus respondisset, recte omnes dicere ipsum confirmarunt. Ac post dies rursus aliquot xanthus sequente Aesopo ad monumenta accessit, & quae in arcis erant epigrammata legens, se ipsum delectabat. at Aesopo in quadā ex ipsis insculptas literas has uidente, α. β. α. ο. ε. θ. χ. ostendente q; xantho, atq; rogante, an hasce nouisset, diligenter ille scrutatus, non potis fuit harum inuenire declarationem, ac fassus est dubitare omnino. tū Aesopus si p hāc columnulā o here thesaurū ostendā tibi, q re me remunerabis. & is, confide. accipies. n. libertatem tuam, atq; dimidium auri. tunc Aesopus, distans a cippo passus quatuor, & fodiens, accepit q; thesaurum, & tulit hero, dicens, da mihi promissum, per quod inuenisti thesaurum. & xanthus non si & ego sapiam, nisi, & sensum literarum mihi dixeris, nam scire hoc multo re inuenta mihi pretiosius. & Aesopus, qui thesaurum infodit hic, ut uir eruditus literas insculpsit has, quae & inquirunt, α. recedens. β. passus α. quatuor, ο. fodiens & inuenies. θ. thesaurum. χ. auri. & xanthus, quia ita soleres, & astutus, non accipies tuam libertatem. & Aesopus, renuntiabo dandum aurum o domine regi bysantinorum. illi enim reconditum est. & xanthus, unde hoc nosti. & ille, ex literis. hoc enim inquirunt, α. redde, β. regi. α. Dionysio, o quem, ε. inuenisti. θ. thesaurū, χ. auri. & xanthus audiens regis esse aurum, Aesopo ait, accepto dimidio lucri, taceto. & ille non tu mihi nunc hoc praebes, sed qui aurum hic infodit, ac quemadmodum, audi. hoc enim dicunt literae, α. acceptum. Γ. uadentes. Δ. diuidite ο. quē ε. inuenistis. θ. thesaurū, χ. auri. & xanthus. eia inquit in domum, ut & thesaurum diuidamus, & tu libertatem accipias. profectis ergo, xanthus timens Aesopi loquacitatē, in carcerē ipsum iussit iniici. & Aesopus iter abducendū, huiusmodi inqt sunt promissa philosophorū. nō solū. n. nō accipio meam libertatem, sed & in carcerem iubes iniici me. xanthus igitur iussit ipsum solui, & ait ei nimirum recte inquis, ut parta libertate, uehementior sis cōtra me accusator. tū Aesopus dixit, quodcūq; mihi potes facere, fac malum. oīo uel inuitus liberabis me. Ea uero tempestate huiusmodi res Sami obtigit, cum publice festū celebraretur, repente aquila deuolans, & publicum rapiens anulum, in feni sinum demisit. Itaq; Samii perterriti, & in plurimum ob hoc prodigium cū incidissent mœrorem, in unum coacti, coeperunt rogare

B

VITA.

Xanthum q̄ primus ciuū esset, & philosophus, ut sibi iudiciū prodigii manifestaret, at ille omnino ambigens tempus petiit, & profectus domū, multū erat tristis, & solitudinib⁹ imersus, ut q̄ nihil iudicār posset. sed æsopus mœrore xanthi cognito, adiens ait, qua causa o here sic perseueras tritari? mihi committe salutē dicta mœrore. cras in forum profectus dic Samiis, ego neq; prodigia soluere didici, neq; augurari, sed puer mihi est multarum rerum peritus. ipse uobis quæsitum soluet. & si ipse consecutus fuero solutionem here, tu gloriam reportabis tali utens seruo, sin minus fuero consecutus, mihi soli hinc erit dedecus. persuasus igitur xanthus, & postero die in theatrum profectus, & astans in medio secundum admonitiones Aesopi cōcionatus est iis, q̄ conuenerāt. illi uō statī rogabant æsopū acciri. qui cum uenisset. staret q̄ in medio, Samii facie ipsius cōsiderata deridentes clamabant, hæc facies prodigiū soluet? ex deformi hoc quid unq̄ boni audiemus? atq; ridere cœperunt. & æsopus extenta manu silentio petito, inquit, uiri Samii, quid faciem meam cauillamini? non faciem, sed animum respicere oportet. sæpe enim ī turpi forma bonū animū natura imposuit. an uos exteriorē testarū formā cōsideratis, ac non poti⁹ interiorē uini gustū? hæc ab æsopo cū audisset oēs, dixerūt, Aesope, si qd potes, dic ciuitati. & ille audacter ait, uiri Samii, qm̄ fortuna, quæ contētionis studiosa ē, gloriæ certamen proposuit domino, & seruo, & si seru⁹ inferior uideat dño, uerberib⁹ cæsus abibit, sin autē pstantior, nihilo min⁹ & sic uerberib⁹ lacerabit, si uos p meā libertatē loquendi mihi fiduciā idulseritis, ego nunc uobis intrepide quæsitum narrabo. tūc populus uno ore clamabant ad xanthū, libertatē dona Aesopū, obtempera Samiis, largire libertatē eius ciuitati. at xanthus non annuebat, & prætor ait, xanthe si tibi nō placet auscultare pupulo, ego hac hora æsopum libertate donabo, & tunc tibi æqualis fuerit. tunc igitur xanthus necessario libertatem reddidit. & p̄co clamauit, xanth⁹ philosophus liberū Samiis largi Aesopum. atq; interim finem sermo Aesopi accepit dicentis xantho uel iuitus me libertate donabis. Aesopus itaq; libertatē cōsecutus, stās ī medio ait, uiri Samii aquila ut scitis regina auū est. quoniam autē imperatorium anulum hæc raptum demisit in serui sinum, hoc significare uult, quendā ex iis, qui nunc sunt, regē, uelle uestram libertatē ī seruitutem redigere, atq; sancitas leges irritas facere. his auditis Samii mœrore repleti sunt. Sed nō multo post tēpore & literæ a Cræso Lydog̃ rege uenerūt ad Samios, iubētes eis ab illo tpe ut tributa sibi pēderēt, sin minus obtēperauerint, ut ad pugnā se pararēt. cōsultabāt igitur uniuersi. Timuerunt. n. subditi fieri Cræso, conducibile tū esse & æsopū consulere. & ille cōsultus, ait, cū principes uestri sententiā diexrint de tributo dādo obtēperandū esse regi, cōsiliū iā minie, sed narrationē uobis afferā. & scietis qd cōducatur. fortūa duas uias ostēdit ī uita, alterā libertatis, cuius principium accessu difficile, sed finis planus, alteram seruitutis, cuius principium facile, & accessibile, finis autem laboriosus, his auditis, Samii exclamauerūt. nos cū simus liberi, serui esse gratis nolumus

[illegible]

πρεσβυτέρῳ οὐ ζῶν εἰρήνῃ ἀπέπεμψαν. ὁ μὲν οὖν κροῖσος ταῦτα μαθὼν, ἔβου-
 λώσατο ἐλεῖμον ἡγετὰς σαμίων κινεῖν. ὁ δὲ πρεσβυτέρῳ ἀνένεγκεν, ὡς οὐκ αὖ-
 διανοεῖται σαμίας ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν, αἰσώπου παρ' αὐτοῖς ὄντος, καὶ γνώμας
 ὑποτιθέντος. Διῶν δὲ μάλλον εἶπεν ὁ βασιλεὺς, πρεσβεῖς ἀποσεύλας, ὅζωι τῇ
 σοφίᾳ παρ' αὐτῷ αἰσώπων, ὑποχόμενος αὐτοῖς αὐτῷ αὐτῷ χάριτας ἀλλασσε δὴ
 σεν, καὶ λύσιν τῇ ἐπιταγῇ σαμίων φόρων. καὶ τότε ταῖς οἰστέ ἐσηγούτῃ πδριγε-
 νέαζ. καὶ ὁ μὲν κροῖσος ἡγετὰς ταῦτα πρεσβυτέρῳ ἀποσεύλας, ἐκδοτοὶ ἦται τῷ
 αἰσώπων. σάμιοι δὲ ἔδωκον ἐκδοτὰς γνώμης ἐγένοντο. αἰσώπος δὲ ἔδωκε μαθὼν,
 οὐ μέσῳ δὲ τῆς ἀγορᾶς ἔστη. καὶ φησὶν, αὐτοὺς σάμιοι, καὶ τὸ μὲν πδρὶ πολλοῦ
 ποιούμεαι παρὰ τοὺς πόδας ἀδικεῖσθαι τῷ βασιλείῳ. ἐθέλω ὃ ὑμῖν ἔνα μῦθον
 εἰπεῖν. ἡγεθ' ὃν χρόνον ὁμόφωνα ἦν τὰ ξῶα. πόλεμον οἱ λύκει τοῖς προβάτοις
 σκυῖαν. τῷ δὲ κνωῶν συμμαχούτῃ τοῖς θρέμμασι, καὶ τοὺς λύκους ἀποσβουώ-
 των, οἱ λύκει πρεσβυτέρῳ ἀποσεύλαντες, ἐφασαν τοῖς προβάσιν, εἰβούλοιντο
 βιοῦν ἐν εἰρήνῃ καὶ μηδένα πόλεμον ὑποπιδεῖν, τοὺς κνωῶς αὐτοῖς ἐκδοῦναι.
 τῷ δὲ προβάτῳ ὑπὸ ἀνείας πεισθέντων, καὶ τοὺς κνωῶς ἐκδοῦναι, οἱ λύκει
 τοὺς τε κνωῶς διεσπείραξαν, καὶ τὰς προβάτας ῥῆσαι διέφθραν. οἱ σάμιοι τοῖ
 νυν τῷ τῷ μῦθον βέλῃμα συνοήσαντες, ὥρμησαν μὲν παρ' ἐαυτοῖς ἡγετὰς
 τῷ αἰσώπων. ὁ δὲ οὐκ ἠνέχετο. ἀλλὰ τῷ πρεσβυτέρῳ συναποπλῆσαι, πρὸς κροῖ-
 σον ἀπῆλθ'. ἀδικησάντων δ' αὐτῷ εἰς λυδίαν, ὁ βασιλεὺς ἐπὶ προδιδεν αὐτῷ τῷ σάμιοι
 τῷ αἰσώπων θεασάμενος, ἡγανέκτησε λέγων, ἴδε ποταμὸν ἀνθρώπων ἐμποδῶν
 μοι γέγονε νῦν ὑποτάξαι τοσούτην. καὶ ὁ αἰσώπος, μέγιστε βασιλεῦ, οὐ βίαι δὲ
 ἀνάνη πρὸς σὲ παρεγένετο, ἀλλ' αὐθαίρετος πάρεμι. ἀνάγκη δέ μου μι-
 κρον ἀκροῦσαι. ἀνέστης ἀκείδασ' συλλέγων καὶ ἀποκριννύς, εἶλε καὶ τέττιγα. ἐπεὶ
 δὲ ἀκροῦσεν ἡ βούλετο κτείνειν, φησὶν ὁ τέττιξ. αὐθροπέ μή με μάτην ἀνέλῃς.
 ἐπεὶ γὰρ οὐτε σάχαι βλάπτω, οὐτ' ἀλλοτι τῶν ἀπέντων σε ἀδικῶ. τῇ μνήσῃ
 δὲ τῷ ἀνέμοι ὑμῶν ἡδὺν φθέγομαι, τέττων τοὺς ὀδοπόρους. φωνῆς οὖν παρ'
 ἐμοὶ πλεον οὐδὲν ὀφείσεις. ἀκροῦσας ταῦτα ἀκροῦσας, ἀφῆκεν ἀπείσαι. καὶ τὸ
 γαῶν δὲ βασιλεῦ τῷ πῶν ποδῶν ἀπτομαι, μή με εἰκὴ φανθῆς. ἔδωκε γὰρ οἷς τ' εἰ μὴ
 ἀδικησάτις. ἐν αὐτῇ δὲ σῶμας γενναῖον φθέγομαι λόγον. ὁ δὲ βασιλεὺς
 θαυμάσας ἄμα καὶ οἰκτείρας αὐτῷ, εἶπε. αἰσώπε, οὐκοῦν ἐγὼ σοὶ δίδωμι τὸ
 ζῆν, ἀλλ' ἡμοῖρα. ὁ γαῶν θέλεις, αἰτεῖ καὶ λήψῃ. καὶ ὅς, δεομαῖ σου βασιλεῦ, διαλ-
 λάγῃ σαμίοις. τῷ δὲ βασιλείῳ ἐπὶ τῶν δὴ λλάγῃ, πῶν ἐκείνος ἵς πῶν
 γῆν, χεῖρας τε αὐτῷ ὁμολόγει, καὶ μετὰ τῷ τῶν οἰκείων συστράφας
 μύθους, τοὺς μέγιστο καὶ νῦν φερομένους, παρὰ τῷ βασιλεῖ ἡγετὰς. διεξάμενος ὃ
 παρ' αὐτῷ γράμματα πρὸς σαμίων, ὡς εἴκεν αἰσώπου τοῦτο δὴ λλάγῃ,
 καὶ δῶρα πολλὰ, πλῆθος ἐπαινήσαντες αὐτῷ. οἱ μὲν οὖν σάμιοι ἔδωκε
 ἰδόντες, σέμματα τε αὐτῷ προσήνεκον. καὶ χρόνον ἐπ' αὐτῷ συνεστήσαντο.
 ὁ δ' αὐτοῖς τὰ τε τῷ βασιλείῳ ἀνέγνω γράμματα, καὶ ἀπέδιδεν ὡς πῶν εἰς αὐ-
 τὸν γενομένην παρὰ τοῦ δήμου ἐλθούσαν, ἐλθούσαν παρὰ τὸν ἡμέτερον. καὶ
 δὲ τῷ τῷ νήσου ἀπείρας, πδρὶ καὶ πῶν οἰκιστῶν, τοῖς ἀπανταρῶν πῶν δι-
 λοσφῶν διαλερόμενος. ἀδικήσας δὲ καὶ πρὸς βαβυλῶνα, καὶ πῶν ἐαυτοῦ
 σοφίαν ἐπιδειξάμενος, μέγας παρὰ τῷ βασιλεῖ λυκῆρος ἐγένετο. ἡγετὰς ἐκείνου
 γὰρ τοῦ χρόνου οἱ βασιλεῖς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην ἔχοντες, καὶ τέλειος χά-
 ριν προβλήματι τῶν σοφιστῶν πρὸς ἀλλήλους γράφοντες ἐπεμπον. ἀπὸρ
 οἱ μὲν ἐπιλύμενοι, φόρους ἐδίδοντο πρὸς τῶν πεμπόντων ἐλαμβάνον. οἱ
 δὲ μὴ. τοὺς ἴσους παρῆχον. ὁ τοίνυν αἰσώπος τὰς πεμπόμενας τῶν προ-
 βλημάτων

ἐλαμμάτων

& oratorem infecta pace remiserunt. his ergo cognitis, Croesus decre-
 uit bellum in Samios mouere, sed legatus retulit, non
 poteris Samios debellare, quandiu est apud eos Aesopus, & consilia
 suggerit. potes autem magis ait o rex, legatis missis, pete-
 re ab ipsis Aesopum pollicitus eis & gratias alias relatu-
 rum, & solutionem iussorum tributorum. & tunc forte poteris eos supe-
 rare. & Croesus his persuasus legato misso dedi sibi perebat
 Aesopum. Samii autem hunc tradere decreuerunt. quo cognito, Aesopus
 in media concione stetit, ac inquit. Viri Samii, & ego permulti
 facio ad regis pedes proficisci. sed uolo uobis fabulam
 dicere. Quo tempore animalia inter se loquebantur, lupi bellum ouibus
 intulerunt, una uero cum ouibus canibus praeliantibus, ac lupos
 arcantibus, lupi legato misso dixerunt ouibus, si uoluerint
 uiuere in pace, & nullum suspicari bellum, ut canes sibi traderent,
 ouibus ob stultitiam persuasis, & canibus traditis, lupi
 & canes dilacerarunt, & oues facillime occiderunt. Samii igitur
 fabulae sensu cognito, decreuerunt apud se deti-
 nere Aesopum. ille uero non tulit, sed cum legato una soluit, & ad Croe-
 sum se conferebat. profectus autem in Iudiam, Rex ante se stantem
 Aesopum uidens indignatus est dicens. uide qualem homuncio impedimento
 mihi ad tantam insulam subigendam fuit. tu Aesopus maxime rex, non ui neque
 necessitate coactus ad te ueni, sed sponte adsum. patere autem me pa-
 rumper audire. Vir quidam cum locustas caperet, occideretque, cepit & cicadam, cum
 & illam uellet occidere, inquit cicada, o homo ne me frustra occidas.
 ego enim neque spicam laedo, neque alia in re quapiam iniuria te afficio. motu
 uero, qui in me sunt, membranulae, suauiter cato, delectas uiatores. propter igitur
 uocem in me amplius nihil inuenies, & ille his auditis, permisit abire. & ego
 itaque o rex tuos attingo pedes, ne me sine causa occidas. non enim possum
 iniuria quem afficere, sed in uili corpore generosum loquor sermone. rex
 autem miratus simul & miseratus ipsum ait, Aesope, non ego tibi largior
 uitam, sed fatum. ergo quod uis, pete, & accipies. & ille rogo te o rex reco-
 ciliare Samiis cumque rex dixisset reconciliatus sum. procidens ille in
 terram, gratiasque ei agebat. Et post haec suas conscripsit
 fabulas, quas in hunc usque diem extantes apud regem reliquit. acceptis autem
 ab ipso literis ad Samios, quod Aesopi gratia eis reconciliatus fuerit,
 atque muneribus multis, nauigauit in Samum. Samii igitur hunc
 uidentes, coronasque ei intulerunt, & tripudia eius gratia constituerunt.
 ille autem & regis literas legit, & ostendit quod si
 bi donatam a populo libertatem libertate rursus remuneratus fuerit. post
 haec uero ab insula decedens circuibat orbem ubique cum phi-
 losophis disputando. profectus & in Babylonem, & suam ipsius
 doctrinam demonstrando magnus apud regem Lycerum euasit. Illis
 enim temporibus reges inuicem pacem habentes, atque delectationis gra-
 tia quaestiones uicissim sophistarum scribendo mittebant, quas
 qui solucrent, tributa pacta a mittentibus accipiebant, qui
 uero non, aequalia praebebant. Aesopus igitur quae mittebantur pro-

AESOPI

blemata Lycero intelligens dissoluebat, & clarū reddebat regē, & ipse Lyceri noīe altera itidē regibus remittebat. q̄ cū remanerent isoluta, tributa rex quamplurima exigebat. Aesopus autem cū nō genuisset filios nobilē quendam Ennum nomine adoptauit, atq; ut legitimū filium Regi, allatum, commendauit. non multo autē post tempore Ennus cū adoptantis concubina rem habuit, hoc sciens aesopus expulsus erat domo Ennum. qui in illum ira correptus, epistolam q̄ fictam ab Aesopo scilicet ad eos q̄ sophismatis cū lycero certabāt, q̄ ipsis parat⁹ esset adhærere magis, quam Lycero, Regi dedit Aesopi signatam anulo. Rex & sigillo credens, atq; inexorabili ira percitus, statim Hermippo iubet ut nulla exanimatiōe facta, ut proditorē occideret aesopū. at Hermipp⁹ & amic⁹ fuerat Aesopo, & tunc se amicum ostendit. in sepulchro. n. quodā nemine scientē occultauit hominem, & secreto nutriuit. Ennus autem regis iussu omnem aesopi administratiōem suscepit. Sed quodā post tpe Nestenabo rex aegyptiorum audiens aesopum occidisse, mittit Lycero statim epistolam architectos sibi mittere iubentem, qui turrim aedificēt neq; coelum, neq; terrā attingentem, & responsurū semp aliquē ad oīa quaecunq; rogauerint, qđ si fecisset, tributa exigeret, sin min⁹, solueret. his lectis Lycerus mœrore affectus est cum nullus ex amicis posset quæstionem de turri intelligere. Rex tamen & columnam sui regni dicebat interiisse Aesopum. Hermippus autem dolore regis ob Aesopum cognito, adiit ad regem & uiuere illū renūtiāuit, addidit q̄ ipsius causa aesopū nō pemiſſe, sciēs q̄ poeniteret aliquando regem sententiæ. Rege autem uehementer his lætato, Aesopus sordens, ac squalens totus adductus est, cum q̄ rex ut eum uidit illachrymasset, atq; ut lauaretur, aliā q̄ cura afficeretur, iussisset, Aesopus post hoc & de quibus accusatus fuerat, causas confutauit. ob quæ cum rex Ennum esset occisurus, Aesopus ei ueniam petiit. post hæc autem rex aegyptii epistolam Aesopo dedit legendā. at ille statim solutione cognita quæstionis, risit, ac rescribere iussit, ut cum hyems præterisset missumiri & q̄ turrim essent aedificaturi, & respōsurū aliquē ad rogata. Rex igitur aegyptios legatos remissit. Aesopo autem pristinā administratiōē tradidit omnē, deditū ei tradens & Ennum. at Aesopus acceptum Ennum nulla in re tristitia affectus, sed ut filio rursus recepto aliis q̄, atq; his admonuit uerbis.

Fili ante omnia cole deum. Regem honora. Inimicis tuis terribillē te ipsum præbe, ne te cōremnant. amicis facilem, & communicabilē, quo lōge beneuolētiōres tibi sint. itē inimicos male habere precare, & esse pauperes, ne te possint offendere. at, amicos in omnibus bene ualere uelis. semper uxori tuæ bene adhære, ne alterius uiri periculum facere uelit. leue enim mulierū est genus, ac adulatū minus malum cogitat. uelocem ad sermōem ne posside auditū. liguæ continēs esto. bene agētibus ne iuide, sed cōgratulaī. iuidens. n. te ipm magis offendes. Domesticosq; tuosq; satage, ut te nō solū ut dñū timeāt,

Ελὴν ἁπάντων λυκῆρῶ σιωπῶν ἐπέλυε. καὶ δὴ δὴ μὲν ἐρρίκει ἐν βασιλείᾳ. καὶ αὐτὸς
 δὲ δὴ λυκῆρου ἐτέρα τοῖς βασιλεῦσιν ἀντέπεμπε. ὧν ἀλύτων μνηόντων, φό-
 ρου ὁ βασιλὸς ὅτι παλαιοὺς ἐσέπραττον. αἰσώπας δὲ μὴ ποιῶσι μνησῶν,
 εἴα πινάτων ὄντων πλὴν κλησὶν εἰσεποιήσασκε, καὶ ὡς γνήσιον παῖδα
 τῷ βασιλεῖ προσενέγκας, σιωπῆσε. μετὰ δὲ οὐ πολὺ χρόνον τῷ εἴνου τῇ τοῦ
 δεμνὸς πολλακῇ συμφθορῶντος, αἰσώπας εἶδε γυνὸς, ἀπελάυνεν ἐμελλεῖ
 οἰκίσας. ὁ δὲ τῇ κατ' ἐκείνου ὀργῇ ληφθεὶς, ἐπιστλήν τε παλαστήμιος παρ' αἰ-
 σώπου δῆθεν πρὸς τοῦ ἀποστολῆς λυκῆρῶ, ὡς αὐτοῖς ἐτοιμὸς ἔσται
 τίθεσθαι μάλλον ἢ τῷ λυκῆρῶ, τῷ βασιλεῖ ἐνχείρῃ, τῷ τῷ αἰσώπου ταύτην
 σπαραγμῶν οὐκ ἐκτὸς. ὁ δὲ βασιλὸς τῇ τε σπαραγμῷ πειθεῖσας, καὶ ἀπα-
 ρατῇ τῷ ὀργῇ χρησάμενος, παρὰ χροῖμα τῷ ἐρμύπῳ κελεύει μηδὲν ὀρεῖται-
 σάντα, οἷα δὲ προσδὲν διαχειρίσασθαι αἰσώπον. ὁ δὲ ἐρμύπας, φίλος τε ἦν
 τῷ αἰσώπῳ, καὶ τότε δὴ τὸν φίλον ἐπέδειξε. καὶ τινι γὰρ τῶν τέκνων μηδὲν ὅς
 εἶδος κρύβας ἦν αἶψα, εἰ ἀπορρήτοις ἔδεικνεν. αἶψα δὲ, τῷ βασιλεῖ κελεύ-
 σάντος, πᾶσαν πλὴν διοίκησιν αἰσώπου παρέλαβε. μετὰ δὲ τινὰ χρόνον νεκτενα-
 βῶ βασιλὸς αἰγυπτίων πύθμενος αἰσώπον τεθνηκέναι, πέμπει λυκῆρῳ πα-
 ραχρῶμα ἐπιστλήν, οἰκοδομοῖς αὐτῷ ἀποσεῖλαι κελεύουσας, οἷα πύργον οἰκοδο-
 μήσονται, μήτ' οὐρανοῦ, μήτε γῆς ἀπὸ μόνον, καὶ ἦν ἀποκρινόμενος ἀπὸ πρὸς
 πάνθ' ὅσα αὐτῷ ἐρωτῶσι. καὶ εἶδε ποιήσαντα, φόρως ἐσέπραττον. εἰ δὲ μὴ, κα-
 τατίθεσθαι. ταύτην τῷ λυκῆρῳ ἀναγνωσθήσεται, ἀθυμῶν εἰς βαλε, μηδὲν ὅς
 φίλων διὰ μὲν, εἰς πρὸς βασιλῆα εἰς περὶ τῷ πύργῳ σιωπῆσαι. ὁ μὲν βασιλὸς,
 καὶ κίονα τῆς αὐτοῦ βασιλείας εἰς λαγὴν ἀπολασκάναι ἦν αἰσώπον. ἐρμύ-
 πος δὲ πλὴν τῷ βασιλεῖ αἰσώπον λύπην μαθὼν, προσήλθε τε τῷ βασιλεῖ.
 καὶ ἦν ἐκείνου δὴν ἐλίσσας, προσεῖπεν αὐτῷ δὴ χρεὶν αὐτῷ οὐκ ἀέλιον, εἰδὼς
 ὡς μελήσει ποτὲ τῷ βασιλεῖ τῆς ἀποφάσεως. τῷ δὲ βασιλεῖ οὐκ ἀφ' ὧν
 τοῦτο ἦν ὁρῶντος, αἰσώπας εὐπῶν καὶ αὐτῶν ὅλος προσπνέχων καὶ τοῦ βασι-
 λέως ὡς εἶδεν αὐτῶν, δεκρῶσάντος, λούσαντα τε καὶ τῆς ἀλλοῦ ἐπιμελείας
 ἀξιοθῆναι κελεύσαντος, αἰσώπας μετὰ εἶδον καὶ ὑπὸ ὧν κατὰ γορήναι τὰς αἰτί-
 ας ἀπεσπάρσας. ἐφ' οἷς καὶ τοῦ βασιλέως ἦν ἐννοεῖν ἀναιρῆναι μέλλοντος, αἰσώ-
 πος αὐτῷ συνήντησεν ἢ τῇσας. ἐπομνῶς δὲ τούτοις, ὁ βασιλὸς πλὴν τοῦ αἰγυ-
 πτίου ἐπιστλήν τῷ αἰσώπῳ ἐπέδωκεν ἀναγνῶναι. ὁ δὲ αὐτῇ πλὴν λύσιν σιωπῆς
 τῷ προβλήματι, ἐγέλασε καὶ ἀπὸ γράφειν ἐκέλευσεν, ὡς ἐπειδὴν χροῖμα
 παρέλθῃ, πεμφθῆναι τοῦ τε πύργου οἰκοδομήσαντας, καὶ τῷ ἀποκρινόμενον
 πρὸς τὰ ἐπὶ τῷ πύργῳ. ὁ βασιλὸς ἐν τοῖς μὲν αἰγυπτίους πρὸς σβείας ἀπέσει-
 λαν. αἰσώπῳ δὲ πλὴν ὀρεῖται διοίκησιν ἐνχείρῃ, ἡσυχῶν αὐτῷ πα-
 ραδῶν καὶ τῷ εἴνον. ὁ δὲ αἰσώπας παρὰ λαβῶν τῷ εἴνον, οὐδὲν ἀνδρὸς αὐτῷ ἐφορα-
 σεν. ἀλλ' ὡς ἤν περὶ λιν προχρῶν, ἀλλοὺς τε καὶ τοῦτο ὅτι περὶ τοῦ λόγου. τέ-
 κνον, πρὸ πάντων, σέβας ὅθιον. τῷ βασιλεῖ δὲ τίμα. καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς σου, δει-
 θὼν σε αὐτῷ παρὰ σπάρσας, ἵνα μὴ κατὰ φρονῶσι σου. τοῖς δὲ φίλοις πρὸς καὶ δὴ-
 μετὰ τοῦτον, ὡς οὐνοστέρους σοι μάλλον γίνεσθαι. ἐπὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς νοσῆναι δὴ
 καὶ πένεσθαι, ὡς μὴ οἶους τε εἶναι λυπεῖν σε. τοῖς δὲ φίλοις κατὰ πάντας, δὴ
 πρὸς τῇ βούλῃ. αἰετὶ τῇ γυναικὶ σου χρῆσθαι ὁμίλῃ, ὅπως ἐτέρως αὐτὸς περὶ
 ραν μὴ ζητήσῃ λαβῆναι. καὶ φωνὴν γὰρ εἰς τῶν γυναικῶν ὅσι φύλον. καὶ καλὴν δὴ μὲν
 ἐλάττω φρονεῖ καὶ καλῇ. ὁφείλει μὴ πρὸς λόγον κτῆσαι πλὴν ἀκρόν. τῷ δὲ γὰρ τῇ
 ἐκρὰ τῆς ἐσ. τοῖς δὲ πρὸς τῷ μὴ φθόνῳ, ἀλλὰ σύγχερε. φθόνῳ γὰρ σιωπῇ
 μάλλον βλάψεις. τῷ οἱ κατὰ σου ἐπιμελῶ, ἵνα μὴ μόνον ὡς δεσπότην σε φοβῶνται,

ἀλλὰ καὶ ὡς διεργάζηται αἰσῶνται. μὴ αἰχμῶν μακροτέρων ἀεὶ τὰ κρείττω. τῇ γυναικὶ μὴδὲ ποτε πεισέσθης ἀπὸ ῥήτων. ἀεὶ γὰρ ὁ παλὶξέεται, πῶς σου κυριεύσει. καὶ ἢ μέγαν καὶ εἰς πλὴν αὐτὸν ἀποταμιεύς. βέλτερον γὰρ τελευτῶντα ἐχθροῖς καταλείπει, ἢ ζῶντα τῶν φίλων ἐπιλείπει. οὐ προσήγορος ἔσο γὰρ σιωπῶν, εἰσὼς ὡς καὶ τῶν κληρείων ἀπὸ τὸν ἢ οὐρὰ προστρέχει. ἀγαθὸς γενόμενος μὴ μετανοεῖ, ψίθυρον ἀπὸ βοῆς ἐκβαλεῖ σῆς οἰκίας. τὰ δ' ὑπὸ σὺ λεγόμενα καὶ προῖ τόμενα ἔτεροις φέρον ἀναθήσει. προῖτ' ἔτι μὴ τὰ λυπώσιν τὰ σε. ἐδιδὼς γὰρ τὸς σὺ μὲν αἰνῶσι μὴ λυπῶν. μήτε πονηρὰ βουλεύσῃ ποτὲ, μήτε ῥόπον ἡλικῶν μὴ μῆσιν. τοῦτο γὰρ αἰσώπου τ' αἶνον νομίσαντος, ἐκείνος γὰρ τε λόγους καὶ τῇ οἰκίᾳ σωθήσεται οἷά τινα βέλτερον παλιν εἰς πλὴν, μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας εἴναι βίον μετ' ἡμέραν. αἰσώπου δὲ τοῦς ἐξυπὰς πάντας προσκαλεσάμενος, ἀετῶν νεοτήτους τέτταρας συλλεφθῆναι κελεύει. συλλεφθῆναι δ' οὐδ' ἔτι, ἔθελον ὡς λέγεται καὶ ἐπαίδευσεν, ὅπως οὐ πόλιν τί με πειθόμενον ἔχει, ὡς παῖδας οἷον θυλάκων αὐτοῖς προσρητημῶν βασιλεύοντας εἰς ὑψος ἀγέρων. καὶ οὕτως ὑψηλούς γὰρ ποιῶν εἴναι, ὡς ὅπου πᾶν ἀν' ἐκείνοις βούλοιντο ἵπτασθαι, αἷμα εἰς ὑψος, αἷμα εἰς γῆν χαμάζει. τῆς δὲ χειμερινῆς ὥρας παρασφραγίσας, καὶ ἡρος διαγελάσας, ἀπαντα τὰ πρὸς πλὴν ὅθεν συσχυασάμενος αἰσώπου, καὶ τοῦς τε παῖδας λαβὼν καὶ τοὺς ἀετῶν, ἀπὸ ἡρος εἰς ἀγύπτον, πολλὰ φαντασίαν καὶ οὐκ ἐξήκουσεν κατὰ πλὴν τῶν ἐκείνη χρημῶν. νεκτεναβὼς δ' ἀκούσας παραγυγνόμενος εἰς αἰσώπον, ἐκείνου δὴ φησὶ τοῖς φίλοις, μεμαθηκώς αἰσώπον τεθνηκέναι. τῇ δ' ἐπιούσῃ κελεύσας ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς ἐκτελεσάμενους περὶ βασιλείας τοῦς, αὐτὸς ἐρεῖα ἐκτελεσάτω. καὶ διὰ δὴ καὶ διὰ λείπον κίττα. καὶ καθεστὼς ἐφ' ὑψηλῶν διίφρων, καὶ τὸ αἰσώπον ἐκτελεσάμεναι κελεύσας, τίνα με ἐμὴ ξέεισε ἐσελθόντι φησὶν αἰσώπει, καὶ τοὺς (ὡς ἐμοί; καὶ ὅς, σὲ μὲν ἡλίω ἐκρινῶ, τοὺς δὲ περὶ σὲ πούρω, ὡραίοις σάχιστ'. καὶ ὁ βασιλεὺς θαυμάσας αὐτὸν, καὶ ὁμοῖος ἐδεξάμενος. τῇ δὲ μετ' ἐκείνου ἡμέρᾳ πάλιν, ὁ μὲν βασιλεὺς λαμβάνει τὴν ἐν σχυρῶν μῆνους, τοῖς δὲ φίλοις φοινικῶς κελεύσας λαβῆναι, ἐσελθόντα τὸν αἰσώπον, πλὴν προτέρων αὐτοῖς πεῦσιν ἐπύθετο. καὶ ὁ αἰσώπου, σὲ μὲν εἶπεν ἐμὴ ξέεισε ἡλίω. τοῖς δὲ περὶ σὲ πούρω ἀκτίσι. καὶ ὁ νεκτεναβὼς, οἱ μὲν μὴδὲν εἶναι λυκῆρον πρὸς πλὴν ἐμὴν βασιλείαν. καὶ ὁ αἰσώπους μεσιτάσας, μὴ δὲ χρεῶς οὐδ' ἔτι ἐκείνου λέγει βασιλεῦ. πρὸς μὲν γὰρ εἰς ὑμέτερον ἔθνος ἢ ὑμῶν ἐπιβήκεν μὴ βασιλεία, δίκην ἡλίου σελαγῆ. εἰ δὲ λυκῆρον παραβλήθῃ, οὐδὲν ἀνδρείοι μὴ τὸ φῶς εἶναι ζόφον ἀποδιδόναι. καὶ ὁ νεκτεναβὼς πλὴν τῶν λόγων ἐκπαλαγῆς, ἡνεγκας ἡμῶν ἔφη τοὺς μέλλοντας τὸ πύργον οἰκοδομεῖν. καὶ ὅς, ἐγὼ μοι εἶπον, εἰ μόνον ὑποδείξῃς τὸν τόπον. μετὰ δὲ τὸν ὅτι ἐλθὼν ἔξω τῆς πόλεως ὁ βασιλεὺς ἐδιδὼς τὸν πεδίον, ὑπέδειξε διαμετρήσας τὸ χωρὸν, ἀγατῶν τοίνυν αἰσώπου ἐπὶ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἡλικῶν ἀπρητημῶν, καὶ οἰκοδομῶν τοῖς ποιῶσι μετὰ χεῖρας τοῖς ἐργαλείοις. οὐδὲ καὶ ἡλίω. οὐδὲ ξύλα. καὶ τὰλλα γὰρ πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιτηδείων. ὁ δὲ νεκτεναβὼς τοῖς παῖδας θεασάμενος ὑπὸ τῶν ἀετῶν εἰς ὑψος ἀναφερομένους, ἔφη. πόθεν ἐμοὶ πῆνοι ἀνθρώποι. καὶ ὁ αἰσώπου, ἀλλὰ λυκῆρον ἔχει. σὺ δὲ θέλεις ἀνθρώπους ὡς ἰσοθέω ἐρίξῃ βασιλεῖ; καὶ ὁ νεκτεναβὼς, αἰσώπει, ἡγήμαι. ἐρήσομαι δὲ σε. σὺ δὲ μοι ἀποκτείναι. καὶ φησὶν, εἰσὶ μοι θήλειαι ὡς ἰσοποι. ἀπὸρ ἐπειδὴν ἀκούσας τῶν ἐν βαβυλῶνι ἱστανων χρεμετίζόντων, αὐτοῖς συλλαμβάνουσι. εἰσὶ πρὸς εἶναι πᾶσι σοφῶν, ἐπίδειξι. καὶ ὁ αἰσώπου, ἀποκτείνουμαι

μαί

VITA.

sed et ut benefactorē uenerentur. Ne pudeat discere semp meliora. Mulieri nō unquā credas secreta. nā semper arma, quo modo tibi dñetur. Quotidie in diem crastinum reconde. melius enim mortuum inimicis relinquere, quā uiuentē amicorū indigere. Salutato facile, q̄ tibi occurrunt, sciens & catulo caudam panem comparare. Bonum esse ne poeniteat. Sufurronem uirum eiice domo tua. nam quæ a te dicunt, ac fiunt, aliis communicabit. Fac, quæ te non mœstificent. Contingentibus ne tristere. Neq̄ praua cōsulas unq̄, neq̄ malorū mores imiteris. His ab Aesopo Ennius admonitus tum sermone, tum sua conscientia, ut sagitta quadā percussus animū, paucis post diebus e uita discessit. Aesopus autem aucupes omneis accersit, atq̄ aquilarū pullos quatuor ut caperent, iubet. sic itaq̄ captos nutriuit, ut dicitur, ac instruxit, cui rei non magnā fidem adhibemus, ut pueros in sportis ipsis appensis gestando in altum uolarent, atq̄ ita obediētes pueris essent, ut quocumq̄ illi uellent, uolarent siue in altum, siue in terram in humum. præterito uero hyemali tēpore, ac uere arridēte, cum ad iter omnia parasset Aesopus, & pueros accepisset, & aqlas, decessit in ægyptū multa imaginatiōe, & opinatiōe ad stupefactionē illorum hominū usus. Sed Nestenabo audito ad esse Aesopū, insidiis circūuētus sum inq̄t amicis, q̄a intellexerā aēopū mortuū esse. postdie aut iussit rex ut omnes magistratus cādidiis circūdarent uestibus, ipse cream* iduit, & coronā, ac gēmatam Citari, cūq̄ se dens in alto folio, Aesopum introduci iussisset, cui me asimilas ingrediēti inq̄t aēope, & eos qui mecū sunt. & ille, te quidē Soli uerno, q̄ uero te circūstant, maturis arstis. & rex admiratus ip̄m, & donis eū psecutus est. postero autem die rursus rex candidissimam indutus, amicis purpureas iussis accipere, ingredientem Aesopum iterum rogauit. & aēopus, te inquit comparo Soli, hos aut qui stant circū, radiis solaribus. & Nestenabo puto nihil ēe Lycerū præ meo regno. & aēopus subridens, ne facile de illo sic loquere o rex. nam genti uestre uestrum regnum collatum instar Solis lucet, at si Lycero cōparetur, nihil aberit quin splēdor hic, tenebræ appareāt. & Nestenabo apposita uerborū respōsione stupefact⁹, attulisti nobis ait, qui turrim ædificent. & ille, parati sunt, si modo ostendes locum. postea egressus extra urbem rex in planiciem, ostendit dimensum locum. adductis igitur Aesopus ad ostensos loci angulos quatuor, quatuor aquilis una cum pueris per facculos appensis, ac puerorum manibus fabrorum datis instrumentis, iussit euolare. illi uero sublimes date nobis clamabant lapides. date calcē. date ligna, & alia, quæ ad ædificationē apta sunt, sed Nestenabo uisis pueris ab aquilis in altum sullatis ait, unde mihi uolucres homines. & aēopus. sed Lycerus habet. tu autē hō cū sis, uis cū æquo diis rege cōtenderi. & nestenabo, aēope, uict⁹ sum percontabor aut te, tu responde. & ait, sunt mihi fœminæ hic æque, quæ cum audiuerint eos, qui in Babylone sunt, equos hinnientes, statim concipiunt. Si tibi ad hoc est doctrina, ostende. & aēopus respon-

debo tibi cras o rex . profectus uero, ubi, hospitabā, felem iubet pueris
comprehendi, & captum publice circumduci uerberando. ægyptii autē
illud animal colentes, sic male tractari ipsum uidentes, concurrerunt, &
felem e manu uerberantium eripuerunt, ac celeriter rem renuntiant
regi, qui uocato æsopo nesciebas inquit æsopē tanquam
ideum a nobis coli felem? quare igitur hoc fecisti? & ille, Ly-
cerum regem iniuria affecit o rex præterea nocte hic fe-
lis, gallum enim eius occidit pugnacem, & generosum, præterea &
horas ei noctis nuntiantem. & rex, non pudet te men-
tiri æsopē? Quo nam modo una nocte felis ab ægypto iuit in Babylo-
nem? tū ille, subridendo inq, & quo modo o rex Babylone equis hinni-
entibus, hic equæ foeminae concipiunt? Rex autem his
auditis, prudentiam æsopi felicem esse dixit. Post hæc autē cū adciuiisset
ex heliopoli uiros quæstionum sophisticarum peritos, atq; de æso-
po cū eis disputasset, inuitauit una cū æsopo ad conuiuū. discubentibus
igitur ipsis, quidam heliopolita inquit æsopo, missus sum a deo meo
quæstionē quandā rogare te, ut ipam solueres. & æsop⁹, mētiris. deo. n.
ab homine nihil opus est discere. tu autē non solū te ipsum accusas, sed
& Deum tuū. Alius rursus ait. est templū ingens, & in eo columna duo-
decim urbes cōtinens, quarū singulæ triginta trabibus fulciuntur quas ci-
cuncurrūt duæ mulieres. tum æsopus ait, hanc quæstionē apud nos sol-
uent & pueri. templum enim est hic mundus. columna, annus. Vrbes,
mensēs, & trabes horum, dies. Dies autem, & nox, duæ mulieres, quæ ui-
cissim sibi succedunt. Postridie conuocatis amicis omni-
bus, Nestenabo inquit, propter æsopum hunc debebimus tributa re-
gi Lycero. At ex his unus ait, Iubebimus ei quæstiones dicere
nobis ex iis, q̄ neq; scimus, neq; audiuius. & ille, cras hac de re uobis re-
spondebo. decedens igitur, & cōposito scripto, in quo continebatur, Ne-
stenabo confitens mille talenta Lycero debere. mane reuer-
sus Regi scriptum reddidit. Regis autem amici priusquam aperire-
tur scriptum omnes dixerunt, & scimus hoc & audiuius, & ue-
re scimus: & æsopus, habeo uobis gratiam restitutionis causa. at Ne-
stenabo confessione debiti lecta, ait me nihil Lycero de-
bente, omnes uos testificamini: & illi mutati dixerunt, neq; scimus,
neq; audiuius. & æsopus, & si hæc ita se habent, solutum est quæsitū.
& Nestenabo ad hæc, felix est Lycerus talem doctrinā in regno suo pos-
sicens. Ergo pacta tributa tradidit æso-
po, atq; in pace remisit. At æsopus in Babylonem profectus & narrauit
Lycero acta in ægypto omnia, & tributa reddidit. Lycerus autem
iussit statuam auream Aesopo erigi. Non multo autem post
tēpore, æsopus in graciā decreuit nauigare. atq; cū rege cōpositione fa-
cta discessit, iuratus ei prius, proculdubio rediturum se in Babylonem
atq; illic reliquū uitæ uicturū. peragratis autē græcis urbibus, & sua do-
ctrina patefacta, peruenit & delphos. neq; Delphi differentē quidē audi-
uerūt libenter, sed honore, & obseruantia eū affecerūt nulla. is at ad eos
suscipiens ait. Viri Delphi succurrit mihi ligno uos cōparare qd̄ in mari

μαι σοι αὐτερον βασιλεῦ. ἐλθὼν δ' οὐ κατῆγετο, ἀλλ' ἔβρον τοῖς παύσιν ἐκείλυσσε
 συλλαβαῖν, καὶ συλληφθεῖν, δημολογία πειράγας μακροζώνων. οἱ δὲ αἰγύπτιοι
 ἐξ ὧν σενόμενοι, οὐ τὴν κακῶς πάλαν αὐτὸν θεοσάμνοι, σιωέσθαι μόνον. καὶ ἐν
 αἰλουρον τῆς χειρὸς τῶν μακροζώνων ἐκασπασίντες, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ὡς τὰ χρο
 τῶ βασιλεῖ τὸ πάλαν. ὁ δὲ καλέσας τὸν αἰσώπον, οὐκ ἦδεις φησὶν αἰσώπε, ὡς
 θεὸς σεβόμενος παρ' ἡμῖν ὄζειν αἰλουρος; ἵνα τί γὰρ ἔδωκε πειροίηκας. καὶ ὅς, λυ
 κῆρον τὸν βασιλέα ἡδίκησεν ὁ βασιλεῦ τῆς παρελθούσης νυκτὸς οὐτος ὁ αἰλα
 ρος. ἀλλ' ἐνὸν καὶ αὐτὸν πεφόνθηκε μάχμον καὶ γενναῖον, προσέτι γαμήν καὶ
 τοῖς ὥρας αὐτῶν τῆς νυκτὸς σημαίνονται. καὶ ὁ βασιλὸς, οὐκ αἰσχύνῃ βασιλ
 μνος αἰσώπε, πῶς γὰρ ἐν μιᾷ νυκτὶ αἰλουρος ἀπ' αἰγύπτου ἦλθεν εἰς βαβυλῶ
 να. καὶ κείνους μεσιδίας φησὶν. καὶ πῶς ὁ βασιλεῦ ἐν βαβυλῶνι τῶν ἰσχυρῶν χρε
 μεπιζόντων, αἰ ἐνθάδε θέλει αἰσώποι συλλαμβάνεσθαι. ὁ δὲ βασιλὸς ταῦτα
 ἀκούσας, πῶς φρόνησεν αὐτῷ ἐμακαρίσει. μετὰ δὲ ταῦτα μετὰ πεμφόμενος ἀφ'
 ἡλίου πόλεως ἀνέσχετο ζητημάτων σοφιστικῶν ἐπιστήμονας. καὶ περὶ τῶν αἰσώ
 ποι διαλεχθεὶς αὐτοῖς ἐπέλεσεν ἅμα τῶν αἰσώπων ἐπ' αἰσώπων. ἀλλὰ κλινθεῖτων
 ἐν αὐτῷ, τῷ ἡλίῳ πολὺ τῷ τίς φησὶ πρὸς τὸν αἰσώπον. ἀπετάλην πρὸς τοῦ θεοῦ μου
 πεῦσιν τινα πυθέσθαι σου, ὡς αἰ αὐτῶν ἐπὶ λύσει. καὶ ὁ αἰσώπος, ψεύδῃ. θεὸς γὰρ
 παρὰ αὐθιγῶν οὐδὲν δίδωται μαθεῖν. σὺ δ' οὐ μόνον σκεπτοῦ κατὰ τὸν ὅρον, ἀλλὰ
 καὶ τοῦ θεοῦ σου. ἐτὶ τοῖς πάλαν εἶπεν. ἐστὶ ναὸς μέγας. καὶ ἐν αὐτῷ σύλος, δώ
 δεκα πόλεις ἔχων. ὧν ἐκάστη, τελέειν τα δὲ καὶ ἐξέρχεται. τοῦτο δὲ περὶ αἰσώ
 ποι γυναικῶν. καὶ ὁ αἰσώπος ἔφη. ἔδωκε τὸν πρὸς βασιλέα καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἐπὶ λύσει
 τὰ περὶ αἰσώ. ναὸς μὲν γὰρ ὄζειν οὐτος ὁ κῆμος. σύλος δ' ὁ ἐνὶ αἰσώ. αἱ δὲ πόλεις
 οἱ μῆνους. καὶ οὐκ αἰ τοῦτων ἡμέραι. ἡμέραι δὲ καὶ νύξ, αἱ δύο γυναικῶν, αἱ πα
 ραλλὰ ξὺς ἀλλήλας δίδωται. τῇ δὲ ἐφεξῆς ἡμέρα συγκαλέσας τοὺς φίλους ἀ
 παύσας ὁ νεκτεναβῶ, φησὶ. ὄζει τὸν αἰσώπον ἔδωκεν ὁ φησὶν μόνον φέρον τῶ βα
 σιλεῖ λυκῆρος. εἰς δὲ τις αὐτῶν εἶπε. κελεύσομεν αὐτῷ προβλήματα φράσαι
 ἡμῖν. πρὶν δὲ οὐτὸν οἶδον, εἴτ' ἡκούσαμεν. καὶ ὅς, αὐτερον ἢ τοῦτον ὑμῖν ἀπο
 κρινεῖν. ἀπελθὼν οὖν καὶ σιωτὰς ἐκείνους γραμματεῖον, ἐν ᾧ πρὸς αἰσώπον νε
 κτεναβῶ, ὁ μολογῶν γίλια τέλειαντα τῷ λυκῆρῳ ὁφείλῃ, πρὸς αἰσώπον ἐπὶ λυ
 θῶν, τῷ βασιλεῖ τὸν γραμματεῖον ἐπέδωκεν. οἱ δὲ τῶ βασιλεῖ ὅλοι παρὶν αἰσώ
 ποι τὸν γραμματεῖον, πάντες ἔλεγον. καὶ εἰδόμεν τοῦτον καὶ ἡκούσαμεν, καὶ ἀλη
 θῶς ἐπιστάμεθα. καὶ ὁ αἰσώπος, χάρειν ὑμῖν οἶδα τῆς ἀποδοσεως εἰκέν. ὁ δὲ νε
 κτεναβῶ πῶς ὁ μολογῶν τῆς ὁφείλῃς ἀναγνούς, εἶπεν. ἐμοῦ λυκῆρος μὴδὲν ὁφεί
 λοντος, πόλιντες ὑμεῖς μαρτυρεῖτε; καὶ κείνοι μετὰ βαλόντες, εἶπον. εἴδομεν
 οὐτὸν ἡκούσαμεν. καὶ ὁ αἰσώπος, καὶ εἰ ταῦθ' οὐτως ἔχει, λείλυται τὸ ζήτημα.
 καὶ ὁ νεκτεναβῶ πρὸς ταῦτα. μακαρίος ὄζει λυκῆρος τοῦ αὐτῆς σοφίας ἐν τῇ βα
 σιλεῖ αὐτῶν κεντημένος. τοὺς δὲ συμφωνηθέντας φόρους παρὰ τοῦτον αἰσώ
 πω, ἐν ἐρήνῃ ἀπέστειλον. αἰσώπος δ' εἰς βαβυλῶνα παρὰ γενόμενος, διεξήλθε
 τε λυκῆρῳ τὸν αἰγύπτῳ παρὰ τοῦτον πόλιντα, καὶ τοὺς φόρους ἀπέδωκε. λυκῆ
 ρος δ' ἐκείλυσεν αὐτοῦ αὐτῶν τῶν αἰσώπων ἀνατεθῆναι. μὲν δ' ἐπὶ τοῦ αἰσώ
 πόπος αἰσώπος εἰς ἐλάττω ἐβουλόσατο πλεῖν. καὶ δὴ τῷ βασιλεῖ σιωτὰ
 ἐκείνους ἀπεδήμησεν, (ἐρμ) οὐδὲν αἰσώπος, ἡ μὲν ἐπὶ αἰσώπος εἰς βαβυλῶνα,
 καὶ κείνους τοῖς λοιπῶν διαβίωσειν. περιὼν δὲ τὰς ἐλπίδας πόλεις, καὶ πῶς ἐαυτῷ
 ὅλιν ἐπὶ αἰσώπος, ἦλθε καὶ εἰς δελφούς. οἱ δὲ δελφοί, διαλεγόμενοι μὲν ἡκροῶν
 τοῦ ἡδῶς. ἡμῶς δὲ καὶ θεραπείας εἰς αὐτῶν ἐσκαπὶν ἐδοιοῦν. ὁ δὲ, πρὸς αὐτοῦ
 ὑπὸ λαβῶν ἔφη. ἀνέσχετο δελφοί, ἐπεισέ μοι ξύλων ὑμῶς ἐκείνους ἐν θαλάττῃ φε

ρομλῶ, καὶ κῆνο ἢ ὀρώντες ἐκ πολλῆς διασήμετος ὑπὸ κυμάτων φερόμενον, θα-
 λᾶ τινος ἄξιον εἶναι οἰόμεθα. ἐπειδὴν δὲ ἔγνωται τῷ προσέλθῃ, ὅτε λέσσαν φαί-
 νεται. καὶ τῷ γαυῷ πόρρωθεν τῶ ὑμῶν ὄψεως ὦν, ὥς τινας τῶ ἄξιων λόγου ὑμῶς
 ἐθαύμαζον. ναυὶ δὲ ἐλθὼν ὥς ὑμῶς, πρὶν τῷ ὥς εἰπεῖν ἀνθρώπων ὄψιν ἀχρεῖα
 τέρους, οὐ τῷ πεπλάνημαι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ δελφοί, καὶ δέσαντες μὴ τῷ
 αἰσώπου καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις βαλίζων ἡκεῖνος αὐτοὺς λέγει, βουλήν
 ἐβουλόσαντο δόλῳ ἦν ἀνθρώπων ἀνελθεῖν. καὶ οἷτα χρυσὴν θιάλῃν ἐκ τῆ παρ
 αὐτοῖς ἱερῶν ἄρῳ λαβόντες ἀνελθόντες, λάθρα τοῖς αἰσώπου ἡγετέκρυψαν. τῶ
 μασι. τοῦ δὲ αἰσώπου ταῦτα αὐτῶν ἀγνοοῦντος σκαμνηθεῖται, ὁρῶν ἐπο-
 ρύζῳ πρὸς φωνήδε. οἱ δελφοὶ δὲ πεισθέντες, καὶ ἡγετὰς αὐτῶν, ἀνέ-
 μενον, ὥς ἰδρυσληκότα. τοῦ δὲ ἄρῳ μὴδὲν πεπραχέναι, τοιοῦτο, ἐκείνοι
 πρὸς βίαν ταῖς τῶμασι ἀναπύξαστες, πῶ χρυσὴν ὄψιν θιάλῃν. ἦν καὶ ἀνα-
 λαβόντες, τοῖς αὖ τῇ πόλει πᾶσιν ἐπεδείκνυσαν. ὡς ὁ λίσσῳ θορύβῳ. ὁ μὲν
 αἰσώπου πῶ ἐκείνων σιωπῶντας ἐπιβλήν, ἐλθεῖν αὐτῶν ἀνελθόντας. οἱ δὲ μὴ
 νοῦν οὐκ ἀπέλυσαν, ἀλλ' ὥς ἱερὸν συλήσαντες, καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον εἰς βάλαν,
 θάσαν αὐτῶν ἡγετὰς καὶ θιάλῃν. αἰσώπου μὴδὲ μὴ μὴ μὴ τῶ θορυβῶς τῆς δε-
 τύχῃ σωθῆναι ἀναμένοντες, ἐαυτῶν τῶ εἰρητῶ ἐθρήνην ἡγετὰς. τῶ σιωπῶν
 δὲ τις αὐτῶν δαμάσ τοῦ νομα πρὸς αὐτῶν εἰσελθὼν, καὶ ἰδὼν ὅπως ὁλοφυρόμεν),
 πῶ αἰτίαν τῶ πᾶσιν ἱερῶν. καὶ εἰς τῶν γυνή τις προσφάτως εἰς αὐτῶν ἀνδρα
 θάλασσα, καὶ ἡμέραν ἀπὸ πᾶσιν πρὸς τὸ μνημεῖον, ἐθρήνην. ἀροτρίων δὲ τις οὐ
 ὄρεται τῶ μνημεῖον, εἰς ἐπιθυμίαν ἦκε τῶ γυναικός. καὶ ἡγετὰς πᾶσιν εἰς βόας,
 ἦλθε καὶ αὐτῶς πρὸς τῶ μνημεῖον. καὶ ἡγετὰς, σιωπῶντας τῶ γυναικί. τῶ ὅ, πυθο-
 μένης τίς ποτε καὶ αὐτῶς ὅπως ὀδύρεται, ὅτι καὶ τῶ φησιν ὅτι πρὸς τῶ γυναικί κα-
 τὰ ῥυθμῶν. καὶ ἐπειδὴν καλῶς, τῶ λύπῃ καὶ ὀδύρῃ. ἡ δὲ, καὶ μὴ τῶ αὐτῶ
 πρὸς γένετα. καὶ κῆνος, εἰς ἱνῶν τῶ αὐτῶ περιπετῶν καὶ πᾶσι, τίς ποτε ἀλ-
 λήλοισ μὴ σιωπῶν. ἐγὼ τε τῶ θλίψωσιν ὥς ἐκείνην, καὶ μὴ σὺ πᾶσιν ὥς ὅτι σιω-
 πῶς ἀνδρα. ταῦτα ἔπεισε πῶ γυναικί. καὶ οἷ σιωπῶν. οὐ τούτῳ δὲ καὶ πᾶσι
 ἐλθὼν, καὶ εἰς βόας λῦσας, ἀπὸ λῆσαν. ὅδ' ἐπανελθὼν, καὶ εἰς βόας μὴ ὄρεται,
 καὶ πᾶσι τε καὶ οἱ μᾶζα ἰσχυρῶς εἰσέσκατο. ἐλθὼν δὲ καὶ ἡ γυνή, καὶ ὁλοφυρό-
 μενον ὄρεται, φησὶ. πᾶσιν καλῶς; καὶ κῆνος, ναὶ εἶπεν. ἐπὶ ἀλθῆας καλῶς.
 καὶ τῶ γαυῷ πρὸς διὰ δόξας κενδύσας, ναὶ τῶν πᾶσι θρηνῶ, λύσιν τῶ καὶ μὴδὲ
 μὴδὲν ὄρεται. καὶ ταῦτα παρήσαν καὶ οἱ δελφοί. καὶ ἐκβαλόντες αὐτῶν τῶ
 εἰρητῶ ἔλκον βιάσας τῶ τῶ κρημνῶ. ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν. ὅτε ἦν ἐμείφονα
 τὰ ζῶα, μὴ βιάσας θιλιώθεις, εἰς δέπνον αὐτῶν ἐκείσε. καὶ ἀπαγαγὼν εἰς
 ταμῖον πλῶντας, εἰς πᾶσι τῶ ἐδωλῖμων ἦν, ὄρεται φησὶ λίαν βιάσας.
 μετὰ δὲ πῶ ἐστάσαν, καὶ ὁ βιάσας τῶ μὴ εἰδὶ πῶ οἱ καὶ ἐκείσε δῖαιταν.
 ἀλλ' ἵνα μὴ ἀποθνήσκῃ φησὶ νηχόμενος, μὴ ἐνθῶ λεπτῇ ἦν σὺν πόσει τῶ ἐμαυ-
 τοῦ προσερπτήσω. καὶ εἰς πρὸς ἔξας, ἦ λατο εἰς πῶ λίμνην. αὐτῶ δὲ καὶ πα-
 δῶσαν τῶ εἰς βόας, ὅμους ἀπεπνίγῃ, καὶ θνήσκων εἶπεν. ἐγὼ μὲν ὑπὸ σὺ
 θνήσκω. ἐκδινηθήσομαι δὲ ὑπὸ μείζοντος. ἐπὶ πᾶσι τῶ σὺν τῶ μὴς εἰ τῇ λί-
 μνῃ νεκροῦ, καὶ πᾶσι τῶ ἀέρος, τῶν ἀφῆρασε. ὡς αὐτῶ δὲ προσερπ-
 μένον ὁμοῦ καὶ εἰς βόας. καὶ οὕτως ἀμφω κατεθνήσκον. καὶ τῶ τῶν
 βίαι πρὸς ὑμῶν ἀποθνήσκων, ἔξας εἰς ἀμυνόντα. βαβυλῶν γὰρ καὶ ἐλ-
 λὰς πᾶσι εἰς ἐμὸν παρ' ὑμῶν ἀπαιτήσουσι θάνατον. οἱ μὲν οὖν δελφοί, εἰδὼς
 ἐφείδον τῶ αἰσώπου. ὅδ' ὅτι τῶ ἀρῳ κατεφυγὼν ἱερόν. οἱ ὅ, καὶ κῆνος
 ἀνελθόντες μετ' ὀργῆς, τῶ τῶ κρημνῶν αὐτοῖς ἔλκον. ὅδ' ἀπατόμενος ἔλε-
 γεν.

INOMIA TIV

fertur. illud & enim uidentes ex multa distantia dū fluctibus agitat ma-
 gni pretii esse existimamus, postquā aut proxime aduenerit, uilissimū ap-
 pareret. & ego itaq; cū pcul esse ab urbe uisa, ut eos, q̄ existimatione digni
 sunt, uos admirabar. nūc at ad uos pfect⁹ oībus, ut ita dixerī, iueni inuti-
 liores. sic deceptus sum. hāc cū audiuisent delphi, & timerēt ne aliquo
 modo æsopus & ad alias urbes accedens male de se diceret, de-
 creuerūt dolo hoīem occidere, atq; igitur auream phialā ex eo, qđ apud
 se erat, sacello Apollinis accipientes, clam in æsopi absconderunt stratis.
 cū æsopus uero ignoraret quæ ab ipsis dolo facta fuerant, egressus i-
 bat in Phocidem. at Delphi aggressi, & detinentes ipsum, perconta-
 bantur ut sacrilegum. illo autem negante aliquid fecisse eiusmodi, illi
 ui stratis euolutis auream inuenerunt phialam, quam etiam acce-
 ptam omnibus ciuibz ostenderunt non cum paruo tumultu. Igitur
 æsopus cognitis illorū insidiis, rogabat eos, ut solueretur. hi aut nō so-
 lum non soluerunt, sed ut sacrilegum in carcerem quoq; iniecerunt,
 morte eius suffragiis decreta. æsopus autem cū nulla astutia a mala hac
 fortuna liberari posset, se ipsum in carcere lugebat sedens. ex familiaribz
 aut ipsius quidā, Damas noīe, ad ipm ingressus, & uidēs eū sic lamētari,
 causam rei rogauit, & ille ait, mulier quædā cum recenter suum uirum
 sepeliuisset, quotidie profecta ad tumulū, plorabat. Arans autē quidā nō
 procul a sepulchro amore captus est mulieris, & derelictis bobz,
 iuit & ipse ad tumulū, ac sedens una cum muliere plorabat. cū illa
 rogaret, cur nam & ipse sic lugeret. qm̄ & ego iquit decentē mulierē se-
 peliui. & posteaq; plorauero, mœstitia leuor. illa aut, & mihi id ipsum
 accidit. & ille, si igitur in eadem incidimus mala, cur nam inui-
 cē non coniūgimur? ego etenim amabo te, ut illā, & tu me rursus ut tu-
 am uirum? his persuasit mulieri, & conuenerunt. interim autem fur
 profectus, & boues soluens, abegit. ille autē reuersus non inuentis bobz,
 & plangere & lugere uehementer instituit. profecta igi & mulier, & lam-
 tantem inueniens inquit, iterum ploras? & ille nunc ait uere ploro.
 & ego itaq; multis euitatis piculis, nūc uere fleo solutionē mali necum-
 de inueniens. Posthāc affuerūt & delphi, & extractum ipsum
 e carcere trahebant ī præcipitium. ille aut eis dicebat, qm̄ colloquebant
 animalia bruta, mus ranæ amic⁹ factus ad cœnā eā iuitauit, & abducta ī
 penariū diuitis, ubi multa comestibilia erant, comede inqt amica rana
 Post epulationem & rana murem in suam inuitauit cœnationem.
 Sed ne defatigare inquit natando, filo tenui tuum pedem me-
 o alligabo. atq; hoc facto saltauit in paludem. ea autem urina-
 ra in profundum, mus suffocabatur, & moriens ait, ego quidem per te
 morior, sed me uindicabit maior. supernatante igitur mure in pa-
 lude mortuo, deuolans aquila hunc arripuit, cum eo autem appen-
 sam una etiam ranam, & sic ambos deuorauit. Et ego igitur
 qui ui per nos morior habeo ultorem. Babylon enim & græ-
 cia omnis meā a uobis exigent morrem. Delphi tamen ne sic quidem
 pepercerunt æsopo. Ille aut in Apollinis confugit sacellū, sed illi & illic
 extraxerunt irati, & ī præcipitiū rursus traxerūt. æsopus cū abducere, di-

B iiii

Ἐφ' ἧς καὶ ἀλώπηξ ὀλιγοβάτης, πλεονέχων ἀμύλων οἰκῆν ἐγνώ-
σαν, βεβαίωσιν ὀλιγὰς θριούμνοι πλὴν σιωήσαν. ὁ μὲν, οἷον
ἐφ' ὅψιμι λούειν ὄφρα πλὴν ἡλιαν ἐπήξατο. ἡ δ' ἀλώπηξ, εἰ τοῖς
ἐπίστα θάμνοισι ἐτεκνοποιήσεται. ἔτι νομὴν οἷον ποτε τῆς ἀλώ-
πηκος προσελθούσης, ὁ ἀετὸς Ἰοφῆς ἀπορῶν, ἡγία πᾶς ἔτι
πάνθ ὀμνῶν, καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀνὰρ ποίσεις, ἅμα τοῖς
αὐτοῦ νεοττοῖς ἐθιγνέσεται. ἡ δ' ἀλώπηξ ἐπαινελευθεύσεται, καὶ δ' ἡσυχάζον μαθῶ-
σα, οὐ τοσοῦτον ἔτι τῶν τέκνων ἡνιάθη θανάτω, ὅσον ἔτι τῶ τῆς ἀμύνης
ἀπόρῳ. χερσαίκα γὰρ οὐσα, πτηνὸν διώκειν οὐχ οἶα τε ἦν. διὸ καὶ ὀρέσασθαι ἔπα-
σα, τοῦθ' ὅ καὶ τοῖς ἀμύνοις ὕβριν δὴ πορὸν, τῷ ἔχθρῳ ἡσυχάζατο. οὐ πολὺ δ'
ὑσθρον, ἀλλὰ τινῶν ἐπ' ἀγροῦ θυόντων, ἡγία πᾶς ὁ ἀετὸς, μέγας τι τῶν θυ-
μάτων (ὡς ἐμπύροισι ἀνέβραξεν ἡρπασε, καὶ πῖ πλὴν νεοττοῖαν ἡγάγην. ἀνέμου δὲ
σφοδρῶς πνέουσιν τὴν καὶ ταύτην, καὶ φλογὸς ἀνὰ δροσέσης, οἱ ἀετιδίης ἀπὸ πῆ-
νός ἐστι τυγχάνοντες, ὁ πτηνὸς εἰς γῆν ἡσυχάζει. ἡ δ' ἀλώπηξ ἐπὶ ὄρα μού-
σαι, εἰ ὅψιμι τοῦ ἀετοῦ πένεται ἡσυχάζει. ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ὀλιγοὶ παρὰ πλεονεχίαν, καὶ πλὴν ἐκ τῶν ἡδονημάτων
φύγῃσι τιμωρέων δι' ἀδένειαν, ἀλλὰ τὴν γε θέαν δίκην οὐ διακρούσονται.

Αετὸς, καὶ ἡσυχάζων.

Αετὸς ὅς ἐστι τοῦ διωκόμενος, πρὸς καὶ τὴν ἡσυχάζον ἡσυχάζει, δεόμε-
νος ὅπως αὐτοῦ σωθῇ. ὁ δὲ καὶ ἡσυχάζων ἡσυχάζει, ὅς ἐστιν ἀετὸς μὴ ἀνελθὼν ἐν ἰκέ-
την, ὁρμίζων αὐτὸν ἡσυχάζει τοῦ μεγίστου δῖος, ἢ μὴν μὴ ἡσυχάζει φρονέσαι
τῆς μικρότητος αὐτοῦ. ὁ δὲ, μετ' ὀργῆς τῇ πτέρνη γράπτει τὸν καὶ ἡσυχάζον, ἐν
λατῶν ἀνὰ πείρας ἡσυχάζει. ὁ δὲ ἡσυχάζων τῷ τε ἀετῷ σιωπῇ, ὡς πλὴν
ἡσυχάζει τοῦτο ἡσυχάζει. καὶ δὴ προσελθὼν, τὸ δὲ αὐτοῦ ἡσυχάζει σιωπῇ
διέφθειρε. τοῦ δὲ ἀφ' ἑνὸς ποιήσας μύθον, εἰ τις τοῦτο γλῆσσει, καὶ πῖ μετεωρο-
τέρου τόπου τοδύτερον νεοττοποιήσας μύθον, καὶ καὶ πάλιν ὁ ἡσυχάζων τὸ ἴσα
τοῦτον διέθηκεν. ὁ δ' ἀετὸς ἀμύνης ὅς ἐστιν ὅλοις, ἀνὰ δὲ ἔτι τὸν δῖον. τοῦ δὲ
γὰρ ἰερόος εἶναι λέγειται, τοῖς αὐτοῦ γόνισι πλὴν τῇ τῆν γονὴν τῶν ὧν ἐστὶν
τῷ θεῷ ταύτην παρὰ θεῶν, καὶ ἰκεταύσεις φυλάττειν. ὁ ἡσυχάζων δὲ καὶ πρὸς
σφαίραν ποιήσας, καὶ ἀνὰ βᾶς ἔτι τῷ ἡσυχάζον τῷ δῖος ταύτην ἡσυχάζει. ὁ δὲ
ζῶν ἀνὰ δὲ, ἐφ' ὅ πλὴν ὅντων ἀποτεινὰ ἔσται, καὶ τὰ δὲ διέφθειρεν ἐκλατῶ-
μενος. ὁ καὶ σιωπῇ πεσόντα. μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ ἡσυχάζον, ὅτι ταῦτ' ἐσφα-
σε, ἐν ἀετῷ ἀμύνης, οὐ γὰρ μὴ τὸν ἡσυχάζον ἐκείνος μόνον ἡδίστησε, ἀλλὰ
καὶ εἰς τὸν δῖον αὐτὸν ἡσυχάζει, πρὸς ἐν ἀετῷ εἶπεν ἐλθόντα. ἡσυχάζον εἶναι
τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ καὶ δικάως λυπεῖν. μὴ βουλόμενος οἷον τὸ γλῶσς δ' ἴ-
αετῶν ἀνὰ δὲ, σιωπῇ λυπεῖ τῷ ἡσυχάζον διαλλαχῶς πρὸς τὸν ἀετὸν. ἡ-
συχάζει. τοῦ δὲ, μὴ πειθομένου, ἐκείνος εἰς καιρὸν ἐτάρων ἐν τῷ ἀετῷ μετέστηκε
τοκετῶν, ἡνίκα μὴ φαίνονται ἡσυχάζοντες.

ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, μηδενὸς ἡσυχάζον, λογιζομένης, ὡς οὐδεὶς ὕβριν, ὅς ἐστιν
λακωνιστὴς, οὐ καὶ δυνήθειν ἐαυτῷ ἐπαμῶναι.

Αησῶν,

AESOPi FABVLAE AQVILA, ET VVLPES.

Quila & Vulpes inita amicitia ppe habitare decreue-
rūt cōfirmationē amicitiae faciēdo consuetudinē. Aquila
super alta arbore nidum affixit, Vulpes uero in
proximis arbuſtis filios peperit. ad pabulū igit aliqñ uul-
pe profecta, aquila cibi indigens, deuolans in
arbuſta, & filios huius raptos una cum
ſuis pullis deuorauit. Vulpes uero reuerſa, & re co-
gnita non tam filiorum triſtata eſt morte, quam uindictae
inopia. quia. n. terreſtris eſſet, uolucré perſequi haud poterat. quare pcul-
ſtans quod ē impotētibus eſt facile, inimica maledicebat. nō multo at
poſt, caprā quibuſdā in agro ſacrificantibus euolans aquila partem ui-
ctimae cum ignitis carbonibus rapuit, & in nidum tulit. uento autem
uehementi tunc flante, & flamma excitata, aquilae pulli inuolu-
cres adhuc cum eſſent, aſſati in terram decidunt, uulpes uero accur-
rens in conſpectu aquilae omnes deuorauit. Affabulatio.

Fabula ſignificat eos, qui amicitiam uiolarint, licet ab affectis iniuria
fugiant ultionem ob ipotentia, diuinū tamē ſupplicium nō depulſuros.

Aquila, & ſcarabeus.

Lepus aquila inſectante in luſtrum ſcarabei profugit, ro-
gās ut ab eo ſeruareſ. Scarabeus at rogabat aqlā ne occideret ſup-
plicem, obteſtans ipſam per maximum Iouem, ne ſcilicet contemneret
paruitatem ſuam. illa uero irata ala percūſit ſcarabeum, &
leporem arreptum deuorauit. at ſcarabeus & cum aquila uolauit, ut
nidum eius diſceret, & iam profectus oua ipſius deuoluta
dirupit, illa indigne ferente, q̄ quis hoc auſus fuiſſet, & in ſublimio-
re loco ſecundo nido conſtructo, & illic rurfus ſcarabeus eiſdem
eam affecit. Aquila autem conſilii inops penitus, aſcendit ad Iouē, (hui⁹
enim ſacra eſſe dicitur.) in eius genibus tertium partum ouorum poſuit
deo ipſa commendans, ac ſupplicans ut cuſtodiret. Scarabeus at ex ſi-
mo pilula facta, & aſcendit, & in ſinum Iouis eam demifit, ſed
Iupiter cum ſurrexiſſet, ut ſinum excuteret, & oua proiecit obli-
tus, quae & contriuit deiecta. cognito a ſcarabeo q̄ hoc fe-
ciſſet ut aquilā ulciſceretur, nā nō modo ſcarabeū illa iniuria affecit, ſed
& in Iouem ipſum impia fuit, reuerſae aquilae ait Iupiter, ſcarabeum eſſe
qui moeſtitiae cauſa fuerit, & certe iure fuiſſe. nolens igitur genus
aquilarum rareſcere, conſuluit ſcarabeo, ut aquilae concilia-
retur, ſed eo nō parente, Iupiter in aliud tempus aquilarū tranſmutauit
partum, cum ſcarabei non appareant.

Affabulatio.

Fabula ſignificat nullū eſſe contemnendū, conſiderando nō eſſe quēq̄
qui laceſſitus ſe ulciſci non queat.

B 5

Γαβριίου Ἐλληνοσ τετραστιχα .

ἄλλοι ἀνθρώπων, καὶ λιθίνου λέοντος .
Ανδρὸς πόσιν· πατέρη τοῦ πέδινος λέων .
καὶ τίς λέων, τί φησι πῶς ἰσχύει βλέπεισ;
ἀλλ' εἰ λέοντες εἶπεν ἤδη σκεν γλύφειν,
πολλοὺς αὖ εἶδες ἐν ταῖς ἀνθρώπων λαίθοις .
Επιμύθιον, ὅτι ἐπ' ἀρετῇ, οὐ λείπε μιν ὠφέλεια .

Gabrii graeci tetrastica.

De homine, & Leone lapideo.

Viri pedibus calcabatur lapideus Leo.
Et quis Leo, quid robur iquit itueris?
At si Leones ait sciissent scalpere,
Multos uidisses esse homines lapides.
Affabulatio. Quod non oporteat inflari uirtute.
Γερεὶ λέοντος κρημωμένου, καὶ μύθους .
Αλέοντος ὑπνώτην τοσ, αὐχένος μέσον
διέδραμνεν μῦς, ὅς δ' αὖ ἐση σιωτόμους .
γελαῖ δ' ἀλώπηξ, καὶ λέων ἀπεκρίθη,
οὐ μὲν πτοῦμαι, πῶς ὁ δὲ δ' ἀνὰ ζέπω .
Επιμύθιον, ὅτι οὐ λείπει καὶ μικρὰν περὶ φόνησιν ἀ-
ποστρέφεται .

De Leone dormiente, & mure.

Leone dormiente, per mediam ceruicem
Percurrit mus. is autem surrexit illico.
Ridet Vulpes. ac Leo respondit,
Non timeo, sed interrompo iter.
Affabulatio, Quod non oporteat ne paruum
quidem contemptum negligere.
Γερεὶ λέοντος καὶ κρημνωμένου, καὶ γυναικός .
Αλέων μάχην ἐσησε πρὸς ποτὲ κρημνω-
γύπες δ' αὖθεν ἐσηόπεινον πῶς εἶναι,
βρωσὶν δ' ἐπ' ἡθύντα ποιῆσαι τάχα .
ὁ δὲ λέων δ' ὁρῶντας ἡσυχάζει τῶν ἐλπίδων .
Επιμύθιον, ὅτι οὐ λείπει ἀλλοτέροις κακῶς ἐπιχειρεῖν .

De Leone, & Apro, & Vulturibus.

Leo pugnam parauit aduersus aprium .
Vultures uero deinsuper speculabatur litem,
Ut deuorarent statim, qui uinceretur.
Sed amicis iisdem uisis, frustrati sunt spe.
Affabulatio, quod non oporteat alienis malis laetari.
Γερεὶ δρυμνῶν καὶ λέοντος θυμωθέντος .
Αλέοντα δρυμνῶν ὡς ἰδὲν μεμνηότα,
ἡ μοῖρα θηρῶν εἶπεν ἀθλιωτάτη .
εἰσὶ φονῶν γε, δυσχερὲς δὲ καὶ λέων,

πῶς νῦν μανείς οὐ μὲν δακρύων ἀράσεις;
Ε πιμύθιον, ὅτι ὕβουσιαν ἔχοντα οὐ δέει θυμῶναζ.

De Caprea, & Leone furente.

Leonem caprea ut uidit furentem,
O fatum ferarum ait miserrimum.

Si compos mentis intolerabilis es leo,

Quò nūc furens nō plena facies lachrymage?

A ffabulatio, Quod non oporteat eum qui potestatem habet, excandescere.

Γερὶ λείοντος ὄνου· ἀλώπηκτος.

Λέων ὄνος, κερδῶ, τε πρὸς θήραν ἴον.

ὄνον δὲ ταύτην εἰς ῥίπον δεδραμμένον,

λέων κατεσπάρξαξε, κερδῶ δὲ πλεόν.

ἐπειμὲν αὐτῷ, συνθονισθεὶς ὕβου.

Ε πιμύθι, ὅτι δέει ὕβον πείρασθαι τε τοῖς παιδῶναζ.

De Leone. Asino. Vulpe.

Leo. Asinus. Vulpes ad prædam iere.

In treis parteis eam cum asinus diuississet,

A leone dilaceratus est, at uulpes plus

Ei tribuit edocta ab asino.

A ffabulatio, Quod ex iis, quæ alii patiuntur, doceri oporteat.

Γερὶ ὄνου βασάζοντος εἰδωλόν.

Ὡμοῖς ὄνος παρῆλθ' ἀργουῶν βρέτας,

ὅππῃ σιωπῶν, πᾶς πῶς αὐτὸς προσκυῖ.

τύφῳ δ' ἐπαρθεὶς, μὴ θέλων μύειν ὄνος,

ἤκουσεν οὐ θεὸς σὺ, εἴν θεὸν δ' ἄγχι.

Ε πιμύθιον, ὅτι τοῦσι ἀξιώμασι τιμωμένους δέει πνῶσκειν, ὅτι ἀνθρώποι εἰσιν.

De Asino gestante simulacrum.

Humeris asinus gestabat simulacrum argenteū,

Quod unusquisq; occurrens adorabat.

Superbia uero elatus, nolens manere asinus,

Audiuit, non es tu deus, sed fers deum.

A ffabulatio, Qd̄ oporteat eos, q in dignitatib⁹ constituti sunt, cognoscere se esse hoīes.

Γερὶ παιδὸς ἐσθίουτος ἀλάγχχα.

Βόος φαγὼν παῖς εἰς ἐσθλὴν ἔγκατα,

οἱ μοι κέκληγ' ὥς ἀλάγχχα μὴ περικύω.

ἢ δ' αὖτε γελῶσα μὴ φοβού τέκνον ἔφη.

πάντων γὰρ οὐδὲν, ἀλλ' ἐμῶν ἀλλοτρίων.

Ε πιμύθιον. ὅτι δέει τὰ μέγιστα αὐτὸς εἶφειν, καὶ μὴ γογγίζεν.

De puero comedente intestina.

Bovis puer festo die cum comedisset uiscera,

Hei mihi clamabat, q̄ intestina effūdo mater.

Quære reliquū in medio sequētis quaterniones.

Philomela, & Accipiter.

Philomela super arbore sedens de more canebat, Accipiter autē uidens, ac cibi indigens uolando corripuit, quā cum occidenda foret, orabat accipitrem, ne deuoraretur. neq; enim satis esse ad accipitris uentrē implendū, sed oportere ipsū cibo egentē ad maiores aues cōuerti. at accipiter suscipiens ait, sed ego certe demens essem, si q in manibus paratus est, cibo dimisso, quā non uident, psequar. Affabulatio. Fabula significat, plerosq; hoīes eodē mō esse iconultos, qui spe maiorum incertorum, quā in manibus habentur, amittant.

Vulpes, & Hircus.

Vulpes, & Hirc⁹ sitientes in puteū descenderūt, sed postq̄ biberūt, Hirco indagante ascensum, uulpes ait, confide, utile quid in utriusq; etiam salutem excogitauī. si enim rectus steteris, & anteriores pedes parieti firmaueris, & cornua pariter in anteriore partē inclinaueris, cū pcurrerī ipsa p tuos humeros & cornua, & extra puteum illinc exiluerim, & te postea extraham hinc. ab hirco autem ad hoc prompte officio praestito, illa cum ex puteo sic exiluisset, exultabat circum os laeta, hircus autem ipsam accusabat, q̄ transgressa fuerit conuentiones, illa autē, sed si tot inq̄t mētes possideres, quot in barba pilos, non ante descendisses, q̄ ascensum considerasses. Affabulatio.

Fabula significat, sic prudentem uirum oportere prius fines considerare rerum, deinde sic ipsas aggredi.

Vulpes, & Leo.

Vulpes cum nunquam uidisset Leonem, cum ei casu quodā occurrisset, primum sic timuit, ut fere moreretur. Deinde cum secundo uidisset, timuit certe, non tamen ut prius, Tercio at cum ipsum uidisset, sic contra eum ausa est, ut & accederet, & colloqueretur. Affabulatio.

Fabula significat conuersatione terribilia quoq; accessu facilia fieri.

Feles, & Gallus.

Feles comprehenso Gallo, cum rationabili ipsum causa uolebat deuorare. ceterum accusabat ipsum, dicendo molestū esse hominibus nocte clamantem, neq; permittentem somno frui. eo uero respondente ad illorum utilitatem id se facere, ut ad consueta opera excitarentur, rursus feles causam afferebat, q̄ impius esset erga naturā cum matri, ac sororibus coeundo, eo autem & hoc ad utilitatem dominorum facere dicente, cum multa ipsis hinc oua pariantur, feles praefatus, sed si tu multis abundas euidentibus responsionib⁹, ego tamen ieiunus non perstabo, ipsum deuorauit. Affabulatio.

Fabula significat prauam naturam peccare uolentē, si non uerisimili cū prae-textu facere id possit, aperte tamen malignari.

Vulpes.

Vulpes laqueo capta cum abscisa cauda euasisset, nō uiuendā p pudore existimabat uitā. decreuit itaq; & aliis uulpibus hoc idem persuadere, ut communi malo suum coela-

Αἰνῶν, καὶ ἰέραι.

ἡδὼν ἐπὶ δὲ νοβου καθεζομένη, καὶ τὰ δ' εἰωθὸς ἦδεν. ἰέραι δὲ θεασάμε-
νος καὶ Ἰοφῆς ἀπορῶν, σιωπῇ ληφέν ἐπιπῖας. ἢ δ' αὐαρεῖσθαι μέλλου-
σα, εἰ δὲ τοῦ ἰέραιος μὴ βρωθῆναι. μὴ δὲ γὰρ ἡμῶν εἶναι ἰέραιος γα-
στῆρα πλῆρου. δὲν δὲ αὐτὸν Ἰοφῆς προσδεόμενον, ὅτ' τὰ μέγαν τῶν ἐρνεῶν Ἰα-
πίδου. καὶ ὁ ἰέραιος ὑπολαβὼν εἶπεν, ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων αὐτὸν εἶναι, εἰ τὴν εὐχρη-
στὴν ἐπὶ μὴν Ἰοφῆν ἀφῆς, τὰ μὴ φανόμενά ποῦ δῶκεν. ἐπιμύθιον.
Ὁ μῦθος δὲ λαοὶ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἀλόγιστοί εἰσιν, οἱ δὲ ἐλπίδα πλε-
ύνει ἀδύλων, τὰ εὐχρηστὸς προτείνουσι.

Αλώπηξ, καὶ Ἰάγρος.

Αλώπηξ καὶ Ἰάγρος διψῶντες, εἰς φρέαρ κατέβησαν. μετὰ δὲ δ' ἐπὶ πῖν,
τοῦ Ἰάγου σκεπτομένη τὴν ἀνοδὸν, ἢ ἀλώπηξ ἔφη, θαρσέει. χρῆσιμόν
τι καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν ἐπινοήσεται. εἰ γὰρ ὕδατος σταθῆς,
τοῦς ἐμπεροσφίους τῶν ποσῶν τῷ τοίχῳ προσερέσεις, καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως
εἰς τοῦ μπεροσφίους κλινέεις, ἀσφαλαμύσαι δὲ τῶν σῶν αὐτῇ νώτων καὶ κερά-
των, καὶ ἔξω τοῦ φρέατος ἐκείθεν πηδῆσαι, καὶ σὲ μετὰ τοῦτο ἀνασώσω εἰ-
πεύθαι. τοῦ δὲ Ἰάγου πρὸς τοῦτο ἐπὶ μὲν ὅτι πηδῆσαι, ἐκείνη τοῦ φρέα-
τος οὐτως ἐκ πηδῆσαι, ἐσκίρται περὶ δ' ἐσόμενον ἡδόμεν. ὁ δὲ Ἰάγρος αὐτὴν
ἐμέμφθη, ὡς παρὰ βλαίνουσαν τὰς σιωπῆς. ἢ δ' ἀλλ' εἰ τοσούτως εἶπε φρέ-
νας ἐκείνη, ὅπως οὐδ' ἐπὶ τῷ πῶνι τείχους, οὐ πρότερον αὐτὴ κατέβη, πρὶν
ἢ τὴν ἀνοδὸν σκέψασθαι. ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ λαοὶ, ὅτι οὐ πῶς καὶ δὲ φρόνιμον ἀποβλεπὲς πρότερον τὰ τέλη σκο-
ποῦνται τῶν πρᾶγματων, εἰθ' οὐ πῶς αὐτοῖς ἐγχεῖται.

Αλώπηξ, καὶ λέων.

Αλώπηξ μὴ πῶς θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ καὶ τὴν αὐτὴν αὐτῷ συ-
νήτησε, ὅτι μὲν πρῶτον οὐ πῶς ἐφοβήθη, ὡς μετὰ καὶ ἀποθανεῖν. ἐπει-
τα τοῦ δεινότερον θεασαμένη, ἐφοβήθη μὲν, οὐ μὴν ὡς τὸ πρότερον. ἐκ δὲ
τοῦ δὲ τοῦτον θεασαμένη, οὐ πῶς αὐτοῦ κατεβάρησεν, ὡς καὶ προσελθοῦσα, δια-
λεχθῆναι. ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ λαοὶ, ὅτι καὶ σιωπῆς καὶ τὰ φρονεῖν τῶν πρᾶγματων ἐπὶ προσιτά
ποιεῖ.

Ἄλγους, καὶ ἀλεξάνων.

Ἄλγους συλλαβὼν ἀλεξάνων, μετὰ δὲ ἄλγους τοῦτον αἰτίαν ἡ βουλήθη
καταφάγειν. καὶ δὲ κατηγόρει αὐτοῦ, λέγων ὡς ὁ χληρὸς εἶναι τοῖς ἀν-
θρώποις, νύκτωρ κεκρατῶς, καὶ μὴ συγχωρῶν ὑπνοῦν τι χεῖναι. τοῦ δὲ
ἀπολογισμῶν, ὡς τῇ ἐκείνων ὠφέλειαν ἔδειξεν ποιεῖν, ὡς ὡς τὰ σιωπῆς ἢ
ἐργῶν ἐγείρειται, πάλιν ὁ ἀλγους αἰτίαν ἐπέφερεν, ὡς ἀσεβὴς εἶναι πρὸς τὴν
φύσιν, μὴ τρεῖς καὶ ἀδελφαῖς συμμυγνύμενος. τοῦ δὲ, καὶ ἔδειξεν πρὸς ὠφέλειαν
τῶν δὲ αὐτῶν πρᾶξις φήσαντος, πολλῶν αὐτοῖς ἐπὶ τῷ εἶναι ὡς ἐκτομῶν,
ὁ ἀλγους εἰπὼν, ἀλλ' εἰσὶν γε πολλοὶ δὲ πορεῖς δὲ προσώπων ἀπολογίαν, ἔγωγε
μὲν καὶ ἄλλοι οὐ μὲν, τοῦτον κατενοήσας. ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ λαοὶ, ὅτι καὶ πονηρὰ φύσις πλεονεξία ἀνθρώπων, εἰ μὴ μετὰ ἄλγους
ἀννηθῆναι προσχέμας, ἀπαρκαλυπτῶς γὰρ μὴν πονηρὸς εἶναι.

Αλώπεκος.

Αλώπεκος ὃν παρὰ γὰρ ληφθεῖται, καὶ ἀποκαλείσθαι τῆς οὐρᾶς διαβοῶσα,
ἀβύδων ὑπ' ἀχύνῃς ἡ γένετο δὲ βίον. ἐγὼ οὖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώ-
πεκας τοῦτ' αὐτὸ νοθεύειν, ὡς αὐτῶν καὶ τὴν παρὰ δ' εἶδον συγκαλύ-

ἦσαν ἀλλοῖο· καὶ δὴ ποίεισσι ἀθροίσουσιν, παρμένει τὰς οὐράς ἀπὸ κούπτεν, ὡς ἐκ
ἀπὸ πρὸς μόνον ὄρεσιν ἢ μέλοσιν ἐν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν βάρους προσσηρτήμιον.
ὑπολαβούσιν δὲ τις αὐτῶν εἶπεν, ὡ αὐτῇ, ἀλλ' εἰ οὐ σὶ ὄρεσιν προσσέφερν, οὐκ
αὐτὴ μὲν αὐτὸ σιωπεύουσα λυοῖτο.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτε οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐδ' ἰδύνοντο αὐτὸς πρὸς τοὺς πέ-
λας ποιοῦνται συμβουλίας, ὅτε δὲ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

Αλώπηξ, καὶ βάρως.

Ἄλωπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλιόδησεν, ἤρπεν ἐπὶ τῇ ἐμελ-
λῃ, ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν βάρους. καὶ δὴ τοὺς ὄρεσιν ἢ τῶν ἐκεί-
νης κέντροις αἰμάξασα, καὶ ἀλγίστα, πρὸς αὐτὴν εἶπεν· οἱ μοι· ἤρ-
ταφυγούσιν με γὰρ ἐνδὶ σὲ ὡς ἐνδὶ βοῦν, σὺ χεῖρον διέβηκας· ἀλλ' ἐστράφησ
ὡ αὐτῇ φησὶν ἢ βάρως, ἐμοῦ βουληθεῖσα ἐπὶ λαβείας, ἢ τις πάντων ἐπὶ λαμ-
βάειας εἰσῶκα.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι οὐ πῶ καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοι· ὅσοι βοήθους προστρέχον-
σιν, οἷς δ' ἀδικεῖν μάλλον ἐμφυρῶν.

Αλώπηξ, καὶ κροκόδιλλος.

Ἄλωπηξ, καὶ κροκόδιλλος ἡμωσθέντων πρὸς ὁλνείας· περὶ δὲ τῶ
κροκόδιλλου ὑπὸ τῇ φαντασίᾳ τῆς τῶν προσγόνων διεξίοντος λαμπροῦ
τητος, ὡς γε γυναικίσταρχικόν, ἢ ἀλώπηξ ὑπολαβέσθαι, ὡ τῶν εἶπεν,
ἀλλὰ καὶ μὴ σὺ λέγῃς, ἀλλ' ἄρα τῶ δέρεματόσ γε φαίνεται, ὡς ἐκ πάλαιων ἐτῶν
εἰ γε γυναικισμός.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι τῶν ὑποδουμένων ἀνθρώπων, ἐλεγχῶν τὰ πράγματα γίνεσθαι.

Ἀλεξάνδριος, καὶ πέριξ.

Ἀλεξάνδριος ὡς ἔχων ἐνδὶ τῆς οἰκίας, πρὸς μένος καὶ πείρημα (ὡς ἐκεί-
νοισ' ἀφῆκε νέμεαζ· τῶν δὲ, τὴν πῶντων αὐτῶν καὶ ἀπελαυνόντων, ἐκεί-
νος ἢ ἱμῆσφύρα, νομίζων, ὡς ἀλέφουλος ταῦτα πείρημα ἰπὸ τῶ
ἀλεξάνδριον· ὡς δὲ μετὰ μικρὸν καὶ κείνους ἐώρακε μαχόμενον καὶ ἀλλήλους
κῶπτοντας, τῆς λύπης ἀπολυθεὶς, εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε ἄρα τῶ νῦν οὐ λυπίσο-
μαι, ὄρεων καὶ αὐτοὺς μαχόμενους ἀλλήλοισιν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι, ἐξελίξοντες φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀματεῶν
ὑβρίδας, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μὴ δὲ τῶν οἰκείων ἀπεχόμενους.

Αλώπηξ.

Ἄλωπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθούσα ὑποκειτοῦ, καὶ ἔκειτο τῶν αὐτοῦ σκευῶν δι-
ερευνομένη, ὅτε καὶ κεφαλὴν μορμουλικῆς ἀφύων καὶ σκευασμένην.
ἦν καὶ ἀναλαβούσα ταῖς χερσὶν ἔφη· ὡ οἶα κεφαλὴν, καὶ ἐκέφαλον οὐκ
ἔχει.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς ἀνθρώπου μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῶ σώματι, καὶ τὰ δὲ ψυχὴν ἀλο-
γίστου.

Ανθρακὺς, καὶ κναφύς.

Ἀνθρακὺς ἐπὶ τινος οἰκῶν οἰκίασ', ἡξίου καὶ κναφεία παραχρυσόμενον
αὐτῶ σιωπῶντος· ὃ δὲ κναφύς ὑπολαβὼν ἔφη, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ὄρε-
ναί μιν ἔγωγε προσέειπα· δέδικα γὰρ, μὴ πως ἂν πρὸς τὸ λαοκάτω, αὐτὸς
ἀσβόλησ' ὡληροῖς.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀνοινώνητον.

Ἀλιεῖς.

Ἀλιεῖς ἐλθόντες σαργίνην· βαρεῖας δὲ αὐτῆς οὐσης, ἔχειρον καὶ ἐσκήπτων
πολλὴν εἶναι πῶς ἄγαν νομίζοντες· ὡς δ' ἐνδὶ τῆς ἡϊόνος ταύτης ἐλ-

ret dedecus. & iā collectis omnibus suadet caudas abscindere, quod nō
indecens solum hoc membrum sit, sed & superuacuum onus appensum.
respondens autem ex ipsis quādam ait, heus tu, nisi tibi hoc conduceret,
nobis non consuleres. Affabulatio.

Fabula significat prauos homines non beneuolentia in propin-
quos consulere, sed suo commodo.

Vulpes, & Rubus.

Vulpes sepe conscensa, cum lapsa casura fo-
ret, apprehendit in adiutorium rubum. Qua re cū pedibus suis illi-
us aculeis laceratis doloret, ad eam dixit, hei mihi, con-
fugi enim ad te tanq̃ ad auxiliatorē, sed tu peius me tractasti. sed errasti,
heus tu inquit rubus, quā me apprehendere uoluisti, quā omnes apprehēderi
soleo. Affabulatio.

Fabula significat, sic homines quoq; esse stultos, q̃ ad eos auxilii grā ac-
currunt, quibus magis iniuria afficere natura insitum est.

Vulpes, & Crocodilus.

Vulpes & Crocodilus contemnebant de nobilitate, cū multa autē
Crocodilus superba de progenitorum narrasset splen-
dorē, q̃ exercitationū principes fuerint, Vulpes suscipiēs o amicissime ait,
sed si ipse nihil dicas, tamen ex cute uideris antiquis temporibus
esse exercitatus. Affabulatio.

Fabula significat mendaces uiros res ipsas arguere.

Galli, & perdix.

Gallōs quidam habens domi, emptam & perdicem cum il-
lis pasci dimisit, qui cum ipsam uerberarent, ac expellerent, il-
la tristabatur ualde, existimans ut alienigenam hāc se pati a
gallis. Cum uero paulo post & illos uideret pugnare, & se ipsos
cādere, mœrore soluta, ait, sed ego posthac non trista-
bor uidens & ipsos pugnare inter se. Affabulatio.

Fabula significat prudentes facile ferre ab alienis
iniurias, cum ipsos uideant neq; a suis abstinere.

Vulpes.

Vulpes in domum mimi profecta, & singula ipsius uasa per-
scrutata, inuenit & caput laruæ ingeniose fabricatum,
quo & accepto manibus, ait, o quale caput, & cerebrum non
habet. Affabulatio.

Fabula in uiros magnificos quidem corpore, sed animo incon-
sultos.

Carbonarius, & fullo.

Carbonarius in qdā habitās domo, rogabat ut & fullo accederet,
& secum cohabitaret, sed fullo respondendo ait, sed non hoc pos-
sem ego facere. timeo enim ne quā ego dealbo, tu
fuliginē repleas. Affabulatio.

Fabula significat omne dissimile esse insociabile.

Piscatores.

Piscatores trahebāt uerriculū qd cū graue foret, gaudebāt, & exul-
tabant multū inesse praeda existimantes, sed cum in litus ipsū tra-

xissent, pisces q̄ paucos q̄dē, sed lapidē in eo p̄maginū inuenissent, tristari & m̄cerere coeperunt non tam piscium paucitate, q̄ quod & cōtraria antea aīo pr̄sūperāt. q̄dā aut̄ iter eos natu gr̄dior dixit, ne tristemur o focii, nam uoluptati ut uidetur, soror est tristitia, & nos igitur oportebat tantum ante l̄tatos, omnino aliqua in re ēt tristari.

Affabulatio.

Fabula significat non oportere tristari frustrata spe.

Iactator.

Vir quidam peregrinatus, deinde in suam patriam reuersus alia q̄ multa in diuersis uiriliter gessisse locis iactabat, atq̄ etiam Rhodi saltasse saltum, quem nullus eius loci potuerit saltare, ad hoc & testes, qui ibi interfuerunt, dicebat habere. q̄dā at̄ ex iis, qui aderant, suscipiēs ait, heus tu, si neq̄ hoc est non est tibi opus testibus. En Rhodus, en saltus. Affabulatio.

Fabula significat nisi prompta rei demonstratio sit, omnem sermonem uanum esse, & superuacuum.

Impossibilia promittens.

Vir pauper aegrotans, & male affectus, cum a medicis desperatus esset, deos rogabat, pollicens si sanitatem sibi rursus restitissent, centum boues ipsis oblaturum esse in sacrificium. uxore autem eius audiente, & ubi tibi hac, si conualueris? ille ait, putas enim surgere me hinc, ut dei hac a me repetant?

Affabulatio.

Fabula significat, multos facile polliceri, quæ re comprobare non sperent.

Malignus.

Vir malignus ad eum, qui in Delphis est, iuit Appolinē tētatur⁹ i-
psū. Atq̄ ideo comprehenso passerulo manu, & eo ueste confecto, stetit q̄ proxime tripodem, ac rogauit Deum dicendo, o Apollo, quod manibus fero, utrum, uiuum ne est, an mortuum? nam si mortuū diceret, uiuū ostensur⁹ erat passerulū, sin uiuū, statim suffocatū mortuum illum efferre. Sed deus, maligna ipsius cognita mente, ait, utrum uis heus tu facere facito, penes te enim est istud facere, siue uiuū quod contines, siue mortuū ostendere. Affabulatio.

Fabula significat, numen neq̄ decipi posse, neq̄ quicquam latere.

Piscatores.

Piscatores egressi ad uenationem, cum multo tempore defatigati, nihil cepissent, & admodum tristabantur, & discedere apparabant, sed statim Thunus maximo quodam insectate pisce, in nauigiū ipsorum insiluit, quo capto, læti abiire.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpe quæ ars non præbuit, ea donasse fortunam.

Deceptor.

Vir pauper aegrotans, orabat deos, si euaderet, boues centum i sacrificium oblaturum. sed dei tentaturi a morbo liberarunt, at ille surgens, qm̄ bobus carebat, ex adipe boues centum a se for

κύναντες, πῶν μὲν ἰχθύων δῖρον ὀλίγον, λίγον δὲ ἐν αὐτῇ παμμεγέθῃ, ἀφύ-
 μειν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσούτον ἑδὶ τῇ πῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι
 καὶ τὰν ἀντία πρὸν πειλὺ φασιν. εἰς δὲ τις ἐν αὐτοῖς πρὸς βύτερος εἶπε, μὴ
 ἀχθώμεθα δὲ ταῖροι. τῇ γὰρ ἡδονῇ ὡς εἰκεν, ἀθελφὴ ὅσιν ἡ λύπη. καὶ ἡ μᾶσ
 οἷω εἶδει τοσούτα προσηλινθείασι, πᾶν τῶς τι καὶ λυπηθῆναι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς λυπεῖσθαι ἑδὶ τοῖς ἀποτυχίαις.

Κομπαισίος.

κῆρ ποσὶ ποδὴ μῆκος, εἴ τοι δὲ πόλιν πρὸς πῶν ἐαυτῇ γῆν ἐπαινεθῶν,
 ἀλλὰ τε πολλὰ ἐν διαφόροις ἡν οὐραγαθὴ κέναι χώραις ἐκὸς μπαζε, καὶ
 δὴ καὶ τῇ ῥόδῳ πεπιδυκέναι πῆδημα, οἷον οὐδεὶς πῶν ἐπ' αὐτοῦ θυ-
 ναζὶς ἀν' εἴη πιδυκται. πρὸς εἴς τοι δὲ καὶ μοῖρ τυρᾶσ' τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλε-
 γν' ἔχειν. πῶν δὲ παρόντων τίς ὑπολαβὼν, ἔφη. ὡς οὗτος, εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ὅσιν,
 οὐδὲν εἶσσι μοῖρ τυρᾶσ'. ἰδοὺ ῥόδου, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα. Επιμύθιον.
 Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρὸς χεῖρας ἡ τοῦ πρᾶγματος ἀπόληξις ᾖ, πᾶς λό-
 γος πῶν ἡδονῇ.

Αδινάκτος ἐπιπείλλομενος.

κῆρ πένησ' νοσῶν, καὶ ἡλικῶς διακείμενος, ἐπειδὴ πρὸς πῶν ἰατρῶν ἀπε-
 γνώσθῃ, πῶν θεῶν εἰδείη, ὡς εἰ πῶν ὑγίαιεν αὐτῷ πόλιν ἐπαινεθῆναι
 ἐκείνῃ, ἐκείν' ἐβόασ' αὐτοῖς προσπίσειν ὑπὸ χνούμενος εἰς θυσίαν.
 τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ πυθολίης, καὶ ποῦ σοι ταῦτα ἢν ὑγιάνῃς, ἐκείν' ἔφη,
 οἷα γὰρ ἀνέσθηναι με εἰς τεῦθε, ἢν οἱ θεοὶ ταῦτά με ἀπαιτήσωσιν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐξ ἀδινάκτος ἡλικίᾳ πεινῶνται, ἀπὸρ τε λείσται ἐργα-
 οὐ προσδοκῶσιν.

Κακὸς πρᾶγμα.

κῆρ ἡλικῶς πρᾶγμα εἰς τὸν ἐθελφῆς ἦκεν ἀφ' ἡλῶνα, πειρᾶσθαι τοῦ-
 τον βουλόμενος. καὶ δὴ λαβὼν σπονδίσον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τοῦτο τῇ ἰατρῇ
 ἔσχε πᾶσαις, ἔσχε τε τῷ τελεποδῶν ἔπισσε. καὶ ἤρξατο δὲν θεῶν λέγων,
 ἔπολλον, ὃ μὲν χεῖρας φέρω πότῳ ἐμπνουν ὅσιν, ἢ ἀπνυν, βουλόμενος ὡς
 εἰ μὲν ἀπνυν εἴποι, ζῶν ἀναδείξαι δὲ σπονδίσον. εἰ δὲ ἐμπνουν, οὐ γὰρ ἀπνύνεας,
 νεκρὸν ἐκείνο προενεκείν. ὃ δὲ γὰρ θεὸς πῶν ἡλικῶς τεχνον αὐτοῦ γνῶνς ἐπίνοιαν,
 εἴπεν. ὁ πότῳ δὲ οὗτος βούλει ποιῆσαι, ἐπίσσειν. παρὰ σὺ κῆται γὰρ εἴς τοι
 πρᾶξαι, ἢ τοὶ ζῆν ὃ ἡλικῶς, ἢ νεκρὸν ὑποδείξαι. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῶν ἀπαρλόγισον καὶ ἀλάθῃον.

Αληθὲς.

Αληθὲς ἡλικῶντες εἰς ἀγῶν, ἐπειδὴ πολλὰ χρόνον ταλαπωροῦσιν-
 τε, οὐδὲν εἴλον, σπρόσβα τέ ἡ θύμου, καὶ ἀναχθῆναι παρεσκευά-
 ζοντο. οὐ γὰρ ὅς θύμος ὑπὸ τῷ μεγάλῳ δωκῶμενος ἰχθύων, εἰς τὸ πῶν οἷον
 αὐτῶν εἰσέλαιτο. οἱ δὲ τοῦτον λαβόντες, μεθ' ἡδονῆς ἀνέχοντο.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλὰς ἀμὲν τέχνην παρέρχεται, ταῦτα τῇ ἐδωρῶσιν.

Φένει.

κῆρ πένησ' νοσῶν, ἡλικῶς τοῖς θεοῖς εἰδικασθῆναι, βούσ' ἐκείν' εἰς θυσί-
 ας προσπίσειν. οἱ δὲ θεοὶ πειρᾶσθαι τοῦτον βουλόμενοι, τὸ πᾶν τοῦ ἀπὸ
 λαξάν. ὅλ' αἰσθῆς, ἐπειδὴ βουὼν ἡδονῇ, σεκτῆρας βούσ' ἐκείν' ἀπὸ

σεις ἰδίῃ τοῦ βωμοῦ θεῶν ὁλοκαυτώσας. οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἀμύα-
 αζ, ὅταν ἐπισάντες αὐτῷ εἴπουν· ἀπελθε εἰς τὸν αἰγάλον ἐστὶν ἵδιον τὸ πν.
 ἐκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ χιλίου δὲ ῥέσεις. ἐκεῖνος δὲ διυπνισθεὶς, ἰὼν ἡ δυνὴ καὶ αὐτοῦ-
 διῇ πρὸς τὸν ὑποδιχθεῖται τόπον ἀδικεῖτο, ὃ χρυσὸν διερωδῶν. ἐκεῖ δὲ πει-
 ραταῖς πῶρ τυχὼν, ὑπὸ αὐτῶν στυγέσθη. ἀλὺς δὲ ἦδη, ἀφ' ἐθῆναι τῶν πει-
 ρατῶν ἐδίειτο, χίλια χρυσοῦ τάλαντα δώσειν αὐτοῖς ὑπὸ χνούμενος. ὡς δὲ ἐκ
 ἐπιστάτης, ἀπαχθεὶς ὑπὸ αὐτῶν ἀπεμπολήθη χιλίων δραχμῶν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι τοῖς ἰδίοις τῶν ἀνθρώπων ἐχθραίνει ὃ θεῶν.

Βάτραχοι.

Βάτραχοι δὲ οὐκ αἱ λίμναι οὐκ ἐμονοῦν. θέρουσ δὲ ξηραθείσης τῇ λίμνης, ἐκεῖ-
 νην ἔχεται λίποντες, ἐπεξήτολν ἐτέρην. καὶ δὲ βαθεῖα πῶρ ἐτυχεν φρέ-
 ατι. ὃ πῶρ ἰδὼν ἄτερος, θατέρω φησὶ. συγκατέλωμεν ὁ οὗτος εἰς τούδε
 τὸ φρέαρ. ὃ δὲ, ὑπολαβὼν εἶπεν· αὐτῷ καὶ τὸ ἐνθάδε ὑστέρῃ ξηραθείῃ, πῶς ἀνα-
 βῆσόμεθα.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι οὐδεὶς ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν πῶρ προσείναι τοῖς πρὸς γμάσιν.

Γέρον, καὶ θάνατος.

Γέρον ποτὲ εὐλά τε μὲν ὄρουσ, καὶ πῶν ὧμων ἀράμηνος, ἐπειδὴ
 γ πολὺν ὁδὸν ἐπὶ χρισμῶς ἐβάδισεν, ἀπειρηκὼς, ἀπὲρ τὸ τε τὰ ξύ-
 λα, καὶ τὸν θάνατον ἐλθεῖν ἐπεμύθητο. ὃ δὲ θανάτου ὁρῶν ἐπισάντορος,
 καὶ πῶς αἰτίαν πυνθανομένου δι' ἣν αὐτὸν ἔλασεν, ὃ γέρον ἐφη, ἵνα τὸν φόρον
 τοῦτον ἀρῶσ ἐπιθῶ μοι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι πᾶς ἀνθρώπος φιλόζωος ὢν, καὶ μὲν οἱ κινδύνους πῶρ
 πεσὼν δὲ καὶ θανάτου ἐπιθῶ μείν, ὁ μὲν τὸ ζῆν πολὺ πρὸ τοῦ θανάτου αἰρεῖται.

Γραῦς, καὶ ἰατρός.

Χνὴ γραῦς ἀλποῦσα τοῦς ὀφθαλμούς, εἰ σκαλεῖται τινὰ τῶν ἰατρῶν ὅς
 γ μισθῷ, συμφωνήσασα, ὥς εἰ μὲν θεραπεύσειεν αὐτὴν, τὸν ὁμολογη-
 θέντα μισθὸν αὐτῷ δώσειν. εἰ δὲ μὴ, μηδὲν δώσειν. οὐκ εἰρήσας μὲν οὕτω
 ὁ ἰατρός τῇ θόρακείᾳ. καὶ ὃ ἡμέραν δὲ φοιτῶν ὡς πῶρ πρὸς ἐβύτην, καὶ τοῦς ὀφθαλ-
 μούς αὐτῇ χρίων, ἐκείνης μηδεμῶς ἀναβλέπειν ἐχρυσίσας πῶρ ὥραν ἐκείνην ὑπὸ
 τοῦ χρίσματος, αὐτὸς εἰ τι τῶν τῆς οἰκίας σκιδῶν ὑφαίρου μύθος, ὅση μέρα
 ἀπῆλθε. ἡ γὰρ οὕτω γραῦς, πῶρ αὐτῆς περιουσίαν ἔωρα καὶ ἐκείνην ἐλαττοῦ μὲν
 ἰδίῃ τοῦτον, ὥς καὶ τέλειος πεινυτάται αὐτῇ θεραπευθείσῃ μηδὲν ὑπολει-
 φθῆναι. τοῦ δὲ ἰατροῦ τοῦς συμφωνηθέντας μισθοὺς αὐτῷ ἀπαρῶντος ὥς
 καὶ θάνατος βλέπουσαν ἦδη, καὶ τοῦς μαρτυρασὶν παρεχόμενους, μάλλον μὲν ὅν
 εἶπεν ἐκείνη τανυῶ οὐδὲν ἔτι βλεῖτω. ἡνίκα μὲν γὰρ τοῦς ὀφθαλμούς οὐκ ἔσσω,
 πολλὰ τῶν ἐμῶν κατὰ πῶρ ἐμαυτῆς ἐβλεπον οἰκίαν. νῦν δὲ ὅτε με σὺ βλέ-
 πειν φῆς, οὐδὲν ποῦν ἐκείνων ὁρῶ.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι οἱ θνητοὶ τῶν ἀνθρώπων ὄντων πρὸς τὴν σῶσιν, λαμβάνουσιν καὶ
 ἐαυτῶν τὸν ἐλεγχτὸν ἐπιστάταις.

Γεωργός, καὶ ποιῆς αὐτοῦ.

Γεωργός τις μέλλων κατὰ λύνειν τὸν βίον, καὶ βουλόμενος τοῦς ἐαυτοῦ
 γ ποιῆσαι πείραν λαβεῖν τῷ γεωργίᾳ, προσκαλεσάμενος αὐτοῦς, ἐφη.
 ποιῆδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἦδη τὸν βίον ὑπέξειμι. ὑμεῖς δὲ ἂν πῶρ εἰ τῇ ἀμ-
 πέλω μοι κέκρυπται ζητήσαντες ὁρῆσατε πάντα. οἱ μὲν οὕτω οἰηθέντες διη-
 σαρὸν ἐκεῖθεν καὶ τὸν γεωργὸν λαβεῖν, πᾶσαι πῶρ τῆς ἀμπελῆς γῆν μετὰ πῶρ ἀπῶ-
 ν.

30
motos, in ara positos sacrificauit. Sed Dei ipsum ultu-
ri, in somniis adfuerunt ei, dicentes, abi ad litus ad eum locum,
illic enim atticas mille drachmas inuenies. ille autē excitatus, lætus & a-
lacer ad demonstratum locum perrexit aurum disquirens. sed illic in pi-
ratas incidit, & ab ipsis comprehensus ē. captus ergo, ut dimitteretur pi-
ratas orabat, mille auri talenta daturum ipsis promittens. sed cum non
crederetur, abactus ab ipsis diuenditus est mille drachmis.

Affabulatio.

Fabula significat mendaciis hominum inimicum esse deum.

Ranæ.

RANÆ duæ in palude pascebantur. æstate autem siccata palude, il-
la derelicta, quærebant aliam, cæterum profundū inuenerunt pu-
teum, quo uiso, altera alteri inquit, descendamus heus tu in hunc
puteum, illa respondendo ait, si igitur & hic aqua aruerit, quomodo a-
scendemus?

Affabulatio.

Fabula declarat non oportere inconsiderate res aggredi.

Senex, & Mors.

SENEX quondam incisis in monte lignis, ac in humeris eleuatis, ubi
multam uiam oneratus iuit, defessus & deposuit li-
gna, & mortem ut ueniret inuocabat. at morte illico adstante
& causam rogante, qua se uocasset, senex ait, ut onus
hoc sullatum mihi imponeres.

Affabulatio.

Fabula significat oēm hoīem uitæ studiosū ēē, & licet infinitis piculis i-
mersus uideat mortē appetere, tū uiuere multo magis, q̄ mori eligere.

Anus, & Medicus.

MVLIER anus dolens oculos, conduxit medicum quendam
mercede, conuentione facta, si se curaret, pa-
ctam mercedem ei daturam, sin at minime, nihil daturā. aggressus ē igit̃
medicus curam. Quotidie uero accedens ad uetulam, & ocu-
los ei ungens, cum illa nequaquam uidere posset ea hora ob-
unctionem, ipse uas aliquod ex domo auferens, quotidie
discedebat. Anus igit̃ suam supellectilē uidebat singulis diebus minui
adeo ut tandem omnino liberatæ nihil relinque-
retur. At medico pactam mercedem ab ea afflagitante quasi
pure iam uidente, & testes adducente, magis certe
ait illa nunc nihil uideo. nam cum oculis laborabam,
multa mea in mea uidebam domo, nunc autem cum me tu ui-
dere inquis, nihil omnino ex illis uideo.

Affabulatio.

Fabula significat prauos homines ex iis quæ agant, ignaros contra
se ipsos argumentum afferre.

Agricola, & filii ipsius.

AGRICOLA quidam uita excessurus, ac uolens suos
filios periculum facere de agricultura, uocatis ipsis, ait,
filii mei, ego iam e uita discedo, uos autem si quæ in ui-
nea a me occultata sunt, quæseritis, inuenietis omnia. illi igit̃ rati the-
saurum illic defossum esse, omnem uineæ terram post inte-

ritum patris defoderunt, ac thesaurum non inuenerunt, sed uinea pulchre fossa multiplicem fructum reddidit. Affabulatio.

Fabula significat laborem thesaurum esse hominibus.

Herus, & Canes.

Vir quidam a tempestate in suo suburbio deprehensus primum oues comedit, hinc capras. tempestate autem inuale-
scente, & operarios boues iugulatos comedit. canes uero his uisis, dixerunt inter se, sed fugiamus nos hinc.
si enim operarioꝝ bouū herus nꝛ nō abstinere, quo mō nꝛum abstinerebit?

Affabulatio.

Fabula significat, eos maxime fugere, & cauere oportere, qui neqꝫ suorum abstinere.

Mulier, & Gallina.

Mulier qdā uidua gallinā hēbat singulis diebus ouū sibi pariētē, rata uero si plus gallinæ ordeī proiiceret, bis parituram die, hoc fecit. sed gallina pinguefacta ne semel quidem die parere potuit.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui ob auaritiā plurimum sunt appetentes, & quæ ad sunt, amittere.

Morsus à Cane.

Mors⁹ à cane qdā medicat⁹ circuibat qꝛēs, cū at̄ occurrisset qdā ei, & cognosceret, qd̄ qꝛebat, heus tu ait, si sanari uis accipe panē atqꝫ eo sanguinem uulneris sicca, & ei qꝫ momordit cani ad edendū præbe. & is ridendo ait, sed si hoc fecero, oportebit me ab omnibus qui in urbe sunt, canibus, morderi.

Affabulatio.

Fabula significat prauos etiā hoīes beneficio affectos magis ad iferēdā iniuriā exacui.

Adolescentuli.

Duo adolescētuli apud cōcūm assidebant, & coco in aliquo domestico ope occupato, alter hoꝝ, partē quandā carniū subreptam in alterius demisit sinum. conuerso autem coco & carnē quærente, qui abstulerat, iurabat nō habere, qui autē habebat, non abstulisse. cocus uero cognita malitia ipsorum, ait, sed & si me latueritis, peieratum deum non latebitis.

Affabulatio.

Fabula significat, qꝫ licet homines peierantes lateamus, deum tamen non latebimus.

Inimici.

Duo quidam inter se inimici, in eadem nauī nauigabāt, quoꝝ alter in puppi, alter in prora sedebat. tempestate autem superueniente, & naue iam submergenda qui erat in puppi gubernatorem rogabat, utra pars nauigii prius obruenda esset, cumqꝫ ille prora dixisset, sed mihi non erit graue ait mors, si uisurus sum ante me inimicum morientem.

Affabulatio.

Fabula significat, multos homines nihil suum nocumentum curare, si modo inimicos suos uideant ante se malo affectos.

σιν τοῦ πατρὸς κατέσκηψαν. καὶ θησαυρὸν μὲν οὐ πρὶν ἐτυχεῖν. ἡ δὲ ἀμπελος κα- 31
λῶς σκαφῆσαι, πολλὰ πλοῖα σὶνα ἦν καὶ ῥῆν ἀνέδωκεν. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ υἱὸς μακτός, θησαυρὸς ἔστι τοῖς ἀνθρώποις.

Δεσπότης, καὶ καυδός.

Καὶ τις ὑπὸ χειμῶνος ἐπὶ τῷ αὐτοῦ προαείω ἀπολαφθεῖς, πρῶτα μὲν, 32
τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἶτα τοὺς αἰγας. τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπικρα-
τουῦτος, καὶ τοὺς ἐργάτας βᾶσ σφάξατο, ἐθονήσαστο. οἱ δὲ καυδὸς ἰαυ-
ται ἰδόντες, διελίχθησαν πρὸς ἀλλήλους, φύγωμεν ἀλλ' ἢ μῆτις γὰρ ἐπὶ τῷ θεῷ.
καὶ γὰρ τῶν ἐργατῶν βοῶν ἐδεσπότης ἡ μὲν οὐκ ἐφείσατο, πῶς ἡ μὲν φείσεται.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῦτο μάλιστα φύγειν καὶ φυλάττειται χρῆ, οἱ πίνουσιν
οὐδὲ τῶν οἰκείων ἀπέχονται.

Γυνή, καὶ ὄρνις.

Υἱὸς χιρὰ τις ὄρνιν εἶχεν, καὶ ἐκείνην ἡ μέρα δὴν αὐτῇ τίκτουσαν. νο- 33
μίσασα δὲ ὡς ἐπλείους τῇ ὄρνι. διελθὼς παραβάλλοι, αἷς τέξεται
τῆς ἡμέρας, εἶτα πεποίηκεν. ἡ δὲ ὄρνις πικρὰς γλυκύμην, οὐδ' ἀπαξ
τῆς ἡμέρας τε καὶ ἡδυνάτο. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ εἰς πλεονεξίαν τῶν πλεονέων ἐπιθυμοῦντες, καὶ τὰ
παρόντα ἀποβάλλουσι.

Κλυδόνικτος.

Κλυδὸς τις ὑπὸ καυδός, ἦν ἰασμόνιον πρὶν εἶναι ζῆτων. αὐτῶν δὲ τις αὐ- 34
τῷ, καὶ γυνὸς ὁ ζῆτεῖ. ὁ οὗτος εἶπεν, εἰσώζειται βούλει, λαβὼν ἀρ' τον,
καὶ τὸν τῷ εἰς ἀμαρτῇ πλεονέων ἐκμάξατο, τῷ δακνόντι καὶ φαγεῖν ἐπὶ
δοῖς. καὶ κένον γελᾶσας εἶπε. ἀλλ' εἰ εἶτα ποιήσω, εἰ μὲν ὑπὸ πᾶν τῶν πῶν. ἐπὶ τῇ
πόλει κλυδὸν δηλοῦναι. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ εὐδὲ γὰρ κλυδόνι, μᾶλλον ἀδὲ
καὶν παρεξιώνται.

Νεανίσκοι, καὶ μάγειρος.

Υο νεανίσκοι μακείρῳ παρεκλήθησαν. καὶ δὴ τοῦ μακείρου πρὶν ἵε τῶν οἰ- 35
κείων ἐργῶν ἀπολουμένον, ἀτόρῳ τοῦτων μέρος τί τῶν κρεῶν ὑπελδο-
μένον, εἰς εἰς θάτερον κατέθηκε κῶλον. ἐπιστραφείς δὲ τοῦ μακείρου
καὶ ἡ κρέας ἐπὶ ζήτωμα, ὁ μὲν ἐληφώς ὤμνεν μὴ εἶναι. ὁ δὲ ἔχων,
μὴ ἐληφέναι. ὁ δὲ μάγειρος ἀποτόμενος πῶν κακουργίαν αὐτῷ, εἶπεν. ἀλλὰ καὶ
εἰ μὲν λάθῃτε, τὸν γὰρ ἐπορκεύμενον θεὸν οὐκ οὐκον λήσεσθε.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνθρώπων ἐπορκεύμενος λάθωμεν, ἀλλὰ τὸν γε θεὸν
ἐλπίσωμεν. Εχθροί.

Υο τινὲς ἀλλήλοισ ἐχθραίνοντες, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεῶς ἐπλεον. ὡς ἄτε- 36
ρος μὲν ἐπὶ τῆς πρυμνης, ἄτερος δὲ ἐπὶ τῆς πρῶρας ἐκάθητο. χει-
μῶνος δὲ ἐπιγλυμνίου, καὶ τῆς νεῶς μελλούσης ἡδὴ κατὰ ποντίλειαν,
ὁ ἐπὶ τῆς πρυμνης εἰς κνερνήτην ἤρθε, πτόττον τῶν μερῶν τοῦ πλοίου πρὸ
τόρον μέλλει κατὰ πτόττον εἶναι. τὸ δὲ πῶν πρῶραν εἰσέτης, ἀλλ' ἐμοὶ γὰρ οὐκ
εἴσι λυπηρὸν εἶπεν ὁ θάνατος, εἰ γὰρ ὁρᾶν μέλλω πρὸ ἐμοῦ εἰς ἐχθρὸν ἀποθνή-
σκοντα. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν τῆς ἐαυτῶν βλάβης φροντί-
ζουσιν, εἰς τὸν ἐχθρὸν μόνον ἰδῶσι πρὸ αὐτῶν κακουργίαν.

Αἴλουρος, καὶ μύθος.

Νοίκεα τινὶ πολλῶν μῶν ὄντων, αἴλουρος ἔδειξεν γνούς ἥκειν ἐπὶ ταῦθα.
καὶ θεοὶ ἔκρινον αὐτῶν συλλαμβάνων καὶ τήσιν. οἱ δὲ, καὶ ἐκρίσθη ἕνα
τοῦσ' ἀγκλισκομένους ὁρῶντες, ἔφασκαν πρὸς ἀλλήλους, μήκέτι καὶ πο-
τε λείψωμεν, ἵνα μὴ παντὶ πᾶσι ἀπολώμεθα. ἥ γὰρ αἰλούρου μὴ διανομέ-
νου δαίμονος ἔξικνεῖσθαι, ἢ μῆτις σωθῆσθαι. ὁ δὲ αἴλουρος μήκετι τῶν μῶν κα-
τιόντων, ἔγνω δὲ ἐπινοήσας αὐτοῦς σφολιζόμενος ἐκκαλέσασθαι. καὶ δὴ ἄρ-
παι ἴαλου τινὸς ἑαυτὸν ἀναβὰς ἀπεώρησε, καὶ προσεποιεῖτο νεκρὸν εἶναι.
τῶν δὲ μῶν τις παρὰ κύνεσσιν ἢ ἰσθῶν αὐτῶν, ἔφη. ὁ οὖτος, καὶ νύλαξ γλῆν,
οὐ προσελύσσομαι σοι.

Ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ἔτιαν τῆς ἐπίων μοχθηρίας
πειραθῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν ἔξαιπῶνται ταῖς ὑποκρίσεσιν.

Αλώπηξ, καὶ πίθηκος.

Νσιωδῶς γὰρ τῶν ἀλόγων ζώων ἀρχήσασθαι πίθηκος. καὶ διδομένη-
σας, βασιλῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἐχειροτονήθη. αλώπηξ δ' αὐτῷ φρονήσα-
σα, ὥς ἐπὶ πινυ παρὰ κύνεσσιν ἐδέσσετο, ἐν πίθηκον λαβούσα, ἐπὶ ταῦ-
θα ἤγαγεν, ὥς ἄλλοι μὲν αὐτὴν λείποντα θησαυρὸν εἶδον, μὴ μὲν ἰα καὶ χυ-
δαῖ αὐτῷ. τῷ βασιλεῖ γὰρ ἔδειξεν ὁ νόμος διείδωσι. καὶ προὔρετο αὐτῷ
ἅ τε δὴ βασιλεὺς ἐν θησαυρῷ ἀνέλειπαι. ὁ δ' ἀπὸ τῆς πίθης προσελθὼν, ἢ
συλληφθεὶς ὑπὲρ τῆς παρὰ κύνεσσιν, ὥς ἔξαιπῶνται ἐμὲ μεφῶ πῶν ἀλάπειρα.
ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν, ὁ πίθηκος, τοιαύτην οὐ μωραίνων ἔχων, τῶν ἀλόγων βασιλευ-
σεις;

Ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πρῶτοι τινὲς ἀπὸ τῆς πίθης ἐπιχειροῦντες, οὐς τυχή-
μασι παρὰ κύνεσσιν.

Θιώνος, καὶ δελφίν.

Χίνος δὴ κώμενος ὑπὲρ δελφίνος, καὶ πολλῶν τῶν εὐφροσύνης, ἐπει-
δή καὶ ταλαμβάνειται ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὲρ σφοδρῶς εὐμῆς ἐκ πε-
σῶν εἰς τιναν ἡσόν. ὑπὲρ δὲ τῆς ἑμοίως εὐμῆς καὶ ὁ δελφίν αὐτῷ σιω-
ξώμελιν. ὁ δὲ θιώνος ἐπιστραφείς, καὶ λήπολιν χρωῶτα ἐν δελφίνῳ ἐωρακώς,
εἶπεν. οὐκέτι μοι ὁ θάνατος λυπηρὸς, ὁρῶντα ἐν αὐτῷ γινώσκοντα μοι γούρου,
ὡς ἐμοὶ ἀποθνήσκοντα.

Ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι ἐξ ἀδίκως τὰς συμφορὰς οἱ ἀνθρώποι φέρουσι, τοῦσ' οὐτὶ
ἐλπίους οὐς τυγχάνουσ' ὁρῶντες.

Ιαῖδος, καὶ νοσῶν.

Αἶδος νοσοῦντα ἐδεράεινε. ἥ δὲ νοσοῦντος ἀποθανόντος, ἡ κείνος πρὸς
τοῦς ἐκκομίζοντα ἐλθόν. οὗτος ὁ ἀνθρώπος εἰ οἶνον ἀπέχετο, καὶ
κλυτῆρσιν ἐχρῆτο, οὐκ αὖ ἐπεθνήκει. τῶν δὲ παρόντων ὑπολαβὼν πῶς
ἔφη. βέλιπτε, οὐκ ἐλπίσει ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε μηδὲν ὑφελός ἔστιν. ἀλλὰ τότε
παραινέειν, ὅτε γούρις χρῆσθαι ἡδυνάτω.

Ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι διὰ τοῦσ' ὁλῶς, ἐπὶ καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰς νοσηθείας παρέρχιν,

Ἰξυθῆς, καὶ ἔχιν.

Ξυθῆς ἰξὺν ἀνάλαντος καὶ καλὰ μοῖον, πρὸς ἄγρην ἔξελθεν. ἰσθῶν δὲ
ἡ χλάν ἐφ' ἡλίου δένδρου καὶ ζομίνης, καὶ τοῦσ' καλὰ μοῖον ἀλῆ-
λοις αὐτὸ μῆκος σιωπῆσας ἀπὸ πρὸς αὐτῷ, συλλαβὴν βουλήμενος
ἐφώρα. καὶ δὴ λαθὼν, ἔχιν καὶ μωμλίνην ὑπὲρ τοῦσ' ἐπάτησε. τῆς δὲ
ὀργισθείσης καὶ δικλοῦσθαι αὐτὴν, ἡ κείνος ἡ δὴ λειποψυχῶν ἔλεγε. οὐδὲν οὖν

Felis, & mures.

IN domo quadā cum multi essent mures, felis hoc cognito iuit eo³¹, ac eorum singulos captos deuorabat. at illi quotidie cum se absumi uiderent, dixerunt inter se, ne posthac infra descendamus, ne penitus pereamus. nam si felis non potest hūc uenire, nos salui erimus. sed felis non amplius muribus descendētibz, decreuit p astutiam eos fallens euocare. ceterz conscēso pessulo quodam, de eo se suspendit, & mortuum simulabat. ex muribus autē qdā acclinatus, uiso qz eo inqt heus tu, & si saccul⁹ fieres, non te adibo.

Affabulatio.

Fabula significat prudentes homines, cum aliquorum prauitatem experti fuerint, non amplius eorum falli simulationibus.

Vulpes, & Simius.

IN concilio quondā irrationaliū aīaliū saltauit Simius, & approbatus, rex ab ipsis electus est. Vulpes autem ei inuidens, ut in casse quodam carnem uidit, Simium secum illuc duxit, qz inuenisset ipsa thesaurum illum dicens, non tamen & uti eo, quippe quem lex regi tribueret, atqz hortata est ipsum ut regem, thesaurum accipere. at ille inconsiderate profectus, & captus a casse, qz decepisset, accusabat uulpem.

illa autem ei, o Simie talem tu habens dementiam brutis do minaberis?

Affabulatio.

Fabula significat, eos q actiones aliquas inconsulte aggrediunt, in ifortunia incidere.

Thunus, & Delphin.

THunus Delphino persequente, magno impetu ferebatur. cum capiendus foret, inscius ob uehementem impetum cecidit in insulam quandam. ab eodem uero impetu & Delphin cū eo electus est. Thunus autem conuersus, cū agentē aīam delphinū uidisset, ait, nō amplius mihi mors molesta est, cū eū uideā, qz mihi cā fuit ipsius, una' mecum perire.

Affabulatio.

Fabula significat facile miseras ferre homines, si eos, qui illarum autores fuerunt, infelicitate agere uideant.

Medicus, & agrotans.

Medicus agrotum curabat, agroto autem mortuo, ille efferentibus dicebat, homo hic si uini abstinuisset, & clysteribus usus fuisset, nō interiisset. qdā autē ex iis, qui aderāt rōdendo ait, optime, non oportebat te hāc nūc dicere, cū nulla utilitas est, sed tūc admonere, cum his uti poterat.

Affabulatio.

Fabula significat oportere amicos tempore necessitatis præbere auxilia

Auceps, & Vipera.

AVceps uisco accepto, & arundinibus, aucupatū egressus ē, uiso autem turdo super alta arbore sedente, & arundinibus inter se in longitudinem coniunctis, sursum, eum comprehensurus, suspiciebat. ceterum ignarus uiperā dormientē conculcauit. hāc uero irata momordit ipsum. ille iam agens animam dicebat, me mi-

serum alium enim captaturus, ipse ab alio captus sum ad mortem.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui proximis insidiantur, ignaros saepe ab aliis id ipsum pati.

De Fibro.

Fiber animal est quadrupes in Stagnis plerumque degens, cuius pudenda dicunt usui esse medicis. hic igitur cum ab hominibus persequentibus iam capiendus sit, cognito cuius gratia petatur, ab scifa sua pudenda proiicit persequentibus, & sic salutem consequitur.

Affabulatio.

Fabula significat homines prudentes pro sua salute nullum agere respectum pecuniarum.

Canis, & Cocus.

Canis irrumpens in culinam, & Cocus occupato, corde arrepto fugit. at cocus conuersus ut uidit ipsum fugientem, ait, heus tu scito ubi tu fueris, me te obseruaturum. non. n. mihi cor abstulisti, sed dedisti potius.

Affabulatio.

Fabula significat, saepe mala hominibus documenta esse.

Canis, & Lupus.

Canis ante stabulum quoddam dormiebat, cum Lupus irrupisset, & deuoraturus eum esset, rogabat, ne tunc se mactaret. nunc enim inquit tenuis sum, & macilentus, si autem parumper expectaueris, mei domini facturi sunt nuptias, & ego tunc multa depastus, pinguior ero, & tibi suauior cibus fiam. Lupus igitur persuasus, abiit. post aliquot dies reuersus, inuenit super domicilio canem dormientem, & stans inferius ad se uocabat, admonens eum fore deris, & Canis, o lupo, si posthac ante stabulum me uideris dormientem, non amplius expectes nuptias.

Affabulatio.

Fabula significat prudentes homines, cum aliqua in re periclitati salui facti fuerint, cauere ab ea quamdiu uixerint.

Canis, & Gallus.

Canis, & Gallus inita societate iter faciebant, uespera autem supuente Gallus conscensa arbore, dormiebat, at canis ad radicem arboris excauata. cum Gallus, ut assolet, noctu cantasset, uulpes, ut audiuit, accurrit, & stans inferius, ut ad se descenderet, rogabat, quid cuperet comendabile adeo cantu animal complecti. cum autem is dixisset, ut ianitor prius excitaret ad radicem dormientem, ut cum ille aperuisset, descenderet, & illa quarente, ut ipsum uocaret, canis statim profiliens eam dilacerauit.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes homines inimicos insultantes, ad fortiores astu mittere.

Leo, & Rana.

Leo audita aliquando Rana ualde clamante, uertit se ad uocem, ratus magnū aliquod animal esse, parumper autem expectando, ut uidit stagno egressam, accedens propius proculcauit.

Affabulatio.

Ο μῦθος δὴ λαοὶ, μὴ δὴ πρὸ τῆς ὁμοῦς δι' ἀκροῦς μόνως τὰ ῥά τ' ἐῖδαι.

Λέων, καὶ ὄνος, ἀλώπηξ.

Λέων, καὶ ὄνος, καὶ ἀλώπηξ, κρινωνίων ποιησάμενοι, ὕβριλλον πρὸς
 λ ἄγραν. πολλὰς γὰρ θήρας συλλαμβάνουσιν, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ
 διελθεῖν αὐτοῖς. ὁ δὲ, ἴδως μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ὕσων, ἐκλέξα-
 σαι τοῦτοισι προῦνέπετο. καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς, πρὸς ὄνον κατέφαγεν. εἶτα τῇ
 ἀλώπικῃ μερίδα ἐκέλευσεν. ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντα σαρβύσασα, ἐαυτῇ
 βραχὺ τι κατέλιπεν. καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτὴν, τίς τε ὧ βελτίστη διαιρεῖν οὕτως
 εἰδίσειεν. ἡ δ' εἶπεν, ἡ γὰρ ὄνου συμφερέα. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λαοὶ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τ' ἐλάσθ' ἐν-
 συχίματα.

Λέων, καὶ ἄρκτος.

Ἐὼν, καὶ ἄρκτος ὁμοῦ βοιωτῶν πατριτῶνες, πατρὶ τοῦτου ἐμάρτυ-
 λ ρο. Δεινὸς γὰρ ὕψος ἀλλήλων διατεθέντες, ὥς ἐκ τ' πολλῆς μάχης καὶ σκο-
 τοδιναίᾳ, ἀπευδύναντες ἐκείνο. ἀλώπηξ δὲ κύκλω παρῆλθε, πε-
 πτωκότας αὐτοῖς ἰδοῦσα, καὶ τὸ βούδιον ἐπὶ μέσῳ κείμενον, ὅτε ὅτε μέσου
 ἀμφὸν διασφαμοῦσα καὶ ἀφ' ἑαυτῆς φάγουσα ὥχετο. οἱ δὲ, βλέποντες μὲν
 αὐτὴν, μὴ δὴ λαοὶ δὲ ἀνίστηναι, δειλάτοι ἡμῶς εἶπον ὅτι δι' ἀλώπηκα ἐμο-
 χροῦμεν. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λαοὶ, ὅτι ἀλλων κοπιώντων, ἄλλοι κερδαίνουσιν.

Μαῖτις.

Ἀντις ἐπ' ἀγορᾷ καὶ θήμῳ, διελέγετο. ἐπισάντας δὲ τινος ἀφ' ὧν καὶ ἄ-
 μ παρῆλθον, ὥς αἱ τ' οἰκίαι αὐτῇ θυρίδες ἀναπεπταμέναι τε παύσαι
 εἶεν, καὶ πάντα τὰ ἐξ ὧν ἀφ' ἑαυτῆς ἀνέβη, ἀνέβη τε σενάξας, καὶ ὁμο-
 μαῖος ἦεν. ἴδοντα δὲ τις αὐτὴν δευσιμῶς, ὧς εἶπεν, ὁ τὰ πολλὰ πρὸς ἑα-
 ματα προειδέναι ἐπαγγελλόμενος, τὰ σκευὴ οὐ προεμαντεύου.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος, πρὸς τοὺς ἄνθρωποις ἐαυτῶν βίον φεύλως διοικαῖν, τῶν δὲ μηδὲν
 αὐτοῖς προσηκότων προσεῖδαι πειρωμένους.

Μύρμηξ, καὶ παρῆλθε.

Χρημὴς διήμους, κατέλθων εἰς πηλὴν, παρὰ συρῆς ὑπὸ τοῦ ῥυμῆτος
 μ ἀπεπνίχτο. παρῆλθε δὲ τοῦτο θεασάμενη, κλῶνα δένδρου παρὰ τοῦ-
 σα, εἰς τὴν πηλὴν ἐβρίβη. ἐφ' οὗ καὶ κατέβη ὁ μύρμηξ διεσώθη. ἰξυ-
 τῆς δὲ τις μετὰ τοῦτο τοῦ καλὰ μόνου σωθεὶς, εἰδὼς τὴν παρῆλθε συλλαβὴν
 ἦεν. ὅτε δ' ὁ μύρμηξ ἐωρακὼς, τὴν τῇ ἰξυτοῦ πόδα εἶδεν. ὁ δὲ, ἀλγίστος,
 τοῦ τε καλὰ μόνου ἐβρίβη, καὶ τὴν περὶ σὸν αὐτοῦ φυχὴν ἐποίησεν.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λαοὶ, ὅτι αἱ τοῖς ἀνθρώποις χεῖριν ἀποδιδόναι.

Νυκτεῖς, καὶ βῆτος, καὶ αἴθυα.

Νυκτεῖς, καὶ βῆτος, καὶ αἴθυα ἐταίρους ποιησάμενοι, ἐμπορικὸν διέ,
 γινώσκοντες τὸν ἥμῃ οὖν νυκτεῖς ἀργύριον δανεισάμενοι, καὶ ἡμῶν
 εἰς τὸ μέσον. ἡ δὲ βῆτος, εἰδὼς τὰ μετ' ἐαυτῆς ἔλαβεν. ἡ δὲ αἴθυα τρεῖς τι,
 χαλκόν, καὶ ἀπέπλυσεν. χεῖμῶνος δὲ σποδοῦ χλομῆν, καὶ τῆς νεῶς πε-
 ριτρίψεως, πάντα ἀπολίσαντες αὐτοῖς ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. ὕβριλλον ἐκ βῆτος
 τοῖνυν ἡ μὲν αἴθυα τοῖς αἰγιαλοῖς ἀεὶ παρὰ σὸν δέ, μή ποτε τὴν χαλκὸν ἐκ βῆτος
 ἢ θάλατταν. ἡ δὲ νυκτεῖς τοὺς δανεισάμενους φοβούμενη, τῆς μὲν ἡ μέρα οὐ φαίνε-
 ται, νύκτωρ δ' ἐπὶ νομὴν ἔειπεν. ἡ δὲ βῆτος, τῆς τῶν παριόντων ἐσθλότητος ἐπι-
λαμβάνει.

Fabula significat non oportere ante q̄ uideas, uoce sola perturbari. 34

Leo, & Asinus, & Vulpes.

Leo, & Asinus, & Vulpes, inita societate egressi sunt ad uenandum. multa igitur praeda capta, iussit Leo Asino, ut diuideret sibi. At ille tribus partibus factis æqualiter, ut eligerent, eos horrabatur. & Leo iratus, Asinum deuorauit. Inde Vulpi, ut diuideret, iussit. illa uero in unā partem omnibus cōgestis, sibi minimum quiddam reliquit. tum Leo ipsi, quis te o optima diuider sic docuit? ea inquit, Asini calamitas.

Affabulatio.

Fabula significat, castigamenta hominibus esse aliorum infortunia.

Leo, & Vrsus.

Leo, & Vrsus simul magnum nacti hinnulum, de eo pugnant. grauiter igitur a se ipsis affecti, ut ex multa pugna etiā uertigine corripentur, defatigati iacebant. Vlpes at circūcirca eūdo, ubi p̄stratos eos uidit, & hinnulum in medio iacentem, hunc per utrosq; percurrento, rapuit, fugiensq; abiuit. at illi uidebant quidem ipsam, sed quia non poterant surgere, nos miseros dicebant. q̄a Vulpi laborauimus.

Affabulatio.

Fabula significat, aliis laborantibus, alios lucrari.

Vates.

Vates in foro sedens differebat, cū at supuenisset qdā derepēte, & nuntiasset, q̄ domus ipsius & fenestræ apertæ omnes essent, & quæ intus, ablata omnia, exiuit suspirando, & currendo ibat. at cū quidam uidisset ipsum currentem, heus tu inqt, q̄ alienas res præscire proferis, tuas ipsius non præuaticinabare.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui cum suam uitam prauè gubernant, quæ nihil ad se attinent, præscire conantur.

Formica, & Columba.

Formica sitiens descendit in fontem, ac tracta a fluxu, suffocabatur. Columba uero hoc uiso, ramum arboris acceptum in fontem proiecit, super quo sedendo formica, euasit. aut cepit autē qdā post hoc calamis cōpositis ad columbā cōprehendēdū ibat. hoc autem uiso, formica aucupis pedem momordit, qui dolens & calamos proiecit, & columba fugeret autor fuit.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere benefactoribus gratiam referre.

Vespertilio, & rubus, & Mergus.

Vespertilio, & Rubus, & Mergus inita societate mercatoriā decreuerunt uitam agere. Itaq; Vespertilio argentum mutuata piccit in medium, rubus uestem secum accepit, Mergus tertius, æs. & nauigauerūt. tempestate autem uehementi oborta, & naui euerſa, omnibus perditis, ipsi in terram euaserunt. ex illo igitur mergus litoribus semper affidet, num quopiam æs eiiciat mare. Vespertilio uero creditores timens, interdum non apparet, noctu ad pabulum exit. Rubus prætereuntium uesti inhæ-

ret, sicubi suam cognoscat quaerendo.

Affabulatio.

Fabula significat, in ea, quibus incumbimus, in posterum recidere.

Aegrotus, & Medicus.

A Egrotus quidā a medico rogatus, quomodo ualuisset, plus ait q̄ oporteret sudasse. ille aut bonū ait hoc esse. secūdo uero ab ipso iterum rogat⁹, quomodo habuisset. horrore correptū ait ualde cōcūsum fuisse. ille & hoc bonū esse ait. Tertio rogatus quomodo ualuisset, ait in intercutem incidisse. ille & hoc rursus bonum ait esse. inde ex domesticis quodam ipsum rogante, ut habes, ego ait heus tu ex bonis occidor.

Affabulatio.

Fabula significat maxime ex hominibus odio haberi, qui ī grām sēper loqui student.

Lignator, & Mercurius.

L Ignator quidam apud fluuium suam amisit securim, inops igitur consilii iuxta ripā sedēdo plorabat. Mercurius at̄ intellecta causa, & miseratus hominem, urinatus in fluuium, aureā sustulit securim, & an hāc esset, quā perdiderat, rogauit, illo nō eā ēc dicente, iterum urinatus, argenteā sustulit, illo neq; hanc esse suam dicente, Tertio urinatus, illam ipsam sustulit, illo hanc uere esse deperditam dicente, Mercurius probata ipsius aequitate, omnes ei donauit, ille profectus omnia sociis, quæ acciderant, narrauit. Quorum unus eadem facere decreuit, & ad fluuium profectus, & suam securim consulto demisit in profluentum, & plorans sedebat. apparuit igitur Mercuri⁹ & illi, & causa intellecta plorat⁹, urinat⁹ similiter aureā securi extulit, & rogauit an hāc amisisset, illo lætabundo & uere hāc est dicente. perosus deus tantam impudentiā, non solū illā detinuit, sed ne ppiā qdē reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, quantum iustis deus auxiliatur, tantum iniustis esse contrarium.

Afinus, & hortulanus.

A Sinus seruens olitori, quoniam parum comedebat, plurimū laborabat, precatus est Iouem, ut ab olitore liberatus, alteri uenderetur domino, cum Iupiter exoratus, iussisset ipsum figulo uendi, iterum iniquiore animo perferebat, q̄ prius onera, & coenum, & tegulas ferre. Rursus igitur, ut mutaret dominum rogauit, & coriario uenundatus est. peiorem itaq; prioribus herum nactus, uidens quæ ab eo fierent, suspirando ait, hei mihi mihi sero melius erat mihi apud priores heros manere. hic enim ut uideo, & pellem meam operabitur.

Affabulatio.

Fabula significat tunc maxime priores dominos a famulis expeti, cum de secundis periculum fecerint.

Auceps, & Cassita.

A Vceps anibus struxerat laqueos, Alauda uero hunc pcul uidens rogauit, quid nā operaret, eo urbē condere dicente, deinde pcul regresso, & abscondito, Galerita uiri

λαμβάνεται, εἴπου πλὴν οἰκείαν ἐπιγνώσῃ ζητοῦσα. Επιμύθιον.
 Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρὶν ἂν ἀπονοστήζομεν, τοῦτοισ' ἐσυστάρον πρὶν ἰππόμεν.

Νοσῶν, καὶ ἰατρός.

Οσῶν τις καὶ ὑπὲρ ἡ ἰατρῶν ἐρωτώμενος ὅπως διετηρήθη, ἀλλέον εἶπε ἢ
 δέοντος ἰσοδικεῖναι. ὁ δὲ, ἀγαθὸν εἶπε τοῦτ' εἶναι. ἐκ δὲ αὐτοῦ διὰ παρὰ αὐ-
 τῷ πάλιν ἐρωτηθεὶς ὅπως ἔσχε, φέρεται συλαθεὶς εἶπε στροφοῶς διατε-
 τινάχθαι. ὁ δὲ, καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν εἶπε. ἐκ δὲ τούτων αὐτοῖς ὅπως διεγέ-
 θετο. εἶπε ὑπὲρ πρὶν πεπρωμέναι. ὁ δὲ, καὶ οὕτω πάλιν ἀγαθὸν εἶπε. εἶτα
 τῶν οἰκείων πινὸς αὐτὸν ἐρωτήσαντος ὅπως ἔχεις, ἐγὼ εἶπε ὡς τὸς, ὑπὲρ ἂν
 ἴδων ἂν πόλλυμαι. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα ἂν ἀνθρώπων δυοῦραίνομεν, τοὺς πρὸς χρεὶν ἂν
 βουλομένους λέγειν.

Ξυλοδόμος, καὶ ἐρμῆς.

Υλοδόμος τις παρὰ τῷ ποταμῷ, ὃν οἰκίον ἀπέβαλε πέλεκυν. ἀμ-
 χυνὸν ἰνὸν παρὰ πλὴν ὕλην κατέσκατο ὡδύρετο. ἐρμῆς δὲ μακρὸν πλὴν
 αἰτίαν, καὶ οἰκτεροῦσ' ἂν ἀνθρώπων, κατέσκατο εἰς τὸν ποταμὸν χρυ-
 σοῦν ἀνήνεκε πέλεκυν. καὶ εἰ οὐτός ὅστις ἐν ἂν πώλεσεν ἥρως. τὸ δὲ, καὶ οὕτω
 φαμένον, αὐτοῖς κατέσκατο ἀργυροῦν ἀνέκομισε, τὸ δὲ, καὶ τοῦτον εἶναι τὸν
 οἰκίον εἰπόντος, ἐκ τούτου κατέβατο εἰς τὸν ποταμὸν ἀνήνεκε. τὸ δὲ, τοῦτο
 ἀληθὲς εἶναι τὸν ἀπολαύτα φαμένον, ἐρμῆς ἀποδείξαμενος αὐτῷ πλὴν δικαιο-
 σύνην, πείσας αὐτῷ ἐδωρήσατο. ὁ δὲ, παρὰ ξυλόμωτον, πόντο τοῦτο ἐταίροις
 τὰ συμβαίνοντα διεξέλεγε. ὡς εἰς τις τὰ ἴσα διακρίναται ἐβουλόσατο.
 καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθὼν, καὶ πλὴν οἰκείαν ἀξίτην ὕδατος ἀφῆκε εἰς τὸ
 ὄρυμα, καλῶν ἐλθόντων. ἐπιφανέας οὖν ὁ ἐρμῆς κατέκρινε, καὶ πλὴν αἰτίαν μα-
 κρὸν τὸ θρήνον, κατέβατο εἰς τοῖς χρυσὸν ἀξίτην ὕδατος ἀνέκομισε. καὶ ἥρως
 εἰ ταύτην ἀπέβαλε. τὸ δὲ, (ὡς ἡ δὴν, καὶ ἀληθὲς ἡ δὴν φήσαντος, μισήσας ὁ θεὸς πλὴν
 τοσαύτην ἀνείδειαν, τὸ μόνον ἐκείνην κατέκρινε, ἀλλ' ὁ δὲ πλὴν οἰκείαν ἀπέσκατο.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον σιωπᾷται, τοσούτον τοῖς ἀδίκ-
 οῖς ἀνέπαισται.

Ονος, καὶ κηπωρός.

Νοσ' ὑπηρετούμενος κηπωρῷ, ἐπειδὴ ὁλίγα μὲν ἦσθι, πολλὰ δὲ ἐμὸ-
 χθαι, ἤνυξεν τῷ διῷ, ὥς τε τοῦ κηπωροῦ ἀπαλλαγῆς ἐτέρω ἀπεμπο-
 ληθῆναι δεωότη. τοῦ δὲ διῷς ἐπακρύσαντος καὶ κελεύσαντος αὐτὸν κε-
 ραμεῖ προθῆναι, πάλιν ἐδυσσώρετο πολλόν, ἢ πρότερον ἀχθοφορῶν, καὶ τὸν τε
 πηλὸν, καὶ τὰς κεράμους κομίζων. πάλιν δὲ ἀμείψαι τὸν δεωότην ἰκέτευε.
 καὶ βυρσοδέψῃ ἀπεμπολήται. εἰς χεῖρον κατ' ἰνὸν τῶν προτέρων δεωότην ἐμ-
 πεσών, καὶ ὁρῶν τὰ παρ' αὐτῷ προκείμενα, καὶ σενάμων εἶπε. οἱ μοι τῷ τα-
 λαμῷ πῶρως. βέλτερον ἢ μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεωόταις μὲν. οὐτος γὰρ
 ὡς ὁρῶ, καὶ τὸν ἐρμῆς κατέκρινε. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοὺς προτέρους δεωότας οἰκέται ποθεῖν,
 ὅταν τῶν αὐτῶν λάβωσι πείρα.

Ορνιθοθήρας, καὶ κερυδαλός.

Ορνιθοθήρας ὄρνισιν ἴση παίζει. κερυδαλός δὲ τοῦτον πρόβλεπεν ἰδὼν,
 ἐπινοῶν τί τὸν ἐργάζοιτο. τοῦ δὲ, πάλιν κτίζειν φαμένον, εἶτα δὲ τὸν
 ῥωτέρω ἀποχρῆσθαι καὶ κερυδαλός, ὁ κερυδαλός τοῖς τῶν αὐτοῦ

λότοις πιτεύουσ', προσελθὼν εἰς τὸν ἐρώχον ἐλάω· τοῦ δὲ ἐρηνιστοῦρα ἐπιδρα-
μόντος, ἐκείνος εἶπεν· ὁ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίσεις, οὐ πολὺν χρόνον
τοὺς αἰσινῶνταις.

Επιμύθιον.

ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἶκον καὶ πόλιν ἐρημοῦται, ὅταν οἱ προσεσ-
τὲς χαλεπύνωσιν.

Οδοιπόρος.

Διοπόρος πολλὰν ἀνύσας ὁδὸν, ἤντατο, εἰ αὖτ' ἀνέσει τί, τὸ ἥμισυ τοῦ
τοῦ τῶν ἐρμῶν ἀνέσειν· πρὶν τυχὼν δὲ πῆρ' ἄλλ' ἐφ' οἰνίκων καὶ ἀμυγ-
δάλων, καὶ ταύτην ἀνελόμενος, ἐκείνους μὲν ἔφαγε· τὰ δὲ τῶν φοινί-
κων ὅσα, καὶ τὰ τῶν ἀμυγδαλῶν κελύφη ἐπίπινος ἀνέθηκε βωμοῦ, φήσας·
ἀπέχεις ὡς ἐρμῆ πῦρ ἄλγιν· τοῦ γὰρ ὀρεοῦτος τὰ ἐκ τῆς κῆρας, πρὸς σὲ διαμέ-
μημαι.

Επιμύθιον.

ο μῦθος, πρὸς αὐτὰρ ἀνελόμενον, καὶ τοὺς θεοὺς δὲ πλεονεξίαν καὶ τοσού-
τοις ὀλέσσειν.

Γαῖς, καὶ μήτηρ.

Αἷς ἐκ διδοσκαλείου πῦρ τοῦ συμμαθῆτος δέλτον κλέψας, ἤνεκε τῇ
μητρὶ· τῆς δὲ μή ἐπιπληξάσης, μάλλον μὲν ἢ ὅν' ἀποδεξαμένης, προσ-
ῶν τοῖς χρόνοις ἤρξατο καὶ τὰ μέζω κλέπειν· ἐπει το φέρων δὲ ποτε
ληφθεὶς, ἀπῆκε πῦρ πρὸς θαλάττον· τῆς δὲ μητρός ἐπομένης καὶ ὀλοσφρομένης.
ἐκείνος τῶν θυμῶν ἐδίδο βραχέα τινα τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι πρὸς τὸ οὖτος· τῇ
δὲ ταχέως τῶν σωματι τοῦ παιδὸς προσείσης, ἐκείνος τὸ οὖτος τῶν ὀδύσιν δε-
κνῶν ἀφείλκε· τῆς δὲ μητρός καὶ τῶν ἄλλων καὶ τηροῦντων, ὥς οὐ μόνον κέ-
κλοντο, ἀλλ' ἦδη καὶ εἰς πῦρ κατέβηκεν, ἐκείνος εἶπεν· αὐτὴ γάρ μοι τῇ
ἀπὸ λείας γέγονα αἷτος· εἰ γὰρ ὅτε πῦρ δέλτον ἐκεκλόφην ἐπὶ πλεῖστον, εἰ
αὐτὸ μὲν τοῦτον χωρήσας νῦν ἡγόμεν ὅς τ' ἐν θαλάττῳ.

Επιμύθιον.

ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μὴ κατ' ἀρχὴς ἐκλαζομένων, ἐπὶ μείζονα αὐτὸν εἰσε-
λασθῶν.

Γομήν, καὶ θαλάσση.

οἱ μὲν ἐν παρθαλασσῇ τῷ πρὶν νύκτωρ νέμων, ἰωρακῶς χαλκῶνισαν
πῦρ θαλάττῃ, ἐπεθύμησε πλεῖστον πρὸς ἐμπορίαν· ἀπὸ πολλήσας
ὅν τὰ πρὸ βραχέων, καὶ φοινίκων βαλαῖς πριάμενος, αὐτὸν καὶ χερσὶν
δὲ σπασσὶν ἔλκετο, καὶ τῆς νύκτος κινδυνούσης ἐκπύριζεσθαι, πᾶντα τὸν φόρ-
τον ἐκ βαλῶν εἰς πῦρ θαλάττῃ, μόλις κεν ἡ τῆς νύκτος διεσώθη· μετὰ δ' ἡμέρας οὐκ
ὀλίγας παρόντος πινός, καὶ τῆς θαλάττης, ἔτυχε γὰρ αὐτὴν χαλκῶσαι, πῦρ
ἡρεμίαν θαυμάζοντος, ὃν πολλαῶν οὗτος εἶπε· φοινίκων αὐτῷ ὡς εἰσὶν ἐπὶ
θυμῇ, καὶ δὲ τῶν φαίνεται ἡ συχέλουσα.

Επιμύθιον.

ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις, μαθήματα γίνονται.

Γοῖα, καὶ μηλιά.

οἱ δὲ καὶ μηλιά τῇ καλῶς ἤρξαν· πολλὰν δ' ἀμολιστήσεων μετὰ
γενόμενων, βράτος ἐκ τῆς πλεονεξίας ἀκούσας φραγμῶν, πεινῶν μεθ' αὐ-
τῶν εἶπεν ὁ φίλος ποτε μαρτυρεῖται.

Επιμύθιον.

ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν πᾶσι τῶν ἀμείνων αἰτίαι, καὶ οἱ μηδὲν ὁ ἄλλος πειρῶν-
ται αἰτία.

Ασπίλαξ.

Ασπίλαξ τυφλὸν ζῶν ἔστι· φησὶν ὅτι τῇ μητρὶ, συγκαμένην μη-
τρὶ ὀρώ· εἴτοι αὐτῆς φησι, λιβαίου ἐσθλῆς πεπληρωμένη· καὶ κτεῖ του
πάλιν, χαλκῆς φησι φησὶν κτεῖ του ἀκούω· ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβού-
σα εἶπεν· ὡς τέκνον· ὡς ἦδη καὶ ταμνασθῆναι, οὐ μόνον ὅλκωσ' ἐστέρησαι, ἀλλὰ καὶ
ἐκείνης, καὶ ὁσφρήσεως.

Επιμύθιον.

ο μῦθος

uerbis credendo, accessit ad cassidem, & capta est. at aucupe accurren-
te, illa dixit, heus tu, si talem urbem condis, non multos inuenies
incolentes.

Affabulatio.

Fabula significat, tunc maxime domos & urbes desolari, cum praefecti molesti fuerint.

Viator.

Viator multa confecta uia, orauit, siquid inuenerit, dimidium
Mercurio dedicaturum. nactus igitur peram cariotarum, & amy-
gdalarum plenam, atque ea accepta, eas comedit. sed cariota-
rum ossa, & amygdalarum cortices super altari quodam imposuit, locutus
habes o Mercuri uotum. nam rei inuetae exteriora & interiora tecum par-
tior.

Affabulatio.

Fabula aduersus uirum auarum, qui & deos ob cupiditatem fallit.

Puer & Mater.

Puer ex literario ludo condiscipuli librum furatus, tulit
matri, cum ea uero non corripuisset, sed potius amplexata fuisset, p-
uectus aetate coepit & maiora furari. in ipso autem furto aliquando
deprehensus, ducebatur recta ad mortem. at sequente, & lugente matre,
ille carnisfices orabat, ut breuia quaedam matri narraret in aurem.

quae cum illico ori filii se admonisset, ille aurem dentibus de-
morsam abscidit. matre autem, & aliis accusantibus, quia non solum fura-
tus sit, sed & in matrem impius esset, ille ait, haec enim mihi
perditionis fuit causa. si enim cum librum furatus fui, me corripuisset, non
ad haec usque procedendo, nunc ducerer ad mortem.

Affabulatio.

Fabula significat, eorum, quae non in principio puniuntur, in maius augeri
mala.

Pastor, & Mare.

Pastor in maritimo loco armentum pascens uiso tranquillo
mari, desiderauit nauigare ad mercaturam, uenditis
igitur ouibus, & palmarum fructibus emptis, soluit. tempestate
uero uehementi facta, & naui in periculo ut submergeretur, omni o-
nere eiectione in mare, uix uacua naui euasit incolumis. post uero dies non
paucos transeunte quodam, & maris (erat enim id forte tranquillum)
quietem admirante, suscepto sermone, hic ait, cariotas iterum ut uidetur de-
siderat, & propterea uidetur quietum.

Affabulatio.

Fabula significat calamitates hominibus documento esse.

Punica, & Malus.

Punica, & malus de pulchritudine contendebat. multis contentioni-
bus interim factis, rubus ex proxima sepe audiens definamus
ait o Amice aliquando pugnare.

Affabulatio.

Fabula significat in praestantium seditionibus, uilissimos quoque co-
nari esse aliquos.

Talpa.

Talpa caecum animal est. dixit igitur aliquando matri, morum ma-
ter uideo, deinde rursus ait, thuris odore plena sum. & tertio
iterum, aerei inquit lapilli fragorem audio, Mater uero responden-
do ait, o filia ut iam percipio, non solum uisu priuata es, sed &
auditu, & olfactu.

Affabulatio.

C

Fabula significat, nonnullos iactabundos, impossibilia promittere, & in minimis redargui.

Vespæ, & perdices.

Vespæ, & perdices sitibundæ ad agricolam iuerunt ab eo petentes bibere, promittentes pro aqua hanc gratiam redditurum, perdices fodere vineas, vespæ circum circa eundo aculeis arcere fures, at agricola ait, sed mihi sunt duo boues, qui nihil promittendo, omnia faciunt, melius igitur est illis dare, quam uobis.

Affabulatio.

Fabula in uiros perniciosos, qui promittunt quidem iuuare, lædunt autem admodum.

Pauo, & Monedula.

Avibus creaturis regem, Pavo, orabat ut se ob pulchritudinem eligeret. eligentibus autem eum omnibus, monedula suscepto sermone ait, sed si te regnare, aquila nos persequi aggressa fuerit, quomodo nobis opem feret?

Affabulatio.

Fabula significat, principes non modo propter pulchritudinem, sed & fortitudinem, & prudentiam eligi oportere.

Singularis animal, & Vulpes.

Singularis agrestis super quadam fidens arbore dentes acuebat. uulpe rogante causam, quare nulla preposita necessitate dentes acueret, ait, non ab re hoc facio. nam si me periculum inuaserit, minime autem me tunc acueendis dentibus occupatum esse oportebit, sed potius paratis uti.

Affabulatio.

Fabula significat aduersus periculum preparatum esse oportere.

Calsita.

Calsita laqueo capta plorans dicebat, hei mihi misere, & infelici uolucris. Non autem surripui cuiusquam, non argentum, non aliud quicquam pretiosum. Granum autem tritici paruum mortis mihi causa fuit.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui ob uile lucrum, magnum subeunt periculum.

Hinnulus.

Hinnulus aliquando ceruo ait, Pater tu & maior, & celerior canibus, & cornua præterea ingentia gestas ad uindictam, cur nam igitur sic eos times? & ille ridens ait, uera quidem hæc inquis fili. unum uero scio, quod cum canis latratum audiueris, statim ad fugam nescio quomodo efferor.

Affabulatio.

Fabula significat, natura timidos nulla admonitione fortificari.

Lepores, & Ranæ.

Lepores aliquando in unum profecti, suam ipsorum deplorabant uitam, quod foret periculis obnoxia, & timoris plena, quod & ab hominibus, & canibus, & aquilis, & aliis multis consumantur. melius itaque esse mori semel, quam toto uitæ tempore timeri. hoc igitur firmato, impetum fecerunt simul in paludem, quasi in eam insulturi, & suffocandi. sed cum ranæ, quæ circum paludem sedebant, cursus strepitu percepto, illico in hanc insilissent, ex leporibus quidam prudentior esse uisus aliis

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πῶν ἀλαζόνων, τὰ ἀδύνατα καὶ τε παλὴλλονται. καὶ
οἱ τοῖς ἐλαχίστοις ἐλέγχονται.

Σφῆκες, καὶ πέρδικες.

Σφῆκες καὶ πέρδικες διίφη στωερόμενοι, πρὸς γεωργὸν ἦλθον παρ' αὐ-
του αἰτῶντες πῖναι, ἐπεὶ πέλλομενοι αὐτῇ τοῦ ὕδατος ταύτην πλὴν χρε-
ειν, ἃ ποδῶσιν. οἱ μὲν πέρδικες, σκάψαν τὰς ἀμπελούς. οἱ δὲ σφῆ-
κες κύκλω περιόντες, τοῖς κέντροις ἀποσβεῖν τοὺς κλέπτας. ὁ δὲ γεωργὸς
ἔφη· ἂλ' ἐμοὶ γὰρ εἰσι δύο βόοις, οἱ μὲν ἐπὶ παλὴλλονται, πᾶντα ποῖσιν. ἂλ' ἐμὲ
νοῦν οὐκ ἔστιν ἐκείνοις δοῦναι, ἢ πῶρ ὁ μὲν.

Επιμύθιον.

Ο μύθος πρὸς ἀνδροαυτῶν, ὡφελῆν μὲν ἐπὶ παλὴλλοντας, βλάπτοντας
δὲ μετὰ λα.

Ταῶς, καὶ κολοῖός.

Ὡς ὁρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταῶς ἐαυτὸν ἡξίου β' ἡξί-
λος χειροτνεῖν. αἰρουμένων ὃ τοῦτο πᾶντων, κολοῖός ὑπολαβὼν ἔφη.
ἂλ' εἰ σὺ βασιλεύοντος ἀετὸς ἡμᾶς καὶ καδῶκεν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῶν
ἐπαρκέσεις.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι τοῦσ' ἀρχόντας οὐ δεῖ καὶ ἄλλος μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥῶμην καὶ
φρόνησιν ἐκλέγεσθαι δεῖ.

Μονιός, καὶ ἀλώπηξ.

Ονιός ἀγριος ἐπίπινος ἐσὼς δένδρεα, τοὺς ὁδόντας ἐθελῶν. ἀλώπηξ δὲ
ἐρομένη πλὴν αἰτίαν, ὅτι μηδεμιᾶς προσεκμένης ἀνέκινος, τί δὲ ὁδόν-
θη γὰρ, ἔφη, δὲ ἀλότως τοῦτο ποιεῖ. εἰ γὰρ με κίνδυνος πᾶσι δύναι, ἔκταν
μετ' ἡμεῶν πρὸς τοὺς ὁδόντας ἀνατῶν ἀπολαύειν θέσει, ἀλλὰ μάλλινον
μοῖς οὐσι χρῆσθαι.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ πρὸς τὴν κίνδυνον παρκαυδάζεσθαι.

Κορυδαλός.

Ορυδαλός ἐς πύλιν ἀλούς, θρηνῶν ἐλεγε. οἱ μοι τῶν ταλαιπώρων,
καὶ δυστήνων πῆνῶ. οὐ χρυσὸν οἶσφι σέμνη, πινός. οὐκ ἀργύρεον. οὐκ ἂλ-
λό γε πῶν τιμίαν. κύνκος δὲ σίτου μικρός, εἰς θανάτόν μοι προσέειπεν.

Επιμύθιον.

Ο μύθος, πρὸς τοὺς δεῖς κέρδους ὄντας, μέγαν ὑμῶν μύτους κίνδυνον.

Νεβρός.

Εβρός ποτε πρὸς πλὴν ἔλαφον εἶπε. πᾶσι τῶν, σὺ καὶ μέγαν καὶ ταχύτε-
ρος κύνων πέφυκας. καὶ κέρτα πρὸς τοῦτοισ' ὑπὲρ φυᾶ φέρεις πρὸς
ἂμωσαν. τί δὴ ποτ' οὐκ ἔγωγε φοβῆ. καὶ κύνος γελῶν εἶπεν. ἀλη-
θῆ μὲν ταῦτα φῆς τέκνον. ἀλλ' οἶδα, ὥς ἐπειδὴν κύνος ὑλακὴν ἀνέυστω, αὐτῇ
καὶ πρὸς φυγὴν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκφύρομαι.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι τοῦσ' φύσει λειλοῦς, δεῖ μὲν παραινέσεις ῥῶννυσιν.

Λακτοῖ, καὶ βράδαχοι.

Ι λακτοῖ ὄρεα στωερόντες, εἰς αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀπεκλαίον-
το εἰόν, ὥς ἐπὶ σφαλῆς εἶη καὶ ἀλλήλοισ' ὁπλίσας. καὶ γὰρ καὶ ὁ αὐτὸς ὁ
πῶν, καὶ κύνων, καὶ αἰτῶν, καὶ ἂλ' ἁπάντων πολὺν ἀνάλισκονται. βέλτιον
εἶναι θανεῖν ἂν παρ' αὐτῶν, ἢ δεῖ εἰς τῶν. τοῦτο τοῖς κύνων κινδυνεύοντες, ὡρμησεν καὶ ἂλ-
ταῦτα εἰς πλὴν λίμνην, ὥς εἰς αὐτῇ ἐμπεσούμενοι καὶ ἀποπνιγνόμενοι. τῷ δὲ
καὶ θημύτων κύκλω τῷ λίμνης βαρύνων ὥς τῇ τοῦ σφοδρου κτύπον ἦσαν, δι-
πύς εἰς ταύτην εἰς πηδουάντ', τῷ λακτῶν τις ἀλ' ἡνέσθρος τῷ δυνάων τῷ ἂλ' ἁπάντων,

c ii

ἔφη· σῆτε ταῦροι· μηδὲν δεινὸν ὑμῶς αὐτοῦς διαπράττειν. ἦ δὲ ὅς ὄρατε καὶ
ἡμῶν ἑτέρῳ δὲ ξυλάττεσθαι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴλοῖ, ὅτι οἱ δύσυχωτοι, οἱ ἐτέρων χείροντα παρόντων παραμυ-
θουῦνται.

Οὐτος, καὶ ἰσως.

Νοσ' ἰσως ἐμαχόμενοι, ὡς ἀφθόνως προσέμενον, καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς
μὴ δ' ἀχύνων ἀλὶς ἔχων. καὶ ταῦτα πλεῖστα λαμπρῶν· ἐπεὶ καὶ
ἐὸς ἐπέση πολέμου, καὶ ὁ στρατιώτης ἔνοπλον ἀνέβη τὸν ἰσως πειν-
ταχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ μέσση τῶν πολεμίων ἐσίλασε,
καὶ ὁ ἰσως πλεῖστον ἐκείτω, ταῦτα ἑωρακῶς ὁ ὄντος, τὸν ἰσως μεταβαλλό-
μενος ἐταλαίωζεν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴλοῖ, ὅτι οὐδέ τούτῳ ἀρχόντι καὶ πολυσύτοις ξηλοῦν, ἀλλὰ τὰς
καὶ ἐκείνων φθόνον, καὶ ἐν κίνδυνον ἀναλογισομένους πῶς πενίαν ἀναπαύειν.

Φιλαργυρος.

Ιλαργυρός τις ἀπαύειν αὐτῷ πῶς οὐσίαν ἐφαργυροῦμενος, καὶ χρυ-
σοῦ βῶλον ποιήσας, εἴ τι νῦν πῶς κατάρτυξε, συγκαταμύξας ἐκεῖ καὶ
ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ ἐννοῦν· καὶ καὶ ἡμέραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἐβλεπε.
τῶν δ' ἐργῶν τις αὐτὸν παρατηρήσας, καὶ ὁ γὰρ οὐδὲ συννοήσας, ἀνορύξας
τὸν βῶλον ἀνέλαβε. καὶ δὲ ταῦτα καὶ κείνος ἐλθὼν, καὶ κένον ἐν τόπῳ ἰδὼν,
θρηνην ἤρξατο, καὶ τίλλει τὰς ῥίχας. εἶδον δὲ τις ὁλοφυρόμενος ἔτιος ἰδὼν, καὶ
πῶς αὐτὸν πυθόμενος, μὴ οὐτως εἴπεν ὁ ὄντος ἀνδρὶ. οὐδὲ γὰρ ἔχων ἐν χρυσὸν
εἶχε. λίθον οὖν αὐτῷ χρυσοῦ λαβὼν θέσ. καὶ νόμιζε σὶ ἐν χρυσὸν εἶναι. πῶς αὐ-
τῷ γὰρ σὶ πλεῖστον χρεῖαν· ὡς ὅρα γὰρ ὅτι ὁ χρυσὸς ἦν, εἰ χρεῖσαι ἦτορ τῷ
κατὰ ματσοῦ.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴλοῖ, ὅτι οὐδὲν ἡκτῆσις, ἐὰν μὴ ἡ χρῆσις προσῇ.

Χῆνος, καὶ γέρας.

Χῆνος καὶ γέρας ἵς ταῦτο τοῦ λήμωνος οἰόμενον. τῶν δὲ θηρίων ἐπι-
φανείων, οἱ μὲν γέρας κοῦφοι ὄντες, ταχέως ἀπὲρ πῆσαν. οἱ δὲ χῆ-
νοὶ δὲ ἐξ ἑαυτοῦ σωματικῶς μέναιοντες, σωελήφθησαν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴλοῖ, ὅτι καὶ οἱ ἀλώσει πόλεως, οἱ μὲν ἀκτῆμονος ὁ χερῶς φύγου-
σιν· οἱ δὲ πλεῖστοι θηλάδουσι ἀλισκόμενοι.

Χελώνη, καὶ ἀετόν.

Ελὼν ἀετοῦ ἐλθεῖν ἰππαστὴν ταύτην διδύξατο. καὶ δὲ, παραινέτος πόρ-
ρῶ τοῦτο τῷ φύσει αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μάλλον τῇ δεήσει προσέκειτο.

λαβὼν οὖν ταύτην τῷ ὄντος, καὶ εἰς ὑψὺς ἀνεκέναν, εἰς ἀφῆκεν. ἡ
δὲ, κατὰ πλεῖστον πεσοῦσα, συνετέλεθ.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴλοῖ, ὅτι πολλοὶ οἱ φιλονεικίαι τῶν φρονιμωτέρων παρακούσαν-
τες, ἑαυτοὺς ἐβλάψαν.

Υῦμα.

Υῦμα ποτὲ πηδῆσασα, εἰδὼς πόδα ἀνθρώπος ἐκείνου. ὁ δὲ, ἐν ἡρακλῆος
εἰδὼς συμμάχου ἐκείνου. τῆς δὲ, ἐκείνου αὐτῆς ἀφελόμενος, σενάξας
εἶπεν· ὡς ἡράκλειος, εἰ εἰδὼς ὑῦμα οὐ συνεμάχησας, πῶς ἵς μείζονι ἀ-
ταγωνιστῇ συνεργίσει.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴλοῖ, μὴ δεινὸν εἰδὼς τῶν ἐλαχίστων τοῦ θεοῦ δείδαι, ἀλλ' ἵς τῶν ἀγα-
θαίων.

Ελαφος.

Ελαφος τὸν ἐπὶ τὸν περὶ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπὶ ἡ ἴονος οἰέμετο, τὸν
μὲν ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὸν ξηρὸν δὲ τοῦτο κωμηχρῶτα ἔχου-
σα, ἐν δὲ λιγνὸν, πρὸς θάλατταν, ὅθεν οὐδὲν ὑπὸ πῆδαι. παρακαλεῖον-
τες δὲ ζῆλον, καὶ τοῦτο συχασόμενοι, αὐτῆς κατέστρεψαν. ἡ δὲ ἐκ τῶν ὀφθαλ-
μῶν

φύρετο

ait sistite o socii, nulla re graui uos ipsos afficite, iam ut uidetis, & nobis alia sunt animalia timidiora.

Affabulatio.

Fabula significat, miseros grauioribus aliorum consolari calamitatibus.

Asinus, & equus

Asinus equū beatū putabat q̄ abundāter nutrire, & accurate, cū ipse neq; palearū satis haberet, præsertim q̄ defatigatus. cū at tēpus institit belli, & miles armatum ascendit equum huc, il- luc ipsum impellendo, ceterum & in medios hostes insiluit, & equus vulneratus iacebat. his uisis asinus equum mutata sententia miserum existimabat.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere principes, & diuites imitari, sed in illos inuidia, & periculo consideratis, paupertatem amare.

Auarus.

Avarus quidam cum omnia sua bona uendidisset, & aure- am glebam fecisset, in loco quodam infodit, una defosso illic & animo suo, & mente, atq; quotidie eundo, ipsam uidebat.

id autem ex operis quadam obseruando cognouit, & refossam glebam abstulit. post hæc & ille profectus, & uacuum locum uidens, lugere cœpit, & capillos euellere. hunc cū quidā uidisset sic plorantē, & causam audiuiisset, ne sic ait o tu tristare. neq; enim habens aurum, habebas. lapidē igitur pro auro acceptū reconde, & puta tibi aurū ēē. eū- dem enim tibi usum præstabit. nam, ut uideo, neq; cum aurum erat, ute- bare.

Affabulatio.

Fabula significat, nihil esse possessionem, nisi usus adfuerit.

Anseres, & Grues.

Anseres, & Grues in eodem prato pascebantur. uenatoribus at ui- sis, grues, quod essent leues, statim euolauerunt, anseres ue- ro ob onus corporum cum mansissent, capti fuerunt.

Affabulatio.

Fabula significat, & in expugnatione urbis, inopes facile fu- gere, diuites aut seruire captos.

Testudo, & Aquila.

Testudo orabat aquilam, ut se uolare doceret. ea at admonente p- cul hoc a natura ipsius esse, illa magis precibus instabat. accepit igitur ipsam unguibus, & in altum sustulit, inde demisit, hæc autem in petras cecidit, & contrita est.

Affabulatio.

Fabula significat, multos, quia in cōtentionibus prudentioribus nō au- diuerint, se ipsos læsisse.

Pulex.

Pulex aliquando saltans, uiri pedi inhæsit, hic autem Herculem in auxilium inuocabat. at hic cum illinc rursus saltasset, suspirādo ait, o Hercules, si cōtra pulicē nō auxiliatus es, quomō cōtra maiores ad uersarios adiuuabis?

Affabulatio.

Fabula significat non oportere in minimis Deum rogare, sed in ne- cessariis.

Cerua.

Cerua altero obcæcata oculo, in litore pascebatur, sanum oculum ad terram propter uenatores ha- bens, alterum uero ad mare, unde nihil suspicabatur. præter- nauigātes aut qdā, & hoc cōiectātes, ipsam sagittarūt. hæc at seipam lu-

C ii

gebat, qđ unde timuerat, nihil passa foret, qđ nō putabat malū illaturū,
ab eo proditam.

Affabulatio.

Fabula significat, saepe quæ nobis noxia uidentur, utilia fieri,
quæ uero utilia, noxia.

Cerua, & Leo.

Cerua uenatores fugiēs in speluncā ingressa est, i Leonē at ibi cū i
cidisset, ab eo cōprehensa est. moriēs at dicebat. hej mihi qđ hoīes
fugiens, in ferarum immitissimum incidi.

Affabulatio.

Fabula significat, multos homines dum parua fugiunt pericula, in ma
gna incurrere.

Cerua, & Vitis.

Cerua uenatores fugiēs, sub uite delituit. cum prateriissent at parū
per illi, cerua prorsus iam latere arbitrata, ui
tis folia pasci incepit. illis uero agitat, uenatores con

uerſi, & quod erat uerum arbitrati, animal aliquod sub foliis occultari.
sagittis confecerunt ceruā. hæc aut moriēs talia dicebat, iusta passa sum,
non enim offendere oportebat, quæ me seruauit.

Affabulatio.

Fabula significat, qui iniuria benefactores afficiunt, a Deo puniri.

Afinus, & Leo.

Cum Afino Gallus aliquādo pascebat. Leonē aut aggresso afinū,
gallus exclamauit, & leo (aiunt enim hunc galli uo
cem timere) fugit. at afinus ratus propter se fugere aggres
sus est statim leonē, ut uero pcul hūc persecutus est, quo nō ampli⁹ gal
li pueniebat uox, cōuersus leo deuorauit. hic uero moriēs clamabat, me
miserū, & dementem. ex pugnacibus enim non natus parentibus, cuius
gratia in aciem irruī?

Affabulatio.

Fabula significat, plerosq; hoīes, inimicos, qđ se de industria humiliarū,
aggredi, atq; ita ab illis occidi.

Olitor, & Canis.

Olitoris canis in puteum decidit, olitor autem ipsum
illinc extracturus, descendit & ipse in puteum. ratus autem canis
accesſisse ut se inferius magis obrueret, olitorem uer
sus momordit. hic at cū dolore reuersus, iusta inquit patior. nā cur unq
sui interfectorem seruare studui?

Affabulatio.

Fabula in iniustos, & ingratos.

Sus, & canis.

Sus, & canis mutuo conuitiabantur. & sus iurabat per
Venerē proculdubio dentibus discissurum canē. canis uero ad hæc
disſimulanter dixit. bene per Venerem nobis iuras. signifi
cas enim ab ipsa uehementer amari, quæ impuras tuas carnes
degustantē, nullo pacto in ſacellū admittit. & sus pp hoc igī magis pſe
fert dea amare me. nam occidentē, aut alio quouis modo lædentē oī
no auersatur. tu tamen male oles & uiua, & mortua.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes oratores, quæ ab inimicis obiiciuntur, ar
tificiose in laudem conuerrere.

φύρετο, ὥς ὕφ' ἧς μὲν ἐδεδοίκεν, μηδὲν παθεῖν, ἢν δ' ἔκ' ὧς κινῶν ἐπαίξιν, 30
ὑπὲρ ταύτης προδεδομένη.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι πολλὰς ἡμῖν τὰ βλαβερά δοκῶντα ὠφέλιμα γίνεται,
τὰ δ' ὠφέλιμα, βλαβερά.

Ελαφος, καὶ λέων.

Ἄκρος κνηγὸς φύγουσα, εἰς ἄβυσσον εἰσέδν. λέοντι δ' ἐκὼ πῶριτυρῶ-
σα, ὑπ' αὐτ' συνελήφθη. θνήσκουσα δ' ἔλεχεν, οἳ μοι ὅτι ἀνθρώποις φύ-
γουσα, τῶ τῶν θηρῶν ἀγριωτάτῳ περιέπεσον. 35

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροῦς κινδύνους φύγοντες, με-
γάλων ἐπειράθησαν.

Ελαφος, καὶ ἄμπελος.

Ἄκρος κνηγὸς φύγουσα, ὑπ' ἄμπελιν ἐκρύβη. παρελθόντων δ' ὀ-
λίγων ἐκείνων, ἢ ἔλαφος τελέως ἦδη λαθεῖν ὄψεσθαι, τῶν τῆς ἄμπε-
λιν φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. τούτων δὲ σειομένων, οἱ κνηγὸι ἐπιστρέφον-
τες, καὶ ὁ πῶρ ἢν ἀληθὲς νομίσαντες τ' ἰσχύων ὑπὲρ τοῖς φύλλοις τί κρύπτειν, 40
βέλεσιν ἀνέειλον πλὴν ἔλαφον. ἡ δὲ θνήσκουσα, τριαὺς ἔλεγε. Δίκα καὶ πέπνυθα.
οὐ γὰρ ἔλα πλὴν σώσεσάν με λυμαίνεσθαι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι οἱ ἀνθρώποις τοῦτο δορυγέταις, ὑπὲρ θεοῦ κολλάζονται.

Ὄνος, καὶ λέων.

Νῶ ποτὲ ἀλεξυῶν σιωεβόσκετο. λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ
ἀλεξυῶν ἐφώνησε. καὶ ὁ μὲν λέων, φασὶ γὰρ ἔσθιον πλὴν ἀλεξυῶνος φω-
νὴν φοβεῖσθαι, ἐφυγεν. ὁ δ' ὄνος νομίσας ὅτι αὐτὸν πεφθυῖναι, ἐπέ-
σβαλεν αὐτῷ τῷ λέοντι. ὡς δὲ πόρρω τούτον ἐδίωξεν, εἴθ' αὖ μὴ κέτι ἢ τῷ ἀλε-
κσυῶτος ἐφάνη φωνή, στραφείς ὁ λέων ὑπεθεσινῆσθαι. ὅδε, θνήσκων ἐβόα. ἄ-
θλιος ἐγὼ καὶ ἀόητος. πολέμιστ' ὅν γὰρ μὴ ὦν γονέων, τίνοος χρεῖν εἰς πόλεμον
ἔξωρμήθην. 45

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπεινοὺς μύθοις ἐπίτηδες τοῖς ἐχθροῖς
ἐπιτίθενται. καὶ οὐ τῶς ὅς ἐκείνων ἀπόλλυνται.

Κητώδης, καὶ κύων.

Ἡ πωρὸν κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. ὅδε κητώδης βουλόμενος αὐτὸν
ἐκείθεν ἀνενεκῆν καὶ τῇ λθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ. οἰηθείς δ' ὁ κύων, ὡς
καὶ τῷ πρώτῳ μάλλον αὐτὸν παρὰ γέγονε κατὰ δύσιν, εἰς κητώδην στρα-
φείς ἐδρακεν. ὅδε, μετ' ὁ δαύησεν παρ' αὐτῶν, Δίκα καὶ φησι πέπονθα. τί δή ποτε γὰρ
εἰς αὐτό χεῖρα σῶσαι ἐσπούδασα. 50

Επιμύθιον.

Ο μῦθος, πρὸς ἀδίκοις, καὶ ἀχαρείστοις.

Σῦς, καὶ κύων.

Υς καὶ κύων ἀλλήλοισι διελιοδρῶντο. καὶ ἡ μὲν σῦς, ὥμνυε κατὰ τῆς
ἀφροδίτης ἢ μὴν τοῖς ὁδοῦσιν ἀνὰ ῥέξιν πλὴν κύων. ἡ δὲ κύων πρὸς ταύ-
τα εἰρωνικῶς εἶπε. καλῶς κατὰ τῆς ἀφροδίτης ἡμῖν ὁ μὲν εἰς ὁδοῦσιν
λαοὶς γὰρ ὅς αὐτῆς ὅτι μάλιστα φιλῶται. ἡ δὲ τῶν σῶν ἀκαθάρτων σκερῶς
γενόμενον, οὐδ' ἄλλως εἰς ἱερὸν προσίεται. καὶ ἡ σῦς, ὅδε, ἔσθον μὲν εἰς μάλα δὴ
ληθὲν ἢ θεὸς σφύρουσά με. εἰς γὰρ κτείνανται, ἢ ἄλλως λυμαινόμενον παντά-
πασιν ἀποστρέφεται. σὺ μὲν τοι κακῶς ὄλεις καὶ ζῶσαι καὶ τεθνηκῆα. 55

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἐρήτορων, τὰ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ὀνείδη, ὁμι-
λοῦντες εἰς ἑπαινον μεταχρηματίζουσιν.

Υς, καὶ κύων.

Σ, καὶ κύων πῶρι δὴ τοῦ κλέος ἤρξατον. ἔφη δ' ἡ κύων δὴ τοῦ κλέος ἔτιν μάλιστα
 ὅ πάντων τ' πεζῶν. καὶ ἡ ὕς ὑποτυχεῖται πρὸς ταῦτά φησιν. ἀλλ' ὅταν
 ἔδωκε λέειν, ὅτι καὶ τυφλὸς τοῦς σπυτῆς σκύλακος τίκεις.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐστὶν τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τελείᾳ τι κοί-
 νεται.

Ουίς, καὶ κερκίνος.

Φίς κορκίνω σπυδιταῖτο, ἐταρρείαν πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος. ὁ μὲν
 ὅ οὗ κερκίνος ἀπὸ τοῦ ὦν ἐν ἴσῳ, μεταβαλέσθαι καὶ κένον παρῆναι
 τῆς πεινουργίας. ὁ δὲ, οὐδὲ ποῦν ἐαυτὸν παρῆναι πει, ἴσῳ μόνον. ἐπιτηρή-
 σαι δ' ὁ κερκίνος αὐτὸν ὑπὸνται, καὶ ὅσον οἶον τε πείσεις, φονδίει. τῷ δ' ὅφει-
 ωσ μὲν θαλάσῃ ἐκταθείας, ἐκείνος ἔειπεν. οὐτως ἔδει καὶ πρὸς αὐτὸν διθυ καὶ
 ἀπὸ τῶν ἑτῶν. οὐδὲ γὰρ αὐτὸν τὴν πύλιν ἐπείσεις. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς φίλοις (αὐτὸν δὲ λαὸν προσόντες, αὐτὸν μάλιστα βλά-
 πονται.

Γοιμήν, καὶ λύκος.

Οιμήν νεογνὸν λύκου σκύμνον διδῶν, καὶ ἀνελόμενος, (αὐτὸν γὰρ κυδὼν
 ἔδει φαν.) ἔπει δ' ἡ γοιμήν, εἰπο τε κύκνος πρὸς βάρυν ἤρπασε, μὲν τ' κυ-
 τῶν καὶ αὐτὸς ἐδίωκε. τῶν ὅ κινῶν ἔδει ὅτε μὴ διαναμένων ἔκτα λαβῆν
 ἐν λύκῳ, καὶ διῆ. ταῦτα ὑποστρέφοντων, ἐκείνος ἡκολούθη, μέγιστος αὐτὸν
 ἔκτα λαβὼν οἷα δὴ λύκος συμμετάχῃ τ' θύρα, εἶτα ὑπέστρεφεν. ἐπὶ δὲ μὴ λύ-
 κος ἔξωθεν ἀρ' ἐπείσει πρὸς βάρυν, αὐτὸς λάθρα θύων, ἀμα τοῖς κυδὼν ἐπὶ οἷν-
 τῷ. ἔως ὁ ποιμήν σφαγασάμενος, καὶ συνείς ἐσθλάμενον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀ-
 νερτήσας ἀπέκτειναν. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσις ποτηρῆ, χρυσὸν ἡ τοῦ οὐ γέφυ.

Λέων, καὶ λύκος.

Ἐων γιγρῶσαι, αὐτοὶ καὶ κελιμύκος αὐτὸν. παρῆσιν δ' ἐπισκελφό-
 λῶν ἐν βασιλείᾳ τῶν ἀλώπεκος, τὰλλα τῶν ζώων. ὁ τοῖνυν λύκος
 λαβόμενος διηκρίσας, καὶ τῇ γόρει παρὰ τῷ λέοντι τ' ἀλώπεκος, ἄτε
 ὅτι παρὰ τῶν πεινῶν ἐν πάντ' αὐτὸν κρατοῦνται, καὶ διῆ. ταῦτα μὴ δ' εἰς ἐπί-
 σκελιν ἀπὸ γιγρῶν. οἱ τοσούτω δὲ παρῆν καὶ ἡ ἀλώπηξ. καὶ τῶν τελευταίων
 ἡ κερκίνα τοῦ λύκου ρήματα. ὁ μὲν ἐν λέων καὶ αὐτῆς ἐβρυχάτο. ἡ δ' ἀπο-
 λογίνας κερκίνα ἀπὸ τῆς σφαγῆς, καὶ τίς ἔφη τ' σπυελθόντων τοσούτων ὡφέλησεν, ὅσον
 ἐπὶ πᾶντα χόσε πείρηνοςήσασα, καὶ θεραπείαν ὑπὲρ σου παρὰ ἰατρῶν ζητήσασα,
 καὶ μαθῆσαι. τ' δὲ λέοντος δὴ τῆς πύλιν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, ἐκείνη φη-
 σιν, εἰ λύκον ζῶντα ἐκδείρασ, πῶ αὐτοῦ θύρα θερμὴν ἀμολέσῃ. καὶ τοῦ λύκου
 κειμῶν, ἡ ἀλώπηξ γελάσας ἔειπεν. οὐτως ἔχον τὸν δεσπότην πρὸς δυσμεσίαν
 κινεῖν, ἀλλὰ πρὸς ἀμείναι.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καὶ ἐκείνην μηχανώμενος, καὶ ἐαυτοῦ πῶν πάλιν περ-
 ῖε πει.

Γωγ.

Ονή τις ἀφ' ὅρα μέθυσον εἶχε. τοῦ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλον-
 σα, τοῖον δὲ τι σφίγγεται. καὶ κερκίνα μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης πα-
 ρατηρήσασα, καὶ νεκροῦ δίκην ἀναισθητοῦνται, ἐπὶ δὲ μὲν αὐτῶν, ἐπὶ δὲ
 τὸ πολυάνορον ἀπενεκοῦσαι κατέθετο καὶ ἀπὸ τῶν. ἡνίκα δ' αὐτὸν ἡ δὴ αἰσθη-
 φειν ἐσφάσασατο, προσελθῶσα πῶ θύραν ἔκωπτε τ' πολυάνορος. ἐκείνη ὅ φη-
 σαντος τίς ὁ πῶ θύραν κατέπῳ, ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο, ὅτι νεκροῖς τὰ στήλα κομί-
 ζων, ἐπὶ πᾶσι. καὶ κένος, μή μοι φαίην ἀλλὰ πᾶν δὲ βέλτιστε μάλλ' προσέ-
 νεκε.

Sus, & canis.

Sus, & canis de foecunditate certabāt, dixit autē canis foecūda ēē maxi-
me pedestrium omnium. & sus occurrēs ad hāc inquit, sed cū hāc
dicis, scito & cecos tuos te catulos parere.

Affabulatio.

Fabula significat non in celeritate res, sed in perfectione iu-
dicari.

Serpens, & Cancer.

Serpens una cum Cancro uiuebat, inita cum eo societate.
Itaq; cancer simplex moribus, ut & ille mutaret admonebat
astutiam. hic autem minime obediebat. cum obserua-
set igitur cancer ipsum dormientē, & pro uiribus cōpressisset, occidit. at ser-
pente post mortem extenso, ille ait, sic oportebat ante hac rectum, &
simplicem esse. neq; enim hanc poenam dedisses. Affabulatio.

Fabula significat, qui cum dolo amicos adeunt, ipsos offen-
di potius.

Pastor, & Lupus.

Pastor nuper natum lupi catulū reperit, ac sustulit, unaq; cū canibus
nutriuit. at cum adoleuisset, siquādo lupus ouem rapuisset, cū cani-
bus & ipse persequebatur. cū canes uero aliquando non possent assequi
lupum, atque ideo reuerterentur, ille sequebatur, ut cum ipsum
affecutus esset, ut lupus particeps foret uenationis. inde redibat. sin autē lu-
pus extra non rapuisset ouem, ipse clam occidens, una cū canibus come-
debat, donec pastor cum coniectasset, & intellexisset rē, de arbore ipsum su-
spendit, & occidit.

Affabulatio.

Fabula significat, naturam prauam bonos mores non nutrire.

Leo, & Lupus.

Leo cum consenuisset, agrotabat iacens in antro, accesserant autē uisi-
tatura regem prater uulpem, cætera animalia. lupus igitur
capta occasine accusabat apud Leonem uulpem quasi
nihili facientem suum omnium dominum, & propterea neq; ad uisi-
tationem profectam. interim affuit & uulpes, & ultima
audiuit lupi uerba. Leo igitur contra eam infremuit, sed defen-
sionis tpe petito, & qs inquit eorum, q conuenerunt tantū pfuit, quantū
ego, quæ in omnē partē circuiui, & medicamentū pro te a medico q̄siui,
& didici. cum autem leo statim ut medicamentū diceret, iperasset, illa i-
quit, si lupo uiuente excoriato, ipsius callidam pellem indueris. & lupo
iacente, uulpes ridens ait, sic non oportet dominum ad maleuolentiam
mouere, sed ad beneuolentiam.

Affabulatio.

Fabula significat, eum, qui quotidie machinatur, in se ipsum laqueū uer-
tere.

Mulier.

Mulier quædā uirum ebriū habebat. ipsum autē a morbo liberatu-
ra, tale qd cōmenta est. aggrauatū. n. ipsum ab ebrietate cū obser-
uasset, & mortui instar insensatum, in humeros eleuatum in
sepulchretum allatum deposuit, & abiuit. cum uero ipsum iam sobrium
esse coniectata est, profecta ianuam pulsauit sepulchreti, ille autem cū di-
ceret, quis est, qui pulsat ianuam? uxor respondit, mortuis cibaria fe-
rens ego adsum. & ille, nō mihi comesse, sed bibere o optime potius af-

fer, tristificas enim me, cū cibi, non potus meministi. hæc at pectus plā-
gendo, hei mihi miseræ inquit, nam neq; astu profui. tū enim uir non
solū non emēdatus es, sed peior quoq; te ipso euasisti. i. habitū tibi dedu-
ctus est morbus.

Affabulatio.

Fabula significat nō oportere i malis actibus imorari. nā & nolētē quā-
doque hominem consuetudo inuadit.

Cycnus.

Vir diues anseremq; simul, & cycnum nutriebat nō ad eadem ta-
men, sed alterū cātus, alterū mēse gratia. cū at oporteret anserē
pati ea quorū causa nutriebat, nox erat, ac discernere tēpus nō permisit
utrunq;. cycnus autē p anserē abductus, cātat cantū quendā, mortis exor-
dium, & cantu significat naturam, mortē uero effugit suauitate canēdi.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpe Musicen differre mortem.

Aethiops.

AEthiopem quidam emit, talem ei colorē inesse ratus negligētia
eius, qui prius habuit, ac assumpto in domum, omnes ei adhi-
bit abstersiones. omnibus lauacris tentauit mūdare, & colorem quidē
transmutare non potuit, sed morbum dolor parauit.

Affabulatio.

Fabula significat, manere naturas, ut a principio prouenerunt.

Hirundo, & Cornix.

Hirundo, & Cornix de pulchritudine cōtendebant. respondēs autē
cornix ei dixit, sed tua pulchritudo uerno tempore flo-
ret, meum uero corpus etiam hyeme durat.

Affabulatio.

Fabula significat durationem corporis decore meliorem esse.

Butalis.

Butalis a fenestra quadam pendeat, uespertilio autē profecta ro-
gauit causam, qua re die silet, nocte canit. cum autem id ea
non incassum hoc facere dixisset, nam die canendo olim capta fue-
rat, & propterea ex illo prudens euasit, uespertilio ait, sed non nūc te ca-
uere oportet, cum nulla utilitas, sed ante quā capereris.

Affabulatio.

Fabula significat in infortuniis inutilem esse pœnitentiam.

Cocleæ.

Rustici filius affabat cocleas. cū autē audiret eas stridētes, ait o pes-
simæ aīantes domibus uestris icensis uos canitis?

Affabulatio.

Fabula significat omne intempestiue factum, uituperabile.

Mulier, & Ancillæ.

Mulier uidua operosa ancillas habens, has solebat noctu excita-
re ad opera ad Gallorum cantus. hæc uero assidue
defatigatæ labore, uisum est oportere domesticum occidere gal-
lum, tanquam illum qui noctu excitaret heram. euenit autē ipsis hoc fa-
cto, ut in grauiora inciderent mala. nam hera ignorans
gallorum horam, temporius eas excitabat.

Affabulatio.

Fabula significat plerisq; hominibus consilia esse malorum causas.

Mulier uenefica.

Mulier uenefica diuinarum irarū propulsiones promittens, multa
facere perseuerabat, & lucrū inde facere. quidam igī accusauerūt

θεκε. λυπώεις γάρ με θρώσεως ἀλλὰ μὴ πόσεως μνημονεύων. ἡ δὲ, τὸ 573ος παρ
 τόξα σε, οἱ μοι τῇ δυστήνῳ φησίν. ὃ δὲ γὰρ ἐδὲ σὺ λισσαμένη ὤνησα. σὺ γὰρ αὐτὸ οὐ
 μόνον οὐκ ἐπαυθύνθης, ἀλλὰ καὶ χείρων σαυτοῦ γέγονας, εἰς ἐξίν σοι κατὰ τὰ
 7ος τὴ παύσας.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι δαίει τοῖς κακῶς πράξεσιν ἐλ γρονίζειν. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ μὴ
 δέλοντι τῷ ἀθρόῳ πῶς ἐξ ἑσος ἐπιτίθεται.

Κύνος.

Νῆρ δὲ πορῶν, χῆνά τε ἄμα καὶ κύκνον ἔβρεον. ἔκ ἐκτὶ τοῖς αὐτοῖς μὲν
 αὐτοῖ. ἐν μὲν γὰρ, ὡς δὴς, ἐν δὲ, ἵαπέξῃς οὐκ ἐκεν. ἐπεὶ δὲ ἐλθὲ τὴν χῆνα πα-
 θέν ἐφ' οἷς ἐβέβρεον, νύξ μὲν ἦν. καὶ διαγινώσκῃς ὁ καιρὸς οὐκ ἀφῆκε
 ἐκείνῳ τὸν. ὁ δὲ κύκνος αὐτὴν τὴν χῆνός ἀπαχθεῖς, ἀλλὰ τι μέλος θανάτου προσίμ-
 1ον. καὶ τῇ μὲν ὡς μὴ μὲν πῶς φύσιν. πῶς δὲ τελευτῶν, διαφύγει τῷ μέλῳ.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἡ μουσική, τελευτῆς ἀναβολὴν ἀπορροῖται.

Λίτιος.

Ιθίοπα τις ὠνήσας, τοῖς αὐτῷ δὲ χρῶμα εἶναι δοκῶν, ἀμελεία τῇ
 αὐτῷ πρὸτερον ἔχοντος. καὶ παραλαβὼν οἴκῳ, πόντα μὲν αὐτῷ προσή-
 2γε τὰ εὐμάτα, πᾶσι δὲ λουδοῖς ἐπειρᾶτο καθεαίρειν. καὶ τὸ μὲν χρῶμα
 μεταβαλὼν οὐκ εἶχε. νοσέει δὲ ἐπὶ πονεῖν παρεσκιάσεν.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι μὲν οὖν αὐτῷ φύσει, ὡς προήλθον πῶς ἀρχῇ.

Χελιδών, καὶ κερῶν.

Ελισίων, καὶ κερῶν πρὸς ἡμέρας. ὁ μὲν οὖν ἐλιδόνη. ὁ ποταμὸς δὲ ἡ κερ-
 3ῶν πρὸς αὐτῷ εἶπεν. ἀλλὰ ἐπὶ μὲν σὺν ἡμέρας πῶς ἐκρινῇ ὥραν αὐ-
 θῆ. ἐπὶ δὲ ἐμὸν σῶμα καὶ χερῶν παρὰ τῇ.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ παρὰ τὰς τῶ σῶματος, δὲ πρὸς πείρασ κρείττων ὄσιν.

Βούταλις.

Οὐταλὶς ἀπὸ τινος θυελλὸς ἐκρέματο. νυκτεῖς δὲ προσελθόντες, ἐπὶ
 4θάνω πῶς αὐτῇ, δὲ ἡν ἡ μέρας μὲν ἡσυχάζει, νύκτωρ δὲ ἀλλὰ. τῆς δὲ,
 μὴ μάτην ἔστω ποιεῖν ἀγούσης, ἡ μέρας γὰρ ποτε ἀδουσα σιωπῇ
 5φθῇ, καὶ ὅς τῳ αὐτῷ ἐκείνου ἐσωφρονίσθη, ἡ νυκτεῖς εἶπεν. ἀλλ' οὐ γὰρ σε φυ-
 λάττει οὐδὲ δαί, ὅτε μὴ δὲ ὀφείλῃς. ἀλλὰ πρὶν, ἡ συλλήφθῃ.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκτὶ τοῖς ἀτυχίμασιν ἀνόνητος ἡ μετένοια.

Κοχλίας.

Εωροῦ παῖς ὡπῆα κοχλίας. ἀκούσας δὲ αὐτῷ Ἰυλόντ, ἔφη. ὡς καὶ
 6ζῶα, τῷ οἰκῶν ὑμῶν ἐμπροσθέντων, αὐτοὶ ἀδεῖ;.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καὶ ὁρῶμενον ἐπὶ πείρῃ.

Γυνή, καὶ δερᾶται.

Υνὴ χίρα φιλεργὸς δερᾶται δὲ ἐχουσα, ταύτας εἰσθὲ νυκτὸς ἐξεί-
 7ρεν ὡς τὰ ἔργα, πρὸς τὰς τῶν ἀλεξυδόνων ὡς δὲ. αἱ δὲ, συνεχῶς τῷ
 πόνῳ ταλαίπωρ ἔμνηται, ἐγνωσαν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἀποκτείναν ἀλεξυδόν-
 8α, ὡς ἐκείνῳ νυκτὸς ὕβρις ἀνίστατο πῶς δὲ ἀπὸ τῶν. σιωπῇ δὲ αὐτῶν ἔστω δια-
 πρᾶξις, χαλεπῶς τε τοῖς ἀφῆσιν. ἡ δὲ δεσπότης ἀγνοῦσα
 πῶς τῷ ἀλεξυδόνων ὥραν, ἐνυχῶς τερον ταύτας αὐτῇ.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶς ἀνθρώποις, τὰ βαλδύματα κακῶν αἰτια γίνεται.

Γυνὴ μάγος.

Υνὴ μάγος θείων μνημάτων ἀποδοπισμοὺς ἐπαίελλομένη, πολλὰ
 9διετέλει ποιοῦσα, καὶ κέρδους αἰτεῦ. ἐν ἐχουσα. γράφει μὲν δὲ τινὸς

ε iiiii

αὐτὸν ὅτε βέβαιο, ἔβλον. καὶ καὶ τοὺς διηγεσθῆσαν, ἀπὸ τῶν εἰς θαλάσσαν. ἰδὼν δὲ
 τις ἀπαγομένην αὐτὸν ἔφη. ἢ τὰς τῶν θεῶν ὀργὰς ἀποδέξειν ἐπὶ πᾶσι μέ-
 νη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλὴν μεταπίπτει ἡ δεινότης. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλονται, μὴ δὲ μικρὰ ποιῆσαι. οὐ-
 νάμενοι. Γαλῆ.

Ἀλλ' εἰς ἐργασίαν εἰσελθούσα χαλκίως, πῶς ἐκείνη κειμένην πᾶσι λει-
 γυρῶν. ξυμμένης δὲ τῇ γλώτῃ, αἶμα πολὺ ἐφείρω. ἡ δὲ, ἡ δειτο, νο-
 μίζουσα τι τοῦ σιδήρεος ἀφαιρῶν, ἀχρὶς δὲ πᾶσι τε λῶς πᾶσαν πῶς γλῶσ-
 σαν ἀνέλωσεν. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος, πρὸς τοὺς ἐν θαλάσῃ αἰσῶντες βλάπτονται.

Γεωργός.

Ἐωρῶς τις σκάπῃ, χρυσὴν πᾶσι τυχε. καὶ ἐκείνην οὖν, πῶς γὰρ ὡς
 γυρῶν αὐτῇ δὲ ἐργασίᾳ ἐσεφε. τῷ δὲ, ἡ τύχη ἐπιστάσα, φησὶν. ὡς οὐ-
 ρος, τί τῇ γῇ τὰς ἐμὰς ὁδὸς προσανατίθης, ἀπὸ τῆς ἐπὶ σοὶ δέδωκε, παλ-
 τίσαι σε βελομένη. εἰ γὰρ ὁ καὶ εὖς μεταβάλοι, καὶ πρὸς ἐτέρως χεῖρας τοῦτό
 σοι δὲ χρυσὸν ἔλθοι, οἱ δὲ ὅτι τῇ καὶ αὐτὸς μετὰ τύχην μέμνη. ἐπιμύθιον.
 Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι χρὴ εἰς ὁδὸν γένην ἐπιγνώσκων, καὶ τοῦτο χεῖρας ἀφαι-
 ρίσθαι. Ὀδοιπόροι.

Υοπνέσας καὶ τὰ ταῦτα εἰς ὁδοιπόρουν. ἢ θατέρου πέλεκα δὲρόντος, ἄτε-
 ρος ὁ μὴ δὲρόντος παρὲν αὐτῶν μὴ λείπειν δὲρόντος, ἀλλ' ὁ δὲρόντος μὴ λείπειν
 κρόντος ὅς ἐπελθόντος αὐτοῖς ὅς ἐν πέλεκα ἀποβελήσῃ, ὅς ἔχον αὐτῶν
 διακόμενος, πρὸς εἰς μὴ δὲρόντος σιωποῦντος ἔλεγε, ἀποβελήσῃ. ὅς ἐπὶ
 πεν, ἀποβελήσῃ λέγει, οὐκ ἀποβελήσῃ. καὶ γὰρ καὶ ὅτε ἔν πελεκα δὲρόντος
 δὲρόντος ἔλεγε, οὐκ ὁ δὲρόντος μὴ. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν ὁδὸν χημάτων, οὐδὲ εἰς ταῦτα
 συμφορὰς βέβαιον εἶσι θίλοι. Βάτραχοι.

Υοπάτραχοι ἀλλήλοισι ἐγεινύων. αἰέμοντο δὲ, ὁ μὲν εἰς ἐκ βελήσῃ καὶ
 δὲρόντος τῆς ὁδοῦ λίμνη. ὁ δὲ, οἱ δὲ, μικρὸν ὅς ὁδὸν ἔχων. καὶ δὲ ὅς ἐν
 τῇ λίμνῃ θατέρω παραινούντος πρὸς αὐτῶν μεταβῆναι, ὡς αἰ ἀστρα
 λεσερῶς διαίτης μεταλάβῃ, ἐκείνος οὐκ ἐπείθετο, λέγων οὐκ ἀποβελήσῃ
 ἔχειν τῆς τοῦτο σιωποῦντος αὐτοῦ. ὡς οὐ σιωπῇ ἀμαρῶν παρελθούσας αὐτῶν
 σιωπῇ. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι καὶ πῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φάλοισι ἐπιχειροῦντες, φθάνου-
 σιν ἀπολλύμενοι πρὶν ἂν εἰς βέλτιον ἵκνῃται.

Μελιττῶν γῆς.

Ἦς μελιττῶν γῆς εἰσελθὼν, ὅς κακὴ μέλις ἀπὸντος, εἰς κηλὸν ἀφεί-
 λῃ. ὁ δὲ, ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ τὰς κυλῆλας εἶδεν ἐρήμους, εἰς κηλὸν ἔ-
 κατ' αὐτὰς διδρῶν ὁ μὲν. αἱ δὲ μέλισσαι ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπατήκου-
 σαι, ὡς κατέλαβον αὐτῶν, τοῖς κέντροις ἔπαιον, καὶ τὰ χεῖρας διετίθοντο.
 ὁ δὲ, πρὸς αὐτὰς, καὶ κηλὴν ὡς, ἔν μὲν κηλῇ φαντα ὡς τὰ κηλὴ ἀθῶν ἀφί-
 κατε, εἰ δὲ εἰς ἐπιμελῶν μὲν ὡς τὰ κηλῇ φαντα. ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι οὐ τῶν ἀνθρώπων τινες, οἱ ἀγνοοῦντες τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυ-
 λαττόμενοι, τοὺς θίλους ὡς ἐπιβούλους ἀποβελήσῃ.

Ἀκνῶν.

Ἀκνῶν ὅστις εἰς θαλάσῃ διαταμένη. ταύτην λέγει
 ταῖς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττόμενην, οἱ σκοπέλοις παραβαλλά-
 ττοις

eam impietatis, & conuicerunt, & damniatā ducebant ad mortē, uidēs autē 42
quidam eam duci, ait tu quæ deorum iras auertere promitte-
bas, quomodo neq; hominum consiliū mutare potuisti? Affabulatio.
Fabula significat multos magna promittentes, ne parua qdē facere pos-
se.

Mustela.

Mustela in officinam ingressa ferrarij ibi iacentem circumlambe-
bat limā, rafa igitur lingua, sanguis multus ferebatur. hæc at læ-
tabatur, rata ex ferro aliquid auferre, donec penitus totam lin-
guam absumpsit.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui in contentionibus se ipsos offendunt.

Agricola.

Agricola quidam fodiendo aurū reperit. quotidie igitur terrā ut
ab ea beneficio affectus coronabat. cui autē fortuna adstans inq̃
heus tu, cur terræ mea munera attribuis, quæ ego tibi dedi ditatu-
ra te? nam si tempus immutetur, & in alias manus hoc
tuum aurum eat, scio te tunc me fortunā accusaturum. Affabulatio.
Fabula significat, oportere benefactorem cognoscere, atq; huic gratiā re-
ferre.

Viatores.

Duo quidam una itinerabantur, & cum alter securim reperisset, al-
ter, q nō iuenit, admōebat ip̃m, ne diceret iueni, sed iuenim⁹. sed
paulo post, cū aggredierentur ipsos, q securim perdiderant, habēs ipsam.
persequentibus illis, ad eū, q una itinerabatur, dicebat, perimus, hic at a-
it, perii dic, non perimus. etenim & tunc, cū securim inuenisti,
inueni dixisti, non inuenimus.

Affabulatio.

Fabula significat, qui non fuerunt participes felicitatum, neq; in
calamitatibus firmos esse amicos.

Ranæ.

Dvæ ranæ uicinæ sibi erant, pascebātur autē, altera in profundo, &
procul a uia stagno, altera in uia parū aquæ habens. uerū, cū q in
stagno, alteram admoneret, ut ad se migraret, ut tutio-
re cibo frueretur, illa non paruit, dicens firmissima
teneri huiusce loci cōsuetudine, quousq; obligit currū p̃tereuntē ipsam
confringere.

Affabulatio.

Fabula significat, homines quoq; praua aggredientes citi-
us mori, quam mutantur in melius.

Apiarius.

In mellarium ingressus quidam domino absente fauum abs-
tulit. hic autem reuersus, ut alueolos uidit inanes, stando quod
in his erat, perscrutabatur. Apes autem e pastu redeun-
tes, ut deprehenderunt ipsum, aculeis percutiebāt. pessime q; tractabāt.
hic autem ad eas, o pessimæ animantes, furatū uestros fauos illæsum di-
misistis, me uero satagentem uestri percutitis. Affabulatio.
Fabula significat, sic hominū quosdā ob ignorantia inimicos non ca-
uere, amicos autem ut insidiatores repellere.

Alcedo.

Alcedo auis est solitaria semper in mari uitam degens, hanc dici-
tur, hominum uenationes cauentem, in scopulis mariti-

C iiii

Hæc ridendo ait, ne timeas fili.

Nō enim ex tuis quicq̃, sed uomis ex alienis .

A ffabulatio, Quod oporteat aliena restituere,
& non murmurare.

Γερὶ ἀλώπεκος καὶ βάτου .

Φράγμαους ἀλώπηξ ὥς ὕπδρ βαίνην θέλει,
ὀλιγοανούσαι, καὶ βάτου δεδραγμένη,
ἐξέσθ' πέλμα, λοιδορεῖ δὲ πῶν βάτον .
μή μ' φου σεαυτῶν, μή μ' ἐπδρ κένος φάτο .

Επιμύθιον πρὸς τοὺς τὰ εαυτῶν καὶ σὺ πῶνταις,
ταὶ δὲ πῶν ἐτέρων καὶ τηγορῶνταις .

De Vulpe, & Rubo.

Sepem Vulpes transilire ut uoluit,
Lapsa, ac rubo innixa
Percussa planta, conuitia dicebat Rubo.
Increpa te ipsam, non me ille ait .

A ffabulatio, Aduersus eos, q̃ sua tacēt uitia, &
aliena reprehendunt.

Γερὶ κώνωρος καὶ ταύρου .

Κώνωρ καὶ θήρ πρὸς κέρασ' ταύρου πάλαι,
ὅν πδρ κέλευεν εἰ πδρ ἐκπῆναι θέλει,
ἢ κενυσε δ' ὥς πδρ οὐκ ἐγνωσθημένον,
οὐτω δὲ μὴ πῆσαντος αἰώθησιν λάβη .

Επιμύθιον πρὸς τοὺς λογιζομένους εαυτοὺς εἶναι
ἢ σφοδρῶς ἢ δινακτοὺς, ἢ φονίμοις, μὴ ὅνταις δέ .

De Culice & tauro.

Cullex olim in cornu tauri sedebat,
Quem dicere iussit, an se uolare uelit,
Audiuit, quemadmodū nō nouerat sedentē,
Ita neq; euolantem sentiret .

A ffabulatio, Aduersus eos, qui uolūt esse docti,
potentes ue, aut prudentes, nec sunt.

Γερὶ ἐλάφου, καὶ ἀμπέλου .

Ελάφον ἐβήλαυνον οἱ κυνηγεταί,
ἢ πρὸ δασείαις ἀμπέλοις ἀπεκρύβη .
τὰ φύλλα βιβρώσκουσαι δὲ πῶν ἀμπέλων .
κυνηγετούντων ἀνίκωσ' ἐθρᾶ θη .

Επιμύθιον πρὸς τοὺς κακοποιῶντας τοὺς αὐτῶν
δούλους .

De Cerua, & uite.

Cervam persequabantur uenatores,
Quæ densis in uitibus delituit .
Sed folia uitium cum comederet,
Venatoribus iure præda fuit .

A ffabulatio Aduersus eos, qui male faciunt be-
nefactoribus suis.

Γερὶ ὄφιος, καὶ γεωργῷ.
Ο φιν ἔλων τίς αὐτ' ὀλίθρου παιδίον,
 πλὴν ἦπ' ἔπειτα τ' ἔριζε, καὶ φιλῆν ἔλεα.
 ὕψι δὲ φησι, πῶς γένοιτο συμβάσεισ,
 ἕως συτὺ μῆλον, γόνδ' ἐγὼ πέσον βλέπω;
Επιμύθῳ, ὅτι αἱ μεγάλαι ἔχθραι, ἀδιὰ Μακροί εἰσιν.
 De Serpente, & Agricola.

Serpentem quis pro filii interitu
 Percussurus, petrâq; scidit, & amare uolebat.
 Sed ait scipens. quomô fient conuentiones,
 Quandiu tu tumbâ, hunc ego lapidē uideo.
Affabulatio magnas inicitias, ēe irrecôciliabiles

Γερὶ παιδὸς, καὶ σκορπίου.
Ως ἀκρίδας θήρην παῖς τις, σκορπίῳ
 προὔτεινε χεῖρας. ὅς δὲ, μὴ φάσῃς ἔφη.
 ὡς εἴ γε μου φάσσειας, ἐκ νόλων σένων,
 καὶ τὰς ἀληθεῖς ἐκ κενώσεως ἀκρίδας.
Επιμύθῳ, ὅτι αἱ κακοὶς ἀνθρώποις, μὴ συμμίγνυται.
 De Puero, & scorpio.

Cum locustas cepisset puer quidam, scorpioni
 Porrigebat manus, is autem, ne attigeris ait.
 Mam si me tetigeris, suspirando ex sinu
 Veras quoq; locustas abiicies.

Affabulatio, Cum malis hominibus conuersa-
 ri non oportere.
 Γερὶ συός, καὶ μυός.

Σὺς εἰλικέ τις μῦθον ἔργον ὄντ' ἀσπίδας.
 οὗς χαλκὸς ἐλέποντες, ἔστησαν γέλων.
 ὁ μὲν δ' ἐπὶ ζῶν, εἶπε μετὰ δακρύων,
 ὡς οὐδὲ σὺ δαύκαδε καὶ τρέφειν ἔνα.
Επιμύθιον πρὸς τοὺς τὰ ἐαυτῶν παραπτώματα
 πρὸς ἐλέποντας, τὰ δὲ τῶν ἑτέρων γελῶντας.
 De sue, & Mure.

Sus quidam murē trahebat ad sedandâ esuriē
 Quos uidentes fabri ferrarii, riserunt.
 Mus uero adhuc uiuēs ait lachrymarē plen⁹,
 ne unum quidem potestis pascere suem.

Affabulatio, Aduersus eos, qui suos casus negli-
 gunt, alienos uero derident.

Γερὶ ὄνου, καὶ λέωντος.
Ως ἔρων λέωντος δέσμα τοῖς ὁμοῖοις ἔνος,
 ἦν χειρὸν εἶναι τις, αἰσθάνους βλέπων.
 ἐπεὶ δὲ γυμνὸς τῆς λέωντος οὐρέθῃ,
 ὄντος μύλων ἐμνησε τῆς ἀταξίας.
Επιμύθιον. ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι αἱ πρὸς ἀξίαν τιμαί,
 τὰ χύστα λύενται.

Quare reliquū ī medio sequētis quaternionis.

mis nidificare. cæterum aliquando paritura, pullos fecit. egressa autem ea ad pabulum, euenit mare a uehementi concitatum uento, eleuari supra nidum, atq; hoc submerso, pullos perdere. hæc uero reuersa, re cognita, ait, me miseram, quæ terram ut infidiatricem cauens, ad hoc confugi, quod mihi longe est infidius.

Affabulatio.

Fabula significat homines etiam quosdam ab inimicis cauendo, ignaros in multo grauiores inimicis amicos incidere.

Piscator.

Piscator in fluuio quodā piscabatur. extēsis autem retibus, & fluxu comprehenso utrinq; funi alligato lapide, aquam uerberabat, ut pisces fugientes incaute in retia inciderent. cum quidā uero ex iis, q; circa locū habitabant, id facere uideret, in crepabat, quod fluuium turbaret, & claram aquam nō sineret bibere, & is respondit, sed nisi sic fluuius perturbetur, me oportebit esurientem mori.

Affabulatio.

Fabula significat ciuitatum etiam rectores tunc maxime operari, cum patrias in seditionem induxerint.

Simius, & delphis.

Moris cū esset nauigantibus melitēses catulos, & simios adducere in solamen nauigationis. quidam habebat secum & simium. cum autem peruenissent ad Sunium atticæ promontorium, tempestatem uehementem fieri contigit. naui autem euersa, & omnibus tantibus, natabat & simius. Delphis quis ipsum conspicatus, & hominem esse ratus digressus leuabat ad terram perferens. ut uero in Piræo fuit Atheniensium nauali, rogauit simium an genere esset atheniensis. cum autem hic diceret & claris hic esse parentibus, rogauit, an & piræum sciret. ratus autem simius de homine eum dicere, ait, & ualde amicū esse ei, & familiarē, & delphis tanto mendacio indignatus submergens ipsum occidit. Affabulatio.

Fabula in uiros qui ueritatem ignorantes existimant se decipere.

Muscæ.

In cella quadam melle effuso, muscæ aduolâtes comedebāt. implicitis autem earū pedibus euolare nō poterant. cū uero suffocarent, dicebant. Misere nos. quia ob modicum cibum perimus.

Affabulatio.

Fabula significat, multis gulam multorum malorum esse causam.

Mercurius, & Statuarius.

Mercurius scire uolens quanti apud homines esset, iuit in Statuarii, transformatus in hominem, & uisa statua Iouis, rogabat, quanti quis ipsam emere posset. hic autem cum dixisset drachma, risit, & quanti Iunonis ait, cum dixisset, pluris, uisa & sua ipsius statua, ac opinatus cum nuntius sit deorum, & lucrosus, maximam de se apud homines haberi rationem, rogauit de se. statuarius uero ait, si hæc emeris, & hanc additamentum do. Affabulatio.

Fabula in uirum gloriosum, qui nullius apud alios est pretii.

ἔρμῃς, καὶ τειρεσίᾳ.

ῥμῆς βουλόμενος πῶς τηρεῖται μαθητὴν εἰ ἀληθὲς ὕψι γινώσκει, καὶ ἴσως
 εἰ πῶς αὐτοῦ βῆς ὕψι ἀγροικίᾳ, ἥκον ὡς αὐτὸν εἰς ἄστυ ὁμοιωθεὶς ἀνθρώ-
 πῳ. καὶ παρ' αὐτῷ κατέχθη. τῆς δὲ πῶν βοῶν ἀπαλάσας ἀπέλθεις
 τῷ τειρεσίᾳ, ἐκείνος παρὰ λαβὼν τὸν ἔρμην ὕψι ἔλθον, οἰωνόν τινα περὶ τοῦ κλέ-
 πτου σκεψόμενος. καὶ τούτῳ παρήναι φράζειν αὐτῷ, ὅτι τινὰ αὐτῶν ὀρνίθων θε-
 ᾶσινται. ὁ δ' ἔρμῃς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἀέτον ὕψι ἀεισδῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ
 διηπάμενος, ἔφρασε. τοῦ δὲ, φήσας νῦν μὴ πρὸς αὐτοὺς εἶναι ὀρνίθους, ἐκ δὲ αὐ-
 ρου κορώνην εἶδεν ἐπὶ πινος δένδρου καὶ θημύην, καὶ ποτὲ μὲν αὐτὸν βλάπτουσαν,
 ποτὲ δὲ πρὸς πῶν γῆν καὶ τακὺ πῆσσαν καὶ τῷ μαίῳ φράζει. καὶ ὅς, ὑποτυχὼν
 εἶπεν. ἄλλ' αὐτῇ γε ἡ κορώνη διόμνυται τὸν τε οὐρανὸν καὶ πῶν γῆν, ὥς ἐάν σὺ
 θέλῃς, τὰς ἐμὰς ἀπολήψομαι βούσ.

Ἐπιμύθιον.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσεται αὐτὸς, πρὸς αὐτὸν καὶ πῆν.

Κυώδης.

χρὼν τῆς οὐοῦ κύνας, τὸν μὲν ἐτέρον, θηρδύειν εἰσίδουξε, ἣ δὲ λοιπὸν οἰκο-
 φυλακῇ. καὶ δὴ εἰ ποτὲ ὁ θηρδύειν ἡ γρῶν τι, καὶ ὁ οἰκουρὸς συμ-
 μετεῖχεν αὐτῷ τῆς θείας. ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρδύειν καὶ κῆναιον
 ὀνείδιζοντες, εἶπε αὐτῷ μὲν καὶ ἐκείνη μοχθεῖ, ἐκείνης δὲ μηδὲν ποτὶς αὐ-
 τοῦ ῥέφεται πόνοις, ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε. μὴ ἐμὲ, ἀλλὰ ἦν δεσπότην μέμφε-
 ῖς οὐ ποιεῖν με εἰσίδου, ἀλλὰ πόνοις ἄλλοτεῖους ἐοῖσιν. Ἐπιμύθιον.
 Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι, οὐ μεμψτοὶ εἰσιν, ὅτι αὐ-
 τοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγροῶσιν.

Αὐτὸς, καὶ γυνή.

χρὼν τῆς γυναικὸς, πρὸς τοὺς κατ' οἶκον ἀπαντας ἀπεχθὼς ἔχουσιν, ἥδη
 εἰ λήθη γινώσκει καὶ πρὸς τοὺς πατρίους οἰκέτας οὐτω διακρίνεται. διὰ
 δὴ καὶ μετ' αὐτὸν προφάσεως πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτὸν ἀποστέλλει πατέρα. μὴ
 δὲ ολίγας ἡμέρας ἐπαινελοῦσης αὐτῆς, ἐπινθαίετο πῶς πρὸς τοὺς καὶ διεγέ-
 νετο. τῆς δὲ φαρμύνης ὡς οἱ βουκόλοι καὶ οἱ ποιμνίσθαι με ὑπεβλέποντο, πρὸς
 αὐτὴν ἔφη. ἀλλ' ὅ γινώσκω, εἰ τοῦτο ἀπεχθὼς, οἱ ἄλλοι μὲν τὰς πόλιν αὐτῆς
 λαύνοισιν, ὅφρ' ἐκείνη, τί χρὴ πρὸς δούκων παρὶ τούτων, οἷς πᾶσιν σιωδῇ-
 τε βδοπῶν ἡμέραν.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐτω πολλὰς ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τῶν πρὸς
 λαὸν τὰ ἀδελφὰ γνωρίζεται.

Ἐρμῆς, καὶ λύκος.

ῥιφος ὑστέρησεν τῆς πόλιν, ὑπὸ λύκου κατεδίωκετο. ἐπιστραφεῖ-
 σαι δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπεν. ὦ λύκε, εἰπέ πέπεισμαι ὅτι σὺν βρώμα γινώ-
 σμαι, ἵνα μὴ ἀηδῶς ἀποθάνω, αὐλήσον πρῶτον ὑπὸς ὀρχήσωμαι. ὅς
 δὲ λύκου αὐλοῦντος, καὶ τῆς εἰφον ὀρχουμένης, οἱ καὶ οὗτοι ἀκούσαντες τὸν λύ-
 κων εἰσίδου. ὁ δὲ ἀπὸ στραφὲς τῇ εἰφῳ φησί. δικαίως ταῦτά μοι ἴνεται. εἰ δὲ
 γὰρ με μάτρωον ὄντα, αὐλήτω μὴ μιμῶμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πῶν μὲν πρὸς ἀπεφύκεισαν ἀμελοῦντες, τὰ δὲ τέρας
 ἐπιτηδύειν πειρώμενοι, οὐσυχναίς παρὶ πῶσι.

Καρνίος, καὶ ἀλώπηξ.

α. Αρνίος ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβὰς, ἐπὶ πινος οἰέμετο τόπον. ἀλώπηξ
 δὲ λιμώττωσιν ὡς ἐπείσαστο, προσελθούσας ἀνέλκων αὐτόν. ὁ δὲ μέλ-

Mercurius, & Tiresias.

Mercurius uolens Tiresiae uaticiniū an uerū ēet, cognoscere, furat⁹ ipsius boues ex rure uenit ad ipsum in urbem similis factus homini, & ad ipsum diuertit. bouem autem amissione renuntiata Tiresiae, ille assumpto Mercurio exiuit augurium aliquod de futuro consideraturus, & huic iubet dicere sibi, quam nam animi uiderit. Mercurius autem primum uidisse aquilam a sinistris ad dextra uolantem dixit, hic non ad se id esse cum dixisset, secundo cornicē super arbore quadā sedentem uidit, & modo super⁹ aspiciētē, modo ad terram declinatam, & uati refert. & is re cognita ait, sed haec cornix iurat & cœlum, & terram, si tu uelis, meas me recepturum boues.

Affabulatio.

Hoc sermone uti quispiam poterit aduersus uirum furacem.

Canes.

Habens quidā duos canes, alterū uenari docuit, alterum domum seruare. Ceterū siquē uenaticus caperet aliquid, & domitius particeps una cum eo erat cœna. ægre ferente autem uenatico, & illi obiciēte, quod ipse quotidie laboraret, ille nihil faciens suis nutriretur laboribus, respondens ipse ait, nō me, sed herum rephēde, qui non laborare me docuit, sed labores alienos comesse. Affabulatio. Fabula significat adolefcētes, qui nihil sciunt, haud esse rephēdēdos, cū eos parentes sic educauerint.

Maritus, & uxor.

Habens quidā uxorem, quæ domesticis omnibus inimica erat, uoluit scire an etiam erga paternos domesticos ita afficeret, quapp cum ratiōabili prætēxto ad suum ipsam misit patrem, paucis uero post diebus ea reuersa, rogauit quomodo aduersus illos habuisset, hæc uero cum dixisset, bubulci, & pastores me suspectabant, ad eam ait, sed o uxor, si eos odisti, qui mane greges agunt, sero autem redeunt, quod sperare oportet in iis, quibus cum tota cōuersaris die?

Affabulatio.

Fabula significat sic saepe ex paruis magna, & ex manifestis incerta cognosci.

Hedus, & lupo.

Hedus derelictus a grege, persequente lupo, conuersus ad eum dixit, o lupo, quoniam credo me tuum cibum futurum, ne iniucunde moriar, cane tibia primum, ut saltem. lupo autē canente tibia, atque hedo saltante, canes cum audiissent, lupū percūti sūt. hic cōuersus, hedo inquit, merito hæc mihi fiūt, oportebat enim me cocus cum sim, tibicinem non agere. Affabulatio. Fabula significat, qui ea, quibus natura apti sunt, negligunt, quā uero aliorum sunt, exercere conantur, in infortunia incidere.

Cancer, & Vulpes.

Cancer e mari cum ascendisset, in loco quodam pascebat. Vulpes exuriens ut uidit, accessit, ac eum rapuit. ille

detorandus ait, sed ego condigna patior, qui marinus cum sim,
terrestris esse uolui. Affabulatio.

Fabula significat homines etiam, qui propriis derelictis exerci-
tiis, ea, quæ nihil conueniunt, aggrediuntur, merito infortunatos esse.

Citharædus.

Citharæd⁹ rudis i domo calce icrustata familiariter ut solebat ca-
nēs, & cōtra resonāte i se uoce existimabat ualde canor⁹ ēe. uerū
elatus sup hoc, cogitauit & in theatro sese cōmittere oportere. pfect⁹ uō
ad se oñdendū, cū male admodū caneret, lapidib⁹ ipsū explosū abegerūt.

Affabulatio.

Fabula significat, sic ex rhetoribus quosdam, qui in scholis putant esse
aliqui, cum ad resp. se conferunt, nullius pretii esse.

Fures.

Fures in domū qdam ingressi, nihil inuenerunt, nisi gallum, atq;
hoc capto, abierunt. hic ab eis occidendus, rogabat, ut
se dimitterent, dicens, utilem esse hominibus noctu e-
os ad opa excitādo, hi uō dixerūt, sed pp hoc te tāto magis occidim⁹.
illos. n. excitando, furari nos non finis. Affabulatio.

Fabula significat ea maxime prauis esse aduersa, quæ bonis
sunt beneficio.

Cornix, & Coruus.

Cornix Corno inuidens, quod is per auguria hominibus uaticina-
retur, ob idq; crederetur uti futura prædicens, conspicu-
ta uiatores quosdā prætereuntes iuit super arborē quandā, stansq; ual-
de crocitauit, illis uero ad uocem conuersis, & admiratis
re cognita qdā inquit. abeamus he⁹ uos, cornix. n. est, q̄ crocitauit, & au-
gurium non habet. Affabulatio.

Fabula significat, eodem modo & homines præstantioribus certantes
præter q̄, quod non ad æqua perueniunt, risum quoq; debere.

Cornix, & Canis.

Cornix minervæ sacrificās, canē iuitauit ad epulas, ille uō ad eā di-
xit, qd frustra sacrificia absumis? dea. n. adeo te odit, ut ex peculiari
b⁹ quoq; tibi auguriis fidem subtulerit. cui cornix ob
id magis ei sacrifico, ut reconcilietur mihi. Affabulatio.

Fabula significat, plerosq; ob lucrum nō uereri inimicos bñficiis pseq.

Coruus, & Serpens.

Coruus cibi idigēs, ut serpētē i aprico quodā loco dormiētē uidit
hunc deuolando rapuit. hic cū se uertisset, atq; momordisset ipsū,
coruus moriturus dixit, me miserum, qui tale reperi lucrum,
quo etiam pereō. Affabulatio.

Fabula in uirum, qui ob thesauroꝝ inuentionem de salute periculatur.

Monedula, & columbæ.

Monedula i colūbario quodā columbis uisis bñ nutritis dealba-
uit sese, iuitq; ut & ipsa eodem cibo impertire-
tur. hæ uero, donec tacebat, ratæ eam esse columbam, admi-
serunt. sed cum aliquando oblita uocem emisisset, tunc eius cognita na

λων καὶ ταβιβρώσκεσθαι, ἔφη· ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπνηθα· ὅς θελάτῃος ὦν
χερσάοσ' ἡβουλήθην γενέσθαι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκίαι καὶ ταλιπόντες ἐπιτηδύ-
ματα, καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες, ἐκόττωσ' οὐς τυχεύουσιν.

Κιθαρωδός.

Ιθαρωδὸς ἀφυῆς ἐν οἴκῳ κεκοινωμένῳ σιωπῶδες ἄδων, καὶ ἀντιχρύ-
σιος ἀπὸ τῶ τῆς φωνῆς, ὥς ἡθ' σφόδρα ὀφθαλμὸς εἶναι· καὶ δὴ ἐπαρθεῖς
ἔδῃ τούτῳ, ἔγνω δὲ καὶ θεάγῳ ἐαυτὸν ἐπιδοῦναι· ἀρχιμύμονος δὲ
ἐπιείξεσθαι, καὶ κακῶς ἄδων πάλιν, λίθους αὐτὸν ὑψώσαντες ἀπὸ πλάσαν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ τὰ καὶ τῶν ῥητόρων εἴησι ἐν ταῖς ὁρλαῖς δοκῶντες εἶναι
πινόν, ὅταν ἔδῃ τὰς πολιτείας ἀρχικῶνται, οὐδὲν ὅς ἀξιοῖ εἶναι.

Κλέπται.

Λέπται εἰς ἑκατὸς ἐσθλόντες οἰκίαν, οὐδὲν ὄνρον, ὅτι μή ἀλεξύνει· καὶ
ἔδῃ λαβόντες ἀπὸ ἡμεσιν· ὁ δὲ μέλων ὑπὸ αὐτῶν θύεισθαι, ἐδῃ τοῦ ὡς αὐ-
αὐτὸν ἀπολύσασιν· λέγων, χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὰ ἔργα εἰσέρων· οἱ δὲ ἔφασκον, ἀλλὰ ἔδῃ σε μάλλον θύομεν· ἐκεί-
νους γὰρ ἐγείρων, κλέπται ἢ μάς οὐκ ἔστι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάστιγι τοῖς πονηροῖς ἐκαστοῦται, ἀ' τοῖς χρηστοῖς
ἔστιν εὐεργετήματα.

Κορώνη, καὶ κόραξ.

Ορώνη φρονήσασα κόρακι, ἔδῃ τῶ δ' οἰωνῶν τοῖς ἀνθρώποις μαντεύε-
σθαι, καὶ ἔδῃ μαρτυροῦν μὲν ὡς προλέγοντι τὸ μέλλον, θεασκ-
μὴν τινὰς ὁδοὺ πόρουσ' παρὲντασ', ἦσαν ἐπὶ τὴν δένδρον· καὶ εἶπε, με-
γάλας ἐκράξεν· τῶν δὲ πρὸς τὴν φωνὴν ἐπιστραφέντων, καὶ καὶ ταλαγνῶν,
ὑποτυχόν τις ἔφη· ἀπίωμεν ὡς οὐ τοῖ· κορώνη γὰρ ἔστιν, ἢ πὶς κέρραγε· καὶ οἰωνο-
σμὸν οὐκ ἔχει.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ τὰ καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς κρείττοις ἀμιλλώμενοι,
πρὸς τῶ τῶν ἴσων μὴ ἐπικέσθαι καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσι.

Κορώνη, καὶ κύων.

Ορώνη ἀθηνᾶ θύουσα, κύων ἔδῃ ἐξίσκιν ἐκείλῃ· ὁ δὲ, πρὸς αὐτὴν ἔφη,
τί μάτην ταῖς θυσίαις ἀναλίσκεις· ἢ γὰρ θεὸς οὐ τὰ σε μισεῖ, ὡς καὶ κτ'
σιωπῶσαν σὺ οἰωνῶν τὴν πῆσιν πᾶριελεῖν· καὶ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὴν, ἔδῃ
μᾶλλον αὐτῇ θύω, ἢ καὶ διαλλαγή μοι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἔδῃ κέρδους τοῦ ἐχθροῦ εὐεργετήν οὐκ ὀκνοῦσιν.

Κόραξ, καὶ ὄλις.

ὄραξ ὄραφης ἀερῶν, ὡς καὶ εἶδεν εἴ τιτι δὴ λήϊον τόπῳ ὄλιν καὶ μῶμενον,
ἔδῃ καὶ πᾶς ἡρπασε· τὸ δὲ, ἐπιστραφέντος καὶ δεικνόντος αὐτὸν,
ἀποθνήσκον μέλων εἶρηκε· δειλάκιος ἔγωγε, ὅς τοιούτῳ ὄνρον ἐρμαιον,
ἔδῃ οὐ καὶ ἀπόλυμαι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς ἀνδρα, διὰ θησαυρῶν εὐρεῖσιν ἔδῃ σωτηρίαν διαυδύσαντα.

Κολοῖος, καὶ πᾶριδραί.

Ολοῖος εἴ τιτι πᾶριδρεῶν πᾶριδρεῶν ἰσὼν καλῶς δεφομένῳ, λαθυ-
καίαν αὐτὸν ἦλθεν, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς διαίτης μεταληφόμε-
νος· αἱ δὲ, μέγα μὲν ἡσύχαζον, οἰόμεσθαι περὶ αὐτὸν εἶναι, προσ-
εῖν· ἐπεὶ δὲ ποτὲ ἐκλαθόμενος ἐφθέγγετο, τῆνικαὶ τὴν αὐτὴν γνῶσιν φύ-

σιν, ὅζυ λαοὺν παίδουσαι. καὶ ὅς, ἀποτυχὼν τῆς ἐνταῦθα Ἰσοφῆς, ἐπεινῆκε πρὸς τοὺς κολοῖονσ' ἀλλήλους. καὶ κείνοι δὲ τὸ χρώμα αὐτῶν οὐκ ἐπιγινόντες, τῆς μετ' αὐτῶν διαίτης ἀπεῖργον. ὥς τε θυοῖν ἐπιθυμῶσιντα μηδὲ τέρας τυχεῖν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἱ καὶ ἡμεῖς τοῖς αὐτῶν ἀρκῶμεθα. λοπζομῶντος, ὅτι ἡ πλεονεξία πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν, ἀφαιρείται καὶ τὰ προσόντα πολλάκις.

Κολοῖος.

Ολοῖον τις συλλαβὴν καὶ δῆσαι αὐτοῦ τὴν πόσιν λίνω, τῷ αὐτοῦ πατρὶσιν καὶ ἐξωκε παμδί. ὁ δὲ, μὴ ὑπομένειν πλὴν μετ' ἀνθρώπων δίδαιται, ὥς πρὸς ὁλίγον ἀδείας ἐτυχε, φυγῶν ἤκον εἰς πλὴν αὐτοῦ καλλιά. περὶ δὲ ληϊστός δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς καλὰ δίδω, ἀποπῆναι μὴ διανέμενος, ἐπειδὴ ἀποθύσκειν ἐμελλε, πρὸς αὐτὸν ἐφη. δειλαίος ἐτυχε, ὅς πλὴν παρ' ἀνθρώποις μὴ ὑπομένειν δουλείαν, ἔλαθον ἐμαυτὸν τῆς ζωῆς σερήσας. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πῖνέσ' ἐστὶν ἐμὲ τείων κινδύων αὐτοῦς βεβλόμενοι εὐόσας, εἰς μέγιστον περιπίπτουσιν.

Ερμῆς.

ὅς ἐρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ἄλυσθαι φάρμακον ἐγχεῖν. 2 ὁ δὲ, ὅσον τέλει, καὶ μέγιστον ποιήσας, ἴσον ἐκείνῳ εἰσέχευ. ἐπεὶ δὲ μόνον τὸ σκυτέως ὑπολειφθέντος, πολὺ κατελείπειτο φάρμακον, ἔλκυν λαβὼν πλὴν θύειν εἰσέχευ αὐτῷ. καὶ κούτου σωέσθαι τὸν τεχνίτην ἀπαιτίας ἄλυσθαι, μάστιγα δὲ πάντων τούτων σκυτέας. Επιμύθιον.

Ο μῦθος, πρὸς ἄλυσθαι λόγους τεχνίτας.

Ζῆς.

ὅς πλάσας τοὺς ἀνθρώπους, τὰς μὲν ἄλλας διαθήσεισ' αὐτοῖς ἐθέηκε. 2 μόνην δ' ἐθέσθαι πλὴν αἰχμῶν ἐπέλαθετο. διὸ καὶ μὴ ἔχον πόσιν αὐτῶν εἰσελάγη, δὲ τὸν ὅλκον αὐτῶν εἰσελάθειν ἐκέλευσεν. ἡ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἀπέλεγε, ἀναξιοπαθοῦσα. ἐπεὶ δὲ σφόδρα αὐτῇ ἐνέκειτο, ἐφη. ἀλλ' ἐγὼ γε ἑδὴ ταύτας εἰσερχομαι τοῖς ὁμολογίαις, ὥς αὐτῇ εἰσελάθῃ. αὐτὴ δ' εἰσελάθῃ, αὐτῇ ὅζον εἰσελάθῃ καὶ αὐτῇ. ἀπὸ δὲ τούτου σωέσθαι πάντας τῶν ὄρνυσ' αἰχμῶντος εἶναι. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ὑπὲρ βίας κατεχόμενους, αἰχμῶντος εἶναι συμβαίνει.

Ζῆς.

ὅς γάμοις τελῶν, πᾶντα τὰ ζῶα εἰσία. μόνη δὲ τῆς χελώνης ὑπερησάσης, διαπορῶν πλὴν αἰτίαν τῆς ὑπερησάσης, ἐπυθάνετο αὐτῆς, τίνος 2 χεῖρ' αὐτῇ ἑδὴ τὸ δειπνόν οὐ παρέρχεται. τῆς δὲ εἰπούσης, οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος, ἀγανακτήσας καὶ αὐτῇ, κατεδίχεσε τὸν οἶκον βεσπάζουσαν περιφέρειν. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῷ ἀνθρώπων ἀγαναῶται μάλλον λιπῶς παρ' αὐτοῖς ζῆν, ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς.

Λύκος, καὶ πρόβατον.

Υἱος ὑπὸ κελῶν δηχθεῖς, καὶ ἡμεῖς πάλιν, ἐβέβλητο. Ἰσοφῆς δὲ ἀνθρώπων, θεασάμενος πρόβατον, ἐδίδετο ποτὸν ἐκ τοῦ παρὰ ῥέοντος αὐτῷ λ ποταμοῦ κρύσαι. εἰ γὰρ σύ μοι φησι δώσεις ποτὸν, ἐγὼ Ἰσοφῆν ἐμαυτῷ δώσω. ὁ δὲ, ὑποτυχὼν, ἐφη. ἀλλ' ἐὰν ἐγὼ ποτὸν ἐπιδῶ σοι, σύ καὶ Ἰσοφῆν μοι χάσῃ. Επιμύθιον.

Ο μῦθος, πρὸς ἀνθρώπου κακουργῶν, δι' ὑποκρίσεως εἰσφορῶντα.

tura, expulerunt percutiendo, eaq; priuata eo cibo rediit ad monedulas rursus, & illæ ob colorem, cum ipsam non nossent, a suo cibo abegerunt, ut duorum appetens, neutro potiretur.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere & nos nostris contentos esse, considerantes auaritiã, præter q̃ quod nihil iuuat, auferre sape & quæ ad sunt bona.

Monedula.

Monedulam cum quis cepisset, & pedem alligasset filo, suo tradidit filio. hæc non ferendo uictum inter homines, ubi parumper libertatē nacta est, fugit, in suumq; nidum se cōtulit. circumuoluta uero ramis uinculo, euolare haud ualens, cum moritura esset, secum loquebatur, me miseram. quæ apud homines non ferendo seruitutem, incaute me me uita priuauit. Affabulatio.

Fabula significat, nōnunq̃ quosdã, dū se a mediocribus studet piculis liberare, in maiora incidere.

Mercurius.

Iupiter Mercurio iussit, ut artificibus oib⁹ mēdaciū medicamētū misceret, hic, eo trito, & ad mēsurā facto, æquabiliter singulis miscet. cū uero solo relicto suture, multum superesset medicamento, totum acceptum mortarium ei miscuit. atq; hinc contigit artifices omnes mentiri, maxime uero omnium sutores. Affabulatio.

Fabula in mendaces artifices.

Iupiter.

Iupiter formatis hominibus, omnes illis affectus indidit, solum indere pudorem oblitus est. quapp, non habens, unde nam ipsum introduceret, per turbam ingredi eum iussit, hic uero primum cōtradicebat, q̃ indigna ferret, uehementius uero eo istate, ait, Sed ego sanè his ingredior pactis, si amor non ingreditur. sin ingreditur, ipse exhibeo quamprimum. ex hoc sanè euenit, omnia scorta inuerecunda esse, Affabulatio.

Fabula significat, captos amore inuerecundos esse.

Iupiter.

Iupiter nuptias celebras, oia aialia accipiebat, sola uero testudine tarde profecta, admirans causam tarditatis, rogauit eam quamobrem ipsa ad cœnam non accesserat, cum hæc dixisset, domus cara, domus optima. Iratus ipsi, damnauit, ut domum baiulans circumferret. Affabulatio.

Fabula significat plerosq; homines eligere parce potius apud se uiuere, q̃ apud alios laute.

Lupus, & Ouis.

Lupus a canibus morsus, & male affect⁹ abiect⁹ iacebat, cibi uero indigens uisa oue, rogabat ut potum ex præterfluente flumine sibi afferret. si. n. tu mihi inquit dederis potum, ego cibū mihi ipsi inueniā, illa re cognita, ait sed si ego potum dō tibi, tu & cibo me uteris.

Affabulatio.

Fabula in uirum maleficum per simulationem insidiantem.

Lepores.

Lepores olim belligerantes cum aquilis, inuocarunt in auxilium uulpes, hæc aut dixerunt, uobis auxiliaremur, nisi sciremus quod uos estis, & cum quibus bellamini.

Affabulatio.

Fabula significat, eos qui cum præstantioribus certant, suam salutem contemnere.

Formica.

Quæ nunc formica, homo olim fuit. hic agricultura assidue incumbens, non erat propriis laboribus contentus, sed & uicinarum fructus surripiebat. Iupiter aut indignatus huius auaritia, transfmutauit eum in hoc animal, quæ formica appellatur. uerum cum mutasset formam, non & affectum mutauit. nam usque nunc arua circueundo, aliorum labores surripit, & sibi recondit.

Affabulatio.

Fabula significat, natura prauos, & si maxime speciem transmutarint, mores non mutare.

Vespertilio, & Mustela.

Vespertilio in terrâ cum cecidisset, a mustela capta est, & cum occideretur foret, pro salute rogabat, hac uero dicente, non posse ipsam dimittere, quod natura uolucris omnibus inimica foret, ait, non a me, sed a muribus esse, & sic dimissa est. postremo aut cum iterum cecidisset, & ab alia capta mustela, ne uoraretur orabat. hac aut dicente cunctis inimicâ esse muribus, hæc non mus, sed uespertilio esse dicebat. & rursus dimissa est, atque ita euenit bis mutato nomine, salutem consecutam fuisse.

Affabulatio.

Fabula significat, neque nos in iisdem semper esse oportere, considerantes eos, qui ad tempus mutantur, plerumque pericula effugere.

Viatores.

Viatores secundum litus quoddam iter facientes, iuerunt in speculâ quâdam, & illinc conspicati sarmenta procul natantia nauim esse magnam existimauerunt, quamobrem expectarunt, tanquam appulsura ea esset, cum uero a uento lata sarmenta propius forent, non nauim amplius, sed scaphâ uidere uidebantur. aduectis autem illis, cum sarmenta esse uidisset, iterum se dixerunt, ut nos igitur frustra, quod nihil est, expectabamus.

Affabulatio.

Fabula significat, non nullos homines, qui ex improviso terribiles esse uidentur, cum periculum feceris, nullius esse pretii, inueniri.

Asinus syluestris.

Asinus syluestris asino uiso domestico in loco quodam aprico perfectus ad ipsum, beatum dicebat & corporis habitudine, & cibi perceptione. Deinde uero cum uidisset eum ferentem onera, & agasione retro sequentem, & baculis ipsum percutientem, ait, ast ego non amplius beatum te existimabo. uideo enim non sine magnis malis habere te felicitatem.

Affabulatio.

Fabula significat, non esse æmulanda lucra, in quibus insunt pericula, & miseria.

Asini.

Asini olim propterea, quod assidue onera ferrent, & fatigarerent, legatos miserunt ad Iouem solutionem laborum petentes. hic aut ostendere ipsi uolens, id non posse fieri, ait, tunc eos liberatumiri.

Λατῶοι.

Λατῶοι ποτε πολεμῶντες ἀετοῖς, παρρηγέλονεν εἰς συμμαχίαν ἀλώ-
πικας· αἱ δὲ ἔφασαν· ἔβοηθήσαμεν ἀν' ὑμῶν, εἰ μὴ ἡλείμεν τίνος ἐστὲ,
καὶ τίσι πολεμεῖτε. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι οἱ τοῖς κρείττοσι θιλονεικῶντες, τῆς ἐαυτῶν σωτηρίας κα-
ταφρονῶσι. Μύρμηξ.

Μύρμηξ ὁ νῦν, ὃ παλαιὸν ἄνθρωπος ἦν· καὶ τῇ γεωργίᾳ διηνεκῶς προ-
σέχων, οὐ τοῖς ἰδίῳσι ἡρεῖτο πόνοις· ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν γειτόνων καρ-
ποὺς ὑψιφρεῖν· ὃ δὲ ξύς ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τούτου πλεονεξίᾳ, μετε-
μόρφωσεν αὐτὸν εἰς εἶδος ζῶον, ὃ μύρμηξ καλεῖται· ὃ δὲ πῶς μορφὴν ἀλλά-
ξας, πῶς διάθεσιν οὐ μετέβαλε· μέχρι γὰρ τοῦ νῦν τὰς αἰσούρας περιών, τοῖς
τῶν ἐτέρων πόνοισι συλλέγει, καὶ ἐαυτῷ ἀποθησαυρίζει. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι οἱ φύσει πονηροὶ καὶ τὰ μάλιστα εἰδὸς μεταβληθῶσι, εἰς
τόπον οὐ μεταβάλλονται.

Νυκτεῖς, καὶ γαλή.

Νυκτεῖς ἐπὶ γῆς πεσοῦσα, ὑπὸ γαλῆς σωελήφθη· καὶ μέλλουσα αἰε-
τεῖσθαι, περὶ σωτηρίας ἐδέετο· τῆς δὲ, φαιμένης μὴ διασώσασθαι αὐτὴν
ἀπολύσαι, φέουσι γὰρ πᾶσι τοῖς πῆνδοις πολεμεῖν, αὐτὴ ἔλεγεν οὐκ ἔρ-
νισ ἀλλὰ μῦς εἶναι· καὶ οὕτως ἀφείθη· ὕστερον δὲ πάλιν πεσοῦσα, καὶ ὑφ' ἐτέ-
ρας συλληφθεῖσα γαλῆς, μὴ βρωθῆναι ἐδέετο· τῆς δὲ, εἰπούσης ἀπαισιν ἐχθραί-
νειν μῦσιν, αὐτὴ μὴ μῦς, ἀλλὰ νυκτεῖς ἔλεγεν εἶναι· καὶ πάλιν ἀπελύθη· καὶ
οὕτω σωεβηδὶς αὐτὴν ἀλλαξικμῶν εἰς ὄνομα, σωτηρίας τυχεῖν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἐπιμένειν· λογιζομένους,
ὥς οἱ τοῖς καιροῖς συμμαχῶν μακτιζόμενοι, πολλάκις τοὺς κινδύνους ἐκφύγου-
σιν. Οδοιπόροι.

Οδοιπόροι καὶ τινὰς αἰγιαλὸν ὁδύοντες, ἤλθον ἐπὶ τινὰ σκοπιά· καὶ
ἐκείθεν θεασάμενοι φρύγαναν πόρεσθαι ἐπιπλέοντα, ναῦν εἶναι μεγα-
λήν ὥσθιον· διὸ δὴ προσέμνηον ὥς μελλούσης αὐτῆς προσερχμῆζεσθαι·
εἰπεῖ δὲ ὑπὸ αὐτῆς μου φερόμενα τὰ φρύγαναν ἐπ' ὑτέρῳ γένετο, οὐκέτι ναῦν, ἀλλὰ
πλοῖον ἐδύκω βλέπειν· ὕστερον δὲ αὐτὰ φρύγαναν ὄντα ἰδόντες, πρὸς
ἀλλήλους ἔφασαν· ὥς αἰὲρ μάτην ἡμεῖς εἰς μηδὲν ὅν προσεδεξάμεθα.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι τῶν ἀνθρώπων αἰεὶ ὕψις ἀπρόσπῳ δουκῶντες φοβεροὶ εἰν,
ὅταν εἰς πείραν ἔλθωσιν, οὐδὲν δὲ δύνανται ἀεῖσι.

Ονος ἄγχιος.

Νοσ ἄγχιος ὄνον ἰδὼν ἡμέρον εἰς τινὶ δὴ λῶι τόπῳ, προσελθὼν αὐτῷ
ἐμαίριζον, ἐπὶ τῇ δὲ εἰς τοῦ σώματος, καὶ τῇ τῆς τοφῆς ἀπολαύ-
σει· ὕστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφορῶντα, καὶ εἰς ὄνηλάτην ὁπαθῆναι ἐφ-
μνον, καὶ εἰς πλοῖον αὐτὸν παύοντα, ἔφη· ἀλλ' ἐγὼ γε οὐκέτι σε δύσκειμονίξω·
ὅρῳ γὰρ ὥς οὐκ ἀνδραγαθῶν μεγάλων πῶς δύσκεμονίαν ἔχεις. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λῶι, ὅτι οὐκ ἐστὶ ζηλωτὰ τὰ μὲν κινδύων καὶ ταλαιπωριῶν κέρδη.

Οἱοί.

Οἱοί ποτε ἐπὶ τῷ σωεχῶς ἀχθοφορεῖν καὶ ταλαιπωρεῖν, πρὸς βίαν ἐπι-
ψαν πρὸς εἰς δία, λύσιν τῶν πόνων αἰτιόμενοι· ὁ δὲ αὐτοῖς ἐπιδείξαι
βουλόμενος ὅτι εἴς τινος ἀδωάτον ὄντιν, ἔφη, τότε αὐτῶν ἀπαιλαγῆσαι

τῆς καὶ παλαιᾶς, ὅταν οὐρανῶτες ποιήσωσι ποταμόν· καὶ κέννοι αὐτὸν ἀλη-
θύνειν ὑπολαβόντες, ἀπ' ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ νῦν εὐθα οὐρον ἐτέρων ἰδῶσιν
ἔντων· εὐταῦθα καὶ αὐτοὶ πῆρυσάμενοι οὐροῦσιν.

Επὶ μύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκείνῳ τὸ περὶ μύθον ἀρετὰ πευτόν ἔστιν.

Ονος, καὶ ἀλώπηξ.

Νοσ' εὐδυσάμενος λεοντῆς, πῆρυσ' ἄλλα τῶν ζώων ἐκφοβῶν· καὶ δὴ
θεοσάμενος ἀλώπηγι, ἐπειρᾷ το καὶ ταύτην διαιετῆσαι· ἡ δὲ, ἐτύγ-
χευε γὰρ αὐτῇ φθεγγαμένης προσηκούσας, πρὸς αὐτὴν ἔφη· ἀλλ' οὐκ ἴσθι,
ὥς καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὁ κωμῆνός ἡκυνσε.

Επὶ μύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν ἀπειθῶντων, τοῖς ἔξω δοκῶντες τινὲς εἶναι, ὑπὸ
τῆς ἰδίας γλώσσας ἀπασ' ἐλέγχονται.

Ονος, καὶ βάρβαρος.

Ονος εὐλα βασιλέων, διέβανέ τινα λίμνην· ὁλιοθήσας δὲ, ὡς καὶ τῆς πε-
σεν, ὕψισται μὴ δύναμτος, ὠδύρετό τε καὶ ἔσεν· οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ
βάρβαροι τῶν σεναγμῶν τοῦτον ἀκούσαντες, ὡς τὸς ἔφασαν, καὶ τί αὐ-
τὸν ἔρησκας, εἰ τοσούτον εὐταῦθα χρόνον διέτριβες ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον
πεσὼν, οὐ πῶς ὀδύρεται.

Επὶ μύθιον.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσασθαι αὐτὸς πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐπ' ἐλαχίστοις πόνοις
δυσσποροῦνται, αὐτὸς τοὺς πολλοὺς ἐκείνους ὑπερβαίνει.

Ονος, καὶ κότεξ.

Νος ἡ κωμῆνός τιν' ἄνθρωπον, εἰς τινὲν λειμῶνι οὐκ ἔμελλε· κότεξ δὲ ἐπιμαρ-
τῶντος αὐτῷ, καὶ εἰς ἄλλος ξείνονος, ὁ ἔνος ὁκᾶτο καὶ ἤλατο· τῷ δὲ
ὀνηλάτου πῶρ' ὀρθῶν ἰσαμῆνός καὶ γελῶντος, λυγρὸς παρῶν αὐτῷ εἶδε
καὶ ἔφη· ἀθλοὶ ἡμεῖς, οἱ καὶ μόνον ἐφθάρμεν αὐτῷ διωκόμεθα, τοῦτο δὲ καὶ πρὸ
σε πέλωσιν.

Επὶ μύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ κωμῆνῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ μόνον φανερῶς δηλοῖ εἶσιν.

Ονος, καὶ ἀλώπηξ.

Νος, καὶ ἀλώπηξ κρινωνίαν σωθέμενος πρὸς ἀλλήλους, ὕψισται εἶς
ἄγρην· λέοντος δ' αὐτοῖς περιτρυφόντος, ἡ ἀλώπηξ τὸν ἐπιρρημῆνός
ὀρώσας κρινωνίων, πρὸς αὐτὸν τῷ λέοντι, παρὰ δόσειν αὐτῷ τὸ ὄνον
ὑπέσχετο, ἐὰν αὐτῇ τὸ κρινωνίων ἐπιπλέηται· τῷ δὲ ἀπολύσειν αὐτῷ φή-
σαντος, ἐκείνη παρὰ γὰρ οὐσα εἶναι ὄνον, εἰς τινὰ πύλιν ἐμπεσεῖν παρὰ σκεῖαν·
καὶ ὁ λέων ὀρώσας ἐκείνην φάσκειν μὴ διασάμενον, πρῶτην τὴν ἀλώπηγιν σωθέμενον.
εἰς οὐτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐπάπη.

Επὶ μύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κρινωνίοις ἐπιβουλεύοντες, λαμβάνουσιν πολλάκις καὶ
αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς πολεῖν.

Ορνις, καὶ χελιδὼν.

Ρηνὸς ὀφείας ὡς ὀροῦσα, ἐπιμαρτῶς ἐκ θερμασίας ὕψισται λαβὼν· χελιδὼν
δὲ θεοσάμενος αὐτῇ, ἔφη· ὦ ματαία, τί ταῦτα ἔφεις, ἀπὸρ' αὐξήσθαι
τα, ἀπὸ τοῦ πρῶτης τοῦ ἀδικεῖν ἀρξεται.

Επὶ μύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀπειθᾶς αὐτοῦ ὅστις ἡ πονηρία, καὶ τὰ μέγιστα διεργατῆται.

Κάμηλος.

Τε πρῶτον κάμηλος ὠφθη, οἱ ἀνθρώποι φοβησάμενοι, καὶ τὸ μέγεθος κα-
ταπλέοντες, ἐφάσαν· ὡς δὲ χρόνου προεόντος, σωθεῖσιν αὐτῶν τὸ
πρᾶον, ἐθαύρησαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν· αἰσθόμενοι δὲ κατὰ μέγεθος τὸ
ζῶον ὡς γὰρ οὐκ ἔχει, εἰς τοσούτον κατὰ φρονήσεως ἤλατον, ὡς τε καὶ χελι-

laboribus, cum mingendo fluuium fecerint. ac illi enim uerum
dicere existimantes, ex illo & nunc usq; ubi aliorum urinam uiderint
asinorum, illic & ipsi circumstando mingunt. Affabulatio.
Fabula significat, unicuiq; quod fatale est, incurabile esse.

Asinus, & Vulpes.

Asinus idutus pelle Leonis uagabatur reliq; bruta pterredo. caetera
uisa uulpe, tentauit & hanc perterrefacere. haec autem (casu
enim ipsius uocem audiuerat) ad ipsum ait. sed bene scias,
q; & ego timuisssem, nisi rudentem audiuissem. Affabulatio.
Fabula significat, nullo idotos, q; iis, q; extra sunt, aliquid esse uident, ex
sua linguacitate redargui.

Asinus, & ranæ.

Asinus ligna ferens pertransibat paludem quidam. lapsus at, ut deci-
dit, nec surgere posset, lamentabatur, ac suspirabat. Ranæ autem q;
erant in palude auditis suspiriis, heus tu dixerunt, & quid
faceres, si tanto hic tempore, quanto nos fuisses, cum, quia ad breue tempus
cecidisti, sic lamenteris? Affabulatio.
Hoc sermone uti quispiam poterit in uirum segete, quod ob mimos quosque labores
tristatur, cum ipse maioribus facile resistat.

Asinus, & Coruus.

Asinus ulcerato dorso in prato quodam pascebat. coruus at insiden-
do sibi, & ulcus percutiendo, Asinus rudebat, ac saltabat. sed
agastone procul stante, ac ridente, lupus praeteriens, ipsum uidit,
& dixit. miseri nos, quos si tantum uiderit, persequitur, huic autem & ar-
rident. Affabulatio.

Fabula significat maleficos homines, si tantum appareant, dignosci.

Asinus, & Vulpes inita inter se societate, exiuerunt ad
uenationem, Leo uero cum occurrisset ipsis, uulpes imminens
periculum uidens profecta ad Leonem tradituram ei asinum
pollicita est, si sibi impunitatem promiserit. qui cum dimissurum eam di-
xisset, illa adducto Asino in casses quosdam ut incideret, fecit.
sed Leo uidens illum fugere minime posse, primam uulpem comprehendit.
deinde sic ad asinum uersus est. Affabulatio.

Fabula significat eos, qui sociis insidiantur, saepe & se ipsos
nescios perdere.

Gallina & Hirundo.

Gallina serpentis ouis inuentis diligenter calefacta excudit, hirundo
autem cum eam uidisset, ait o demens, quid haec nutris? quod cum excreue-
rint a te prima iniuriam auspicabuntur. Affabulatio.

Fabula significat, iracundum esse prauitatem, licet afficiatur maximis beneficiis.

Camelus.

Cum primum uisa est Camelus, homines perterriti, & magnitudinem admi-
rati, fugiebant, ubi uero praecedente tempore cognouerunt ipsius magni-
tudinem, consili sunt eo usque, ut ad eam accederent. at intellecto paulo post
belluae non inesse bilem, eam contemptus iere, ut & fre-

na ei imponerent, & pueris agendam traderent. Affabulatio.
Fabula significat terribiles res consuetudine contempniles fieri.

Serpens.

Serpens a multis hominibus pessundatus Iouē postulauit. Iupiter autem ad eum dixit, sed si qui prior conculcauit, pupugisses, nequaquam id facere secundus aggressus fuisset.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui prius inuadentibus resistunt, aliis formidolosos fieri.

Columba.

Columba siti correpta, ut uidit quodam in loco poculum aquae depictum, uerum rata, atque multo elata impetu inscia in tabulam offendit, ut & pennis ipsius perfractis in terram decideret, atque a quodam occurrentium caperetur.

Affabulatio.

Fabula significat non nullos homines ob uehementes alacritates inconsulto res aggredientes, iniicere sese in perniciem.

Columba, & Cornix.

Columba in columbario quodam nutrita foecunditate supbiebat. Cornix uero ea audita, ait, sed heus tu, desine hac re gloriari. nam quo plures paris, eo plus moeroris accumulas.

Affabulatio.

Fabula significat, ex famulis quoque eos esse infelicissimos, qui in seruitute multos filios faciunt.

Diues.

Diues duas habens filias, altera mortua, praeficas conduxit cum uero altera filia dixisset, ut nos miserae, ipsae, ad quod pertinet luctus, lamentari nescimus, haec uero non necessaria sic uehementer plangunt. mater ait, ne mirare filia, si haec ita lamentantur. nam numorum gratia id agunt.

Affabulatio.

Fabula significat non nullos homines ob auaritiam non uereri alienis calamitatibus quaestum facere.

Pastor.

Pastor actis in quercetum quoddam ouibus, strata sub quercu ueste, ascendit, & fructum decutiebat. oues uero inter edendum glandes, nesciae & uestes una deuorauerunt. at cum pastor descendisset, ut quod erat actum, uidit, o pessima ait animalia, uos caeteris uel lera ac uestes praebetis, a me uero, qui uos nutrio, & uestem furripitis.

Affabulatio.

Fabula significat, plerumque homines ob dementiam eos, qui nihil attrinent, beneficio afficere, in domesticos mala operari.

Piscator, & Cerrus.

Piscator demisso reti in mare retulit Cerrum, qui paruus cum esset, supplicabat ipsum ne tunc se caperet, sed dimitteret, quod paruus foret. at cum creuero, & magnus inquit euasero, me capere poteris, quoniam & maiori tibi ero utilitati. tum piscator ait, sed ego demes fueri, si quod in manibus est, dimisso lucro, licet sit paruus, expectando magnum, sperem.

Affabulatio.

τοὺς αὐτῇ πρὶς θάλατταν, παύσιν ἐλαύνειν διδωμένην. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοί, ὅτι τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων, ἡ σωὺς ἡθὺς ἀνέκτα φρόνητα ποιεῖ.

ΟΦΙΣ.

Φίς ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων παρὰ ῥέμνιος, τῷ δὲ ἐν τῷ γένει. ὁ δὲ ζῶν πρὸς αὐτὸν εἶπεν. ἀλλ' εἰ ἦν πρότερον πατήσαντα ἐπληξας, οὐκ αὖ ὁ δούτερος ἐπεχίρηνσε ὅπως ποιεῖται. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοί, ὅτι οἱ τοῖς πρότερον ἐπιβαίνουσιν ἀνδιστάμενοι, τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ ἴκονται.

Γευσθῶν.

Εὐεστῶν δὲ λίαν σιωπῶν, ὡς ἐθέσται τοῖς τινὶ τόπῳ κερτῆρα ὕδατος γερῶν, ἀδόμεναι ἀλκινόν εἶναι. διότι πολλῶν τῶν ῥόζῳ οὐχ ἔστι, ἐλατὺν ἐαυτῶν τῶν πίναντες ἐμπεσόντες, ὡς καὶ τῶν πτέρων αὐτῶν πρὶς λαοῦ τῶν κατὰ πείνιν ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑπὸ τινος τῶν παρὰ τυχόντων ἀλῶναι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοί, ὅτι οἱ τοῖς ἀνθρώπων εἰς σφοδράς προθυμίας, ἀπερσιπῶς πρὸς γὰρ ἐν γερῶν, ἐμβάλλουσιν ἐαυτοὺς εἰς ὀλεθρον.

Γευσθῶν, καὶ κερῶν.

Εὐεστῶν δὲ λίαν πρὶς ὀρέων βεφομῶν, ἐν τῇ πολυτεχνίᾳ ἐφρῶν ἔτετο. καὶ δὲ αὐτῶν ἀκούσας ἔφη. ἀλλ' ὡς αὐτῇ, πέπλωσεν ἐν τῇ ῥόζῳ σιωπῶν, ὡς αὐτῶν ἀκούσας ἔφη. ἀλλ' ὡς αὐτῇ, πέπλωσεν ἐν τῇ ῥόζῳ σιωπῶν, ὡς αὐτῶν ἀκούσας ἔφη. ἀλλ' ὡς αὐτῇ, πέπλωσεν ἐν τῇ ῥόζῳ σιωπῶν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοί, ὅτι καὶ τῶν οἰκῶν δυνάμει τοῖς εἶσι, ὅσοι ἐν τῇ θουλίᾳ ὡλὰ τέκνα ποιοῦσιν.

Γλῶσσοι.

Λούσιος δὲ θυγατέρα ἔχων, τῇς μεῖς ἀποθανούσης, θρηνοῦσας ἐμεσῶσεν. τῇς δὲ ἐτέρας παύσιν λεγούσης, ὡς ἀθλῆται ἡμεῖς, αἰγὲ αὐτῶν ὡς ἐν τῇ πένθῳ θρηνοῦσιν ἔσμεν, αἰ δὲ μὴ προσήκουσιν ἔσω στροφῶς κἀπὸντοι, ἡ μήτηρ ἔφη. μή θάυμαζε τέκνον, εἰ αὐτῶν οὐ τῶν θρηνοῦσιν. ἐν τῇ γὰρ ἀργυρίῳ ὅπως ποιοῦσιν. Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοί, ὅτι οἱ τοῖς ἀνθρώπων εἰς φυλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν ἀλλοτρίας συμφορὰς ἐργολαβεῖν.

Γοιμῶν.

Οἱ μὲν ἐλάσας εἰς τινὰ σφοδρὰ τὰ πρόβατα, ὑποστράσαντες ὑπὸ σφοδρῶ τοῖς μάστιγι, καὶ ἀνὰ βάς τῶν καρπῶν κατέσειε. τὰ δὲ πρόβατα ἐσθίωνται τοὺς βαλάνους, ἐλατὺν καὶ τὰ ἱμάτια συγκαταφαγόντα. ὁ δὲ ποιμὴν κατὰ βάς, ὡς εἶδε τὸ γένος, ὡς ἔκλειπται ἔφη ζωῶν. ὡς εἶδε τοῖς λοιποῖς εἰς εἰς ἐσθίοντας παρῆλθε, ἐμοῦ δὲ ἔφερον τοὺς ὑμᾶς, καὶ τὸ ἱμάτιον ἀφείλεσθε.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοί, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἀνομίαν, τοὺς μηδὲν προσήκοντας ἀνέχεσθαι, καὶ τὰ τῶν οἰκῶν φάλαγγας ἐργάζονται.

Αἰδῶν, καὶ σμικρῶν.

Αἰδῶν δὲ ἀίτιον χαλάσας ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀνένεκε σμικρῶν. σμικρὰ δὲ οὐσιν, ἰκέτευεν αὐτὸν νῦν μὴ λαβεῖν αὐτῶν, ἀλλ' ἔσσει εἰς τὸ σμικρὸν τυγχάνειν. ἀλλ' ὅταν αὐξάνῃ καὶ μεγάλη φησὶ γένωμαι, συλλαβεῖν μεθ' ἑαυτῆς, ἐπεὶ καὶ εἰς μείζονα σοὶ ἀφέλεια ἔσται. καὶ ὁ αἰδῶν εἶπεν. ἀλλ' ἔγωγε αὐτοὺς ἀνέχεσθαι, εἰ τὸ ἐν χερσὶ παρῆς κέρους καὶ σμικρὸν ἢ, τὸ προσδοκώμενον καὶ μέγα ὑπάρχει ἐλπίξιν. Επιμύθιον.

Fabula significat, inconsideratū esse, q̄ spe maioris rei, quæ iter manus ē, amittat, quia parua fuerit.

Equis, & asinus.

Homo quidā hēbat equū, & asinū. cū āt iter facerent ī uia ait asin⁹ equo. tolle a me oneris partem, si uis me esse saluum. illo nō persuaso, asinus cecidit, atq; e labore mortuus est. ab hero autem omnibus impositis ei, & ipsa asini pelle, conquerens equus clamabat. hei mihi mi ferrimo, quid mihi obigit afflicto? quia enim parū oneris nolui accipe, ecce omnia gesto, & pellem.

Affabulatio.

Fabula significat, si magni cum paruis iungantur, utrosq; seruari in uita.

Homo, & Satyrus.

Homo quidam cum satyro inita societate una cū eo comedebat. hyems uero, & frigus cum foret, homo manus suas admotas ori afflabat. rogante autem satyro, quam ob causam hoc faceret, ait, manus meas calfacio propter frigus. Sed paulo post edulio calido allato, homo admotum ori inluffabat ipsum. consulente rursus, qua re id faceret, ait ferculum frige facio, suscepto sermone satyrus sed ego ait, ex nunc renuntio tuam amicitiam. quia ex eodem ore & caldum emittis, & frigidum.

Affabulatio.

Fabula significat, fugere nos amicitias oportere, quarum anceps est affectio.

Vulpes, & lignator.

Vulpes uenatores fugiens, & in deserto multa decursa uia, uirum lignatorem in eo inuenit, cui supplicabat, ut se absconderet. a quo ei ostenso suo tugurio, ingressa delituit in angulis. at uenatoribus profectis, & uirum rogantibus, hinc uoce quidem negabat scire quicquam, sed manu ibi locū ostendebat. hi uero cum id non egissent, statim abiire. ut igitur uidit eos uulpes praeteriisse, exiuit nihil allocuta. eo ipsam accusante, quod seruata a se, gratias sibi non ageret, uulpes conuersa ait, heus tu. ego uero egissem tibi gratias, si uerbis similes & manuum gestus, & mores habuisses.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui uerbis quidem utilia promittunt, sed contraria rebus faciunt.

Homo perfractor statuæ.

Homo quidā ligneū cū haberet deū, supplicabat, ut sibi bñficeret, cū igr̄ hęc faceret, & nihilo min⁹ ī paupertate degeret, irat⁹ eleuatū ipsum cruribus proiecit, in pauimentum. illiso igitur capite, ac statim diffraeto, auri quam plurimū effluxit, quod iam ille dū colligeret, exclamabat, peruersus es ut puto, & ingratus. colenti enī mihi nequaquā profuisti, uerberanti autē te, multa donasti bōa.

Affabulatio.

Fabula significat, nō profuturū te tibi, honorādo prauū hoīem, sed uerberando ipsum, profuturum magis.

D

Homō, & canis .

Homo quidam parabat cenā accepturus amicū quendā suū, & familiarē, canis itē ipsius aliū inuitando canē dicebat, o amice ueni cenā unā mecum. is cū accessisset latus astabat magnā spectans cenā secū loquens. papæ, quanta mihi lætitia nuper derepēte oblata est. nā & nutriar, & ad satietatem cœnabo, ita ut nullo modo cras esuriam, hæc secum dum diceret canis, simul q̄ moueret caudam, ut qui iam amico fideret, cocus ut uidit ipsum huc, & illuc caudam circum-agentem, arreptis ipsius cruribus eiecit statim de fenestris, at is cum decidisset, ibat uehementer exclamando. sed canis quidam cū illi in uia occurrisset, percuntabat, ut belle cœnatus es amice. is suscipiēs ei dixit. multo potu inebriatus supra satietatē ne ipsam qdē uiam, qua egressus sum, noui.

Affabulatio .

Fabula significat, nō oportet cōfidere iis, q̄ ex alienis bñfacei pollicent̄.

Piscator .

Piscator piscandi rudis acceptis tibiis, ac retibus perrexit ad mare, & stans super petra quadā, primū quidē sonabat tibiis, existimans ad uocis suauitatem pisces assilire. ut uero multum contendens, nihil profecit, depositis tibiis, assumit rete, ac iacto in aquam, multum piscium cepit, quibus euacuato reti, ut salientes uidit, ait o pessimi animantes, cum sonarem tibia, non saltabatis, cum uero cessauī, id agitis . Affabulatio.

Fabula in eos, qui præter rationem, & inopportune aliquid agunt.

Bubulcus .

Bubulcus armentum taurorum pascēs, amisit uitulum, lustrādo omnē solitudinē indagādo morā traxit. ubi iuenire nihil potuit, p̄catus est Iouē, si furem, qui uitulū cepit, ostenderit, hedū in sacrificiū oblaturū. cæterū proficiscēs in quercetū quoddā, inuenit a leone deuorari uitulum. trepidus igitur, & perterrefactus, eleuatis manibus suis i cœlū, ait, o domine Iupiter, promiseram tibi hedū me daturū esse, si furem inuenirē, nunc taurum tibi recipio sacrificaturū, si huius manus effugero.

Affabulatio .

Fabula in homines infortunatos, qui dum carent, ut inueniant, precant̄, cum inuenerint, quærunt effugere.

Coruus.

Coru⁹ ægrotās ait matri, mater p̄care deū, nec lām̄tare, ea uō suscipiens ait, quis deus o fili miserebitur tui? cuius enim tu carnes nō es furatus?

Affabulatio.

Fabula significat, q̄ in uita multos inimicos habent, amicū i necessitate inuenturos neminem.

Aquila.

Super petra aquila sedebat, leporem captura, hanc autem quidam percussit sagitta, quæ intra ipsam ingressa est. sed cre-na cum pennis ante oculos stabat, quam cum uidisset, & hoc mihi altera mœstitia, q̄ propriis pennis inteream. Affabulatio.

Fabula significat, durum esse, cum quis a suis periculum patiat̄.

Ἀνθρώπος, καὶ κύνων.

Νῆρως πὸς τις ἡτοίμαζε δειπνον, ἐστάσων τινὰ τῶν φίλων αὐτῷ καὶ οἰκίῳ
 αὐτῷ. ὁ δὲ κύνων αὐτῷ ἄλλων κυνῶν ἐκείλῳ λέγων, δὲ φίλε, δειπρὸ σιωπῆς πῶς
 σὺν μοι. ὁ δὲ, προσελθὼν, χείρων ἵστατο βλέπων ἐν μέγαν δειπνον,
 βοῶν ἐν τῇ κυρδίᾳ, βαβαί. πόσι μοι χεράς οὐκ ἔστιν ὅζον πινυαίωσιν ἐφάνη. Ἰαφίησ
 μαί τε γὰρ καὶ εἰς κέρον δειπνήσω, ὥστε με αὐτὸν μὴδε μὴ γέ πεινᾷσαι. ταῦ-
 τε καὶ ἐαυτὸν λέγοντος τοῦ κυνός, καὶ ἅμα σείοντος τὸν κέρον, ὥς δὴ εἰς τὸν
 φίλον θαρρόμενος, ὁ μάγειρος ὥς εἶδε ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ κέρον, πῶς εἰς
 φοντα, καὶ ταῦτα πᾶσι σκέλη αὐτῷ, ἔβρισκε παρὰ χεῖμα ἔξωθεν τῶν θυρίδων.
 ὁ δὲ κύνων, ἀπὸ μεγάλης κρότων. τῶν τισὶν κύνων, τὸ καὶ ὁδὸν αὐτῷ συ-
 ναμνῶντων, ἐπιρώτα, πῶς ἐδείπνησας φίλος. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼν
 ἔφη. ἐκ τῆς πολῆς πρόσθεν μεθυθεὶς ὑπὸ κέρον, οὐδὲ τὸν ὁδὸν αὐτῷ ἔθον
 ὅζον οἶδα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δειθαρέειν τοῖς ὅζον ἀλλοτρίων οὐ ποιεῖν ἐπαίελλο μύθοις.

Ἀλιδίς.

Ἀλιδίς ἀλιδυτικὸς ἄπειρος, λαβὼν αὐλοῦσ καὶ δίκτυα, παρεγίγει το
 εἰς τὸν θάλασσαν. καὶ εἰς ἐπὶ τινος πέλας, ἐμὴν πρῶτον ἡύλει νομί-
 ζων πρὸς τὸν ἡδυφωνίαν τοῦς ἰχθύας ἐφάλλεσθαι. ὥς δὲ αὐτὸν πολὺ
 διατεινόμενος ἦν οὐδὲν, ἀποθήμενος τοῦς αὐλοῦς, ἀνταλαμβαίνει τὸν
 ἀμυγίβλητον. καὶ βάλων κατὰ τοῦ ὕδατος, πολλοὺς ἰχθύας ἡγρῶσεν. ἐκ-
 βαλὼν δὲ αὐτοῦς ἀπὸ τοῦ δικτύου, ὥς εἶδε πηδῶντας, ἔφη. ὡς ἡμέτερος ἔσται, ὅτε
 ἡύλωσιν, οὐκ ὠρεῖσθε. ὅτε δὲ πέπαυμαι, ὅτι ποιεῖτε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸς τοῦς παρὰ λόγον καὶ παρὰ καιρὸν τι πράττειν οὐκ.

Βουκόλος.

Οὐκ ὀλοὸς ἀγέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλεσε μόσχον. πῶς ἐλθὼν ἐπὶ τοῖς
 εἰς τὸν ἥρην δέ τρεβῶν ἐρυνῶν. ὥς δὲ οὐδὲν ὄρεῖν ἐδυνάθη, ἡύξατο
 τῷ διδῶν, αὐτὸν λαβόντα μόσχον κατέπιπεν ὑποδείξας, ἔειπεν εἰς θυσίαν προ-
 σέειν. καὶ δὴ ἐρχόμενος εἰς τινὰ θουμῶνα, οὐείσκει λείοντα κατεσίουσιν τὸν
 μόσχον. ἔμφορος αὖτὸν γενόμενος, καὶ μέγα δειλιάσας, ἐπαίεσθαι τὰς χεῖρας
 αὐτῷ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπεν. ὡς ἔσται τὰ ζεῦ, ἐπιείκεια μὴ μοι εἰπον δώσειν,
 εἰ δὲ τὸν κατέπιπεν ὄρεω, καὶ ταύρῳ μοι θύσειν ὑπὸ χεῖμα, εἰ δὲ τούτῳ τὰς χεῖρας
 ἐκ φύτω.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς αὐτοῦ δυνεχεῖς, οἱ ἄνθρωποι ἀπορωῦντες μὲν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
 ὄρεοντες δὲ, ζήτουνσιν ἀποφυγεῖν.

Κόραξ.

ὁράξιος οὐκ ἔστιν ἐφὶ τῇ μητρὶ, μήτηρ δὲ γὰρ τῷ θεῷ καὶ μηθύνει. ἡ δὲ ὑπα-
 λαβοῦσα ἔφη. τίς σε δὲ τέκνον τῶν θεῶν ἐλέησει. τίνας γὰρ κρέας ὑπὸ
 σὺ γὰρ οὐκ ἐκλάπη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἀβίβῳ ἔχοντες, οὐδὲν καὶ φίλον ἐν ἀνάγκῃ
 ἀνέχουσιν.

Λεπτός.

Γεράκιον πέλας ἀεὶ εἰς ἐκείνῳ ζεῖ, λατῶν θηρεύσαι ζήτων. ὅτι οὐκ
 εἰς βλαπτεροφύλακας. καὶ τὸ μὲν εἶδος, εἰς τὸν αὐτὸν ἐσπύλινον. ἡ δὲ γλυ-
 φὴ τῶν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἰσέκει. ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη. καὶ ὅτι
 μοι ἐτέρω λυτῇ, εἰ τοῖς ἰδίῳις πτεροῖς ἀποθνήσκειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινὸν ἔστιν, ὅταν τις ἐκ τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ.

τέττιξ, καὶ μύρμηκεσ·

Εἰμῶνος ὥρα τῶν σίτων βραχύντων, οἱ μύρμηκες ἐλυσαν. τέττιξ δὲ λι-
 χ μώτων, ἥ τει αὐτοὺς ᾤοντο. οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῷ, διατὶ τὸ θέρος
 οὐ σωήγεις ᾤοντο. ὁ δὲ εἶπεν, οὐκ ἐσὶ λαζον, ἀλλ' ἔστιν μοιστὶ κῶς. οἱ δὲ,
 γλάσσαντες εἶπον. ἀλλ' εἰ θέρος ὥρας ἤνλεις, χεῖμνος ἐρεῖ. Ἐπιμύθιον.
 Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι οὐ δειτνια ἀμελεῖν ἐν πέντῃ πράγματι. ἵνα μὴ λυπηθῇ καὶ
 κινδυνεύσῃ.

Σκώληξ, καὶ ἀλώπηξ.

Τῷ πηλῷ κρυπτόμενος σκώληξ εἰς γῆν ὄψελθὼν, ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώ-
 οῖς. ἰαῖός ἐμι φαρμάκων ἐπισήμων, οἷός ἐστιν ὁ τ' ἀέων ἰαῖός περὶων.
 καὶ πῶς εἶπεν ἀλώπηξ ἄλλους ἰώμενος, σκῶν γὰρ λὸν ὄντα οὐκ ἰάσω.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἢ πείρα, πᾶς λόγος ἀργὸς ὑπαίρει.

Ορνις χρυσοτόκος.

Ρηιδά τις εἶχεν ὡς χρυσὸν τέκνουσιν. καὶ νομίσεια ὡδὸν αὐτῆς ὕκειον
 οἱ χρυσὸν εἶναι, καὶ ἔπειτα δὲ ἔκρινεν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. ὁ δὲ ἀθρό-
 ον πλοῦτον ἐλπίσας ἐβόησεν, καὶ τοῦ μικροῦ ἐσέρηται ἐκείνου.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι δειτ τοῖς παρῶσιν ἀρκέσθαι, καὶ πλὴν ἀπλησίαν φύγειν.

Λέων, καὶ ἀλώπηξ.

ἔως γηράσας, καὶ μὴ ἀνδάνερος διαρκέσαι αὐτῷ εἰς ᾤοντο, ἐγὼ δὲ
 λ ἐπινόησ' τί πράξαι. καὶ δὴ πρᾶγενόμηνος εἰς ἀπλησίαν πινὶ καὶ κη-
 τακλῶσθαι, πρὸς ποιεῖτο νοσεῖν. πρᾶγενόμηνος οὖν τὰ ζῶα ἐπισκέ-
 λειας χέειν, συλλαμβάνων κητῶσιν αὐτά. πολλῶν οὖν ζῶων ἀνάλωθαι τ',
 ἀλώπηξ δὲ τέχνησ' ἔχον γινώσκει, παρεχέμετο πρὸς αὐτὸν. καὶ σῶσαι ἔφα-
 θεν τοῦ ἀπλησίου, ἐπυνθάνετο πῶς ἔχει. τὸ δὲ εἰς πόνητος κηκῶς, καὶ πλὴν αἰτίαν
 πυνθάνομεν δὲ ἢ οὐκ εἰσέρχεται, ἢ ἀλώπηξ ἔφη, ὅτι ὁρῶ ἵχνι πολλῶν εἰσόν-
 των, ὁ λῆγων δὲ ὄζειόντων.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τεκμηρίων προορῶμενοι εὖ
 κινδυνεύουσιν ἐκ φύγοσιν.

Λύκος, καὶ γράως.

Υἱὸς λιμώτων, πρὸς ἡμῶν τῶν ᾤοντο. γινώσκοντες δὲ κητὰ τινὰ τόπον,
 λ ἡκύνσε παρὰ λίον κλαίοντος καὶ γράως λεγούσης αὐτῷ, παύσαι τὴν κλά-
 σιν. εἰ δὲ μὴ, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπισώσασε τὸ λύκῳ. οἱ δὲ μὲν δὴ ὁ λύκος ὅτι ἀληθὺς
 ἢ γράως, ἵστατο πολλὴν ἐκ δεινότητος ὥραν. ὡς δ' ἐσέειρα κητὲ λαβὼν, ἀκύνει πα-
 λιν τῆς γράως καλακηνούσης τὸν παρὰ λίον καὶ λεγούσης αὐτῷ, ἐὰν ἔλθῃ ὁ λύ-
 κος δεῦρο, φονεύσμεν δὲ τέκνον αὐτόν. ταῦτα ἀκύνσας ὁ λύκος, ἐπὶ πρῶτον το
 των, εἰ ταύτῃ τῇ ἐπαύλει, ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλα δὲ πράττεισιν. Ἐπιμύθιον.
 Ο μῦθος πρὸς ἀνθρώπου, οἱ πινόμεναι τὰ ἔργα τοῖς λόγοις οὐκ ἔχουσιν ὁμοίαν.

Ἐλεφαντ, καὶ λύκος.

Ἐλεφαντ ἐπὶ πινος δώματος ἐστῶς. ἐπειδὴ λύκον παρὸντα εἶδεν, ἐλοιδο-
 ρεῖ καὶ ἐσκώπτει αὐτόν. ὁ δὲ λύκος ἔφη, ὡς οὗτος δὲ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ'
 ὁ τόπος.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δὴ λοῖ, ὅτι πολλὰ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς ἀνίσταται τὸ θράσος κητῶν
 καὶ ἀμενόνων.

Ἡμίονος.

Ἡμίονος ἐκ κρητῆς παχυνθείς, αἰετοκίρτησε βοῶν καὶ λίγων, πᾶσι τῶν
 ἔστιν ἰσχυρὸς ὁ ταχυρόμοσ. καὶ τῷ αὐτῷ ἔλσας ἀφωμοιόθη. καὶ ποτε
 ἀνέγκησ

Cicada, & formica.

HYemis tpe cū triticū efferueret, formicæ refrigerabāt. cicada at e-
furiens petebat ab eis cibum, formicæ uero dixerūt ei, cur æstate
non colligebas alimentū. hæc ait non erā ociosa, sed canebā musice. tū
hæc ridēdo dixerūt, si æstiuo tpe modulabaris, nūc salta. Affabulatio.
Fabula significat, non oportere quenq̃ aliq̃ in re esse negligentē, ne mœ-
reat, ac periculetur.

Vermis, & uulpes.

QVi sub cœno cælabat uermis sup terrā egressus dicebat oib⁹ ani-
malib⁹, medic⁹ sum medicaminū doct⁹, q̃lis est Pæon deorū me-
dic⁹. & quō ait uulpes alios curās, te ipm claudū n̄ curas.

Affabulatio.

Fabula significat, nisi præsto experientia fuerit, omne uerbū inane esse.

Gallina auripera.

GAllinam quis habens oua aurea parientē, ratus intra ipsam auri
massam inesse, occisam aliis gallinis similem reperit. hic mul-
tum sperans inuenire diuitiarum, & exiguis illis priuatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere contentū ēē p̄sentib⁹, & fugēi iexplebilitatē.

Leo, & uulpes.

LEo senio cōfectus, cum suppeditare sibi cibū nō posset, decreuit a-
stu id facere, itaq; profectus in antrum quoddam, & de
iectus simulabat ægrotare. Aduenientes igitur animantes uisita-
tionis gratia, cōprehensas deuorabat. multis igitur absumptis aīantibus
uulpes ea arte cognita, accessit ad ipsum, & stans ex-
tra speluncā rogabat quō se haberet, cum at is dixisset, male, causamq;
rogaret, quā ob rem nō ingrederetur, uulpes ait, q̃a me uestigia terrent
omnia ad introrūm spectantia, nulla retrorūm. Affabulatio.

Fabula significat, prudentes homines coniecturis præuifa
pericula euitare.

Lupus, & Vetula.

LVpus efuriens circuibat quærēdo cibū, p̄fectus at ad locū quēdā,
audiuit lugentem puerulum, ei⁹q; dicentem anum, desine plora-
re, sin minus hac hora tradam te lupo. ratus igitur lupo serio loqui
aniculam, expectabat ad multā horā, sed cū aduenisset uespera, audit rur-
sus anum blandientem puerulo, ac dicentem, si uenerit lu-
pus huc, interficiemus eum fili. his auditis, lupo eundo dice-
bat, in hoc tugurio, aliud dicunt, aliud faciunt. Affabulatio.

Fabula in homines, quorum facta uerbis non respondent.

Hedus, & lupo.

HEdus super domo quadam cum staret, uiso lupo prætereunte, cō-
uitiabat, & mordebat ipsum, sed lupo ait, heus tu, nō tu mihi, sed
locus conuitiatur.

Affabulatio.

Fabula significat, plerunq; & locum & tēpus præbere audaciā aduersus
præstantiores.

Mulus.

MVlus ordeo pinguefactus, lasciuiebat clamās, ac dicēs pater me⁹
est equus cursor, & ego ei totus sum similis. atq; aliquando

cum necesse foret ei currere, ut a cursu cessauit, patris asini statim recordatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, & si tempus ad gloriam promoueat aliquem, non suam tamen ipsius fortunam obliuiscatur. instabilis enim est uita haec.

Serpens, & agricola.

Serpens in agricolae uestibulis delirescens, sustulit eius infantem puerulum. Luctus autem parentibus fuit magnus. At pater praeter moerore accepta securi agrestem serpentem occisurus erat. ut uero declinauit parumper, festinando agricola, ut ipsum percuteret, errauit, tantum percussio foraminis orificio. digresso autem serpente, agricola ratus serpentem non amplius iniuriam meminisse, accepit panem, & sal, apposuitque in foramine. sed serpens tenui sibilo ait, non erit nobis a modo fides, amicitia uel, quidui ego lapidem uideo, tu tui filii tumultum.

Affabulatio.

Fabula significat nullum odii, aut uindictae obliuisci quandiu uider monimentum, quo tristatus est.

Tubicen.

Tubicen exercitum congregans, ac superatus ab hostibus clamabat, ne me temere, & frustra uiri occidite. non enim uestrum quemque occidi nam praeter res hoc possideo aliud nihil. & hi ad ipsum dixerunt, ob id magis morieris. qui cum nequeas ipse pugnare, omnes ad pugnam excitas.

Affabulatio.

Fabula significat plus peccare, qui malos, ac graues principes concitant ad male agendum.

Arundo, & Oliua.

De tolerantia, & uiribus, & ceteris, arundo, & oliua contendebant, cum arundini oliua conuitium faceret utpote imbecillae, ac facile cedenti uentis omnibus, arundo tacendo nihil locuta est. ac parumper praestolata, ubi acer afflauit uentus, arundo succussa, & declinata uentis facile euasit, oliua autem cum uentis restitisset, uel diffracta est.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui tempori, ac praestantioribus non resistunt, meliores esse iis, qui cum potentioribus contendunt.

Lupus, & Grus.

Lupus gutturi osse infixio mercedem grui praebiturum dixit, si capite iniecto, os ex gutture sibi extraxerit. haec autem eo extracto quippe quae procero esset collo, mercedem efflagitabat, quae subridendo, dentesque exacuendo, sufficiat tibi ait illa sola merces, quod ex ore lupi, & dentibus saluum caput, & illa sum exemeris.

Affabulatio.

Fabula in uiros qui, a periculo seruati bene de se meritis eam gratiam referunt.

αὐτὰ κενὸν ἀπελθούσης ἴε' χεῖν, ἔπειθ' ἡ τῷ ὀρόμῳ ἐπαύσατο, τοῦ πατρὸς ἔνθου
 δούτου ὑπεμνήσθην.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ὁ χρόνος εἰς ὁδὸν φέρεται, τῆς αὐτοῦ γερμῆς τύχης
 μὴ ἐπιλασθαι ἐδῶ. ἀβέβαιον γὰρ ὅστις ὁ βίος οὗτος.

Οἷος, καὶ γεωργός.

Ὡς ὁ γεωργὸς προσθύροις φωλῶν, αὐτὸν αὐτῷ δ' ἐνὶ πτόνι παρὰ δόν.
 πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα. ὁ δὲ πατὴρ ὑπὸ τῆς λύπης πέλε-
 κεν λαβῶν, ἔμελλεν ἦν ὅλιν ὕβελθόντα φονεύσειν. ὡς δὲ ἐκνήψε μι-
 κρόν, συνέυσας ὁ γεωργὸς τοῦ πατρός, αὐτὸν ἡσώχισε, μόνον κρούσας πῶ τῆς
 δῶγλῆς ὁπλῆν. ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφρατος, ὁ γεωργὸς νομίσας ἦν ὅλιν μηκέτι
 μνηστῆρκα ἐν, λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἄλῃς ἔθηκεν ἐν τῇ δῶγλῃ. ὁ δὲ ὅλιν ἀπὸ τοῦ συ-
 εἰξας, εἶπεν. ἔκ' ἔσται ἡ μὲν ἀπὸ τῆς πίστεως ἡ ὀλῖα. ἔως αὖ ἐπὶ πῶ πῖσαν ὀρῶ,
 σὺ δὲ δὲν τῷ μῶτον τῷ σου τέκνου.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδέ τις μίσηται, ἢ ἀμύνης ἐπιλασθαι, ἐφ' ὅσον βλέπει
 μνημόσμων, δι' οὗ ἐλυπήθη.

Σαλπικτῆς.

Αλπίκτῆς στρατὸν ἐπισωμάτων, καὶ κρατῆρας ὑπὸ τῶν πολεμίων,
 ἐβόα μὴ κτείνετέ με δ' αὐτοῖς εἰκὴ καὶ μάτην. δόνα γὰρ ὑμῶν ἀπὸ τῆς
 να. πλὴν γὰρ τοῦ χαλκῶν τοῦτον δὲν ἄλλο κτῶμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφα-
 σκεν, δὲ τῷ γὰρ μάλλον τεθνήσκει, ὅτι σὺ μὴ δυνάμενος πολεμεῖν, τοὺς πλὴν-
 τας πρὸς μάχην ἐγείρεις.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πλεονεξία οὐκ εἰς τὸν καλὸν καὶ βαρεῖς διατάξεις ἐπε-
 γείροντες, εἰς τὸν κακὸν ὁρῶν.

Κάλαμος, καὶ ἐλαία.

Ἰὰ καρτερίαν καὶ ἰχθυὶ καὶ ἡ συχίαν καὶ κάλαμος καὶ ἐλαία ἤρουν. τῷ δὲ
 καλῷ μου ὀνειδιζομένου ὑπὸ τῆς ἐλαίας, ὡς ἀδυνάτου καὶ ῥαδίως
 ὑποκλινόμενου πᾶσι τοῖς ἀνέμοις, ὁ κάλαμος σιωπῶν οὐκ ἐφθέξατο.
 καὶ μικρόν ὑπομείνας, ἔπειθ' ἀνέμος ἐπιδύσαν ἰσχυρῶς, ὁ μὲν κάλαμος ὑπα-
 σειθεὶς καὶ ὑποκλινθεὶς τοῖς ἀνέμοις ῥαδίως, διεσώθη. ἡ δὲ ἐλαία ἔπειθ' ἀν-
 τέτεινε τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάσθη τῇ βίᾳ.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν καμῶν καὶ τοῖς κρείττοσιν αὐτῶν μὴ ἀποθνήσκουσιν, κρείτ-
 τος εἰς τῶν πρὸς μείζονας ὀλόντων.

Λύκος, καὶ γέρας.

Ὑκὺν λαμῶν ὁσέον ἐπεπύγη. ὁ δὲ γεράων μισθὸν παρῆξεν εἶπεν, εἰ πῶ κα-
 φάλην αὐτῆς ἐπιβιβαλῶσα, τὸ ὅσῳ ἐκ τοῦ λαμοῦ αὐτῷ ἐκβάλοι. ἡ
 δὲ τοῦτ' ἐκβιβαλῶσα, ὁδὸν ἀφ' αὐτοῦ οὐσας, ἦν μισθὸν ἐπὶ ζήλει. ὅστις γε-
 λάσας, καὶ τοὺς ὀδόντας θήξας, ἀρκεῖται μισθὸς ἐφ' ὅσον καὶ μόνον, ὅτι ἐκ
 λύκου σόμακος καὶ ὀδόντων ἐξήρδ' ἡ γέρας σῶσαν μὴδὲν παύσασαν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς ἀνθρώπους, οἱ πῶς ἄλλ' κινδυνώου διασωθήτε, τοῖς διεργάταις
 τοιαύτας ἀπὸνέμοισι χάρετας.

d iō

Γαβείου Ἐλληνος, τετραστιχα.

Νοβόσ ποσὶν ποιτῆιρ πέδινοσ λείων.
 α καί τις λείων, τί φησιν πλὺ ἰοχὺν βλάψ,
 ἀλλ' εἰ λείοντες εἴπεν ἤδησαν γλυφῆν,
 πολλοὺσ' αὖ εἶδες δ' ἴτας ἀνθρώπων λίσσιν.

Επιμύθιον.

- ο τι ἐπ' ἀρετῇ, οὐ δέ σε μνησέσθαι.
 α ἔοντοσ ὑπνώπωντοσ, αὐχένουσ' μέσση
 διέβορμε μῦσ. ὅδ' αὖ ἐση σιωτόμωσ.
 γελᾷ δ' ἀλώπηξ, καὶ λείων ἀπεκρίθη,
 οὐ μὲν πτοῦμαι, πλὺ ὅδ' ἐν δ' ἀνέκ' ἐπω.

Επιμύθιον.

- ο τι οὐ δέ κ' ἡ μικρὰν περ φρόνησιν ἀποστρέφει.
 α ἔων μάχην ἐστρεψέσθαι ποτὲ καὶ πρὸς.
 γύπτεσ δ' ἀνέστησεν ἐσκόπευον πλὺ ἔριν.
 βρώσιν ποιῆσαι τ' ἐπ' ἡθροτάτα τάχα.
 φίλουσ δ' ὀρώσας ἡσυχίᾳ τῶν ἐλπίδων.

Επιμύθιον.

- ο τι οὐ δέ κ' ἀλλοτρίοισ' ἡμετέροισ' ἐπιχειρεῖν.
 α ἔοντα διρυχέσ' ὡς εἶδεν μεμνότες,
 ὧ μοῖρα θεῶν εἴπεν ἀθλιωτάτῃ.
 εἰσώφρων ὦν τε, δυσκάρτεσ' εἰ λείων,
 πῶσ' οὐ μανθεῖσ' ὀρώσας μὲν δεικνύων.

Επιμύθιον.

- ο τι τὸν ὕψους ἔχοντα οὐ δέ κ' θυμὸν ἔχει.
 α ἔων ὄνος. κερδῶ, τε πρὸς θήρασ' ἴον.
 ὄνου δὲ ταύτην εἰς ἵπτον διδρασκέον,
 λείων ἡμετέρας ἀράξει, κερδῶτε πλείον
 οἷμα μὲν αὐτῷ, σφραγισθεὶσ' ὕψ' ὄνου.

Επιμύθιον.

- ο τι δέ κ' ὕψ' ὦν πάλαι ἔπειροι, ποιηδέναι.
 α μοῖσ' ὄνος πείρησεν ἀργυροῦ βρέτας
 ὧ πρὸ σιωπῶν, ἀπὸ τίς προσκυκνύει.
 τύφω δ' ἐπαρθείς, μὴ θέλων μλίνει ὄνος,
 ἤκουσεν οὐ θεός σὺν, τ' ἐν θεῶν δ' ἀγῆς

Επιμύθιον.

- ο τι τὸν ἐν ἀξιώμασι τιμωμένοσ δέ κ' γινώσκων,
 ὅτε ἀνθρώποι εἰσιν.
 α ὅσ' φατῶν πάλαι ἐορτῶν ἔγκαιρα,
 οἱ μοῖ κέ κληγ' ὡς ἀλάγχνα μῆτερ ἐκ χέω.
 ἢ δ' αὖ γελῶσαι μὴ φοβού τέκνον ἔφη.
 τῶν σῶν γὰρ οὐδὲν, ἀλλ' ἐμῆσ' ἀλλοτρίων.

Επιμύθιον.

- ο τι δέ κ' ἀλλότρια ἀντιστρέφειν, ἢ μὴ γοητίζειν.
 α ραγμὸν ἀλώπηξ ὡς ὑπὸ βάλανιν θέλων,
 ὀλιγαίνουσα καὶ βάλαντον δεσφραγμένη,
 ἔξετο πέλμα, λοιδορεῖ δὲ πλὺ βάρυν.

μέμφου

Gabrii graeci tetraſticha.

Viri pedibus calcabatur lapideus leo.
Et quis leo quid robur inquit intueris?
At ſi leones ait ſciuiſſent ſcalpere,
Multos uidiſſes eſſe homines lapides.

Affabulatio.

Quod non oporteat inflari uirtute.
Leone dormiente, per mediam ceruicem
Percurrit muſ. is autem ſurrexit illico.
Ridet uulpes. ac leo reſpondit,
Non timeo, ſed interrumpo iter.

Affabulatio.

Qd̄ n̄ oporteat ne puū qd̄ contēptū negligē.
Leo pugnam parauit aduerſus aprum.
Vultures uero de inſuper ſpeculabantur litē,
Vt deuorarent ſtatim qui uinceretur.
Sed amicis iſdem uiſis, fruſtrati ſunt ſpe.

Affabulatio.

Quod non oporteat alienis malis latari.
Leonem caprea ut uidit furem,
O fatum ferarum ait miſerrimum.
Si compos mentis intolerabilis es leo,
Quō nūc furēs nō plena facies lachrymarū?

Affabulatio.

Qd̄ n̄ oporteat, eū q̄ poteſtatē hēt excādeſcere.
Leo. Aſinus. Vulpes ad prādam iere.
In treis parteis eam cum aſinus diuiſiſſet,
A leone dilaceratus eſt. at uulpes plus
Ei tribuit edocta ab aſino.

Affabulatio.

Quod ex iis, quæ alii patiūtur doceri oporteat.
Humeris aſinus geſtabat ſimulacrū argenteū,
Quod unusquiſq; occurrens adorabat.
Superbia uero elatus, nolens manere aſinus,
Audiuit, non es tu deus, ſed fers deum.

Affabulatio.

Qd̄ oporteat, eos q̄ i dignitatib⁹ cōſtituti ſunt,
cognoſcere ſe eſſe homines.
Bouis puer cum feſto die comediſſet uiſcera,
hei mihi clamabat, q̄ iſteſtina mater effundo,
Hæc ridendo ait, ne timeas fili.
Nō enim ex tuis quicq; ſed uomis ex alienis.

Affabulatio.

Qd̄ oporteat aliena reſtitueſ, & n̄ murmurare.
Sepem uulpes tranſilire ut uoluit,
Laſſa, ac rubo innixa
Percuſſa planta conuitia dicebat rubo.

D iii

Increpa te ipsam, non me ille ait.

Affabulatio.

A duersus eos, qui sua tacent uitia; &
aliena reprehendunt.

Culex olim in cornu tauri sedebat,
Quem dicere iussit, an se uolare uelit,
Audiuit, quemadmodū nō nouerat sedentē,
Ita neq; euolantem sentiret.

Affabulatio.

A duersus eos, qui uolūt esse docti,
potentes ue, aut prudentes, nec sunt.

Ceruam persequabantur uenatores,
Quæ densis in uitibus delituit.
Sed folia uirium cum comederet,
Venatoribus iure præda fuit.

Affabulatio.

A duersus eos, q malefaciunt bñfactorib⁹ suis.
Serpentem quidam pro filii interitu
Percussurus, petrāq; scidit, & amare uolebat.
Sed ait serpens. quomō fient conuentiones,
Quandiu tu tumbā, hunc ego lapidē uideo.⁹

Affabulatio.

Magnas inimicitias esse irreconciliabiles.

Cum locustas cepisset puer quidam, scorpioni
Porrigebat manus, is autem, ne attigeris ait.
Nam si me tetigeris, suspirando ex sinu
Veras quoq; locustas abiciēs.

Affabulatio.

Cū malis hominibus conuersari nō oportere.

Sus quidam murē trahebat ad sedandā esuriē,
Quos uidentes fabri ferrarii, tiserunt.
Mus uero adhuc uiuēs ait lachrymæ plen⁹,
Ne unum quidem potestis pascere suem.

Affabulatio.

A duersus eos, qui suos casus negli-
gunt, alienos uero derident.

Leonis pellem humeris ferens asinus,
Iactabat esse leo quispiam uidēdo caprarios.
Sed ubi sine leonis inuentus est pelle,
Pistrinū eum memorē turbationis reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, imeritos honores q̄ptimū
solui.

Hircum uitis adlocuta est. offendis tu me
Tondendo folia. num nam non est herba?⁹
Quam uis enim nocueris. Inueniam statim
Ad mactationem tui erga deos uinū ut scaturiat.

μέμφου σεαυτὸν μὴ φύσιν ἐμὴν ἔφη .

Επιμύθιον .

Γ ῥός τούτ' τὰ ἑαυτῶν κακῶς σιωπῶντας , τὰ δὲ
τῶν ἐτέρων κατηγορεύων .

Κ ὦναι φησὶ πρὸς κέρας ταύρου παῖλαι,
ἐν πόρῳ κέλευται πόρῳ ἐκπῆναι θέλει .
ἢ κοῦσε δ' ὡς πόρῳ οὐκ ἔγνω καθημένον,
οὕτως οὐδὲ πῖσαντος αἰόησιν λάβει .

Επιμύθιον .

Γ ῥός τούτ' λογιζομένους ἑαυτοὺς , ἢ σφούδ' ἢ
δινακούς , ἢ φεινίμοις , μὴ ὄντας δέ .

Ε λαφον ὄξυ λαυνοῖσι κληγέται,
ἢ τις θαλείαις ἀμπελοῖς ἀπεκρύβη .
Φύλλα δὲ βιβρώσκουσαι τὰ τῶν ἀμπελῶν,
κωμῆγε τοῦσιν ἐν δίκῳς ἐθιγὰν .

Επιμύθιον .

Γ ῥός τῶν κακοποιῶντας , τῶν ἑαυτοῖς ἀντιθέλων .

Ο ὅταν θέλων τίς αὐτ' ὀλέθρου παυαίῃ,
παλὴν πεῖσαν ἔχῃ καὶ ὀλεῖν θέλων .
ὅταν δὲ φησι , πῶς γένοντο συμβάσεις
ἕως συτύμβον , καὶ πέσον ἐγὼ βλέπω ;

Επιμύθιον .

Ο τι αἰετὸς ἐχθρὸς , ἀδιόλακτοί εἰσιν .

Ν σ' ἀκρίδαις θύρου παῖς τίς , σκορπίῳ
προὔτεινε χεῖρας . ὅς δὲ , μὴ φάσκει ἔφη .
ὡς εἴ γε μου φάσειας , ἐκ κόλπων σένων,
καὶ τὰς ἀληθείας ἐκ κενώσεως ἀκρίδαις .

Επιμύθιον .

Ο τι αἰετὸς ἀνθρώποις , μὴ συμμύγνυται .

Σ ὅς ἢ γε τίς μὴν ἔρπον' ὄντ' ἀσπίδας .
οὐδ' χαλκὸν βλάποιτες , ἔσταν γέλων .
ὁ μὲν δ' ἔτι ζῶν , εἴπε μετὰς διακρύων,
ὡς οὐδὲ σὺν ἀνέκδοται καὶ πρὸς ἔνκα .

Επιμύθιον .

Γ ῥός τούς τὰ ἑαυτῶν παρὰ πῶματι παρὰ
βλέποντας , τὰ δὲ τῶν ἐτέρων γελῶντων .

Φ ἔρων λέοντος δέρμα τοῦ ὁμοῖο ὄνος ,
ἢ ἔρων λέων εἶναι τίς ἀπόλους βλέπων .
ἐπεὶ δὲ γυμνὸς τῆς λεοντῆς ὀρέθη,
εὖτε μύλων ἐμνήσε τῆς ἀταξίας .

Επιμύθιον .

Ο μῦθος δηλοῖ , ὅτι αἰετὸς ἀξίαν τιμῇ , τὰ χύσει
λύονταί .

Τ ῥά γ' ὡς προσεῖπεν ἀμπελος , βλάπτῃς σὺ με
κείρων τὰ φύλλα . μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χάρις .
ἔσθ' ὅταν γὰρ ἐλάττωται δούρα . τὰ χα
πρὸς θυσιᾶν σὴν , εἰς θεοὺς οἶνον βλύσει .

d iii

Επιμύθιον.

Ο Πρωλάμης θέλ' τίς ἀδικεῖν τινα, ὠφελεῖ αὐτῷ

Α ἡ ῥα λῆν γυναικα, πρὸς δὲ μοῖο ἀγέ.
παρὲν δὲ κύπρις εἰς ἐσπῶν τοῦ γάμου.
ὅμφῃ δὲ μὴν βλάψασα, σιωπῶν τάχιστα
Δίωκε δῖον, μὴ δακρύσει πλὴν φύσιν.

Επιμύθιον.

Ο Πῶς ἐκ φύσεως ὄν, οὐ μεταβέβηται.

Γ ἡ γὰρ εἰς αὐτῆς δὲ μοῖο δὲ μοῖο θέαν,
λεπτοῦσ' πόδας μωμεῖτο, χαίρει δ' εἰς κέρμα.
λέων δ' ἐπεὶ Δίωκε τούτουσ' ἡγάπα.
κέρμασ' ἡσθυ βρίζουσα, θήρασ' ὡς πάγην.

Επιμύθιον.

Ο Πρωλάμης τίς ὠφελεῖται ὅσον δὲ κῆ βλά
πῆσται.

Κ ἐρὼ βόταν βλέπουσα μακρὰς ἀμπέλου
πρὸς ὕψος ἦτο· καὶ ἡσθυ μοῖοσ' ἀπλάμης
ἐλθὲν ἀπείπε· πρὸς δ' ἐαυτῷ ταῦτ' ἔφη,
μὴ ἡσθυ, ῥά γ' ὁμοφρονεῖς μάλα.

Επιμύθιον.

Γ ῥὸς τοὺς πρῶτοντας πλὴν ἀνὰ κην, φιλοτιμίαν.

Τ ὑρὸν κέρμα εἰσάγει, κέρμα δ' ἡ πότα.
εἰ γὰρ ὡσπερ εἶχες, ζῆλος εἰς ὄρνισ' μέγας.
ἀνθὺς δῖον ἐρρίψεν ἡ δ' αὐτὴν φάγεν.
ἔχεις κέρμα εἰσάγει, νοῦν κτῆσαι μόνον.

Επιμύθιον.

Γ ῥὸς τοὺς ἐπὶ ἡλακείας χαίροντας.

Γ ἀμοῖσ' ἔχειρον βλάψαι τοῦ ἡλίου,
καὶ τίς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, ὃ δειλὸν γένος.
εἰ γὰρ μόνον δέ μοι μὲν αὐτὸς ἡλίου,
τίς εἴ γε τεκνώσει δῖον βασιλεῖα.

Επιμύθιον.

Γ ῥὸς δὲ ὃς ἰδίᾳ βλάψαι ὅσον ἀγνώστ' ἡλίου.

Ε τιμὴ χρυσῶν ὡς ὄρνισ' εἰσάγει,
καὶ τίς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, ὃ δειλὸν γένος.
ἔκτεινε ταύτην χρυσὸν ὡς λαβὴν θέλων.
ἐλπίς δὲ, μείζον σῶρον ὠλεῖται τύχης.

Επιμύθιον.

Γ ῥὸς δὲ ἐλπίδι, εἰς ζυμῖαν ἐκ μικροφυσίας
ἐμπίπτοντας.

Α τρῶν περισκοπῶν τίς ἀστροσκόπος,
πίπτει λεληθῶσ'· πρὸς φρέαρ δ' εἰς τίς
ὁδοὶ πρὸς σέθεντι, ταῦτ' ἔφη λέγων,
νοῦν θέας αἶψα, βέλτε πλὴν γῆν οὐ βλέπεις.

Επιμύθιον.

Ο τι πολλοὶ τὰ εἰς ὧντα μὴ πνώσκοντες, τὰ μέλ
λοιτα καυχῶνται πνώσκοντες.

ἤριον

Affabulatio.

Quod plerunq; uolens quis aliquem iniuria afficere, iuuat eum.

Vir felem uxorem in domum duxit,
Adfuit uenus in nuptiarum solennitate.
Sponsa uero uiso mure contenta celeritate
eum persecuta est, non mutatā natura.

Affabulatio.

Quod id, quod a natura est, non transmutatur.

In fontibus suam imaginem uidens caprea
Tenuis carpebat pedes, sed gaudebat cornibus.
Cum uero leo persecutus est ipsam, eos amabat
Cornua reprehendens ut prædæ laqueum.

Affabulatio.

Quod plerunq; quis iuuatur ex quibus lædi uidetur.

Vulpes racemum proceræ uidens uitis
In altum eleuabatur, cumq; diu laborasset,
Ut capet, defatigata est, sed secum hæc locuta est,
Ne labora. Acini uuæ exacerbescunt admodum.

Affabulatio.

Ad eos, qui de necessitate uoluntatem faciunt.

Casum coruus mordebat, sed uulpes decipiebat,
Si linguam haberes, esses magna Iouis auis.
Continuo uero is eum abiecit, ea autē comedit.
Habes corue omnia, mentem solam compara.

Affabulatio.

Aduersus eos, qui adulationibus delectantur.

Ob nuptias solis lætabantur ranæ
Quædamq; ad eas ait, o miserum genus.
Nam si solos radios solis timemus,
Si genuerit filios, quis eum feret?

Affabulatio.

Aduersus eos, qui suo damno præ ignorātia gaudent.

Ouum aureum gallina semel peperit.
Quidamq; auarus deceptus animo
Eam occidit aurum accepturus,
Sed spes perdidit maius fortunæ donum.

Affabulatio.

In eos, qui spe lucri, in damnum ex pusillanimitate incidunt.

Stellis intentus quidam stellarum speculator
Cedit imprudenter in puteū, sed quidā supueniens
Viator suspiranti hæc inquit dicendo,
Aium applicādo sursum o optiæ terrā non uides.

Affabulatio.

Quod pleriq; cum præsentia nesciant, futura cognoscere gloriantur.

Pugnabat Equus cum ferocissimo Apro.
Impetum uero feræ equus cum penitus non sustineret,
Sese dedit, inuento socio
Viro iugulandæ feræ perito .

Affabulatio.

Quod non nulli ob inimicitias in seruitutem sese
dedunt.

Amicus duas habebat uir mysticapillus.
Aetate autē & moribus omnino dissimiles,
Altera nigros capillos, albos altera euellebant.
quapropter depilatus, omnibus ridiculo fuit.

Affabulatio.

Aduersus eos, qui in duas res contrarias sese
iniiciunt.

Agnus deuolans Aquila cum rapuisset,
id'q; uidisset monedula, in ariete facit eadē.
Quam pastor cepit, filius autem clamabat tale quid,
Mihi monedula, aquila autem sibi est.

Affabulatio.

Quod non oporteat imitari præstantiores .

Alienæ pennæ induta
Gloriatur cornicula præstare auibus .
Primum donum hirundo rapuit.
Post eam, omnes . hinc nuda inuenta est.

Affabulatio.

Quod ex collatione pulchritudo dissoluatur.

Sagitta pectus Aquila uulnerata est olim .
Dolens autē postea sedebat admodū plorās.
Videns autem sagittam pennatam ait,
Papa', penna me pennatam occidit.

Affabulatio.

In eos, qui a suis mala patiuntur.

Omnēs inter se feræ, & uolucres concertabant.
Capta ē strutio libyca, quæ hasce decipiebat .
Esse quidem auis, ex parte uero fera,
Volucris caput, feris pedes ostendens.

Affabulatio.

Aduersus eos, qui duobus seruiendo dominis,
utrosq; decipiunt.

Hirundo fixit nidulum in prætorio,
Cuius prolem lædit serpens.
Hæc autem dixit, o ingemiscendam fortunā
Vbi . n. ultio est, sola offensa sum.

Affabulatio .

Adeos, qui malum a bonis patiuntur.

Concordes pascebantur tres simul boues,

Ἡ εἰξον ἰσχυρὸς ἀγριώτατ' ἐπὶ κέλευσιν.
 θηρὸς δὲ ὁρμήν οὐ σένων ὄλωσ',
 ἑαυτὸν ἐκδιδώκεν, ἀνδρῶν σύμμαχον
 ἀπείρον ἀνδρα, πρὸς στρατὸν τοῦ θηρίου.
 Ἐπιμύθιον.

Ο πρὸς τοὺς εἰς Διὸς ὅαντ' ἄντ' ἀγλάτα, ἑαυτοὺς
 ἐμβάλλουσιν.

Ερωμύασι δὲ εἶχεν ἀήρ μεξόθειξ.
 χρόνῳ δ' ἐννοχίαι πέντη καὶ ἑπτά,
 ἢ μὲν μελαίνεσθαι, ἢ δὲ λαοὺς ἐκφέρειν.
 ὅζων μελαθείσθαι, πᾶσιν ὠράθη γέλωσ.
 Ἐπιμύθιον.

Γρὸς τοὺς εἰς Διὸς ὅαντ' ἄντ' ἀγλάτα, ἑαυτοὺς
 ἐμβάλλουσιν.

Αρὸν καὶ πᾶσι ἀετὸς καὶ πᾶσι πᾶσι,
 ἰσὺν καλοῖς ἐν κελῶ, πρὸς τῇ τῷ.
 ὅν εἰλε ποιμήν. πᾶσι δ' ἐφάνει ἑστῶ.
 ἐμοί, καλοῖς ἀετὸς δ' αὖτ' ὅτι πέλει.
 Ἐπιμύθιον.

Ο πρὸς τοὺς εἰς Διὸς ὅαντ' ἄντ' ἀγλάτα, ἑαυτοὺς
 ἐμβάλλουσιν.

Αρὸν καὶ πᾶσι ἀετὸς καὶ πᾶσι πᾶσι,
 ἰσὺν καλοῖς ἐν κελῶ, πρὸς τῇ τῷ.
 ὅν εἰλε ποιμήν. πᾶσι δ' ἐφάνει ἑστῶ.
 ἐμοί, καλοῖς ἀετὸς δ' αὖτ' ὅτι πέλει.
 Ἐπιμύθιον.

Ο πρὸς τοὺς εἰς Διὸς ὅαντ' ἄντ' ἀγλάτα, ἑαυτοὺς
 ἐμβάλλουσιν.

Βεῖλε πρὸς σῆτος ἀετὸς πᾶσι καὶ ἑσθῇ.
 ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦτο πολλὰ δακρύων.
 βλέπον δ' ὁἷσεν εἶπεν ἐπερωμύον.
 βαβὰ, πτερόν με, σὺ πτερόν ὁλύψ.
 Ἐπιμύθιον.

Γρὸς τοὺς εἰς Διὸς ὅαντ' ἄντ' ἀγλάτα, ἑαυτοὺς
 ἐμβάλλουσιν.

Γρὸς τοὺς εἰς Διὸς ὅαντ' ἄντ' ἀγλάτα, ἑαυτοὺς
 ἐμβάλλουσιν.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀμολύβωλον, αὐτοὺς
 ἀπείρον.

Γρὸς τοὺς εἰς Διὸς ὅαντ' ἄντ' ἀγλάτα, ἑαυτοὺς
 ἐμβάλλουσιν.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀμολύβωλον, αὐτοὺς
 ἀπείρον.

οὐδ' οὐδ' ἔθελ' ἔλατ' ἔτι πολλάκις λέων·
 ἔχθρα δ' αἰ μίσει καὶ μάχῃσ' ἀσπίδας,
 ἔκαστον ἐκ βέβρωκε γυμνὸν ὥς ἐνῆα.

Ἐπιμύθιον.

Γ ῥὸς τοὺς χιζομύλους ἐκ τῶν ἰσίων, καὶ διὰ
 ἑὸν ἡλικίαν πύσσοντας.

Ε θνὶ γερῶν πῆξαι τὸν ποταμὸν πύσσοντας.
 μεθ' ὧν πελαργὸν ἔλκεν ὁσ' ἐθέλει μέγα.
 ἔφη δ' ἀροῦν ὡς φίλος μὲν εἰ σὺ μοι.
 ἀλλ' ἢ πύσσας λαβέσσε, ἵνα ἡλικίᾳ ἔχῃ.

Ἐπιμύθιον.

Γ ῥὸς φίλον τινὸς, οἰομένον τοῖς ἐχθροῖς τοῦ
 φίλου αὐτοῦ.

Φ ἔρον ποταμοῦ πύσσοντας κύων κρέας,
 κύων δ' αὐτὸν ἄλλον εἰς ὕδωρ βλέπει.
 χανὼν δ' αὖ λαιπὸν τοῦτον λαβέειν κρέας,
 ἀπεσερεῖτο καὶ τοῦ ὁπδὲρ ἐκράτει.

Ἐπιμύθιον.

Ο τί οὐκ ἐκ τῶν μαλλῶν ζημιούται.

Γ ῥὸν ποταμὸν φέροντι ἡγ' ἄλλος ὄνος,
 ἐν ᾧ πύσσας καὶ πύσσας καὶ πύσσας.
 ἀνέκων δ' ἔπειτα πύσσας οὐ τὸν ὡς φέρον,
 πεσὼν ἐκόντι, δύσιν ὡς ἀπεπνίγη.

Ἐπιμύθιον.

Ο τί πολλάκις προσδοκῶν κέρδιον, εἰς ζημί-
 ᾱν μετατρέπεται.

Κ ὑρτὴ θεὸν ἡμέτερος ἐλπίσει κέρδιον.
 ἦν ὕψις μνηστέρων τῆς ἀβουλίᾳς.
 σιμοί γὰρ αὐτῶν λαιπὸν, ὅταν καὶ ἡμέτερος,
 ὡς αὐτὴ πύσσας πύσσας αἰχμῇ πέλῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ο ἡ δὲ παρὰ τῷ θεῷ, ἀπὸ τῶν προσδοκῶνται.

Α ὕψος πύσσας ἀρῖνα φησὶν, ὃ προσδοκῶν σὺ μοι
 ὕψος πύσσας ἀρῖνα, ἀρῖτι γὰρ πύσσας ὕψος φησὶν.
 καὶ πῶς ὕψος πύσσας ἀρῖνα ἀγνοῶ πότε.
 τοίνυν γένηται μοι καὶν θέμις, καὶν μὴ θέμις.

Ἐπιμύθιον.

Γ ῥὸς τοὺς ἀδελφούς, φανερώς ἀδελφώτους.

Δ εἰλὸς κωνηγὸς πύσσας τινὲς εἰπε ποιμνία,
 εἰπου λέοντος ἵχνος εἰδὲς μοι φράσσιν.
 σὺ δὲ πύσσας εἰπεν ἐθέλεις εἰδέω, πύσσας
 ἵχνος κωνηγὸς εἰπεν, οὐ ζητῶ πύσσας.

Ἐπιμύθιον.

Γ ῥὸς ἀνθρώπου θρασυῖος, πύσσας λόγον δὲ καὶ
 ἔργα δειλούς.

Η τὴν λαβέειν ἀγροῖον λατὼν ἰσχύος.

λαβών

Quos ne fera quidem lædebat Leo.
Cum uero inimicitarum odio, & pugna dissensissent,
Singulos deuorauit nudos ut unum.

Affabulatio.

A duersus eos, qui a suis dissident, & pro-
pterea mala patiuntur.
Gruibus tetendit Agricola quidam laqueum,
Cum quibus ciconiam cepit, quæ uehementer lugebat.
Ait autem Agricola, ut amica quidem tu mihi es,
Sed laqueus, qui cepit, te cum malis tenet.

Affabulatio.

In amicum cuiusdam coniunctum cum inimicis
amici ipsius.

Canis secundum flumen carnes ferens,
cum se acclinasset, alium in aqua uidet.
Hiscens autem ut inferiores alias carnes caperet,
Priuatus & iis est, quarum dominus erat.

Affabulatio.

Quod cupidus magis damno afficitur.
Transseundo fluium onus salis portabat Asinus.
In quo etiam cecidit leuatus onere.
Dehinc cum itidem multum spongiarum ferret,
Cecidit sponte, & infelicitè suffocatus est.

Affabulatio.

Quod plerumque expectatio lucri in da-
mnum incurrit.

Curua Camelus a deo petebat cornua
Quam derisit malo consilio.
Minuit enim ei de cætero aures, & caput,
Ut ab omni parte foret turpissima.

Affabulatio.

Quod oporteat a deo conuenientia petere.

Lupus Agno inquit, nonne dudum tu mihi
Aquam perturbasti? nuper ex uentre natus sum,
Et quomodo Aquam perturbarem nescio quoniam.
Cæna fiet mihi & iure, & iniuria.

Affabulatio.

A duersus eos, qui intrepide palam iniurii sunt.

Timidus uenator pastori cuidam ait,
Sicubi Leonis uestigium nosti, dic mihi.
Tu hoc ait uis, ostendam, prope
Vestigium. Venator ait, non quaero amplius.

Affabulatio.

A duersus homines audaces uerbis, &
factis timidos.

Petebat leporem ab agricola, ut acciperet miles.

D s

De Asino, & pelle leonis.

Leonis pellem humeris ferens asinus,
Iactabat esse leo quispiam, uidēdo caprarios.
Sed ubi sine leonis inuentus est pelle,
Pistrinū eum memorē turbationis reddidit.
Affabulatio, Fabula significat, immeritos honores
quamprimum solui.

Γεῖ' ἄγρον, καὶ ἄμπελον.

Tράγω προσεῖπεν ἄμπελος, βλάπτεις σὺ με
κείρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη;
ὅσον γὰρ αὖ βλάψαις, δύρῳ τὰ χεῖ
πρὸς θυσίαν σὴν, εἰς θεοῦς οἶνον βλύσαι.

Eπιμύθιον ὅτι πολλὰς δέλων τίς ἀδικεῖν πινά,
ὠφελεῖ αὐτὸν.

De hirco, & uite.

Hircum uitis adlocuta est. offendis tu me
Tondendo folia. num nam non est herba?
Quam uis enim nocueris. Inueniam statim
Ad mactationem tui erga deos, uinū ut scaturiat.
Affabulatio, Quod plerunq; uolens quis aliquē iniu-
ria afficere, iuuat eum.

Γεῖ' ἀδελφός, καὶ γὰρ λῆς γυναικός.

Aνὴρ γὰρ λῆν γυναικί· πρὸς δὲ μοῦς ἄγε·
παρὴν δὲ κύπρις εἰς ἐορτῇ τοῦ γάμου.
νύμφη δὲ μὴν ἐλέψασα, σιωπῇ τὴν τείχει
δίωκε δῖον, μὴ δαπείσῃ τὴν φύσιν.

Eπιμύθιον ὅτι ἐκ φύσεως ὄν, οὐ μετὰ βίβηται.

De uiro, & fele uxore.

Vir felem uxorem in domum duxit,
Adfuit uenus in nuptiarum sollemnitate.
Sponsa uero uiso mure, contenta celeritate
eum persecuta est, non mutata natura.
Affabulatio Quod id, quod a natura est, nō transmu-
tetur.

Γεῖ' ἀδελφός, πλὴν τῶν ποδῶν λεπτότητα μεμφόμενης.

Γηραιὸς ὄρωσα ἀδελφός αὐτῆς τοι δέων,
λεπτόν σ' ὀδὸς μωμῆο, χαῖρε δ' εἰς κέρα.
λέων δ' ἐπεὶ δίωκε, τούτῳ ἡγάπα.
κέραια θυβρίζουσα, θήρα δ' ὡς πόλιν.

Eπιμύθιον ὅτι πολλὰς τίς ὠφελεῖται, ὅς ἐν δουκὶ
βλάπτεται.

De caprea reprehendente pedum tenuitatem.

In fontibus suam imaginem uidens caprea,
Tenuis carpebat pedes. sed gaudebat cornibus.
Cum uero leo persecutus est ipsam, eos amabat
Cornua reprehendens ut prædæ laqueum,

A ffabulatio, Quod plerumq; quis iuuatur ex quibus
u idetur lædi.

Περὶ ἀλώπεκος, καὶ σαφυλῆς.

Ε πινύθιον πρὸς δὲ θρίσιν αὐτῶν πῶ ἀνάγκην φιλοτιμίαν
De uulpe, & uia.

Affabulatio, Ad eos, qui de necessitate voluntatem faciunt.

Τὸ ὑπὸν λόραξ, ἐξ ὅθεν κεν, κεκοῦν δ' ἢ παύεται.
 εἰ γὰρ ὦσαν εἴχες, ζηνός εἰς ὕρηνσι μέγας.
 δύθυσ' δ' ὁ τοῦτον εἴλεν, ἢ δ' αὖτε φάγεν.
 εἴχες κώραξ ἀπαντα, νοῦν κτῆσαι μόνον.

Ε πινύβιον πρὸς τοῦς ᾠδῇ καὶ λακείαις χαίροντα.
De corio, & uulpe.

Affabulatio, Aduersus eos, q̄ adulatiōibus delectant̄.

Γ ἀμοις ἔχειρον ἐὰν ἴαται τοῦ ἡλίου,
καὶ τις πρὸς αὐτὸν εἴπεν, ὅτι θειλὸν γένος.
εἰ γὰρ μόνος εἴμενοι μὲν ἀνθρώποι ἡλίου,
τίς εἴη ἡ κενώσας αὐτοῦ βασιλεύσει;
Ε πιμύθιον πρὸς τοῦτον ἡ ἰαία ἐλάβετο ἀγνώστῃ χει-
ροντας.

De ranis, & fole.

A ffabulatio, Aduerfus eos, q suo damno præ igno-
râtia gaudent.

Ετικτε χρυσῶν ὧν ἕνις εισάπαξ,
καὶ πῖς πωληθεὶς χρυσεραφῆς πῶς φένα,
ἔκτεινε ταύτην χρυσὸν ὡς λαβεῖν θέλων.
ἐλπίς δὲ μῆζον ὥρον ὠλέει τύχης.

Accepto eo manibus, rogabat, quanti?
Et equum admisit. Agricola autem ait,
Ne festina. tibi donū hoc offero.

Affabulatio.

A duersus eos, qui necessario recusant res suas.
Ex Asino clauum dentibus extraxit Lupus,
Petens mercedem, percutitur calcibus genam.
Lupus autem inquit, quomodo cocus cum essem olim,
Medicinæ opera indigne exercui?

Affabulatio.

In eos qui propriam artem derelin-
quunt, & aliam agrediuntur incommode.
In lupi gutture os infixum erat.
Mercede autem cum extraxisset grus, petebat pretium.
Saluum collum ex lupi gutture ferens,
Nullam aliam mercedem, q̄ hoc confydera.

Affabulatio.

In eos, qui periculosum negotium aggredi-
untur, & post conuentionem quærunt mercedem.
Expellebat taurum ex suo stabulo hircus,
Quem fera leo infectabatur, ait autem suspirans
Nisi me leonis timor perterreret,
Scires quanta tauri & hirci uis sit.

Affabulatio.

Ad eos, qui affici iniuria ferunt a par-
uis metu maiorum.
Petebat a formica cicada cibum.
Sed formica ait, quid æstate faciebas?
Quod acute æstate caneret dixit.
Hyeme salta inquit, ne ama cibum.

Affabulatio.

A duersus eos, qui in iuuentute nolunt laborare, &
propterea in senectute mendicant.
Agricola quidam in sinu fouit serpentem
Frigoribus, ubi autem calorem sensit,
Percussit eum qui fouit, atq; occidit statim.
Sic mali tractant benefactores.

Procul ab agro Hirundo euolauit.
Reperit autem in desertis fidem syluis
Acute canentem Lusciniam. ea uero lugebat
Itym immaturum excessisse euita.
Et Hirundo inquit, carissima salua sis,
Primum hodie te post thraciam uideo.
Sed ueni rus, & in domum hominum,
Contubernalis nobis, & cara habitabis,

λαβὼν δὲ χερσὶ ῥῖτον, ἠρώτα πόσῳ
καὶ πῶλον ὅζον ἔλαυνεν, ἀγροῖκος ἔφη.
καὶ ἀπεῖπε σοὶ δώρημα ῥῖτον προστρέφω.

Επιμύθιον.

- Γ' ῥος τοὺς ὅζον ἀνάγκης, παραιτουμένης τὰ ἴδια.
Ο' δούσιν ἢ λον εἶλεν ὅζον λύκου.
αἱ τῶν δὲ μισθὸν πλῆνῃται λάξ πῶν γλύω.
λύκος δὲ φησι πῶς μάγῃρος ὦν πάλαι
ἰατρικῆς μετῆλθον ἔργ' ἀναξίως.

Επιμύθιον.

- Γ' ῥος τοὺς πῶν ἰδίαν τέχνην καὶ ταλιμπάνον-
τασ, καὶ ἐτέρων μετερχομένης βλάβη.
Ε' ἰσ λαμὸν ὅσοι μπεπήγη τῷ λύκου.
μισθῶ δ' ἐλῶν τις ἔργων, ἥτοι χεῖρ,
σῶν δ' ἀχλὺν ὅζον μου λαμοῦ φέρων,
μὴ δ' ἄλλο μηδὲν πλῆν ῥῖτον σκόπει.

Επιμύθιον.

- Γ' ῥος τοὺς ἐπικίνδυνον πράξιν ἐγχειρήσαν-
τας, καὶ μετὰ τὸ σωθῆμα ζητοῦν μισθόν.
Η' λαυνε ταύρον ὅζον ἐξ ἡσ καί τῃς δ' ἀγῶς.
ὦν θῆρ λείων δάωκεν εἶπε δὲ σένων.
εἴπερ με μὴ λείοντος ἐπὶ οἱ φόβος,
ἔγνωσ ὅσον ταύρου τε καὶ δάγου δένος.

Επιμύθιον.

- Γ' ῥος τοὺς καὶ ταδεχομένους ὑβρίζεσθαι ὑπὸ μι-
κρῶν, οἷα φόβον ἐτέρων μειζόνων.
Η' τει βοφὴν μύρμηκα τέττιξ αἰ κρύει.
μύρμηξ δ' ἔφησε, τί θέρουν ὄντος ἔσθας;
ὥς αἰθέρει εἰρηκεν ἥδον ὀξέως,
χειμῶνος ὄρχου φησι, μὴ βοφῆς ἔρα.

Επιμύθιον.

- Γ' ῥος τοὺς μὴ θέλοντας αἰ νεότητι κοπιᾶν, καὶ
οἷα ῥῖτον αἰ τῷ γέροντι πτωχῶντας.
Ε' θαλπέ πτω γεωργὸς αἰ κόλποις ὄλιν,
ἄρα κρύουσ. εἰ πεί δὲ δέρμησ ἥδετο,
ἔπληξε ἦν θάλασσαν καὶ κτείνει τάχως.

Επιμύθιον.

- Ο' ὕπνος οἱ κακοὶ ποιοῦσι τοὺς ἀνεργεῖς.
Α' γροῦ χελιδὼν μακραν ὅζον ποτήθη.
δύρε δ' ἐρήμοις ἐκαστη μύθον ὕλαις
ἀνδρὸν ὀξύφωνον. ἢ δ' ἀπεθρήνει
ἐν ἱτν, ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
χ' ἡ μὲν χελιδὼν ἔφη, φιλότητι ζῶοις
πρώτον βλέπω σε σήμερον μετὰ θράκην.
ἀλλ' ἐλθ' ἐς ἀγρόν καὶ πρὸς οἶκον αἰῶν.
σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη καὶ ἰκνήσεισ,

ὅθου γεωργῶς, κοῦχι θηεῖοις ἄσει.
 πλὴν δ' αὖτ' ἀνδρῶν ὀξύφωνος ἡ μείφθη,
 ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοισι.
 οἶκος δέ μοι πᾶσι, ἐπίμειξίς τ' αἰθρώπων,
 μνήμην παλαιῶν συμφορῶν ἀναφλέγει.

Επιμύθιον.

- Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι κρεῖττον ἐστὶν ἐρήμοις ζῆν ἀλύ-
 πως, ἢ συνοικεῖν ἐν πόλεσι τοῖς κακοῖς.

Αλέκτορος.

Λεκτόρων δὲ μαχρῶν περὶ θηεῖων ὀρνίθων, ὃ εἰς τὸ ἐπεροῦν κατε-
 ῥοπαῖσά τοι. καὶ ὁ μὲν ἡττήθη εἰς τόπον, κατὰ σκιον ἀπὸν ἐκρίβη. ὁ δ' ἡνι-
 κῆσας, εἰς ὑψὺς ἀνέβη, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ τοῖς ἄλλοις, μεγαλοφώνως ἐβό-
 ησε. καὶ παρ' οὐρανὸς ἀέθρι κατεπῆγας, ἤρπασεν αὐτόν. ὃ δ' ἐν σκότῳ κεκρυμ-
 μένος ἀδεῶς ἐκτετεταῖς θηλείαις ἐπέβαινε.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ διίδωσι-
 χρεῖν.

Γέρων, καὶ θάνατος.

Γέρων ποτὲ ξύλας ἠΐψασ', καὶ ταῦτα φέρον, πολλὰν ὁδὸν ἐβλάδιζε. καὶ ὅτε
 ἦτο πολὺν κόπον ἀποθέμενος ἐν τότῳ πνίξεν φέρον, τὸν θάνατον ἐπε-
 καλεῖτο. ὃ δὲ θανάτου ἡπίοντος, καὶ πυνθανομένου πλὴν αἰτίαν δι' ἣν αὐ-
 τὸν ἐκέλευε, διεκρίνας ὁ γέρον, ἔφη. ἵνα μιν ἐν φέρον ὀΐσῃ.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶσι ἀνθρώποις φιλοζωοῦν, εἰ καὶ οὐκ ἐσθλὴ, καὶ πτωχὸς ἐστὶ.

Βάτραχοι.

Βάτραχοι δὲ φησὶν ὅτι ἡ λίμνη ἐστὶν ἡ κατὰ κράτος, περιέσταν ξηροῦ-
 τεσ ποῦ καὶ μέναι. καὶ ἐλθόντες εἰς φρεῖα βαθεῖα, καὶ κύβαντες καὶ
 πῶ, καὶ ὁδόντες τὸ ὕδωρ, ὁ μὲν εἰς συνεβούλευον ἵνα πηδῇσιν παρὸν-
 τὸν καὶ πῶ. ὃ δ' ἐτόνος εἶπεν, εἴ καὶ ὅτε φησὶν ξηρανθῇ, πῶς διαυγασθῇ ἀναβῇ.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν συμφελοῦς μὴ ποιεῖν τι.

Αρνός, καὶ λύκος.

Ἄρνες ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ἵσταμένοισι, λύκον καὶ πῶν παρὸντα πλὴν ὁδὸν
 ἔσκαπτε. καὶ θηεῖον καὶ ἡνιόχον ἀπεκρίβη καὶ ὠμοβόρον. ὃ δὲ λύκος ἔσκαψε εἰς
 πρὸς αὐτόν. ἐσὺ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ πύργος ἐστὶν ἵσταται.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος, πρὸς τοὺς ὑπομνηόντας ὑβρεῖν ἀπὸ ἀναξίων ἀνθρώπων, διαφύβου
 ὑψηλοτέρων.

Κώνωψ, καὶ λέων.

Κώνωψ πρὸς λέοντα ἐλθὼν εἶπε. οὐδὲ φοβοῦμαι σε οὐδὲ δυνατὸν τέρεός
 σε εἶ. εἰ δὲ μή, τί σὺ ὄρνις ἢ διώκεις, ὅτι ξύψας τοῖς ὀνυξί καὶ δάκνεις τοῖς
 ὀδοῦσι. ὅτε καὶ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ μαχρῶν ποιῇ. ἰσθὲ δὲ λίαν ὑπερχει-
 σου ἰσχυρότερος. εἴ καὶ θείας, ἐλθω μὲν καὶ εἰς πόλεμον. καὶ σὺ λήπεις ἐκώων, καὶ
 εἰς πῆγαν τοῦ δάκνων τὰ περὶ τοὺς εἰνέας αὐτῶν ἀτρεχεῖς πρὸς ὅσῳ παρῶν. ὃ δὲ λέων τὸ
 ἰδίῳ ὄνυξί κατέλυνεν αὐτόν, ἔως οὐ ἡ γυνάκησεν. ὃ δὲ κώνωψ νικησὶς ἐν
 λέοντι, καὶ σὺ λήπεις, καὶ ἐπινίκεον ἄσας, ἔπειτα. ἀρ' ἀχνης δὲ δεσμιῶν ἐμ-
 πολακῆς, ἐστὶν ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ὄνυξος. ὅτε μεγίστοις πολεμῶν, ὑπὸ δὲ τοῦ λέοντος ζῶς
 ἀρ' ἀχνης ἀπὸ λείας.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος, πρὸς τοὺς κατὰ βάλλοντας μέγα, καὶ ὑπομνηρῶν κατὰ βαλλομένων.

Τέλος τῆς αἰσώπου, καὶ γαβριέου μύθων.

Vbi agricolis, & non feris cantabis.
Cui Luscinia canora respondit,
Sine me in petris manere desertis.
Nam domus omnis, & consuetudo hominum
Memoriam antiquarum calamitatum reaccendet.

A ffabulatio.

Fabula significat, præstare sine dolore uiuere in desertis, q̄ cum malis habitare in ciuitatibus.

Galli.

DVobus gallis pugnantibus de gallinis fœminis, alter altere in fugam uertit, ac uictus in locum obscuræ p̄fectus, delituit. sed q̄ uicit, in altum eleuatus, stans q̄ super alto pariete magna uoce clamauit, & statim aduolans aquila eum rapuit. at qui in tenebris delitescibat, ex illo intrepide gallinas conscendit. Affabulatio.

Fabula significat dominum superbis opponi, dare autem humilibus gratiam.

Senex, & Mors.

Senex olim incisa a se ligna cum ferret, multam ibat uiam, ac ob multum laborem deposito in loco quodam onere, mortem inuocabat. sed mors cum adesset, causam q̄ peteret, propter quam se uocaret, perterrefactus senex ait, ut meū onus attollas. Affabulatio. Fabula significat, omnem hoīnē esse uitæ studiosum, licet infortunatus sit & mendicus.

Ranæ.

DVæ Ranæ siccata palude, ubi habitabant, circuibant quærendo ubi manerent, ac p̄fectæ in p̄fundū puteū, & acclinatæ deorsum uisa aqua, altera consulebat, ut saltarent continuo deorsū, altera uero ait, si & hic aruerit, quomō poterim⁹ ascender⁹?

Affabulatio.

Fabula significat ne quid inconsulto fiat. Agnus, & lupo.

Agnus in alto cum staret loco, Lupum inferius prætereuntē uia, mordebat, & ferā malā, & crudiōrā appellabat. sed lup⁹ cōuers⁹ ait ad ipsū, non tu cōtumeliaris mihi, sed ubi stas, turris. Affabulatio. Fabula ad eos, qui ferunt iniurias ab indignis hominibus metu sublimiorum.

De Culice, & leone.

CVlex ad leonem accedens, ait, neq̄ timeo te, neq̄ fortior me es. sin min⁹. qđ tibi est robur? q̄ laceras unguibus, & mordes dentibus? hoc & fœmina cum uiro pugnans facit. ego uero longe sum te fortior. si uero uis, ueniamus ad pugnam, & cū tuba cecinisset culex, inhæsit mordens circa nares ipsius leueis genas. leo autem p̄priis unguibus dilaniauit se ipsū. donec indignatus est. culex at uicto leōe cū sonuisset tuba, & epiniciū cecinisset, euolauit. aranea uō uiculo iplicitus cū deuoraretur, lamētabatur, q̄ cū maximis pugnās, a uili aiali aranea occideretur.

Affabulatio.

Fabula in eos qui prosternunt magnos, & a paruis prosternuntur.

FINIS AESOPI, ET GABRIÆ FABVLARVM.

Ε πιμύθιον, πρὸς τοῦτο ἐλπίδι κέρδους εἰς Ζημίαν
ἐκ μικροβουλίας ἐμπήνοντασ·

De Gallina aureum ouum pariente, & auaro.

O uum aureum Gallina semel peperit.

Quidamq; auarus deceptus animo,

Eam occidit aurum accepturus.

Sed spes perdidit maius fortunæ donum.

A ffabulatio, in eos qui spe lucri, in damnum
ex pusillanimitate incidunt.

Γερεῖ ἀστὲρ οὐκ ὀρεῖται, καὶ ὁδοιπόρος.

Α σφοδρὸς περισκοπῶν τίς ἀστὲρ οὐκ ὀρεῖται,
τί πῦρ λεληθὲς πρὸς φρέαρ, τυχὼν δὲ τίς
ὁδοιπόρος, σένοντι ταῦτ' ἐφηλέτων,
νοῦν θείας αἰῶν, βέλτιστε πῶν γῆν οὐ βλάβεις.

Ε πιμύθιον, ὅτι πολλοὶ τὰ εἰσῶτα μὴ γινώσκοντες,
τὰ μέλλοντα καυχῶνται γινώσκοντες.

De stellarum speculatore, & uiatore.

S tellis intentus quidam stellarum speculator

Cadit imprudēter in puteū, sed qdā supueniēs

Viator suspiranti hæc inquit dicendo,

Aíum applicádo sursum o optie terrā n̄ uides.

A ffabulatio, Quod pleriq; cum præsentia nesci-
ant, futura cognoscere gloriantur.

Γερεῖ ἰΐππου, καὶ ἡγάγρου.

Η ριζὸν ἰΐππου ἀγριωτάτῳ ἡγάγρῳ.
ὁρμήν δὲ θηρὸς ἰΐππου οὐ δένων ὄλωσ,
ἐαυτὸν ἐκδέδωκεν, ὀρώων σύμμαχον
δύπειρον αἰσῶτα πρὸς σπράγην τοῦ θηρίου.

Ε πιμύθιον, ὅτι δι' ἐχθρὰν τινεῖς, καὶ εἰς δουλείαν
ἐαυτοῦς ἐμβάλλουσιν.

De Equo, & Apro.

P ugnabat Equus cum ferocissimo Apro.

Imperū uō feræ equus cū penit? n̄ sustineret,

Sese dedit, inuento socio

Viro iugulandæ feræ perito.

A ffabulatio, Quod non nulli ob inimicitias in
seruitutem sese dedunt.

Γερεῖ ἀνδρὸς μιξόθεικος, καὶ δυνεῖν ἐπαίρειν.

Ε ρωμύλασ δ' ἔχεν αἰὲρ μιξόθειξ.

χρόνῳ δ' ἐνηνοχίαι πένθη καὶ ῥόπῳ,

ἢ μὲν μελαίνασ, ἢ δὲ λευκὰς ἐκφερον.

ὅλῳ δὲ λευθεῖς, πᾶσιν ὥρᾳ θη γέλωσ.

Ε πιμύθιον, πρὸς τοὺς εἰς δύο εἰσαπτία πρᾶγματα
ἐαυτοῦς ἐμβάλλοντας.

De uiro misticapillo, & duabus amicis.

A micas duas habebat uir misticapillus.

ΒΟΥΡΝΟΥΤΟΥ ΘΕΩΡΙΑ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΦΥΣΕΩΣ.

Περὶ οὐρανοῦ.

οὐρανὸς δὲ παλαιόν, περιέχει κύκλῳ πλὴν γῆν καὶ πλὴν θαλάσσης, καὶ τὰ ἐντὶ γῆς καὶ τὰ ἐν θαλάσσῃ πάντα. ὁ δὲ εἶδος ταύτης ἐστὶ τῆς προσηγορίας. οὐρανὸς ὡν αὐτὸ πάντων, καὶ ἐξελών πλὴν φύσιν. αἱ τοὶ δὲ φασιν ὅτι τὸ ὄραον αὐτὸν, ἢ ὁρέγειν τὰ πάντα, ὅ δὲ φυλάττει, οὐρανὸν καλεῖσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ὁ θυρωρὸς ὠνομάσθη καὶ ὁ πολυωρεῖν. ἄλλοι δ' αὐτὸν ὅτι τὸ ὄραον αὐτὸν ἐτυμολογοῦσι. καλεῖται δὲ ὡς πᾶσι τοῖς πῦρ καὶ αἵματι, ὅτι τὸν καὶ αἵματι διακρίνεται. τινὲς δὲ τῶν ποιητῶν ὁκνῶντες αὐτὸν εἰσφάσκειν εἶναι ὕδωρ. ὅ δ' ἤμηνον τῆς πύριφορᾶς ἀνιπτόμενοι. ἢ ὑπολαβόντες ὅτι ἀφθαρτὸς ὅτι, εἶδος παρὰ τὸν εἶδος τῆς ἐτυμολογίας. κεκμηκέναι γὰρ λέγουσιν τοὺς τετελευτηκότας. ἢ οὐσία αὐτοῦ πυρώδης ὅτι, ὡς δὴ λὼν ἐκ τῆς ἡλίου καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἄστρων, ὅθεν καὶ αἱ τῆς ἐκλήθη, ὅθεν ὁρᾷται τὸν μέρος τὸν ὅριον, ὅτι τὸν αὐτὸν αἵματι. τινὲς δὲ φασιν ὅτι τὸ αὐτὸν οὐτως αὐτὸν ὠνομάσθαι. ὅ δὲ, ὅτι τὸν φέρεται. καὶ τὰ ἄστρα γὰρ, οἰονεῖ ἄστα τοῖς εἰσι, καὶ οὐδὲ ποτε ἰσάμενα, ἀλλ' αἰετοῦ μύθοι. εὐλογον δὲ καὶ τοὺς θεοὺς ὅτι τῆς ἡλίου ἐκ κέναι πλὴν προσηγορίας. πρῶτον γὰρ οἱ ἀρχαῖοι θεοὺς ὑπελάμβανον εἶναι, οὐδὲν ἀδικῶν τοῖς φερομένοις, αἰτίους αὐτοῦ νομίσαντες εἶναι τῶν τῶν ἀστέρος μεταβολῶν, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ὄλων. ταῦτα δ' αὖτε οἱ θεοὶ, θετῶς καὶ ποιηταὶ τῶν γινόμενων ὄλων.

Περὶ τοῦ διός.

Στὰρ δὲ ἡμεῖς ὅτι φυχῆς διοικῶν μεθὰ, οὐτὼ καὶ ὁ κόσμος φυχῆς ἔχει πλὴν σωτῆρος αὐτὸν, καὶ αὐτὸν καλεῖται διός. πότμον δὲ εἶδος εἶδος καὶ αἰτία οὐσα τοῖς ζώοντι τῶν, ὁ δὲ εἶδος βασιλεύειν ὁ διός λέγεται τῶν ὄλων, ἢ ὅτι καὶ ἡμῖν ἡ φυχὴ καὶ ἡ φύσις ἡμῶν βασιλεύειν ὁρᾷται. διὰ δ' αὐτὸν καλοῦμεν, ὅτι δ' αὐτὸν ἴσται καὶ σωτὴρ τὰ πάντα. παρὰ τὸν δὲ καὶ διός λέγεται, τὰ καὶ ὅτι τοῦ διόθεν πλὴν γῆν. ἢ μεταδιδόναι τοῖς ζώοντι ζωτικῆς ἰκμάδος. καὶ ἡ γλυκὴ πῶσις, ὅτι αὐτὸς ὁ διός. παρὰ τὸν μὲν πῶσις τῆς διός. οἰκῶν δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ λέγεται, ὅτι ἐκεῖ ὁ κυριώτατος μέρος τῆς τῆς κόσμου φυχῆς. καὶ γὰρ αἱ ἡμέτεραι φυχῆς, πῦρ εἰσι.

Περὶ τῆς ἡέρας.

Χρὺς δὲ καὶ ἀεὶ φῶς αὐτοῦ παρὰ τὸν δὲ ἡέρας, ἢ τῆς εἶναι αἱ. σωτῆρ πᾶσι γὰρ διὰ τὸ αὐτὸ καὶ κεκλήθηται, αἰρομένη ὅτι τῆς γῆς, ἐκείνου αὐτῆς ἐπιβεβηκότος. καὶ γινώσκουσιν ἐντὶ τῆς αὐτῆς νόστως. εὐεῖσα γὰρ εἶναι λεπτότατη ἢ οὐσία, τό τε πῦρ, καὶ ὅτι ἀεὶ ἀφίσησιν. ἐφ' ὃ καὶ εἶναι πλὴν μὲν αὐτῶν ἐκ μὲν ὅτι εἶναι. παρὰ τὸν δὲ ὅτι κρόνον. ἢ τοὶ ὅτι τὸ ἐπὶ τα μένους μέγιστος χρόνος γλυκὴς ταύτης, ὅτι καὶ ὅτι σὺ περιεσιν καὶ βρασμὸν τῆς ἡλίου, πλὴν εἰς τὰ σοιχεῖα διακρίνεται ἀποτελεῖσθαι. ἢ ὅτι πᾶσι πᾶσι τῶν, ὅτι τὸ πῦρ καὶ τὸν αἶρα, ἢ νῆα αὐτὸν ἐκ πυρὸς ἐκνεῖτο ἢ φύσις, ἐντὶ δ' αὖτε κρατύνει καὶ ἀποτελεῖν τὰ ὄντα.

Περὶ τοῦ ποσειδῶνος.

Ἰὰ δὲ ταύτην πλὴν αἰτίαν, καὶ εἶναι ποσειδῶνα ὅτι φασιν οἱ ἀρχαῖοι εἶναι, κρόνον καὶ ὅτι ὕδωρ. καὶ γὰρ εἶναι τῆς εἰρημνίας μεταβολῆς γινώσκουσιν. ποσειδῶν δὲ εἶναι ἢ ἀπὸ γαστρικῆς αἰτίας τῆς καὶ πᾶσι πλὴν γῆς ὕδωρ

διωάμιον· ἢ τοῖς ἀπὸ τῆς πόσεως οὐκ ἔστιν ἀληθεύειν, καὶ τοῦ διδόναι ταύτην· ἢ καὶ
ἐπὶ τὸν λόγον ποσειδῶν ὠνόμασαι, διὰ τὴν παρὰ χρῆσιν μὲν αὐτῇ, ἰδιότηται.

Γερὶ τοῦ ἄδου.

Δε φέρεται δὲ αὐτῶν καὶ ὁ ἄδης εἶναι λέγεται. οὗτος δὲ ὅστις ὁ παχυμε-
αῖς ῥέστατος καὶ προσγειότατος αἶψ· ὁμοῦ γὰρ γίνεται, καὶ ἀρχεται κραί-
νειν καὶ ῥεῖν τὰ ὄντα· καὶ τὰ τοῦτο ἐν αὐτῷ λίπεται τῷ φύσει· καὶ λείπεται
δὲ ἄδης, ἢ ὅτι καὶ αὐτὸν ἀόρατος ὅστις, ἐν καὶ διαρροῦντες αἶσθα αὐτῶν ἐνο-
μάζονται, ἢ καὶ τὰ ἀντίφρασιν, ὡς ἀνείδω ἀνδάνων ἢ μὲν τοῦ θανάτου· καὶ πλού-
των δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ πάντων ὄντων φθορῶν, μηδὲν εἶναι ὃ μὴ τελευτᾷον
εἶναι αὐτῶν καὶ ταύτης, καὶ αὐτοῦ κτῆμα γίνεται.

Γερὶ τῆς ῥέας.

Ἡ δὲ ῥέα καὶ τὰ πᾶν παρὰ θεομύθων ῥύσιν ἐνδοπιουμένης, ἐκόντως
ἦν καὶ τὴν τῶν ὕμνων αἰτία ἀναπθέσιν αὐτῇ· ὅτι ὡς ἐπιτοπὸν, τ
μετὰ βροντῶν καὶ ἀστράτων συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ ταύτην παρὰ
σέγουσι τυμπαίοις καὶ κυμβάλοις, καὶ κερυνόις, ἢ λαμπροφείας χαί-
ρουσιν· ἐπεὶ δὲ ἀφ᾽ οὗ ὕμνοι καὶ τακτάσονται, πολλαὶ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρῶν κα-
τερχόμενοι φαίνονται· πρώτων μὲν τὴν ἰδίαν ἐπὶ νόμασιν αὐτῇ μετέωρον ἔρος.
καὶ ὁ μακρότερος ὅστις ἰδίαν, ὁρᾷ αὐτὴν προσκαρβύοντες· καὶ τὰ γινναίοντα-
ται τῶν ἐν τῷ ὄρει γιννομένων ζώων, τοῦτο λέοντες ὑπὸ αὐτῆς παρὰ σέγου-
σι· τάχα ἐπεὶ καὶ οἱ χαίμωνες ἀγριωπὸν τι ἔχουσιν· πυρρὸν δὲ πᾶσι κείνῃ
φάνον, ἢ τοῖς ὄρεσιν καὶ ἀρχαῖς ἐν τῷ τῶν ὁρῶν τίθεσθαι τὰς πόλεις ἐχυρ-
τάτου ἐκεῖν, ἢ ἐπεὶ ἀρχαῖος ὅστις τῆς πρώτης καὶ ἀρχαῖος οὐσίας τῆς κῆ-
μου· καὶ δὲ αὐτὴν ἀναπθέσιν αὐτῇ, παρὰ σέγουσιν ὅτι αἰτία τῆς ζωογονίας αὐ-
τῇ ἐχέτω· καὶ τὰ ἔστω δὲ καὶ ἄλλους τινὰς τύπος πᾶσι τὸ σπῆδος αὐτῇ πε-
ριπθέσιν, ὡς τῆς τῶν ὄντων ποιηλίας, καὶ πάντες χρώματος αὐτῆς γὰρ
νύας· εἰκοὶ δὲ ἢ αὐτῇ καὶ ἢ παρὰ σέγουσιν ἀρταγὰ εἶναι· ἢν δὲ τὸ πᾶσι
ῥέας καὶ ἰχθύος ἀπέχεσθαι τιμῶσι, σημαίνοντες ὅτι τὰ μάλας δηλῶνται τὴν
τῆς οὐσίας αἰρεσιν, ἢ καὶ ὅτι αὐτῇ ὅστις· φρενὶ δὲ ἰδίως εἰρηγῇ, διὰ τὸ θεοσκό-
εσθαι παρὰ τοῖς φρεσὶν ἰδιότητος· παρὰ οἷς καὶ ἢ τῶν γαλλῶν ἐπεπλάσσε πα-
ρὰ σέγουσιν· τάχα τί τοιοῦτον ἐμφαίνουσα, ὁ ποῖον καὶ παρὰ τοῖς ἔλλοις πᾶσι
τοῦ οὐρανοῦ ἐκτομῆς μεμύθηται· πρώτων μὲν γὰρ ὁ κρόνος λέγεται καὶ καὶ πᾶ-
ναι τὰ ἐκ τῆς ῥέας αὐτῇ γινόμενα τέκνα· εἰληπταί μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἐκόν-
τως· ἐπεὶ δὲ ἔσται αὐτῇ γίνονται καὶ τὰ ἐν εἰρημλίῳ τῆς κινήσεως λόγον, πάλιν
καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐν πᾶσι ἰδιότητος ἀφαιρίζεται· καὶ ὁ χρόνος δὲ τοιοῦτον ὅστις· δαπα-
νάται γὰρ ὑπὸ αὐτῇ τὰ γινόμενα· εἶτα τὴν ῥέαν φασὶ γινναμύνειν αὐτῇ τὸν
διδόν, λίθον ἀπὸ αὐτοῦ προσενεχθῆναι ἐπὶ τῶν γιννομένων κρόνον, ὅστις ἐν ποῦ-
σαι τε ποικίλναι· καὶ κείνους μὲν καὶ ταῦτα θῆναι ὑπὸ αὐτῇ· ἐν δὲ αἰάτῃ φασὶν, ἐκασ-
τῶν τοῦ κρόνου· ἐν ταῦτα οὖν ἄλλως εἰληπταί ἢ καὶ τὰ ποσὶ· σιωπῆτα-
νται γὰρ ὁ μῦθος πᾶσι τῶν τοῦ κρόνου γινέσεως, ἐν τῷ τότε αἰετῶν ἢ διό-
κῶσαι αὐτῶν φύσις· καὶ ἐπεκράτησεν, ὅτι ἐκ τῶν μεσότητων αὐτῇ ὁ λίθος ὅστις,
ὅν καὶ λῆμν γὰρ, οἷον καὶ καὶ ποθέας, ἐκαστὴν ἐκαστῇ· οὐ γὰρ αὐτῇ ἄλλως σιωπῆται
ὄντα, εἰ μὴ ἐν τῇ μελέτῃ ταῦτα ἐρεῖσθαι, γινόμενων καὶ ἵεφομύθων αἰετῶν
πάντων.

Γερὶ τῶν κρόνου.

Ἐως δὲ ὁ κρόνος ἰσχυρεῖται σιωπῆς καὶ πᾶν ἐν τῷ μίγνυθαι τῇ γῇ.
τ ὅστις δὲ ἐκ τῆς μετῆς καὶ πᾶσι τῆς ὑβρεως· ὁ μὲν γὰρ ἐκαστὸν
αὐτῇ τῆς ἐκαστίας, καὶ ταῦτα ἐκαστῶς· διὰ τοῦτο πάντων αἰνίττειται,

Aetate autē & moribus omnino dissimiles,
Altera nigros capillos, albos altera euellebant.
quapropter depilatus, omnibus ridiculo fuit.
A ffabulatio aduersos eos, qui in duas res con-
trarias sese iniiciunt.

περὶ ἀετοῦ τε, καὶ κολοιοῦ.

A ῥὸν κοίτα πῶς ἀετὸς κοίταρ ποίει,
ἰδὼν κολοῖος, εἰ κελὼ πρῶτ' ἴδῃ τὰδε.
ὃν εἶλε ποιμὴν, παῖς δ' ἐφώνει τοῦτό τι,
ἐμοὶ κολοῖος, ἀετὸς δ' αὐτῷ πέλει.
E πμύθιον, ὅτι οὐ δέη με μείδου τοὺς κρείττονας.

De Aquila & Cornicula.

A gnum deuolans Aquila cum rapuisset,
id q̄ uidisset monedula, in ariete facit eadē.
Quam pastor cepit, filius autem clamabat tale quid,
Mihi monedula, aquila autem sibi est.

A ffabulatio, Quod non oporteat imitari praestantiores.

περὶ κολοιοῦ τε, καὶ ἄλλων ὀρνέων.

A μοτείοις περὶ οἷσιν ἡμελεσμένοισι
ἡὺς κολοῖος ὀρνέων ὑπὲρ φέρειν.
πρῶτον δὲ δῶρον ἢ χελιδὼν ἢ ράβδι.
μεθ' ἣν ἄπαντες, εἴτα γυμνὸς δῦρέθη.
E πμύθιον, ὅτι τὸ ὕψος ἐρανοῦ κοίλος διαλύεται.

De Cornicula, & cæteris auibus.

A lienis pennis induta
Gloriatur cornicula praestare auibus.
Primum donum hirundo rapuit.
Post eam, omnes hinc nuda inuenta est.
A ffabulatio, Quod ex collatione pulchritudo dissoluatur.

περὶ ἀετοῦ τε, καὶ οἴσου.

B εἰς τὴν θοῶν ἀετὸς τῶν παλαιῶν.
ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦτο ποτὶ δακρύων.
βλέπων δ' οἴσον εἶπεν ἐπερωμένον.
βαβαί, πτερόν με τὸν πτερωτὴν ὀμύει.
E πμύθιον, πρὸς τὸν ἐκ τῶν ἰσίων κελὼς πείχοντος.

De Aquila, & sagitta.

S agitta pectus Aquila uulnerata est olim.
Dolens autē postea sedebat admodū plorās.
Videns autem sagittam pennatam ait,
Papa', penna me pennatam occidit.

A ffabulatio, in eos, qui a suis mala patiuntur.

περὶ θηρῶν, καὶ ὀρνέων μάχης, καὶ ζου. θοῦ.

Γ ἄσι πεφύκει θηρῶν, καὶ πτηνῶν μάχη.
ἡλωλίβυσσα ζου. θοῦ, ἢ τοῦ δ' ἐπ' αἰῶνα.
εἶναι μὲν ὀρνίσι, ἐκ μέρου δὲ θηρίων.
πτηνῶν κοίταν ἀφηνύσας, τοῖς θηρῶν πόδας.

Ε πιμύθιον, πρὸς τοὺς δυνάμεισι δουλοῦντας, καὶ
παιωνίας ἀμφοτέρων.

De pugna ferarum, ac uolucrum, & strutione.

Ο mnes inter se feræ, & uolucres concertabant.

Capta ē strutio libyca, quæ hæc decipiebat.

Esse quidem auis, ex parte uero fera,

Volucris caput, feris pedes ostendens.

Α ffabulatio, Aduersus eos, qui duobus seruien-
do dominis, utroq; decipiunt.

Γερε χελιδόνος, καὶ κελτηρίου.

Γ ἤξε χελιδὼν, νοσπὶν κελτηρίου
ὕπνῳ περὶ πλὴν γονὴν βλάπτει οὐράων.
ἢ δ' αὖτ' ἐφυσεν, ὃ πολυσόφου τύχης,
ὅπου γὰρ ἐκείνησις ἐβλάβην μόνῃ.

Ε πιμύθιον, πρὸς τοὺς παύσονται καὶ ἀνθρώπων.

De Hirundine, & prætorio.

Η irundo fixit nidulum in prætorio,

Cuius prolem lædit serpens.

Hæc autem dixit, o ingemiscendam fortunā

Ubi. n. ultio est, sola offensa sum.

Α ffabulatio ad eos, qui malū a bonis patiuntur.

Γερε τριῶν βοῶν ὁμοφρόνων, εἴτα ἀσυμφώνων· καὶ λέοντος.

Ο μόφρονθεν νέμοντο τρεῖς ὁμοῦ βοῶν.

οὗς οὐδὲ τῆρ' ἐβλάπτει πολλαὶς λέων.

ἐχθρὰ δὲ μίσει, καὶ μάχης διαρίσσει,

ἐκαστον ἐκβέβρωκε γυμνὸν ὥς ἀν.

Ε πιμύθιον, πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ τῶν ἰσίων,
καὶ διὰ τῶν κακῶς παύσονται.

De tribus bobus cōcordibus, inde discordibus, & leone.

С oncordes pascebantur tres simul boues,

Quos ne fera quidem lædebat Leo.

Cum uero inimicitiarum odio, & pugna dissenfissent,

Singulos deuorauit nudos ut unum.

Α ffabulatio Aduersus eos, qui a suis dissident,

& propterea mala patiuntur.

Γερε γεωργῶν, καὶ γεραίων.

Ε θνεί γεραίων πῆξέ τις ἀπορρίπτει πάλιν.

μεθ' ὧν πελαργὸν εἶλον, ὅς θρήνη μέλα,

ἐφ' ἧ ἀρ' ὁρρίπτει ὡς φίλος μὲν εἰς μοι.

ἀλλ' ἢ πάλιν λαβούσα, (ὡς κακῶς) ἔχει.

Ε πιμύθιον, πρὸς φίλον τινὸς, ἐνὸς μὲν τοῖς ἐχ-
θροῖς τοῦ φίλου αὐτοῦ.

De Agricola, & Ciconia.

Г ruibus tetendit Agricola quidam laqueum,

Cum quibus ciconiam cepit, quæ uehementer lugebat.

Agricola, ut amica quidem tu mihi es,

ὅτι ἡ τῆς ὀλῆος γένεσις τὰς τρεῖς ἦν ἐφ' ἑαυτὴν ἀρχὴ τοῦ κραίνειν, κρένον ἐρῶν. πλὴν 65
 γινόμενῃ τῶς πολλῇ ἐν τῷ τοῦ πᾶν ἔργῳ ὅς πῶ γῆν ἔσειλε, λεπτοτέρας
 ποιήσασα τὰς ἀστέρας. ἡ δὲ τοῦ κόσμου φύσις ἐπ' ἐχέουσα ἐπ' ἐχέουσα,
 ἦν καὶ διὰ ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα, ἐλπίδα φερόμενον τῆς μεταβολῆς ἐπ' ἐλπίδα. καὶ
 ἐπεπείθησε μακρότερον διεξαγαγόν, καὶ δούς αὐτῷ τῷ κόσμῳ. πάντῃ δ' ἐκ
 τῶς καὶ ἀκυλομήτην καλοῦσι ἐν κρένον, ἀκυλῶν ὄντων καὶ δυνατοῦ καὶ
 θήτων, ἀ' μὴ τελέσῃται τοσούτου ἀριθμοῦς ὅς ἐλπίδα.

Γερὶ τοῦ ὁκεανῶ.

Ἀτ' ἄλλων δὲ λόγον ὅν ὁκεανὸν ἐφασκεν ἀρχὴν εἶναι πάντων. οὐ γὰρ
 μίαν μυθολογίαν περὶ τοῦ ὁκεανῶ ὅς πῶ τὸ πᾶν. ἔστι δ' ὁκεανὸς ὁ ὁκε-
 ῶς νέων κύκλος. καὶ ἐφεξῆς μεταβάλλων. τῆς δὲ ἐν τῷ πᾶν ποι-
 οτήτων ἐπιμονῇ. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ πᾶν συκράσεως, ἡ μίξις, ὁρίζεται τὰ ὄν-
 τα. οὐδὲν δ' αὖ ἦν, εἰ θάτερον ἀμικρὸν ἐπεκράτει.

Γερὶ τῆς διόδου.

Ἐπὶ δὲ ταῦτα, ἄλλως ὁ Ζεὺς πατρὶς λέγεται θεῶν καὶ ἀνθρώπων. εἴτι 64
 δὲ πῶ τῷ κόσμῳ φύσιν αἰτῶν γενέσθαι τῆς τοῦ πᾶν ὑποστάσεως, ὡς δὲ
 πατέρων γένεσις τὰ τέκνα. τεφελήχερ' ἐστὶν καὶ ἐλπίδα πᾶν αὐτῷ
 καλοῦσι, τῷ αὐτῷ πᾶν ἡμᾶς νέφει καὶ βροντῆς σιωπῆσαι καὶ τοῦς κεραυ-
 νοὺς ἐκείθον, καὶ τὰς ἀστέρας ἐν τῇ ἐλπίδι καὶ ἐλπίδι. ἄλλως, ὅς πῶ ἐν οὐρανὸν λε-
 λοχόπιδεω πᾶν τὰς τοῦ πᾶν ὑπὲρ γῆν ἔπος ἀπονεμομένου. δὲ πῶ τὰς αἰγί-
 δεας ὡς δὲ ἀρχὴ τῆς ἀΐσεως τοῦ ὁκεανῶ, ἐλπίδα ἀΐσεως ἐκλήθη. δι' ἄλλως δὲ
 ὁμοιοειδὲς καὶ δι' ἐπιγνώσεως αἰτίας, ὁ ἔλπίς, καὶ ἐπ' ἐλπίδα, καὶ ἐπ' ἐλπίδα
 τῆς, καὶ ἀστέρας, καὶ ἄλλως δὲ πολλαχῶς, καὶ διὰ φόβου ἐπινοίας. καὶ
 σωτήρα. καὶ ἔρκεον. καὶ πολυέα. καὶ πατὴρα. καὶ ὁμόγειον. καὶ ἐλπίον. καὶ
 κτήσιον. καὶ βουλιαν. καὶ ὁμοιοειδὲς. καὶ ἐλπίδα πᾶν αὐτῷ πᾶν ὑποστάσεως
 σιν, ἀπὸ τῆς πᾶν ὅσων ὁμοιοειδὲς αὐτῷ πᾶν οὐσῶν. ἐπὶ δὲ αἰτίας τὰς ἐλπί-
 πατρὸς διώκειν καὶ ὁκεανῶ, καὶ πᾶν αἰτίας καὶ ἐπὶ τῆς ἐλπίδος. οὐ γὰρ
 ἐλπίδα καὶ τῆς δι' ἐλπίδος πατρὸς εἶναι. ὁ γὰρ παρὰ τῶν εἰς τὰ πράγματα πῶ
 κοινῶν ἰσῶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν μὴ ἀδικοῦν ἀλλήλους, ἐ-
 τὸς ἐλπί. καὶ πᾶν χρεῖται, ἐπὶ τῶν αὐτῶν αἰτίας αὐτῷ πᾶν ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα ἐλπί-
 χρεῖ. καὶ τῶν ὁκεανῶν καὶ τῶν πᾶν ὅσων ποιοῦσιν μεταβολὰς σωτηρί-
 οὺς. καὶ τῶν γινόμενων ἐν τῇ τῆς ἄλλων, καὶ ὁμοιοειδὲς ἀρχὴ τῆς φύσεως,
 οὐ γὰρ ἐλπίδα παρὰ τῶν. παρὰ τῶν αὐτῶν ἐλπίδα αὐτῶν ἡ ἐλπίδα ἐλπίδα,
 ἐπὶ οὐ γὰρ ἐλπίδα παρὰ τῶν, οὐ γὰρ ἐλπίδα ἐλπίδα. ἐπὶ ὁκεανῶν οὐ γὰρ
 ἐλπίδα τοῦτο καὶ ἐλπίδα αὐτῷ πᾶν. ἐλπίδα ἐλπίδα, τῶν ἀλλήλων αὐτῶν σύμ-
 βουλον ἐλπίδα. πολλαχῶς δὲ καὶ νίκην κρατῶν, ἐλπίδα ἐλπίδα. πᾶν γὰρ πᾶν
 οὐδὲν ἡ ἐλπίδα αὐτῶν ἐλπίδα. ἐλπίδα ἐλπίδα αὐτῶν, ὁ ἀεὶ ἐλπίδα ἐλπίδα, διὰ
 ἐλπίδα τὸν ἐλπίδα εἶναι τῶν ἄλλων πᾶν. ἐλπίδα ἐλπίδα, διὰ ἐλπίδα
 ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα πᾶν. ἐλπίδα ἐλπίδα τῆς ἐλπίδα πᾶν οὐρανὸν
 γλαυκῶν τῶν. ἐλπίδα ἐλπίδα ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα, τῶν τῶν
 ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα. τῶν ἐλπίδα ὁμοιοειδὲς ἀρχὴ τῆς
 αὐτῶν ἐλπίδα ἐλπίδα, ἐλπίδα ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα. τῶν ἐλπίδα τῶν ἐλπίδα
 μίας μίξις ἀντικατάρχει ἀποτελεῖν.

Γερὶ τῶν ὁκεανῶ.

Ἀτὰρ ἐπεὶ πᾶν λόγον καὶ αἰετοῦ γενέσθαι ἐλπίδα, ἐλπίδα τῆς
 τῶν ἀμικρῶν οὐσῶν. ἐλπίδα, ἐλπίδα, καὶ ἐλπίδα. ὡς πᾶν

μεταίροντος τούτου τοῦ θεῶς καὶ πινυμένων. ἡ γὰρ τιμωρὸς μὲν τῶν γινόμενων
ὑπὸ τῶν φόνων, καὶ ἀλήκτως καὶ ἀπαύτως ὅσον ποιῶντος. σιμῶν δὲ αὐτοῦ
ἐν τῷ αἵματι, καὶ ἀμύνει δὲ καὶ τὸ πλὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀμύνει τῆς φύ-
σεως διατάττει δὲ. καὶ τὸ πλὴν πονηρίαν καὶ ἀλάζειναι. φεικώδεις δὲ τὰς ἑλπίδας
ἐχρυσάει εἰσι, καὶ πῦρ καὶ μάστιγι τοὺς ἀσεβέας διώκοντα, καὶ ὀφείας παλαιο-
μους ἐχρυσάει, τῷ τοιαύτην φαντασίαν τοῖς κακῶς ποιῶν, ὥς αὐτὸς πίνωσι
ποινὰν αὐτῇ τῶν παλαιμελημένων. οὐ γὰρ οἱ κύνες λέγονται, ὅτι τὸ ἀσκή-
κῆται τὰς τούτων αἰτίαν καὶ ἀποδίδωκεν ὅτι αἰσάνται πλὴν φοίτησιν αὐτῶν
τοῖς ἀξίοις.

ΕΠΙ ΠΡΩΤῇ Τῇ ΔΙΟΙΣ.

Κολάσας δὲ τούτοις λέγεται, καὶ ὅτι πάντ' ἐφορᾷ διὸς ἐφθαλμός.
καὶ πάντ' ἐπακούει. πῶς γὰρ οἶόν τε ὅτι ὅτι πάντων διοικῶσιν διώκ-
μεν λαθαίνειν τί τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινόμενων. προσπαροῦνται δὲ καὶ μέ-
λιχρον τὸν δία, ἀμείλιχτον ἐντα τοῖς ἐξ ἀδικίας μετατιθεμένοις. οὐ δὲ γὰρ
ἀδικαλῆκτος ἐστὶν θεὸς αὐτοῦ. ὅτι ὅσον γὰρ καὶ ἰκεσίον διὸς εἰσι βωμοί.

ΓΕΩΡΓΙΩΝ ΛΙΤΩΝ.

Αἱ τὰς λιτὰς ὁ ποιητὴς ἐφί, διὸς θεοτέρας εἶναι. χαλὰς μὲν οὐ-
κασ, ὅτι τὸ πῖπιν τοὺς γονυπετοῦντας. ἐπιπαράσσει δὲ τῆς ἀδελ-
φείας αὐτῶν, πάλιν εὐνοίας. παρὰ βλάπτει δὲ τὸ παροῦντας τινὰς
πινά, ὅσον ἀδικίαν ἔχειν λιτανείας. ἐπὶ εἰδὸς ποιῶν τὰς λιτὰς ὁ ποιη-
τὴς, ὥς ἀνέμονας πινά. χαλὰς μὲν αὐτὰς κέκληκε, ὅτι τὸ βραδέως καὶ μό-
λιν προσεῖται. καὶ λιτανεύειν τούτους ἐς προσδοκίαν ὥς. εὐνοίας δὲ καὶ διὰ
ἐξέφονος τὰς ἑλπίδας, ἐπεὶ βαρύνει καὶ οὐ γὰρ εἰς τῶν προσώπων προσεῖται,
διώκει τοὺς προσδοκίαν, παρὰ ὧν αἰτοῦται συνήντησιν. διὸς δὲ θυγα-
τέρας γλυκαλοῦν, ὥς τε σε βασιλείας εἶναι.

ΓΕΩΡΓΙΩΝ ΜΟΙΡΩΝ.

Ζῶν δὲ ὅτι καὶ ἡ μοῖρα ὅτι τὸ μὴ ὁρῶμεν διανέμει εἶναι τῶν ἐπι-
βλασμένων ἐκείνων. ὅτι τὸν θεὸν ἡ δὲ ἄλλων μερίων μοιρῶν ὡνομα-
μένων. Αἱ τὰς δὲ ὅτι ἡ ἀίσιος καὶ ἀγνώστους αἰτίαν τῶν γινόμενων. ἐμ-
φαίνεται δὲ νῦν τῶν κατὰ μέρος ἀδικίαν, ἡ ὥς οἱ προσεβύτατοι, ἡ αἰεὶ οὐσι.
Εἰ μοῖρα δὲ ὅτι, καὶ ἡν μεμοῖραται καὶ σωείληται πάντα ὅτι τὰς
σοιχείου, μὴ ἐχρυσάει πέρασιν νόμους, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς πρὸς ἑλπί-
πρὸ καὶ ὅτι τῶν ἐμῶν. ἀνάγκη δὲ ὅτι ἡν ἀξίαν καὶ ἡσ πρὸς γλυκαλοῦν οὐκ εἶσιν,
ἡ ἐφ' ἡν. πάντα γὰρ αὐτὸν γλύνεται πλὴν ἀντικατὰ γλύνεται. Κατὰ ἄλλον δὲ ὅτι
ἐν, ὅτι μοῖρα παρὰ σάροντι, καὶ τὸ τρεῖς τῶν χρόνῳ. καὶ κλωθῶ μὲν
ὡνόμασαι μία, ἀπὸ τῆς κλωστικῆς ἐργῶν ἐοικέναι τὰ νόμους, ἄλλων ἄλλοις ἐμ-
πιπτόντων. καὶ τὸ καὶ νῦν αὐτῶν οἱ προσεβύτατοι διατυποῦνται. Ἀλλὰ
δὲ λάχουσιν ἀπὸ τοῦ τῆς κατὰ κλήρους λήξαι τὰ ἀποδομένους ἐκείνων προσδοκί-
αν. Αἱ τὰς δὲ ὅτι ἡ δὲ τῆς, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς ἔχειν τὰ κατὰ αὐτῶν διατεταγμένα.
ἡ δὲ αὐτῶν διώκει οἱ κείνων αὐτῶν τῶν τρεῶν προσδοκίαν τῶν χρόνῳ.
αὐτῆς δὲ ὅτι καὶ ἀσφάλεια. ἡ τοι παρὰ τὸ ἀνέφικτος, καὶ ἀπὸ σφαιρῶν εἶναι
ὡνομασμένη, ἡ παρὰ τὸ ἀνέφικτος τὰ κατὰ αὐτῶν. ὡς αἰεὶ ἀσφάλεια ὅτι. ἡ
ἐν τῇ πικρῇ μοίρῳ νῦν, τὸ πλὴν ἐπιδοκίαν. ὡς ἄξιον ὅτι. πολυσφάλεια
γὰρ ὅτι. Νέμεσις δὲ, ἀπὸ τῆς νεμέσεως προσδοκίαν. ὅτι δὲ, ἀπὸ τοῦ
λαοῦ αὐτῶν ὅτι παρὰ, καὶ παρὰ τῆς τὰς παρὰ τὸ μὲν αὐτῶν ἡμῶν, καὶ λαλῶν τὰ κα-
λάσας ἀξίαν.

Sed laqueus, qui cepit, te cum malis tenet.

Affabulatio, In amicum cuiusdam coniunctum
cum inimicis amici ipsius.

Γεῖ κωὺς κ' ἐσώλου αὐτῷ, ἐν τῷ ὕδατι.

ἔρων ὅταν μοῦ πλησίον κύων κρέας,
κύψας ἐαυτῷ, ἄλλον ἐς ὕδατος βλέπει.
χρών δ' ἐλοιπὸν τοῦ κρέατος λαβεῖν κρέας,
ἀπὸ τοῦ εἶτο καὶ τοῦ, οὐ πῶς ἐκράτει

Eπιμύθιον, ὅτι ὁ πλεονεκτῶν μάλλον ζημιούται.

De Cane, & imagine ipsius in aqua.

Canis secundum flumen carnes ferens,
cum se acclinasset, alium in aqua uidet.
Hiscens autē ut inferiores alias carnes capet,
Priuatus & iis est, quarum dominus erat.

Affabulatio, qđ cupidus magis damno afficit.

Γεῖ ἔνου καὶ ἄλς, καὶ ἀσπίων.

ἔρων ποταμόν, φέρων ἢ γ' ἄλς ὄνος,
ἐν ᾧ τε καὶ πέπρωκε κοινωθεὶς βάρος.
ἀσπίων δ' ἐπειτα πλῆθος οὐτως ὡς φέρον,
πῶς ἐκοντὴ, δύσιν χῶς ἀπὸ πύγῃ.

Eπιμύθιον, ὅτι πολὺς προσδοκία κέρδους, ἐς
ζημίαν ἔχεται τῇ.

De Asino & sale, & spongiis.

Transcundo fluuiū onus salis portabat Asin⁹.

In quo etiam cecidit leuatus onere.

Dehinc cum iridem multū spongiarū ferret,

Cecidit sponte, & infelicitè suffocatus est.

Affabulatio, Quod plerunq; expectatio lucri in
damnum incurrit.

Γεῖ κ' ἀμύλου, καὶ δρός.

Kυρτὴ θεὸν κ' ἀμύλου ἐξήτει κάρα.

ἢν δ' ἐμυκτῆσαι τῆς ἀβουλίας.

Ζημοῖ γ' αὐτῷ λοιπὸν, εἶτα, καὶ κάραν,

ὡς αὖτε παίνεται ἀλγίστη πέλη.

Eπιμύθιον, ὅτι δὲ π' ἔθ' θεῶ, αἰτεῖν τὰ προσήκοντα

De Camelo, & Ioue

Curua Camelus a deo petebat cornua

Quam derisit malo consilio.

Minuit enim ei de cætero aures, & caput,

Vt ab omni parte foret turpissima.

Affabulatio, qđ oporteat a deo cōueniētia petε

πῶς λύκον, καὶ ἀρνός.

Aνὴρ πρὸς ἀρνὸν φησὶν, οὐ πρόθεν σύ μοι

ὕδατος τέραισθ; ἀρνὸν γὰρ εὖς δ' ἐφ' ἡ.

καὶ πῶς ὕδατος τέραισθ; ἀγνοῶ, πότε.

τοῖν γένη μοι καὶν δέ μιν, καὶν μὴ δέ μιν.

Ε πιμύθιον, πρὸς τοὺς ἀδελφεούς, φανερώς ἀδικούντας.
De Lupo, & Agno.

L upus Agno inquit, non ne dudum tu mihi
Aqua perturbasti: nuper ex uentre natus sū,
Et quomodo Aqua perturbatim nescio qñ.
Coena fies mihi & iure, & iniuria.

A ffabulatio, aduersus eos, qui intrepide palam
iniurii sunt.

Περὶ δειλῶ κωμητοῦ, καὶ ποιμνίου.

Δ εἰδὼς κωμητὸς πρὸς τὸν εἰπε ποιμνία,
εἴ που λέοντος ἵχους εἶδες, μοι φράσον.
οὐ δῶκεν εἰπὼν ἐθέλεις, δέξω, πέλασ'
ἵχους· κωμητὸς εἰπὼν, οὐ ζητῶ πηλεόν.

Ε πιμύθιον, πρὸς αὐθρόωντος θρασεῖς πρὸς λόγους,
καὶ πρὸς ἔργα δειλοῦς.

De Venatore timido, & pastore.

T imidus uenator pastori cuidam ait,
Sicubi Leonis uestigium nosti, dic mihi.
Tu hoc ait uis, ostendam, prope
Vestigium. Venator ait. nō quaero amplius.

A ffabulatio, aduersus homines audaces uerbis,
& factis timidos.

Περὶ ἰσώποτον, καὶ ἀγροικῶν.

Η τι λαβεῖν ἀγροίκων λαγῶν ἰσώποτης.

λαβὼν δὲ χερσὶ δῶκεν, ἡρώτα πόσον;
καὶ πῶλον ὅζον ἡλαυνον, ἀγροίκους δ' ἔφη·
μὴ σπεῦθε, σὺ δ' ὄρεμα τοῦτο προσστέρω.

Ε πιμύθιον, πρὸς τοὺς ὅζον ἀνείκους, πᾶσι ποιμνίας ἰατρίαν
De equite, & Agricola.

P etebat leporē ab agricola, ut accipet miles,
Accepto eo manibus, rogabat, quanti.
Et equum admisit, Agricola autem ait,
Ne festina. tibi donū hoc offero.

A ffabulatio, aduersus eos, qui necessario recu-
sant res suas.

Περὶ λύκον, καὶ ὄνου.

Ο δοῦσιν ἦλον εἶλον ὅζον ὄνου λύκος.
αἱ πῶν δὲ μισθὸν πηλήθειται λάξ πῶν γένην.
λύκος δὲ φησι πῶς μάγειρος ὦν πάλαι,
ἰατρικῆς μετῆλθον ἔργ' ἀναξίως;

Ε πιμύθιον, πρὸς τοὺς πῶν ἰδίαν τέχνην καταλιμ-
πονοῦντας, καὶ ἑτέραν μετεργαζομένους ὡς βλάβη.

De Lupo, & Asino.

E x Asino clauum dentibus extraxit Lupus,
Petens mercedem, percutitur calcibus genā.
Lupus autem inquit, quō cocus cū esse olim

Περὶ τῶν μουσῶν.

Εγεταί δ' ἐμνημοσύνης γλυνῆσαι τὰς μουσας ὁ ξύς. ἐπειδὴ καὶ τῶν
 λ καὶ τὰ παλαιὰν μαθημάτων, εἰσηγητὴς ἐγένετο. ἃ δὲ καὶ ἐκ μελέτης
 καὶ ἡγετοῦς ἀναλαβάνεσθαι πέφυκε. καὶ ὡς ἀναγκαῖόν τε πρός
 τὸ ζῆν δι' ὄντα. καὶ λύνεται δὲ μουσαι, ἀπὸ τῆς μάσεως, ὅθεν ζητήσεως, καὶ δι' ἐ-
 ρητῆς. μὴ τὰ μαλακὰ μάεο, μὴ τὰ σκληρὰ ἔχης. οὐ γὰρ εἰς ὅθεν τὰ τεσσάρων, ὡς
 φησὶ πρὸ καὶ πρὸ τῶν προσήκοντων αὐτοῖς ἀποτελεῖν. τοιοῦτος γὰρ
 ὅστις ὁ τῶν οὐκ ἀριθμῶν, σιωπῶντος καὶ τὰ ἐφ' ἑαυτὸν γλυνῶσαι, καὶ τὸ
 πρῶτον ἀπὸ τῆς τελειότητος καὶ τὴν ἀσὶ μετέχειν δικαίῳ ἀριθμοῦ. λέ-
 γονταί δὲ παρὰ πρὸ καὶ δύο μόνον εἶναι. παρ' οἷς ἡ ζῆς, παρ' οἷς δὲ τέσσαρες,
 παρ' οἷς δὲ ἡ πᾶ. ζῆς μὲν, ὅθεν τὴν προσημνίαν τῆς ζῆδος τελειότητος, ἡ δὲ
 πᾶ τὰ γλυν σκευμάτων εἶναι, δι' ὧν ὁ καὶ φιλοσοφίαν λόγος συμπληροῦ-
 νται. δύο δὲ, ἀπὸ τῆς θεωρεῖν καὶ πράττειν τὰ δέοντα, καὶ οἱ δύο τοῖσι σιω-
 πῶν τε πεποιθῶν. τέσσαρες δὲ καὶ ἡ πᾶ, τάχα ὅθεν τὰ παλαιὰ τῶν μου-
 σικῶν ὀργάνων τοσούτῳ φθόγους ἐγκρίναι. θῆλαι δὲ παρήχθησαν, τῶν τὰς
 ἀρετὰς καὶ τῶν παλαιῶν, θηλυτικὸν ὀνόματι ἐκ τύχης ἔχειν. πρὸς σύμβολον
 ὅθεν ὁ οὐκ ὀνομαζομένων τῶν πολυμαθῶν περὶ πνεύματος. ἐστὶ δ' εἰπεῖν καὶ ὅθεν τὸ
 γόνιμον, ὁ ψυχῆς διαγνώσει πνεῦ. σιωπῶν καὶ συγχερδύσιν ἀλλήλους, πρὸς
 παρὰ πρὸ τῶν ἀρετῶν ἀχρεΐστους αὐτῶν καὶ διαζύκτου εἶναι. πρὸ τῶν
 τοῦ πνεύματος καὶ τῶν θεραπείων καὶ τῶν λύνονται μάλιστα, ἐπειδὴ
 σοιχείον καὶ ἀρχὴν παλαιῶν ὅθεν τὰ ἀφορεῖν πρὸς τὸ θεῖον. καὶ τοῦτο ὑποδείγμα
 τοῦ βίου ποιημάτων, ἀλλὰ σῶμα ἔχειν δεῖ.

Ἀλλως δὲ, κλειδὸν μὲν μίαν τῶν μουσῶν ὅστις, ἀπὸ τοῦ κλειῖν τὸν πε-
 πησμένον καὶ τὸν ἐτέρους κλειῖν. εὐτέρπεια δὲ, ἀπὸ τοῦ τὰς ὁμι-
 λίας αὐτῶν δι' ὅσον πρὸ καὶ ἀκρίτως εἶναι. ὁ αἰὲς δὲ, ἡ καὶ ὅθεν τὰ θάλα-
 λειν ἢν βίον αὐτῶν, ἡ δὲ καὶ ἔχειν αὐτοῦ καὶ τὴν συμπληρὴν ἀρετὴν, ἐπα-
 ξίως καὶ ἐμμούσους ἀναστρεφόμενους οὐ τοῖς θαλαῖς. μελπομένη δὲ,
 ἀπὸ τῆς μοῦνης καὶ τῆς γλυνεῖας φωνῆς μετὰ μέλους οὐσης. μέλπονται γὰρ
 οἱ ἀγαθοὶ ἀπὸ πάντων, καὶ μέλπονται καὶ αὐτοὶ τοὺς θεοὺς, καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν γε-
 γονότας. τὸ ἥμερον δὲ, διὰ τὸ τέρεπται καὶ χεῖρεν αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέ-
 ρος τῆς βίου. ἡ καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ὁρατοῦ παρὲχειν τέρψιν τοῖς προσελάξ-
 σιν αὐτῇ. ὅθεν σοιχείον πλεονάζοντος οὐ τῶν ὀνομαζομένων. τάχα δὲ ἐπεὶ καὶ χερὸς
 ἔσπασαν οἱ παλαιοὶ τοῖς θεοῖς. σιωπῶντων αὐτῶν τὰς φωνὰς τῶν σφωτέρων.
 ἡ δὲ ὁρατὴν, πότερον ἀπὸ τῆς ἔρωτος λαβῶσα τὴν ὀνομασίαν τὴν πρὸ πάντων εἶδος
 φιλοσοφίαν παρὲσιν, ἡ τῆς πρὸ τῆς ἔρεσθαι καὶ ἀποκρίνεσθαι ἀναμέσας, ἐπί-
 στήμης ὅστις ὡς διαλεκτικῶν ἔντων καὶ τῶν ἀπορροίων. Γολύμνικα δὲ ὅστις,
 ἡ πολυμήνης ἀρετῆς. ἡ μάλλον, ἡ πολλοῦ ὑμνοῦσα, καὶ ὅσα πρὸ τῶν προ-
 γνεσθῶν ὑμνεῖται παρὰ ληφύα, καὶ τῆς ἐκ τῶν ποιημάτων, καὶ τῶν ἀλ-
 λων συγχερδύσιν ἰσορῶν ἐπιμελουμένη. οὐρανία δὲ ὅστις, ἡ πρὸ τῶν
 οὐρανίων καὶ τῶν ὅλων φύσιν ἐπιστήμη. ἐν γὰρ ὅλον κόσμον, οὐρανὸν ἐκεί-
 λων οἱ παλαιοί. καλλιόπη δὲ, ἡ καλλιφώνος καὶ καλλιπῆος ῥητορικῆς, δι'
 ἧς πολιτεύονται, καὶ δὴ μοις προσφώνουσιν ἄγοντες πειθοῖ καὶ οὐ βίαι ἐφ'
 ὅ, πᾶν προαιετῆ. δι' ἣν αἰτίαν, ταύτην μάλιστα φησὶν ἑκαταδύσιν ἀμείδι-
 οῖσιν ὅποιον. Ἀποδίδεται δὲ αὐτῇ ποιήλα, ἔργα ἐμφαίνουσα ἐκείνων,
 ὅτι ἡρμῶσαι, καὶ σύμφωνος αὐτῶν αὐτῶν, καὶ ὁμοιογυμνῶν, ὁ τῶν ἀγαθῶν
 βίος ὅστις. συγχερδύει αὐτοῖς καὶ ὁ ἀπόλων διὰ τὴν κρινωσίαν τῆς μουσι-

κῆρ· παρὰ δὲ δοταὶ γὰρ καὶ οὐ τοσὺτ' ἀπορρίψῃς, δι' ἣν εἶσθ' μετ' ἐλπίσιν αἰτίαν. ἐπὶ δὲ τοῖς ὀρεσίφασσι θηροδύναι, ἐπειδὴ καὶ χρεῖαν ἔχουσι τοῦ μεμονωμένως καὶ συνελθὼς εἶναι πλὴν ἡρεμίας ἀναχωρεῖν οἱ φιλοσποῦντες. ἢς χρεῖσ', εἰδὲν σε μὲν οὐ δύρεσκεται καὶ τὰ ἐν κομικόν. τούτου δ' εἴνεκεν, καὶ εἰνεία λέγει· ὁ Ζεὺς συγκαθήμενος τῇ μνημοσύνῃ γλυκύνουσι αὐτοῖς. καὶ γὰρ τῆς εἰνυκτὶ ζήτησεως αἰετὸς πρὸς τὰ κατὰ πτωλίεαν. εὐφρόνην δ' οἱ ποιεῖται οὐδὲ ἄλλο τι πλὴν νύκτα ἐκείλεισθαι, ἢ δὲ εἰς οὐ φρονεῖν εἰς αὐτῇ, ὥς καὶ ἐπὶ χερσος. εἴτε τί φησι ζήτησι σποδόν, ἢ νυκτὶς εἰς θυμητέον. καὶ πάντοι τὰ σπονδαῖα νυκτὶ μάλλον δύρεσκεται. πινέει δ' οὐρανὸν καὶ γῆς ἔφασκεν αὐτοῖς φύναι, ὥς ἀρχαῖότατα ἡ γῆα καὶ ἡ πᾶσι τοῦτο λόγον δέοντως. στεφανοῦνται δὲ φοῖνιξι, ὥς μὲν πινθε νομίζουσιν, δὲ πλὴν ὁ μωνομίαν ἀπὸ τῶν φοινίκων δοκεῖν ὀρθήματα εἶναι τὰ γράμματα. ὥς δ' ἀλοπώτερον ἔστι, διὰ τὸ θυφρέον καὶ ὀρθόγῃ καὶ ἀείζων, καὶ ὀνυκταβασί, καὶ γλυκύκαρπον τοῦ φυτοῦ.

περὶ τῶν χειρῶν.

Γιβαλλόντως δ' ἡμῖν ὥς εἴρηται καὶ ὀρθόγῃ καὶ εἶναι, παρὰ δὲ δοταὶ καὶ οὐ τοσὺτ' ἀπορρίψῃς, δι' ἣν εἶσθ' μετ' ἐλπίσιν αἰτίαν. ἐπὶ δὲ τοῖς ὀρεσίφασσι θηροδύναι, ἐπειδὴ καὶ χρεῖαν ἔχουσι τοῦ μεμονωμένως καὶ συνελθὼς εἶναι πλὴν ἡρεμίας ἀναχωρεῖν οἱ φιλοσποῦντες. ἢς χρεῖσ', εἰδὲν σε μὲν οὐ δύρεσκεται καὶ τὰ ἐν κομικόν. τούτου δ' εἴνεκεν, καὶ εἰνεία λέγει· ὁ Ζεὺς συγκαθήμενος τῇ μνημοσύνῃ γλυκύνουσι αὐτοῖς. καὶ γὰρ τῆς εἰνυκτὶ ζήτησεως αἰετὸς πρὸς τὰ κατὰ πτωλίεαν. εὐφρόνην δ' οἱ ποιεῖται οὐδὲ ἄλλο τι πλὴν νύκτα ἐκείλεισθαι, ἢ δὲ εἰς οὐ φρονεῖν εἰς αὐτῇ, ὥς καὶ ἐπὶ χερσος. εἴτε τί φησι ζήτησι σποδόν, ἢ νυκτὶς εἰς θυμητέον. καὶ πάντοι τὰ σπονδαῖα νυκτὶ μάλλον δύρεσκεται. πινέει δ' οὐρανὸν καὶ γῆς ἔφασκεν αὐτοῖς φύναι, ὥς ἀρχαῖότατα ἡ γῆα καὶ ἡ πᾶσι τοῦτο λόγον δέοντως. στεφανοῦνται δὲ φοῖνιξι, ὥς μὲν πινθε νομίζουσιν, δὲ πλὴν ὁ μωνομίαν ἀπὸ τῶν φοινίκων δοκεῖν ὀρθήματα εἶναι τὰ γράμματα. ὥς δ' ἀλοπώτερον ἔστι, διὰ τὸ θυφρέον καὶ ὀρθόγῃ καὶ ἀείζων, καὶ ὀνυκταβασί, καὶ γλυκύκαρπον τοῦ φυτοῦ.

Γιβαλλόντως δ' ἡμῖν ὥς εἴρηται καὶ ὀρθόγῃ καὶ εἶναι, παρὰ δὲ δοταὶ καὶ οὐ τοσὺτ' ἀπορρίψῃς, δι' ἣν εἶσθ' μετ' ἐλπίσιν αἰτίαν. ἐπὶ δὲ τοῖς ὀρεσίφασσι θηροδύναι, ἐπειδὴ καὶ χρεῖαν ἔχουσι τοῦ μεμονωμένως καὶ συνελθὼς εἶναι πλὴν ἡρεμίας ἀναχωρεῖν οἱ φιλοσποῦντες. ἢς χρεῖσ', εἰδὲν σε μὲν οὐ δύρεσκεται καὶ τὰ ἐν κομικόν. τούτου δ' εἴνεκεν, καὶ εἰνεία λέγει· ὁ Ζεὺς συγκαθήμενος τῇ μνημοσύνῃ γλυκύνουσι αὐτοῖς. καὶ γὰρ τῆς εἰνυκτὶ ζήτησεως αἰετὸς πρὸς τὰ κατὰ πτωλίεαν. εὐφρόνην δ' οἱ ποιεῖται οὐδὲ ἄλλο τι πλὴν νύκτα ἐκείλεισθαι, ἢ δὲ εἰς οὐ φρονεῖν εἰς αὐτῇ, ὥς καὶ ἐπὶ χερσος. εἴτε τί φησι ζήτησι σποδόν, ἢ νυκτὶς εἰς θυμητέον. καὶ πάντοι τὰ σπονδαῖα νυκτὶ μάλλον δύρεσκεται. πινέει δ' οὐρανὸν καὶ γῆς ἔφασκεν αὐτοῖς φύναι, ὥς ἀρχαῖότατα ἡ γῆα καὶ ἡ πᾶσι τοῦτο λόγον δέοντως. στεφανοῦνται δὲ φοῖνιξι, ὥς μὲν πινθε νομίζουσιν, δὲ πλὴν ὁ μωνομίαν ἀπὸ τῶν φοινίκων δοκεῖν ὀρθήματα εἶναι τὰ γράμματα. ὥς δ' ἀλοπώτερον ἔστι, διὰ τὸ θυφρέον καὶ ὀρθόγῃ καὶ ἀείζων, καὶ ὀνυκταβασί, καὶ γλυκύκαρπον τοῦ φυτοῦ.

περὶ τοῦ ἔρμου.

Γεμόνα δὲ παρὰ δὲ δοταὶ αὐτῶν εἰς ὀρθόγῃ καὶ εἶναι, παρὰ δὲ δοταὶ καὶ οὐ τοσὺτ' ἀπορρίψῃς, δι' ἣν εἶσθ' μετ' ἐλπίσιν αἰτίαν. ἐπὶ δὲ τοῖς ὀρεσίφασσι θηροδύναι, ἐπειδὴ καὶ χρεῖαν ἔχουσι τοῦ μεμονωμένως καὶ συνελθὼς εἶναι πλὴν ἡρεμίας ἀναχωρεῖν οἱ φιλοσποῦντες. ἢς χρεῖσ', εἰδὲν σε μὲν οὐ δύρεσκεται καὶ τὰ ἐν κομικόν. τούτου δ' εἴνεκεν, καὶ εἰνεία λέγει· ὁ Ζεὺς συγκαθήμενος τῇ μνημοσύνῃ γλυκύνουσι αὐτοῖς. καὶ γὰρ τῆς εἰνυκτὶ ζήτησεως αἰετὸς πρὸς τὰ κατὰ πτωλίεαν. εὐφρόνην δ' οἱ ποιεῖται οὐδὲ ἄλλο τι πλὴν νύκτα ἐκείλεισθαι, ἢ δὲ εἰς οὐ φρονεῖν εἰς αὐτῇ, ὥς καὶ ἐπὶ χερσος. εἴτε τί φησι ζήτησι σποδόν, ἢ νυκτὶς εἰς θυμητέον. καὶ πάντοι τὰ σπονδαῖα νυκτὶ μάλλον δύρεσκεται. πινέει δ' οὐρανὸν καὶ γῆς ἔφασκεν αὐτοῖς φύναι, ὥς ἀρχαῖότατα ἡ γῆα καὶ ἡ πᾶσι τοῦτο λόγον δέοντως. στεφανοῦνται δὲ φοῖνιξι, ὥς μὲν πινθε νομίζουσιν, δὲ πλὴν ὁ μωνομίαν ἀπὸ τῶν φοινίκων δοκεῖν ὀρθήματα εἶναι τὰ γράμματα. ὥς δ' ἀλοπώτερον ἔστι, διὰ τὸ θυφρέον καὶ ὀρθόγῃ καὶ ἀείζων, καὶ ὀνυκταβασί, καὶ γλυκύκαρπον τοῦ φυτοῦ.

δὲ, ἀπὸ

Medicinae opera indigne exercui.^a

Affabulatio, In eos qui propriam artem derelin-
quunt, & aliam agrediuntur incommode.

Περὶ λύκου, καὶ γράου.

Εἰς λαίμον ὄσσω ἐμπεπήγῃ τοῦ λύκου.
μυῖθ' δ' ἐλὼν γέρασος, ἢ τει πῦρ χέειν,
σῶν ἰάχην ἐκ λύκος λαίμου φέρων,
μὴ δ' ἄλλο μηδὲν μυῖθον, ἢ ἔδωρ σκόπει.

Εἰς πύθιον, πρὸς δὲ ἱππικὴν δαυον πρᾶξιν ἰσχυρή-
σαντας, καὶ μὲν τὸ σῶθιμα ζητοῦντας μυῖθον.

De Lupo, & Grue.

In lupi gutture os infixum erat.

Mercede at cū extraxisset grus, petebat πῦρ.

Saluum collum ex lupi gutture ferens,

Nullam aliam mercedem, ἢ hoc consydera.

Affabulatio, In eos, q̄ piculosū negociū aggre-
diunt, & post cōventionem q̄runt mercedē.

Περὶ ταύρου, καὶ ἰάγου.

Ἡ λαυνε ταῦρον ἐξ ἐῆς καὶ τῆς ἰάγος,
ὃν θῆρ λέων δάωκεν, εἴπε δὲ σένων,
εἴ πορ με μὴ λέοντος ἐπύσει φόβος,
ἐγὼ δὲ ὅσον ταύρου τε, καὶ ἰάγου θούος.

Εἰς πύθιον, πρὸς τοῦς καταδεχόμενος ὑβρίζεται
ὑπὲρ μικρῶν, διὰ φόβον ἐτέρων μεγάλων.

De Tauro, & hircō.

Expellabat taurum ex suo cubili hircus,

Quē fera leo infectabatur, ait autem suspirās

Nisi me leonis timor perterreret,

Scires quanta tauri & hirci uis sit.

Affabulatio, Ad eos, qui affici iniuria ferunt a
paruis metu maiorum.

Περὶ μύρμηκος, καὶ τέττιτος.

Ἡ τει σοφὴν μύρμηκα τέττιξ ἐν κρύβ.
μύρμηξ δ' ἐφίσε, τί δέρονος ὄντος ἐδράσ;
ὥς ἐθέρει ἐρηκὼν ἦδον ὀφέως.

Χειμῶνος ὀρχοῦ φησι, μὴ σοφῆς ἐρα.

Εἰς πύθιον, πρὸς δὲ μὴ θέλοντας ἐν νεότητι κοπι-
ᾶν, καὶ δὲ ἔδωρ ἐν τῷ γέρεα πτωχεύοντας.

De Formica, & Cicada.

Petebat a formica cicada cibum.

Sed formica ait, quid æstate faciebas.^a

Quod acute æstate caneret dixit,

Hyeme salta inquit, ne ama cibum.

Affabulatio, aduersus eos, q̄ in iuuentute nolūt
laborare, & p̄pea in senectute mendicant.

Περὶ ὄφρα, καὶ γεωργῶν.

Εἰ θαλπέ τις γεωργός ἐν κόλπῳ ὄφρα,

ἄρα κρύους. ἐπεὶ δὲ θέρμῳ ἤθετο,
ἔπληξε τὸν θάλασσαν, καὶ κτείνει τὰ ῥοσ.
οὐ πῶς κακοὶ ποιοῦσι τὸν ἀνθρώπου.

De serpente, & Agricola.

Agricola quidam in sinu fouit serpentem
Frigoribus, ubi autem calorem sensit,
Percussit eum qui fouit, atq; occidit statim.
Sic mali tractant benefactores.

ῥεῖ χελιδόνος, καὶ ἀνδρόνους.

A γρὺν χελιδὼν μακρὰν ἔξεπ' ὅττιν,
ὄρε δ' ἐρήμοις ἐκασθ' ἐμὴν ὕλαιον
ἀνδρὶν ὀξύφωνον. ἢ δ' ἀπεθρήναι
ἦν ἴτην, ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὄρης.
χ' ἢ μὲν χελιδὼν φησι φιλοῦται τῇ ζωῇ,
πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ θέρμῳ.
ἀλλ' ἔλθ' ὅτ' ἀγρὸν, καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων.
σύσκηνος ἢ μὲν, καὶ φίλην καὶ τοικίσεις,
ὅπου γεωργοῖς, καὶ χελιδόνοις ἄσεις.
πῶ δ' αὖτ' ἀνδρὶν ὀξύφωνος ἢ μέσθαι,
ἔα με πέσαις ἐμὴν αἰοικίῃ τοῖς.
οἶκος δέ μοι πᾶς, ἢ τε μέγας ἀνθρώπων
μνήμην παλαιῶν συμφορῶν ἀναφλέξει.

Eπιμύθιον, ὃ μὲν ποτ' ἀνέλεον, ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις
ζῆν ἢ ἀλὺ πῶς, ἢ σιωπᾷ ἐν πόλεσι τοῖς κακοῖς.

De Hirundine, & Philomela.

Procul ab agro Hirundo euolauit,
Reperit autem in desertis fidentem syluis
Acute canentem Lusciniam. ea uero lugebat
Itym immaturum excessisse e uita.
Et Hirundo inquit, carissima salua sis,
Primum hodie te post thraciam uideo.
Sed ueni rus, & in domum hominum,
Contubernalis nobis, & cara habitabis,
Vbi agricolis, & non feris cantabis.
Cui Luscinia canora respondit,
Sine me in petris manere desertis.
Nam domus omnis, & consuetudo hominū
memoriā antiquae calamitatum reaccēdet.
Affabulatio, fabula significat, πῆλ' ἀνεῖν ὁ δόλος
uiuere in desertis, ὅτι μετὰ κακοῖς ἀνθρώποις
ἐν πόλεσι.

Ald. Leftori. S.

Hæc Gabrii trimetra cum Scazonte ultimo epi
grāmāte nacti correctius exemplum, iterum
imprimenda curauimus, ut perperam excusa
ante, hisce queas corrigere. Vale.

γοντες ὅτι κρινόν ἄξιουσιν εἶναι καὶ τῶν ὀφελείων, αἰτεῖται καὶ τῶν ὀφελείων
 τῶν ἐξ ἐμαίων λεγομένων. προσωρδύουσι δὲ τοὺς λίθους τοῖς ἐξ ἐμαίων. ἔκαστος τὸ
 παρ' αὐτῶν εἰς τὸν πόντον προσίθαι, ἢ ὡς χρήσιμόν τι καὶ κοινανικὸν ἢ
 παρ' αὐτοῦ ἐκείνου ποιῶν ὅλθ' τοῦ ἡγεταίρου πλὴν ὅδον, εἴτε μαρτυροποιού-
 μινος εἴτε ἑρμῆν, εἴτε ὡς ἐπισπαινομένους πλὴν εἰς αὐτὸν τιμὴν, εἴ μιν δὲν, ἄλλο
 ἔχειν προσενεγκῆν αὐτῶν, εἴτε ἐκ δηλοτέρων τὸ παρ' αὐτοῦ ἀφ' ὅθεν μαρτυρῶν,
 εἴτε πρὸς σύμβολον τοῦ ἐκ μικρῶν μερῶν συνεστάναι ἢ προσφαικὸν λόγον.
 λέγεται δὲ καὶ ἀγορεύειν πρὸς τοὺς, εἰκότως. ἐπίσκοπος γὰρ τῶν ἀγορεύον-
 των τὴν ἢ πρὸς ἀκούων, ὡς μὲν λόγον πᾶντα ποιῶν δένει. οἱ τε ἵπτοι καὶ
 τῶν ἐμφορῶν ἐπιστάτης ἐδίδον εἶναι, καὶ ἐμπολαίος, καὶ κεφαλῶν ἐπὶ νομά-
 αθῆ. τῆς ἢ λύρας ὀρεγνῆς ὅσον τὸ συμφωνίαν καὶ ἰσονομίαν. καὶ ἢ ὁ δὲ ζών-
 τις ὀρεγνῆς, ἢ ἡρμοσμένην ἔχει πλὴν δὲ αἰσιν ἐπιβάλλαν. παρ' αὐτοῦ δὲ
 αὐτῶν πλὴν ἀνάγκη, καὶ πλὴν τῶν ἀπεμφανέντων θέλωντες, καὶ ἐπὶ αὐτῶν
 παρ' αὐτοῦ, καὶ δὲ λίσου ἐρμού ἰσχύοντες. λαμβάνει γὰρ ὑφαιρούμενος εἴ
 προσδιδόμενος τοῖς ἀνθρώποις, καὶ καὶ πᾶν ἐστὶ τὴν πᾶν αἰσιν τι πλὴν ἀλ-
 θειαν. ὅθεν ἵπτοι καὶ ἐπικλοποιστοὶ λόγοις χρῆσθαι λέγουσι, καὶ γὰρ εἰ σοφί-
 ζεσθαι τῶν ἐδιδόντων λόγῳ χρῆσθαι ἰδίῳ ὅτι νόμος δὲ λέγεται, τῶν ἐπαινο-
 ῶνται ἰσχυροὶ εἶναι προσκαλέσθαι πλὴν τῶν ὡς ἐκ κοινανικῆς ποιητέων. ὅλθ' αὐτῶν
 ὁ μόνον μετῆχον καὶ αὐτὸ πλὴν τῶν λόγων ἐπιμένειαν. σέβονται δὲ αὐτῶν καὶ
 οἱ τῶν παλαιστῶν μὲν τοῦ ἡγεταίου οἱ τῆς ἰσχύος καὶ λαοποιῶν χρῆσθαι δι-
 οντος. τῶν γὰρ πεποιθῶτων μόνῃ τῇ τοῦ σώματος ἀνάγκη, τοῦ δὲ λίθου ὅς καὶ
 τεχασθεὶς εἴς βίον ἡγαγὼν ἀμελούντων, πᾶν αὐτῶν οἰκείως ἐπίποι, δαίμον
 νιε, φέρειτε ἢ ὅν μινος.

Ἐπεὶ τὸ παρ' αὐτοῦ δὲ μινος μύθων.

- Οὐ δὲ παλαιστῶν καὶ ποιητῶν παρ' αὐτοῦ δὲ μινος μύθων. ἔκαστος τὸ
 τὸ εἰς ἡμῶν μινος παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄλλαι μὴ ἢ μινος γέγοναν, ἄλλαι ἢ παρ'
 αὐτοῦ πᾶσι καὶ ἐκ τῶν, καὶ ἡμῶν ἐμῶν, καὶ τῶν ἡμῶν ἐμῶν, καὶ τῶν ἡμῶν ἐμῶν,
 λαοποιῶν τῶν παρ' αὐτοῦ δὲ μινος μύθων. ἔκαστος τὸ παρ' αὐτοῦ δὲ μινος μύθων.
 ἢ οὐ μινος ὅτι ἐκείνου ἡγεταίου, ἐκ δὲ ποδῶν, ἢ ἡμῶν ἐμῶν. εἰσὶν οἱ
 ὁ ποιητῆς μύθων παλαιστῶν παρ' αὐτοῦ δὲ μινος μύθων. ἢ ὁ ποιητῆς μύθων
 κέναι πλὴν ἡμῶν χρυσῶν ἀλύσει, τῶν χρυσῶν ἐπὶ τῶν ἀλύσει, καὶ ἐκ
 τῶν ποδῶν αὐτῶν δὲ ἡμῶν ἐμῶν ἡγεταίου κέναι, πλὴν γὰρ δηλονότι, καὶ πλὴν θά-
 λαπῶν, ὑφ' ὧν τείνεται ἡμῶν ὁ ἀπὸ μηδετέρας ἀποσπασθῆναι ἀναμῶνος.
 ἐτέρως δὲ μινος μινος τῶν ἡμῶν πλὴν ἡμῶν, ὡς ὅτι αὐτῶν οἰστωσιν τῶν δὲ.
 ὁ ποδῶν τῶν ἡμῶν δὲ μινος μινος ὁ ποιητῆς μύθων, ὡς ὅτι αὐτῶν οἰστωσιν τῶν δὲ.
 ἢ ὁ ποιητῆς μύθων ὁ ποιητῆς μύθων καὶ παλαιστῶν ἀθήνη.

φαίνεται δὲ ὅτι ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 χῶς. μινος ἐμῶν ἐμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 ἐμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 ὁ ποιητῆς μύθων παλαιστῶν παρ' αὐτοῦ δὲ μινος μύθων. ἢ ὁ ποιητῆς μύθων
 πλὴν ἡμῶν χρυσῶν ἀλύσει, τῶν χρυσῶν ἐπὶ τῶν ἀλύσει, καὶ ἐκ
 τῶν ποδῶν αὐτῶν δὲ ἡμῶν ἐμῶν ἡγεταίου κέναι, πλὴν γὰρ δηλονότι, καὶ πλὴν θά-
 λαπῶν, ὑφ' ὧν τείνεται ἡμῶν ὁ ἀπὸ μηδετέρας ἀποσπασθῆναι ἀναμῶνος.
 ἐτέρως δὲ μινος μινος τῶν ἡμῶν πλὴν ἡμῶν, ὡς ὅτι αὐτῶν οἰστωσιν τῶν δὲ.
 ὁ ποδῶν τῶν ἡμῶν δὲ μινος μινος ὁ ποιητῆς μύθων, ὡς ὅτι αὐτῶν οἰστωσιν τῶν δὲ.
 ἢ ὁ ποιητῆς μύθων ὁ ποιητῆς μύθων καὶ παλαιστῶν ἀθήνη.

γῆν καὶ ἐν τέρτατον, καὶ ἐν ἔρωται. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ, ὃ ἐρεβός καὶ πλὴν νύκτος
φύναται. ἐκ δὲ τῆς νυκτὸς, ὅν αἰθέρα καὶ πλὴν ἡμέραν. εἰδέναι γὰρ δεῖ, ὅτι ἡ σῶ-
θὺς μετὰ τὸ χρόνος ἐφῆσε γινώσκει πλὴν γῆν. λίαν, ἥτοι μὲν πρῶτον μετὰ τὸ
τῷ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ γὰρ χρόνος ἐγλύφω, αὐτὰρ ἐπεὶ ταῦτα.

ΗΣΙΟΔΟΥ.

- Ἰαῖα τ' ἀνδρῶν ποταμῶν ἐδὲ ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἀθανάτων, τοὶ ἐχρὸν ἡμέραν φέροντο ἐλύμπων.
τὰρ τὰ τὰ τ' ἀνδρῶν ποταμῶν μυχόν χθονὸς ἀνδροειδῆς.
ἢ δ' ἔρος οὐκ ἡλίος οὐκ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
λίσσεται μελὴς ποταμῶν τε θεῶν, ποταμῶν τε ἀνδρῶν.
οὐκ ἔστιν αἰὲν ἔστι, νόον καὶ ἐχέροντα βουλὴν.
νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθέρη, καὶ ἡμέραν ἡμέραν.
ἐκ χρόνος δ' ἐρεβός τε μέλαινα τε νύξ ἐγλύφω.
Ἡ γῆ μὲν κατὰ σιωπὴν γέγονεν, ὃ ἀὴρ δὲ κατὰ ἀνδροειδῶν. ἐν δὲ λεπτομέρεια
αἰετος, γέγονεν πῦρ. ἢ ὅθι ἀλάττω, κατὰ ἐκ μύθησιν. τὰ δὲ ὅθι, κατὰ ὕψους ἀνδροει-
δῶν τῆς γῆς. νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθέρη. ὅτι ὁρῶμεν ἐν αἰθέρα τοὺς ἀστράς ἐν
τῇ νυκτὶ, καὶ πάλιν αἰ μὴ ὑποχωρήσει ἢ νύξ ἢ ἡμέρα οὐ γίνεται. ἐστὶ δὲ χρόνος, ἢ
τὸ πρὸ τῆς διακοσμητικῆς γινώσκον ὑγρὸν ἀπὸ τῆς χύμας οὐ πῶς ἀνομασμέ-
νον, ἢ ἐπὶ πῦρ ὃ δὲ καὶ καὶ αὐτὸ κέχυται ὅθι πλὴν λεπτομέρειαν. ἢν δὲ ποτε δὲ
παῖ πῦρ ὃ πῶν, καὶ γινώσκει πάλιν αἰ πῦρ ὁρῶ. σβεσθέντος δ' αἰς αἰετος
αὐτοῦ, ἢ μετὰ βολὴν ἀθρόα γίνεται εἰς ὕδωρ. ὃ δὲ λαμβάνει τῷ μὲν ἀνδροει-
δῶν μέρῳ τῆς οὐσίας κατὰ πύκνωσιν, τοῦ δὲ λεπτομέρειαν, κατὰ ἀραίωσιν.
εἰκότως οὖν ἐφασι μετὰ τὸ χρόνος πλὴν γῆν γινώσκει, καὶ τὰ ὅθι ὁρῶνται τὰ τὰ
ρα. αἰ δὲ μυχὸν γῆς ἀνομασμένον ὁ προειρημένος ποιητὴς, τῷ προειρημένῳ αὐ-
τῷ κεκρύφει. ἐν δὲ ἐρεβός τῷ αὐτοῖς γέγονε αἰ ἐρεβός, ἢ ὁρμὴ ὑδὸς τὸ γλυ-
φῶν. ἀμα γὰρ πῶς ἐκ πῦρος γίνεται, καὶ παρῆναι νομισέον τῷ τῇ πλὴν ἀνδροει-
δῶν κατὰ τῆς καὶ ἀνδροειδῶν οὐσαν. τὸ δὲ ἐρεβός, ἐκ τοῦ χρόνος ἐγλύφω. ὃ πῶ
τὸ ἐρεβός καὶ πῦρ λαμβάνεται πῶς ἐπὶ τῶν λόγων, καὶ τὸ καὶ τῷ τῇ τῇ
γῆς ἢ γῆ παρὰ τῇ καὶ ἀνδροειδῶν αὐτῇ πλὴν γῆν ἐγλύφω. ἢν παρὰ τῇ
σαν πλὴν γῆν, αἰ κατὰ τῆς θεοῖς ἐδὲ ἀσφαλὲς. αἰ τοὺς ἐπὶ αὐτῷ θεοῖς ἀ-
στράς κατὰ τῆς, ἢ γῆ κατὰ τῆς, ἀσφαλὲς οἰκηθῆσαν. ἐγλύφω δὲ ἢ γῆ ἐκ
τῶν ἀνδροειδῶν οὐρανόν. οὐρανοῦ νῦν λεγομένου κοινὸν τῶν ποταμῶν τῇ
πῶν αὐτῷ λεπτομέρειαν. τῷ χρόνος δὲ συγχομένη καὶ ἢ γῆ. ὃ γὰρ πρῶτον
αἰετος ἀπὸ τῇ ἀπὸ γῆς ὑγρὸς ἀπὸ, ὁρῶν καὶ σκοτεινὸς ἢν. εἴτα λεπτομέ-
ρος, εἰς αἰθέρα καὶ πῶς μετέβαλεν. ἀλλότως οὖν εἴρηκεν ἐκ τῆς γῆς γέγονε
ἐρεβός. ἢ δὲ γῆ, τὰ ὅθι, καὶ τὸ πῦρ, ὅθι λέγειται γινώσκει, αὐτὸς οὐ-
ρανὸς ἐφῆμεν. ἢ τε γὰρ ἀλλότως ὑπέρβαινον αἰ τοὺς καὶ τοὺς αὐτῶν μέρεσι
μετὰ βολὴν ὑπὸ τῆς. τὰς δὲ παρὰ τῇ ἀνδροειδῶν τῆς σιωπῆς, τὰς δὲ ὁ-
χρὸς ἐλαβε. μετὰ δὲ ταῦτα, ἢ τῇ λεγομένην ὅθι γινώσκει πῶν. οὗτοι δ' αὖτ' εἰς
διαφορὰ τῶν ὄντων, ὥς ἐμπεδωκὴς ὁ ἀνδροειδῶν. φυνώ τε καὶ φθιμέ-
την, ἀναιήν τε, καὶ ἡμερῶν. καὶ ἀνδροειδῶν. πολυσέφανον, καὶ μεγι-
σώ. φερῶν, καὶ σφῆν, καὶ ὁμφάλην, καὶ πολλὰς ἀλλὰς, πλὴν ἐρεμλίαν τῇ
κίλιν τῶν ὄλων αἰνιττόμενος. οὗτος ἀπὸ τῶν παλαιῶν, ἰαπὸς μὲν ἀνδροει-
δῶν ὁ λόγος. καὶ ὅθι καὶ φονιμὸς ἐγλύφω. καὶ τὸ ὅθι ἀφ' ὅθι ἀπὸ τῆς
ἰακκῆς τῆς ὄν. διαγὰρ ἢ φωνή. καὶ τῶν δὲ καὶ ὅθι ἀπὸ τῆς πῶν ὄντα ὅθι. τῷ τῇ
ἢ πῶν καὶ ὄντα ἀπὸ τῇ πῶν. ἢ ὅθι καὶ ἀπὸ τῆς πῶν, ἢ ὄντα, ἢ φον-

νείν. κρείδον δὲ, καὶ ὁ δὲν ἀρ' χεῖ καὶ δινάσκει τῶν πραγμάτων, τὰ δ' ὑποτέ-
 ται καὶ δινάσκειται. οὐτεὺν γὰρ τὰ καὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς ποιμνίοις κρείδον
 προσκομίζον. ὑποδρίων, καὶ τὸ ὑποδρίων αἰὲς τῶν ἐπὶ τῶν ποταμῶν.
 ὠκεανὸς δὲ καὶ ὁ δὲν ἐπὶ τῶν ἀνέμων, ὅς δ' καὶ ἀνελκόμενοι πλὴν κλη-
 σιν ἐχόν, τῶν ἐπὶ τῶν περὶ καὶ ὁ λαὸν πλὴν ῥύσιν αὐτῶν, ὡς πλὴν τοῦ ἡλίου κίνησιν
 ἐμφαίνειν. καὶ βαρύνειν, τῶν δυνάμεως κινεῖσθαι. τῆς δὲ, ἡ καὶ ἀνελκόμενοι
 καὶ λαμπρὰ εἶναι τὰ πάλιν ποιῶν, καὶ συνεκδέχεσθαι τούτοις τὰς τῶν
 εἰσπλάνων ἡρώων αἰτίαν δυνάμεως. μνημοσύνη δὲ, ἡ τοῦ σωματικῶν τὰ γε-
 γονότα αἰτία. ἡ μὲν δὲ, ἡ τοῦ σωματικῶν τὰ μεταξὺ ἡμῶν καὶ φυλάττει-
 σθαι. κρόνος δὲ, ὁ προσερχόμενος πάλιν τῶν ἀποτελεσμάτων λόγος, διενότα
 τος ὡν τῶν ποιῶν. ὁ πάλιν τῶν δ' αὐτῶν γινώσκων φασὶ δὲ καὶ μὲν τῶν
 εἰρημίων γινώσκων ἐπὶ μὲν αὐτῶν, ὡς καὶ ὅντα ἐπὶ γινώσκει. ἀλλὰ τὸ μὲν ἡσίοδου,
 τελεσθῶν τὸ τῶν ἡσίοδου γινώσκων, τὰ μὲν ἡσίοδου ὡς οἱ μὲν παρὰ τῶν ἀρ-
 χαιοτάτων αὐτῶν παρὰ τῶν ἀρχαίων. τὰ δὲ, μνηστικῶν τῶν ὡς αὐτῶν προσεχέ-
 ντος. ὁ δὲ τῶν καὶ πάλιν τῶν ἀποτελεσμάτων διενότα. νῦν δὲ τὰ διαβεβαιώματα
 τοῖς πάλιν τῶν ἐπισκεπτόντων.

Γερὶ τοῦ Προμηθεύς.

Ἀρχαῖοι μὲν τοῖνυν αἰὲς ὅτι ὁ Προμηθεύς ἐκ γῆς τῶν ἀνθρώ-
 πων γένος ἐπλάσεν, ὑπονοητέον Προμηθεῖα, πλὴν ἐπὶ τῇ τῶν ὁλῶς
 ἡλικίᾳ κυρίαν, ἢ ἐπὶ τῇ αἰσθητικῇ τῇ νουθεσίᾳ. καὶ τὰ γὰρ ταῦτα τῇ
 τὰ τ' ἀλλὰ ἐγένετο καὶ ἐκ τῆς γῆς ἐφύσταν οἱ ἀνθρώποι. ἐπὶ τῇ δὲ τῶν πρὸς τοῦτο
 ἐξουσίας καὶ ἀρχῆς, τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως. λέγεται καὶ σωματικῶν ποτὲ
 ὁ Προμηθεύς τῶν διὰ τὴν πολλὴν γῆς Προμηθεῖα, πάλιν μὲν ἀρ' χεῖ καὶ προσεχέ-
 σθαι πάλιν τῶν ἀνθρώπων, ὡς τῶν ἡμετέρων ἢ δὴ σωματικῶν καὶ προνοίας ἐπινοήσεως
 πλὴν ἡλικίαν τοῦ πυρός. καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ αὐτῶν ἐμνησθῆναι τὸ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, δὲ
 τῶν πάλιν τῶν ἐξουσίας, ἢ ἐπὶ τῇ οἱ κεραυνῶν ἐκείνῃ καὶ τῇ σκῆπτρῳ δὲ πάλιν
 τῶν ἀνθρώπων ἐξουσίας. τὰ γὰρ τῇ τῶν καὶ δὲ τῶν νουθεσίᾳ αἰνιγτικῶν. δι-
 θέας δὲ τῶν τοῦτο ὁ Προμηθεύς ἐκλάσθη, τοῦ ἡλικίαν αὐτοῦ ὡς αὐτοῦ καὶ τῇ
 εἰσερχομένη. ἢ γὰρ ἡμετέρων ἀρχῆς, καὶ Προμηθεῖα πάλιν τῶν πάλιν τῶν καὶ
 ἀλλοις ἐχρυσά, πειρὰ τῶν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 καὶ τῶν βίον φροντίσιν ὁ Διὸς οὐρανοῦ, καὶ ὡς πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 λεπτὸν μὲν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 Προμηθεῖα τῶν ἐπὶ μὲν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 τῇ τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 τῶν γὰρ ὅντα τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 γυναικί, σωματικῶν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 καὶ ἐπὶ μὲν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 καὶ τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 καὶ Προμηθεῖα δὲ τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν

Γερὶ τοῦ Ηφαίστου.

Ἰ πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 μὲν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ φρόνησις καὶ ἀρχήν οἱ εἶναι δοκεῖ. τῶν δὲ ἡφαί-
 στω, δὲ τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 δοκεῖ. ὁ μὲν γὰρ ἀνθρώπων, καὶ δὲ τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 ἀνθρώπων, ἡφαίστω, ἀπὸ τοῦ ἡφαιστὸς ὡς καὶ τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν πάλιν τῶν
 ἐφασκεν

ἔφρασαν αὐτὸν γινώσκειν, τινὲς δὲ μόνως τῆς ἡμέρας. αὐτὰρ φλόγος παχυμε-
 ρέστεράι πωσ' οὐδοι, ὥς ἐκ μόνου τοῦ ἀόρου διακαίοντόν πῦρ ὑπόστασιν λαμβά-
 νουσι. χυλὸς δὲ παραδέδωκε, τάχα μὲν διὰ τὸ παχεῖαν πῦρ τῆς ὕλης σφραγίσ-
 ποιῆσαι τοῖς ἐπισκιάζουσιν ὁμόνοισιν. τάχα δὲ καὶ ἄλλο τοῦ μὴ δαμάσθαι προ-
 βαίνειν δι' ἃς ξυλῶδους πινὸς ὥσαν ἐβέβηκεν. τινὲς δὲ διὰ τὸ πῦρ αὐτὸ κίνη-
 σιν τῆς καὶ πῶς πρὸς Ἰοφὴν ἀνίστην καὶ ἀνὸς μακρόν ποιῆσαι. βραδυνὸν δ' αὐτὸ
 οὐσῃς, χυλὸν αὐτὸν ἔφρασαν. εἰφύηναι δὲ ὑπὲρ τοῦ διὸς ὅς οὐρανὸν εἰς γῆν λεί-
 γεται, διὰ τὸ τοῖς πρώτοις ἔσως ἀρ' ἡμῶν χρῆσθαι πυρὶ ἐκ κεραυνοβόλῃ
 καίοντόν τούτου πῦρ τυχεῖν, μηδὲ πῶς ἐπινοῖα τοῖς πυρρίοις ἐπιπτεῖν δινα-
 μίους. γυναικὲς δ' αὐτοῦ πῦρ ἀφροδίτην ἔφρασαν εἶναι, καὶ ὅσον λόγον καὶ
 πῶς χεῖρ, μίαν. ὥς γὰρ χεῖρ φάμεν ἔχειν τὰ τεχνικὰ ἔργα, οὐτὼ καὶ πῦρ
 ἀφροδίτην πῖναι αὐτοῖς ἐπιτέχειν λέγομεν. εἰ μὴ πρὸς παρέρχασιν, πολὺ δ'
 πυρὸς εἶναι, οὐταῖς πρὸς τὰς μίξεις ὁρμαῖς πέπλῃται τοῦτο. δευτικέ-
 ϑαι δὲ μυθεύονται εἰς αὐτὴν, μοιχεύεται πῦρ γυναικὸς. καὶ γὰρ ὁ μῦθος παρὰ
 τῷ ποιητῇ ὅστις, παλαιότερος τὸς ὦν. ἐπειδὴ τῇ τοῦ πυρὸς δαμάσκει ὁ σίδηρος καὶ
 ὁ χαλκὸς δαμάζεται. τὸ δὲ τῆς μοιχείας πλάσσειν παρέρχασιν, ὅτι οὐ πείνυ
 μὲν πέφυκε καὶ τὸ λυλὸν δ' ἀνὰ γάμον καὶ βίαιον, τῷ ἱλαρῷ καὶ μελιχρῷ.
 οὐδὲ καὶ εἰς ἐν φουσκῶν αὐτὸ νόμον ἐπιπλέκειται. ἀντιποιοῦ μύθον δὲ πῶς τῆς
 μίξεως αὐτῶν, καλὸν καὶ γυναιότερον γέννημα, πῦρ ὅς ἀμφὸν ἀρ' ἰσχυρὰ
 ἀποτελεῖν ἔδωκε. λέγεται δὲ ἡφαιστος μεῖωσθαι τὸν δία, ὅτε πῦρ ἀθηνᾶς
 ἔδωκεν. διελὼν γὰρ αὐτοῦ πῦρ κεφαλὴν, ἐκτορεῖν ἐκέλευεν ποιῆσαι. τῷ γὰρ
 πυρὶ ὃ χρῶνται αἱ τέχναι σιωδ' ὄντος πρὸς πῦρ ἀπόδειξιν τῆς φυσικῆς πῶς
 ἀνθρώπων ἀγχοίαις γινόμενον, ὥς πῦρ κεκρυμμένον αὐτῷ εἰς φῶς προ-
 ἵσταται. τοὺς δὲ ζήτωτας τί ἐκ προσεγέρθη κύνειν αὐτὸ, καὶ ὠλίμην φάμεν.

περὶ τῆς ἀθηνᾶς.

ἀθηνᾶ ἔστιν ἡ τοῦ διὸς σῶσις, ἡ αὐτῇ δῖα τῇ αὐτῷ προνοίᾳ, κα-
 ῖν καὶ προνοῖα ἀθηνᾶς ἰσχύονταί ναοί. γινώσκει δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς
 τῇ διὸς κεφαλῆς λέγεται, τάχα μὲν τῶν ἀρχαίων ὑπολαβόντων τὸ
 ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς εἶπευσεν, καὶ ἀπὸ καὶ ἔττοι τῶν μετὰ ταῦτα ἔγνω-
 σαν. τάχα δ' ἐπεὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ μὲν ἀνώτερον μέρος τοῦ σώματος ἡ κεφα-
 λὴ ὅστις. τοῦ δὲ ὑποκειμένου ὁ αἰσθητός. ὅπου δ' ἡγεμονικὸν αὐτοῦ ἔστι, καὶ ἡ τῆς φρονή-
 σεως αἰτία. κρυφὴ δὲ θεὸν καὶ ἀνελπίστην, ὁ ποτὶ χεῖρα ἔχων φαινὸς αἰ-
 σθητός. ἀμήτωρ δὲ ἡ ἀθηνᾶ, ὅτι δ' ἀλλοίαν εἶναι πῦρ τῆς ἀρετῆς γένεσιν, καὶ
 ἄλλαν πῶν ἐκ σιωδ' ὄντος γινόμενον. πῦρ μὴ τιν οἶον καὶ πῶν ὁ ζῶν, ἐγέν-
 ησεν αὐτὴν. ἐπειδὴ μητιέτησ' ἡ σιωδ' ὄντος, οὐδὲ μόθεν ἡ ἐκ τῆς καὶ ὁδὸν
 βουλήσιν πῦρ ἀρ' ἡν τοῦ φρονεῖν. δ' ἄνθρωπος τῆς ἀθηνᾶς, οὐσετυ μολόγη-
 ρον ὅτι πῦρ ἀρχαίωται. τῶν μὲν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου πάντα ἀθρηναῖα αὐτῷ εἰπόν-
 των εἶναι. τῶν δὲ, ὅτι δ' καὶ πῦρ ἀθηνᾶς οὐσαν, ἡμεῖς ἀθηνᾶς τῆς καὶ ἐκλύ-
 σεως μετέχειν πῦρ ἀθηνᾶς. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ πεφυκέναι ἀθηνᾶς καὶ ὑποτάτ-
 τεσθαι πῦρ ἀρετῆς, τάχα δ' ἀπὸ τῆς αἰτίας, ὥς καὶ οἱ παλαιοὶ παύτην ἔλεγον
 αἰθερόντα. ἡ δὲ παρ' ἡν αὐτῇ, τῇ καὶ ἀπὸ καὶ ἀμείνου σύμβολόν ἐστι. τοῖ-
 οῦτον γὰρ ἡ αἰετὴ. καὶ ὡς ἀπὸ καὶ ἀμείνου γὰρ πλάσσειται, καὶ οὐ πῶς ἰσχυρὸν αὐτῷ
 γινόμεναι, παρέρχεται. ὅτι αὐτῷ πῶς πρὸς τὰς μεγίστας καὶ δυσφροσύν-
 τας πρᾶξις παρέρχεται ἡ φρόνησις. μέγισται γὰρ δυσφροσύναι ὡφελὲν οἱ

νόνται αὐτοῖς ἀπὸ τῆς κρηίδος. οἱ δὲ θεοὶ ὡς πρὶν νύττοντες καὶ ὑπερ-
 μίμνησκοντες αὐτοὺς τῶν οἰνοῶν, πρὶν γελῶναι. καὶ μάστιγα ἤκατον λόγον ἐ-
 δέχεται, καὶ τε πολεμήσιν αὐτοὺς καὶ ὑπέταξαν οὐ πῶς, ὡς ἔβλεπτο κέναι, καὶ
 ἀνερκεῖν αὐτοὺς δηλονότι μεταβεβληκέναι. ἄλλοι γὰρ αὐτοὶ τῆς ἐκ με-
 ταβολῆς ἐχέοντο. καὶ οἱ γεγονότες ἔβλεπον, συμπαρονομαζέοντες εἰσὶν ὑπὲρ τῆς
 πολλὰς ἀφ' ἑαυτῶν, δηλαδὴ τῆς γνώσεως.

Γερὶ Ἀρεῶς, καὶ ἐννοῶς.

ἄλλοι δὲ πρὶν τὰ πολιτικὰ ἀναστρέφονται. θεοὶ, μή κέθ' ὁμοίως τῷ δι-
 σκαθοῦς καὶ τοῦ κατὰ λόγον σοφιστῶν. ταρκαχιδέες δὲ πῶς ὁ, τε
 ἀρήσ' καὶ ἡ οἰνωῶ. καὶ τούτου δὲ τὰ πράγματα ὁ εἰς δὲ ὅτι
 δίσκον κατὰ Ἀλλήλων τὰ ζῶα. ἐκ δ' ἔχουσιν ὅτι τῶν αὐθροῦσιν. ἔστι γὰρ
 ὅτι πῶς δὲ πῶς διὰ κερσίν ἐμβάλλοι, ἵνα τὸ γινώσκον καὶ αὐθροῦσιν αὐτοὶ τε
 ἐαυτοῖς, καὶ γὰρ ἐπὶ Ἀλλήλων ἐοικέναι τῆς αὐθροῦσιν ἐννοῶν, ὅτι τὰ πῶς
 πῶς αἱ τῶν δὲ οἰκῶν οἰκῶν παρὰ δὲ οἰκῶν. πῶς δὲ οἰνωῶ, οἱ μὲν ἴσθον, οἱ δὲ μη-
 τέρα, οἱ δὲ θυγατέρας ἀρεῶς παρὰ δὲ οἰκῶν. διαφέρουσι δὲ οὐδὲν. ἐννοῶ δὲ ὅτι
 ἡ οἰνωῶ θυμὸν καὶ ἀλκήν τῶν μαχόμενοις. ἡ κατὰ δύνημις αὐθροῦσιν ἡ κα-
 τὰ οἰνωῶ, καὶ ἐπεικῶς εἶναι. ὁ δὲ ἀρεῶς πῶς οἰνωῶσιν ἔχον, ἀρεῶς τοῦ αὐθροῦ καὶ
 αὐθροῦ, ἡ ἀρεῶς τῆς αὐθροῦ, ἡ βλάβη, ἡ πάλιν κατὰ οἰνωῶσιν, ὡς αὐθροῦ ἐκ
 μαχόμενοι αὐθροῦ τῶν προσκαρδίωντων. ἀρεῶς τοῦ αὐθροῦ ὁ εἰς αὐθροῦ. ἡ
 γὰρ ἀρεῶς διὰ μαχόμενοις, προσκαρδίων τὰ πράγματα. τοῖς τοῦ ἰάχου τινὲς ἐχ-
 μένοι καὶ τῆς ἀρεῶς, ἡ ἐμύθησαν ἔβλεπον τοῦ γινώσκον. εἰς τῶν δὲ καὶ
 μαχόμενοις λέγεται, καὶ βροτολοιοῦν, καὶ ἀλαλάειος, καὶ μνώπιος, μεγίστης
 αὐθροῦς πρὸς τῶν μαχόμενοις, ἀρεῶς μῶν φωνῶν. ὁ εἰς τινὲς, καὶ ἔνους
 αὐθροῦ σφαιρῶν οἰκῶν τὰ ταρκαχιδέες καὶ γεγονότες τῆς οἰκῶν. οἱ πῶς δὲ
 κινῶσ' ὅτι δὲ θρασύ καὶ ἐπιτεκνῶν τοῦ ζῶα. τιμᾶται δὲ, ὑπὲρ θρασύν μαχί-
 σαι καὶ σκυδῶν, καὶ τῶν τοιούτων ἐθνῶν λέγεται, ἐπεὶ παρὰ ἐκείνοις τῶν πο-
 λεμικῶν ἡ ἀσκησις διδασκῶν, καὶ τὸ ἀνέπιστες τῆς δίκης. γὰρ πῶς δὲ ἐρεῶν
 φασιν αὐθροῦ εἶναι, ὅτι δὲ πλεονάζειν τὰ ὕστερα ταῦτα, ὅπου αὐθροῦ πῶς
 μαχεται πολλὰ ἀρεῶς φθοῖα εἶναι.

Γερὶ τοῦ ποσειδῶνος.

ἔτι δὲ ταῦτα, πρὶν τοῦ ποσειδῶνος ὁ παῖς λεκτέον. προσέρεται μὲν
 μ ὅτι αὐτὸς εἶναι τῇ τεταγμένῃ κατὰ τὸ ὑγρὸν ἀνῶμα. νῦν δὲ παρὰ μὲν
 θεῶν ὅτι. πρῶτον μὲν οἷον φυτά λμῶν αὐθροῦ ἐπὶ νόμασιν, ἐπει-
 δη τοῦ φύεσθαι τὰ ἐκ τῆς γῆς γινόμενα, ἡ αὐθροῦ δηλονότι ἰκμάς παλαιότης
 εἶναι. οἰοσίνθονα, καὶ οἰοσίνθονα, καὶ σείσινθονα, καὶ πινάκωρα τῆς, ὡς πρὶν
 ἄλλων αἱ τῶν σεισμῶν γινόμενα, ἡ παρὰ τὸ τοῦσ' αὐθροῦ τῇ γῇ σήραγμα, ἐκ-
 πῶσιν τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν ἄλλων ὑδρέων δέχεσθαι. σενόχωρον μὲν γὰρ
 τὰ αὐθροῦ πνύματα καὶ ἐξοδὸν ζητοῦντα, κλονεῖσθαι καὶ ῥῆγνυσθαι αὐθ-
 ρῶν οἰκῶν. ἀπὸ τε λμῶν ὅτι ὅτι καὶ μυκημάτων κατὰ πῶς ῥῆξιν ὀλέτωσ'. ὑπὸ
 ἑνῶν ἡ καὶ μυκημάτων εἶρη, τὸ θαλάσσης τινὰ τοιοῦτον ἡ γὰρ ἀπὸ τε λμῶν. ἀφ' ὅτι καὶ
 ἡ γῆσται, καὶ ἀγρόστος, καὶ πολύφλοιστος εἶρηται. αὐθροῦ καὶ οἱ ταῦροι αὐθ-
 ρῶν προσήκοντες. καὶ θυόνσιν αὐθροῦ ταύρους παμμέλανας, ὅτι πῶς ῥῆξιν ἡ
 πελάγος. ἐπεὶ δὲ ἄλλως τὸ ὕδωρ μέλαν εἶναι λέγουσιν, ὀλέτωσ' ἡ δὲ κινῶν
 χρεῖται αὐθροῦ εἶρησιν, καὶ αὐθροῦ εἰσάγασθαι τοιοῦτον. τούτου δὲ οἷον καὶ καὶ
 e iii

τοῦσ' ποταμούς κερασφόρους· καὶ ταυρῶτάς ἀναπαλάττουσιν· ὥσπερ βίαιον
 τι τῆς φορέας αὐτῶν καὶ μυκητικὴν ἐχρύσης, καὶ γὰρ ὁ σκάμανθοσ παρὰ τῷ
 ποιητῇ, ἡ ὑγλίνω, ὥσ' ὅτε ταῦτοσ· καὶ ἄλλον δὲ δόπον γαιήοχος λέγει· ὁ πο-
 σειδῶν, καὶ θεμελιούχοσ ὑπὸ πινῶν· καὶ θύουσιν αὐτῷ ἀσφαλάκωσ πολλα-
 γρῦ· ὥσπερ ἐπ' αὐτῷ κημλίνω τῷ ἀσφαλῶσ ἐσάναι τὰ οἰκήματα αὐτῇ τῆς γῆς·
 φέρει δὲ τείαναι, πότερον ἐπεὶ αὐτῇ χρῶνται πρὸς πῶν τῶν ἰχυῶν θήραν, ἢ
 ὥσ' ἐπιτηδείου τοῦτο τῷ ἐργαίου πρὸς πῶν κύνεσιν τῆς γῆς· εἴρηται γὰρ ἔτιωσ·

καὶ δ' αὖτ' ἐννοοῦμαι ἐχὼν χεῖρας τείαναι,

ἢ γὰρ· ἐν δ' αὖτ' πάντα θεμέλια θῆκε θύραζε·

ἐνδέχεται τινος ἀποκερυμμένω, οἷμαι δ' ἀπὸ τῆς ἱστορίας· εἰ δὲ ἀμφιτείλῃ·
 ὁ δὲ τείτων, εἶπον ἀπὸ τῆς εὐσεως οὕτως ἀνύμασται πολέονάσιντος τῷ τ-
 χείου, εἶτ' ἀπὸ τῆς θῆν δ' εἰμειν καὶ τὰ ἀντίφασιν· λίμφοσ δὲ ὁ τείτων· καὶ δ'
 μὲν ἔχει μέροσ ἀνθρώπου, τὸ δὲ κήτοσ· ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐρημλὶον ὑγρόν, πῶ μὲν
 ὠφελητικὴν διώκων, πῶ δὲ βλαπτικὴν ἔχει· καὶ λατρεῖ δ' ἀνρύσδης ὁ ποσει-
 δῶν, ὅτε τὸ πλάτος τῆς θαλάττης, ὥσ' εἴρηται καὶ ἐπὶ θύρεα νῶτα θαλάσσησ·
 λέγεται δὲ καὶ τῷ δῶν, καὶ δύνμεδων, καὶ δύνβόωσ· ἰσχυροσ δὲ, τὰ καὶ ἀπὸ
 τῆς χεῖρα πῶν ὅτε θαλάσσησ ὁδὸν εἶναι, καὶ θάπρη ἰσχυροσ ἡμῶν τοῖσ' ναυσὶ χρω-
 μέων· ἐπὶ τῷ θῶν ἢ δὴ καὶ πῶσποπ αὐτῶν εἶναι τῶν ἰσχυρῶν παρὰ τῶν κημλίων πῶν
 μὲν ταῦτα· λέγεται δὲ παρὰ πῶσ καὶ νυμφαγέτησ· καὶ κρηνοῦχοσ, ὅτε τῶσ
 προσημλίνωσ αἰτίασ· νύμφαι γὰρ εἰσιν αἱ τῶν ποτίμων ὑδάτων πηγαί, ἀπὸ
 τῆς αἰνεία φαίνεσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς φαίνεσθαι ὥσ' ὡμομασμία· τῶσ δὲ γαμουμλίνωσ
 νύμφωσ καὶ λατρεῖσιν, ἀπὸ τῆς πῶσ πῶσ φαίνεσθαι κρηνομλίνωσ τέωσ· ἢ δ' αὖ
 τοῦ λόγου ἔχεται, καὶ δ' ποσειδῶνοσ ὅδον εἶναι τὸν πῶσποπ, ἀπὸ τῶν πηγῶν ὡμο-
 μασμίασ· ὅτε δὲ πῶν θεωρουμλίνωσ εἰσιν παρὰ πῶν θαλάσσησ· καὶ πάντας τοῦσ'
 εἰαίους καὶ μεγαλεπιβούλους γλυμομλίνωσ, ὥσ' ὅν κύκλωπα, καὶ τῶσ λεγσ-
 γόνωσ, καὶ τοῦσ' ἀλῶιδεσ, ποσειδῶνοσ ἐμύθουσιν ἐκ γόνωσ εἶναι.

περὶ τοῦ Νηρέωσ.

Δὲ νηρῶσ, ἢ θαλάσσησ ὅδε, ὅτε τὸν ὡμομασμίασ εἰν δόπον, ἀπὸ τῆς εἰσόδου
 δ' αὖτ' τῆσ· καὶ λατρεῖ δὲ τὸν νηρέα γέροντα, ὅτε δ' ὡσ' πῶν πολίτησ ἐπαυθῆν
 τοῖσ' κύμασι τὸν ἀφρόν· καὶ γὰρ ἡ λατρεῖ θέα τοῦτοσ πῶν ἐμφαίνει· ἢ πῶ
 λέγεται θυγάτηρ νηρέωσ εἶναι, δηλονότι δ' λατρεῖ τῷ ἀφρόν.

περὶ τῆσ Αφροδίτησ.

Ἰθανὸν δὲ καὶ πῶν ἀφροδίτην μὴ δ' ἄλλοι παρὰ διδῶσθαι γυνῆσιν αἱ τῆ
 θαλάσση, ἢ ἐπειδὴ πρὸς πῶν τοῦ πάντα γυνεσθαι αἰτίαν, κινῆσθαι δὲ
 καὶ ὑγρασίας· ἀπὸ ἀφορέτωσ δὲ λατρεῖ καὶ πῶν θαλάσσησ· ἐσοχέ-
 σαι τοῦ δῶν, καὶ οἱ δῶν αὐτῷ θεατέρα· εἴρηται· διδῶν δ' εἰν ὑγρόν· ἀφρο-
 δίτη δὲ ἡ εἰσόδου δ' ἀφρόν καὶ δ' θῆλυ διώκων, τὰ καὶ δ' ἀφρόν τὰ ἀφρόν
 μαλὰ τ' ἑλῶν τ', ταύτην ἐχρησθῆναι πῶν ὡμομασμίασ, ἢ ὡσ' ἀφροδίτησ ὡμομασμίασ
 τῶν ἡμῶν αὐτῶν ἀφρόν εἶναι· καὶ λατρεῖ δὲ παρὰ γὰρ, ὅτε τὸ μάλασιν αὐτο-
 κέναι τ' αὐτοῖσ' πῶν καὶ συμπολὸν ὡμομασμίασ, ὡσ' πῶν τ' ἢ ἄλλων διαφέρεσθαι·
 λέγεται δὲ ὡμομασμίασ, ὅτε δῶν· οἷμα γὰρ τὰ μνησμάτα καὶ ἢ ἡ λατρεῖ
 τῶν τοῦτοσ σιωδῶν ὅδε· παρὰ τοῦσ' τε καὶ σιωδῶν τῶσ χεῖρασ ἔχει,
 καὶ πῶν πειθῶ καὶ τὸν ἐρμῆν, δὲ δ' πειθοῖ προσημλίνωσ καὶ λατρεῖ καὶ χεῖρασ
 τοῦσ' ἐρωμλίνωσ, ἢ ὅτε τὸ πῶν τῶσ σιωδῶσ ἀφρόν· καὶ λατρεῖ δ' εἴρηται, ὅτε
 τῶσ

τὰς ἐκ τῶν μέξεων πνομύας κινήσεις· ἢ δὲ τὸ κινήσασθαι τὰ πολλά τὰς πῶς
ἀφροδίσιων ἐπιθυμίας· ἐκ τούτου δὴ καὶ ἱερὰ τῆς ἀφροδίτης ἢ τῶν κυθήρων
νῆσος εἶναι δοκεῖ· τάχα δὲ καὶ ἡ κύπρος σωάδουσά πως· καὶ τὰ τοῦτομα τῇ
κρύψει· ἢ δὲ πάλος Ἰδιον αὐτῆς οἰκηθῆναι ὅτι παλίας λεγομένης τάχα καὶ
ἐλλείπειν, ἀπὸ τῆς ἀπολίσκεν, ὅθεν ἀπαλῶν· ἔχει γὰρ καὶ μὲν ἐν ἡσίοθον μί-
σθματά τ', ὁμοπαύτας τε· καὶ τὰ δὲ τὸν ὁμηρον.

10 Γαῖφρασκον ἢ τ' ἐκλεῖψεν, καὶ πύματι φρονέοντα.

Οὐδὲ καὶ τὸς ἱμάς, ὡς οἶον κεκοσμησὶς ὅστις· ἢ δὲ δικάεντιμος, καὶ ποικίλλην δαΐα
μιν ἔχων, τοῦ δαῖν καὶ σφίγγειν· καὶ λείπει δὲ οὐρανία τε καὶ πᾶν δῆμος καὶ
πειναιτῆν, διὰ τὸ καὶ τῷ οὐρανῷ καὶ οὐ τῇ γῇ καὶ θαλάσῃ πλὴν δαΐαμιν αὐτῆς
δεωρεῖσθαι· ἀκύρους δὲ οὐκ ἐμποινίμους ἔφασκον τοὺς ἀφροδίσιους ὅρκους εἶναι.
παρ' ὅσον καὶ ἢ ἔφαθ' ἀπαρχαυθῆναι, μετ' ὅρκων ἐπαρχαυθῆναι συμβέβηκε ὅτι
πειρώνας· πῶς ἰδὲ δὲ τῶν ὁρέων χρεῖς μάλιστα, τὸ καθαρόν εἶναι τὸ ζῶον,
καὶ φιλοφρονητικόν, ὅτι τ' ὥσπερ ἐλπιμαίων· ἀνὰ πάλιν δ' ὅτι, διὰ τὴν ἀκα-
θαροσάν ἀλλοτρίαν αὐτῆς εἶναι δοκεῖ· τῶν γὰρ φύτων, ἡ μὲν μυρσίνη διὰ τὴν
φιλοφροσύνην, ἀφροδίτησιν εἶναι δέληπται· ἢ δὲ φιλόπρια διὰ τὴν τοῦτομα,
ὅτι τὸ φιλεῖν παρκακηνύει δὲ ὁρμήνεται· καὶ πρὸς τὰς σεφάων ἐλπίδας
εἰσώσκον αὐτῇ κεχρησθαι μάλλον· τὸν δὲ πῆξον φυλάττονται τῇ θεῷ πρὸς φέ-
ρῃν, ἀφ' ἐρωσὶ μύοι πως ἐπ' αὐτοῖς πλὴν πυγμῆν.

Περὶ τοῦ ἐρωτός.

Υδὲν παρὰ δὲ ξενὴ τοιαύτη οὐσὴ σὺν τιμᾷται αὐτῇ καὶ συμπαράγει
ὁ τοῦ ἐρώτος, τῶν ἐλπίων καὶ ἀφροδίτης ἵδον αὐτὸν παρκακηνύων.
ὅς δὴ παῖς μὲν ὅστις διὰ τὸ ἀτελὴ πλὴν γνώμην, καὶ διεξάπτει τὸν ἔχειν
τοὺς ἐρώντας· πῆρωτος ὅ, ὅτι καὶ φόνους ποιεῖ, ἢ ὅτι ὡς ὅρις προσίπτειται
ταῖς διανοίαις ἀθρόως· τοῦτο δὲ, ἐπεὶ πλὴν γῆ πινὴ ὁμοιον ἀπὸ τῆς προσέ-
ξιος οἱ ἀλισκομένοι αὐτῷ παρκακηνύει· ὅτε πλὴν σάσαντες οὐδ' ἀμύοι τ' ἡλῶν,
ἀλλὰ μακρόθεν αὐτοὺς ἰδόντες· ἀναδίδεται δὲ λαμπὰς αὐτῷ, πυρραῦν δα-
κωῦσι τὰς ψυχὰς· ἐρωτα αὐτὸν εἰρησάει, πῶς αὐτὸν ἀπὸ τῆς ζητήσεως τ' ἐρω-
μύων· τάχα τῇ γῇ ὡς τῇ ζήτησιν ὅτι ἔρα, ὡς εἴρηται· ἢ αὐτῷ ὅτι ὡς τῷ ἐρέ-
ων· ἐν τεύθειν οἶμαι καὶ τῆς ἐρῆνης ὡνομασμένης· καὶ ἐλπίος δὲ ἐρωτες παρκα-
κηνύονται διὰ τὴν πολυπόπῃαν τῶν ἐρώτων, καὶ τὸ πολλοῖς τοῖς τοῖς ὁπαδοῖς
κεχρηγείσθαι πλὴν ἀφροδίτην· καὶ λείπει δὲ καὶ ἱμερος· ἢ τὸ παρὰ τὸ ἱεσάει
καὶ φέρεται ὡς πλὴν ἀπὸ λαυσιν τῶν ὡραίων ὡνομασμένων· ἢ καὶ τὰ μέμνησιν
τῆς πρὶν πλὴν διανοίαν ἐκταύσεως, ὡς ἀναμεμωρεῖσθαι περὶ ταύτην· πόθος δὲ,
ἀπὸ τῆς τῶν ἐλπιμαίων μνήσεως· ὅθεν ἔχει πλὴν κλήσιν καὶ ὁ παπῆς, ἢ ἀπὸ
τοῦ πολλά πυνθάνεσθαι περὶ τῶν ἐρωμένων τοὺς ἐρώντας, καὶ αὐτῶν ἐκένων,
πόθεν ἐρχονται καὶ πῶς ἦσαν· ἐνιοὶ δὲ καὶ τὸν ὅλον κόσμον νομίζουσιν ἐρωτα
εἶναι, καὶ λόν τε καὶ ἀφροδίτην καὶ νεαρόν εἶναι, καὶ πρὸς βύτα τῶν ἀμα-
παίντων, καὶ πολλῶν κεχρημένων πυρὶ, καὶ ταχέαν ὡς πρὸς ἀπὸ τῆς ὁξείας, ἢ
διὰ πῆρων πλὴν κίνησιν ποιούμενον.

Περὶ τοῦ ἀτλήτους.

1 Οὐτὸν δ' ἄλλως εἶναι καὶ ἀτλήτα καὶ ἀταλαιπώρως ἀποδιδόναι,
τὰ καὶ τοὺς ἐμπερεχόμενους ἐπ' αὐτῷ λόγῳ γινόμενα, καὶ οὐ πῶς
ἐν οὐρανῷ βασιλεύοντα· ἔχειν δὲ κίονας μακράς, τὰς τ' εἰσχεῖαν δυνά-
μειν· καὶ ὅς τὰ μὲν, ὡς ἀφ' ἐρῆς, τὰ δὲ καὶ πρὸς φέρῃ· ὑπὸ τούτων γὰρ διακρινεῖ-
σθαι πλὴν γῆν· ὁλοφύροντα δ' αὐτὸν εἰρησάει, διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων φροντίζειν.

οὐδὲν εἶναι καὶ τὸν πᾶντα, ἐπεὶ δὴ τοῦ παντός ὁ αὐτός ἐστι· καὶ τὸ μὴ
ἔχον λάσκα καὶ βραχὺ δὴ πλὴν τῆς γῆς βραχύτητα ἔχειν· τὰ δ' αὖτε αὐ-
θροπόμορφα, διὰ τὸ τὸν αἰθέρα καὶ ἡγεμονικὸν εἶναι τοῦ κόσμου· ὃ δὲ
λογικὸν ἐστὶ· λάγνον δὲ καὶ ὄχλου πλὴν αὐτὸν παρεσέχουσι, διὰ τὸ πᾶντος ὄντος περ-
σσευματικῶν λόγων εἰληφει, καὶ τὸν κατὰ σύμμειξιν ὕψι αὐτῶν γιγνομένων· αὐ-
τοὺς ἐρήμοις δὲ διακτείδει, μάστιγα πλὴν μονότητα αὐτοῦ διὰ τούτου παρεσ-
μένων· εἰς γὰρ καὶ μονογενὴς ὁ κόσμος ἐστὶ· τοὺς δὲ νύμφας διώκει, ἐπεὶ δὴ χα-
ρει τοὺς ἐκ τῶν ὑγρῶν αἰαθυμιάσεις, ὧν χυεῖς οὐδ' οἶον εἰ ὕλον ἐμφαίνει· νε-
βρίδα δὲ ἢ παρθελίαν αὐτῶν ἐνῆφαι, διὰ πλὴν ποιικιλίαν τῶν ἄλλων καὶ τῶν
ἄλλων χρωμάτων, ἀθεωρεῖται αὐτῶν· συρρεῖν δὲ εἶναι, τάχα μὲν διὰ τὸ ὑπὸ
παντοῦ ὄναι αἰετῶν διαπνέεσθαι· τάχα δ' ἐπεὶ πλὴν ἐμμελείαν ἀγριοφανῆ καὶ αὐ-
σηρῶν, ἀλλ' οὐ πρός ἀφαιρεῖν ἔχειν· τὸ δ' αὖ τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἀσπλά-
τοις διακτεῖσθαι, καὶ τὸ τῆς πίστεως σέμματα πηκλούθησιν, ὄρεόν τι καὶ μέγαλον
πρεπέος ἔχοντος τῷ φυτῶν· ἐστὶ δὲ τὸ πᾶν καὶ ἀγροῦ ταρχαῶς τὰς ἀφηνιόσας
καὶ ἀλόγους· οὐκ ἔχω πῶς, καὶ αἱ ἀγέλαι, καὶ τὰ αἰ πόλια πτόηται, ἴφως
πνὺς ὕψι ὕλησιν, ἢ τῶν ὑπὸ πᾶντων καὶ σφραγίσαντων γόπων ἀκούσονται· οἰκίως
δὲ καὶ τῶν ἀγελαίων θρεμμάτων ἐπίσκοποι ἐποιήσαντο· τάχα μὲν διὰ ὅτι
καὶ κερᾶσιν καὶ διχηλὸν προήκοντες, τάχα δὲ καὶ διὰ τὸν τῶν ὕψι τῶν αὐτῶν
ὄντων αἰνιτίζεσθαι· ἴσως δ' αὖ οὐτος καὶ ὁ πρὸς ἀποσπῆναι, καὶ ὅντος πρὸς αὐτὸν
παίνονται· πῶν ἀρχαίων δ' εἰσὶ σταμόνων, καὶ ἀσβὸν αὐτῶν δι' αἰ φρόνοιαι πρὸς
τῆς τοῦ κόσμου φύσεως παρεσάντων· ἐμφαίνει τοῦ μέγεθος τῶν αἰσθητῶν,
πλὴν πλεονάζουσαν αὐτῶν αἰσθητῶν ἀσσεματικῶν διαώμεν· ἢ δ' αὖ τοῖς νόλοις
αὐτοῦ ποικίκαρος, πλὴν διεφίλησαν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις ὥρεσι αὐτῶν τοῦ νόλου
φρονιμένων, καὶ ἀσπλάτων μὲν καρπῶν· παρεσέχοντα δὲ καὶ αὐτὸς φύλαξι
τῶν τε κήπων, καὶ τῶν ἀμπελῶν, ἐπεὶ δὴ κατὰ τὸν γενεὴν τὸν ἐστὶν αὐτῶν
ἀγενεῶς, καὶ τοῦ διὸς ἐν τεύθειν σωτήρος, εἶναι λεγομένου· καὶ τὸ μὲν πολυφω-
νον καὶ κατὰ τὸν αἰετῶν παρεσάντων· μάστιγα δὲ τὸ ποιικίλον καὶ τὸ ἐπι-
τερπέος, καὶ ῥαδίαν πλὴν γένεσιν ποιούμενον οἱ κήποι· τοιαύτην ὡς ἐπίταιν αὐ-
τοῦ καὶ πλὴν αἰσθητῶν ἔχοντος· ὁρεῖται δὲ ἐν τῇ διεφίλῃ χειρὶ προοίεσαι, πότε-
ρον ἐπεὶ αὐτὸν χρῶνται πρὸς πλὴν κατὰ τῶν ἀμπελῶν, ἢ ἐπεὶ κατὰ τὴν
προαῖτῃ τί ἐστι· καὶ κατὰ τῶν πρὸς ἀσπλάτων αὐτοῦ, ἢ ὡς τοιαύτης ἀνι-
μῶς μετὰ τὸ ἐνεκῆν τὰ ὄντα, ἐκτεμνοῦσης αὐτὰ καὶ διασφαιρούσης· ἀγαθὸς
δὲ δαίμων, ἢ τοι πάλιν ὁ κόσμος ἐστὶ βεβίωται καὶ αὐτὸς τοῖς καρπῶν, ἢ ὁ πρὸ
εὐδὸς αὐτοῦ λόγος, καὶ ὅσων διετῶν καὶ διαμερίζει καὶ ἐπιβάλλον ἀγαθὸς δια-
ρέτης ὑπάρχων· τεχνίτης δὲ καὶ σωτὴρ τῶν οἰκείων ἐστὶ, τὸ σῶζειν κατὰ τὸν
ἴδιον οἶον, καὶ ὑπὸ διαρκῶς παρῆχει αὐτὸν καὶ τοῖς ἄλλοις· τὸ δὲ τῆς ἀμαλ-
θείας κέρως, οἰκείον αὐτῷ φρόνιμον ἐστὶν· αὐτὸ δὲ ἀμαλάντα διώκει τὰ κατὰ
τοῦ οἰκείους καίρου φρόνιμον, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ αὐτὸν γιγνόμενον· περὶ πολ-
λὰ δ' ἀθρόως καὶ ποιικιλία ἐμπιρίσθως ἀμαλθῶν· ἢ πάλιν κερᾶζει παίν-
εται, διὰ πλὴν γιγνόμενον ὕψι αὐτοῦ πρὸς τὸ πονεῖν προβοήθῃ· ὡς τῶν ἀκαθῶν τοῖς
μὴ μαλακιστομένοις προσγιγνόμενον.

μείαν ἢ μέραν ἀπέχεσθαι πῶν θεοδμύων αὐτοῖς ὑπ' αὐτῆς, ἢ κατ' ἀλάβειαν εἰς
 δαίαν παρὰ τῆς θεοῦ ποτε γενομένης, ἐπειδὴ δὲ ἔσπειρον, ἀφ' ἡμεῶν ἀπὸ τῶν
 ἰδίων χρηῶν, καὶ οὐ καὶ πᾶσι τὸν αὐτοῦ καιρὸν αὐτῆς ἀγνοοῖ πῶς ἐορτήν.
 πᾶσι δὲ εἰς ἑαυτὴν μέλει χροῖν θύουσι μετὰ ποιθηαῖς καὶ χαρῶν, ἰδόντες χαρά
 ζοντες καὶ ἀφθονίαν αὐτοῖς ἐλπίδα ἐπιεικηνύτα. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ πᾶσι
 τῶν δημήτερος εἶναι ὕψος. καὶ λῶς γὰρ εἴρηται εἰς,

Σίτου καὶ κελύβης ὧν ἡπείε πᾶσι τῶν ἀεισος.

καὶ ἐναντίον πᾶσι τῶν λιμῶν τὸ πᾶσι τοῖς ἀλλοῖς. εἰς ὃ καὶ ἀπὸ τῶν ἡσίο-
 οὺς φησιν.

Εργάζου πᾶσι δῖον γένος. ὁφρά σε λιμὸς

ἐχθάρι. καὶ λῶς δὲ εἰς ἐξέφαντος δημήτηρ.

οὐνοῖς, δὲ ὅς ἐστι μόνος δημήτερος, πάντων οἰκείως. τὸ πολύγονον καὶ δὲ σύλλη-
 πτον καὶ τελεσφόρον παρὲς ἄντας. ἀναπείθει δὲ αὐτῇ καὶ τὰς μήκωνας καὶ τὰ
 τὸν λόγον. τὸ, τε γὰρ σπογνύλον καὶ περιφέρει αὐτῶν παρὲς τὸν ὅλον τῆς
 γῆς σπαιροφύτου οὐσιν. ἢ, τε αἰωμκαλῖα, τὰς καὶ ἰσότητας καὶ τὰς ἐξ ὅλης τῆς
 ἐρῶν. τὰ δὲ αὐτῶν, τὰς ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ νόμοις εἰσιν. ἀπὸ μακάρι τε αἰαρίθμη-
 τα γεννῶσιν ἡ γῆ. δὲ δὲ πᾶσι ἀφθονίαν πᾶσι σιτηρῶν ἐπαύσαντο τὸν σπείρειν καὶ
 ἀμφοδῆρουν πᾶσι τοῖς ἐχόντες. ὅθεν καὶ σὺ πᾶσι μέντοι πᾶσι πρὸς ἀλλήλους
 περὶ πᾶν καὶ τὰ πᾶσι ἡλλοτεωμνία μέδων, καὶ διανεμόμενοι τὰ γεννῶμενα. δὲ
 καίως δὲ ἀρχὴν ἐλθόντων νόμων καὶ θεσμῶν πᾶσι δημήτῃ αὐτοῖς γινώσκαι. ἐν-
 τεῦθεν καὶ θεσμοθέτην αὐτῶν προσηγόρευσαν, οἷον νομοθέτην οὐσαν. οὐκ ὁρθῶς
 πινῶν ὑπὸ λαβόντων εἰρησάει, ἀπὸ τοῦ τὸν καὶ πᾶσι ἀποτίθειν καὶ θεσμοθε-
 ζειν. μυθήει δὲ αἰεὶν ἡρξάντο αὐτῇ καὶ ἡλοσφοῶντες ἅμα τῇ δύνει πᾶσι πρὸς
 τὸν βίον χρησίων, καὶ τῇ πᾶσι γένοιτο χαίροντες ὥς μαρτυρεῖ χαρῶν τοῦ
 πεπαισῶν μαρτυρεῖ αὐτοῖς περὶ πᾶν ἀναικάων. μιστὴν γὰρ εἰς τὸ κορεῖ-
 σαι. πᾶσι γὰρ ἐντεῦθεν ὀνομάσθαι τὰ μυθήει, ὅθεν καὶ μυθία παρὰ ἡ-
 σι λέγεται.

Περὶ τῶν ὁρῶν.

Ἰὰ δὲ ταύτην πᾶσι αἰτίαν καὶ ἐκ θεμῶν ὁ Ζεὺς λέγειται γεννῶσαι τὰς
 δὲ ὁρᾶς. ὑφ' ὧν τὰ ἀγαθὰ πᾶσι εἰναι ἢ μὴν ὁρᾶται καὶ φυλάττειται.
 καὶ λῶς δὲ αὐτῶν ἢ μὴν ὀνομασία, ἀπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος τῆς διανε-
 μήσεως. ἢ δὲ ἀίκη, ἀπὸ τοῦ ἀίχας χρεῖζεν ἀπὸ ἀλλήλων τοὺς διαφερομένους.
 ἢ δὲ ἐρήνη, ἀπὸ τοῦ δὲ λόγου καὶ οὐ δὲ ὅλων διακρίνεσθαι ποιεῖν. ἐκ τῶν γὰρ
 τὸν λόγον ἐρήνην. ὁ δὲ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ πολλῶν ὁ λαοῦ ἀπὸ τῶν ὀνόμασαι, ἢ ἀπὸ
 τοῦ πᾶσι καὶ ἀπὸ τῶν, πᾶσι γίνεσθαι πᾶσι εἰσάντων.

Περὶ τῶν διονύσου.

Καίως δὲ ἐδοξεν ἐρήνην καὶ τὰ πᾶσι καὶ ὁ διόνυσος εἰρησάει. πᾶσι ἡμέραν δὲν-
 οῦν ἐπὶ σκοπὸς ὧν καὶ δὲ τῇ θεῶς. ἐπεὶ καὶ διὰ ταῦτα ἀπονομῶν πο-
 οῦται. διονύσοιο ποῦται γὰρ αἱ χῶραι τοῖς πολέμοις. ἐπὶ ἐρήνῃ δὲ
 τὰς τῶν ὁρῶν θάλασσαν ἀναικάων τὸν ὁ δὲ νόσος εἰς. τυγχάνει δὲ καὶ διόνυσος, ἢ τοῖς
 διόνυσος ὧν, ἢ διόνυσος τῆς παρὰ τὸ δαίνεσθαι ἢ μᾶς ἢ δὲως, ἢ ὥσπερ διὰ λυσοῦς,
 ἴσοπὶ τοῦ αἰσῶ, καὶ τοῦ λ' εἰς. ἀπὸ τοῦ καὶ ἀλύσιον αὐτῶν, καὶ λυαῖον ἐπὶ
 νόμασαν, λύνονται τὰς μερίμνας. πᾶσι δὲ φασι ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ σίτιον ὕδρος φῦ-
 ναι πρῶτον πᾶσι ἀμπελον, παρὰ λυαῖον εἰς τὸ ὀνομα εἰς πᾶσι σιτῶν. λέ-
 γεται δὲ διὰ πυρὸς λοχευθῆναι, τὸ θερμὸν αὐτῇ καὶ πυρῶν τῶν τῶν σιτῶν πα-
 ριστάντος τῶν μύθων. ὅθεν γὰρ ὁ δὲ νόσος εἰς, πᾶσι ἴσον μέτρος εἶχον καὶ τὰς τοὺς ποιητάς,

ἐξ ἄφρονης δ' εἰς τὸν μηρὸν τῷ δῖος ἐκεί τε λειοτροχὸν ἔχον, ἧς δ' πεπείνεσθαι καὶ
 τελευτῶσθαι ἐν οἶνον τοῖς μηροῖς ἐκδιδύμεον. πεπαισθῆς γὰρ πρότερον ὅτι ἀτε-
 λής ἐστι πρὸς χρῆσιν, ὅσον δὲ ποιηθεὶς τοῖς θεοῖς, τέλειος ἵνεταί. πρώτη γὰρ
 ἐκείνη γέννησις ἐστὶν ἢ κατὰ πέπαισιν τῆς ὁπώρας, ἢ τις ἵνεταί τῶν καυμάτ'
 ἀκμαζόντων. διδυτέραι δ' ἢ κατὰ πλὴν πάλτησιν ἐκθλιβομένης τοῖς ποσὶν αὐ-
 τῶν. καὶ τοιούτων τι ἐκ τοῦ μηροῦ συνεκδέχεσθαι δέοντως. βρόμιος τε δὲ καὶ
 ἑκάχτος καλεῖται, διὰ δ' τοῦσ' παρ' αὐτὰς αὐτῶν πρῶτον χρῆσθαι. εἴτα κ' ἑὸν,
 ἕως μέθης μὲν ταῦτα χρωμένους ἀφικέσθαι ταῖς αὖ τοῖς τόποις πεδίαις.
 ἐκ τῶσδε δὲ σύμβολόν ἐστιν οἱ σάτυροι. πλὴν ὁ νομασίαν ἐρχόμενος ἀπὸ τοῦ σεση-
 ράου, κ' οἱ σκιρτῶν ἀπὸ τῆς σκαίρεν. κ' οἱ σειληνοί, ἀπὸ τῆς σιλαίνειν. κ' οἱ σενίδοι,
 ἀπὸ τοῦ σένειν, ὅστις ὄρεμν. διὰ τούτ' δ' ἴσως παρίσταται ὡς σενεῖον μετ' ἐκλύ-
 σεως καὶ θηλυτῆτος παρὰ φρον τῶν πιόντων. τοῦτο δ' ὥς καὶ θηλυμορ-
 φος παλάττει καὶ κέρκεται ἔχει, ὡς τοὺς μὲν τόνους ἀποβαλόντων τῶν μεθυ-
 ὦντων. βίαι δὲ χρωμένων, καὶ δυσκἀθεκτόν τι, καὶ ὁρμητικὸν ἐχόντων. καὶ δὲ
 μὲν τῆς ἐσθῆτος ἀθηρόν, πλὴν ποικιλίαν παρίσχει τῆς ὁπώρας. ἡ δὲ τοῖς παλ-
 τοῖς πῶν παλασμάτων γυμνότης, τὸν παρὰ τοῖς τοῖς γινόμενον ἀπαμωχ-
 ασίαν τοῦ βίου. καὶ δὲ δοκεῖ καὶ τὸ οἶνος ἀληθῶς ἐρεῖσθαι. τάχα διὰ τοῦτο κ' μακ-
 τεία ἐστὶν ὅτι τοῦ διονύσου γινόμενῃ. τὸ δὲ τοῦτο δὲ τῶν μεθυσομένων, οἰκείον
 τι ἐδιδύναι καὶ ὅτι τῶν ἐσθῆτων φόφος καὶ τῶν τυμπάνων. ἀπὸ παρὰ λαμβά-
 νουσιν εἰς τὰ ὄρεα αὐτοῦ. χρώνται δὲ πολλοὶ καὶ αὐλοῖς παρὰ πλὴν συγκομι-
 δῃν τοῦ κερῶν, καὶ ἄλλοις τοιούτοις ὀργάνοις. ὁ δὲ θύρεος, ἐμφαίνει τὸ μὴ ἀρ-
 κῆσθαι τοῖς αὐτῶν ποσὶ τοὺς μεθυσομένους, τῶν δ' ὑποσχεσάτων αὐτοῦ
 αἰετοῦ. πινὲς δὲ τὸν θύρεον, καὶ ἐπιδοράτεις κρυπτομένους ὑπὸ τῶν φύλων
 ἐχρυσῶν. ὡς καὶ ὁδονηφόρου τινὸς ἐστὶν ὅτε κρυπτομένου τῇ παρὰ πλὴν πολυπο-
 σίαν ἰλαρότητι, εἰς ὕβρεις ἐλπίων καὶ παρὰ πρὸς ἐμπιπτόντων, ἀφ' ὧν καὶ
 μαινόμενος ὁ δῖος ἐκλήθη, καὶ μαινόμενος αἰ περὶ αὐτὸν γυναικός. παλάττει-
 ται δὲ καὶ νέος καὶ πρεσβύτης διὰ τὸ πόσις ἢ λιγύς πρὸς τροφὴν εἶναι. ἢ μὲν
 νέων λαβρότερον αὐτῶν χρωμένων, τῶν δὲ πρεσβυτέρων ἡδύτερον. οἱ δὲ παρὰ
 σάρονται ταῖς νύμφαις ἢ διον αὐτοῖς ἐπιμυγνόμενοι. κ' τὰς μὲν πειρώμενες,
 τὰς δὲ μὲν παλαιὰς βιαζόμενοι, τῶν πλὴν πρὸς τὸ ὑδωρεῖσθαι τοῦ οἶνου σωη-
 φθαι χρῆσθαι οὐδὲν. τὰς δὲ παρὰ τῆς ὑπὸ ζυγνύσας τῶν διονύσων, καὶ πρὸς
 κολουθῶσας εἰσάγουσιν, ἢ τοι δὲ ποικίλλων τῆς χροῖας, ὡς τὸ νεβρίδα αὐτὸς
 περιῆπται καὶ αἱ βάκχαι, ἢ ὡς καὶ τὰ ἀγριώτατα τῶν ἀνθρώπων ἦθη τῆς
 συμμέθου οἰνώσεως ἐξ ημετέρας. τὸν δὲ δάκτον αὐτῶν θύουσι, διὰ τὸ λυμαντικὸν
 δοκεῖν τῶν ἀμπελων καὶ τῶν συκῶν εἶναι τὸ ξῶον ἐστὶν, καὶ καὶ ἐκδιδύμενοι
 αὐτὸν, εἰς τὸν ἄσκον ἐκβάλλονται κατὰ τὰς ἀτμήτους κώμας, οἱ γεωργῶν νεα-
 νίστοι. τάχα δ' αὐτοὶ καὶ τοῖς θυμάτι ὁ δῖος οἶνος, διὰ τὸ αὐτὸν εἶναι ὃ δά-
 κτον, ἀφ' οὗ καὶ οἱ οἶνοι αὐτοῖς πομπαῖς αὐτοῦ θαμίζουσι, καὶ οἱ φαλλοὶ αὐτῶν
 ἀνατίθονται, καὶ τὰ σπαρακτώγια ἀγεται. καὶ κινητικὸν γὰρ πρὸς πλὴν σωου-
 σίαν ὁ οἶνος. διὰ τοῦτο αὖτε καὶ μεθύοντων διονύσων κ' ἀφροδίτη. ὁ δὲ νάρθξ,
 διὰ τῆς σκολιότητος τῶν κώλων ἐμφαίνει, δὲ τῇδε, καὶ καὶ περὶ φέρεσθαι τοὺς
 μεθύοντας. ἄμα δὲ καὶ ἐλαφρὸς, καὶ ὁ βασιάντοισ αὐτοῖς εἶναι. δὲ δὲ εἰαρ-
 θροι τῆς λαλιᾶς αὐτῶν, ὡς καὶ ἀνθρώποις χῶν παρίσταν. ὁρῶντο δ' εἰς καὶ
 ἐλάνθοντο αἱ βάκχαι, διὰ τὸ μὴ εἰ ταῖς πόλεσιν, ἀλλ' αὐτῶν χωρίων γεννα-
 αὖ τὸν οἶνον. διδυτέραι δὲ οἱ δῖος ἐκλήθη, πρότερον δὲ δὲ δῖον τὸ δόμα
 ποιῆν διὰ τὸ τὰς αἰσβάλλειν καὶ ἐκ φερομένην ποιῆν τὰ ἀπὸρρητα. ἢ ὡς αὐτὸς

ὧν ὁ ποιῶν ἐνδὶ τῆς θύρας ἀναβαίνειν τοὺς νέους, ἢ ἐμβαίνειν εἰς αὐτὸν καὶ
ἐκ πίπτειν, καὶ διασπλάσσειν τὰ κλέθηρα. ὁ δὲ θείαμβος, ἀπὸ τῶ θροῶν καὶ ἱαμ-
βίζειν πλὴν κλήσιν ἐλάχων. ὕθον καὶ αἱ τοῖς κατὰ τὴν πόλεμον θείαμβοις, πολ-
λοῖς ἀσπαύσαισι σκώπτοντες χρῶνται. καὶ πλὴν κλήσιν ὡς λαλόν ἔρπον ἀφ' ἐ-
ρῶσιν αὐτῶ, καὶ βασιλεύσαντες λαλοῦσιν ἀπὸ τοῦ βάζειν, καὶ ἐξαχλῶνται ἀπὸ τῆς
ἐν ἀφ' αἰσῶ. καὶ θαυρετικὸς δὲ παντὸς οὐ τινοσὶν ὑπάρχων, ἐδύξε καὶ πολε-
μικὴς εἶναι. καὶ πρότερος καὶ ταυδεκεκεναί, τὴν αἰ τῶν πολεμικῶν ἀγῶνων
θείαμβον. τῶ δὲ κλήσιν σέφεται, ὅτι πλὴν πρὸς πλὴν ἀμπελον ἐμφέρειαν αὐτῶ,
καὶ πλὴν πρὸς τοὺς βόδω ὁμοιότητι, ὡς συμβάδων. πέφυκε δὲ καὶ σφάλλειν
τὰ δένδρα ἀνέρωπων δι' αὐτῶν, καὶ περιπλέκει μύλον βίαιότεις τοῖς πρὸς ἡμῖν.
τὰ δὲ θυμολογία ἀνέρωπων, ἐν δόνουσι θεράπειαι, ὅτι πλὴν πρὸς τὰς θαλίαις
αὐτῶν οἰκείωται. οἷον ὡς δὲ καὶ κατὰ τὰς. τὰ γὰρ, ἀνέρωπων τῆς σφάλλει.
μυθολογία δὲ ὅτι διασπλάσσειν ὑπὸ τῶν πτενῶν, σωετέθι πάλιν ὑπὸ τῶ
ρῆας, αἰνιττομένην τῶν πτερυγίων τῶν μύθων, ὅτι οἱ γεωργοὶ θεράμματα γῆς
ἐντες, σωετέθι τοὺς βόδω, καὶ τοῦ ἐν αὐτῶ διόνουσι τὰ μέρη ἐλκεῖσιν ἀπὸ
ἀλλήλων. ἀπὸ πάλιν ἢ εἰς αὐτὸν σύμβουσι τοῦ γλῶσσος σωετέθι, καὶ αὐτῶ
ματὶ αὐτῶν ἀπετέλεσε. καὶ ὁ παρὰ τῶ ποιητῆ δὲ μύθων, ὡς φάσκον ποτὲ πλὴν
τοῦ λυκουργοῦ ἐπεβόλην θεὸς εἰς τὰ κατὰ τῆς θαλάττης. εἰθ' ἢ δὲ τις αὐτῶ
διέσωσεν, ἐμφανὴ πλὴν διανοίαν ἔχει. πτενῶν μὲν γὰρ εἰσι τοῦ διόνουσι αἱ ἀμπε-
λοι. ταύτης δὲ ὁ λυκοῦρος βυγμῆς ὦν, ἐσπύλασε καὶ ἀπεκρίσθη. εἰθ' ὁ οἶνος
θαλάττης μετὰ, ἀσφαλῶς ἀπετέθι. καὶ πτενῶν μὲν διόνουσι τοσούτοι.

Γεὶ Ἡρακλέους.

ῥακλῆος δὲ ὅστις ὁ αἰ τοῖς ὅλοις λόγος, καὶ ὅτι ἡ φύσις, ἰαυρά καὶ με-
ταίᾳ ὅστις, ἀνέκτο καὶ ἀπὸ τῆς γέννητος οὐσι. μεταδιδόκειν ἰαυρά, καὶ
τῆς κατὰ μέρος ἀλκῆς ὑπάρχων. ὡς ὁμασται δὲ τὰς ἀπὸ τοῦ διαίθνην
εἰς τοὺς ἥρωας, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ καὶ ζεῶται τοὺς γενναίους ποιοῦντος. ἥρω-
ας γὰρ ἐκείνοι οἱ παλαιοὶ τοὺς ἀνδρείους τῶ σῶματι καὶ ἰαυρῶν, καὶ
κατὰ τῶν τοῦ θεοῦ γένους μετέχον διδωσάμενοι. οὐδ' ὑπὸ νεωτέρας ἰστέρας
ἐπιταρῆται. διὰ γὰρ αὐτῶν ἡ εἰσὶν τῶν θεῶν ποικίλης προσηγορίας ἀλ-
κμῆν καὶ ἀμολύωνος ἡ εἰσὶν. καὶ δὲ δυνάμει ταυ γινώσκαι τὰ τοῦ θεοῦ δια,
ἀπὸ τῶν πτενῶν τοῦ ἥρωος ἰστρομύλων. τὰς δὲ αἱ ἡ λεοντῆ καὶ εἰς ῥόπαλον, ἐκ
τῆς παλαιᾶς θεολογίας ἐνδὶ τῶν μετενεργμῶν εἶναι. σφαττῆ γὰρ αὐτῶν
γενόμενον ἀγαθόν, καὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς μετὰ δυνάμει ἀπὸ λήθοντα, οὐχ
οἷον τε γυμνὸν ἐδύξε πτενῶν ἐκ ληλυσταί ξύλω μόνω ὡς τῆς αἰσῶ, ἀλλὰ τοῖς πι-
σῆμοις τοῦ θεοῦ μετὰ τὴν ἀθανάτισμὸν ὑπὸ τῶν δυνεργμῶν καὶ σμῆναι.
σύμβολον γὰρ ἐκείνους εἶναι ῥῶμης καὶ γενναίότητος. ὁ μὲν γὰρ λέων, εἰς γενναί-
ότητα τῶν θείων ὅστις. καὶ εἰς ῥόπαλον, τὸ κατεργάται τῶν ὡς τῶν. καὶ το-
ξότης δὲ αὐτὸς ὁ θεὸς παρῆσται, καὶ τὰς τὸ πανταπῶς δυνεργμῶν κατὰ τὸ εἶ-
ρον ὅτι ἔχειν καὶ πλὴν τῶν βελῶν φορεῖ. σφαττῆ λῆναι δὲ οὐκ ἀλλοτριον τοῦ τοῖς
ὡς τοῖς πεποιθότα εἰς τὰς παρῆσταις ἀπὸ τῶν. οἰκείως δὲ παρῆσται αὐ-
τῶν ὡς τῆς ἡβη σωοικῶντα, ὁ λοκρεσδῶν πλὴν διανοίαν ὄντα. ὡς γὰρ νέοντι
οὐκ ἀνὴρ ὡς τῶν αἱ χεῖρες, οὐτὼ ἰαυρῶν ἀμείνους τῶν γεραίων πολλῶ. ὑπο-
νοῶ δὲ πλὴν παρῆσται ὁμοφάλα λατῆαν, ἐκείνους πτενῶν εἶναι προσήκον, ἐμφαι-
νόντων πάλιν διὰ τοῦ τοῦ τῶν παλαιῶν, ὅτι καὶ τοῖς ἰαυρῶν τοῖς ὡς τῶν
διὰ αὐτοῦ τοῖς τῶ λόγῳ, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ τοῦ παρῆσται ποιεῖν εἰ καὶ θηλυτέρως
πτενῶν πλὴν θεωρεῖν καὶ πλὴν λογικῆς σκέψιν πρὸς πῆται τῆς ὁμοφῆς. ἢ οὐχ

ἔξ ημερῶν οὖν πρὸς ἀνὰ κούρας ἔριδι. ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ μουσική τῆς
ἐκλήθη καὶ ἐπίσκοπος, καὶ παύξεν μετὰ τῶν μουσῶν ἐνομίωσιν.

» Εὐ γὰρ μουσῶν καὶ ἐκὼν βόλου ἀπόλωνος,

» αὐτοῦ δὲ αἰοῖσι ἐκσιν ἐπιχρόνιοι βασιλῆες,

Φησὶν ὁ ἡσίοδος. ὅτε ἔδει καὶ ἱερός αὐτῶν ὁ κύκλος, τῶν μοιστῶν κώτων καὶ λα-
κώτων τὸν ἄμα εἶναι τῶν ὀρνέων. ὁ δὲ κόραξ ἀλφειός, διὰ τε τὸ μακρὸς εἶναι,
καὶ πλὴν χοιρῶν. ἡ δὲ δάφνη, καὶ πῶρ δαφνοῖν τις δοσε, σέμματα αὐτοῦ ὅστις, ἐπειδὴ
διερχόμενος τε καὶ ἀειθαλὲς φυτὸν ὄβρι. τυγχάνει δὲ καὶ διέκλειστος πῶρ οὐσα καὶ
πρὸς τὰς κηθαίρεισι οἰκίαις. ὥς τε μὴ ἀλλοτρίως ἀνακείσθαι τῶν κη-
θαρωτάτῳ καὶ καυστικώτατῳ θεῷ. τάχα δὲ καὶ ἐ' ὄνομα αὐτῆς προῖχον
πῶρ τῶν διαβαίνων, ἐπὶ τῇ διαίᾳ αὐτῶν ἐποίησε πρὸς τὰς μαιτείδας εἶναι δι-
κεῖν. ὁ δὲ τρεῖς παῖς, διὰ τελέωσθαι τῶν τειῶν ἀεθμοῦ δέδωται αὐτῶν. δι-
νεται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν τειῶν παῖς ἀλλήλων κύκλων, ὧν εἰς μὲν τέμνει λοιοῦμε-
νος πλὴν ἐπὶ αὐτοῖσι κίνησιν ὁ ἡλῖος. θυοῖν δ' ἐφάπτεται. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ λοιοῦσιν
ὥς ἐπὶ πᾶν δοκεῖ τὰ θέρμματα ἑρμαίνεσθαι, πρῶτον καὶ σωεχέστερον καὶ ἀρ-
χὰς φθείρεται λοιμικῶς. καὶ τὰ ἔδει καὶ πλὴν τῶν ποιμνίων ἐπὶ μέλαν ἀνέθη-
καν αὐτῶν, λυκίον καὶ λυκοκτόνον προσεγερύοντες. ἀνιόντες δ' ἐπὶ ποταμῶν ζετα-
θεόντες ἰσχυρῶς ἐν ταῖς ἀγῆαις. καὶ ταυγάδι γὰρ παύτας, καὶ πηλοῖ φώξας
ἀνατέλλων, ὥς αὐτῶν ἐάν τιον εἴρηται ἐ',

» Δύσε τὸ τ' ἡλῖος, σκιδωντό τε παύσαι ἀγῆαι.

καὶ λεχνηόριον δ' αὐτῶν προσεγερύσαν, ὅτε τὸ τὰς ἡμέρας ταῖς λέξεσιν καὶ
τῶν ὀμυλῶν ἀλλήλοισιν σωεχέσθαι τοὺς ἀνθρώπους, τὰς νύκτας δὲ καὶ ἐαυτῶν
ἀναπαύεσθαι. παύσαι δ' αὐτῶν καὶ λέσσαντες, εἴ τοι καὶ αὐτὸ φρασιν ἐβίλαστι-
κῶς, ἵνα μὴ νόστον αὐτοῖς ἀναπέμωμὴ μὴ δὲ φθέρῃ ἐν ἀναπνεύματι οὐκ αὐτοῦ
ἀέρα. εἴτε καὶ ὥς αὐτῶν ὄντι τῶν ὑγείας τῶν σώματος ἀτίτῳ γινωμνίῳ, διὰ τῆς
τοῦ πηλοῦ ἐρῶντος ἀκρῶς αἰσθάνεσθαι.

Περὶ τοῦ ἀσκληπιοῦ.

Αὐτὸν ἀσκληπιοῦν παύλιν, τὸν ἀσκληπιοῦν ὑπὸν αὐτοῦ ἐφασκεν γενέσθαι, ὅ-
τι δοκῶνται τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύειν πλὴν ἰατρικῆν. ἐχρῆν γὰρ καὶ
τοῦ τῶν ὀρνέων, θεῶν τι ἐπιστῆσαι. ὠνομάσθη δὲ ἀσκληπιοῦς ἀπὸ τῆς ἐπι-
δοῦ καὶ ἀναβάλλεσθαι, πλὴν καὶ τὸν θανάτον γινωμνίῳν ἀπὸ κλησίν. διὰ τοῦτο
γὰρ καὶ ὀφείλονται αὐτῶν παρῆσθαι, ὅτι ὁμοίον τι τοῦ τῶν παύσαι ὅτι χρῶμε-
νοι τῇ ἰατρικῇ καὶ τὸν οἰονεῖ ἀναελάειν ἐκ τῶν νόσων καὶ ἀποδύεσθαι τὸ γῆ-
ρας, ἄμα δ' ἐπεὶ προσεχὲς ὁ ὀφείλων σημεῖον, ἥσ' πολλὸν διὰ πῶρ τὰς θερα-
πείας. καὶ τὸ βῆκρον δὲ τοιοῦτον πινὸς εἰσὶν οἰκν εἶναι σύμβολον. παρῆσθαι
γὰρ δὲ αὐτῶν, ὅτι εἰ μὴ ταύταις ταῖς ἐπινοίαις ἐπεσχεζόμεθα, εἰδὶ ἐ' σωεχέ-
σθαι εἰς ἀρρώστων θάψον τὸ δέοντος σφραλλόμενοι καὶ ἐπὶ πτόμεν. λέγεται δ' ὁ χεί-
ρων τε δοφίαι τὸ ἀσκληπιοῦν, καὶ τοῖς τῆς ἰατρικῆς θεωρήμασι τῶ ἀσκληπιῶ, ἡ
ἐπίονη. τῶ ὀνόματος οὐκ ἀρῶς εἰς τὸ μῦθον παρῆλημνίου. δηλοῦντος δὲ ἐ'
πρὸς τὴν πλὴν τῶν ὀρνέων, διὰ τῆς τοῦ ἡπίου φαρμακείας.

Ἰδίᾳ περὶ ἀρετῆς.

Δ' ἀρετῆς μισ φωσφόρος μὲν ἐπὶ πωνομάσθη, διὰ τὸ καὶ αὐτῶν σέλας ἐά-
λιν, καὶ φωτίζειν ποσῶς τὸ πηρῆσθαι, ὅπου ταν μάστιγι παρῆλημνος ἡ.
δικτῆνα δ' αὐτῶν χέριστ', διὰ τὸ βῆκρον δεῦρο τὰς ἀκτῆνας. δίδειν γὰρ
τὸ ἐάλιν, ἡ ἀπὸ τοῦ διμεινέσθαι πλὴν διαύματι αὐτῶν εἰς πάντα τὰ εἰδὴ γῆς
ἐς δικτῆνης αὐτῆς οὐσῆς. καὶ καὶ τὴν δ' αὐτῶν καὶ θεοκτόνον, καὶ λαφειόλον,
καὶ

καὶ ὁρεοίφοιτον περὶ σέλιον, ἢ τοὶ βίβειν εἰς τὰ ἄγρια βουλόμενοι πλὴν ὅτι αὐ-
 τῆς βλάβην, ἢ ἐπειδὴ μάστιγα νυκτὸς καὶ φαίνεται. πολλὴ δὲ ἐν τῇ νυκτὶ ἡ συ-
 χία πανταχοῦ καὶ παρὰ τὴν αἰῶν ὕλαιοι καὶ ἐν αἰῶν ἱερμαίαις ὄσιν, ὥς τε ἐν τοι-
 οῦτοις τοῖς χερσὶν αὐτῶν πλάζεσθαι δοκεῖν, ἔξωθεν ἡ δὲ τούτου προσεπὶ πλά-
 σμαίου τοῦ κυνηγετῆν αὐτῶν τοξότιν οὐσιν. σωσθὲν δὲ τὴν τῶν καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τῶν αὐτῆς νομοθεῖναι, πρὸς τὰς θήρας ἔχοντας ἐπιτηδείας, καὶ ἄγρυ-
 πνείν ἐν αἰῶν γυναιξί, καὶ ὑλακίαν πεφυκότας. κυνηγετικὴ δὲ οἶκε καὶ ἔμῃ
 διαλείπειν αὐτῶν, ὅτε μὲν διώκουσιν τὴν ἡλίον, ὅτε δὲ φεύγουσιν. εἴτε ἐν τῷ
 ζωδιακῷ μετὰ τὴν μὲν καὶ σωσιούσιν ταχέως τὰ ζώδια. οἰκῆ γὰρ τῇ κυνηγε-
 σίᾳ καὶ τὸ τὰς τῶν προσγενοτάτην τε τῶν οὐρανίων οὐσιν αὐτῶν, περὶ τὰς κο-
 ρυφὰς τῶν ὄρων ἐφασκὶν ἀναστρέφειν. οὐχ ἔτερε δὲ οὐσα αὐτῶν ἢ ἐκείνη. βί-
 μορφος εἰσὶν οἱ δὲ τὰς τελεσθήματα γενικώτατα ἀποτελεῖν πλὴν σελήνης.
 μηνόδῃ γενομένη καὶ πεινέσθην. καὶ τρεῖς τὴν ἀλλήν χρόνους πλάττειν αἰῶ-
 λαμβάνειν. καὶ περὶ πλάττειν μὲν αὐτῇ ὁ μηνίσκος, οὐ περὶ πλάττειν δὲ ὁ
 κύκλος. ἐπεὶ οὖν δὲ ἡ καὶ τρεῖς οἱ περὶ τὴν καὶ τῶν τρεῶν ἐπὶ πᾶσι
 εἰσὶν αἰῶν, διὰ τὸ τρεῖς μετὰ δὲ αἰῶν ὁ δὲ αὐτῶν ζώων. καὶ δὲ ἡλίου διὰ
 τῆς ἡμέρας μόνον φαινομένην, αὐτῶν καὶ νυκτὸς καὶ σκότος ὁρμηλὴν καὶ με-
 ταβάλλουσιν, νυχθήμερον, καὶ νυκτὶ πόλον, καὶ χρόνιον ἐκάλειον. καὶ τοῖς
 καὶ τῶν χρόνοις θεοῖς αἰῶν ἐμφέροντες αὐτῇ ἡρέαν σωζόμεν. προσανέ-
 πλάττει δὲ τὸν καὶ τὸν καὶ μαινεσθαι πλὴν καὶ μαινεσθαι ὡς πρὸς τοῖς
 χρόνοις. καὶ τὸ αἰῶν φανερὰ ἐστὶν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκίαις. εἴτα τε
 λαβύλαιον τὸ πένθεσι καὶ φόνῳ καὶ ἔρῃ. ὅτι οὐ πένθεσι καὶ τὸ πένθεσι
 αὐτῶν ἀποποιῶν καὶ σπαραγμαῖς ἀνθρώπων ἰλάσκεσθαι θέλει. καὶ ἐξωσιν ἡ
 καὶ βίβλιν αὐτῇ, διὰ τὸ αὐτομα. ὁ δὲ αἰῶν οὐ δὲ ἀλλότι, ἢ οἱ καὶ ἀπὸ λ-
 λωνος ἀγυῖας. δοκεῖ δὲ καὶ πλάττειν ἢ αὐτῇ εἶναι καὶ εἰλήθην, ἀπὸ τῶν εἰλ-
 μλῆν, καὶ θέουσαι πρὸς τὴν γῆν. ἢ ὅτι ἔχεται ἐλθεῖν αὐτῶν ἢ πᾶν καὶ λυσίζω-
 νον αἰῶν αἰῶν, λύνουσιν τὸ ἐσπινγμῶν τῶν κόλπων πρὸς τὸ ἔρῃ, καὶ ἀπο-
 πώτερον ποιοῦσιν πᾶν τὸν κύκλον, λεγόμενος αὐτῶν καὶ λαβύλαιον. πλά-
 ττειν δὲ εἰλήθην παρὰ δὲ οὐδὲν, καὶ ὅτι λόγον καὶ πλάττειν ἔρωτες. πολὺ ποιοῖ
 οἱ τοκοὶ τῶν γυναικῶν, ὥς τῇ ἐρῶν αἰῶν ἐπὶ πᾶσι. φανερά δὲ ἢ σελήνη τελε-
 σπαραγμῶν ποιεῖ τὰ συλλαμβανόμενα. καὶ ταύτης, τὸ τε αὐτῶν αὐτῶν καὶ τὸ
 ἀπολύειν, καὶ τὸ φανερώς πεπνυμέναι. οὐ θαυμαστὸν δὲ εἰ καὶ ἀλλήν μὲν ἐμφα-
 σιν ἀρχαίαν ὑπενόησαν πλὴν ἀρτεμιν, ἀρχαίαν καὶ ἀρχαίαν οὐσαν ὁμοίως τῷ
 ἡλίῳ. καὶ τὸ ἀλλήν δὲ ἐπὶ κρυφῶς τῶν πικτουσῶν, ἐπὶ αὐτῇ κηλῶν καὶ ἀποκαθ-
 τὰ πικτούμενα. καὶ τὰς τρεῖς τῶν φερεκῶν τί καὶ χελεπὸν ἔχουσιν, οἷον ἐφα-
 μλῆν περὶ τῆς ἐκείνης, ὑπόνοια εἶναι.

περὶ τοῦ ἄδου.

7 Ἐλδύλαιον δὲ, τὸ δὲ λῆμνον τὰς ψυχὰς ἀέρα ἔχον, ὥς ἐφασκὶν διὰ τὸ ἀδ-
 δὲς προσηγόρουσιν. μὴ φαινομένην δὲ ἡμῖν τὴν ὑπὸ γῆν ἐκείσε χωροῦν,
 διαλάττειν αἰῶν. καὶ λῆμνος ὁ αὐτὸς λέγεται, τῷ αἰῶν εἶναι
 τῷ κλύειν. ἀλλὰ γὰρ περὶ λῆμνος ἢ φωνή. δὲ βελον δὲ καὶ δὲ βελία, καὶ τὰ ἀπο-
 δὲς πένθεσι ὡνόμασιν αὐτῶν, ὥς καὶ ὡς πρὸς τῶν ἀνθρώπων βουλομένων, διὰ
 τὸ πᾶν αὐτοῦ ποτε τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων.

τέλος, τοῦ περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως, κουργούτων.

ΦΑΛΑΙΦΑΤΟΥ, ΠΕΡΙ ΑΡΙΣΤΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

9
 Ἄλλε, περὶ ἀπίστων συγγραφέα. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν γὰρ πείθονται
 πᾶσι τοῖς λεγόμενοις, ὥς ἀνομήλητοι σοφίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ. οἱ δὲ
 πυκνότεροι πλὴν φύσιν καὶ ἀλλοτρίαν ἀποφύσσιν, ἀπιστοῦσι δὲ παρὰ πάντα,
 μηδὲν ἰνέσθαι τούτων. ἐμοὶ δὲ οὐκ οὐκ ἐκείνη γενέσθαι πᾶν τὰ λεγόμενα.
 οὐ γὰρ ὄνομα μόνον ἐγένοντο, λόγος δὲ περὶ αὐτῶν ἀλλοίους ὑπὸ ἑαυτοῦ,
 ἀλλὰ πρότερον τὰ ἔργα, εἰθ' οὕτως ὁ λόγος ὁ περὶ αὐτῶν. ὅσα δὲ εἶδη καὶ μόρ-
 φαί εἰσι λεγόμενα, καὶ γενόμενα τότε, αἱ νῦν οὐκ εἰσι, τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐγένε-
 το. εἰ γὰρ τότε, καὶ ἄλλοτε ἐγένετο, καὶ νῦν τε γίνεται, καὶ αὖθις ἔσται. αἱ δὲ
 ἔτι γε ἐπαινῶ τούτους συγγραφέας μέλιτος καὶ λαμίσκον δὲ σάμιον, ὃ ἀρχὴ
 λέγονται, ἔστιν ἃ ἐγένετο, καὶ νῦν ἔσται. γενόμενα δὲ πῖνα, οἱ ἀνθρώποι καὶ λογο-
 γράφοι, παρὰ τὴν φύσιν τὸ ἀπιστότερον καὶ θαυμασιώτερον, τὸ θαυμάζον εἴς
 κε τοὺς ἀνθρώπους. ἐγὼ δὲ γινώσκω, ὅτι οὐ διαύεται τὰ τοιαῦτα εἶναι, οἷα
 καὶ λέγεται. ἔστι δὲ καὶ διείληφα. ὅτι εἰ μὴ ἐγένετο, οὐκ αὖ ἐλέγχετο. ἀπὸ λ-
 θῶν δὲ καὶ πλείους χωρὶς, ἐπὶ πῦθα νόμῳ ἐκπεριβεβύτων, ὥς ἀκούοιεν περὶ
 ἐκείνων αὐτῶν. συγγραφεὺς δὲ ἐπὶ νόμῳ περὶ αὐτῶν. καὶ τὰ χωρὶς αὐτῶν εἶδον,
 ὥς ἔστιν ἐκείνων ἔργον. καὶ γὰρ γραφικαὶ ταῦτα, οὐχ οἷα ἦν λεγόμενα, ἀλλ' αὐτὸς ἐπελ-
 θῶν καὶ ἰσορήσας.

Γερεὶ καὶ ταύρων.

9
 Ἐν ταύροις ὡς θηρία ἐγένοντο, καὶ ἰσχυρὸν μὲν εἶχον ὅλην πλὴν ἰδέαν, πλείον
 καὶ τῆς κεφαλῆς. εἴ τις οὖν πείθεται τοῖσιν γενέσθαι θηρίον, ἀδυνάτοισ
 πεπίστευκεν. οὐ γὰρ ἡ φύσις σύμφωνος ἰσχυρῶν καὶ ἀνδρῶν, οὐ γὰρ ἡ
 φύσις οὐκ οὐκ, οὐ γὰρ δὴ σόματος καὶ φανερῶς ἀνθρώπου διανοήσας ἰσχυρῶν
 διελθεῖν. εἰ δὲ τοιαῦτα ἰδέα τότε ἦν, καὶ νῦν ὑπὸ πῆχυν. τὸ δ' ἀληθὲς ἐκείνῳ. ἐξ ἰο-
 νος βασιλέως ὄντος θεοαλίστος, ἐν τῷ πηλὸν ἔργῳ, ἀπὸ γριώθην ταύρων ἀγέλη.
 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄρων ἀβίατα ἐποίει. εἰς γὰρ τὰ οἰκιστὴν καὶ τῶν οἰκισ-
 τῶν, ἔσινον τὰ δὲ ὄρων καὶ τοὺς κορυφούς, καὶ τὰ ὑποζύγια διέφθειρον. ἐκέρυ-
 ξον οὖν ὁ ἐξίον, ὥς εἰ τις οὖν ἔλοιτο τοὺς ταύρους, τοῦτο δὴν χυμῶντα πᾶσι
 πολλὰ. νεανίσκοι δὲ τινὲς ἐκ τῆς ὑπαρχίας, ἐκ κώμης τινὸς καλουμένης περὶ
 λης, ἐπινούσιν ἰσχυρῶν κέλητας διδάσκειν. πρότερον γὰρ οὐκ ἐπίσταντο ἐφ' ἰσ-
 χυρῶν ὁχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἀρμάσιν ἐχρῶντο. ἔπειτα δὲ ἀναβαίνοντες, τοὺς κέλη-
 τας ἡ λαυνὸν ἐφ' οὗ οἱ ταύροις ἦσαν. καὶ ἐπεισβάλλοντες τῇ ἀγέλῃ, ἠκόντιζον.
 καὶ ὅτε μὲν ἐδίωκον τὸ ὑπὸ τῶν ταύρων, ἀπέφθινον οἱ νεανίαι. ποσὶ μέσσοι ἦ
 ἦσαν οἱ ἰσχυροί. ὅτε δὲ ἔσθον οἱ ταῦροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον. καὶ ἔστιν
 τὸν ἰσχυρὸν ἀνέλον αὐτούς. καὶ τὸ μὲν ὄνομα αὐτῶν ἐλαβον οἱ κείταυροι, ὅτι
 τοὺς ταύρους κατεκρίνον. οὐδὲν γὰρ πρόσκειται ταύρου τοῖς κείταυροις, ἀλλ' ἰσ-
 χυρῶν καὶ ἀνδρῶν ἰδέα ὅστις ἀπὸ τῶν ἔργων. λαβόντες γὰρ οἱ κείταυροι παρὰ ἐξί-
 ονος χυμῶντα, καὶ γανειδόντες ἐπὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλούτῳ, ὑβρισταὶ ὑπὲρ
 χον, καὶ ὑπερήφανοι, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργάζοντο, καὶ δὴ καὶ κατ' αὐτοῦ ἐξί-
 ονος, ὃς ὥκει πλὴν νῦν καλουμένην λάεσαν πόλιν. οἱ δὲ τότε ἔστιν ὁ χωρὶς
 οἰκιστὴς, λαπίβαι καλουμένη. κεκλήμενοι δὲ οἱ κείταυροι παρὰ τῶν λαπί-
 θων ἐπὶ θοίνην, μεθύοντες, ἀρπαζομένους τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ ἀναβί-
 βασκάντες ἐπὶ τοὺς ἰσχυροὺς αὐτῶν, ἐφθοντο φθίνοντες εἰς πλὴν οἰκιστὴν ὄν-
 τῶν. ἐπολέμουν οὖν τοῖς λαπίθαις, καὶ κατεβαίνοντες διὰ νυκτὸς εἰς τὰ
 πεδία, ἀνέβαντο ἐπὶ οἶον. ἡμέρας δὲ γενομένης, ἀρπαζόντες ἀπέβησαν ἐπὶ
 τὰ

τὰ ὄρη· οὐ τὸ δ' ἀπὸ τῶν χυμῶν αὐτῶν, ἴσῃ οὐραί, καὶ ἀνθρώπων κεφαλῇ
μόνον ἐφαίνοντο· ἐξήνθη δὲ ὁρῶντες θέαν ἔλεγον, οἱ κύνες τωροῖ μᾶς κατὰ δέχον
τες ἐκ νεφέλης, πολλὰ κακὰ ἐργάζονται· ἀπὸ δὲ ταύτης τ' ἰδέσθαι λόγον,
ὁ μύθος ἀπίστος ἐπλάσθη, ὥς ἐκ τῆς νεφέλης ἴσῃ τε καὶ ἀνὴρ ἐγενήθη οἱ
τῷ ὄρει.

Περὶ Γασφάκων.

Χθόλιται οἱ τὴν ἡράκλῃ ταύρου νεμομένον· οὐδὲ δὲ λόν δὲ ποιῆσαι βοῶν ξυ-
μ
λίην, καὶ ἐκλήσκει τὴν πασιφάκην εἰς αὐτήν· οὐ τὸ τε τὴν ταύρου ἐπι-
βαύται, μιγῆναι τῇ γυναικί· τὴν δὲ κυῖσαι παύσαι, ἔχοντα μὲν σῶ-
μα ἀσφός, κεφαλὴν δὲ βοός· ἐπὶ δὲ οὐ φημι εἶδος γενέσθαι· πρῶτον μὲν γὰρ,
ἀδυνάκῳ ἐραστῇ τῶν ζῶον ἐπερον ἐτέρων· οὐ γὰρ δυνατὸν κυῖσαι καὶ πίθηκον, λυ-
κὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀλλήλοισι συμμιγῆναι, οὐδὲ βούβαλον ἐλάφῳ· ἐπερογενῇ
γὰρ εἴσι· ταύρος δὲ οὐ δοκεῖ μοι εἶναι ξυλίην ἀλλὰ μιγῆναι· οὐκ αὖτ' ἐνέχων καὶ
γυνὴ ταύρου ἐπιβαίνοντος, εἰδὲ φέρεται ἡδυνάκῳ γυνὴ ἐμβρυον ἔχον γε κέρτα·
τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει οὕτως· μίνωά φασι ἀλγούτα τὰ αἰδοῖα, θεράπευθῆναι ὑπὸ
κελῶδος τοῦ παλαιόνοτος· κατ' ἐκείνον δὲ τῆς θεράπειας καιρὸν, ἡ κολούθῃ τῷ
μίνωι νεανίας δουρὴς ὀνόματι ταύρος· οὐ πασιφάκῃ ἔρωτι ἀλούσκει, μίγνυ-
ται αὐτῷ καὶ γεννᾷ παῖδα· μίνωσ δ' ἐπιλογισάμενος τὴν χρόνον τῆς ἀλγῆ-
δος τῶν αἰδοίων, καὶ γνούς ὡς οὐκ ἔστιν ἔξ αὐτῶ ὁ παῖς, εἴτε δ' μὴ συγκοιμᾷ-
σθαι αὐτὸν τῇ πασιφάκῃ, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ ταύρου ὅτι δ' ἐκ κηθῶν, ἀποκλῆναι μὲν
οὐκ ἔθελε τὴν πασιφάκῃ, διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν ἐαυτοῦ παίδων· ἀπο-
πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς ὄρος, ὡς ἐν θεράποντος μοῖρα ὑπάρχειν τοῖς ποιμέσιν· ὁ δὲ,
οὐχ ὑπετάσσεται τοῖς βουκόλοις· πυθόμενος δὲ ὁ μίνωσ τὰ κατ' αὐτὸν, ἐκέλευ
σεν αὐτὸν παρὰ τῶν πολιτῶν κρεατῇ θῆναι· καὶ εἰ μὲν ἐποίησε, λελυμένον ἐλθεῖν·
εἰ δὲ μὴ, δέσμιον· ἀποθόμενος δὲ ὁ νεανίας, ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἀρπάζων
βοοσκῆματ' αὐτὸν διέξῃ· πέμψαντος δὲ μίνωος καὶ τῶν ὄρων ὄχλον ἀπείονα εἴτε
δ' συλλαβὴν αὐτὸν, ὁ νεανίας ὄρυγμα ποιήσας βαθὺν, καθεῖρξεν ἐαυτὸν εἰς
ἐκείνο· εἴθεα ὄντος τοῦ ταύρου, εἴ ποτε παρὰ τοῦ μίνωος κρεατῇ τις ἀδικῶν,
παρὰ τὴν ταύρου ἐπέμπετο, ὡς ὁ ταύρος αὐτὸν ἱμερεύσειτο· καὶ λαβὼν οὕτω
ποτε μίνωος τὸν θησέα πολέμιον, εἰδὲ τὴν ταύρου ἀπέσειλεν, ὡς ἀποθανοῦ με-
νον· γνοῦσα δὲ εἶδοσ' ἡ εἰράδινη, προεῖς πέμπει ξίφος εἰς τὴν εἰρεκτὴν, εἰ δὲ οἱ θη-
σεὺς ἀναιρεῖ τὸν μινώταυρον.

Περὶ τοῦ Ἀκταίωνος.

Ἀσὶν ἀκταίωνας ὑπὸ τῶν ἰδίων κύνων κατὰ βρωθῆναι· εἶδοσ' δὲ εἶσι βου-
δὲς· κύων γὰρ, τὸν δεσπότην καὶ μάστιγα φιλῇ· ἄλλως τε, καὶ αἱ θυγα-
π
τρὲς, πλάντας ἀνθρώπων σείνοισιν· οἱ δὲ φασιν, ὅτι αὐτὴν μετὰ
αὐτὸν μετὰ θαλάσσης εἰς ἐλάφον, ἀνελόν τινος· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀρτέμιν οὐ
δυνάσθαι, ὃ θέλειν ποιῆσαι· οὐ μὲν τοι δὲ ἀληθὲς, ἐλάφον ἔξ ἀσφός γενέσθαι,
ἢ ἔξ ἐλάφου ἀσφός· τοὺς δὲ μύθους τούτους, σιωθεῖσιν οἱ ποιηταί, ἵνα οἱ ἀκρο-
άμενοι, μὴ ὑβρίζωσιν εἰς τὸ θεῖον· τὸ δὲ ἀληθὲς, οὕτως ἔχει· ἀκταίος, ἀνθρώπος
ἦν, τὸ γένος ἀρκαίος· ὀλοκαυνός· οὗτος ἔδεφε κυῖας πολλὰς, καὶ ἐθήρδων
ἐν τοῖς ὄρεσι· τοῦ δ' ἀγαθῷ πράγματι ἡμέλει· οἱ γὰρ ὅτε ἀνθρώποι, αὐτοῦ γο-
γῶν πάντες ἦσαν· οἱ κέ τας δὲ εἶχον οὐδ' ὄλως, ἀλλ' αὐτοὶ ἐγάρωντο· καὶ οὐδὲς
ἦν πλουσιώτατος, ὅς ἐγάρωνται, καὶ ἐργασκώτατος ὑπῆρχε· τῷ δὲ ἀκταίῳ
ἀμελοῦντι τῶν οἰκείων, μάλλον δὲ κωμῆγε τοῦτο, διεφθάρη ὁ βίος· ὅτε δὲ ἐκεί-
τι εἶχεν οὐδὲν, ἔλεγον αὐτῷ οἱ ἀνθρώποι, διελὲ ἀκταίων· ὅς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυ-
νῶν κατεβρώθη· ἐπεὶ πᾶν καὶ νῦν πορνόβοσκῶν δυσυχίσεις, πῶθ' οἱ λέγειν,
f ii

Εἰς πῶν διομήδους ἱσσοῦν, φασὶν ὅτι αὐτὸς κατήσθιον. ὧς δὲ γελῶν.

το γ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, κερθὴν ἁρπάξας ἡδὲ καὶ μάλλον, ἢ κρείσσον αὐθραπίνους.
ἡ δὲ ἀλθίκα ἦδε. τῶν παλαιῶν αὐτῶν ὄντων αὐτουργῶν, καὶ ῥοφῆν καὶ
πυρισιᾶν πωλεῖσιν κεκτημένῶν, ἅτε πλὴν γῆν ἐργαζομένων, ἰσχυροφῆν τε ἐπε-
λάβετο. καὶ μέχρι τούτου ἰσχυροῖς ἦδεν, ἕως οὗ πάλαι τοῦ ἀπώλειο, καὶ πάλιν
τα πωλῶν κερτῆν ἄλῳσεν εἰς πλὴν τῶν ἰσχυρῶν ῥοφῆν. οἱ οὖν θίλοι τοῦς ἰσχυροῦς
αὐτοφάγους ὠνόμασεν. οὗ γενομένου, προήχθη ὁ μῦθος.

Ἰὸς ποσειδῶνος, καὶ ἔρμου παῖς· οὐδὲ ποσειδῶνος καὶ ἀλκυόνος μιᾶς
 αὐτῶν ἀτλαντοσ θυγατέρων· ὧκει μὲν εἰς ταναγρα τῆς βοιωτίας· ὧλο
 ξυνάτωρ δὲ, ὑπεδέξατο ποτε τοὺς θεούς· ἧδ' οὖν καὶ ποσειδῶν, καὶ ἔρ-
 μης ἐπιφρονάει τοσ αὐτῶν, καὶ ὧλοφροσύνῃ ὑποδέξαντο, παρήνεον αἰ-
 γίῳ, τὸ πᾶν βούλοιο· οὐδ' ἄτεκνος ὦν, ἡτήσατο παῖδες· λαβόντες δὲ οἱ θεοὶ
 πᾶν τῷ ἔρουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς εὐρύσαν, ἀπεστέρμηναν εἰς αὐτήν· καὶ ἐκ
 λούσαν κρύβαι κατὰ γῆν, καὶ μετὰ δέκα μῆνας αὐτὰ εἶδαι· ὦν διελθόντων,
 ἐγένετο οὐδ' ὦν· οὐτως ὀνομαδεῖς, ὧς τὸ οὐρῆσαι ὡς πᾶν τοὺς θεούς· ἐπειτα
 κατ' αὐφηνεσμένον, ὦλεον· συγκακῶν δὲ οὐτοσ αὐτῶν, ἐπείχεσεν αὐτῶν
 βιάσασθαι· ὀργισθεὶς δὲ ἡ θεὸς, αὐτῶν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον· ὧς αὐτὸ πᾶν
 εἶδαι κατὰ τὸ ὧς ἔργαλον, ἀπέπεμνε· ἧδ' οὖν δὲ συμπατήσας, κατὰ σέρεσεν αὐ-
 τόν·

Εχεται ὡς οὐκ ἴδιμος, ὡς φασιν, ἀποκινῆναι ὅτι ἐν λέρνῃ σφάκοντα, καὶ
 λ γοῦς ὀδόντας ἐκ λευκάλευστος, ἔπειρον ἐν τῇ ἰδίᾳ γῇ· ἐπειτα ὕψι φησὶ
 σάν αὐτοὺς τε καὶ ὅσων. ἐπὶ αὐτῶν ἦν ἀλκίος, οὐδὲν αὐτῶν αὐτῶν
 ἔπειρον ἄλλο τι ἢ ὀδόντας σφάκωντων. ἐπὶ δὲ ἀλκίος οὐ πῶς ἔχει· οὐκ ἴδιμος, το
 γῆνος ἦν φοίνιξ· ἀθήκετο εἰς θήλαστος, πρὸς τὸν ἀδελφὸν φοίνιχα, ἀμμιθησὶ
 πρὸς τῆς βασιλείας, ἔχον ἄλλα τε πολλὰ ὡς βασιλὸς, ἀλλὰ δὴ καὶ ὀδόν
 τας ἐλεφαντῶν· ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν θηβῶν σφάκων, ἀφ' ὧν πᾶσι· ἐν οὐκ ἴδι
 μος ἀποκινῆναι· βασιλεύουσιν· οὐδὲν ὅλως τῶν σφάκωντος· ἐπὶ λέμενος αὐτῶν.
 αὐτῶν δὲ καὶ τὸ οὐκ ἴδιμον, καὶ οἱ παῖδες τοῦ σφάκωντος· ἐπὶ αὐτῶν οἱ ὅλως καὶ
 οἱ παῖδες ἢ τῶν ἐγγόνων, ἀφ' ὧν πᾶσι τὰ χρηματὰ γυνεῶν, καὶ τούτῳ
 ἐλεφαντῶν ὀδόντας, ἔφουον ὅθεν ὠρμηται· ἄλλοι δὲ ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν αἰσθήσιν.
 οἱ μὲν, εἰς πᾶσι τῇ κτλ· οἱ δὲ, εἰς τὸν πελοπόννησον· ἄλλοι δὲ εἰς φωνίσα· ἐπεὶ οὖν,
 εἰς λαοὶ δὲ· ἀφ' ὧν χωρῶν ἐργάζονται, ἐπὶ λέμενος τοῖς θηβαίοις· ἦσαν ἀφ' ὧν
 λαοὶ τολεμῶν· ἐπὶ αὐτῶν γὰρ ἐλεφαντῶν ὀδόντας οὐς εἶχον οὐκ ἴδιμος ἀφ'
 πᾶσι τῶν ἐφουον, ἔλεπον οἱ θηβαῖοι, ὅτι τοῦ αὐτοῦ θιναὶ οὐκ ἴδιμος ἐπὶ γὰρ
 ἡμῶν ἀποκινῆναι τὸν σφάκωντα· ἐν τῶν ἐκείνων ὀδόντων, πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ
 αὐτοὺς ἀφ' ὧν τολεμῶν ἡμῶν· τοῦτου δὴ τοιοῦτο συμβαίνει, ὁ μῦθος
 προσκεκλησάν.

Εἰς τὴν καὶ αὐτὴν σπῆν, λέγουσιν ὡς θεὸν ἐχέειν, πῶμα μὲν ἔχον
ὡς καὶ ὁσ, κεφαλὴν δὲ καὶ προσώπον ἰσχύος. πτέρυγας, ὕψους, φω-
τὴν δὲ, ἀνθρώπου. καὶ ζομνὴ δὲ ἐν τῇ σπῆνι ὄρους, αἰνιγμα-
τικῶς πολεμῶν λέγει, καὶ τὴν μὴ ὄντα ἀνέχει. ὄντων δὲ τῶν οὐρανῶν καὶ
ἀνιγμάτων, εἰς αὐτὴν ἀνέλθον. ἔστι δὲ ἄπαιτος καὶ ἀδιώκτος ὁ λόγος. οὐ γὰρ
ἰδέα

ἰδέα τοιαύτη δαύται γενέσθαι. τό τε τοῦτο τὸ ἀνίγναι μὴ διαλύοντας
 ὑπ' αὐτῆς ἀπακτείνεσθαι, παιδαριώδης. τό τε τῶν ἡμετέρων μὴ ἡλιατοξεύεσθαι
 εὐθερίον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν πολίτας ὡς πολέμους καὶ τεσθιομένους, μάταιον.
 ἔχει δὲ ἢ ἀλήθεια ὡς καὶ δαίμων ἔχων γυναῖκα ἀμαζονίδα ἢ ὄνομα σπρίξ, ἡ λησ-
 εῖς ἀθύνει. καὶ ἀποκτείνουσιν τὸν σφάκοντα, πῶς τούτου βασιλείαν παρὲ λαβε-
 μεν δὲ καὶ πῶς ἀεληφὴν σφάκοντος. ἢ ὄνομα ἀρμονία. ἀδομήν δὲ ἡ σπρίξ
 ὅτι καὶ ἄλλην ἔγχεαι, πείσασα τοὺς πολλούς ἢ πολιτῶν συναπέραι αὐτῇ,
 καὶ τὴν χρημάτ' ἐκ παλαιᾶ ἀρπάσασα, καὶ τὴν φιδώκην καὶ ἔν ἡκε καὶ δαίμων ἄγων
 λαβούσα, καὶ τὴν ἀφ' ἧς εἰς δ' ἀετομένον ὄρος σπρίξ, καὶ ἐν τεύχεσιν ἐπὶ πολέ-
 μῳ καὶ δαίμων. ἀνέσθαι δὲ τριουμένη καὶ ἐκείνην ἄραν, αὐτῆς. καὶ λούσι δὲ οἱ θεοὶ
 βαῖσι πῶς ἀνέσθαι, ἀνίγναι. ἐθρύλλουσι δὲ οἱ πολῖται λείοντες, σπρίξ ἡ μάχῃ
 ἀρρίξαι, ἀνίγναι τι λείοντες, διαρπάζει. ὁ δὲ δρεῖν ἢ ἀνίγναι οὐδέ τις δαύ-
 ται. καὶ τὴν δὲ ὁ καὶ δαίμων, ὅς ἀπακτείνουσι πῶς σπρίξ, δώσειν χρήματα ἐλ-
 λά. ἐλθὼν οὖν οἱ ἀπὸ τοῦ ἀνέστητος, τό τε πολεμικὸς ἀγαθός, ἔχων ἰσ-
 τὸν ποδῶν, καὶ τινὰς λαβῶν μετ' αὐτῶν τῶν ἡμετέρων, νυκτὸς ἀπὸν ἐπὶ δ'
 ὄρος, ἀπέκτεινε πῶς σπρίξ. καὶ οὕτως οὐτως συμβαίνων, ὁ μὲν θοὸς ἐπὶ τῇ δαύτῃ.

περὶ τῆς ἀλώπεκος.

Ἀπὸ περὶ τῆς τελευτήσας ἀλώπεκος, ὡς ἀρ' ἀπὸ ζουσε τοὺς ἡμετέρους
 καὶ παθίον. ἐστὶ δὲ δὴ θῶν. εἰ δ' ἄλλο τι ζῶν, ὃ δαύται ἀρ' ἀπὸ ζουσε αὐτῶν,
 καὶ φέρειν, χρυσίου δὲ. ἀλώπεξ δὲ, μικρόν ἐστι ζῶν, καὶ ἀδενές. ἐγένε-
 το δὲ τι τοιούτου. αὐτῆς θηβαῖος καὶ λὸς καὶ γαθός, ἐκείνην ἀλώπεξ. ὅς ἦν πα-
 ρούργος. οὗτος συνίστει πάντας αὐτοὺς εἰς ἡμέραν. δεδιώς δὲ ὁ βασιλεὺς μὴ ἐπιβου-
 λῶσιν αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς αὐτῶν ἐκ τῆς πόλεως. συναγαγὼν δὲ ἐκείνους τοὺς στρα-
 τῶν, καὶ ἄλλους μιαιφόνους, τὸν καὶ λούμενον λόφον τελέμησον καὶ τέλαβον.
 ὅθεν ἐκ πηδῶν, ἐσὺ λα τοὺς θηβαίους. ἔλεγον δὲ οἱ αὐτοὶ, ἀλώπεξ ἡ μάχῃ καὶ ταρ-
 χων ὑποχρεῖ. ἀφ' ἧς ἐκείνην δὲ αὐτῆς κεφαλὸς ὀνόματι, τὸ γένος ἀθηναῖος, πο-
 λὺν ἔχων στρατὸν, ἐπίκουρος τοῖς θηβαίοις. οὗτος τὸν τε ἀλώπεκα ἀπέκτεινε,
 καὶ τὸν στρατὸν ὁ δὲ λαὸς ἐκ τῆς πόλεως.

περὶ νιόβης.

Ἀπὸν ὡς νιόβη ζῶσα, λίβος ἐγένετο ἐπὶ τῶν τύμβων τῶν παύδων. ὅς τις
 δὲ πείθει ἐκ λίθου γενέσθαι αὐτῶν, ἢ ὁ δὲ αὐτῶν λίθον, οὐκ ἔστι. τὸ δ' ἀλη-
 θές ἔχει ὡς. νιόβη ἀποθανόντ' αὐτῶν ἐκ τῆς παύδων, ποιήσασα ἐαυτῇ
 εἰκόνα λιθίνην, ἐστῆσεν ἐπὶ τῶν τύμβων τῶν παύδων. καὶ ἡ μήτις ἐθεοποιήθη αὐ-
 τῇ, οἱ καὶ λέγουσι.

περὶ λυγέως.

Ἰππία λέγουσιν, ὡς τὰ ὑπὸ γῆν ὥρα. ἔστι δὲ, ἡ εὐδὸς. τὸ δὲ ἀλήθες ἔχει
 ὡς. λυγὴς πρῶτος ἡρξάτο μεταλλάξιν χαλκὸν καὶ ἀργύρον, καὶ τὰ
 λοιπὰ. οἱ δὲ τῇ μεταλλάξει λυγῆς μεταφύρων ὑπὸ πῶς γῆν, τῶν μὲν,
 καὶ τὰ λυγῆς, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸ χαλκὸν καὶ τὸ σίδηρον. ἔλεγον οὖν οἱ αὐ-
 θρωποι, ὅτι λυγὴς, καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὥρα. καὶ καὶ δαύτων, ἀργύριον περιφέρει.

περὶ καυνέως.

Ἀπὸν φασὶν, ὅτι ἄρ' αὐτὸς ἦν. ὅς δ' ὑπολαμβάνει ἄρ' αὐτὸν ἀπὸ σιδήρος αὐτῶν,
 καὶ οὐκ ἔστι. ἢ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως. καὶ οὐκ ἔστι ἢ θεῖα λὸς τῶν γένει. ἀγα-
 θὸς τὸ πολεμικὸν, καὶ ἐπιστήμων τῶν μάχων. γενόμενος δὲ ἐν πολλῶν
 μάχαις, οὐδὲ ποτὲ ἔβωθ. οὐτε λαπίθαις συμμάχων, πρὸς τὴν κενταύρων ἀπέ-
 θανον, ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὸν μόνον, κατέχευαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν.
 ἔλεγον οὖν οἱ λαπίθαι ἀνελόμενοι τὸν νεκρὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔστι μὴ τεβώμενον
 τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔστι τὸν γὰρ ἄλλον βίον ἄρ' αὐτὸς ἦν, καὶ ἀπέθανον ἄρ' αὐτὸς.

Περὶ κύκνου.

Αὐτὸς λόγος καὶ περὶ κύκνου τοῦ ἐν κολώταις. καὶ γὰρ ἐκείνόν φασι, ὅτι
 ὁ ἄλκιμος ἦν. καὶ αὐτὸς ἦν αἰχμητὴς, καὶ ἐπιστήμων μάχης. ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς
 ἀχίλλεως λίθῳ πληγθεὶς, οὐκ ἐβόη. ἔλεγον οὖν οἱ ἀνθρώποι ὁρῶντες
 τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ὅτι ἄλκιμος ἦν καὶ αὐτὸς, οὐ τῷ κακῷ καὶ ἄλκιμος ἐκλήθη. κα-
 τηγορεῖ δὲ τοῦτο τοῦ λόγου καὶ ἐμοὶ συμμεμνησθε, ἀλλὰ σὺ τε λαμῶνιος. καὶ γὰρ
 κακῷ καὶ ἀλκιμῷ ἄλκιμος, ἀναιρεθὲς ξίφει ὑφ' ἐαυτοῦ.

Περὶ δαιδαλίου, καὶ ἱκαρίωνος.

Ἀσὶν ὅτι μίνως δαιδαλίον καὶ ἱκαρίον, καθεῖρε διὰ τινὰ αἰτίαν, ἣ οὐκ
 φ αὐτῷ ὄντας. δαιδαλὸς δὲ ποιήσας πτέρυγας πρὸς θεοτάς, ὅπως ἂν μετὰ
 τοῦ ἱκαρίου. νοήσας δὲ ἀνθρώπων πτόμενον ἀμύχανον. καὶ ταῦτα πτέρυ-
 γας ἔχοντα πρὸς θεοτάς. ἐπὶ οὖν λεγόμενον, ἦν τοιοῦτον. δαιδαλὸς ὢν ἐν ἐρμητῇ,
 καθεῖς ἐαυτὸν ἐπὶ θυρίδος, καὶ σκαθίσαι ἐμβάς, εἰς θάλασσαν ἔπλεον. αἰδο-
 μένος δὲ ὁ μίνως, πέμπει πλοῖα διώξοντα. ὡς ἡδοντο δὲ ἱκαρὸς τε καὶ δαιδα-
 λος διακόμενοι, ἀνέμου λάβρον καὶ στροφοῦ ὄντος, πετώμενοι, ἦσαν πλεόν-
 τες, ἐν τῷ πελάγει, περιβέπονται. καὶ ὁ μὲν δαιδαλὸς σάζεταί, εἰς πλὴν γῆν.
 ὁ δὲ ἱκαρὸς, τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει. ἔθον ἄπο ἐκείνου ἱκαρίον πέλαγος ἐκλή-
 θη. ἐκβλήθεις δ' ὁ ἱκαρὸς ὑπὸ τῶν κυμάτων, παρὰ τῷ πατρὸς ἐτάφη.

Περὶ ἀταλάντης, καὶ μηλαίωνος.

Εποῖτο πρὶ ἀταλάντης, καὶ μηλαίωνος, ὡς ἡ μὲν, ἐγένετο λέαινα,
 λ ὁ δὲ, λέων. καὶ δ' ἀληθὲς, αἱ τοιοῦτον. ἀταλάντη καὶ μηλαίων, ἐκινῆ-
 γον. ἀσπείθει δὲ πλὴν κόρη μηλαίων μεγίστη αὐτῇ. εἰσερχεται ἡ εἰς
 τι σπήλαιον μεχρησμένος. ἦν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ὄνῃ λέωνος καὶ λεαίνης. οἱ καὶ
 ἀκούσαντες φωνῆς, ὅπως ἂν ὄντας, ἀναιροῦσι τοὺς πρὶ ἀταλάντην. μετὰ δὲ χρό-
 νον τῆς λεαίνης καὶ τοῦ λέωνος ὅπως ἂν ὄντων, οἱ κινῆγε τοῦτον (ὡς μηλαί-
 ωνι, εἰς ταῦτα τὰ ζῶα ἔδωκεν αὐτοῦς μετὰ βελήσσει. εἰσβάλλοντες οὖν
 εἰς πλὴν πόλιν, διεφύμιζον οἱ πρὶ ἀταλάντην καὶ μηλαίωνα, ὡς εἰς λέοντας
 μετεβλήθησαν.

Περὶ καλλιστοῦς.

Ἀλλ' ὁ πρὶ καλλιστοῦς λόγος τοιοῦτος. ὡς κινῆγε τοῦτον ἀρκυτοῦς ἐγένετο.
 κ εἰς δὲ φημι καὶ ταῦτα εἰς ὅρος καταντήσασαν, ὅπου ἐτύχευεν ἀρ-
 κυτος, θηρῶσαι καὶ καταβρωθῆναι. τοὺς δὲ κινῆγε τοῦτον εἰδόντας μὲν ἦν
 πλὴν ἄρκυτον κοίτην, μετὰ δὲ ὅπως ἂν ὄντων, εἰπὼν ὡς ἡ κόρη ἀρκυτος ἐγένετο.

Περὶ τῆς εὐρώπης.

Ἀσὶν εὐρώπην πλὴν φοίνικος, καὶ ταύρος ὁρῶν μὲν διὰ τῆς θαλάττης ἐκ τῆς
 φ εὐρώπης ἐκρήτην ἀνέκασται. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, οὐτε ταῦρον, οὐδ' ἴππον τοιοῦ-
 τον πέλαγος διανήξαται διαύκαζ, οὐτε κέρην ἐπὶ ταῦρον ἀγρίον αἶα
 εἶναι. ὅ, τε ζῶα εἰς βούλετο εὐρώπην εἰς κρήτην ἐλθεῖν, ὅπως αὐτὸς ἐτέρως
 πτόμενος καλλίστα. ἐπὶ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὁ δὲ. ἀνὴρ κνώσος, ὀνόματι ταῦρος, ἐπὶ λέ-
 μαι τῇ τυρηνίᾳ χώρεα. τελευτᾷ δ' ἐκτύρου ἡρπασειν ἀλλὰς τε κόρας, ἀλλὰ
 δὴ καὶ πλὴν τῶν βασιλείας θυγατέρας εὐρώπην. ἔλεγον οὖν οἱ αἰοί, εὐρώπην πλὴν τῶν βα-
 σιλείων, ταῦρος ἔχον ὥχετο. τοῦτον δὲ γενομένου, πτόμενος πλάσθη ὁ μῦθος.

Περὶ τῆς δουρείου ἵππου, καὶ τῆς τοῖα.

Ἀσὶν ὡς ἀρχαῖοι οἱ ἐν ξυλίνῳ ἵππῳ κατεπόρθησαν πλὴν ἵππῳ, ἐστὶ μὲν θά-
 φ σης ἀρχὸν ὁ λόγος. ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν αὐτῇ. ἵππον κατεπορῶσαι ξυλίνῳ,
 πρὸς μέγεθος μετὰ ὁρῶντων πύλων, ὅπως μὴ ἐλκόμενος εἰσελθῇ,
 ἀλλ' ὑπὸ ῥέχει τῷ μεγέθει. οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐκείνην ἐν κοίλῳ χωρίῳ πρὶ πλὴν πόλιν,
 ὁ ἀργεῖον

ὁ ἀργεῖων λόγος ἐκτελείτο μέχρι τοῦ νῦν· αὐτὸς μολος δὲ ἐλθὼν ὁ σίνων εἰς ἱλι-
 ον· φράζει τοῖς ἱλιεύσιν εἰσηγαγὼν ἐν ἱπποῖν· προσθεῖς καὶ ἐμὴ εἰσελθὼν τοὺς
 ἑλληνας· οὐδὲ παύσαντες οἱ ἴωδες, καὶ τὰς πύλας κλειδόντες, εἰσέποιον ἡ
 ἱπποῖν· ὅω χυμύων δ' αὐτῶν, ἐπεισέρχονται οἱ ἑλλήνες, καὶ ἔτιος ἀλάω ἡ ἰοία.

περὶ τοῦ αἰόλου.

ἐποισὶν ὅτι αἰόλος ἦν κυριεύων πῶν πνυμάτων· ὅς τις ἔδωκεν ὀδυσσεῖ
 λ ἥρως ἀνέμοις ἐν ἄσκησιν· πῶρ δὲ τοῦτου ὡς οὐχ οἶόν τε δῆλον εἶναι πᾶ-
 σιν οἱ μαι· εἰς δὲ ἀσρολόγον γενόμενον αἰόλον, φράσσει ὀδυσσεὺς ὅτι χρὸ
 νους κλειδὸς ἐπιτολαί πινὸς ἀνέμων γενήσονται· φασὶ δὲ ὅτι καὶ χελιδὼν ἱε-
 ρος τῇ πόλει αὐτοῦ πῶρ βεβλήτο· ὅπρ' ὅστις ἀνδρὶς· ὁπλίταις γὰρ ὡς οἱ μαι
 εἶχε, πῶ πόλιν αὐτοῦ φυλάττοντας.

περὶ ἐσπερίδων.

ἐποισὶν ὅτι γυναικὲς πινὸς ἦσαν αἱ ἐσπερίδες· ταύταις δὲ ἦν μῆλα χρυ-
 λ σὰ ὑπὲρ μὴλ' αἶσ', ἦν ἐφύλασσε βοάκων· ἐφ' αὐτὰ μῆλα καὶ ἡρακλῆς ἐσκα-
 πύσκειτο· ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὅδε· ἐσπερος ἦν ἀνὴρ μελήσιος, ὅς ὦκεν ἐν τῇ κρείσ-
 καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἱ ἐκτελείοντο ἐσπερίδων· τοῦτο δὲ ἦσαν οἱς κει-
 λαί καὶ ἡ ἱεραποι, οἱ αὖ καὶ νῦν αἱ ἐν μελήσι· ἐπὶ τοῦτο δὲ ὀνομάζονται χρυσῆ·
 κελιδόνες γὰρ ὁ χρυσός· ἦσαν δὲ ἐκείναι κελιδόνες· μῆλα δὲ κλειδοῖται τὰ πρόβατα
 τα· ἃ πῶρ ἰδὼν ὁ ἡρακλῆς ἐοσκόμμενα πῶρ πῶρ ἀλάτταν, πῶρ ἐλάσας αὐτὸν
 εἰς πῶρ νῶν· καὶ τὸν περιμύα αὐτῶν ἀνόμενα βοάκωντα, εἰσέγαγεν εἰς οἶκον,
 οὐκέτι ζῶντος τοῦ ἐσπερου, ἀλλὰ τῶν παιδῶν αὐτοῦ· ἔλεγον οὖν οἱ ἀνθρώ-
 ποι, ἐθεσμέμεθα χρυσῆ μῆλα, ἃ ἡρακλῆς ἦγαγεν ἐξ ἐσπερίδων, τὸν φύλακα
 ἀποκρίνας βοάκωντα, καὶ ὅθεν ὁ μῦθος προσεγενεσθαι ὅτι.

περὶ κόπης, καὶ βελάρως.

ἀπὸν δὲ περὶ τούτων, ὡς ἔχον ἐκ τὸν χεῖρας ἀνθρώπων ὄντες· πῶς δὲ οὐκ
 φ ἀνθρώπων τὸ ἔργον· τὸ δ' ἀλήθεια, ἔτιος· τῇ πόλει ὄνομα, ἐκτελείται χει-
 εῖα, οἱ δὲ ὦκεν· ἦν δὲ πόλις τῆς νῦν καλουμένης ὀρεσιόδου· ἔλεγον οὖν οἱ
 ἀνθρώποι, κόπης καὶ βελάρως καὶ γύγισ' οἱ ἐκτελούντες χεῖρας, ἐκτελείοντες τῇ
 θεοῖς, αὐτοὶ ἐξέλασαν τοὺς ἑταῖρους ἐκ τῆς δαλμῆς.

περὶ σκύλλης.

ἐργασί' ἡ σκύλλης, ὡς ἦν ἐν τυρηνίᾳ, θηρίον τί· γυνὴ μὲν μέχρι τῆς ὀμφα-
 λ λ· κλυτὴν δὲ αὐτὴν αὐτῇ προσπεφύκασι κεφαλαί· τὸ δ' ἄλλο σῶμα,
 ὅφρα· τοιαύτην δὲ φύσιν ἐννοεῖν πᾶσι ἀνθρώποις· ἡ δὲ ἀλήθεια αὐτῇ· τυρηνί-
 νων ἡσσοὶ ἦσαν· αἱ ἐλπίζοντο τὰ περίχωρα τῆς σικελίας, καὶ τὸ ἰόνιον κέλευθον·
 ἦν δὲ αὐτὸς ἱερεὺς ταχέως τότε, ὄνομα σκύλλα· αὐτῇ δὲ ἱερεῖα, τὰ λοιπὰ τῶν παλαιοῦ
 ὡν συλλαμβάνουσα, πομπὰς ἐργάζετο βρώμα· καὶ λόγος ἦν πῶρ αὐτῇ πολὺς·
 ταύτην πῶρ νῦν ὀδυσσεὺς, σφροδρὸν καὶ λαίρην πνυμάτι χρησάμενος, διέφυ-
 γε· διηγέσκει δὲ ὅτι κερκύρα τῶν ἀλκιμάων, πῶς ἐδίωχεν, καὶ πῶς ἐξέφυγε, καὶ πῶρ
 ἰδίᾳ τῇ παλαιοῦ, ἃ φ' ὅτι προσεγενεσθαι ὅτι μῦθος.

περὶ δαιδύλου.

ἐργασί' πῶρ δαιδύλας, ὡς ἀγέλαματι κατεσκεύαζε πορδύμενα· τὸ δὲ
 λ ἀνδραίεται δὲ αὐτοῦ βαλίζεν, ἀδωάκον εἶναι δοκεῖ μοι γὰρ· τὸ δὲ ἀ-
 ληθές, τοιοῦτον· οἱ γὰρ ἀνδραῖοι, καὶ ἀγέλαμα τοιοῖοι, κατεσκεύα-
 ζον ἀνδραίαις, συμπεφυκταῖς ἔχοντες καὶ τοὺς πόδας· δαιδύλος δὲ ἐστὶ
 διαβεβηκταῖς τὸν ἑκά πόδα· οἱ δὲ ἀνθρώποι ἔλεγον ὀδυσσεῖν τοῦτο τὸ ἀγέλα-
 μα, ὅτι ἐργάζετο δαιδύλος, ἀλλ' οὐχ ἑστῆς, ὡς καὶ νῦν λέγουσιν· εἰς δὲ καὶ μα-
 χημεῖοι ἀνδρὸς γεγραμμένοι, καὶ ἔχοντες ἱπποῖς, καὶ χειμαζομένη αὐτῶν.

f iii

Γερὶ Θινέωσ'.

Στρουΐσι περὶ Θινέωσ', ὡς διεφθόρου ἀρ' πύμα ἦν νομῷ αὐτοῦ. θυκοῦ-
 σι δὲ οἷοι, θηρία καὶ πετεινὰ ταῦτα, ἀρ' παύζονται ἀπὸ τῆς ἱαπέξης ἢ
 Θινέως ἢ δειπνον. ἢ δὲ ἀλήθεια ἔχει ἕλω. Θινός τις ἦν παλαιὸς βασιλεύς.
 γέροντα ἢ αὐτὸν γέγονε, ἢ ἕλως ἀπέλειπεν. οἵ τε ἄρ' ἐκόντες παύσας ἀπέθανον.
 θυγατέρας δὲ ἦσαν αὐτῷ, πυρία, καὶ ἐρασία, αἱ τινὸς τὸν τοῦ πατρὸς εἶον διέ-
 φθειρον. ἔλεγον οὖν οἱ ποιηταί, δύσνηος ὁ Θινός, ὅτι αἱ ἀρ' πύμα, τὸν βίον αὐ-
 τοῦ διαφθείρουσιν. οἱ κ' εἴρωτες δὲ αὐτὸν, Ζήθος καὶ τάλαις ἀστυγέροντες αὐ-
 τῶν, ἑορέου παύσας ἀνδροῦ οὐκ ἀσήμεν, βοηθήσαντες αὐτῷ, τὰς θυγατέρας
 ἔβηλασαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ τὰ χρῆματα σωαυροῖσιντες, ἐπίηροπὸν τινα
 ἠγάγεσαν τῶν θρακῶν.

Γερὶ μήδωσ'.

Εὐρὶ μήδωσ' τῆς εἰσιχθόνης φασίν, ὡς ὁ ποιητὴς βούλοιο, ἀλλ' ἄσπειν
 πλὴν ἰδέαν. ὁ δὲ μῦθος κατὰ γέλασος. πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κούρης γένεσθαι
 βοῶν, καὶ αὐτῆς κωῶα, ἢ ὄρνεν. τὸ δ' ἀλήθες ἔχει ὁδε. εἰσιχθών ἦν
 αἰὲρ Δεφίλος. καὶ διαφθείρωσ' τὰ χρῆματα, πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ
 αὐτῷ, καὶ καὶ ὠραία, μήδω τὸ ὄνομα. ὅς τις δὲ εἶδεν αὐτὴν, ἤραταύτης. ἀρ'
 γυρίω μὲν οὖν οἱ τότε ἀνθρώποι οὐκ ἐμνησκόντο. ἐλίδυσαν δὲ, οἱ μὲν, ἴππων.
 οἱ δὲ, ἑῶς. τινὲς δὲ, πρόβατα. ἢ ὁ αὐτὸς ἐθέλη ἢ μήδω. ἔλεγον ἢ οἱ Δεφίλοι ὁρώντες
 ἀθροίζοντες τῷ εἰσιχθόνι τὸν βίον, ὅτι ἐγένετο ἐκ μήδωσ' αὐτῷ, καὶ ἴππων
 καὶ βοῶν καὶ τάλαι, ἀφ' ὧν ὁ μῦθος προσανειπλάσθη.

Γερὶ Γηρυόνης.

Γηρυόνην φασίν, ὅτι τελέφαλος ἦν. ἀδωάκτον δὲ, σῶμα ῥῆς κεφαλῆς
 ἔχειν. ἦν δὲ τοιόνδε ἔστω. πόλις ὅσιν ἐν τῷ ὠξείνῳ πόντῳ, τεμαρηνία
 καλουμένη. ἦν δὲ γηρυόνης ἐν ταῖς πότε ἀνθρώποις ὀνομαστός, πολούτω
 τε, καὶ ἄλλοις διαφείρων. εἶχε δὲ καὶ βωῶν ἀγέλην βαυμασὴν, ἐφ' ἣν ἐλθὼν ἤρα
 κλῆς, ἀπ' αὐτοῦ μὲν γηρυόνης ἐκτείνον. οἱ δὲ Δεῶμοιοι περὶ λευκομύδωσ' τὰς
 βοῶν, ἐθαύμαζον. ἦσαν γὰρ ἢ μὲν μέγεθος, μικραί. ἀρ' δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τῇ
 ὀσφύϊ μικραί, καὶ σμαί, κέραι οὐκ ἔχουσαι. ὅσα δὲ, μακρὰ καὶ πλατέα.
 πρὸς τοὺς πυθωνομύλους ἔν' ἐλεγον τινὸς, ἤρα κλῆς ταύτης περιήλασαν οὐσας
 γηρυόνης τοῦ ἱμαρῆνου. τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λεγομένου, ὑπέλαβον αὐτὸν ῥῆς ἔχειν
 κεφαλῆς.

Γερὶ Γλαύκην τοῦ Σισύφου.

Λοίπ' ὅτι καὶ οὗτος κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἴππων. ἀγνοοῦντες ὅτι, ἴππων
 βοφῶν, καὶ τῶν οἰκείων οὐδένες ἐπιμελούμενος, καὶ μεγάλως οὐκ αἰσχύνας
 ποιούμενος, ἐπετίβη καὶ ἀπέλιπεν αὐτὸν ὁ βίος.

Γερὶ τέρον Γλαύκην, τοῦ Μίνωος.

Αἱ οὖν ὁ μῦθος παρ' ἑλλήσις. ὡς δὲ τοῦ γλαύκου ἀποθανόντος ἐπὶ τῷ
 μέλιτι, ὁ μίνως ἐν τῷ τύμβῳ κατὰρξε ἦν τοῦ κυρίου πολυειδὲς.
 ὅς ἦν ἐκ τοῦ ἀρ' πύμα. ὅς ἰδὼν σβάκηνται ἐτέρω σβάκηντι πόαν ἐπιθάν-
 ται τεθνεῶτι, καὶ ἀσκήσαντα αὐτὸν, καὶ οὗτος ἢ αὐτὸν ποιήσας εἰς τὸν γλαῦ-
 κόν, ἀνέστησεν. ἔστω δὲ ἀδωάκτον. ἐγένετο δὲ τοιόνδε τι. γλαῦκος πῶν μέλι,
 ἐταράχθη. γοῆς δὲ αὐτῷ παλαιοῦς κινήσεως, ἐλειποθύμωσεν ὁ γλαῦκος. ἀ-
 θύκων δ' οὖν οἵ τε δὴ ἄλλοι ἰαβοί, ἀπὸ δὴ χρῆματα λευκομύλοι, ἀλλὰ δὴ καὶ
 πολυειδὲς. ὅς ἰδὼν πλὴν πόαν ἦν ἐμαθε παρὰ τινος ἰαβοῦ, ὃ ὄνομα ἦν σβάκων,
 καὶ ταύτῃ τῇ βοτάνῃ χρῆσάμενος, ὑγιά ἐποίησε τὸν γλαῦκον. ἔλεγον οὖν τι-
 νες, ὅτι πολυειδὲς ἐν γλαύκην, ὑπὸ μέλιτος θανόντα ἀνέστησεν.

Γερὶ

περὶ γλαυκῶν τοῦ θαλάττιον.

81
 Δεταί ὅτι καὶ ἔχουσιν ὁ γλαυκὸς πόαν φατῶν ποτὲ ἀθάνατος ἐγένετο. καὶ
 καὶ νῦν αὖ τῇ θαλάττῃ οἰκεῖ. καὶ δὲ τῇ πόα ταύτῃ μόνον γλαυκὸν ἐν τυχεῖν,
 καὶ λίαν εὐχεσθῆτες, ὅτε ἀνθρώπων ἐν θαλάττῃ, ἢ ἄλλο τι τὸ χερσαίως
 ζῆν. ἔχει δὲ ἀληθὲς οὐ πῶ. γλαυκὸς ἦν ἀνὴρ ἀλιόδης, ἀνθηρόνιος καὶ γένος. ἦν
 δὲ κολυμβητής, ἐν τούτῳ ὑπερφέρον πάντων κολυμβητῶν, κολυμβῶντος δὲ
 αὖ τῷ λιμένι, ὁρῶντων αὐτὸν ἔν τῇ πόλῃ, αὐτὸς διακολυμβήσας εἰς τινα ὄ-
 πον, καὶ μὴ ὁφθεῖν τοῖς οἰκείοις ὅτι ἡμέρας ἵκανάς, διακολυμβήσας πάλιν, ὥφθη
 αὐτοῖς. πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων ποῦ διέτριβεν, αὐτὸς ἡμερόμενος ἔφη ἐν
 τῇ θαλάττῃ. καὶ συλλείων εἰς αὐτὸν ἰχθύας, ὁπότε χειμῶν γένοιτο, καὶ μηδεὶς τῶν
 ἄλλων ἀλείων ἰχθύς θιβάτω λαμβάνειν. καὶ ἔλεγε τὸ πολίταις, τίνας βέλοιν
 τοῦτον ἰχθύων ἀποκομίσθηναι αὐτοῖς. καὶ κομίζων οὗς αὐτὸς ἤθελεν, γλαυκὸς θα-
 λάσσιος ἐκλήθη. καὶ πᾶσι τυχὼν θείῳ θαλάττῃ, ἀπώλετο. μὴ ἐλθόντος δὲ αὐ-
 τοῦ ἐκ τῆς θαλάττης, ἐμύθυσαν οἱ αὐτοῖ, ὥς ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ, καὶ καὶ μὲν.

περὶ βελλεροφόντου.

Δὸν ὅτι βελλεροφόντην ὑπόπτερος ἰσώσας πῆχαςτος ἔφερον. ἐμοὶ δὲ
 ἰσῶν οὐδέ ποτε δοκεῖ διαβάσσει ἰπτάσσει, οὐδέ ἐπίννται τὰ πτηνῶν
 πτερὰ λάβει. εἰ γὰρ ποτε τοιοῦτον ζῶον ἦν, καὶ νῦν αὖ εἴη. εἴς τινος δὲ φασὶ
 καὶ πῶ ἀμισσοδέρου χίμαιρας ἀνέλπειν. ἦν δὲ ἡ χίμαιρα ὡς φασὶ, ἐμπροσθεν μὲν
 λέων, ὀπίθεν δὲ δράκων, μέσῃ δὲ χίμαιρα. οἷοι δὲ δοκῶσι τοιοῦτον γενέσθαι
 θηρίον, εἶς ἔχον κεφαλὰς. ἀδυνάτων δὲ λείοντα, ἐμοὶ αὖτοφῃ χρῆσθαι. καὶ
 εἴθνη πῶ ἔχον φύσιν πυρὸς ἀποπνέειν, ὡς θόος. ποίαις ὅττι κεφαλῶν τὸ σῶμα ἐπὶ
 κολάθει. τοῦ ἀληθὲς, εἴτ' ἔχει. βελλεροφόντης ἦν φρύγιος ἀνὴρ. καὶ γένος κορίν-
 θιος, κελδος καὶ ἀγαθός. ὃς πολλοὺς καὶ κατακύνάσας μακρὸν, ἐληίζετο τὰ πα-
 ραθαλάσσια χερσὶ. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πατρί τῷ πῆχαςτος, ὡς καὶ νῦν ἵκησιν τῶν
 πολλῶν, ὄνομα ἔχει. μάλλον δὲ δοκεῖ πατρί, ἢ ἰππῶ ὄνομα εἶναι πῆχαςτος.
 βασιλῆος δὲ ἀμισσοδέρου ὥς καὶ τῷ ξανθῷ ποταμῷ ὅρος δὲ ἦν ὑψηλοῦς
 αὐτῷ ὃ ὄνομα τε λμῶς. πρὸς ὃ δὴ ὅρος, προσβάσεις εἰσὶ δύο ἐμπροσθεν ἐκ τῶ-
 λεως τῶν ξανθίων. τρίτη δὲ ὀπίθεν τῇ κελείῳ. τὰ δ' ἄλλα κρημνός. αὐτὸ δὲ
 τῷ μέσῳ αὐτῶν χεῖρας καὶ τῇ γῆς μέγα. ὅτε οὐδὲ καὶ πῦρ ἀναδίδεται. ἐν δὲ
 τοῦτο δὲ ὅστις ἐπὶ τὸν ὅρος, ὃ ὄνομα χίμαιρα. τότε δὲ ἦν ὡς λέγουσιν οἱ προ-
 ροφῆται, καὶ τὰ μὲν πῶν πρόσβασιν οἰκῶν, λέων ἐμπροσθεν. ὀπίθεν δὲ δράκων.
 οἱ δὲ καὶ εἰσιν οἱ τοῦ νομείας, καὶ τοὺς ὑλοτόμοις. καὶ τὸ δὴ καὶ βελλεροφόν-
 τισι ἐλθόν, καὶ ὅρος αὐτῶν ἐπὶ τῇ γῇ. καὶ ἡ τε λμῶς καὶ τῇ κελείῳ, καὶ τὰ θεία ἀπώ-
 λει. ἔλεγον οὖν οἱ προφῆται, βελλεροφόντην ἀφ' ἐκείνου μετὰ πηγάσου, πῶν
 ἀμισσοδέρου χίμαιραν ἀνέλπειν. τοῦτου δὲ γεγονότος, προσεπνευστὰς ὁ μῦ-
 θος.

περὶ γέλοπος, καὶ τῶν ἰσῶν.

Δὸν ὅτι πέλοψ ἦλθεν ἔχων, ἰσῶν ὑπόπτερος εἰς πῆχας, μνηστευσθῆναι
 μῆκος ἰσῶν δὲ μῆκος πῶν οἰνομάου θυγατέρας. ἐπὶ δὲ τὰ αὐτὰ λέγω καὶ
 πῶν τῶν πέλοπος, ἀπὸ καὶ πῶν πηγάσου. εἰ γὰρ οἰνόμαος ἦλθε
 ὑπόπτερος τοῦς τῶν πέλοπος ἰσῶν, οὐκ αὐτὸς πῶν θυγατέρας αὐτοῦ ἐδωκεν
 ἐν δὲ εἰς αὐτὰ αὐτὸν ἀναβίβασαι. εἰ τέον οὖν ὅτι πέλοψ ἦλθεν ἔχων πολλοὺς.
 ἐγὼ γὰρ πῶν δὲ τῶν πολλοῦ ἰσῶν ὑπόπτεροι. ἀρπάζας δὲ πῶν ἵκησιν, ὥς καὶ
 φάσιν, ἀφ' οὗ ὁ μῦθος προσεπνευστὰς ὁ μῦθος.

Γερί φρίξον, καὶ ἑλλης.

Σταροῦσιν ὡς ὁ κελὸς αὐτῷ προῦλεχεν, ὅτι ὁ πατήρ αὐτῷ μέλει θύ-
 ειν· καὶ λαβὼν πλὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ἀναβάς τε ἐπ' αὐτὸν (ὡς αὐτῇ,
 δὲ τῆς θαλάσσης ἀδελφὸν εἰς τὸν δῶξινον πόντον, ὅπδρ' ἔδει δύναιον,
 εἰς ὡς πολλοὶν τὸν κελὸν διαμήχεσθαι, καὶ ταῦτα βασιάζονται δύναιον·
 καὶ ταῦτα στήλα, καὶ ποτὰ, καὶ αὐτῷ καὶ ἐκείνων· οὐ γὰρ πνέουσι τοσούτων χρόνων
 διέμειναν· εἴτα φρίξος τὴν πλὴν σωτηρίαν αὐτῷ φράσσεται κελὸν, καὶ διασώσεται ἡ
 σφάξας, καὶ τὸ δέμας ἀποθήκεται, ὅπως ἐκείνοι αἰήτη· ὁ δὲ, ὅπως ἐκείνῳ
 θυγατρὸς· ὁ δὲ αἰήτης τὴν κόλῳ τὸτε ἐβασίλευεν· ὅρα δὲ, τότε πῶς καὶ τὸ δέμας
 ματα ἀπένεικε ἦν, ὡς ἐβασίλευε ἐκείνον ἡ δίκας θυγατρὸς εἰς κελὸν λαβὼν, ὅπως
 μηδενὸς ἀφίαν πλὴν ἐκείνου θυγατέρας ἐκείνου· ἡ δὲ δὲ πνέουσι ἵνα εἰς γέλων ἐκ
 φύτωσι, χρυσῶ φασιν εἶναι τὸ δέμας τρυτί· εἰ χρυσῶ εἰς δέμας ἦν, οὐκ ἐκείνῳ
 τὸν βασιλέα λαβὼν παρὰ ἀνδρὸς ξένου· λέγεται δὲ, ὅτι καὶ ἰάσων ὡδὶ εἰς κελὸν
 οἶον εἶχε πλὴν ἀπὸ τοῦ ἐσελε, καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ τῶν ἐλλήνων· ἀλλ' οὐδ' ὁ φρίξος
 εἰς τῶς ἀχέεις ἦν, ὡς τε εἰς ἀνελγὴν ἀνελγὴν, εἰς τὴν σμαράγδιον ἦν τὸ κελὸν,
 ἐπεὶ πολλοὶν ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ· εἰς ἡλθὲς, εἰς τῶς ἐχέ· ἀθάμας ὁ εὐλῶς τὴν ἑλλ-
 νοσ, ἐβασίλευσε τῆς φρυγίας· ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίδοπος τῶν χρημάτων, ὅν
 μάλας πρὸν ἡ εἶτο, ὀνόματι κελὸς· ὡς αἰδομένους εἰς ἀθάμας ἀποκτείναι·
 ἐθέλοντας εἰς φρίξον, δηλοῖ εἶχε τῷ φρίξῳ· ὁ δὲ φρίξος κατεσκεύασε ναῦν, καὶ
 ἀνέβη εἰς αὐτῇ χρημάτων πολλὰ καὶ ἡ καὶ ἡ μήτηρ πέλοπος· ὀνόματι δὲ
 αὐτῇ, ἡώς· καὶ αὐτῇ ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων ἐκδόνα ποιῆσαι μὲν χρυσῇ, εἰ-
 θεῖο· ὡς τὴν χρημάτων πᾶν καὶ φρίξον καὶ ἑλλην ὁ κελὸς εἰς ταύτην εἰθέας, ὅπως
 πᾶν· ἡ μὲν οὖν ἑλλην κατὰ τὸν πολλὸν ἀδενήσασα, ἀπέθανεν· ὅς ἦς καὶ ἑλλ-
 ποννοσ ἐκλήθη· αὐτοὶ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς φρίξον, καὶ τοιοῦτον αὐτῷ· καὶ γὰρ
 μεφρίξος πλὴν τῶν κόλῳ βασιλεύει θυγατέρας αἰήτου, οὐδὲς ἐκείνου τῷ
 πλὴν χρυσῇ εἰκόνα τῆς ἡῶς· ἀλλ' οὐχὶ δέμας κελὸν· οὐτως ἡ ἀλήθεια ἐχέ.

Γερί τῶν φόρκυος θυγατέρων.

Αἱ ποτὶ τούτων πολλὰ γέλοιό τδρος φέρεται λόγος, ὡς ὁ φόρκυος εἶχε
 θυγατέρας τρεῖς, αἱ τινὲς αἶα ὀφθον· μὲν ἡ χρυσῇ, ἀλλ' ἡ κελὸς ἐκείνῳ
 πο· τούτῳ δὲ ἡ χρυσῇ, εἰς τῶς αὐτῶν εἰς πλὴν κεφαλὴν, καὶ εἰς τῶς ἐβλε-
 πε· καὶ μᾶλλον αὐτῇ τῇ ἐτέρῳ ἀποδιδύσας τὸν ὀφθαλμὸν, ἐβλεπον πᾶσαι· ἐλ-
 λῶν δ' ὁ πόρσευς ὁ πῶς αὐτῇ εἰς ἡρεμῶς βασιλεία, καὶ τῆς αὐτῇ καὶ χρο-
 σαι εἰς ὀφθαλμὸν, καὶ εἰς τῶς γυνώσκει, φησὶ δὲ εἶναι αὐτῷ πλὴν γοργόν·
 εἰς ἡ μὴ φράσσων, ἀποκτείνει αὐτῆς· αἱ φράσσωναι, φράσσων· ὁ δὲ, ἀπὸ τῶν
 πλὴν κεφαλὴν τῇ γοργόν, εἰς ἀέρας ἦλθε· καὶ εἰς τῶς ταύτην τῷ ἀνέκλῃ, λί-
 θινον εἶχε· καὶ εἶχε δὲ γέλοιό τδρον· τὸν ἀνδρῶς ζῶντα, νεκροῦ κεφα-
 λὴν ἰδόντα ἀποκτείναν· τίς γὰρ αἰώμας τῶν νεκρῶν· ἐγὼ δὲ, τοιοῦτόν τι·
 φόρκυος ἦν ἀνὴρ κυρηνάιος· οἱ δὲ κυρηνάιοι, κατὰ γένος μὲν εἰσιν αἰθίοπες· οἱ κῆ-
 δε ἦσαν πλὴν κυρηνῶν, ἔξω οὖσαν τῶν ἡρακλείων σηνῶν· ἀρῶσι δὲ λιγύνην ποτὶ
 τὸν αὐτὸν ποταμὸν κατὰ καρχηδόν· εἰς δὲ στροφὰς χρυσῇ· εἰς φόρκυος ἐβ-
 σίλυσσε τῶν ἡρακλείων σηνῶν· εἰς δὲ τρεῖς· καὶ ποτὶ τῶς ἀπυχὺ ἀγαλμα ἀθ-
 νᾶς χρυσῇ· καὶ οὖσι δὲ πλὴν ἀθηνᾶν κυρηνάιοι γοργόν, ὡς πόρ πλὴν ἀπὸ τῶν
 θοῶς βεβαίαν, κρήτες δὲ δίκτυον, λακεδαίμονι δὲ, οὐπιν· ὁ μὲν οὖν φόρ-
 κυος ἀποθνήσκει, πρὶν εἰς εἰρὸν ἀναθῆναι εἰς ἀγαλμα· κατὰ λιπε ἡ κῆρας τρεῖς·
 θειῶ· ἀνελγὴν· καὶ μέδουσαν· αὐτοὶ μὲν γήμας εἰς εἰρὸν ἀνέθισαν· δι-
 λόμεναι δὲ πλὴν οὐσίαν, ἐκείνη μᾶλλον ἡρξεν ἡσόν· πλὴν δὲ γοργόν, οὐτε ἀνέθισαν

Περὶ Γαυδώραδ'.

Γερὶ παινώραδ' οὐκ ἀνέκ' ὅς λόγος· ὡς γὰρ ἀναπαλαστήσης ἀναδύ-
 ναι αὐτῷ, καὶ ἄλλοις δ' ἀλάστω· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τοῦτο. παινώρα γυνή
 ἐγλύφω ἐλθόντες, μάστιγι παλυνσία· καὶ ὅτε ὕψις, ἐκρημάτω, καὶ ἐχρί-
 ζο πομπῇ τῇ γῆ· καὶ ὅτ' ἔργον, οὐτως ἔχει· ὁ δὲ λόγος, ὅτ' ἂν ἀμύχανον ἐξάπῃ.

Περὶ μελίων γυνεῶσ.

Αἱ τί φασὶν ἐπιδόξαι, τοῦ πρώτου γένος ἐκμελίας γυνεῶσαι. ἀλλὰ μέ-
 λιος τις ἐγλύφω, καὶ μελίαι ἐκλήθησαν ἀπὸ τούτου, ὡς πῶρ ἐλθόντες,
 ἀπὸ ἐλθόντος, καὶ ἰωνός, ἀπὸ ἰωνος· σιδηρεῖ δὲ καὶ χαλκῇ γυνεῶ, ὅθεν τε
 ἐγλύφω.

Περὶ Ἡρακλέους.

Εἴηται ὡς ἐφ' αὐτῷ ἔχει φύλλα· ὁ οὖν φυμίτησ, εἰ καὶ ἰδιώτης ὑ-
 πῆρχεν, ἐπινοήσας, ἐκασεν· ὁ δὲ λόγος αὐτῷθεν ἐλέχθη ὥς τω.

Περὶ τοῦ κήρυτος.

Εἰς τὴν κήρυτον τὰς λέγειται· ὡς τοῖς Ἰωσὴν ἐκ τ' θαλάττης ἐφοίτα· καὶ
 εἰ μὲν αὐτῷ δοῖν κέρως, ἀπῆρχετο· εἰ δὲ μή, πῶς χόρται αὐτῶν ἐλυ-
 μάνω· ὡς ἡ μάταιον δ' ἀνδρῶν ἐκτίθεαζ τὰς ἐαυτῶν θυγατέρας,
 τίς οὐκ οἶδεν· ἀλλ' ἦν ἀνὴρ βασιλὸς μέγας, καὶ πολλὴν ἔχων διαύαμιν, καὶ
 ναυικὴν πολὺν· ὁ δὲ κατέστρεψε δ' παρθαλκάσπον τ' ἀσπίος ἔλκος, ὅθεν δὲ ἐ-
 κπῶντο· ἐλπίδων δὲ φόρον, ὅν τινας δικασίον καλουσιν· ἀργυροῖσι μὲν οἱ πό-
 τε ἀνθρώποι οὐκ ἐχρῶντο, ἀλλὰ σκῶνσι· προσέταξε ἡ, ὁ βασιλὸς ὅς ὄνομα κή-
 ρτων, πῶν πόλεων τινὰς μὲν, ἰσχυροὺς διδόναι, τινὰς δὲ κέρως· ἦν δὲ βασιλεὺς
 ὅς ὄνομα κήτων, οἱ βαρβαροὶ ἐμάχοντο κήρυτον· πῶν δὲ κήτων κατὰ τὸν
 δέοντα χρόνον, ἀπαιτῶν ἦν δικασίον· ἦ δὲ μή ἀποσιδόντων, ἐκείνου τὸς χό-
 ρως· ὅθεν ἔρχεται δὲ εἰς Ἰώαν, καὶ ὅν χρόνον καὶ Ἡρακλῆος ἦκεν, ἔχων στρατιὰν
 τῶν ἐλθόντων· μεθοῦνται δὲ ἦν Ἡρακλῆα λαομέδων ὁ βασιλὸς, ἀρῆσαι τοῖς
 Ἰωσὴν· ἀποβιβάζει δὲ τὴν στρατιὰν ὁ κήτων, ὡς διπλοῖ· ὑπαινέσαντες δ' αὐ-
 τῷ Ἡρακλῆος, καὶ λαομέδων, ἀντιρροῦσιν αὐτῷ· οὐ γινώσκον, προσανέπαλόν
 ὁ μῦθος.

Περὶ ὕψους.

Εἴηται δὲ πῶρ ὕψους, ὅτε λευγαῖος ὕψους ἦν, ἔχων πενήτησιν κα-
 φαλὰς, σῶμα δὲ οὐ, καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἀνέλοι κεφαλὴν μίαν, ὅσοι ἀναφύε-
 σαι, καὶ τὸν καρκίνον ἐλθόντα, βοηθεῖν τῇ ὕψει· τοιοῦτον δ' εἴη τις
 πείθεται γυνεῶσαι, μάταιός ἐστι· δ' ἀληθὲς ἔχει ἄθε· λέγεται ἦν βασιλὸς.
 ὅθεν δὲ πάντες οἱ ἀνθρώποι κατὰ κώμας· ἦσαν δὲ καὶ βασιλεῖς ἐφ' ἐκείνῳ
 πῶν χερσὶν τούτων· σέτελος δὲ ὁ τῷ πῶρ σέως, εἴη τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρώ-
 ποντατον, πῶς μυκήνην· ὁ δὲ λέγεται, ὅτι ἦθελον αὐτῷ ὑποτάξασθαι· ἐπολέμουν
 οἱ οὖν οὗτοι· εἰ δὲ τῇ εἰσβολῇ τῆς χόρας, ἦν ὁ λέγων πολίχρινον τι κα-
 τέρων, καὶ ἐφρούρουσαν αὐτῷ, πενήτησιν τὰς ἐξέται ἀνδρείοι, οὓς ἐπῆσαν ἐνδὲ
 τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν· ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολίχρινῳ ὕψος·
 πέμπει δὲ ὕψους Ἡρακλῆα, καὶ ἐκπορεύει αὐτὸς δ' ἐπὶ πολίχρινον· οἱ δὲ ἐνδὲ τῷ
 πύργῳ ἐπυρπολοῦντο τοῖς ἐνδὲ τῷ πύργῳ τοξόταις· ὁπότε δὲ τις πληγὴς πέ-
 σσι, αὐτὸ βαινον ὅσοι τὰς ἐξέται ἀνδρείοι, ἐπειδὴ ἀνδρείοις ἦν ὁ προσανημελῖος·
 ἐπειδὴ δὲ σωείητο ὁ λέγων ὑπὲρ τῶν Ἡρακλέους τῷ πολέμῳ, μεθοῦντο ὁδοῖσι
 στρατὸν· ἦλθε δὲ αὐτῷ ἄγων πῶς στρατιὰν, καρκίνος ὄνομα τῷ ἀνδρὶ· μέγας
 πῶς ἰσχυρὸς καὶ πολέμιος, καὶ ὡς τούτῳ ἀντίχρονος πρὸς τὸν Ἡρακλῆα· εἴτα βο-
 θεῖ ὁ ἰόλεως ὁ ἰωκλῆος, ἀδελφεὺς δὲ τῷ Ἡρακλῆϊ, ἔχων στρατιὰν ἀπὸ θη-
 βῶν, καὶ ἦν πεφυκὴς πύργῳ πρὸς τῇ ὕψει, προσελθὼν αὐτῷ προσε, καὶ ὡς

παύτη τῇ διανόμει ἐπὶ ῥῥῳσεν αὐτοῦ ὁ ἥρακλῆς· καὶ πῦρ ἵδραν ἀναιρεῖ, καὶ πῦρ ζῆλον ἀπὸ λισίων· οὐ γλυνομίλῳ, ὁ μῦθος ἀνὲς πλάσθῃ· καὶ γράφουσι πῦρ ἵδραν ἵδρῳ, καὶ δὲ μῦθον ἀνὰ πλάσθῃσιν.

Γερὶ κερβέρου.

Εργασίᾳ ποδὶ κερβέρου, ὡς κύων ἦν, ἔχων ζῆς κεφαλῆς· δῆλον δὲ ὅτι
 λ κῆρ οὗτος ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκλήθη τειχεύμενος, ὡς πῦρ ὁ γηρυόνης· ἔλε-
 γον δὲ οἱ ἀνθρώποι, καλὸς τε καὶ μέγας ὁ τειχεύμενος κύων. λέγεται
 δὲ ποδὶ αὐτοῦ, ὡς ἥρακλῆς ὕψι ἀπὸ ἀνὴρα γλῶ· ἐγλύφω δὲ τοιοῦτον τι· γηρυόνης
 ἔστι τοῦ βουσίν ἡσάν κύνος μεγάλα καὶ νεανικαί· ὄνομα ἣν αὐταῖς, τὰ δὲ
 τῷ μὲν, κερβέρος· τῇ δὲ, ὄρος· πῦρ μὲν δὲ ὄρον, ἥρακλῆς οἱ τειχεύειν πρὶν
 πῦρ λαῖν τὰς βουσίν ἀναιρεῖ· ὁ δὲ κερβέρος σιωπῶν λαοῦνται ταῖς βουσίν· ἐπιθυμή-
 σαι δὲ τοῦ κυνὸς ἀνὴρ μυκηναῖος τοῦνομα μολοῖτο, ὃ μὲν πρῶτον ἦν τῷ δὲ
 εὐδία ἀποδοῦναι δὲ κυνὸς· οὐ βουλομένης δὲ τοῦ εὐδίας, ἀλλὰ πείθει τὸς βου-
 κῆλους, καὶ ὅτι κυνὸς καὶ γηρυόνης ἐν τῇ λακωνικῇ ἐπὶ τοιναύτω οἱ ἀπὸ λαίω
 τινῶν, καὶ ὅτι οὐκ αὐτὸς κύνος θηλείας συμβατεύειν· εὐρυοδίας ὅ, πέμπει ἥρα-
 κλῆς τῷ ζήτησιν τοῦ κυνὸς· ὁ δὲ πᾶσαν περιτὴν πῦρ πελοπόννησον, ἥλασεν ὅπου ὁ
 κύων αὐτῷ ἐμνηύθη· καὶ ἡμετέρας, ἀνὰ γὰρ ἐκ τῶν αἰώνων δὲ κυνὸς· ἔλεγον δὲ
 οἱ ἀνθρώποι, ὅτι ὁ δὲ τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἄδου ὁ ἥρακλῆς, ἀνὰ γὰρ δὲ κυνὸς.

Γερὶ ἀλκίσιδος.

Εργασίᾳ μῦθος ἰακύνθου, ὡς δὲ μέλλοντος ποτε τῷ ἀλκίμου θανεῖν,
 λ αὐτὴν εἰλῶ· ποδὶ αὐτοῦ θάνατον· καὶ ἥρακλῆς αὐτῷ ὕψι πῦρ ὕψι-
 βειαν ἀφελόμενος, καὶ ἀνὰ γὰρ ἐκ τῶν αἰώνων, ἀπὸ τῶν ἀλκίμων· ἐμοῖ
 δὲ οὐκ ἐμνηύειν ἀποθανόντα διακῶσαι τινὰ ἀναβιδῶναι· ἀλλ' ἐγλύετο τι τοιοῦ-
 τον· ἐπειδὴ πελῖαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ ἀνὰ γὰρ ὁ πελῖος εἰδῶκεν
 αὐτὰς, ἔλαμψε δὲ μὲν· ἀλκίσις ὅ, καὶ ταφῆς εἰς φερέας πρὸς ἀλκίμων· ὅ, αὐτὸς
 ἦν αὐτῶν· καὶ καὶ ἐξ ὁμοῦ ἐστὶ τῆς εἰσας, οὐκ ἐβούλετο ἀλκίμων ἀνὰ γὰρ
 ἐκδοτὸν ὕψι τοῦ μὲν ὕψι αὐτῶν· ὁ δὲ, πολλὰν ζῆλον παρὰ καὶ ἴσως τῷ πῦρ πό-
 λιν ἐπερπῶλε αὐτοῦ· ἐπεξίω δὲ ὁ ἀλκίμων, ἔχων καὶ λοχαγὸς νύκτωρ, συ-
 νελήφθη ζῶν· ὁ πελῖος δὲ ἀνὰ γὰρ ἀπέκτεινεν αὐτόν· πυρομῆν δὲ ὁ ἀλκίσις ὅτι
 μέλει ἀναιρεῖσθαι ἀλκίμων δι' αὐτῷ, ὕψι αὐτῶν· ἐκ πῦρ παρὶ δὲ αὐτοῦ· ὅτι
 ἀλκίμων ἀνὰ γὰρ ὁ ἀλκίσις, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει· ἔλεγον οὖν οἱ ἀνθρώποι,
 αὐτοῦ εἰς ἀλκίσις, ἐκείνην δὲ πῦρ ἀπέκτεινεν ἀλκίμῳ· τοιοῦτο μὲν τοῖς ἐκ γλύφω
 ὡς ὁ μῦθος φησὶ· καὶ τῷ πῦρ καὶ τῷ πῦρ, ἥρακλῆς ἦκεν, ἀπὸ τῶν ἐκτινῶν τό-
 πων τὰς διομήδους ὅ, παρὰ τῶν ἐκείσε πορδύμενον ὕψι αὐτῶν· ὁ δὲ
 εὐδίας δὲ ἀλκίμου πῦρ συμφορὰν τῆς ἀλκίσιδος, ἀνὰ γὰρ σέμενος ἥρακλῆς,
 ἐπὶ τῇδε ταῖς ἀνὰ γὰρ, καὶ πῦρ ζῆλον αὐτοῦ διαφθείρει· καὶ τὰ μὲν λά-
 φυρα, τῇ αὐτοῦ ζῆλον ἀνὰ γὰρ· πῦρ δὲ ἀλκίσις, τῷ ἀλκίμῳ παρὰ δὲ αὐτοῦ·
 ἔλεγον οὖν οἱ ἀνθρώποι, ὡς ἐν τῷ ἥρακλῆς, ἐκ τῶν θανάτων ἐξ ὕψι αὐτοῦ πῦρ ἀλ-
 κίσις· τοῦτων γνομίμων, ὁ μῦθος προσεπλάσθῃ.

Γερὶ ζήλου.

Στορεῖν ἄλλοι τε καὶ ἡσίοδος, ἐπὶ καθάρῃ δὲ τῷ γὰρ τῶν θηβῶν ἐπεί-
 λισαν· δοκοῦσι δὲ οἱ καθάρῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦς λίθους ἔστι τῷ γὰρ
 λος αὐτομάτως ἀναβαίνειν· δὲ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὁ δὲ· καθάρῃ οὐκ
 αὐτοῖς ἐγλύετο, καὶ ἀπὸ πείκῃς μισθῶ· ἀνὰ γὰρ δὲ οὐκ ἐστὶν ὅτι οἱ
 ἀνθρώποι· ἐκείνου δὲ οἱ ποδὶ ὅτι ἀμφίονα, καὶ εἰς τῶν βούλοιτο ἀκούσαι αὐ-
 τῶν, ἐργάμενος εἰργάζετο ἔστι δὲ ἡσίοδος· ὁ μὲν τοῖς λίθοις ἀκροώμενοι ἵσαντο.

δύλωτοσ' οὗτω οἱ ἀνθρώποι ἔλεγον, λύρα ἢ τείχεσ' ἐκτίσθῃ.

Γερὶ τοῦτο.

Ἀπὸ πῶς ἰδὲ ἐκ γυναικὸς βούη γελόνειναι, καὶ ὕψις ἡσυχασαν, ὅτε ἀρ' οὐδ'
 φ ὅτε τῆς θαλάσσης εἰς ἀλγυπτον ἀδικέσθαι. ἢ ἂν ἀληθὲς, ἔχει ὧδε. ἰδὲ,
 βασιλείας τῶν ἀργείων ἦν θυγάτηρ. ταύτῃ οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως τιμὴν
 ἔδωκεν, εἰ, ἰέρειαν εἶναι τῆς ἀργείας ἤρατο. αὐτὴ ἔκλυος γαυνοῦσα, καὶ δει-
 σάσατο τὴν πατέρα καὶ τοὺς πολίτας, ἐφυγὼν ἐκ τῆς πόλεως. οἱ δὲ ἀργεῖοι
 κατὰ ξυτήσιν ὕψιόν τε οὐ πῶς ἀνδρῶν συλλαμβάνοντες, εἰς δεσμοῖς εἴχον. ἔλε-
 γον δὲ, ὅτι ὡς πῶς βούη οἱ ἡσυχασαί, διαφύγει εἰς ἀλγυπτον. οὐθα ἀδικησάντων,
 τίκτει. ὅθεν ὁ μῦθος προσανέπαλάσθῃ.

Γερὶ μηδείας.

Ἀπὸ ὧς ἀφ' ἑλθούσας τοὺς προσβυτέρους, νέους ἐποίησεν. ἐχλὺτο δὲ τοιοῦ-
 φ τον. μηδεία πρῶτῃ τοιοῦτον ἀνδρῶν δούρε, ἀνὰ μὲνον καὶ λυσιπλοῖα ποιῆσαι
 ταῖς βίχαις καὶ μέλαινας. ὅν ὃν χεῖρονται, ἐκτὸς πολιὰς ἔχον, μέλα
 νας βίχας ἐποίησεν φαίνεσθαι. πύριον δὲ πρῶτῃ μηδεία ὕψιόν τε. ἐπύριον δὲ τὸν
 ἐκδομὸν εἰς τὴν πρῶτην, ἵνα μή τις μάθῃ τὴν ἰσθμῶν. ὅνομα δὲ ἦν ὅτι πρῶ-
 ματι, παρ' ἑλθούσας. οἱ γὰρ ἀνθρώποι ταῖς πυρκαϊαῖς ἐγίνοντο καὶ φῶς τῶν, καὶ
 ὑπὸ τῶν τοῦ. ἐκ δὲ τούτου, ὁρῶντες πῶς παρ' ἑλθούσας, λείβεται, καὶ εὐλα, καὶ πῦρ,
 ἐδόμουν ὡς ἔπειτα τὸν ἀνθρώπου. ὁ δὲ πελίσσας ἀνθρώπου γέροντος καὶ ἀδελφῆς,
 πύριον χρώμενος ἐτελεύτησε.

Γερὶ ομφάλης.

Ἐγχετο ὡς λατρεῖ ἡρακλῆος ταύτῃ. ὁ δὲ λόγος μάταιος. ὅτε ὃν ἡρ' ἀ-
 λ κείνη καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ δεσποζέειν, ἐχλὺτο τὸν δὲ τι. ὁ μ-
 φάλη ἦν ἱεροδένου θυγάτηρ λυσιπλοῖα βασιλείας. αὐτὴ ἀκούσασα πῶς
 ἰσθμὸν ἡρακλῆος, προσεβλήθη ἑρᾶν αὐτοῦ. ἡρακλῆος ἀποκρίσας, ἔρωτι ἐλάω
 αὐτῇ. γυνὴ δὲ ὕψις αὐτῆς ὑπὸν λαομήδην. ἡ δὲ μῆνος δ' αὐτῇ, ἐποίησεν ὅτι προ-
 σάτῃ ἢ ομφάλη. οἱ δὲ δούρεσ, ὑπέλαβον λατρεῖν αὐτὴν αὐτῇ.

Γερὶ τῆς κέρκας, τῆς ἀμαλθείας.

Ἀπὸ ὧς ἡρακλῆος τοῦτο ἔφερε πᾶντα ἔχει, ὅτε οὐ ἐγίνετο αὐτῷ ὅσα ἐβ-
 φ λη. ἢ δὲ ἀλήθεια ἔστω. ἡρακλῆος ἀποκρίσας καὶ βουατίαν, κατὰ ἰσ-
 λάου τὴν ἀδελφίδα. κατὰ λυσιπλοῖα πεσέσας εἰς τὴν πᾶν δούρε. οὐδ' ἦν
 πῶς γυνὴ καλὸν μὲν ἀμάλθαια, ὡραία καὶ καλὴ. ὁ δὲ ἡρακλῆος ἡδύμηνος αὐτῇ,
 ἀπὸ τῆς χρόνον ὕψις ἔστω. ἰδὲ λαός ὃν βουατίαν φέρων, ἐπινόησεν πῶς ἐμπαλῆν τὴν
 ἀμαλθείαν εἰς κέρκας καὶ μὲν αὐτὴν ἀνέλεσθαι. ὅτε ἦσ' ἐμπαλῆς, εἰ τι ἦν ἐλάνων ἐ-
 τῶ ἡρακλῆος. ἔλεγον δὲ οἱ στυγερῆς μοι, ἡρακλῆος εἰς κέρκας ἔγωγε τῆς ἀμαλθεί-
 ας, ὅτε οὐδ' ὠνεῖτο ὅσα βούλοιοτο εἰς αὐτῇ. ὅτε οὐδ' ὁ μῦθος προσανέπαλάσθῃ.

Γερὶ Ὑακίνθου, διήγημα.

Ἀπὸ τῆς ἀμικλαίων ἦν μείρακλον ὡραῖον καὶ καλόν. εἰς ὅτε ἔστω εἰς δὲ Ἰλ-
 υ ἀπὸ Μῶν. εἰς δὲ καὶ ὁ ζέφυρος. καὶ ἀμφω κατέστησεν τῇ μορφῇ. καὶ ἐλ-
 υ πῶς ἦν ἀφ' ὧν ἔχον ἐκ τῶν τοῦ. ἐξέδωκε μὲν ὁ ἀπὸ Μῶν, ἔπειτα δὲ ὁ ζέ-
 φυρος. μέλη μὲν ἦν τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ἡδονή, φόβος δὲ τὰ παρὰ τούτου καὶ
 ταραχή. εἰς πῶς πρὸς τὸν δούρε καὶ μείρακλον, καὶ ζέφυρον ἐπὶ τὴν ἑλάνων πᾶσ'
 ὅτε ἔστω πρὸς πόλεμον. μετὰ ταῦτα ἦν γυναικίαν τῷ μείρακλῳ, καὶ τιμω-
 ρία παρὰ ζέφυρος. δίκος ἦν ὁ πρὸς πῶς ἀνέρεσιν ἐκείνου διακονήσας. ὑπὸ τού-
 του μὲν ἀφ' ἐκείνου, ὅτε ἐκείνου δὲ ἐκείνου. καὶ ὁ μὲν, ἐκείνου δὲ οὐκ ἦν
 ἔργον ὑπομνήματος ἀφ' ἑκείνου πῶς συμφορὰν, ἀλλὰ εἰς ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς μείρακλον

γίνεταί, καὶ τοῦτο μαθεύεται. λέγουσι δ' ὅτι καὶ τῆς προσηγορίας ἐν φύλ-
λοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον.

Περὶ μαρσύου, διήγημα.

μαρσύας ἀγροΐκος ἦν. πίνεται ὁ οὗτος μουσικός. ἐμίσησεν ἀθανᾶς δὲ
αὐτοῦ. οὐκ ὀλίγον γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ καλίου. ἡ πηγὴ πλὴν εἰκόνα δε-
ξαμένη, καὶ συμβαλὴν εἰσάγει. οὐ πῶς δὲ ἐρεμνίων τῶν αὐτῶν, ὁ μαρ-
σύας ὑψίσταται. προσέτι ὅτι τοῖς χεῖλεσιν αἰετῶν αὐτοῦς ὁ περιμήν. οἱ δὲ,
ἦ δὴν θεία διδάσκει, καὶ ἄκοντος τῶν χρωμάτων. τέχνην ὁ μαρσύας ἐκείνην ἔ-
πλυνε δαυμάμιν. καὶ χωρεῖ μὲν καὶ τοῖς μουσῶν, χωρεῖ δὲ καὶ τὰ ἀφ' ἑλάνος. λέγων
οὐδὲ θέλει εἶναι λοιπὸν, ἀλλ' μὴ παλενεκτίσῃ τοῦ δαίμονος. ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλο-
σοφίᾳ νικᾷται, καὶ καὶ δέμας μὲν πλὴν ἦσαν ἐκ δύνει. εἰδὼν ἐπὶ ποταμὸν ἐν
φρυγίᾳ, μαρσύας ὄνομα τῷ ποταμῷ. καὶ ἔλεγον οἱ φρύγες, ὅτι τὸ ροῦμα εἴς τιν
ἐξ αἰμάτων ἐστὶ τοῦ μαρσύου.

Περὶ φάωνος.

φάωνι βίος ἦν, πρὸς πολλοὺς εἶναι καὶ θάλατταν. πορθμὸς ἦν θά-
λασσα. ἐκλήμα δὲ οὐδὲν παρ' οὐδενὸς ἐοικέναι. ἐπεὶ καὶ μέθοις ἦν,
καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχετο. θαύμα ἦν τοῦ τόπου παρὰ τοῖς
λεσβίοις. ἐπαινεῖται ἄνθρωπον ἢ θεόν. ἀφροδίτην λέγουσι πλὴν θεόν, καὶ ὑπε-
ρῶς θεόν ἀνθρώπου γυναικὸς ἢ δὴ γεγενημένος, τῷ φάωνι διαλέγεται περὶ
πολλῶν. ταχὺς ἦν ἐκείνος καὶ θεράπευσται, καὶ διακομίσει, καὶ μηδὲν ἀποι-
τῆσαι. τί οὖν ὡς τοῦτο ἢ θεός, ἀλλ' αἰετὶ φασὶν ἄνθρωπον, καὶ ἀμείβεται
πρὸς τὴν καὶ καὶ τὴν γέροντα. οὗτος ὁ φάων ἐστίν, ἐφ' ᾧ εἰς ἔρωτα αὐτῆς ἡ
σαπφώ πολλὰ καὶ αἶμα ἐποίησε.

Περὶ λάδωνος, διήγημα.

δοξε τῇ γῇ, λάδωνι τῷ ποταμῷ πρὸς σιωπῶν ἐλθεῖν. καὶ ἐπεὶ σιωπῶν
ἦν ἀλλήλοισι, κύει μὲν ἡ γῆ. τίκεται δὲ ὑδάτιν. ὡς δὲ ἐκείνην ὁ πύ-
θιος, καὶ ἔρῃ κατὰ τὴν ἐρασὸν πρὸς κέρην. ἀλλ' ἡ δάφνη πλὴν σιωπῶν
ἐξίλει. δάφνην οὖν εἶπαι, καὶ εἰσάγει το. πρὶν δὲ ἀπειπεῖν ἐν τῇ φυγῇ, παρὰ
καλῆν πλὴν μητέρα αὐτῆς πάλιν αὐτῷ εἶπω ποιῆσαι, καὶ τηρεῖται οἷα γελῶν
ταῖς ἡ μὲν οὖν ὡς ἐπεί, καὶ πλὴν δάφνην εἶχεν ἐν αὐτῇ. κατὰ δὲ καὶ μέρος
ἐκείνο, οὐδὲν ἀνέπιδε φυτόν. καὶ παρὰ πεσὼν αὐτῷ κατὰ πλὴν ἀκμήν τοῦ
ἔρωτος ὁ θεός, οὐκ εἶχεν ὁ πῶς ἀποστῆ τῷ φυτῷ. ἀλλ' αἰετὶ καὶ λαμβά-
νοντο, καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ λοιπὸν ἐκρημάτο. λέγεται δὲ καὶ ὁ τείπορος, οὐκ αὐτῷ
τῆς δάφνης ἰσχυρὰ κατὰ βοιωτίαν ὡς τοῦ χείμαρος.

Περὶ Ἡρα.

Ἡρᾷ θυγατρὶ αὐτοῦ πλὴν ἡρᾷ ἡ γαῖα. καὶ διατοῦ καὶ παρὰ γυν-
αῖ αὐτῇ τεταγμένην ἀγοισί. ὁ δὲ τόπος τῆς ἑορτῆς, ἀμείβεται, καὶ
χρῶμα λαλῶν. ἀπὸ δὲ τῆς ἀμείβης εἶναι αἰετὶ πλὴν ἰσχυρὰ. ὅτι δὲ εἶχεν
ἄλλοι τοῦ νεῶ. καὶ ἐρὸν, ἐξω τοῦ ἄετος. ἡ καὶ εἰς ποταμὸν ὁ χρόνος φέρων πλὴν ἑορ-
τήν. ὁ δὲ νόμος ἀπὸ τῶν βοῶν οὐκ ὄντων, ἐχέτω. ἀλλ' ἐσπορίσθη πλὴν ἀπο-
ρίαν ἢ ἱερεῖα, μήτηρ οὐσα νεανίσκων, ἀπὸ βοῶν τῷ χήματι γλυομνίω. ἐπεὶ
τοῖσι τὸ παρὰ τῶν βοῶν, παρὰ τῶν παύσων ἐχέτω, εἶπω κατὰ τὸ ἀγαλ-
μα, μετὰ ἀπὸ τῆς τοῦ πόνου, καὶ εἶπω καὶ φασὶν ἢ θεός. ὕπνος ἦν ὁ αὐτὸς, καὶ
τοῦ βίου πέρας γλυόμενος.

τίλος, τῷ περὶ ἀπίστων ἰσχυρὰν παλαμφά-
του, χρυσίμου σιωπῶν καὶ γαῖας.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΤΟΥ ΡΟΝΤΙΚΟΥ, ΑΛΛΗΓΟΡΙΑΙ ΣΟΦΟΤΑΤΑΙ, ΚΑΙ ΕΙΔΙ-
ΚΟΤΑΤΑΙ, ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ ΕΙΡΗΜΕΝΑ, ΚΑΙ
ΑΥΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΥΤΟΥ ΒΛΑΣΦΗΜΗΣΑΝΤΩΝ.

ΕΓΑΣ ΑΨ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΕΠΟΣ ΑΨΩΝ, Ο ΜΗΡΩ ΗΨΑΤΑ ΠΕΛΛΕΨ ΠΕΡ
ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΩΝ ΟΛΙΓΩΡΕΑΣ. ΠΑΝΤΗ ΓΨ ΗΨΕΒΗΣΑΝ ΕΙ ΜΗΔΕΝ ΗΛΛΗ-
ΓΩΡΗΣΑΝ. ΙΔΡΟΣΥΜΜΟΙ ΜΥΨΟΙ ΚΥ ΘΕΟΜΑΧΩΝ ΧΕΜΟΝΤΕΣ ΑΠΟΝΟΙΑΣ,
ΔΙΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΙΩΝ ΜΕΜΗΝΑΣΙΝ. ΩΣΤΕ ΕΨ ΤΙΣ ΑΨΩΛΙ-
ΛΟΣΟΦΟΥ ΨΕΥΔΕΙΑΣ ΜΗΔΕΝΔΟΣ ΑΨΩΤΙΣ ΕΨΕΒΟΔΟΥΝΤΟΣ ΑΛΛΗΓΟΡΕΜΟΨ
ΨΟΠΟΥ ΝΟΜΙΖΟΙ, ΗΨΑΤΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΕΙΡΗΩΔΕΙ, ΣΑΛΜΩ-
ΝΔΕΣ ΑΨ Ο ΜΗΡΟΣ ΕΨΗ ΚΑΙ ΤΑΙΝΤΑΛΟΣ ΑΨΕΛΑΨΟΝ ΓΛΩΨΑΝ ΕΨΧΩΝ ΑΨ-
ΕΨΤΗΝ ΝΟΣΟΝ. ΩΣΤΕ ΕΨΜΟΙ ΧΕ ΚΑΙ ΣΨΔΟΡΑ ΣΥΜΒΕΒΗΚΕ ΘΑΥΜΑΖΕΙΝ, ΠΩΣ Ο ΕΙΣΙ-
ΣΤΕΨΜΩΝ ΒΙΟΣ ΟΨΑΨΙΣ ΚΑΙ ΤΕ ΜΥΨΕΣΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΨΞ ΕΨΤΟΨ ΕΨ ΤΟΙΣ ΠΕΡ ΤΕΩΝ ΠΡΟ-
ΨΕΨΟΨΜΟΣ ΕΨΡΤΟΙΣ, ΨΨΩ ΠΛΩ Ο ΜΗΡΕΙΚΗΝ ΑΨΕΒΕΙΑΝ ΕΨΗΚΑΛΙΣΤΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΩΣ, ΨΨ
ΕΨΑΓΓΕΙΣ ΛΟΓΩΨ ΔΨΞ ΣΨΜΑΤΟΣ ΑΨΩΝ. ΔΨΨΥΣ ΓΨ ΕΨ ΠΡΩΤΗΣ ΗΛΙΝΕΙΑΣ ΤΑΙ ΗΨΠΙΑ ΤΨ
ΑΨΡΤΙΜΑΘΩΝ ΠΑΨΩΝ, ΔΙΔΑΚΤΑΚΑΛΙΑ ΠΑΡ ΕΨΕΨΩΨ ΤΨΘΩΤΕΙ, ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΨΕ-
ΨΩΤΕΡΑΝΩΜΕΛΟΙΣ ΤΨΣ ΕΨΕΙΝ ΑΨ ΤΨ ΗΨΑΤΑ ΠΔΡΕΨ ΠΟΤΙΜΩ ΓΑΛΑΚΤΙ ΤΨΣ ΨΨΧΕΨ
ΕΨ ΠΑΡΔΩΜΕΝ. ΑΨ ΓΨ ΜΥΨΩ, ΔΨ ΕΨΕΨΩ ΣΥΜΠΑΡΕΨΗΚΕ, ΚΑΙ ΗΨΤ ΟΛΙΓΟΝ ΑΨ ΑΨΩΡΑ-
ΜΥΨΩ. ΤΕΛΕΨΟΙΣ ΔΨ ΕΨΑΚΜΑΖΨ, ΚΑΙ ΚΨΡΟΣ ΨΔΕ ΕΨΣ ΑΨΧΨ ΓΨΡΩΨ, ΑΨ ΛΑΨ ΠΛΩ ΣΨ
ΜΥΨΟΙ ΔΙΨΩΜΕΝ ΑΨ ΤΨ ΠΑΛΙΝ. ΚΑΙ ΧΨΘΩΝ ΕΨ ΠΨΡΕΨΣ Ο ΜΗΡΩ ΠΑΡ ΑΨΟΙΣ,
ΟΨ ΤΨ ΒΨΞ. ΔΨ ΨΩΝ ΣΑΦΕΨ ΟΨΜΑΙ ΚΥ ΠΑΨΙΝ ΔΨΘΗΛΟΝ, ΨΔΕ ΜΙΑ ΚΨΛΙΣ ΕΨΑ-
ΤΩΝ ΜΥΨΩΝ ΤΨΣ ΕΨΕΙΝ ΕΨΑΨΕΨΗΤΑΙ. ΗΨΑΤΑΡΑΨ ΚΥ ΠΑΨΙΝ ΨΣ ΑΨΝ ΔΨΟΥΣΑΝ ΛΨΨΙΝ.
ΕΛΙΔΕΨ ΠΡΩΤΗ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΨΤΗΝ ΕΨΔΨΨΑ, ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΗΨ ΤΨΞΑ ΠΔΡ ΤΨΣ ΙΔΙΑΨ
ΔΨΨΕΒΕΙΑΣ ΚΕΚΡΑΓΕΦΩΝΗΝ. ΟΨΚ ΑΨ ΕΨΩ ΧΕ ΘΕΟΙΨΙΝ ΕΨΟΥΡΑΨΟΙΣΙ ΜΑΧΨΙΜΗΝ.
ΚΨΨΟΙ ΟΨ ΨΗΨ ΜΕΝΕΨΨΟΜΕΝ ΙΨΦΑΡΨΖΕΙΝ. ΟΨΟΣ ΜΕΝ ΕΨ ΨΕΨΩΨ ΔΨΞ ΤΨ ΕΨΩΝ ΗΨΘΙ-
ΕΨΩΤΑΙ ΨΔΨΣ, ΑΨΦΑΨΕΨ ΝΔΨΜΑΤΙ ΨΕΨΑΝ. ΩΨ ΔΨ ΠΟΨΕΨΩΝΟΣ ΕΨΜΨΨΑΝΤΟΣ ΑΨΦΙΝΔΙ-
ΩΨ, ΨΕ ΜΕΝ ΟΨΡΕΑ ΜΑΚΡΕΑ ΚΑΙ ΨΛΗ. ΤΑ ΑΨ ΤΑ ΔΨ ΨΨΕΡ ΗΨΡΑΨ ΑΨ ΤΙΣ ΕΨΠΟΙ. ΨΕΨΕ-
ΤΟ ΔΨ ΕΨΝΙ ΘΡΩΨ, ΕΛΕΨΙΞΕ ΔΨ ΜΑΚΡΩΝ ΨΛΥΜΠΟΝ. ΟΜΟΨΩΣ ΔΨ ΑΨΘΝΑΨ ΠΑΡΕΨΑΝΑΙ.
ΟΑΨΜΕΨΕ ΔΨ ΑΨΧΛΩΨ, ΜΨ ΔΨ ΕΨΑΨΕ ΤΨ. ΑΨ ΤΨΧΑ ΔΨ ΨΩ, ΓΑΛΛΑΔΨ ΑΨΘΝΑΨΝ. ΔΨΝΑΨ
ΔΨ ΟΨ ΨΑΨΕ ΦΑΨΜΕΝ. ΟΨ Η ΔΨ ΑΨΡΨΕΜΙΣ ΕΨΙ, ΗΨΤ ΨΡΕΑ ΙΨΧΨΑΨΑ, ΗΨΑΤΑ ΤΨΨΕ ΤΨΝ
ΠΕΡ ΜΗΚΕΤΟΝ, ΗΨ ΕΨΨΜΑΨΘΟΝ, ΤΕΡΨΜΕΛΨ ΗΨΨΕΨΟΙΣΙ, ΚΥ ΩΚΕΙΑΨ ΕΛΑΨΟΙΨΝ. ΑΨ ΨΨ
ΓΑΡ ΨΨ ΙΨΟΥ ΚΑΙ ΗΨΑΤΑ ΚΨΝΟΝ ΨΨΔΡ ΑΨΨΑΨΑΝ ΙΨΡΟΨΡΕΨΨΩΣ ΤΕΘΕΟΛΟΓΨΤΑΙ, ΤΨ
ΔΨ ΚΑΙ ΛΕΓΨΝ. ΜΑΚΡΩΨ ΨΕΔΙ ΑΨΘΝ ΕΨΝΤΕΣ, ΚΑΙ ΑΨΘΨΙΤΑ ΜΗΘΕ ΨΧΩΝΤΕΣ, ΨΨ Η ΔΨΑ
ΩΨ ΤΨΡΩΨ ΕΨΩΝ ΚΥ ΡΕΨΑ ΨΩΝΤΕΣ. ΟΨ ΓΨ ΟΨΤΟΝ ΕΨΔΨΣ ΟΨ ΠΨΨΣ ΑΨΘΠΑ ΟΨΤΟΝ.
ΤΟΨΝΕΚ ΑΨΑΨΜΟΝΕΨ ΕΨΙ, ΚΥ ΑΨΑΨΑΤΟΙ ΗΨΛΕΟΝΤΑΙ. ΤΨΣ ΨΨ ΤΟΥΤΟΨ Ο ΜΗΡΟΝ ΑΨΕΒΗ
ΛΕΓΨΝ ΤΟ ΛΜΨ. ΨΔΨ ΚΨΨΙΨΕ, ΜΕΓΨΨΕ, ΚΕΛΑΨΕΨΕΨ ΑΨΘΕΨΝΑΨΩΝ. ΕΨΕΛΙΟΣ Ψ, ΨΨ
ΠΑΨΝΤ ΕΨΟΡΑΨ, ΚΥ ΠΑΨΝΤ ΕΨΑΚΨΨΣ. ΚΑΙ ΠΤΑΜΟΙ ΚΥ ΓΑΨΑ, ΚΥ ΟΨ ΨΨΕΝΔΡ ΘΕ ΗΨ-
ΜΩΝΤΑΨ, ΑΨΘΡΩΠΩΨ ΤΨΝΨΑΘΟΝ ΟΨΨ ΚΨ ΕΨΨΟΚΩΝ ΟΨΜΨΜ. ΨΜΕΨ ΜΑΨΤΥΡΕΨ ΕΨΞ
ΤΨ Ο ΜΗΡΨ ΨΕΨΕΨΕΨΟΨ ΠΡΟΑΨΡΕΨΕΨΩΣ, ΔΨ ΠΑΨΘΕΨΙΝ ΨΨΑΨΕΨΟΨ, ΕΨΑΨ ΝΕΩΚΩΡΗ Ψ
ΣΑΜΟΝΙΟΝ, ΕΨΕΨ ΚΨ ΑΨΤΟΣ ΨΞΙ ΘΕΨΣ. ΕΨ ΔΨ ΑΨΜΑΘΨΣ ΤΨΝΕΣ ΑΨΟΙ ΠΛΩ Ο ΜΗΡΕΙΚΗΝ ΑΛΛΗΓΟ-
ΡΕΙΑΝ ΑΨΝΟΨΑΝ, ΟΨ ΔΨ ΕΨΣ ΤΑ ΜΥΨΙΑ ΤΨ ΕΨΕΨΣ ΣΨΔΨΑΨ ΗΨΑΤΑ ΒΕΒΗΨΑΨΙΝ, ΑΛΨ ΑΨΒΑ
ΑΨΕΨΨΕΨ ΑΨΤΟΨ Η ΤΨ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΕΨΨΙΣ ΕΨΡΕΨΠΨΑ, ΚΥ Ψ ΦΙΛΟΣΟΦΩΣ ΕΨΘΕΨ ΕΚ ΕΨΔΨ-
ΤΕΨ, ΟΨ ΜΥΨΙΚΩΨ ΔΨΚΕΨ ΨΑΛΨΑΨΑ ΠΡΟΨΑΨΕΨΜΨΖΟΥΨΙΝ, ΟΨΤΟΙ ΜΕΛΨ ΕΨΡΕΨΨΑΨΑΝ. ΨΜΕΨ
ΔΨ ΟΨ ΤΨ ΑΨΕΒΗΛΩΝ ΕΨΞΨ ΠΕΡ ΨΡΑΨΝΤΗΡΕΨΩΝ ΗΨΝ ΙΨΜΕΘΑ, ΣΕ ΜΕΝ ΨΝ ΨΨ ΝΟΜΩ ΤΨ ΠΟΙΗ-
ΜΑΤΩΝ ΠΛΩ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΙΨΝΔΨΜΕΝ. ΕΨΡΕΨΦΘΩ ΔΕ ΚΑΙ ΨΑΛΨΩΝ ΟΨΛΑΞ Ο ΜΗΡΟΝ ΣΥ-
ΝΟΦΑΨΤΗΣ, ΑΨΔΨΞΟΝ ΑΨΡ ΤΨ ΙΔΙΑΨ ΠΟΛΙΤΕΙΑΨ ΨΨ ΦΥΓΑΨΔΗ ΠΡΟΨΨΕΨΜΨΩΝ, ΛΔΨΚΩΨ
ΕΨΕΨΟΙΣ

ἐρείδεις ἀδελφεμύλον καὶ πολυτελεῖς μύρω, πῶς κεφαλὴν διὰ βροχῶν. οὐδ' ἐπι-
 κοῦρες φροντὶς ἡμῖν, ὅς τῃς ἀσέμνου πῶδ' ἐπὶ τοῖς ἰδίαις κήποις ἡδυνῆσ' ἡγερόν
 ἔστιν, ἃ πασὶν ὁμοῦ ποιητικὴν ὥς πῶδ' ὁλέθριον μύθων δέλεαρ ἀφοσιούμενος.
 πρὸς οὐς μέγα δὴ τι σενάξας, εἴποιμ' αὐτὸν ὁλόως, ὡ πόποι. οἶον δ' ἦν γε-
 οὐς βροτοὶ αἰπύωνται. καὶ δ' ἐπικρότατον ἀρχὴν ἐκείνους τῶν παρ' ἐαυ-
 τοῖς δογματῶν ἔχοντες ὁμηρον, ἃ φ' οὐ τὰ πᾶσι τῆς ἐπιστήμης ὠφέλιμη, ἢ
 πῶδ' ἐπὶ τὸν ἀχρεῖς εἰδὼν ἀσεβεῖς. ἃ μ' ἔπειδ' ἐπὶ ἐπικυρόν καὶ πᾶσι τῶ-
 νος, αὐτὸς ἔβρισκε λέγειν. νῶϊ δ' ἀνὰ καὶ ἴσως μικρὰ καὶ σωτομα πῶδ' ἐπὶ
 τῆς ἀλληγορίας τεχνολογήσει. ὡς δὲ γ' αὐτὸ τοῦνομα καὶ λίαν ἐν τῷ μῶσ
 ἐρημύλον, ἐλέγχει πῶς διώκειν αὐτῆς. ὅ γ' ἄλλα μὲν ἀγροῦντος ἴσως, ἢ τε-
 ρα δὲ δὴν ἐπὶ σμᾶντων, ἐπὶ νύμφης ἀλληγορίας καλεῖται. καὶ θάπ' ἀρχίλο-
 χος μὲν ἐν τοῖς θρακικοῖς ἀπειλημύλον δεινούς, ἢν πόλεμον ἐκείνους θάλασ-
 σιν καλύδωνι, λέγων δὲ πῶς. Γλαυκὸς ὄρεα βαθυῖς γ' ἡδὴ κύμασι τειρέσ-
 σεται πόντος. ἃ μὲν δ' ἄκρὰ γύρεον ὄρεων ἴσται νεφες. σῆμα χειμῶνος.
 κεχρῆναι δ' ἔβρισκε πῶς φόβος. ἐν ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ μὴ τῇ ληνῶν μελοποιῶν
 διόρυστον ἀλλοποιοῦνται. τὰς γὰρ τυραννίδας ἔβρισκεν χειμῶν προσεμίζει
 καὶ τασιματι. θαλάσσης ἀσωτέτην νῆ τῶν ἀνέμων τῶν. ἢ μὲν γὰρ εἴθ' ἐν
 κύμα κυλινθεται, δ' αἰθ' ἐν. ἀμύνει δ' αὐτὸ μέσον ναὶ φορέμεθα (ὡς μελαί-
 να χειμῶνι μοχλοῦντες μεγάλῳ, καλὰ. παρὰ μ' γ' αὐτὸς ἴσται πῶς ἔχει.
 λαῖφος ἢ πᾶν ζῴον ἡδὴ καὶ λακίδες μεγάλα καὶ αὐτό. γολαῖς δ' ἄγ-
 κυραι. τίς οὐκ αὐτὸν ἐκ τῆς προῆς χύσης πῶδ' ἐν πόντον ἐκείνους, αὐ-
 ορῶν πᾶσι ζοῶντων θαλάσσιον εἶναι νομίσαι φόβον. ἃ μ' οὐχ οὐ πῶς ἔχει.
 μύρσιος γὰρ ὁ δὴ λούμνός ἐστι, καὶ τυραννικὴ κατὰ μετὰ ληνῶν ἐγρο-
 μύνη σύστασις. ὁμοίως δὲ τὰ ἐπὶ τοῦτου ἀνιπτόμνους, ἐτέρωθεν πῶς λέγει.
 τοῖς δὲ οὐτὸν κύμα τῶ προτῶν νέμωσιν ἔχει. παρ' ἐξείδ' ἃ μ' πῶν πᾶσι αὐ-
 τῶν. ἐπεὶ καὶ νῶς ἐμβάινει. καὶ τὰ κῶρος ἐπὶ τῶν ἀλληγορίας ὁνησάτων.
 θαλάσσης. καὶ τὰ πᾶσι τῶν ὄρεα τοῖς τυραννίδας ἐπὶ τῶν καλῶν, πελα-
 γοῖς χειμῶνι ἐκείνους. καὶ μὴν ὅτι οὐκ ἀνέκων ἐπὶ τῶν φρόνημα, καὶ σο-
 βαρῶς γυναικὸς ὑπὸρρηφανίαν ὁνειδίζων, ἢν ἐπὶ τῇ σκιρτῶνται νοῦ ὥς
 ἢ πᾶσι ἢ ἀλλοποιοῦν οὐ πᾶσι λέγων. ἢ ὡς θρηνην, τί δὴ με λοξὸν ὁμῶς βλε-
 ποντα, νηλεὲς φάλαγγες. δὴ κέλες δὲ μὲν οὐδὲν εἶδ' ἐναι σφόν. ἢ οἱ τοὶ καλῶς μὲν
 αὐτοὶ ἢ χαλινὸν ἐμβάλοιμι. ἢ νῆας δ' ἔχων, ἢ σφίφοι μ' ἀμὲν τῶν μακρὰ σφόν.
 νῶς ἢ λειμῶνές τε βόσκονται καὶ φά τε σκιρτῶσαι παύλεις. δεξιὸν ἢ ἢ πᾶσι πείρη
 οὐχ ἔχεις ἐπεμβάτην. καὶ καὶ ὁλόλου μακρὸς αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐκείνους τῶν πα-
 ρὰ θρηνην τε καὶ σφίφοις ἢ ἀλλοποιοῦν. ἢ πᾶσι ὁλόλεις ἐκείνους πᾶσι ὅλην
 τοῦ προῆς μακρὰς τε μνησάσασθαι φύσιν. ἢ μ' οὐδ' αὐτῶς ὁμῶς ἀμὲν βόλοις
 ἐπὶ ὅ τε καὶ ζήτου μῶν ἐπὶ τῶν ἀλληγορίας ἀνιπτόμνους, ἐπὶ ἀρχῇ
 ἐν ἴσται ἢ μὲν τ' ἐρμηνείας παρὰ δὲ ὅτε ἐπὶ. ἐπὶ οἷς ὁδὸς ὅς τὰ πᾶσι καὶ
 μάχης καὶ ἐκείνους φησὶν, ὡς ὅτε πᾶσι μ' καλὰ μὲν γὰρ ἡδὴ καλῶς ἔχων
 ἐν, ἢ μὲν δὲ ὁλόλεις ἐπὶ καλῶν τῶν καλῶν τῶν. ἢ μ' ἢ ἀνιπτόμνους ἢ γ-
 ωρῶν. δ' ἢ νῶς μὲν, μάχης. πᾶσι ὁμῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἀλλοποιοῦν προῆς τ' ὁ δὴ
 λῶν ἐπὶ ἐπὶ τῶν. ὅπῃ δ' ὁδὸς ὁδὸς μὲν αὐτῶν τῶν αὐτῶν ὅ τ' ἀλλοποιοῦν
 ἢ ὁδὸς, ἢ γὰρ ὁδὸς δὲ οὐδὲ παρὰ ὁμῶς, τί παθόντες ὅσα φάλαγγες ἔχων δὴ
 θεῶν, δ' ὅτε τοιαύτην ἀπολογίαν δεραπέυσμον. τῶν δὲ μοι γλῆσσι τ' ἢ ἢ ἢ

ρων ἢ τῶ ὁμηρικῶν ἐπὶ τῶν τόξοις. ἐπὶ ἐκείνῃ ῥα φησὶ αὐτὸς λέγειν ἐπιστήμης ἐπι-
 δεικνύειν τὰ παλαιὰ θεῶν ἢ ἀνθρώπων. ὁ γὰρ ἴναι μακρὸς αἰεὶ καὶ βέλτερος
 φησὶν, ὅθεν τῆς πρώτης αὐτὸν ἀρχὴν πέφικται. πολὺς δ' αὖ τῶ θρυλλέται περὶ
 τῆς ἀπόλλωνος ὀργῆς λόγος, ὅτι τοὺς οὐδὲν αἰτίους ἑλληνας, οἱ μάλιστα ἀφ' ἑν-
 τος ἰσοὶ παρὰ νάλασσαν. καὶ οὐτως ἀδικῶς ὄσιν ἢ τοῦτο μῆνισ. ὡς θ' ὁ μὲν ὑβρί-
 σαις χρύσῃ ἀγαμέμνων, οὐδὲν ἐξείρετον ἐπαίειν. ὁφείλων εἴπερ ἡ δίκη κα-
 λαοθήναι. οἱ δ' ἐπιβοήσαντες, λίθισθαι δὲ ῥῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἀποινα,
 τῆς ἀγνωμοσύνης τοῦ μὴ πεισμοῦ γέγονας παρὰ νάλαμα. πάλιν ἔγω-
 γε, πλὴν ὑπολελημμένην ἐπὶ τοῖς ἐπεσιν ἀλήθειαν ἀκριβῶς διαθήσας, ὅτι ἀπὸ λ-
 λωνος ὀργὴν οἱ μὲν ταύτην, λοιμικὴν δὲ νέσου κακόν. οὐ γὰρ ἐπεμπίον ἀλλ' αὖ-
 τόμακτον φθορὰν συστάντος τότε, καὶ πολλὰ καὶ ὡς τε καὶ μέγα τῶν ἀνθρώπων χρύ-
 σων ἐκ νέμεας. ἦν ἀνθρώπων βίον. ὅτι μὲν γὰρ ἴναι αὐτὸς ἀπὸλλων ἡλίω.
 καὶ θεὸς εἰς οὐσὴν ὀνόμασι κασιγμένη, σφίσι δ' ἡμῶν ἐκ τῶν μυθικῶν λόγων
 οὐς αἰ ἀπὸ ῥήτοι τελετὰς θεολογοῦσι, καὶ δὲ δημῶδες αὐτὸν καὶ παρὰ θρυλόν με-
 νον. ἡλίου ἀπὸλλων. ὅθεν γὰρ ἀπὸλλων ἡλίου. ἡ κεῖ βωται δ' ἢ παρὰ τούτων ἀπὸ
 δειξίσι καὶ ἀπὸ πολλοῦ ὄρω, περὶ πόσιν ἰσορῶν ἀνθρώπων δίδω. γὰρ τ' ἔγω γε πλὴν ἐπι-
 πλέων ἐπερὶ σάμην, καὶ ἀκαίρως λόγου περιττὸν ὑπερθέσθαι μῆκος. ἐκείνο δ' ὅ-
 τι καὶ τῆς ἡμετέρας ἐκείνης ἀναγκαῖον εἶπεν ὁ παρὲς. ἀφ' ἡμῶν, ὅτι καὶ καὶ ὁμηρ-
 αὐτὸς ὄσιν ἀπὸλλων καὶ ἡλίου. ὅθεν δ' ἢ λέγειν ἐθέλει σκοπεῖν τις ὅτι ἀπὸ
 τῶν ὀργῶν τῶν ἐπιθέτων γινώσκον. ἀμέλῃ φοῖβον αὐτὸν εἰώθε σιωπῶν ἴνα
 μάξιν. οὐ μὰ Δία οὐκ ἀπὸ φοῖβης ἦν λητοῦς φασιν εἶναι μῆτερας. σιωπῶν γὰρ
 ὁμηρῶ τοῖς παλαιῶν ἐπιθέτοις χρῶνται. τὰ δ' ἐκ μῆτερας, ὅτι αὐτοὶ τοῖς ὄλως
 παρὰ αὐτῶ. φοῖβον δ' ἀπὸ τῶν ἀκρίτων λαμπρῶν αὐτὸν ὀνομάζει. ὁ μόνον ἡλίω
 προσόν, ὅτι οὐ καὶ ὀνόμασι ἀπὸλλων. καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνην εἰκός ὄσιν ἀναέρ-
 γησι ὁ μόνον εἶναι τῆς ὅτι ὑπερβορέων ἀπαρχὰς ἐπὶ δὴ λον εἰσκαύσης, ὅτι ἡ-
 λ' ἐστὶν ἐν τῇ ἐκείνης, ὅτι ἐκείνην ἐραζόμενος. γὰρ τῆς ἡλίου, ὁ ὅθεν θεὸς
 ἀφ' ἑσῶν τῆς ἡμετέρας γῆς. ὡρῶν ἐπιγείων γεωργός. ἀκαίρως ἐφίσεσθαι τῇ γῇ
 χερσὶν αὐτῶν, καὶ παρὰ τὸ ἀπορῶν τε, καὶ ἀπορῶν, ἀμνηστὴ καὶ καὶ γὰρ
 γίαν ἔργων, αἵ τος ἀνθρώποις ἐν ὀμίῃ. λυκὴ γλῶσσῃ τῇ προσσηρόθυσε αὐτόν. ὅτι
 ὡς ἐκ λυκίᾳ γλῶσσῃ. ἔξω γὰρ τῶ ὁμηρικῶ ἀναγνώσεως ὅθεν ὁ νεώτερος μῦ-
 θος. ἀλλ' ὡς περὶ οἱ μὲν τῇ ἡμερᾷ ἡμετέρας ὀνομάζει πλὴν δ' ἡρ, ὡρῶν, ὅτι
 ὄσιν ὀρθρον, οὐτὼ λυκὴ γλῶσσῃ προσσηρόθυσε ἦν ἡλίου, ἐπειδὴ τῇ καὶ πλὴν ὀρ-
 θρον ὡρῶν λυκῶν, αὐτὸς ὄσιν αἵ τος. ἢ ὅτι ἐν λυκῶντα γλῶσσῃ, γὰρ τῆς
 ἦν αἰαντόν. ὅρος γὰρ ἐπὶ τοῖς χρόνους διασφαμῶν ἡλίου ἐκ μέρους τοῦ ὀρθρου
 δια. καὶ μὴν χρυσάορον αὐτὸν ὀνόμασεν, οὐχ ὡς ὑπερβορέων χρυσάορον
 αὐτοῖς οἰκον γὰρ ἀπὸλλωνι ὁ ὅλον. οὐ γὰρ τῆς γὰρ ὁ θεός. ἀλλ' ἐπειδὴ παρὰ ὅ-
 αὐτοῖς ὄσιν χρυσῶν μάλας δ' ἐφίσε ὀρθρου οἰκεν, ὀρέσθαι πρὸς πόντον ἐπὶ θεῶν τῶ
 ἡλίω, ὅθεν τὰς ἀκρίτων ἀπὸ χρυσάορον. ὅθεν οἱ μὲν καὶ τῇ θεομαχίᾳ ποσειδάων
 ἵσταται διαμειλόμενος. αἰεὶ γὰρ ἀπίστος ἔχθρα πυρὶ καὶ ὕδατι. τῶν δ' οὐ φοι-
 ῶν ἐκείνην πρὸς ἀλλήλα φῶσιν ἀπὸ κληρωμένων. ὅθεν γὰρ ὁ ποσειδάων ὕδα-
 τος ὡς ὕλη, καὶ περὶ πλὴν πόσιν ὅθεν ἀπομασμένος, ὅθεν αὐτὸς πάλιν μάχῃ τοῖς
 διαπύροις ἀκρίτοι τοῦ ἡλίου. πρὸς γὰρ ἀπὸλλωνα ποίαν ἔχει πρὸς φασιν ὅθεν
 ῥετὼν ἀπεχθῆσθαι. ταῦτα γὰρ ἴναι εἰρήσιν, ἀπὸ τοῦ ποτε ἦν αὐτὸν ἀπεφνέ-
 μην ἡλίου ἀπὸλλωνι. καὶ τί πειρῶμενος καὶ ταπεινάζειν. αἱ λοιμοὶ καὶ νόσοι πλὴν
 μέγιστη

μέγιστον ἔχουσι τῆς φθορᾶς πρόσφατον ἐν ἡλίῳ. ὅταν μὲν γὰρ ἡ ἡμέρα αὐ-
 γή μαλακῇ καὶ προαίκα δι' ὀκράτου τῆς ἀλέας ἡσυχῇ διαβάλλεται, σωτή-
 ριον ἀνθρώποις ἐπιμειδᾷ φέτος. αὐτοὶ γὰρ καὶ διαπυρος ἐκκαίεται, νοση-
 ροὺς ἀπὸ γῆς ἀτμούς ἐφέλκεται. καί μινοντα δὲ τὰ σώματα καὶ ὅτε πῦρ ἀή-
 ρη τοῦ πῦρ ἐχόντος ἵππην νοσοῦντα, λοιμικῶς παύσειν ἀναλῶνται. τῶν
 δ' ὀξέων συμφορῶν, αἵ πονοὶ μὲν ὑπεσῆσαν τοῦ ἀπὸ λῶνα. δι' ἀρρῶδην τοῖς
 αἰφνιδίοις θανάτοις ἐπὶ γράφων τὸν θεόν. φησὶ γὰρ, ἐλθὼν ἀργυρόφρο-
 νος ἀπὸ λῶν ἀρτὴ μεσιφῶν, οἷς ἀγανόις βελέεσσιν ἐπιχόμενος κατέπεφεν.
 Ἐπειδὴ πῦρ αὐτὸ μὲν καὶ ἐν αὐτῶν ὑφίσταται τῶ ἀπὸ λῶν ἐν ἡλίῳ, ἐκ
 δὲ τοῦ ἡλίου τὰ τοιαῦτα τῶν παθημάτων σωίσαται, φυσικῶς ἐπέσχε
 τῶ λοιμῶ, ἐν ἀπὸ λῶνα. καὶ ὅτι καὶ ὅν καιρὸν σωέβαινε τοὺς Ἑλλήνας ἐν
 τῶ λοιμῶ νοσῶντες ἦν ὁ καιρὸς, ἡ δὲ πειράσθαι διδάσκων. ὥς τε οὐκ ὀρ-
 γὴν ἀπὸ λῶνος ἀλλ' αὐτομάτῳ φθορὰν ἄλλος εἶναι ἐ συμβεβηκός. αὐτί-
 κα τῶν ἡμερῶν ἐ μῆκος εἰς πλῆθος ἀμετρίαν ἐκτείνοντο, ἐλέγχει τὸν ἀκ-
 μιν τοῦ θεοῦ. ὅτε τ' ἡμεῖς μακρὰ πέλονται. μία γὰρ ἀπὸ τῆς ἀγαμέ-
 μνονος ἀφίσταται ἡδὲ τὸν ἀχιλλεύως ἀπὸ πλοῦν ἔξοδον ἡμέρα παρκατείνεται.
 καὶ ἐ μείζον οὐδ' ὀλέληκα. ἡλίῳ γὰρ ἀνέμονται βοῶντες πύτνια ἡμέ-
 ρε μῆν ἐπ' ὅκα ἀνὸς ῥάος ἀέκοντα νέεσθαι. χρεὼς πίσινα τῶν ὑπολειπο-
 μένων ὥρων οὐκ ὀλίγον οἶμαι μέρος. αἱ δὲ μεταξὺ πράξεις εἰς ἐκτὸς ῥά-
 δίασ' μερίζονται. καὶ πρώτῃ μὲν, ἡ ἡδὲ δυνάδι μάχῃ, πολλὰς ἀσφαλαδί-
 ας ἐκτείνων ἐμπόριον ἔχουσα. μετ' αὐτὴν δὲ, ἡ παρὰ τοῖς Ἑλλησποδίοις τείχεσι.
 καὶ τῶν πρὸς τὴν μετὰ τὴν ναυσι μάχην, ταῖς ἀχρὶ τῆς ἀναγείας τοῦ
 παύσεως. καὶ τῆς δι' ἐκείνων ἀχιλλεύως ἔξοδον. πλὴν ὁ μῶν τὸν ἀντιθέτον οὐ-
 τὼ πολλὰ ὄντα τῶν ἔργων, οὐκ ἀπίστος ἡ θέρεος ὥρα πεποίηκεν. αἱ τε νύκτες
 ἡμεῖς χερσὶ. πῶς ἂν αὐτὴν ἐπὶ λῶν ἐκπῶν ταῖς ἀχρὶ καὶ ἐπὶ νυκτε-
 ρούτοις ναυσὶν. οὐδ' αὖ ἀνὰ λῶν συρίγων τ' ἐνοπή, ὅτε τοῦ βαρβαρικῶς ἔξα-
 τεύματος ἐπαινημὲν ἔξω. σιβάσ' γὰρ ἀλεεινὴ καὶ ἔξατόπεδον τοῖς πολεμοῦσι
 χερσὶν ὡς ἐπὶ πέτρῃ, πῶν δ' ὑπὲρ ὧν ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰσιν. ὥς τε οὐκ αἱ ἐκπῶν
 πῶν πόλιν ἐκλιπὼν αἱ μετ' ἀσφαλείας διέτριβον, ἐλθὼν αὖ ἡδὲ τῇ θα-
 λάτῃ, γυμνά τὰ ἔξα τεύματα κατέβησαν. πῶς δὲ τῶν κατὰ συμμαχίαν
 ἐλθόντων οὐτὼ εἰς ἰοκλῆδαν ἔκτιστος ἦν, ὥς παρ' ὧν ἐφεισθῆναι τοῖς
 πολεμίοις, καὶ μάστιγος τῆς ἰδίας ὑπὲρ κειμένης, ὅρους δουλομύρου, καὶ ρεί-
 θρα ποταμῶν ἀπειρά πηλαζούσης. ἐκρήγνυται γὰρ ἀπὸ τῶν κατὰ μέρη λα-
 γόνων. τῆς δὲ πᾶσι πόρος τε, κέρησός τε, ῥοδὸς τε. Γρήνικός τε, καὶ αἰσι-
 ποσ, αἰὶός τε σκάμφορος. καὶ σιμόεις, οἱ δὲ ἰχθὺς τῶν ἀπὸ οὐρανοῦ φέροντων
 ὑετῶν ἰχθυοὶ ἐπὶ αἶον ἦσαν ἐκλιμνάσαι. φέρε δ' οὐκ ὑπὸ αἰαιθρίας τοῖς
 βαρβαρίοις ἐπὶ ἀσύνφορον ἐλέσθαι, τί ποιῶν αἱ τὴν τίνος. οἱ πάντες φρο-
 νήσει διαφύγοντες Ἑλλήνων ἐπὶ λεξάμενοι τοὺς ἀρίστους, ἡδὲ πῶν κατὰ
 σκοπὴν νύκτωρ ἀποπέμπονται. ἵν' ἐκ τοῦ κατὰ ῥῶσιν τι τηλικούτων ὠφε-
 ληθῶσιν, ὅπως βλάβη διαμαρτόντων ἀπίνται. νιφετὸς γὰρ εἰς, καὶ χει-
 μερίων ὑδάτων ἐπομβρία, ῥαδίως αὐτὸς ἀμφοτέρους κατέκλυσε. ἐπὶ μὲν ἂν
 αὐτὴν νομίζω πῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἔξοδον ἡδὲ πῶν μάχην, οὐκ ἄλλου τι-
 νος εἶναι καὶ σιμῶν, ἡ θέρεος. ἀπὸ γὰρ ἀναπαύεται πόλεμος αἱ χερσὶν,
 καὶ πῶν πρὸς ἀλλήλους ἐκ χειρὶ ἀγούσιν. οὐδ' ὅλα διωάμενοι βασιλεύειν,
 οὐτε τὰς πολεμικὰς ὑπηρεσίας φέρειν. πῶς γὰρ, ἡ διώξαι ῥαδίον, ἡ φυγεῖν.

50 205

γουὸ ἀγνοοῦ μὲν, ἢ ὅτι πῶς ἀπὸ πρώτης γονῆς σιωπῆσαν ἐνδεχόμεναι εἰσὶν οὐκ αἰσχροῦ
 ἢ μὲν, ἢ ὅτι πῶς ἀπὸ μετῶν ὑπερβολῆς τοῦ διαστήματος· ἐκλυομένου τοῦ ἡφύφου
 τῷ διεργοντι μέτῳ, καὶ τοῦ ὅτι τοιοῦτον ὅστις ὁφθαλμοῦ ὁ μῆρον ἐκ τῆς ἰδί-
 ας πολιτείας συγκαταμένει πλάτων, οὐτω λέγων· ἔτι δὲ τῶν κύκλων αὐτοῦ
 αἰωθεῖν ἐφ' ἐκείνου βεβηκέναι σειρήνα συμπεριφερομένην φωνὴν ἰείσαν ἀα-
 τον· ἀπατῶν δ' οὐκ αὐτῶν, μὲν αἰσμονίαν συμφωνεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ
 ἐφείσας ἀλέξασθαι, ἐπεξελάτων ὅπως κατὰ τάξιν οἱ πλάτωντες ἀσπρῶς
 ὁδολοῦσιν, ἐπείγει πῶς ἐκείνου φθόγων· ἑαυτοὺς δ' ἐπὶ τὸν αὐτὸν οὐδὲν
 φθόγῳσι σιωπῶν ἀρμονίαν προσέχουσιν, διακτῶς ἄλλος ἀπὸ ἄλλου· διὸν αὖ
 εἴη γνώριμον ὡς οὐκ ὁφθαλμὸς οὐδ' ἀφ' ὁφθαλμοῦ ὅστις οὐκ ὁφθαλμὸς· ἀρχὴ δὲ ταύτης τῆς
 εὐφροσύνης ὁ μῆρος, ἐπὶ τῶν τῶν ἡλικίᾳ ἀκτίνων ἀλλοτριῶς ἐλθὼν· προσέχων δ' ὅτι,
 φερόμεναι ὅτι τοῦ ἀέρος, ἐκλαγῆσαν ἰδίαν αἰσθῆσιν πῶς φωνήν· τὰ κρινὰ δὲ
 τῶν φθόγων παρὰ τῆς, ὡς ἡ δὲ ἰδίαν αἰσθῆσιν τοῦ λόγου μετέβη· προσέχων,
 ὁ δ' ἡγεῖται νυκτὶ οἰκῶς· οὐ γὰρ ἀκέραιον φῶς· οὐδ' ἀμείνως ἀχλὺς μελαίνης
 ὑψίσταται ἢ τοῦ ἡλίου· νυκτὶ δ' αὐτὴν ἐξέλασαν ὁποῖα χυθὼν ἔωθεν ἐν τοῖς
 λοιμοῖς τοῦ θεοῦ ἐπιπροσέειν, τῷ δ' ἡμέρας φέγει· πῶς γὰρ μὴν τοξάζειν
 ἐσπυρμένης ἀπὸ μῶν· ἐξέτ' ἐπειτ' ἀπολύειν ἐν μὲν δ' ἰὸν ἔηκεν.
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο· ἐν γὰρ οὗτω δὲ ἐργὴν ἐτόξευεν, ἐφύσ
 ἔειπε τοῖς τι βωσκομένοις ἐστίναι ἢν βιάλλοντα· νῦν δ' ἀλλοτριῶν ἐν ἡλίον, εἰ-
 κῶπως ἀπὸ αὐτοῦ πῶς φεραὶ τῆς λοιμοῦς ἀκτίνων ὑψίσταται· καὶ μὴν
 εὐαργέταρον ἐπιφέρει μὲν τοῦτο σημεῖον ἐπὶ τῶν· οὐ γὰρ αὖ μὲν πρῶτον ἐπὶ
 οὐκ αὖ κύνες ἀφ' οὗς· οὐ γὰρ οὐτως ἀκέραιον ἢν παρὰ τῆς ἀπὸ λ-
 λαντος ἐργῆς τὰ ἀλλοτῶν τῶν ζώων· οὐδ' αὖ ὁ θυμὸς ἀφ' ὁφθαλμοῦ ἡμῶν οὐκ ἐκ-
 μαζεῖ καὶ κύνες, ὡς δὲ θρακικὴν ἀφ' ὁφθαλμοῦ ὁ μῆρον κατεφανίσταται· λέγω
 δὲ, ἢν ἀμεινολίτην ζωῖον αἰῶ καὶ κατὰ τοιοῦτον τινὰς λήρουσ φληνα-
 φούντα· ὁ μῆρος δὲ καὶ σφόδρα φυσικῶς, πῶς πῶς τὰ λοιμοῦ τῶν παρὰ τῆ-
 μάτων σιωπῶν ὅτι τούτου παρὰ τῆς· αἰ γὰρ ἐμπειρίαι, ἰατρικῆς τε καὶ
 φιλοσοφίας ἐχρυσται δι' ἀκέραιον παρὰ τῆς ἡλικίας, ἐγνωσται ὅτι τῶν λοιμοῦς
 νόσους, δὲ λεινὸν ἀπὸ τῶν τεκνῶν τῶν ζώων ἀρχόμενον· κατ' ἀμεινολίτην πρὸς φα-
 σίς ὅστις ὁδολογῶς, ὡς τ' ἀλλοτῶν πρὸς ἢ λεινὸν εἶναι· τῆς τε γὰρ διαίτης ἢ
 ἀκέραιος θηρῶν· δι' ἡν ἀταμίως σιτίων τε καὶ ποτῶν πιμαλόμενα δια-
 φθείρεται, μηδενὸς λογισμοῦ πῶς ὡς δὲ πῶς ἐργὴν χαλινούωντος· ἐπειθ' αὖ
 καὶ μάλλον ἀλλοτῶς ὅστις, οἱ μὲν ἀνθρώποι μεταρσίους τοῖς ἀναπνοαῖς ἢν κα-
 θαρῶτατον ἔλκοντες αἶρα, βρεθύντορον ἀλλοτῶνται τῷ πᾶσι· τὰ δ' ὡς
 γῆς ἐρρίμυθας ζῶα, τοῦ νοσώδους ἐκείνου ἀτμοῦ ἀμαρτέστον ἔλκε· πᾶ-
 ν γὰρ μὴν ἀλλοτῶς οὐκ ἐν ἀρτίαις ἡμέραις πῶς ἀπαλλαγὴν τῆς νύκτος διδῶ-
 κεν, ἀλλ' ἐν περὶ αἴσ· ἐν νύκτα μὲν ἀπὸ τῶν ὡς τοῦ κῆλα θεοῖο· μάστιγα
 γὰρ ἐν τῇ παρὰ τῆς πείρας γνώριμον ὅτι τοῦ ὅτι, κρείσμοι τῶν σωματικῶν
 παθημάτων, αἰ πρὶν αἰ γίνονται ἢ ἡμερῶν· λυτὴ δ' ἀχλὺς τῆς νύκτος·
 χεῖρων γὰρ αὐτῶν ἐπὶ διακτῶς δικαίωτατος κενταύρων, ὅς πασι μὲν ἐκείνου
 σοφία· περὶ δὲ ἢν πῶς ἰατρικῆν, ὅπου γνώριμον αὐτῶν φασι εἶναι καὶ
 ἀσκληπιόν· προσέθηκε δ' ἀχλὺς τεραπείωντι φυσικῶς ἀλλοτριῶς θεῶν
 ἢραν· τῷ γὰρ ὡς φρεσὶ θῆκε θεὸς ἀνθρώπου λεινός ἢραν· δύο γὰρ ὅντων κατὰ τῶν
 φυσικῶν τῶν πνιμωτικῶν σοφίαν αἰθέρας τε καὶ ἀέρος, ἢν μὲν δία, πῶς πυ-
 ρῶν φαμὲν δῖαν· ἢ δὲ ἢραν, μετ' αὐτὴν ἢ ἀπὸ μαλακώτερον σοφίαν, διατῶν
 καὶ θῆλυ· τὰ δ' ἀκέραια πῶς τοῦτο διακτῶς μετὰ μὲν ὡς ὅτι· νῦν δ' ἀπὸ

γρηγοῦσάν ἐπεῖν, ὅτι τοῦ πάλας θολεροῦ διαχυθέντος ἀέρος, αἰφνιδίως
 διεκρίθη τὸ συμβαλόν. οὐδὲ γὰρ ἀλόγως λαδικώλεον εἶπε πλὴν ἥρων· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 συμβεβηκότος· ὅτι τῇ νυκτὶ προσεοικυῖεν ἀχλὺς, ὃ λυγρὸς ἀέρς τὸ καθαρώ-
 τερὸν ἐλάμπρυνεν. εἴτ' αὖτε ἐν τῆς νόσου τῇ ἐλληνικῇ πλῆθους, ὅς πλὴν σω-
 θῆναι τοῖς ἀπὸ πηλαγμοῖς οὐδὲν ἐβόη· λέγω δὲ τοὺς ὀνομαζομένους ἀπὸ τοῦ πα-
 μούς τε καὶ καθαρούς. οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἀλάλματα ἔβαινον. δι-
 κείδ' μοι καὶ ὁδυσσεὺς εἰδὲν ἄλλον, ἢ εἰν ἥλιον ἰάσκεσθαι, δι' ἧς προσήνεκον
 θυσιῶν· ἀμείλει πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰάσκεσθαι. ἡμεῖς δ' ἡέλιος κατέ-
 δυν, καὶ ἐπικνέφας ἦλθε, δι' ὃ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς. πέρασ-
 γάρ ὅστις τῆς αὐτοβείας ἢ οὐσίας· εἰς ἀκρύοντα καὶ βλέποντα εἰν θεὸν ἐτίμων.
 μηκέτι δ' αὐτοῦ τοῖς τελευτήσιον παρῆναι τοιοῦτον ἀνέμινον, εἰ τ' ἐρετῆς
 πέπαιται· πρὸς γὰρ μὴν βαλὺν τὸν ἔρθεον ἀναχθόντων, φησὶν ὁ ποιητής.
 τοῖσι δ' ἡμῖνον οὐδὲν ἔει καὶ ὁρῶν ἀπόλων. εἰ πρὶ εἰν ἥλιον ἐσπουδακώς
 ἰδὲ ἰώμα δηλὸν· ἀχρὶ γὰρ οὐδέ πω φλογώδης οὐδ' ἔμπυρος ὤδι' μεσημβρίαν ὃ
 σρόμος αὐτοῦ νέεδκεν· ἢ σροσώδης ἱμάς ὑγρὸν τὸ περιέχον ἀφείσα, ἀμ-
 ροῖα καὶ νοθή παραπέμπει τὰ πρὸς ἑω πνύματα. διακρίθ' ὃ εἰς θεῖον ὃ ἥλιος
 αὐτοῦς εἰσυστήσιν, ἡμεῖς δ' ἀποσέλας ἀνέμον τ' ἐκ τῆς ἱμακῆς πνέοντα.
 πλὴν οὖν πρῶτον ἀλληγοίαν ἐπεδείξαμεν, οὐ θυμὸν ἀπὸ λανθασῶς ὀργισ-
 μένου μάτην, ἀλλὰ φυσικὴν θεωρίαν ἀλλοσοφούσαν εἰνοίαν· ἐφεξῆς δ' ἡμῖν
 σκεπτόμενοι τὸν τῆς ἐπιστήμης ἀθηνᾶς ἀχλὺν. ἔλκε γὰρ ἐκ κολλοῖο μέ-
 γα ξίφος, ἦλθε δ' ἀθήνη οὐρανόθεν. πρὸ γὰρ ἦκε θεὸς λαδικώλεος ἥρως.
 ἀμφω ὁμῶς θυμῷ χιλεῖσά τε κυδμήνη τε. στήδ' ὅππῃθεν· ξανθὴς δὲ κόμης
 ἔλε πηλείωνα, οἷφ' αὖτομνῆ· τ' δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο· ὁ αἰετοῖς δ' ἀχ-
 λυς, μὲν δὲ βᾶπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω, Γαλλὰ δ' ἀθηναίην· διδῶν δ' αἰετοῖς φαν-
 θεν· εἰ μὲν γὰρ πρόσχειρον ἐκ τῶν λεγομένων ἔστιν ἐπεῖν· ὅτι μεταξὺ τῶν αὐτῶν
 ἐμποδῶν ἔστι τῇ μεταφορᾷ· πάντες γὰρ ἀχλὺν καὶ τὸν ἥλιον ἐκ λανθασῶς ὀφθαλμοῦ
 ἀχλὺν λαδικώλεον· λαμπερὰ γὰρ μὴν καὶ λανθασῶς ὀφθαλμοῦ ὁφθαλμοῦ
 μένοις καὶ ἀλληγοίαν ἐπιστήμη· πάλιν δ' ὃ πρὸς ὁμῶν ἀχλὺν εἰς τὴν πο-
 λιτείαν ἀλάτων ἐλέγχεται· τούτων τ' ἐπὶ τῶν τῶν ἀχλὺν τῆς ἀχλὺς οὐχ ἡ νο-
 στροπία ἀπὸ αὐτοῦ· πλὴν γὰρ ὅλην ἀχλὺν διήρηκεν εἰς γλύνθον· τὸ τε λο-
 γικόν, καὶ τὸ ἀλογον ὑπὲρ αὐτοῦ προσεγορευμένον· τοῦ δὲ ἀλόγου μέρους, ἰδιο-
 τιτικώτερον ὁφθαλμοῦ διαίρειν, εἰς δύο μερίζων· καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θυμικὸν ὀνο-
 μάξει· εἰ δ' ἐπὶ τὸν θυμὸν· καὶ ὁφθαλμοῦ δὲ ὁφθαλμοῦ τινὰς ἐκείνῳ μερίζει, καὶ
 διατερεῖται εἰς τὸν σώματι διαίρειν· εἰ μὲν οὖν λογικὸν τῆς ἀχλὺς, ἀκρό-
 πολὶν τινὰ πλὴν ἀνὰ τὴν τῆς κεφαλῆς μοῖραν ἐκτελεῖν νομίζει· πάντες τοῖς
 αἰσθητοῖς ἐκ κύκλου διδουρομένου· τοῦ δ' ἀλόγου μέρους ὁ μὲν θυμὸς οἰκῆ
 περὶ πλὴν καὶ αἰσθητοῦ· αἰ δὲ τῶν ἐπὶ θυμῶν ὀρέξεις, εἰ ἢ παπ· ταῦτα δὲ ἀλ-
 ληγοικῶς ἐκ τῶν φαιδρῶν προσωμοίωσαν ἰσοποιεῖ τε καὶ ἡνίοχος, διαρρήδης
 λέων· ὁ μὲν τοίνυν αὐτῶν ἐκ τῆς καλλίονος αἰσθητοῦ, τὸ τ' εἶδος ὀρέξης, καὶ δι-
 κρομῶν· ὑφ' αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ πρὸς· λαδικὸς ἰδὲ· μελανόμματος· τιμῆς ἐρα-
 σῆς, μετὰ σωφροσύνης τε καὶ αἰσθητοῦ· ὀρέξης ἐταῖρος· ἀπληγος· κελεύσματος
 καὶ λόγῳ μόνῳ ἡνιοχείῃ· ταῦτα μὲν περὶ θατέρω μέρους τῆς ἀχλὺς· περὶ δὲ τοῦ
 λοιποῦ φησιν· ὁ δ' αὐτοκόλιος· ὁ αὐτός· ἐκὼν συμπεφορημένος· κρατερῶς· τρ-
 λυδ' ἀχλὺς· σιμοπρῶτος· μελανόχρως· γλαυκός· ὑφ' αὐτῶν· ὁφθαλμοῦ καὶ
 ἀλάτων· ἐταῖρος· περιωτάλσιος· ὑπόκωφος· μάστιγ' ὅτι κέντ' ὁ μὲν ὑπὲρ
 κων.

οὐκ ἔστιν ὅτι τοὶ ληθεὶς ἰβέταιζεν, οὐχὶ καὶ πάλιν τὰ σοιχεῖα παρ' ὁμήρου
 φιλοσοφῆται; καὶ περὶ μὲν τῶν ἡρώδου δεινῶν. ἐν οἷς ἡ ταῖς ἡλληγόρηται τῇ
 τετάρτῃ σοιχεῖαν, ἀναιρέτον αὐτῶν ἐρῶμεν. καὶ δὲ ἀποχρῶσιν οἱ καὶ τὰ πλὴν
 τῆς τῆς ἡρώδου δεινῶν ὅτι λεγόμενον ὅτι ἡμῶν βεβαίως. καὶ κύδιε μέγι-
 σε κελευνέφες αἰθέρι ναιάν. ἡελίος δ' ὅς πάλιν τὰ τ' ἐφορᾷ καὶ πάλιν τὰ ποι-
 κοῦει. καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καὶ μόντας, ἀνθρώπων τί-
 θυον δ' οἱ πῶς καὶ πῶς ὁμόσῃ, πρῶτον ἐπιλαμβάνεται ἐν ὁξύντατον αἰθέρα
 πλὴν αὐτῶν τὰ εἶναι ἐληγέται. πρὸς γὰρ ἐλκελινος φύσις ἂν οἱ καὶ κουφοτά-
 τη τῇ ὑψηλότητι ἀποκεκλήρωται χῶρον. εἴη δ' αὖ οἱ καὶ εἴς τὸν ὅλιν ἐπὶ πᾶν
 μοσ. ἡ τοι εἰς τὴν παρὰ χεῖρας αἰθέρας, ἡ παρὰ πλὴν ἐμπερὶν ζέσιν αὐτῶς ὡς
 μακροῦς. ἀμέλει δὲ καὶ ὁ δειπνῶν τὸν ὑπὲρ τελαμῶν αἰθέρα φησὶν. ὁρᾷς τὸν
 δὲ ὑψοῦ, ὅν δ' ἀπείρου αἰθέρα, καὶ γὰρ περὶ ἐλκελινος ὑψηλῶς ἐπὶ καὶ καλῶς; εἴς τὸν
 νόμιζε ξῆνα. γὰρ δ' ἡ γοῦν θεόν. ὁ μὲν οὖν πρῶτος αἰθέρα, καὶ λαμβάνεται μεσότης τῇ
 ὁρῶν. ποταμοὶ δὲ καὶ γὰρ, τὰ ὑψηλὰ σοιχεῖα μετὰ πλὴν πρῶτον φύσιν αἰθέρος.
 ἐν δ' ὑπένερθε αἰθέρα, ἀλλήλοισιν ἀέρα προσεγορεύει. μέλαν γὰρ τὸν τὴν σοιχεῖ-
 ον, ὡς αὖ οἱ καὶ παχυτέρως καὶ δύνου λαχὼν μοίρας. δίχα γὰρ πᾶν καὶ
 ταφωτίζῃ ἀναμύων, ἀλαμπής ὅστις. ὅθεν ὁ λόγος αὐτῶν, αἰθέρα προσεγορεύ-
 ον. τί οὖν τὸ πέμπτον ὁ ἡλῖος. ἵνα τι καὶ περὶ τῆς τῆς φιλοσοφίας χεῖ-
 σιται ὁμήρος ἐπιλαμβάνεται. καὶ εἴς τὸν γὰρ ἀξιοῦσιν ἐτέρων τῇ πυρὸς εἶναι ταύ-
 τῃ πλὴν φύσιν, ἢν κυκλοφορητικὴν ὀνομάζουσι, πέμπτον εἶναι εἴς τὸ σοιχεῖ-
 ον ὁμολογῶντες. ὁ μὲν γὰρ αἰθέρα διὰ πλὴν κοφότητα πρὸς τοῦ αὐτῶν χῶ-
 ρον ὁρᾷ. ἡ λῖος δὲ καὶ σε λήνη καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῖς ἐκείνων ἄς, πλὴν
 ἐν κύκλῳ φορᾷ δινούμενα διατελεῖ τῆς πυρῶν δεινῶν ἀλλήν τινὰ δυνάμειν
 ἐλκελινος. διὰ τούτων ἀπείρων ὑπερήμενον ἢ μὲν τὰ πρῶτα παρὰ σοιχεῖα τῆς φύ-
 σεως. καὶ περὶ αὐτῶν μηδὲς λέγεται, πῶς μὲν ὁ αἰθέρ προσεγορεύεται ζέσιν.
 αἰθέρα δ' ὀνομάζει τὸν ἀέρα, καὶ συμβολικῶς ὀνομάσει πλὴν φιλοσοφίαν ἀμα-
 ροί. παρὰ δὲ τὸν γὰρ οὐδὲν εἰ ποιητὴς τῶν ἡμῶν χρωμάτων. ὁ γὰρ σκοτεινὸς ἡράκλειδης, ἄσπε-
 ρος καὶ διασπρόβαν ἐκείνους ἀδελφάμονα θεολογῇ τὰ φυσικά. δι' ὧν φησι,
 θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι, ἀθάνατοι ζῶντες τὸν ἐκείνων θαλάσσαν, θνήσκοντες πλὴν
 ἐκείνων ζώων. καὶ πάλιν ποταμοὶς τοῖς αὐτοῖς ἐμβαίνομεν τε καὶ οὐκ ἐμβαί-
 νομεν. εἰ μὲν τε καὶ οὐκ εἶμεν. ὅλον τε τὸ περὶ φύσεως ἀνιγματοῦς ἀλλήλοισιν.
 τί δ' ὁ ἀκραν τῶν ἐμπειρῶν οὐχὶ τὰ τέτταρα σοιχεῖα βουλόμενος ἢ μὲν
 ὑποσημῆναι πλὴν ὁμηρικὴν ἀλληγορίαν μεμνηται; ζέσιν ἀρῆς, ἢ ἢ τε φερέ-
 σις ἢ δ' αἰδωνός. νῆσις δ' ἢ δεινῶν τέπει κρούνομα βρότειον. ζῆνα μὲν
 εἰπε τὸν αἰθέρα. γὰρ δὲ πλὴν ἡραν. αἰδωνέας δὲ, τὸν ἀέρα. τὸ δὲ δεινῶν τέπει
 νον κρούνομα βρότειον, τὸ ὕδωρ. οὐδὲ παρὰ δὲ τὸν εἰ πᾶν προσηγορικῶς ὁμο-
 λογησάντων φιλοσοφῶν ἀλλήλοισιν ὀνομάσει χρυσάμηνων, ὁ ποιητικὴν ἐπαγ-
 γελόμενος ἰβίσου τοῖς φιλοσόφοις ἡλληγόρησε. λοιπὸν ὅν σκοπῶμεν, εἰ ἡ καὶ τὰ
 διδὸς ἐπιστολῇ τῶν σοιχείων ὅστις ἀπαριθμησὶ. καὶ φυσικῶς τέρως ἀπῆται θε-
 ωρίας. φασι τῶν οἱ δεινῶν τῶν φιλοσοφῶν ταῦτα, πρὸ τῆς διαμονῆς τῇ
 ὕλῃ. εἰς αὐτὴν ἀλλήλοισιν ἢ ἀρμονίαν ἢ τέτταρα σοιχεῖα διακράτη, μηδενὸς
 ἰβισμῶς ὑπὲρ δυνάμεως, ἀλλ' ἐκείνου καὶ τὸ μάλιστα ἢν ἐλκελινος ταῖς
 εἰκονομοῦντες, ἀκνήτως ἐκείνα μάλιστα. εἰ δ' ἐπιμαρτυροῦν τι τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ
 τυραννῶντες ἐπὶ τῶν φορᾷ παρὰ λθοι, τὰ λοιπὰ συγχυθέντα, τῇ τῇ κρε-
 τωτέρῃ ἰχρὶ μετ' ἀνέκτους ὑπέδειν. πρὸς μὲν αἰφνιδίως ἐκ ζέσιν, ἀπὸν-

των ἐσώσθαι κτλ. ἐν πυρώσιν. ἐπὶ δὲ ἀθρόον ὑδωρ ἐκράγην, καὶ τακλυσμῷ ἢ κλ-
 σμον ἀπαλῆσθαι. διακτύπων τοῖνυν τῶν ἐπὶν μέλλουσιν τινα παραχρῆν ἐν τοῖς
 ὅλοις ὁμηροῦ ὑποσημαίνει. ὅλως γὰρ ἡ ἀνακτωτάτη φύσις ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπι-
 βουλεύεται σοιχείων. ἡ δὲ μὲν, τῆς ἀέρος. ποσειδῶνος δὲ, τῆς ὑγρᾶς φύσεως.
 ἀθηνᾶς δὲ, τῆς γῆς. ἐπεὶ δὴ μιμουμένης ὅσιν ἂν πάντων καὶ θεὸς ἐργάτη. ταῦτα δὲ
 τὰ σοιχεία, πρῶτον μὲν συστήνῃ ὅλως πᾶσι ἀλλήλοις ἀνὰ κρᾶσιν. εἴτα συγχύσεως
 παρακμικρὸν αὐτοῖς γενεαμλνῆς, ὁρῶντι βοηθῶς ἢ πρόνοιαν. θέτιν δ' αὐτῶν δι' ὅ-
 λως ὠνόμασεν. αὐτῇ γὰρ ὑπέστη τῶν ὅλων ὀψαίρον ἀφῆκεν. ἐν τοῖς ἰδίῳις νόμοις
 ἰσορῶσθαι τὰ σοιχεία. σύμμετρον δ' αὐτῇ γέγονεν, ἡ βελαντι καὶ πολυχείρην δὴ
 ναμῖν. τὰ γὰρ τηλικαῦτα τῶν παρακμικῶν νοσήσαντα, πῶς ἄλλως διακί-
 νηται, πᾶν μὲν μὲν μὲν μὲν βίβας ἀναρῶσθαι. καὶ τὸ μὲν ἀφύκτον ἐκλεμνα περὶ
 τῶν διδῶς ἀσβῶν δεσμῶν, οὐτω φαστικῇ ἀλληγορίᾳ εἶχει θεωρίαν. Εἰς ἀλλᾶ-
 σι δ' ὁμήρῳ περὶ τῆς ἡφαιστοῦ εἰς ἡφαιστοῦ. τὸ μὲν πρῶτον, ὅτι χολὸν αὐτῶν ἡφίστα
 τοι πᾶν θέαν ἀκρωτηριάζων φύσιν. εἴθ' ὅτι καὶ παρακμικρὸν ἦκε κενταύς. φη-
 σὶ γὰρ, ἔα μὲν μακροφρόνῃ. ἄμα δ' ἡ ἐλπίς καὶ τακλυσμῷ, κάππεσεν ἐν λήμνῳ.
 ὁλίγος δ' ἐπὶ θυμὸς αἶψα. καὶ τούτοις δ' ὑποκρύπτεται τις ὁμήρῳ χολὸν
 σφοδρὸς νοῦς. οὐ πᾶσι καὶ ποιητικῶς τοῦ ἀκρῶντος τέρας. αὐτῶν χολὸν
 ἡ μὲν παρακμικρὸν ἡφαιστοῦ. εἰς ὅλως ἡφαιστοῦ καὶ διδῶς μυθολογικῶν ποιῶν. εἴ-
 γὰρ ἀπεπέσεν ὅντως ἰσορῶν πᾶσι θεῶν. ἀλλ' ἐπεὶ ἡ πυρὸς οὐσία διὰ πᾶν, καὶ ἡ μὲν
 αἰθέριον ὡς ἀκρῶντος ἐρήνικον ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω τοῦ πᾶντος αἰώρας, οὐδὲν
 ὑδρῶν εἶχει πρὸς τελευτήν. τοῦ δὲ πᾶν ἡ μὲν πυρὸς ἢ ὑλὴ πρὸς εἴσεως οὐρα,
 φθορᾷ. καὶ διὰ τῆς ὑποστρεφούσης πᾶν ἡφαιστοῦ ζωπυρρῶν μὲν, διακτῶν πᾶν
 ὁξυτάτην φλόγα σωεχῶς, ἡ λῖον τε, καὶ δία πρὸς ἀκρῶντος. ἡ δ' αὐτῇ γῆς πᾶν,
 ἡφαιστοῦ, ἐπὶ τῷ μὲν ἀπὸ μὲν τε καὶ σβεννύμενον. ὅθεν εἰκότως καὶ τὸ σύμμετρον
 ἐκείνου τοῦ ὁλοκλήρου, εἴθ' ὅτι νεόμυσται χολὸν εἶναι εἰς πῦρ. ἄλλως τε, καὶ
 πᾶσι πᾶσιν πᾶσι, αἶψα τοῦ διασπείζοντος ἐπὶ δέσται βέλαντι. ἡ δὲ πᾶν
 ἡ μὲν πᾶν αὐτῶν τῶν ξύλων παραθέσεως οὐ διασπείζον αὐτῶν πᾶν πᾶν
 μῖναι, συμβολικῶς χολὸν εἶρηται. τὸν γὰρ ἡφαιστοῦ καὶ ἀλληγορικῶς ἐν τέ-
 ροις, ἀλλὰ διαρῶσθαι φησὶν ὁμηροῦ εἶναι. Σπλάγνα δ' ἀπὸ ἀμπεραντος, ὑπερ-
 βῶν ἡφαιστοῦ. μεταληπτικῶς ὑπὸ τοῦ ἡφαιστοῦ τὰ σπλάγνα φησὶν ὁ πᾶν.
 καὶ μὴν ἀπὸ οὐρανὸν εἰς πᾶν μὲν αὐτῶν ὑφίσταται. φαστικῶς γὰρ καὶ ἀκρῶντος οὐ-
 δὲ πᾶν, τῆς τοῦ πυρὸς χυμῶς ἐπιπλάζουσης, ἀθροῦν χρονικῶς χαλκῶς τι-
 σιν ὀργάνοις καὶ τεσκαδασμοῖς, ἐφελκύσαντο τοῦ ἀκρῶντος μετεώρων φεραμέ-
 νους ἀπὸ θῆρας, καὶ τὰς μεσημβρίας ἀνὰ τὰς ἡλίου τὰ ὄργανα πᾶσι εἶσε.
 ὅθεν προμνησθὲς ἀπὸ οὐρανὸν δία κλέψαι εἰς πῦρ. ἐπειδὴ πᾶν τέλῃς πρὸς
 μήθειαν τῶν ἀθρόων ἐπενόησε πᾶν ἐκείνην ἀπὸ ῥῶσιν αὐτοῦ. λῆμνον ὃ πρῶτον
 οὐκ ἀλόγως ἐμύθωσε πᾶν ὑποδεξαμένην τὸ θεῖον λῆτον πῦρ. εἰ ταῦτα γὰρ ἀνίσ-
 τόν ἐστι τὸ πῦρ, ὅλως δὲ πᾶν πᾶν, ὅλως δὲ πᾶν πᾶν. ἀπὸ λῆτον γὰρ δι-
 θέως μακρῶν. εἰ μὴ λάβωσι τῆς διαφυλάττειν αὐτῶν διακμικρῶς προνοίας. καὶ
 ταῦτα μὲν πᾶν ἡφαιστοῦ χολοσφητέον. εἰ γὰρ αὐτῶν τοῦ πᾶντος ὡς τερα-
 τικῶς γενέσθαι, ὅσοι πυρὸς ἰσομοῦσιν, ἡφαιστοῦ τε καὶ ἡλίου διὰ τε μῆρα-
 το ἡφαιστοῦ τὰ διασημάτα. τὸν μὲν, αὐτῶν ἀκρῶντος τοῦ ἐκ τοῦ καὶ λῆτον μὲν εἰς
 τὸν δ' ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν ἀφῆς φέρεσθαι. διακτῶν ἀμφοτέρων καὶ σωε-
 χῶν. ἄμα δ' ἡ ἐλπίς καὶ τακλυσμῷ, κάππεσεν ἡφαιστοῦ ἐν λήμνῳ. εἴθ' ὅτι τοῖνυν

εἴτε κοσμητικὴ τις ἀναμείψισις, εἴθ' ὁ μᾶλλον ἀληθέε' ὅστιν ἀλλήλοισιν τὸ καὶ ἡμᾶς 90
 πυρρὸς αὐθιρῶποις περὶ αὐτοῖς, οὐδὲν ἄσπετος ὑπὸ τῆς φάεισιν παρ' ὁμήρου λέλε-
 κται. καὶ μὴν ἡδὴ τῆς διδυτέρας ἐκείνης ἀντικαταστήσαντων τῶν ἐλάνων
 ὁ δὲ διαπορεύων, παρὲς ἤκειν, οὐκ ἄλλῃ τίς ἀληθεία φερόμενος, ἢ ἀθιναῶν ὄνο-
 μαζι. καὶ πῶς ἀποσελομένην ἴδεν ἄπελόν τοῦ διδύ, ἐν εἰρήνῃ λόγον ὑπέστα-
 ται, ὡς πρὶν ἐρμῆν τὸν ἐρμηνεύοντα. δὴ γὰρ ἄπελοι θεῶν. οὐδὲν δὲ ἄλλου πλὴν
 ἐπ' αὐτοῖς τῆς κατὰ τὸν λόγον ἐρμηνείας. ἀλλ' ἀπὸ τῆς πρὸς ἀφροδίτῃ μακρο-
 πύχῃ πρὸς ἀλέξανδρον ἐλάνῃ. ἀγνοοῦσι γὰρ ὅτι νῦν λέγει πῶς οὐ τοῖς ἐρωτι-
 καῖς παθεῖν ἀφροσύνην, ἢ μετὰ τὴν δόξαν, καὶ διακονοῦσιν αἱ μετακινῶντες ἐπὶ θυ-
 μίᾳ. αὐτὴ καὶ τὸ πονεῖν ἐν τῇ πύχῃ, ὅπου τὸν ἐλάνον ἀφροσύνην ἀφροσύνην
 καὶ ποιηταῖς κατὰ τὸν ἐλάνον κινεῖ τὸν πότον, ἀλέξανδρον μὲν ἐρωτικῶς
 ἐπὶ διακινῶν, τῆς δὲ ἐλάνου μετακινῶν ἀρχαῖς. διὸ δὲ κατ' ἀρχαῖς αἰνι-
 ποῦσε, τοῦτο αὐτὸν ὑπερῆκεν μετὰ τὴν δύσιν φερομένην παθεῖν. ἔρωτος τε τοῦ πρὸς
 ἀλέξανδρον, καὶ αὐτοῦ τῆς πρὸς μιν ἐλάνου. ἢ γὰρ μὴν ἀφροσύνην ὑποδιακο-
 νοῦν, κατ' ἀρχαῖς ἢ βητὶς αὐτῆς, πλὴν ἢ διηγεῖται ἐν ταύτῃ ἀφροσύνης νεό-
 της. οὐδὲν γὰρ οὐρανῶ γῆρας. οὐδ' ὑπερὶ τῆς θείας φύσεως ἔρατον εἶον νό-
 σημα. παύσῃ δ' ὁμοειδέως θυμολογία ὡς πρὶν σιωπητικῶς ὁμοειδέως ὅστιν ἢ πῶν
 σιωπηλῶν ὁμοειδῶν ἡδὴ πῶς ἀφροσύνην ἀκμή. πρὶν μὲν γὰρ τῆς εἰσόδου οὐδ' ὑπε-
 σταλμένῳ ἢ ἀληθῶς. οὐδ' ὡς τε δεικνύει λεπτὴν τινος ἐμμελείας. ἀλλ' ἐκ τοῦ
 φανεροῦ τῆς κατὰ αὐτὴν πεπόμεναι. ἢ τ' ὁλίγη μὲν πρῶτα κορυφῶται.
 αὐτὰρ ὑπερῆκεν. οὐρανῶ ἐπὶ ἐξελξε καρῶν, καὶ ἐπὶ χροῖν βλαίνῃ. διὰ γὰρ τούτων
 τῶν ἐπὶ οὐθὰ τις οὐτὴ πᾶν τὰ παρὲς τερματίζῃς ὑφ' ὁμήρου μεμνησθῆται.
 τὰς πρὸς ἐκείνους μεταβολὰς τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς ἐχούσης. καὶ πῶς μὲν
 ἡδὴ γὰρ ἐπὶ μιν ταπεινὴ. ποτὲ δ' εἰς ἀπειρον ἐκτεταμένη μέγας. ἀλλ' ὁ
 συμβεβηκεν αἰετὶς ἐλάνου καὶ πᾶσι, ἐκ ταύτης τῆς ἀληθείας διετύ-
 πωσεν. ἀφροσύνη γὰρ ἀρ' ἀπὸ τῆς αἰτίας ἢ εἰς, ἐπειδὴν ὑπομνηθῇ, πρὸς μέ-
 γας δὲ τὴν καὶ διοικῶνται, καὶ ταυτὴ μὲν ἴσως μετεώρεται. Πολλὰ δὲ καὶ
 ὁμήρου βραχυλογία σκηνοβαλεῖται παρὰ τοῖς ἀγνωμόνως αὐτὸν ἐθέλοντι συ-
 φωνῆσαι, ὅτι παρὲς γὰρ κατὰ πῶς πεμπὴν ἐκείνην τὴν ἀφροσύνην θεοῦ.
 ἀφροδίτην δὲ πρῶτον ὑφ' ὁμήρου, εἴτ' ἀρ' ἢ. πρὸς τὴν αἰετὶς δὲ τούτῳ, εἴτε κα-
 τὰ παρὲς αἰετὶς πρὶν τῶν ἐπὶ τῇ πρῶτῃ ἐκτετατῶν ἀπὸ γῆρας θεῶν.
 εἴ μὲν αὐτὴ ὑπερῆκεν τὸν λόγον ἀποδύσασθαι ἢ μῆος, οὐδὲ μῆος ἐκείνῳ δὲ τῶν ἐλ-
 λοσοφίᾳ. διομήδης γὰρ ἀθιναῶν ἔχων σύμμαχον, τουτέστι πῶς φρόνησιν, ἔρωτος
 ἀφροδίτην πῶς ἀφροσύνην. οὐ μὲν δὲ αὐτὴν, πῶς δὲ τῶν μαχητῶν ἐκεί-
 νων ἀλοπίαν. αὐτὸς μὲν γὰρ αἰετὶς πᾶσις ἐλάνου πᾶσις μαθη-
 σεως, καὶ εἴτε μὲν αἰετὶς βλαίνῃ, εἴτε δὲ αἰετὶς ἰλίσσῃ, δεικνύει τὴν χρόνον ἐμμελῶς τοῦ
 μάχεσθαι προεστῆκεν, ὅς ὁ μακρὸς δάκει τοῦς βαρβαρούς. οἱ δ' αἰετὶς
 καὶ λοσιμῶν ὁλίγη κρινῶν αὐτῶν, ὑπὸ αὐτοῦ δάκνεται. καὶ πρὶν οὐδὲ
 πολὺ παρὲς αὐτοῦ αὐτῇ. πᾶσι δὲ φονεῖν ἐλάνων, ἀλλήλοισιν ὁμο-
 ρος πῶς ἐκείνην ἀφροσύνην ὑπὸ διομήδου τερματίζῃ παρὲς αἰετὶς γεν-
 ὡς δὲ ὁ ἀρ' οὐδὲν ὅστιν ἄλλο, πλὴν ὁ πόλεμος παρὰ πῶς ἀρ' ἢ ἀνομασμοίς, ἢ
 πρὶν βλαίνῃ. γένοντο δ' αὐτῇ, ἢ μὲν εἴτε σιφῆς, ἐκ τῶν λέγειν αὐτὸν μαινόμε-
 νον τυκνῶν καὶ ἄλλο πρὸς αὐτόν. ἐπὶ τῶν πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι
 γὰρ, ἔσθ' οὐδὲν αἰετὶς. καὶ τὴν κτανέοντα κατὰ τὴν. νεμεσῇ τὰ γὰρ αἰ-
 πολεμῶν ἐπὶ ἀφροσύνην πᾶσι. καὶ τὴν νικητὴν οὐδὲ προσαντὶσαν, αἰφνιδίως
 πολεμῶν ἐμμελῶν. ὡς τε τῆς αἰετὶς μάχης ἀμολογία ἄλλοτε πρὸς

[illegible]

δι' τε φέδρε καὶ τὸν ἄδην· οὐδέ τις γὰρ ἄβαντος φιλοσοφία χῶρος, ἀλλὰ μετ'
 οὐρανόν, ἐξήτησε πλὴν καὶ τὸ αὐτὸ φύσιν, ἵνα μὴ δὲ τῶν νέεσθαι ἀμύητος ᾖ. ἢ δὲ
 ἀλαμπή καὶ πόσιν ἀνθρώποις ἄβαντος ἄδην, ὃ τῆς σοφίας οἰσὶς ἀνέχεσθαι βλη-
 θῆς διδουμένησιν. ὡς θ' ἡρακλέους χεῖρες ἀγνύουσιν παίνεσ' ἀλυμπίου μύσους.
 ἀρχηγὸς δὲ πόσιν σοφίας γενόμενος, ἀλλήλοισιν παρέρωκε τοῖς μετ' αὐ-
 τὸν ἀρῶσιν καὶ μέγαν πᾶν θ' ὅσα πρῶτος περὶ λυσόφηνει. Νομίζουσιν
 τῶν ἄνθρωπων μὴ δὲ διόνυσον εἶναι παρ' ὁμήρου θεόν. ἐπειδὴ πῶρ ὑπὸ λυκαύρου
 διώκεται καὶ μόλις δουκὶ σωτηρίας τυχεῖν, θέτιδος αὐτῷ παραστάσης. γὰρ δὲ
 ἔστιν οἶνον συκομεδῆος γεωργίας ἀλλήλοισιν. δι' ὧν φησιν· ὅς ποτε μαινομένοιο
 διονύσιον τιθῆναι, οὐκ ἔστιν ἡγάθειον νυστήειν. αἱ δ' ἄμα πᾶσαι θύσας
 χαίρειν καὶ τέχνην ὑπὸ ἀνδροφρόνιο λυκαύρου, θειόμενοι βουπλήνῃ. διόνυσος
 δὲ φοβηθείς, ἀνέστη ἀλὸς καὶ κῆμα. θέτις δ' ὑπεδέξατο κῆμα πωλείσθαι.
 μαινόμενον μὲν εἴρηκεν ἀπὸ διόνυσου τὸ οἶνον. ἐπειδὴ πῶρ οἱ πωλείσθαι ποτὶ
 χράμενοι, τοῦ λογιζομένου διασπᾶλλονται. ὡς πῶρ τὸ δέος ἐν τῷ χράμενι λείπει,
 καὶ πυνκιδανὸν πόλεμον. ἀ' γὰρ αὐτὸν συμβαίνει, ταῦτα ἐκείνοις περὶ
 ψαλῶν, ὅταν ἀρχήται τὰ πόσιν. λυκαύρου δὲ ἀνὴρ δὴ ἀμπελάς λήξεως δεσπότης,
 μετὰ πλὴν ὁπωρενὴν ἔρανος ὑπὸ συκομεδῆος τῶν διονυσιακῶν καὶ πῶν ὄσιν, ἔστι πλὴν
 εὐφορώτατην ὕβρις ληλυθεῖν νύσαν. πῶρ δὲ νομίζειν διὰ τὰς ἀμπελούς. καὶ
 μετὰ τῶν ἐπὶ σφραγίδων τῶν εὐφύων, φησὶ· διόνυσος δὲ φοβηθείς. ἐπειδὴ πῶρ
 ὁ μὲν φόβος εἴσδετο τὴν διαφύον, ὃ δὲ τῆς σφύλης καὶ πρὸς τὴν περὶ θλι-
 βόμενος εἰς οἶνον. ἔστις γὰρ μὴν τοῖς πολλοῖς ἐπὶ φυλακῇ τῶν διαμμένων ἀκλινῇ
 καὶ πῶν ἐπιμενῶναι θαλαττῇ ὅσιν. παρὰ τῶν διόνυσος δύσθ' ἀλὸς καὶ
 κῆμα. θέτις δ' ὑπεδέξατο κῆμα. ἡ τελευταία μετὰ πλὴν ἀπόβλητον τοῦ καὶ
 θέτις. αὐτῇ γὰρ ἡγάθει δέχεται τὸν οἶνον. διὰ τὸ αὐτὸ τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ νεοβλίστους
 γλῶσσος παλιν, καὶ πλὴν μεθαρμόζουσιν ὁρμήν, ὅς εἰπε γὰρ τὸν ἴσμον. ὅπως
 ὁμηρος οὐ φιλοσοφῆν μόνον ἀλλήλοισιν, ἀλλὰ καὶ γεωργεῖν θεωρητικῶς ἐπίστα-
 ται. φησὶ γὰρ δὲ ἄπτεται θεωρίας, καὶ ὅταν ὁ ζῶν εἰς τὸ αὐτὸ σιωποῦσιν
 ἀπαιντας, ἀρχήται τῶν μεγάλων ἀπειλῶν ἀκροτάτῃ κορυφῇ ἐλυσσεύς
 οὐλύμποιο. πρῶτος ἔστηκεν αὐτὸς. ἐπειδὴ πλὴν αὐτῷ τὰ ξιν ὡς πῶρ ἐδηλοῦ
 καὶ ἡ ἀθεωρίας ἐπέχει φύσις. σπειρὰ δ' ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ἔστι πᾶν
 χρυσῆν. οἱ γὰρ αἰνοὶ τῶν φιλοσόφων ποτὶ ταῦτα, ἀλλὰ μάλιστα πρὸς εἶναι τὰς
 τῶν ἀστέρων περιόδους νομίζουσιν. τὸ δὲ σπαιρὸν ἡ μὲν τὸ κόσμος χῆμα, δι' ἐνός
 ἐμέτρου σίχου. τῶσιν αἰετὸς αἰδεῖται, ὅσιν οὐρανὸς ἐς ἀπογῆς. μεσαιτάτη γὰρ
 ἀπαιντων ἐστὶ τις οὐσα καὶ δυνάμει κέντρον ἐπέχουσα, καὶ θίβονται βε-
 βαίως ἡ γῆ πᾶσα. κύκλω δ' ὑπὸ αὐτῷ οὐρανὸς ἀπαινταις περὶ φράγας ἐλυσ-
 μένος ἀπὸ ἀκατολῆς εἰς δύσιν, ὅν αἱ ἀστέρες ἐλαύνει. συκαθέλκεται δ' ἡ τῶν
 ἀπαιντων σπαιρὰ. πᾶσαι γὰρ αἱ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος αὐτῷ τῷ κυκλόφω-
 ρῶναι πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς, καὶ κατ' ἀκρωγίας εἰσιν ἀλλήλαις ἴσαι. διὰ τῶν
 γεωμετρικῶν θεωρίας, τὸ σπαιρὸν χῆμα διεμέτρησεν εἰς πᾶν. τῶσιν αἰετὸς αἰδεῖται,
 ὅσιν οὐρανὸς ἐς ἀπογῆς. αἱ δὲ εἰσὶν οὐτως ἀμαθῆς, ὡς αἰετῶν τὸν ὁμη-
 ρον καὶ περὶ τῶν λιπῶν, εἰς τὰς διὰς γονὰς οὐτως ὑβρίσει, διάστροφον αὐτῶν
 περὶ τὰς ἀμπελίας χαίρειν. καὶ γὰρ τε λιπαὶ εἰσὶ διὰς κοῦραι μεγάλοιο.
 χαλαί τε εὐσταί τε παρὰ βλάπτει τὸ φθαλμῶ. αἱ δὲ τούτοις τοῖς ἐπιστοῖς, τὸ
 ἰκετὺν τῶν χῆμα διαπέπλῃται. πᾶσα γὰρ οὕτω σιωπῆσιν ἀμαρτὸντος αὐ-
 θρώπου, βραδεία καὶ μόλις οἱ δέοι μὲν τοῖς ἰκετὺς μὲν πρὸς ἔχοντα, πλὴν
 αἰδῶ καὶ τὴν χῆμα μετὰ τῶν. οὐτὲ μὴν ἀλλ' ἐμὲς δεδούκειν, ἀλλ' ὅπως τὰς τῶν

ὁ μῦκτων βολὰς ἀποστέφουσι. καὶ μὴν εἴ γε τοῖς πρῶτοις, ὁδὸν γεγενηθὲς τῶν
 ἰκετευνόντων ἡ διαίτια πᾶσι τίθησιν ἐρῶντος, ἀλλ' ὡχρὰ καὶ κατηφής, διὰ τὴν
 πρῶτην ἡμέραν ἐκκλουμένην ἐν ἑλέει. ὕδωρ ἀλγύως, οὐ τὰς οἷας θυγατέρας,
 ἀλλὰ τοὺς ἰκετευνόντας ἀπεφύνατο. χαλὰς τε, εὐσύς τε, παρὰ βλάπτει τ'
 ὀφθαλμῷ. τοῦ μπαλιν δὲ πῶς ἔστιν, ἀνεκράντε καὶ ἀρτίποιον. κρεττόν γάρ
 αὐτῆς ἢ ἄφρον. ἀλογίαν γὰρ ἐρμῆς ὑπὸ πλεωσ, ὁρομάς ὡς, ἐπιπᾶσαν ἀδικί-
 ας ἴεται. παθὼν οὖν ἀνθρώπων ὡς πρὸς ἐλπίαν ἔχοντες ὅσον. ἀλλ' ἡγε-
 κῶς ἢ συμβαίνειν ἡμῖν, θεῶν πᾶσι θείας ὀνόμασιν. οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ ἢ ἐλθινόν
 τείχεος ὁ πρὸς καὶ ἔρμα τῆς ἰδίας ἀσπράλειας ἐπύρωσαν, ἐχέοντες τοῦ συμ-
 μάχου καὶ ἡγήσασθαι ποσειδῶνος. ἀλλ' ὡς ὑπερὶ θαλάσσης γενόμενον. καὶ τῶν
 ἁπλῶς ἰδίας ποταμῶν. πηλὸν μνηστῶν, σωέβη καὶ ταρβέφηναι. ὕδωρ δὲ καὶ
 τοῦ πείθου γέγονεν ὁ τῆς ὑγρῆς φύσεως πρὸς αὐτῆς ποσειδῶν. εἰκὼς δὲ καὶ
 σεισμῶν διαπνεύσας ὑπονοήσας ἢ καὶ τασκάδυσμα. δοκεῖ δὲ ὁ ποσειδῶν οἰνοσίχο-
 ρος, καὶ σεισίσχων εἶναι τοῖς τοιούτοις τῶν παθημάτων ἐπὶ γράμματος. ἀμέ-
 λει φησὶν. αὐτὸς δ' ἐνοσίχορος ἔχων χεῖρας τεύχων, ἡγέρ. ἐν δ' ἀρὰ πᾶσι
 τα θεμέλια κύμασι πέμπε. οὐδὲν καὶ λῶν, τὰ θέσαν μογόντες ἀχαιοί. σει-
 σμοῦ πινος φορὰ διαδυνήσας ἐκ βάθρων τὰ τῶν ἰείρων θεμέλια. δοκεῖ δὲ μοι
 πῶς ὁρᾷ τὸν τοιαῦτα, μὴ δὲ ἢ καὶ τὰ πῶς τεύχων ἀπολίσσεται
 εἶναι, δι' ἧς ὕψιστα τοῖς λείστοις ἀνέμεμο χεῖρας τοῦ ἰείρου. τὰ γὰρ τοι
 σεισμῶν διαφείροντα τοῖς παθήμασιν, οἱ φησὶν ἰερόισι εἶναι ἴσα. καὶ τινὰς
 ἰδίους χαρὰς τῆρας ὀνομάτων ἐπὶ γράφουσιν αὐτοῖς, βρασματικὰ τινὰ καὶ
 κληματικὰ προσαιτοροῦντες. τὰ πᾶσι οὖν καὶ πᾶσι ἀνέμεμο τὸν τῶν σει-
 σμῶν αἰτὸν θεόν. ἀμέλει πρὸς βραχὺ κληθείας αὐτῇ. τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ
 καὶ ὕλη, τῶν σεισμῶν ἰδίωκα τοῦ ποιητοῦ διασημῆας ἡμῖν. ἐπὶ τῶν
 πολλῶν τινὰ χλόνη καὶ μακρὸν ἡγοῦται καὶ τὰ γέλωτα τοῖς ἀνέμοις διδόν
 ὕπνουσιν εἰς αὐτὰ, καὶ πῶς ὕδωρ ὡς πᾶσι ἀλόγοις ζώοις ὑπὸ πλεωμένην δύνειν, οἷον, δὴ
 οἱ τοῖς ἀφρονέσασιν πᾶσι θεοῖς διδύλωται ζῶν, ἔρατι, καὶ ὕπνω. νομίζω τοῖς
 νῦν ἔγωγε αὐτὰ ταῦτα δι' ἀλλοτρίαν ἐκείνην ἄραν ἔχειν. καὶ ὅτι ἢ ἀπαι-
 τα φυτὰ καὶ πᾶσι ἐκ γῆς αἰεταὶ χλόνη, τοῦ παρὰ πᾶσι ἡσυχῇ θυμῶν ἐκεί-
 νου. ὕψιστα τοῖς δὲ πῶς ἡραν, τουτέστι δὴ ἀέρας συγγόν ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἔτι καὶ
 κατηφῆ διὰ τῶν οἶμαι πιθανῶς αὐτῆς συγγόνος ἔστω θυμῶς. μὴ μιν δὲ
 ἀποκρουσάμεν τὸ συνεφέει τῆς ἀνδρίας, λύματα πᾶσι καὶ ἡσυχῇ. ἀλλ' ἔφα-
 το δὲ λίπε λαίη. ἀμβροσίῳ ἑαυτὸν τὸν οἶον τε θυμῶν ἔειπεν. ἡλι παρὰ καὶ
 γόνιμος ὥρα, μετὰ τῆς τῶν ἀνθέων δύωδίας, ὑποσημαίνεται τοιούτῳ χρύ-
 σματι τῆς ἡρας ἀλειψάμεν, τοῦς τε πλοκάμους φησὶν αὐτῶν ἀπὸ πλε-
 ας, καλοὺς ἀμβροσίους ἐκκράτος ἀθανάτοιο, πῶς τῶν φυτῶν ἀνιψίμενος αὐ-
 ξήσιν. ἐπειδὴ δὲ νόστον ἀπαινομα καὶ θείειν ὁμοίως ἀπὸ τῶν κλάδων ἀπαι-
 τᾷται τὰ φύλλα. λίσσας δὲ ἐκὼλπιον τῶν ἔρει καὶ τὸν κερὸν ἰμάτια. οἷον, εἰ
 μὲν οὐλότης. οἷον, εἰ μὲν. ἐν δ' ὁ αἰετός. ἐπειδὴ πᾶσι τῇ μάλιστα τοῦ ἔρωτος
 ἢ ὥρα τοῦ τερπνότερου ἐπὶ ἡρώσε τῶν ἡδονῶν μέρος. οὐτε γὰρ λίαν ὑπὸ τοῦ
 κρύου πεπνυμένον, οὐτε ἄλλαν θαλπόμεθα. μετὰ χεῖμον δὲ τῆς ἡσυχῆς
 ἀνέρας αὐτῶν ἐν τοῖς σῶμασιν αἰεταί. εἰς τὴν ἡμέραν τὸν ἀέρα σωέμενον ἡμῶν
 μετὰ μικρὸν τῶν αἰετῶν. διὰ τῆς ὑψηλοτάτης ἀνέρας αὐτῶν καὶ λαμ-
 βάται ζῶν, ἐν δ' ὁ ἡέρος αἰετῶν ἡμῶν. οἷον, ἀνιψήσεται, καὶ οἷον αἰεταί
 ὁ αἰετῶν αἰετῶν. ἐμφαντικῶς οὖν τοῖς ὀνόμασιν εἶπεν. ἡραν τ' ἀπὸ ἑμῶν
 κερὸν πᾶσι ἢ παρὰ τοῖς. ἀκαλίξεται ἢ ἐν κύκλῳ πᾶσι ἡσυχῇ ὡς αἰετῶν

πωλόμενον αὐτῶν τῶν ἀέρος. τῆς δὲ σιμύδου καὶ κρύσεως αὐτῶν τὸ πῦρ αὖ, ἐδῆ-
 λωσεν πῦρ ἐκελύον ὥραν. τοῖσι δ' ὑπὸ χθονὸς δία φῦλον νεοθηλῆα ποίην. λωτόν θ'
 ἐρρίκνεται ἰδὲ κρύον, ἢ δ' ὑάκινθον πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὅς ἀποχθονὸς ὑψόσ' ἐρ-
 γαν. Ἰδία σέφη ταῦτα τῆς ἀμολθαλοῦς ὥρας. ἐπειδὴν ἐκ τῶν χειμερίων πα-
 γετῶν ἢ σερίφῃ καὶ μεμικῇ, πηγᾶς κυοφορεμένη αὖ ἐνδον ὠλίνασ' ἐκ φήνῃ. πρὸ
 σεπισφραγισμένος δὲ ἔσται, ἵτ' λωτόν εἴπεν ἐρρίκνεται, ἵτ' οὐροσέρον τῆς ἐκελύ-
 κης τὰς αὖσεως ἐμφανέστερον ὡρῶν τοῦ καιροῦ. ἐπεὶ δὲ νεφέλην ἔσταντο καλῇ
 χρυσέην. σιλπνὰ δ' ἀπὲς πῖτον ἐέρσκει. τίς ἄγνοε τῶν ὅτι χειμῶνος μὲν ἐπὶ λ-
 ληλα πυκνώματα τῶν νεφῶν ἐκ μελαίνεται. καὶ μὲν θολερᾶς ἀχλὺς κατη-
 φῆς ἀπὸ οὐρανόθεν ἀμαυροῦται. τῶν δὲ ἀέρος ὑποκίζοντος, ἀργὰ τὰ νέφη
 μαλακῶς ὑπὸ πείρεται τοῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσιν οὐρακαλιζόμενα. καὶ πάλιν
 πωλόμενον πὶ χρυσόμινον μαυρορυγῶν ἀποσπλῖβει. ἔσται δὲ τὸ πῦρ πῦρ Ἰδὴν κα-
 ρυφαῶν ἢ μὲν νέφος, ὃ τῆς ἐκελύκῃς ὥρας δὴ μιμουργὸς ὁ μῆρος ἐδῆλωσεν. ἀλλ'
 ἐφεξῆς ἢ τῶν ἐπισφραγισμένων αὐτῶν τῶν λῆμα, τοῦσ' ἤρας δεσμὸν αἰτιάται. καὶ
 νομίζουσιν ὡς πῦρ πῦρ δὲ λῆ, τῆς αἰθέρος πρὸς ὁμηρον εἶχει μανίασ'. οὐ μὲν
 μνηστέ τ' ἐκρέμα ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδῶν. ἀκμονασ' ἢ καὶ δύω. πῦρ γὰρ δὲ δε-
 σμὸν ἢ καλῶς χρυσέον ἀρρήκτον. σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν ἐκρέμα. λέλῃθι δ'
 αὐτοῖς ὅτι τοῖς τοῖς εἴπεν ἢ τοῦ πᾶντος ἐκ τε θεολόγηται γένεσις. καὶ τὰ
 σιωπῶν ἀδύμνα τέτταρκα σοιχεῖα τοῦτων τῶν σίχων ὅτι τάξις, καὶ θὰ πῦρ ἢ δὴ
 μοι λένεται. πρῶτος αἰθήρ, καὶ μὲν ἔσται ἡμέρη. εἴθ' ὡς ὡς τε καὶ γῆ. τελευ-
 ταῖα πᾶντων δὴ μιμουργὰ σοιχεῖα. ταῦτα δ' ἀλλήλοισι ἐπιμνησόμενα ζωογονεῖ
 ταῖα. καὶ τῶν ἀψύχων ἀργέχονα καὶ θίσσεται. ὅλῃς τοῖνυν ὁ πρῶτος τὸν ἐαυτοῦ
 ἀέρα καὶ πῦρ καὶ. σερροὶ δ' ἀκμονασ' ὑπὸ ἰαῖς ἐχάταις ἀέρος βιάσιν ὡς ὡς τε
 καὶ γῆ. καὶ τοῦθ' ὅτι τοῖς ὡς ὡς, ἐφ' ἐκείνης λείξεως εἴ τις ἀκρεβῶς ἐθέλει σκο-
 πῆν, τὰ ληθὲς διήσει. οὐ μὲν μὲν ὅτι τ' ἐκρέμα ὑψόθεν. ἀλλ' ὡς τῶν αἰω-
 τῶν καὶ μετεώρων τόπων φασὶν αὐτῶν ἀπὸ πῦρ καὶ. πῦρ γὰρ δὲ δεσμὸν
 ἢ καλῶς χρυσέον, ἀρρήκτον. τί ἔσται καὶ τὸν αἰνιγματῆς καλακευδῆς τιμωρίας.
 πῶς ὁρῶν ὁρῶν δὲ ὅλῃς πᾶν τε λῆ δὲ δεσμὸν πᾶν καλαζομένην ἡμῶν αὐτοῦ, χρυσῶν
 καὶ τῶν κρᾶσι καὶ τῶν σιμύδου πᾶν δεσμὸν ἐπινοήσας. ἀλλ' εἰοικε τὸ μετὰ χροῖον
 αἰθέρος τε καὶ ἀέρος, χρυσῶν μάλιστα πᾶν χρῶμα ἐμφερές ἐστίν. πᾶν δὲ πῦρ
 ὡς καὶ ὁ μῆρος ἀλλήλοισι ἐπισπᾶσθαι. λήγων γὰρ αἰθήρ, ἀργέμνος δὲ μετ'
 ἐκείνων ὁ αἰθήρ, χρυσῶν ὡς περὶ δεσμὸν. ἐπιφέρει τοῦ. σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ
 νεφέλῃσιν ἐκρέμα, πᾶν ἄχρῃ νεφῶν τόπον οὐρανὸς μέγαν ἀέρος. ἐκ δὲ τῶν τελευ-
 τῶν μερῶν τοῦ ἀέρος ἀκαλεῖται πόδες, ἀπὸ πῦρ σε σιβαρὰ βεῖθη, γῆν τε καὶ
 ὡς ὡς. ἐκ δὲ ποδῶν ἀκμονασ' ἢ καὶ δύω. πῶς αὖ εἴπε δεσμὸν ἀρρήκτον αὐτίκα
 τῆς ἤρας λυθείσης, εἴ γε τῶν μύθῳ προσεκτέον. ἀλλ' ἐπειδὴ πῦρ ἢ τ' ὡς ὡς ἀρ-
 μονία δεσμῶν ἀρράχῃσι σιωπᾶν ὡς, καὶ δυοῦρος ἢ τοῦ πᾶντος εἰς τὰ νῦν αἰ-
 μεταβολή, καὶ μὴ διωχθῆναι αὖ, διαζυγῆναι ποτε, κυρίως ὡς ὡς ἀρρήκτον.
 ταῦτα δὲ πᾶν τετάρτα τῶν σοιχείων, καὶ μὲν μικρὸν ἐν τοῖς ὡς ὡς διεσπᾶται
 σεν ὡς. ἴσως καὶ τῶν ὡς ὡς πᾶν ὡς ὡς αὐτῶν σιμύδου φῦσιν ὡς ὡς.
 ὡς ὡς καὶ γῆν, τὸν ὡς πῦρ οὐρανόν. τουτέστι, καὶ αἰθήρ. τὰ ὡς ὡς ὡς
 ὡς ἢ ὡς ὡς. διὰ πορῶν γὰρ καὶ ὡς ὡς ὡς ἀλλοτρίως παρὲς αἰῶνα
 λῶμενος ταῦτα σοιχεῖα, καὶ μετ' ὡς ὡς ὡς ποσειδῶνος πρὸς ἱερὸν λόγῳ αὐ-
 τὰ ταῦθ' ὡς ὡς λέγειν. ἢ τοῖς ὡς ὡς λαχὼν πολὺν ἀλκὰν αἰετῶν, πάλιν
 μὲν αὖ. αἰετῶν δ' ὡς ὡς ὡς ὡς. ὡς δ' ὡς ὡς οὐρανὸν ὡς ὡς αἰετῶν

καὶ νεφέλῃσι· γαῖα δὲ πῖξιν ποίντων καὶ μακρὸς ὄλυμπος· οὐ μὰ Δι' οὐ κλη-
 ρος ὁ μυθολόμος αἰ σκηνῶν ταῦτα, καὶ διαίρεσις ἀδελφῶν οὐτως ἀνώμαλος
 ὥς οὐρανὸν ἀντιθεῖναι θαλάττῃ, καὶ ἰαυτοῖσι· πᾶς γὰρ ὁ μῦθος ἢ ληγομένηται
 περὶ τῶν ἐπ' ἀρχαῖς τετάρων σοιχείων· κρόνον μὲν γὰρ ἐνομάζει τὸν χρόνον
 καὶ τὰ μεταληψὲν αἶος σοιχείου· πατήρ δὲ τῶν ὅλων ὁ χρόνος· καὶ τελέως
 ἢ μήχανόν τι γενέσθαι τῶν ὄντων Δίχαι χρόνου· διὸ δὴ εἰζατὼν τετάρων σοιχεί-
 ων οὐτός ἐστι· μητέρα δ' αὐτῆς εἰμὼν εἶναι ρέα, ἢ περὶ δὴ ρῦσαι τινί, καὶ ἀανάγκῃ
 κινήσει, τὸ πᾶν οἰκονομεῖται· χρόνον δὴ καὶ ρύσεως τέχνη, γίνεσθαι καὶ ὕδαρ, αἰθέ-
 ρα τε καὶ ἄερα (αὐτὸ αὐτῶν ὑπερῆσαν)· καὶ τῇ μὲν πυρώσει φύσει, τὸ πᾶν εἰς μὲν
 οὐρανόν· πῦρ δ' ὑγρανὸν οὐσίαν ποσίδωνι προσέθηκε· τρεῖς δὲ αἰθῆρ· τὸν αἰφώ-
 πισον ἄερα δὴ λαοῖ· κρινόν δὲ ποίντων καὶ ἐφορεύοντα τον ἀπὸ φήνατο σοιχεῖον εἶναι
 πῦρ γῆν, ὥς πῦρ ἐστὶν πῖξιν τῆς τῶν ὅλων δημιουργόν· γαῖα δ' ἐστὶ ξανὴ ποίντων
 καὶ μακρὸς ὄλυμπος· διὰ δὲ μοι δοκεῖ σωεχὼς ἀληγορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν,
 ἢ ἢ οὐκ οὐσα τοῖς ἐπὶ σιν ἐφορεύειν ἀσάφεια, τῇ δὲ διηγεῖται τῆς παραδοξείας ἢ
 γνωριμότητος· τά γε μὴν ἐκτὶ σαρπηδόνη δέικνεν, λυπὴν μὲν οὐκ ἐκταλῆσθαι
 θεοῦ· ὁ καὶ παρ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῶν δὲ βουλομένη τὰ κριβεῖσθαι ἐρυνῶν,
 ἐπινεύειται ἴδιος ἀληγορὸν μὲν ἀληθείας· πολλαῖς γὰρ ἐν ταῖς μεταβο-
 λαῖς τῶν μεγάλων πραγμάτων, ἰσορροπία τεράσια τῶν εἰς συμφύεσθαι ση-
 μεῖα, ὅρα μὲν τε καὶ πῖξιν, γαμάτων αἰμοφύκτις ἐδύμασιν ἐκ μεταβολῶν·
 ὡς ἐπὶ σωποῦ τε καὶ Δίχης παραδιδόσιν οἱ παλαιοὶ μῦθοι· λίγος δ' ἔχει καὶ
 κατὰ νεφῶν λεκάνης ὑετοῦ φόνου τοῖς κηλίσιν, ἐπὶ κε χροσμία· ἢ περὶ τοῖ-
 νων ἢ μεταβολῇ τῆς μάχης ἀθρόαν φυγὴν ἐμποίησιν ἐμελλετοῖς ἐσθλατοῖς,
 ἐπὶ δὲ αἰθῆρ ὁ τοῦ κατὰ λην ἀέρος σαρπηδόνης ἔλεθρος, ὡς πῦρ ἐπὶ τὰς πρὸς
 φάσιν τῶν τῆς συμφορῆς ἀπὸ λην· αἰματοῦσας δὲ λεκάνας κατὰ χρο-
 νίαν ἐραζε· ἔστιν δὲ τὸν φονία ὁμβρον, ἀλλοτρίως εἰρηκεν αἰθέρος δέικνεν·
 διὸς μὲν οὐ· ἀκλαυστος γάρ· ἐν δὲ τῶν ὑπερῆσαν τόπων, ὡς πῦρ ἐπὶ θρηνοῖς μεμ-
 λήνουν κατὰ ἄρρα γένος ὑετοῦ· ταυτὶ μὲν ἴσως ἐλάττω τεκμερα δόξαι τῶν ἡλη-
 γορημίων· ἐκτὶ μὲν τοῖς τῆς ὁλοποιίας, μεγάλης καὶ κοσμοτόμης διανοίας, πῦρ
 τῶν ὅλων περιήθοισι γένεσιν· ὅθεν ἢ αἰ πρώτοι τῶν πάντων ἐφύοντο ἀρχαί, καὶ
 τίς ὁ τούτων δημιουργός, καὶ πῶς ἐκτασθῆναι διειρήνη, σάφεισι τεκμη-
 ρίοις παρήσκει, πῦρ ἀχλὺς ἀσπίδα τῆς κοσμικῆς πύργου χαλκὸν σάμ-
 νος εἰρήνη· καὶ ἐν πρώτῳ ὑπερῆσαν, τῆς πάντεσσιν δημιουργίᾳ νύκτα καὶ
 ἔσθ· ἢ περὶ πῦρ αὐτῇ χρόνον πῖξιν πᾶσι τεταπρεσβεῖα κεκλήρωται· καὶ πρὶ-
 νὴ διακεκλῆναι τὰ νῦν βλεπόμενα, καὶ ἢ ἐν συμπαῖν· ὁ δὲ χάος, ποιητῶν ἐνο-
 μάζοισι πᾶσι οὐ γὰρ οὐτως ἀθλίον τινα καὶ κακοδαίμονα παρὰ σάφει ἐν
 ἡφαιστον, ὡς μὴ δὲ νῦν ἐπὶ αὐτῶν ἐστὶν, τῆς χειρὸς ἀπὸ τῆς ἐργασίας· ὅπου
 γὰρ καὶ παρ' ἀνθρώποις ἀθλίους ἀποτῶν εἶναι δοκεῖ, ἐπὶ δὲ νύκτα τῶν πόνων
 ἐκ χειρὸς ἀγῆν· ἀλλ' ἢ ἐστὶ ταῦτα, χαλκὸν ἀχλὺς πανοπλίσαν ἡφαιστον,
 οὐδ' ἐν οὐρανῷ βουνοὶ χαλκῶν καὶ κασιτέρου ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ εἶσιν· ἀ-
 μήχανον γὰρ τὰς ἀφῆεις καὶ φιλαργύρου γῆς νόστος, ἐπὶ οὐρανὸν ἀναβῆναι·
 φησὶ γὰρ τῆς ἀμύρου τε καὶ μὴ διακεκεκλήνης ἑλῆς ἐν καίρῳ ἀποφανάμε-
 νος εἶναι νύκτα δημιουργόν, ἢ ἢ ἐπὶ μελλετοῖς πᾶσι μορφοῦσθαι ἐν ἡφαιστον
 ἐπέσκει· τουτέστι, πῦρ θερμὸν οὐσίαν· πυρὶς ἢ δὴ κατὰ τὸν φησὶ κὼν ἡράκλειτον,
 ἀμοιβῇ τὰ πᾶσι ἵναι· ὅθεν σωοικουσκὸν οὐκ ἀπὸ θαλάσσης τῶν ὅλων ἀρ-
 χιτέκτονι πεποίηκε πῦρ χάλκον· ἐμελλετοῖς ἢ δὴ τῶν νόστος χαλκὸν εἶναι τὸν ἴδιον
 νόστον· ὕλα δὲ τινὸς αὐτοῦ τῆς κατὰ σκλῆς· χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ ἐκάλον ἀπει-
 ρέα,

ἔστι, ἡρασι τὸν δὲ τε, εἰ μὴ ἐχέλλαι καὶ τε σκόλας παρ' ὧσιν, πῶς τε ἔδιδ' ἡν-
 οῦν εἶναι. καὶ γὰρ οἶμαι ὅτι πλὴν ἀχίλλεα, μὴ δὲ γλαυκῶ κατὰ πῦρ πολυτέ-
 λειαν ἴσον εἶναι. νῦν δὲ τὰ τέτταρα σοιχεῖα κερνᾷται· καὶ χρυσὸν μὲν ὠνόμα-
 σε πῦρ αἰθερώδη φύσιν, ἀργυρον δὲ, τὸ αὐτὴ τῇ χροῖα σωρομαζέμενον ἄερα· χαλ-
 κὸς δὲ καὶ ἡρασι πέρος, ὅθεν τε καὶ γὰρ προσσφαιρέεται, διὰ πῦρ οἱ ἀμφοτέροις
 βαρύνεται. πρῶτῃ δὲ ἀπὸ τούτων τῶν σοιχείων ἄπὸς ὑπ' αὐτῇ χαλκιδέεται,
 σφαιροειδὲς ἔχουσα τὸ χῆμα· δι' οὗ τὸν κόσμον ἡμῖν ἐμφανὲς ἐστήμην· ὃν οὐκ
 ἀπὸ τῆς ὁπλοποιίας μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων τεκμηρίων ἐπίσταται κυκλοῦ-
 σθαι. σωτόμως δὲ ἐν παρεμβάσει τὰς ὑπὲρ τοῦτων φιλοτεχνουμένους ἀποδεί-
 ξεισιν δηλώσω μιν. σωεχὺς τοίνυν ἐν ἡλίον ἀκάμαντα καὶ ἡλέκτορα, καὶ ὑπε-
 ςίονα προσσφαιρθεὶς διὰ τῶν ἐπιθέτων, οὐκ ἄλλο τι πᾶν ἔδωκε τὸ χῆμα σιμαί-
 νων. ὅτι γὰρ ἀκάμας ὁ μὴ κάμνων ἔοικεν ὕβρου· ἔχει οὐκ ἀσάφην καὶ δύσιν,
 ἀλλὰ πῶς αἰεὶ περισφομασιν ἀσάφην. ἡλέκτωρ δὲ δύσιν ἀπὸ τῆς πύξης, ἡ ἡλέκτορος ὁ θεὸς
 ὀνομάζεται, μὴ δὲ ποτε κρύβει ἐπιφάνειαν, ἢ τάχα πῶς αὐτὸς ἐκτελεῖται
 τίς ὦν, καὶ κυκλοτερεῖ φορεῖ δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀαμειρόμενος τὸν κό-
 σμον· ὑπερῖονα δὲ νομίσεν αὐτὸν τὸν ὑπερῖονον αἰετῆς γῆς, ὡς πᾶσι οἶμαι καὶ
 ξανοφαῖνός ὁ κυλοφάνιος φησιν. ἡέλιός θ' ὁ πᾶσι μένος χαλκῶ τ' ἐπιθάλπων· εἰ
 γὰρ παύσων μιν αὐτὸν ἡθέλησεν ὀνομάζειν, εἴπει αὖ, ὑπεριόνεισθαι, ὡς ἀβεί-
 σθην εἰ τύχῃ τὸν ἀκαμέμενον, καὶ πηλείδην ἐν ἀχίλλεα· ἢ τε θοὴ νύξ οὐκ ἄλλο
 τι σιμαίνει, πᾶν τὸ σφαιροειδὲς ὅλον τοῦ κόσμου χῆμα· τὸν γὰρ αὐτὸν ἡλίω
 σφοδρὸν ἢ νύξ αὐτοῖς· καὶ πᾶς ὁ κατὰ λήφθεις ὥς ἐκείνου τόπος, ὁ θῶς ὑπὸ ταύ-
 τας ἐκμελαίνεται· σφῶς γοῦν ἐτέρωθί που ἔδωκε μνήσων, φησί· ἐν δ' ἐπεὶ
 ὦκε αὐτῷ λαμπρόν φάος ἡέλιαιό, ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἠδὲ ξείθερον ἀρξ-
 ραν· ὡς πᾶσι γὰρ ἀπὸ τῆς σιμαίνης ἐκαστὸν τῶν νύκτα κατὰ τὴν ἐφέλικται συγχρο-
 νοῦσιν· ὡς ἡλίου τάχισιν· ἐκαστὸς οὖν αὐτῶν ὅμοιος εἴρηκε θοῆν· διότα τοῖ
 γὰρ μὴν πῶς αὐτὸν πῆρ' ἐκαστὸν, θοὴν ὀνομάζειν μεταληπτικῶς, οὐ πῶς κα-
 τὰ κίνησιν ὁρᾷται, ἀλλὰ πῶς κατὰ χῆμα· καὶ γὰρ ἐτέρωθί που σφῶν· εἴθω δ' αὖ
 νήσοισιν ἠδὲ πρὸς τῇ θοῇ· οὐ γὰρ τάχιστα ἐρρίζωμεν ἡμῶν ἡλιθίως
 δηλώσειν ἐσσομένης, ἀλλὰ τὸ χῆμα πρὸς ὁρᾷται ἀπολήγουσιν ἀποτελού-
 ντα· ἐκαστὸς οὖν νύκτα θοὴν ὠνόμασε, πῶς ἐξέτερος τέλος τῆς ὁρᾷται σκι-
 ᾶς ἀποτερεμνίζουσαν· φησὶ γὰρ δὲ περὶ τούτου ὁ λόγος ἀποδείκνυσθαι, ὅτι σφα-
 ροειδὴς ὅστις ὁ κόσμος· τελεχὴ γὰρ οἱ μαθηματικοὶ τὰ χῆματα τῶν σκιῶν φασι
 ἀποπύπτεσθαι· ἐπειδὴ γὰρ ἐλάττω ἢ τὸ περιλάμπον τοῦ κατὰ λαμπρομῆος, πῶς
 σκιαὶ συμβέβηκε κατὰ τοῦτο· ἠδὲ πῶς ὑστέρησιν πᾶσι τῶν βᾶσι· ἀπὸ
 λεπτοῦς ἀνίσταμένη τῆς κατὰ κρυφῆν ἀρχῆς· ὅταν δὲ μέζον ἢ τὸ κατὰ λαμ-
 πον φῶς τοῦ κατὰ λαμπρομῆος γένου, κωνοειδῆ συμβέβηκε πῶς σκιαὶ ἀπὸ πᾶσι
 ἰσῆσθαι τῆς ἀρχῆς εἰς λεπτόν ἀποσενόσθαι πέρασ· ἐπειδὴ γὰρ ἴσον ἢ τῷ
 κατὰ λαμπρομῆος τὸ κατὰ λαμπρόν, κυλινδρὸν δίκην, ἡσυχία πρὸς ἴσον ἐκείνῳ
 ἐκτερέσθαι· χῆμα γὰρ λαμπρόν· βελόμνος οὖν ὁμοιος τὸν ἡλίον ἄλλως μέζονα
 τῆς γῆς κατὰ πῶς τῶν πᾶσι φιλοσόφων ἐννοοῖται ἀποδείξαι, οὐ λήγουσιν ὅτι
 πῶς νύκτα προσσφαιρθεῖν, εἰς ὅθεν τὸ πρὸς τῷ πέρατι χῆμα λήγουσιν· ὅτε δι-
 μιμα ἡγεῖται κυλινδρὸς ὡς κατὰ τοῦτο τῆς σκιᾶς τῇ πᾶσι διαμαρτύνει· ἀλ-
 λὰ τὸν λεγόμενον κῶνον ἀπὸ τοῦ λαλῶσθαι· ὁ δὲ πρῶτος ὁμοιος ἐκ μᾶς λέξεως
 ὑπομινεῖται, τὰς μιν εἰς τῶν φιλοσόφων ἀμύλλας ἐπιτετμήναι· καὶ
 μὴν αἰ φορεῖ τῶν ἐναυτίων ἀνέμων, δηλοῦσι γὰρ τοῦ κόσμου σφαιροειδὲς· ὁρᾷται

μὴ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρκυῖ πνέων μετέωρος, μέγα κύμα κυλινδρεῖ. πῶς γὰρ ἀπὸ
 τοῦ μεταρρίου φορεῖν ἐδὴ τὸ πεινότερον, ἐμὴς λέξεως ἡ τεκνύουσιν ὁ σί-
 γος. ἢ ὑμπαλιν δὲ ἐδὴ τοῦ νότου πνέοντος ἀπὸ τῶν καὶ τῶν τόπων ἰσόρυσεν. αἰ-
 θανότος μέγα κύμα πρὸ τοῦ σκαλὸν εἶον ὡθεῖ, πῶς ἀπὸ τοῦ πεινότερου κίνησιν εἰς
 τὸ μετέωρον αἰκνυλῇ. ἢ τι γέμην μετὰ τῶν ἄλλων ἀπείρονα γαῖαν ὀνομάζει. καὶ πάλιν
 τῆς ἡρας. εἰμι γὰρ ὁλομυλὴν πολυφόρος πείρατα γαῖης. ἔδῃ που μαχομέ-
 ναις δόξαις πρὸς αὐτῶν σιόζων. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶν σφαιροειδὲς χυμὸν καὶ ἀπείρον
 ὅστις πεπερασμένον, ὅ μιν εἴ, ὅρον πινὰ καὶ περιγραφὴν ἔχειν. οὐλίτως αὐτὸ πε-
 πειραῖται νομισέον. ἀπείρον δ' αὖ ὁ κύκλος ὀνομάζεται διαικίως, ἐπειδὴ πᾶν
 ἀμύχανόν ἐστι διαίρει πείρασ' ἐν αὐτῷ π. εἴ τ' νομισθῇ ἤ. τέλος, ὅς ἴσους γένοιτ'
 αὐτῷ, ἀρχή. ταῦτ' μὲν ἔν' ἀθρόα τεκμήρια τοῦ σφαιροειδὸς ἐν κόσμῳ εἶναι. πρὸ
 ὁμήρου. ἢ δ' ἐπαργεῖται τὸν σύμβολον τῇ ἀχιλλέως ἀσπίδος καὶ τακτικῇ. κυ-
 κλοτέρεις γὰρ τῷ χύματι κεχάλυθεν ὅσον ἡφαιστος, ὡς πᾶν εἰκόνα τῆς κο-
 σμικῆς πρὸς ὅδον. μυθικῶς μὲν οὖν ἀσπίδα χαλκευομένην ὑποσημαίνει, ἀρ-
 μόλουσαν ἀχιλλεῖ, πῶς δὲ πᾶν τῶν ἐν χαλκῷ ποιεῖται. τίς δὲ ἦν αὐτῇ, σησά-
 μνοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὅρχας. ἑάλλον δ' ἀλλήλους χαλκή-
 ρεσιν ἐγχεῖσιν. ἐπ' αὖ εἰς ἐν δὲ κυδοιμός ὀμίλειον, ἐπ' αὖ ὁλοήκηρ. ἄλλον ζῶν ἐ-
 χρουσαι νεύεται ἄλλον ἄουρον. ἄλλον τεθνεῶτα κατὰ χροῖον ἔλκε ποδῶν.
 ταῦτα γὰρ ἦν ὁ διηγεῖς ἀχιλλέως βίος. νῦν δὲ ὁ μῦθος ἰδέσθαι ὅσον ὅσον ὅσον
 οὐρανὸν ἦν κόσμον, οὐδὲς τὰ μέγιστα τῆς προνοίας ἔργα μετὰ πῶς ἀσπιδόκνη-
 τον καὶ κεχυμένην ὕλην ἐχάληθεν. ἐμὴν γὰρ αὖτε νῦν ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θά-
 λατταν. ἡ ἐλπίς τ' ἀκάμανται, σελήνην τε πᾶν ἔθεσαν. ἡ τῆς κοσμικῆς γενέσεως
 εἰς ἀρχὴν. πρῶτον θεμελιούσιν ἐκρότησε πῶς γιν. εἴτα ἐδὴ ταῦτ' ἡ καὶ ἀσπίδα
 πινὰ θεῶν ἐγένοντο οὐρανὸν ἐπ' αὐτῶν. καὶ κατὰ τὸν αἰκαπὶ πᾶν μὲν αὐτῷ
 ἐπ' αὐτῶν, ἀθρόα ἐχεῖ πῶς θάλατταν. οὐδὲς τε ἐπ' αὐτῶν, καὶ σελήνη, καὶ δια-
 κεινέται τῶν σφαιρῶν ἀπὸ τοῦ πάλαι χάους ἐφώτισεν. ἐν δὲ τὰς ἡμέρας πᾶν τῶν
 τὰ τ' οὐρανὸς ἐσφαινώται. δι' οὗ μάλιστα σφαιροειδὲς παραδέσθαι ἡμῶν τὸν
 κόσμον. ὡς πᾶν γὰρ ὁ σέφανος κυκλοτέρησ' τῆς κεφαλῆς κόσμος ὅστις, ἔπειτα τὰ
 διεζωκότα πῶς οὐρανὸν ἀφ' ἰδὲ κατὰ σφαιροειδὲς ἐσφαιρῶν χύματος, εἰς ὅ-
 πωσ' οὐρανὸς σέφανος ὠνόμαται. διακειβόλοισι σάμνος δ' ὑπὲρ πᾶν ὁ λοχωρῶν
 ἀσέρων, καὶ κατὰ μέρος ἐπιφανέσθαι θεοὶ ἡλῶκεν. ἔπειτα ἡ δαίμονα πᾶν τῶν θεο-
 λογῶν ὡς πᾶν οὐδὲς ἡ ἀφ' αὐτοῦ, ἡ καὶ ὅδε γράφων, αὐτῇ τῶν φαινομένων ὑποση-
 μαίνει αὐτῶν. μεταβέβηκεν οὖν ἀληγορικῶς ἐδὴ τὰς δύο πόλεις. πῶς μὲν
 εἰρήνης, πῶς δὲ, πολέμου παρρησιῶν, ἵνα μὴ δ' ἐμπεδομένης ὁ ἀκραγαντίνος
 ἀπὸ ἄλλου πινός, ἡ παρ' ὁμήρου πῶς σικελικὴν ἀρύσεται δόξαν. ἀμα γὰρ τοῖς
 τέσσαρσι σφαιροῖς, κατὰ πῶς φιστικὴν θεωρίαν παραδέσθαι καὶ εἰρήνης καὶ πῶς
 ἡλίας. τοῦτων δ' ἐκότερον ὁ μῦθος ὑποσημαίνει, ὅλεις ἐν ἐχάληθεν τῇ ἀσπί-
 δι. πῶς μὲν, εἰρήνης. τουτέστι, τῆς ἡλίας. πῶς δὲ, πολέμου. τουτέστι, εἰρήνης.
 πῶς γὰρ δ' ὑποσημαίνει τῆς ἀσπίδος πέντε. χροῖον οὐκ ἄλλο τι, πᾶν οὐκ ἐμπε-
 ποικιλημένον τῶν κόσμων ζῶντων ὑποσημαίνει. ἡ μὲν γὰρ, αὐτῶν τῶν περὶ τὸν
 οὐρανὸν εἰλητῶν ὅλον. ἀρκυκλήν ἢ αὐτῶν ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ ἐφεξῆς, οὐκ ἐξ ὅσων
 εἴτα πῶς τῇ διακελευμένην ἡλῶσιν. ἡ δὲ τετάρτη ὁμωνύμως τῇ δευτέρᾳ,
 πρὸς τὸν οὐρανὸν ὀνομάζει. πέμπτη δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν νοτίων μέρουσ'. ἡ νότιος
 τε καὶ ἀνατολικὸς καὶ ἡλῶσιν. καὶ τῇ αἰμὴν δύο τελείως ἀόκητοι δὲ ἐκρύνει. ἡ τε
 τῶν

τὸν βόρειον εἰληχῆα πόλον, καὶ τὸν ἀπὸντικρὺ νότιον. ὁμοίως δ' ἐν αὐτοῖς
 ἡ διακεκαυμένη καὶ ὑπὲρ βολὴν τῆς πυρώδους οὐσίας, οὐδενὶ βατῇ ζῶν. δύο
 δὲ τὰς δικράτους φαδὸν οἰκείσθαι τὴν μέσσην ἀφ' ἡμετέρας ζώνης κρᾶσιν ἐπα-
 ρημένως. ὁ γὰρ ἐκαστοῦ κῆρος, καὶ στροφότερον αὐτῶν ἐρμῇ ταύτῃ διηκείβω-
 σεν εἰπών. πέντε δὲ αἱ ζώναι περιγέδω ἐσπεύρηται. αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κε-
 λαιότερα κυανόιο. ἡ δὲ μία, φαφαρήτε καὶ ἑκπυροσ δὶον ἐρυθρῇ. τυπτομένη
 φλογμοῖσιν ἐπεὶ ῥαῖ μοῖρας ἐπ' αὐτῷ, κεκλιμένην ἀκτίνων ἀειθερέως πυρίω-
 σιν. αἱ δὲ δύο ἐκότερα πόλοιο περιπεπηγῆται. αἱ εἰς κρυμαλῖαι. αἱ εἰς ὕδα π-
 μοχέσσαι. ταύτας δ' ὁμήρου πύχας ὠνόμασεν ὅζων φησιν, ἐπεὶ πέντε πύ-
 χας ἡλασε κυλλοφιδίων, τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' αἰδοῖται κασιτέροιο. τὴν δὲ
 μίαν χρυσῇ. τὰς μὲν αὐωτάτω κατὰ τὴν ἀλαμπῇ μυχόν τοῦ κόσμου κει-
 μένας δύο ζώνας χαλκῷ προσεικρίσας. ψυχρὰ γὰρ ἡ ὕλη καὶ κρύους μεσῇ.
 λέγει γὰρ ἐτέρω θί που, ψυχρὸν δ' ἐλεχαλκὸν ὁδοῦσι. τὴν δὲ μίαν χρυσῇ τὴν
 διακεκαυμένην, ἐπεὶ δὴ τὴν πυρώδην οὐσὴν κατὰ τὴν χρᾶν ἐμπερεσάτη χρυ-
 σῷ. δύο δ' αἰδοῖται κασιτέροιο, τὰς δικράτους ὑποσημαίνων. ὕγρα γὰρ ἡ ὕλη
 καὶ τελέως ὄψις τοῦ κασιτέρου. δι' ἧς τὸ πᾶν τὰς ζώνας διαφύει ἡμῖν
 καὶ μαλθακὸν δεδύλωκεν. τὴν μὲν οὖν εἰς οὐρανῷ σεμνὸν ἐργαστήριον ἡφαίστου,
 τὴν ἱερὰν φύσιν οὕτως ἐδημιούργησεν. αὐτῶν δ' αἰδοῖται ὁ φεικνός καὶ
 χαλεπὸς ἐφ' ὁμήρου τῶν συκοφαντούντων φθόνος ὑπὲρ τῆς θεομαχίας. ἔγρη-
 ῖτι βῶων καὶ ἀχειρῶν φύλοπις αἰνῇ παρ' αὐτῶν σιωεῖσθαι, ἀλλ' ἐρᾶναι τα-
 ραχεὶ καὶ τῶσις τὸ θεῖον ἀποιέμενται. ἦτοι μὲν γὰρ εἴαντα ποσειδάωνος
 αὐτοῦτος ἴσκει ἀπόλων φθίβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα. αὐτὰ δ' ἐν κελίοιο θεᾷ
 γλαυκῶπις ἀθήνη. ἥρῃ δ' αὐτῇ χρυσήλακρος καλαδίην, ἀρτεμὶς ἰσχά-
 ρα, κασιγνήτην ἡρώτοιο. λεγῶ δ' αὐτῇ σῶκος ἐλευσίνος ἐρμῆς. αὐτὰ δ' ἀρ-
 φαίστοιο, μέγας ποταμὸς βαθυδίνης. ἐκέλεται οὐκ ἐκ τῶν πρὸς αὐτὰ μαχό-
 μενος, οὐδ' ἀλλήλῃς πρὸς ἑκτορα. καὶ μετὰ παρὸν κλονοσάρεσσιν. ἀλλὰ τὸς
 μέγαν οὐρανὸν πόλεμον ἀνοθετῆσας ὁμήρου, οὐδ' ἀχρὶ μελλήσεως τὴν καλὴν
 ὥπλισεν, ἀλλ' ὁμῶς τοὺς θεοὺς σιωεῖσθαι ἀλλήλοισι ἐπὶ αὐτῇ γὰρ ἀρῆς ἐπέ-
 γα πέλεθρα πῶν, ἐκρίσε δὲ χαίτας. μετὰ ταῦτα δὲ ἀφροδίτης λῦτο γαῖα
 καὶ οὐρανὸς ἡτορ. ἀρτεμὶς δὲ καὶ προσεβύβριται τοῖς ἰδίοις τόξοις ὡς νηπία
 κέρη σωφρονισθεῖσα. ξαύτος δὲ παρ' ὀλίγον οὐδὲ ποταμὸς ἐρῆν διὰ ἡφαίστου.
 ὁμῶς δ' οὖν πάντα ταῦτα κατ' ἀρχὰς μὲν, εἰ δ' ὕλως στροφὰς πείθειν διαύκ-
 ται τοῦσ' πολλούς. εἰ δ' ἐτελήσει τίς ἐπὶ οὐτέρω κατὰ βᾶς τῶν ὁμηρικῶν ἐργί-
 ων, ἐποπτεύσει τὴν μυθικὴν αὐτοῦσιν οὐσίαν, ἐπιγνώσκειται τὴν δοικωῶ αὐτῶν ἀσέ-
 βηκα πηλίκης μεσόνδεσι θελοσοφίαν. αἰίοις μὲν οὖν ἀρέσκει τὴν τῶν ἐπὶ
 παλαιῶν ἀστέρων ἐπὶ ζωδία σῶσθαι ὑφ' ὁμήρου δὲ τούτων δὴ λείχεσθαι.
 φθορὰ δὲ πειντελήν, ὅταν ὅστις γένηται σύγχιστον οὖν τοῦ πειντεῖς ἐπεινίτῃ
 ται. σιωκῶν εἰς ἐν ἀπόλων, τούτῃς ἡλίου, καὶ ἀρτεμίν, ἥν φαμὲν εἶναι
 σελήνην, τὸν τε τῆς ἀφροδίτης καὶ ἀρῆς. ἐπὶ δὲ καὶ ἑρμῶν, καὶ διδοῖ ἀστέρ-
 ταῦτην μὲν οὖν πιθανότητος μάλλον ἢ ἀληθείας ἐχρμένῃ τὴν ἀληγορίαν,
 ἀχρὶ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀγνοεῖν παρρηλίφαιμον. ἀλλ' ἐστὶν ἐναργέστερα καὶ τῆς ὁμήρου
 σοφίας ἐχρμένα, ταῦτα δὲ σκοπεῖν ἀναγκαῖον. αὐτῶν γὰρ τοῦ καὶ καὶ αἰετῶν
 ἰός. ταῖς δὲ μαχρμέναις φύσεσι, τὰς ἀντιπάλους. αὐτῶν γὰρ θεῶν ἡ ζεύξις, ἔπει-
 πελοσοφῆται τῆς μάχης. ἀθινὰ καὶ ἀρῆς, τούτῃς ἀφροσύνη καὶ φρόνησις. ὁ
 μὲν ἢ ὡς πρὸς ἐφην μαιόμενος ἐστὶ τυκτὸν κακὸν ἀλλοτρεοῦσθαι. ἡ δ' ἐν πᾶσι

θεοῖς μή τί τε κλέεται καὶ κέρδισιν· ἀδιὰλλακτὸς γὰρ μὴν ἔχθρα τοῖς τὰ βέλτισται
 διδουκένυσιν λοπομοῖς πρὸς πλὴν ὁρῶσιν ἀφροσύνην· ὥς δὲ μάλιστ' ἐν βί-
 ον ὀνήσειν ἔμελλεν, οὐ πῶ τὰ τῆς μάχης διδουκένυσιν· ὅτ' ἢ μεμνηνῆα, καὶ ποι-
 ρα πλὴν ἀναισθησία, τῆς σωέσεως γέγονε κρείσσων· οὐκ ἴκησε δὲ ἀθηνᾶ φ' ἡ ἀρ' ἦν
 καὶ κατὰ γῆς ὀβριεῖν, ἐπειδὴ πῶρ ἄπασι κακὰ χαμαὶ πετῆς ἐν τοῖς τα-
 πεινοτάτοις ἔρεπται βαράθροις, παύμυλον νόσημα, καὶ πρὸς πᾶσιν ὕβριν
 ὑποκείμελον· ἀμέλει σωεξείτειν αὐτῷ πλὴν ἀφροδίτην, τουτέστι, πλὴν ἀκαλα-
 σίας· τὸ μὲν γὰρ ἀμφω κείνῳ ἐπὶ χθονὶ πολυβοοίερα, συφάνῃ καὶ τοῖς πεί-
 θεσι γὰρ τινῶν τὰ νοσήματα· λητοῖ δ' αὖθις κεν ἐρμῆς, ἐπειδὴ πῶρ ὁ μὲν, ὁ-
 δὲν ἄλλο πλὴν λόγος ὅστις τῶν ἐν δυνεὶ ἢ μὲν παύσῃ· λόγῳ δὲ πᾶν τι μάχεσθαι
 λητοῖ, οἷον ἐλθὼν τις οὐσιν κατ' αὐτὸς σπείρειν μετὰ θεοισιν· ὅτ' ἂν ἀμνημονούμε-
 νον οὐκ ἔτι ἀπὸ λήθης διαύεται· διὸ δὲ καὶ μητέρᾳ μουσῶν μνημοσύνην ἴσο-
 ροῦσι, τὰς προσάπτειας τῶν λόγων θεῶς ὑπὸ μνήμην γεγενῆσθαι λέγοντες· εἰς δὲ ὅν
 πλὴν λήθην πρὸς ἀντίπαλον ἄμμελλαν ὀβριεμένην· δικαίως δ' ὑπέειπεν αὐτῇ·
 λόγον γὰρ ἦν ἴσα λήθῃ· καὶ φανερόν ἐστι ἀμνησίαν ἐν κωφῇ νενίκηκε σιωπῇ·
 τῶν γὰρ μὴν ὑπολὴ πολλῶν θεῶν ἡ μάχη φυσικῶς τέρα· ἦτοι μὲν γὰρ εἴαντα πο-
 σειδῶνος ἀνέκτορος, ἵστατ' ἀπόλλων φοῖβος, ὅθεν τι πῦρ ἀντέθηκε· ἐν μὲν ἡ λῆ-
 σιν, ἀπόλλωνος προσαγορεύσεις, πλὴν δ' ὕγραν φύσιν ποσειδῶνα· τοῦτον δ' ἐκεί-
 τερον ὥς εἰς αὐτὴν ἔχει διαύκμιν, τί δὲ καὶ λέγειν· φθορτικὸν αἶμα κατ' ἐπι-
 κρῖταισιν θατέρου θατέρου· καὶ μὴν ὑπὸ λειπῆς τῆς περὶ πλὴν ἀλήθειαν θεωρεῖ-
 ας, διαλύει ἀμφοῖν πλὴν μάχην· ἐπειδὴ πῶρ ἡ λῆσον βροχὴν ἀπεφηνάμεθα πλὴν εἴν
 γρον οὐσίαν, καὶ μάλιστ' αὐτὴν ἀλμυρὰν, λεληθότως γὰρ ἀπὸ γῆς δ' αἰὶν γρον ἀ-
 ναπῶν τῆς ἀλμύρας, τοῦτω μάλιστ' αὐτὴν πυρῶν φύσιν αὐξεί· χαλεπὸν δ' ἦν
 τῷ δέφοντι, τὸ δέφοντον ἀναισθητόν· διακρῖν δ' ὑπέειπεν ἀλλήλοισι· ἢ ἂν αὐτὸς
 σὴ χρυσήλακτος κελαδινή, ἀρ' ἔμελλε ἰοχέαιρα· ὅτ' αὐτὸς ἀλμύρας εἰσήγαγεν
 ὁ μῆρος· ἀλλ' ὥς πῶρ ἔφην, ἦρα μὲν ὅστις ἀήρ· πλὴν δὲ σελήνην, ἀρ' ἔμελλε ὀνομάζειν
 πᾶν δὲ τὸ τεμνόμενον, αἶμα πολεμίων ὅστις τῷ τέμνοντι· καὶ διακρῖν ἔχθραν αἶμα
 πλὴν σελήνην ὑπεσῆσθαι, πλὴν αὐτὴν αὐτῆς φορεῖν καὶ τὸν οὐρανὸν ὑποσημαίνων·
 εἰκόσ δὲ ταχέως νοσηνῆσθαι πλὴν σελήνην· ἐπειδὴ πῶρ ὁ μὲν ἀήρ πολὺς καὶ πᾶν
 τῇ κεχυμένους· ἢ δ' ἐλάττω καὶ σιωεχὼς ὑπὸ τῶν ἀερίων παθημάτων ἀμει-
 ρουμένη· ὅτ' αὐτὸς μὲν ἐκ λείψεσι, ὅτ' αὐτὸς δ' ἀχλύι· καὶ ταῦς ὑπὸ βροχέους νεφέλαις·
 διακρῖν τῆς νίκης τὰ βραβεῖα τῷ μείζονι καὶ σιωεχὼς ἐλάττωσι προσέθηκεν·
 αὐτὰ δ' αὐτὸς φαίσιον μέγας ποταμὸς βαθυδίτης· εἰς τοῖς ὑπὸ ἀπόλλωνος,
 καὶ ποσειδῶνος λόγοις ἐν οὐρανίον ἢ μὲν αἰθέρα, καὶ πλὴν ἀκήρατον ἡλίου φλό-
 γα δηλώσας, νῦν μετὰ βέβηκεν ἑδρῇ φ' ὅθεν τὸν πῦρ· καὶ ὅτ' αὐτὸς ἀνθάπλισε πο-
 ταμῶν, πλὴν διάφορον ἐκείνου φύσιν εἰς μάχην παροξύνας· πρῶτον μὲν οὖν
 εἰκόντα ἐν ἡλίον ποσειδῶνι παρρησάγει· νῦν δὲ, πλὴν ὕγραν οὐσίαν ὑπὸ τῆς πυ-
 ρῶδιν ἡτῆσιν· διὰ τὸ πᾶν γὰρ τὸ τοῖς σπείρειν θατέρου· τίς οὖν οὐ πῶ μέ-
 μνην, ὥς θεοὺς μαχόμελους ἀλλήλοισι παρρησάγειν, ὁμήρου φησὶ καὶ ταῦτα δι'
 ἀλληγορίαν θεολογήσαντος· ἑδρῇ τέλει οὖν ἡλίου ἰλιάδος, καὶ σπείρειν τὸν ἔρ-
 μῆν ἐναργῶς ἀκλουθῶνται πρὸς ἀμφοτέρωθεν ἀλλογορήσας· οὐδὲν γὰρ εἰ-
 κεν οὐ πῶ πειθύνον ἀνδροσύναν ὀργισμένους· οὐκ ἀργυρὸς, οὐ χρυσός, οὐδὲ ἢ διὰ
 δώρων πολυτελεία· μελίχριν δὲ καὶ προσηνὲς ἰκεσίαν ὁ πᾶν ὅστις, ἢ διὰ τοῦ
 λόγου πειθῶ· πᾶν γὰρ ἀληθὺς ἀνελπίδης, οὐκ ἔστι πειθῶς ἱερὸν ἄλλο πλὴν
 λόγος· τοῦ γὰρ τῆς πρὸς ἱάμενος ὥς περὶ ὀχυρὰ πᾶν τευχὶς καὶ ὁ πᾶσι· ὧ καὶ μάλιστ'
 πλὴν

πλὴν ἀχιλλεύωσ' ἐπέκλασεν ὀργάνῳ· οὐκ ἐν ἀρχῇ δαΐξας δῶδε καὶ πέπλους· δῶδε
 καὶ διπλοῖσιν χαλάνας· τότε λοιπὰ τῶν κομιθέντων δώρων· ἀλλ' αἱ πρῶ-
 ται τῆς ἱκεσίας φωναὶ τοὺς ἀρσένους αὐτοῦ θυμούς· ἔβρεθήλωσαν· μνηστῶν
 παῖδες οὖτο, θεοὺς ἐπείκελ' ἀχιλλεῦ· τῇ λίσσῃ δῖος ἐπὶν ὀλῶν δὲ γήραος οὐ
 δῶ· δι' ὀλίγου προσιμίου τῶν λόγων σιωήσασιν ἀχιλλεῦ· καὶ χροὸν αὐτῇ
 πρῶτον γένοιε πηλὸς· ὅλ' ἔδωκεν ἡλέηται μὲν ἀχρεῖα πέρις· λουδοῖς δὲ κοσ-
 μηθὲν ἀποδίδουσι ἥ ἐκτορος σῶμα· τοσούτῳ ἴσχυσε ὁ τῶν παθῶν ἐρμηνείας
 λόγος, ὅτ' ἀπέσειλον ὁμηροῦ αὐτῷ τῆς ἱκεσίας παρὰ κλητῶν· ἄρ' οὐκ ἀχρεῖα δι'
 ὅλης τῆς ἱλιάδος σιωάσασιν καὶ διηγεῖσθαι ἢ ὁμήρου ὀλοσπώϊα, ὅτ' ἦ τὰ πρὶ
 θεῶν ἡλληγόρησε· ζητοῦμεν δὲ τούτων τί περιττότερον· καὶ μὲν τοσούτους ἀπο-
 δίδεσθαι εἰσὶν ἔτι τὰ κατὰ πλὴν ὀδυσσεὶα ἡγοῦμεθα· πλὴν ὁμῶς ἀκέρειον ἄπει-
 ρεῖσθαι, ὅτ' οὐ τῆς εὐκωνίου καὶ πολεμικῆς ἱλιάδος ἢ πλὴν ἡθικῆν μεταβώμεν
 ὀδυσσεὶα· οὐδὲ γὰρ αὐτῇ τελέως ἀπολοσόφους· ἀλλ' ἐν ἐκείνοις τοῖς σωμα-
 τίοις ὁμοιον δούσκομεν ὁμηροῦ μηδὲν πρὶ θεῶν ἀπρεπὲς ἰσοροῦνται· δίχως δὲ
 τῆς τοιαύτης ἐμπειρίας αἰνιττόμενον· αὐτῇ τῇ τοίνυν ἐν ἀρχῇ πλὴν ἀθηνῶν ὑπὸ
 δῖος ἀποσεμνύνειν πρὸς τῇ λέμαχον δούσκομεν, διλόγως· ἐπειδὴ ἐκτὸς ἄλλων
 νεότητος ἦν πλὴν εὐκοσμετῆς ἡλικίας ὑπερκόπῃων μετέβαιον ἐπὶ τῇ ἀφ' ὅρα·
 καὶ τίς αὐτῶν ὑπέσχετο τῶν γιγνομένων λογιζόμενος, ὥς οὐκ ἔτι χρὴ διαμαρτυ-
 ρῆναι ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῶν μνηστῶν ἀσωτία· ἔδωκεν οὖν τὸν ἀβελζόμενον ἐν τη-
 λεμάχῳ λοπσοῦν, ἀθηνῶς ἐπιπαύσαν ἡλληγόρησεν· ὁμοιωθεὶς ἔχροντι ἡκ·
 παλαιὸς γὰρ ὁμολογῆται ξένος ὀδυσεῦς ὁ μὲν τις εἶναι· πολὺ δὲ καὶ γῆ-
 ρας ἱερόν τῶν τελευταίων χρόνων λιμνὸς· ἀσφαλὲς ἀνθρώποις ὀρμίσματα· καὶ
 ὅσον ἢ τοῦ σῶματος ἰσχύς ὑποφθίνει, τοσούτῳ ἢ τῆς διανοίας αὐξάνεται ῥῶσις·
 τίνα τοίνυν παρῆσθαι ὁ νοῦς ἔβρεπαίειν τὸν τῇ λέμαχον, οὐ θεῶν παρὰ
 καὶ ἡμῶν, καὶ ταῦτ' ἀλέγει παρὰ νῆστος διαπετῆδοντος· ἄγε δὴ φησιν ἐπὶ τῇ
 μαχῇ, μερκεῖον γὰρ ἦν τὴν πύφρονεσιν πλέον· νῆ' ἀρσας ἐρέτησιν εἰκόσιν ἢ ἱε-
 ρείῃ, ἔρχοι πευσύμνος παῖδες δὲν οἰζυμένους· πρῶτος δὲ σεβὴς καὶ δίκαιος
 ἐκβαθεῖας ἀφροσύνης ὑπεισῆλθε λογιζόμενος, ὥς οὐκ ἄξιόν εἶναι ἀργούς ἐν ἰθα-
 κῇ κατὰ τείβειν χρόνους, ἀμνηστῆσαν ἔχοντας τοῦ γεγενημένου· ἀλλ' αὐτοῖς αὖτον
 ἦν ποτὲ τὸν ὀλοσπώϊα, ναῦν δὲ πρὸς μὲνον ἐπὶ τὰς διαπονήτας ἐκφοκ-
 μέν κληδόνας· ἵνα πλὴν ὀδυσεῦς ἀπόδημον ἀγνοίαν ἀνιχνύσῃ· ἀδύτερον δὲ
 τοῦτο δεικνύει, ὅπου μάλιστ' αὐτῷ παῖδας ἐρβυήσασιν τύχην· ὑπὸ γό-
 ρουσι δὲ φρόνησις, ἐπὶς αὐτοῦ καθεζομένη· πρῶτον μὲν ἐς πύλον ἐλθεῖ καὶ εἰ-
 ρεο νέσσοι δῖον· κείνη δὲ, ἀπὸ τῆς παρὰ ξανθὸν μινέλαον· ὁ μὲν γὰρ εἶχε
 πλὴν ἀχρεῖας ἐμπειρίαν· ὅτ' ἀπὸ τῆς ὁκταετοῦς πλάνης ἐπαινεληλυθεὶ νεω-
 σί· ἀδύτατος ἦ ἡλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων· ἐμελλεν οὖν ὠφέλιμος αὐ-
 τῷ παραινῶν γενήσεσθαι νέσσορ· τὴν δὲ περὶ τῆς ὀδυσεῦς πλάνης ἐρέει
 μινέλαος· ἄμα δὲ ταῦτ' ἐννοοῦμενος, ὥς πρὸς παρὰ κροτῶν ἐαυτὸν εἶπε· οὐδὲ
 πρὸς χρὴ νηπιέας ὀχρεῖν· ἐπεὶ οὐκ ἔτι τῇ λίσσῃ ἐσίν· ὥς πρὸς παρὰ κροτῶν
 καὶ πατὴρ ὁ λογιζόμενος αὐτοῦ τὸ μετεπικὸν τῶν φροντίδων ἀνιχνύειν· εἶτα
 καὶ ὁμοίωσιν ἡλικιωτῶν ἀρετῆς, οἷς πλὴν ἴσιν φρόνησιν αὐτὸν παρὰ κλέλη-
 κεν· ἢ οὐκ αἴτις οἶον κλέος ἔλαβε δῖος ὀρέσης· πάντας ἐπὶ ἀνθρώποις, ἐπεὶ
 ἔκτανε παρὰ κροτῶν, τοιούτοις ἐπαρθεὶς λοπσοῦν, διλόγως μετέωρον αὐτοῦ
 πλὴν δαίμονα ἐλαφρῆσαι, διὸ καὶ προσείησεν αὐτῷ ὁμηροῦ ὄντι δὲ λέγων, ὅρ-
 νος δὲ ὡς ἀνὸς παρὰ κροτῶν· μεταρσία γὰρ ἢ φρόνησις ὥς αὐτῷ μετὰ τῇ λίσσῃ

ὄγκον ἐν αὐτῇ προμήναιων, κυροφθοροῦσαι διακρίσκειν. ἀμέλει ταχέως
 ἐκκλησίαν συναθροίζειται. καὶ παῖσι λόγοις εὐρηγοῦσιν. τὸν δ' αὖτε πολλὸν
 ἀνέπειζεν ὁ τῆς ἀλλοτρίας ἐπάνυμος φρονίου μὲν ἦος, νοήμων δὲ τοῦτο-
 μα. δι' ὧν ἀμφοτέρων οὐδὲν ἄλλο, πλὴν τοῦς ὑπογύουσι αὐτοῦ λογισμοὺς
 ὑπεσήμενον. ἐπιβαίνοντι δ' αὐτῷ τῆς νεώσ, συνεμβέβηκεν ἀθηνᾶ μὲν περὶ
 πλὴν μορφῆν εὐκαιομένη. πάλιν αὖτε πρὸς φροντίδας πλὴν διαίσιαν ἔχοντι
 φρονήσεως μητέρα. δι' ὧν ἅπαντων ἡ κατ' ὀλίγον ἐν τῷ τηλεμάχῳ δεφρὲν
 σιμύεις, ἐν τοῖς ἑπεσιν ἰσότηται. καὶ μὴν ὁ ποδὶ πρῶτος λίγος οὐ πῶ πολλὸς
 ἐκταθείς ὑπὸ μνηλαίου, πλὴν ὅτε παύσιν οὐδὲν ἔχει φαντασίαν, πάλιν μυθώ-
 δος γενομένη τῆς αὐτῇ πῶ νησιόδου ἀθλίου ἐποικον, εἰς ἀθανάτου μέγας
 τιμωρίας παρελκόμενον. ὃ βίος ἡ πείρου καὶ θαλάττης κρινός, ἀτυχὲς ὑπὸ
 μετὰ φωνῶν καὶ μῶμλοσ, ἴν' αὐτῷ κολλάζεται. καὶ τὸ τερεπνόν. θυγάτηρ δ' εἰ
 δοθεία δὲ παῖς ἀδελφῶν ἐξόνον δι' ποιῶσα, καὶ γενομένη προσδίδισ αὐτοῦ. δε-
 σμοὶ μετὰ ἑστῶ καὶ μνηλαίου εὐεσθύνων. εἴθ' ἡ πολυπρόσωπος εἰς ἅπαντα
 ἀβούλεται πρῶτος μετὰ μόρφωσις, ποιητικὴ καὶ τεράστια μῦθοι δοκῶσιν.
 εἰμὴ τις οὐρανίῳ ψυχῇ, τὰς ὀλυμπίους ὁμήρου τελετὰς ἱεροφαντίσει. πλὴν
 οὐκ προμήτορα τῶν ὄλων ὑφίσταται γένεσιν, ἀφ' ἧς τὸ πᾶν εἰς ὧσιν, εἰς ὃ
 οὐκ βλέπομεν ἡκεῖ κατέστηκα. παλαιὸν γὰρ ἦσαν ποτὲ χρόνοι, καὶ δὲ αὐτῷ
 τῶν ἡ πόλιμον ἦν. οὐδὲ πῶ κεκεμμένοις χερσὶν εἰς τέλεον ἡκουσα μορ-
 φῆς. οὐτε γὰρ γῆ τῶν ὄλων εἰς καὶ ἴσον ἐπιπύγει βέβαιον, οὐτ' οὐρανὸς περὶ
 πλὴν αἰθιρὰν φορεῖν ἰσομενέος ἐκκυλίστο. πάλιν δ' ἦν αὐτῷ ἡρεμία καὶ κα-
 τηφούσα σιγή. καὶ πάλιν οὐδὲν ἦν ἡ κεχυμένης ὕλης. ἀμφοσὶ ἀρχῇ, πρὶν ἢ
 δὴ μιν οὐρανὸν ἅπαντων καὶ κοσμοτόκος ἀρχὴ σωτήριον ἐλκυσσάτω τῷ βίῳ τυ-
 πον, ἐν κόσμῳ ἀπείστωκε τῷ κόσμῳ. διεζέοντο μὲν οὐρανὸν γῆς, ἐχέρι δὲ
 πλὴν ἡ πείρου θαλάττης. τέτταρα δὲ στοιχεῖα τῶν ὄλων εἰς καὶ γέννα, εἰς τὰς
 πλὴν ἰδίαν μορφῆν ἐκαμείβετο. τούτων δὲ προμηθεὺς κερναμένων, ὁ θεὸς μηδε-
 ῖς οὐκ διακρίσεως πρὶν πλὴν ἀμφοσὶ ὕλην. πρῶτος δὲ θυγάτηρ εἰδοθεία δι-
 καίως εἰδοὺς ἐκείνου γενομένη θεά. διὰ ἑστῶ μίαν τοπρὶν ὧν φύσις ὁ πρῶτος,
 εἰς πολλὰς ἐμερίζετο μορφὰς ὑπὸ τῆς προνοίας διαπλάττειν. ἡτοιμὴν
 πρῶτα λέων γένετ' ἢ γένεος, αὐτὰρ ἐπειτα σφόδρα καὶ παρδοκίσις ἡ δὲ
 μέγας σὺς. γίγντο δ' ὕγρον ὕδωρ καὶ δένδρον ὑπέπτηλον. διὰ μὲν οὐκ ἔστι
 οὐρανὸς ἐμπύρου ξάου, ἐν αἰθέρα δηλοῖ. σφόδρα δ' ἐστὶν ἡ γῆ. ἐπ' αὐτόχρον αὐ-
 τοῦ καὶ γιγνέσθαι, οὐδὲν ἄλλο πλὴν ἑστῶ σημαίνει. δένδρον γὰρ μὴν ἅπαν αὐξά-
 νομενον καὶ πλὴν ἀρχῇ ὁρμὴν μεταρσίαν ἀεὶ λαμβάνον, συμβολικῶς εἰπε-
 ῖν αἶρα. ἐπὶ μὲν γὰρ ὕδωρ εἰς ἀσφαλεστέραν ὧν προηνίξατο δὴ λῶσιν ἐκ τοῦ φανε-
 ρωτέρου παρέρχοντο εἰς πᾶν. γίγντο δ' ὕγρον ὕδωρ. ὥς τε ὀλοτὸν πλὴν ἀμορ-
 φον ὕλην πρῶτος καλεῖσθαι. πλὴν δ' εἰς ὅλοσιν πλάσσεισθαι ἐκείνη πρῶτος, εἰ
 δοθεία. ὅτε ἀμφοῖν δὲ πᾶν διακρίσθαι, εἰς τὰ συνεχῇ καὶ προστακτικῶς τῶν ὄλων
 ὁλοθῆναι. πιθανῶς δὲ καὶ πλὴν νῆσον ἐν ἡ ταῦτα διέπλυνον φάρων ὠνέμασιν,
 ἐπειδὴ πρὶν ἐστὶ φέρονται, ἐπὶ γένεσιν. καὶ πλὴν γῆν ἀφ' ἀράων ὁ καλλιμαχὲς εἰπε-
 πλὴν ἄγονον. ἀφ' ἀράων τοῦ οἶον γυνή. φιστῶς ἔν τ' ἅπαντ' πατέρα χῶρον ὠνόμα-
 σε φόρον. ἐκ τῆς γυνίμου προσηγορίας, ὁ μάστις ἐβόλετο σημήνασθαι. τίσι γὰρ
 ἐπιθέτοισι καὶ τῷ πρῶτῳ κεκόσμηκεν, ἥδη σκιοπῶμεν. πῶ λείπει τις δεινὸν ἔργον
 ἄλιος νημὸρ τῆς. ἐπὶ μὲν γὰρ οἶμαι, τῆς ἀρχιγόνου καὶ πρῶτης οὐσίας γεραίτερον,
 ὥστε ἀφ' ἧς μιν ὡς τῇ πολιτείᾳ τῷ χρόνῳ πλὴν ἀμφοσὶ ὕλην. ἄλιον δὲ ὠνόμα-
 σεν, ἐμὰ δ' ἐπὶ θαλάττης τινὰ δαίμονα καὶ κατὰ κυμᾶν ἔχοντα. τὸ δ' ἐκ πολλῶν
 καὶ

καὶ πᾶν τοῦ πᾶν. σὺν ἡλίσκοις, ὅπρ' ὅτι συνηθελομένοισιν. τὴν μετὰ τὴν δὲ λῶν. 96
 εἰρηται. τί γὰρ ταύτης τῆς οὐσίας ἀληθινὸν γέγονεν, ὅθεν αὖ ποιεῖται γεννηθῆναι
 νομίσαν. καὶ μὴν καὶ ἡ καλὴ φύσις, πᾶν πειθῶ τῶν ποικίλων παρ' ὁδὸν αἰσῶς λῶ-
 των ἐρμῆν προσηγόρευσε. μόγις μὲν ἀλλ' ὅμως καὶ ταῖς ἀξάντος αὐτοῦ τὸν ἔρω-
 τα τὸν ἡμῶν τὸν εἰς ἰθάκην προσπεμφθέν. διατοῦτ' ὄρνιθι προσωμοιωμένος ἐρ-
 μῆς ἐλθὺν αὐτὸν οὐ λυμῶν. πῆρόντα γὰρ τὰ ἐπὶ κατὰ τὸν ὅμιλον, καὶ τὰ
 χροὸν οὐδὲν ἐν αὐτῷ ποιοῦ λόγου. διὰ δὲ ἡμᾶς οὐδὲ τὰ μικρὰ παροδεύειν, ἀλλὰ καὶ
 δι' ἐκείνων πᾶν λεπτὴν ὀρετάζειν ὁμήρου φροντίσει. τὸν γὰρ ἡμέρας καὶ ὥρας
 ἔρωτα, πᾶν τοῦ ἀνθρώπου οὐρανίου ἢ ἀλλοτρίου. ὡς μὲν ὁ δ' ὥρας ἔλεγε τὸ
 εὐδοκίαντος ὡς. παρὰ τὸν αὐτὸν, ἐπὶ νεανίας αὐτὸν ἀκμή, τοῦ σώματος
 ὑπὸ τοῦ χρόνου πᾶν μοῖρας σωματικῶν. ἢ δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν σῶμα
 τῶν ἡμερῶν τῶν περὶ αὐτὸν ὁ βίου, μήτε νύκτωρ ἐκ καμίνων,
 μήτε ὅταν ὑπὸ γῆς τὸ μεσημβρινόν ἐπιπλήνεται θάλασσαν, ἀλλὰ πρὸς βαλὺν
 ὄρθρον ἀπύρου ἡλίου ἀκτίσιν αἰόντος. ἐπειδὴν οὕτω ὁ γένος νεανίας ἀμα καὶ
 καὶ μετὰ πρὸς τὴν τελευτήν τῶν ὀρθρῶν ἐκκαμίνων ἐπιφύμωσι ἡμέρας ἀρπάζει
 γὰρ ὡς ἀποθανόντος, ἀλλὰ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἀνθρωποποιεῖται. καὶ ὅτι
 εἰς τὸν φάσιν. ἰσίων ἀνὴρ γεωργίας ἐπιμελούμενος, καὶ δεξιῶς τοῦ
 ἀγροῦ τῶν ἰσίων ἀγρῶν καρπὸν λαμβάνων. ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς δὴ μῆδος ἔδωκε
 ἡ κατὰ τὴν. δι' ὧν ὁ ἡμέρας οὐκ ἀσελγῆς ἔρωτας ἰστέρι θεῶν, οὐδ' ἀκαλασίας.
 σημαίνει δὲ τὰς ἀκαλασίας, ἡμέρας τε καὶ δὴ μῆδαν, τοῖς δὲ σέως ἐρῶν ἰστέ-
 λους, οὐδὲν ἀκαλασίας ἀφορμὴν καλεῖται. νῦν ἂν πᾶν τὰ λαλῶν
 τῶν, ἐπὶ τῶν δὴ καὶ καλεῖται τὸν ἡμέρας τῶν ὑπὸ τῶν συνηθῶν κατὰ τὴν
 εἰς τὸν φάσιν. ἀνὰ γὰρ οὕτω καὶ τὸν φάσιν τὰ περὶ ἀφῶν καὶ ἀφροδί-
 τῆς ἀσελγῶς διαπλάσσειν λέγοντες. ἀκαλασίαν γὰρ ἐμπεπλήτευσεν ἐπὶ τῶν.
 καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ τὸν γένος θανάτου τιμώμενον, οὐκ ἐδυνάμην παρὰ θεοῖς
 ἰστέρι. λέγω δὲ μοιχαῖαν. ἀμφ' ἀφῶν ὁλότῃς ἀσελγῶν τ' ἀφροδίτης.
 ὡς τὰ πρὸς μίαν τὴν ἡμέρας οὐκ ἀσελγῶν ποσειδῶνος. ἀπὸ οἱ θεοὶ νοσοῦσιν, ἐκ τῆς
 γέλωτος. ἡ κατὰ τὴν πρὸς ἡφαιστοῦ ποσειδῶνος. ἀπὸ οἱ θεοὶ νοσοῦσιν, ἐκ τῆς
 πρὸ αὐτοῦ τὸν γένος θανάτου. νομίζω δὲ τὸν καὶ πρὸ ἐν φαίειν αὐ-
 θρώποισι ἡδονὴν ἡδονῶν ἀφῶν τῶν κατὰ τὸν φάσιν τῶν κατὰ τὸν φάσιν
 οὐδὲν. τὰ γὰρ σκελετικὰ ὀργματά, καὶ πᾶν ἐμπεδωκὸν γνῶμην εἰσὶν ἀφῶν
 τῶν βεβαιῶν. ἀρῶν μὲν ἐνομάσαντο τὸν φάσιν, πᾶν δὲ ἀφροδίτην κατὰ τὸν
 τοῦ οὐδὲν διεσπῶντος ἐν ἀρχῇ παρὰ τὴν γένος ὁμήρου ἐκ τῆς πάλαι καλῶν
 αὐτῶν οὐδὲν ἐμπεδωκὸν ἀρμονίας γένος. γὰρ ἀπὸ τῶν τοῦ τοῦ
 ἐκ τῶν ἡν καὶ σωθήσεται τοῦ θεοῦ, ἀπὸ τῶν ἰσίων κατὰ τὸν οὐκ ἐπὶ φθορᾷ
 δις μὲν. ἀλλ' ὁμοιοῦσιν εἰρήνην ἀγόντων. διώκεται γὰρ καὶ πρὸ τῆς
 κατὰ τὴν πρὸς ἀλλοτρίου. ὁ μὲν γὰρ ἀφῶν, εἰς τὸν αὐτὸν ἐνομάσαντο τὸν
 φάσιν. εἰς τὸν φάσιν ἡφαιστος ἐχειρώσας. τὸ γὰρ πῦρ, ἀπὸ οἱ σιδήρου κατὰ
 στέρας διώκεται μετὰ τὴν, ἀκαλῶς ἐν αὐτῷ πᾶν ἐκείνου σπέρματα δι-
 λύνει. διὰ τὴν τὴν πρὸς τὸ κατὰ σκελετικὰ ὀργματά, καὶ ἀφροδίτην. ὅταν
 διμαίει παρὰ μακάρεσσιν τὸν σιδήρου, ἐπὶ ἀφροδίτῃ τὴν τέχνην, πᾶν ἐργασίαν
 κατὰ τὴν. ποσειδῶν δὲ ὁ εὐδὲν παρὰ ἡφαιστοῦ τὸν ἀφῶν πιδανῶς. ἐπειδὴ
 πρὸ τῶν βεβαιῶν διὰ τὸν φάσιν ὁ τοῦ σιδήρου μύθος ἐλκεσθῆς, ὕδατι βα-
 πτίσεται. καὶ τὸ φλοῦδον ὑπὸ τῆς ἰσίδας φύσεως ὕδατι κατὰ τὴν
 ἀκαλασίαν. κατὰ τὸν φάσιν πᾶν ὁδὸν αἰσῶς πάλιν ἐπὶ τῆς ἀκαλασίας ἐπὶ τῆς
 ἡ ἡ

ΠΡΟΥ ΑΡΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΩΟΥ, ΓΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ, Α ΕΞΗΝΕΓΚΕ ΜΕΝ
ΑΥΤΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑ· ΦΟΝΗ, ΜΕΤΕΦΡΑΣΕ ΔΕ, ΦΙΛΙΠ-
ΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΔΑΛΕΚΤΟΝ.

Γῶς αἰῶνα σημαίνει.

Ιῶνα σημαίνοντες, ἡ λίσσ καὶ σελήνην γράφουσι, ὅτι δ' αἰῶνα
εἶναι σοιχεία· αἰῶνα δ' ἐπὶ τῶς γράφαι βουλόμενοι, ὅτι ζω-
γραφουσιν, ἔχεται πλὴ οὐρανὸν, ὅτι δ' λοιπὸν σώμα κρυπτομέ-
νην, ὃν καλοῦσιν αἰγυπῆσιοι, ἔρανον, ὃ ὅστις ἐλθὼν ἐστὶ βασιλίσκος.
ὃν πῶρ χρυσὸν ποιοῦντες, θεοῖς πῶριπιθέασιν· αἰῶνα ὃ λέγουσιν
αἰγυπῆσιοι, ὅτι τοῦδε τῆς ζωῆς δηλοῦσθαι· ἐπειδὴ τειῶν γενῶν
ὁφείων καὶ θεῶν τῶν, τὰ μὲν λοιπὰ, θνητὰ ὑπάρχει, τὸν δὲ
μόνον ἀθάνατον. ὃ καὶ προστυπῆσαν ἐτέρω πινυτὶ ζωῆς διότι τῶς διακρίν, ἀ-
ναρῆ· ὃ δὲ ἐπὶ πειδὴ δὲ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου κυριεύει, ὅτι ἔστι αὐτὸν ἐν τῇ
καφάῃ τῶν θεῶν ἐπιτιθέασιν.

Γῶς κόσμον.

Ὅσμον βουλόμενοι γράφαι, ὅτι ζωγραφῶσι πλὴ αὐτοῦ ἐοίοντα ἔ-
ρανον, ἐστὶ γὰρ ὅσον φολίσαι ποιικίλαις. ὅτι μὲν τῶν φολίσων αἰνιτίζόμε-
νοι τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἀετέρας· βαρύνταρον δὲ τῶν, καὶ θὰ πῶρ καὶ ἡ
γῆ· λειότατον δὲ ὡς πῶρ ὕδωρ· καὶ ὅτι ἡμεῖς δὲ αἰῶνα τῶ γῆρα ἀφῆς, ἀποδύ-
εται· καὶ ὅτι ὃ ἐν τῷ κόσμῳ αἰαύσιος χρόνος ἀλλὰ γῆν ποιοῦμενος, νεάζει.
τῶ δὲ ὡς ὅτι χρῆσθαι τῷ αὐτοῦ σώματι, σημαίνει, δ' πάντα ὅσα ἐκ τῆς θείας
προνοίας ἐν τῷ κόσμῳ γινώσκται, ταῦτα πάλιν καὶ πλὴ μέσων εἰς αὐτὸν
λαμβάνειν.

Γῶς αἰαυτόν.

Νιαυτὸν δὲ βουλόμενοι δηλοῦσθαι, ἵσιν, τουτέστι γυναικαὶ ζωγραφουσιν.
τῶ δὲ αὐτῷ, καὶ πλὴ θεὸν σημαίνουσιν· ἵσιν δὲ παρ' αὐτοῖς ὅστις, ἀστὴρ
αἰγυπῆσι καλοῦμενος σῶθις· ἐλθὼν δὲ, ἀετομόν, ὃ καὶ δὲ καὶ βα-
σιλεύει τῶν λοιπῶν ἀετέρων· ὃ τὸ μὲν μέζων, ὃ τὸ δὲ ἡσίων ἀνατέλλων· καὶ ὃ
τὸ μὲν λαμπρότερος, ὃ τὸ δὲ, οὐχ οὐ πῶρ· ἐπὶ δὲ καὶ διότι καὶ πλὴ τούτου τῆς
ἀετοῦ ἀνατολῆς, σημειούμεθα πῶρ πάντων τῶν ἐν τῷ αἰαυτῷ μελόντων τε-
λεῖσθαι· διότι πῶρ οὐκ ἀλόγως ἐν αἰαυτῷ, ἵσιν λέγουσιν· καὶ ἐτέρω δὲ αἰ-
αυτῷ γράφοντες, φοίνικα ζωγραφουσι, ὅτι δ' ἐν οὐρανῷ ἔστι μόνον τῶν ἀλ-
λων καὶ πλὴ ἀνατολῆς τῆς σελήνης, μίαν βῆτιν γινώσκται, ὡς ἐν ταῖς σῶθι καὶ
βῆτιν αἰαυτῷ ἀπαρτίζεσθαι.

Γῶς μῆνα.

Ηνα δὲ γράφοντες, βῆτιν ζωγραφουσιν, ἡ σελήνην ἐπετραμμένην εἰς τὸ
καίτω· βῆτιν μὲν, τῆς προσημνύσης τῆς τοῦ φοίνικος αἰτίας· χέριν· σε-
λήνην δὲ ἐπετραμμένην εἰς τὸ καίτω, ἐπειδὴ φαίνεται τῇ ἀνατολῇ πεντε-
καήμεραι μοῖραι ὑπέρχουσι, πρὸς τὸ αὐτῷ κέραιον ἐχρηματίσθαι· ἐν δὲ τῇ
ἀπομείψει, ἐν ἀριθμῶν τῶν τελευτῶντα ἡμερῶν πληρωσάσθαι, εἰς τὸ καίτω
τοῖς κέραιον δύειν.

Γῶς ἐν αἰαυτῷ ἐπὶ τος.

Τος δ' αἰαυτῷ γράφοντες, τέταρτον ἀετέρας γράφουσιν· ἐστὶ ὃ μέ-
ζον γῆς ἡ ἀρῶρα, πηλὸν ἐκτόν· βουλόμενοι τε ἔτος εἰπῶν, τέταρ-
τον λέγουσιν· ἐπειδὴ φαίνεται πλὴ ἀνατολῆς τῆς ἀετοῦ τῆς σῶθι καὶ
μέγιστος τῆς ἀλλοῦ ἀνατολῆς, τέταρτον ἡμέρας προτίθεσθαι· ὡς εἶναι τὸ ἔτος
τῆς θεῆς, δικαιοσύνην ὅτι ἡμερῶν πεντε ἡμερῶν· ὃ δὲ καὶ ὅτι τελεθῆς περὶ-

σὴν ἢ μέρα ἀριθμοῦσιν αἰγύπτιοι· ταὶ δὲ τέσσαρα τέλει γὰρ, ἢ μέρα ἀπὸ ρτίζης.

Τί δὴ λοῦσιν ἱέραι καὶ γράφοντες·

Εὐὸν βουλόμενοι σημεῖναι, ἢ ὕψος, ἢ ταπεινώσιν, ἢ ὑπερχίαν, ἢ αἵμα, ἢ
 0 νίκην, ἢ ἀρεὰς, ἢ ἀφροδίτην, ἰδράκει ζωγραφουσι· θεὸν μὲν, οὗτος δὲ πο-
 λύγονον εἶναι καὶ ζῶον, καὶ πολυχρόνιον· ἐπιγε μὲν, ἐπεὶ καὶ δοκεῖ εἰδω-
 λον ἢ λίου ὑπέχειν παρὰ πάντα τὰ πετεινά πρὸς τὰς αὐτοῦ ἀκτῖνας ὅξυ
 ωπεῶν, ἀφ' οὗ καὶ οἱ ἱερεῖς πρὸς ἱεῖσιν ὀφθαλμῶν τῇ ἰδρακίᾳ βοτάνῃ χρῶνται·
 ὅθεν καὶ ἦν ἡ λίον ὥς κύριον ὄντα ὀράσεως, εἰδ' ὅτε ἰδρακὶς μορφὴν ζωγρα-
 φοῦσιν· ὕψος δὲ, ἐπεὶ τὰ μὲν ἐπὶ δὲ ζῶα εἰς ὕψος πέτεσθαι προαιρούμενα,
 παλκίως φέρεται, ἀδωαυτοῦτα κατ' ἐλθὺν χωρεῖν· μόνος δὲ ἱέραξ εἰς ὕψος
 κατ' ἐλθὺν πέτεται· ταπεινώσεις δὲ, ἐπεὶ τὰ ἐπὶ δὲ ζῶα, οὐ κατὰ καὶ θετον χω-
 ρεῖ πρὸς ὅσον εἶδον· παλκίως δὲ κατὰ φέρεται· ἱέραξ δὲ κατ' ἐλθὺν, ὅς τ' ἐπὶ ταπεινόν
 πέτεται· ὑπερχίαν δὲ, ἐπειδὴ δοκεῖ πάντων τῶν πετεινῶν διαφέρειν· αἵμα
 ὅ, ἐπειδὴ φασι τοῦτο δὲ ζῶον, ὑπερμὴ πίνειν, ἀλλὰ αἷμα· νίκην ὅ, ἐπειδὴ δοκεῖ
 εἶδον καὶ ζῶον, πάντων νικᾶν πετεινῶν· ἐπειδὴ γὰρ ὑπὲρ ἰσχυρότερον ζῶον κατὰ-
 δωαυδύηται, δὲ τὴν καὶ ταῖς αὐτῶν ὑπὲρ ἰσχύος ἐπὶ τῷ αἵματι, ὡς τοὺς μὲν ὀνυχας
 αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αἵματι ἐλαμνάναι, τὰ δὲ πτερά, καὶ τὰ ὀπίσθια εἰς τὴν καὶ ταῖς
 μάχην ποιεῖται· οὐ γὰρ ἀπὸ τιμαχόμενον αὐτῷ ζῶον, καὶ αὐτὸς ἐπὶ ταῖς ἀν-
 τακτοῖς, εἰς ἧτάν ἐρχεται.

Γὼς δὴ λοῦσι ψυχῇν.

Τι γε μὴν καὶ ἀντὶ ψυχῆς ὁ ἱέραξ τοῖσιν ἐρμηνεύεται· ἐκ τῆς τοῦ ὀνόματος ἐρμη-
 1 νείας· καλεῖται γὰρ παρὰ αἰγύπτιοις ὁ ἱέραξ· βακίθ· εἶδον δὲ δὲ ὄνο-
 μα διαιρεθῆναι, ψυχὴν σημαίνει καὶ καρδίαν· ἐστὶ γὰρ δὲ μὲν βακί, ψυχῆ·
 καὶ δὲ ἦθ, καρδία· ἢ δὲ καρδία κατ' αἰγύπτιους, ψυχῆς πρὶ βολος· ὡς τε ση-
 μαίνειν πλὴν σωθήσαν τοῦ ὀνόματος, ψυχὴν ἐκ καρδίας· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἱέραξ καὶ
 πρὸς πλὴν ψυχῆς συμπαθεῖ, ὅστω οὐκ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ αἵμα, ὡς καὶ ἡ ψυχὴ
 πέφεται.

Γὼς ἀρεὰ, καὶ ἀφροδίτην.

ῥεα δὲ γράφοντες καὶ ἀφροδίτην, δύο ἱερακὶς ζωγραφουσιν· ὧν δὲ
 2 ἀρεὰς, ἐκείνουσιν ἀρεῖ· πλὴν δὲ θήλειαν, ἀφροδίτην· ἐπειδὴ τὰ μὲν ἀλ-
 λα δὴ λυγρὰ ζῶα, πρὸς πόσιν μίξιν ὅσον οὐχ ὑπερκαίει καὶ παρὰ
 ἱέραξ· τετακοντάς γὰρ τῆς ἡμέρας βασιανίζομεν, ἐπειδὴν ἀναχρῆσθαι
 φωνηθεῖσιν ὑπὲρ τοῦ ἀρσενος, πάλιν ὑπερκαίει· διὸ καὶ πόσιν θήλειαν τῷ ἀρεῖ
 πειθομένην, αἰγύπτιοι ἀφροδίτην καλοῦσι· πλὴν δὲ μὴ πειθομένην, οὐχ οὐτω
 προσκαρδύοιτο· οὗτος δὲ καὶ ἡ λίον καὶ ἱέραξ ἀνέειδον· παρὰ ταῦτα αἱ
 τῷ ἡλίῳ καὶ ἱερέσι ἀριθμῶνται ἐπὶ τῷ πηλοσισμῷ τῆς θηλείας ἀπὸ τῶν
 ἐτέρων δὲ καὶ ἀρεὰ καὶ πλὴν ἀφροδίτην γράφοντες, δύο κορώνας ζωγραφου-
 σιν, ὡς ἀρεὰ καὶ γυναικῶν· ἐπεὶ εἶδον δὲ ζῶον, δύο δὲ γυναικῶν· ἀφ' ὧν ἀρεὰ καὶ
 ἡ λυγρὴ γυναικῶν δει· ἐπεὶ δὲν δὲ γυνήσιν ὁ παρὰ ταῖς γυναικῶν γίνεται δύο ἀρε-
 τικῶν, ἢ δύο δὴ λυγρῶν, τὰ ἀρσενικὰ τὰς θηλείας γαμήσαντα, καὶ μίσηται ἐπὶ
 ῥα κορώνῃ· οὐδὲ μὴν ἡ θήλειαν κορώνῃ ἐτέρῃ μέχρι θανάτου· ἀλλὰ μόνα τὰ ἀπο-
 ζυγνύται διατελεῖ· διὸ καὶ μίαν κορώνῃ συναντήσαντες, οἰωνίζοντες αὐτῶν
 ποί, ὡς χαρμίνῃσι συναντησάμεντες ζῶν· τῆς ὅς τοιαύτης αὐτῶν ἐμνοίας χάριν,
 μέχρι ναὶ οἱ ἡλιόθεν ἐπὶ τῷ γάμοις, ἐκ καὶ καὶ, κορώνων λέγουσιν ἀνδρῶν.

Γὼς γάμον.

3 Λμον δὲ δὴ λοῦντες, δύο κορώνας πάλιν ζωγραφουσι, τοῦ λεχθέντος
 χέρι.

Πῶς μοτοχέει.

ονοχέει δὲ δηλοῦντες, ἢ γλίσσι, ἢ πατέρει, ἢ κώσιον, ἢ αἰόρα, καὶ
 μ θοιρον ζωγραφουσι. μονοχέει μὲν, ὅτι αὐτοχέει δὲ τὸ ζῶον, ὑπὸ δη-
 λείας μὴ κυφορεῖται. μόνος γὰρ γλίσσις αὐτῇ, τοιαύτη ἐστίν. ἐπειδὴ δὲ
 αὐτὴ βουλήται παρὰ τοιοῦτον, βοὸς ἀφ' οὗ λαβὼν, πλάσσει στρα-
 ροειδὲς παρὰ πλῆσιν τῷ κώσιον ὁμῶς. ὅ ἐκ τῶν ὁπισθίων μερῶν κυλίσας ἀφ'
 αὐτοῦ εἰς δύσιν, αὐτὸς πρὸς ἀνταρῶν βλέπει, ἵνα ἀποδῶ τὸ τῷ κώσιον
 ὁμῶς. αὐτὸς γὰρ ἀφ' οὗ ἀπὸ πηλίου, εἰς λίβα φέρεται. ὁ δὲ τῶν ἀσφῶν ὁμο-
 μος, ἀφ' οὗ εἰς ἀπὸ πηλίου. ταύτην οὖν πῶν στραίαν καὶ τορῦξας εἰς γῆν,
 καὶ ταύτην ἐπὶ τῇ μέρᾳ ἐκαστοκτῶ, οἷον οὐκ ἐστὶν καὶ ἡσέλῃνη ἢ μέρᾳς τὰ δὴ
 εἰς τὴν ζωάκιον κυλίσαι. ὅ ἐκ τῶν ἀπομύων, ζωογονεῖται τὸ πῶν καθάρων γλίσσι. τῇ
 ἐν αὐτῇ δὲ καὶ ὁ γλίσσις ἢ μέρᾳς αὐτοῦ εἰς τὴν στραίαν, εἰς ὅσον βάλῃ. ταύτῃ γὰρ
 πῶν ἢ μέρᾳς νομίζει σπύοδον εἶναι σελήνην καὶ ἡλίον, ἐπὶ τῇ καὶ γλίσσι κώ-
 σιον. ἢς αὐτοχέει οὐ τῷ ὅσον, ζωάκιον ἐρεχεται. τουτέστιν οἱ καθάρων. γλίσ-
 σεις δὲ, ὅ ἐκ τῶν προειρημένων αἰτίων. πατέρει δὲ, ὅτι ἐκ μόνου πατέρει, πῶν γλίσ-
 σιν ἔχει οὐ καθάρων. κώσιον δὲ, ἐπειδὴ κώσιον πῶν γλίσσι παθεῖται. αἰόρα
 δὲ, ἐπειδὴ θηλυκὸν γλίσσι αὐτοῦ οὐ γίνεται. εἰ δὲ καὶ καθάρων ἰδέαι εἴς.
 πρῶτον μὲν, αἰσχρομορφος, καὶ ἀκτινωτῇ, ἢ πρὸ καὶ ἡλίῳ ἀνέθεσται ὅ ἐκ
 σύμβολον. φασὶ γὰρ ἐν ἄρῳ ἀλουργον, συμμεταβάλλειν τὰς κώσις τοῖς
 τοῦ ἡλίου ὁμομοῖς. ὑπεκτείνονται μὲν γὰρ καὶ πρὸς πῶν τῷ θεῷ ἀνα-
 πολύν. τσοπύλοισι δὲ ἴνεται καὶ εἰς μίσην τῆς ἢ μέρᾳς, ἀμυρῆς τῶν δὲ
 φαίνονται, δαῶν μέλλοντος τοῦ ἡλίου. ὅθεν καὶ εἰς ὃν ἡλίου πόλει ξόανον. ἢ
 θεῷ, αἰσχρομορφον ὑπάρχει. ἔχει δὲ πᾶς καθάρων καὶ ἀκτινῶν τερά-
 κωντα, ὅ ἐκ τῶν τεράκων τῶν ἢ μέρᾳς τοῦ μηνός, οἷον αἶς ὁ ἡλῖος ἀντέλλων, ἢ
 εἰς τὸν ποιεῖται ὁμομοῖον. διὰ τῆς δὲ γλίσσι, ἢ δίκῃ καὶ ταυροειδῆς, ἢ πο-
 καὶ τῇ σελήνῃ καὶ ἰδιδῶν, ἀφ' οὗ καὶ ἐν εἰς ἄρῳ ταύρον, ὅ ἐκ τῆς θεῶν
 τῆς λέγουσιν εἶναι παρὰ τοῖς αἰγυπτίων. τεῖτη δὲ, ἢ μονόκερος καὶ ἰδιόμορ-
 φος. ἢ ἐκ μὲν διαφύειν οἰόμεσιν. καὶ καὶ ἰβιστὶ τὸ ὄρεον.

τί γὰρ παρὰ γράφοντες δηλοῦσι.

ἡτέρει δὲ γράφοντες, ἢ βλέπειν, ἢ ὄρεον, ἢ πρόγνωσιν, ἢ εἰσὶν ἢ, ἢ
 μ οὐρανίαν, ἢ ἐλεήμονα, ἢ ἀθηνᾶ, ἢ ἡραν, ἢ ὁραχμὰς δύο, γὰρ ζω-
 γραφουσι. μητέρει μὲν, ἐπειδὴ ἄρῳ οὐ τοῦ τῷ γλίσσι πῶν ζῶων οὐχ'
 ὑπάρχει. ἢ δὲ γλίσσις αὐτῶν, γίνεται ἰόπω τοιοῦτον. ὅταν ὁργῶν πρὸς σύλ-
 ληψιν ἢ γλίσσι, πῶν φύσιν εἰς τῆς αὐτοῦ εἰς πρὸς βορέαν ἀνελκῶν, ὑπὸ τούτου
 ἐχέειται ἐπὶ τῇ μέρᾳς πέντε. εἰ αἶς, οὐτε βροτοῦ οὐτε θορῶν μεταλαμβαίνει,
 ποιεῖται παρὰ τοιοῦτον. εἰ δὲ καὶ ἄλλα γλίσσι γὰρ πῶν, ἀπὸ αὐτοῦ συλλαμβά-
 νονται, ὡν τὰ δὲ πρὸς βορέαν αὐτῇ μόνον. οὐκ ἐπὶ τῇ πρὸς ζωογονίαν δὲ χρῆ-
 σιμα. γὰρ πῶν δὲ ὑπὸ πῆμον ποιεῖται πῶν ὁχέαν, ἢ πῶν ὡν γλίσσις ζωογονεῖ-
 ται. βλέπειν δὲ, ἐπειδὴ πῶν ἄλλων ζῶων ἀπὸ τῶν, ὅ ἐκ τῆς πρὸς ὄρεον ὁρᾷ ἢ γλίσσι.
 εἰ μὲν ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ὄρεον, πρὸς δύσιν βλέπουσα, εἰ δύσει δὲ τῇ θεῷ ὑπάρ-
 χῃ τοῦ, πρὸς ἀνταρῶν, ὅ ἐκ τῆς καὶ διαστήματος ποιεῖται μὲν τὰ πρὸς χρῆσις
 αὐτῇ βορέαμα. ὄρεον δὲ, ὅ ἐκ τῆς πρὸς μὲλλοντος τελεῖται, ἢ τὸ πονοῦν
 ζεῖ, εἰ μὲν αὐτὸς πόλεμος γίνεσθαι πρὸς ἢ μέρᾳς ἐπὶ αὐτῇ παρὰ γλίσσι.
 πρόγνωσιν δὲ, διὰ τὴν τὰ προφρημῶν, καὶ ὅτι πρὸς τῶν πλῆσιν στραίαν καὶ
 ἢ τῇ μὲν βλέπει. ταμὶς μὲν πῶν εἰς τῆς ἐκ τῇ πῶν μὲν τῶν ποφῶν, παρὰ ὃ
 καὶ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς, καὶ ταμὶς πρὸς ἐπὶ μὲν ποφῶν καὶ τὰ ποφῶν τοῦ

πολίμου αὐ γῆρας βλέποισι μέρος· ἐν τεύχεσιν σιμφοῦ μύλοι τοὺς ἡτῶ μύλους.
 αἰαυρὸν δὲ, δὴ· ἢ ὅτι τὸ πρὸ τῷ ζῶνι τριαντάσδε ἐξηκονταπέντε ἡμέρας τοῦ
 ἔτος διαρείεται. οὐ αἶσ' ὁ αἰαύσιος ἐκ τελευτῆς χρόνος· ἐκ δὲ γὰρ εἰκοσι ἡμέ-
 ρας ἔτιος μύλῳ· καὶ τὰς ἴσας τοὺς νεοσσούς ἐκ βέφει· ταῖς δὲ λειποῦσαις ἐκ-
 τὸν· πλὴν ἐαυτῆς ἐπιμέλειαν ποιεῖται, μήτε κυφορῶσαι, μήτε βέφουσαι· πα-
 ρασκευάζουσαι δὲ ἐαυτῇ εἰς ἐτὶ δύναν σύλληψιν· τὰς δὲ λοιπὰς πέντε τῶν ἔτος
 ἡμέρας ὥς ἡδὴ προείπον, εἰς πλὴν τοῦ αἰέ μου ὀχέαν κατανάλισκῃ· ἐλεήμο-
 ναί, ὅτι δὴ οὐκ ἐπαράτιον ἀνατιώτατον ὑπάρχειν, ἐπεὶ ἔτιος δὲ ζῶον πέντε
 αἰαρεῖ· ἡναικάσθησαν ὅτι ἔτιος γράψαι, ἐπειδὴ αὐ τοῖς, ἐκ δὲ ἡμέρας, αὐ αἶσ'
 τὰ ἐαυτῆς ἐκ βέφει τέκνα, αὐτὴ πάλιν οὐ πέτεται· πῶρ' ἔτιος τοὺς νεοσσούς καὶ
 πλὴν τοῦτων βροχὴν ἀχολαίται, ἐν αἷς ἀπορήσασα βροχῆς ἡν παρὰ χηται τοῖς
 σπηλίοις, ἢ ἐαυτῆς μηρὸν ἀνατεμύσαι, παρέχει τοῖς τέκνοις τοῦ αἰματος
 μετὰ λαμβάνειν, ὥς μὴ ἀπορήσασα βροχῆς ἀναρεθῆναι· ὁ δὲ πάλιν ὅτι καὶ ἡρα,
 ἐπειδὴ οὐκ ἐπαρὰ αἰγὴν πῆσι· ἀθηνᾶ μὲν δὲ αἶω τοῦ οὐρανοῦ ἡμισφαιρίον ἀπει-
 ληφέναι· δὲ δὴ ἡρα, ἡρα· ὅτι καὶ ὅτι ποτὶν ἡγαυῶται ἀρσενικῶς δηλῶν δὲ δὴρα-
 νόν, διότι καὶ ἡ γένεσις ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων, αὐ αὐτῶ
 ἀποτελεῖται, ὅτι δὴ οὐκ ἐπαρὰ αἰγὴν πῆσι, καὶ τῶν γυναικῶν δὲ ὥς προείπον γένος,
 θηλειῶν δὲ γένος μόνον· δι' ἡν αἰτίαν καὶ παντὶ θηλυκῷ ζωδιῷ οἱ αἰγῶν πῆσι,
 γυναικῶν βασίλειον ἐπιτιθέσκειν, ἀφ' οὗ καὶ πασαν θεάν, ἵνα μὴ τοῦ ἐκείνης
 γράφω, μνηστῆρας ἢ λόγον αἰγῶν πῆσι· μητέρας δὲ θέλοντες ση-
 μῆσαι, γυναικῶν γράφουσι· μήτηρ γὰρ δὲ θηλυκοῦ ζῶου· οὐρανίαν δὲ οὐτ' ἀρ-
 σενικῶς αὐτοῖς δὲ οὐρανὸν λέγειν καὶ τὸν προείπον, ἐπεὶ τοῦτων ἡ γένεσις ἐκείθεν
 δὲ· οὐρανὸν δὲ δύο, διότι παρὰ αἰγὴν πῆσι μόνος δὲ αἰ δύο γράμματι· μο-
 νός δὲ, παντὶ δὲ ἀριθμοῦ γένεσις· οὐλότως οὖν δύο οὐρανὸν βεβλόμενοι δηλῶ-
 σαι, γυναικῶν γράφωσιν, ἐπεὶ μήτηρ οὐκ ἐκ γένεσις ἐστίν, καὶ θὰ πῶρ' ἢ μόνος·
 Γῶς ἡφαιστον γράφουσι.

Φαιστον δὲ γράφοντες, καὶ ἡφαστον καὶ γυναικῶν γράφουσι· ἀθηνᾶ δὲ
 γυναικῶν καὶ ἡφαστον· οὐκ ἐστὶν αὐ τοῖς ὁ κόσμος σωεσάναι· οὐτ' ἀρ-
 σενικῶς· αὐτὴ δὲ τῆς ἀθηνᾶς πλὴν γυναικῶν γράφουσι.
 οὐ τοι γὰρ μόνον θεῶν παρὰ αὐτοῖς, ἀρσενικῶς ἢ παρὰ αὐτοῖς.

Τί ἀστὴρ γράφοντες δηλοῦσι.

Εὐρὸν δὲ ἐκ κόσμου σημαίνοντες, ἢ εἰμαρμῆν, ἢ δὲ πέντε ἀριθμὸν, ἀσέ-
 ρα γράφουσι· θεὸν μὲν, ἐπειδὴ προνοία θεοῦ, πλὴν νίκην προσάσσει,
 ἢ τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ παντὸς κόσμου κίνησις ἐκτελεῖται· οὐκ ἐστὶν αὐ
 τοῖς δίδωκε θεοῦ, μηδὲν ὅλως σωεσάναι· εἰμαρμῆν δὲ, ἐπεὶ αὐτὴ ὁ ἀσ-
 κῆς οἰκονομία σωίσταται· δὲ πέντε ἀριθμὸν· ἐπειδὴ πλὴν τοῦ ἔντος αὐ
 οὐρανῷ, πέντε μόνον ὁ αὐτῶν κινούμενοι, πλὴν τῶν κόσμου οἰκονομίας ἐκ τελευ-
 τῆς.

Τί κυνοκέφαλον γράφοντες δηλοῦσι.

Ελήνην δὲ γράφοντες, ἢ οἰκμῆν, ἢ γράμματα, ἢ ἰδρύα, ἢ ὀργάν, ἢ κῶ-
 λυμβον, κυνοκέφαλον γράφουσι· σελήνην μὲν, ἐπειδὴ τῶν ζῶων ἔτιος,
 συμπάθειαν τινὰ πρὸς πλὴν τῶν θεῶν σωσάναι ἐκτίσασα· ὅταν γὰρ αὐ τῶ
 μέρῃ τῆς ὥρας ἢ σελήνη σωοδύουσα ἡλίῳ ἀφώτιστος γένῃ, τότε ὁ μὲν ἀρ-
 σεν κυνοκέφαλος, οὐ βλέπει, οὐδὲ ἐσθίει· ἀχθεταί δὲ εἰς πλὴν γῆν νεκρῶν·
 καὶ θὰ πῶρ' πενθῶν πλὴν τῆς σελήνης ἀρπαγῆν· ἢ δὲ θήλειαν μετὰ τῶν μὴ ἐρῶν, καὶ
 ταῦτα τῶν ἀρσενικῶν παρὰ αὐτῶν, ἐπὶ καὶ ἐκ τῆς ἰδέας φύσεως αἰμώσεται· διὸ καὶ
 μέχρη τῶν αὐτῶν ἱεροῖς βέφονται κυνοκέφαλοι, ὅπως ὁ αὐτῶν γινώσκων.

ταὺς δ' ἰλίου καὶ σελήνης μέρος τῆς σιωόδου. οἰκουμένην δὲ, ἐπειδὴ ἐβδμή-
 κονται δύο χεῖρας τοῖς ἀρχαῖς φασὶ τῆς οἰκουμένης εἶναι. γούρω δὲ δε-
 μῖλους ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐπιμελῆας τυγχάνοντες, οὐ κατὰ πόρ τοι λοιποὶ
 ζῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τελευτᾷ, οὐκ αὖ καὶ γούρωσι. ἀλλὰ μέρος αὐτῶν κατ' ἐκείνην
 ἡμέραν νεοδυμῶν, ὅτε τ' ἰδρῶν θάπτεται, γούρω πού σῶμα γούρω αὖ τῷ κατὰ
 φύσιν ὄντος. ἕως δ' αὖ αἱ ἐβδμήκονται καὶ δύο πληρωθῶσιν ἡμέραι, τότε ἔλως
 ἀποθνήσκει. γράμματα δὲ, ἐπειδὴ ὅτι συγχέεται κλυοκέφαλον αἰγυππίοις ἐπι-
 σκευῶν γράμματα. παρ' οὗτοισι ἱερὸν ἐπειδὴν πρῶτα κομμοτῆ κλυοκέφα-
 λος, δὲ λτον αὐτῷ παρὰ τίθησιν ὁ ἱερὸς, καὶ οὐρινίον, καὶ μέλαν, πειράζων
 εἰς τὸ ἐπισκευῶν ὅτι συγχέεται γράμματα. καὶ ἡμέρα φησὶ πὶ δὲ καὶ τὸ ζῶν τῷ
 ἐρμῇ ἐμείθην πᾶν τῶν μετέχοντι γραμμάτων. ἱερέα δ', ὅτι φύσει ὁ κλυοκέ-
 φλος ἰχθυὸς καὶ ἐστὶν, ἀλλ' ἐπεὶ ἰχθυὸς ἀρῶν. κατὰ πόρ καὶ οἱ ἰδρῶς ἐκ τού-
 τῳ γινώσκονται δὲ πῶς τὸ τετμημένον, ἦν καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπιτηδεύουσιν πῶς τὸ μὴν, ὁρῶν
 δὲ, ἐπειδὴ τῷ ζῶντι πειράζοντα τὰ ἄλλα θυμικώτατα τε καὶ ὁρῶν ὑπέρ-
 χει. κλυοκέφλος δὲ, διότι τὰ μὲν ἄλλα ζῶντα κλυοκέφαλον καὶ πειράζοντα
 τὰ μόνον τὸ ζῶν, εἰς ὃν τόπον προήρηται πορδύθηναι κλυοκέφλος, κατὰ μὲν
 τῷ γούρω παρὰ πόρ ὁ μὲν.

γράμματα.

Γῶς γράφουσι σελήνης ἀνατολήν.

Ελήνης δὲ ἀνατολήν γράφειν βουλόμενοι, πόλιν κλυοκέφαλον ζωγραφ-
 ούσιν, ὅπως γούρω. ἐστὶν καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐπαίρονται. βα-
 σίλειον τε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα. ζῶν γράφουσι δ' ἄμα ἐπὶ τῆς
 ἀνατολῆς ὁ κλυοκέφαλος τριῖται ὡς ἐπεῖν, προσενχόμενος τῇ θεῷ. ἐπειδὴ
 ἀμφότῃσι φάσιν μετελήφκει.

Γῶς ἰσημερίας δύο.

Σημερίας δὲ πόλιν σημαίνοντες, κλυοκέφαλον κατὰ μὲν ζωγραφ-
 ούσιν, ἐν ταῖς δύο γούρω ἰσημερίας γούρω αἰαυτῷ, σελήνης τ' ἡμέ-
 ρας κατ' ἐκείνην ἡμέραν οὐρα. δὲ αὖ καὶ ταῖς δύο νύξιν οὐρα. διότι πε-
 ρὸν ἀλόγως ἐν τοῖς ὁρολογίοις αὐτῶν αἰγυππίοις κλυοκέφαλον κατὰ μὲν
 γούρωσιν. ἐκ δὲ τῆς μορίου αὐτῷ, ὅπως ἐπὶ ῥέον ποιῶσιν. ἐπεὶ ὡς πόρ προ-
 πον τὰς τῆς ἰσημερίας σελήνης σημαίνει ὡρα. ἵνα δὲ μὴ οὐρύτῃρον δ' ὅπως
 κατὰ σκευῶν κατὰ ὑπέρχει. δι' οὗ δ' ὅπως εἰς
 δ' ὁρολόγιον ἀποκρίνεται, μὴ δὲ πόλιν σενώτῃρον, ἀμφότῃρον γούρω χεῖρα.
 δ' μὲν γούρω οὐρύτῃρον, ταχέως ἐκφέρειν καὶ ὅπως, οὐχ ὅπως πᾶν ἀναμέτρησιν τ'
 ὡρα δ' ἀποτελεῖ. δ' δὲ σενώτῃρον, κατὰ ἰλίγον καὶ βραδέως ἀπλῶν καὶ κρου-
 ούν, ἕως τῆς ἑρᾶς τεύχεα διάφραγτες, πρὸς τὸ πᾶν τῆς πόλιν, σίδηρον κατὰ
 σκευῶν πρὸς πᾶν προκειμένην χεῖρα. ζῶν δ' αὐτοῖς ἀρῶσιν οὐρα, καὶ ἀν-
 λόγου πινδὸς καὶ οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἰσημερίαις, μόνος τῶν
 ἄλλων ζῶν σελήνης τῆς ἡμέρας κατὰ πόρ κατ' ἐκείνην ἡμέραν.

Γῶς θυμὸν δηλοῦσι.

Θυμὸν δὲ βουλόμενοι δηλοῦσαι, λέοντα ζωγραφούσιν. κεφαλὴν γούρω ἔχει
 μέγαν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
 γούρω. καὶ πᾶν αὐτὸν ἀκτινοειδῆς τεύχεα, κατὰ μίμησιν ἡλίου. ὅθεν
 καὶ ὅπως ἐν θρόνῳ τῆς ὡρας, λέοντας ὑποτίθει, δεικνύων τὸ πρὸς ἐν τῇ
 γούρω σῶμα. ἡλίου δὲ ὁ ὥρος ἀπὸ τῶν ὡρῶν κατὰ τῆν.

Γὼς ἀλκήν γράφουσιν.

Ἄλκήν δὲ γράφοντες, λέοντος τὰ ἐμπροσθεν ζωγραφοῦσι, οἷον τὸ δύσενέ-
σθρα αὐτῷ ὑπάρχειν ταῦτα τὰ μέλη τῆς σώματος.

Γὼς ἐξηγητότα γράφουσιν.

Εξηγητότα γράφοντες, ἢ καὶ φύλακα, λέοντος γράφουσι κεφαλὴν.
ἐπειδὴ ὁ λέων ἐν τῷ ἐξηγητέναι, μέμνηται τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ μωμέ-
τος δὲ, ἀνελπίστως τοῦτου ἔχει. ὁ πῶρ δὲ τοῦ φυλάσσειν σημεῖον. διότι περ
καὶ συμβολικῶς τοῖς κλέθεροις τῶν ἰδρῶν, λέοντος ὡς φύλακα παρρηλίφασι.

Γὼς φοβερόν.

Οὐβέρον δὲ σημαίνοντες, τῷ αὐτῷ χρώνται σημεῖον, ἐπειδὴ ἀλκιμώτα-
τον ὑπάρχειν εἶναι τὸν ζῶον, πόλιν τας εἰς φόβον τοῦς ἰδρῶντας φέρει.

Γὼς νείλου ἀνάβασιν.

Νείλου δὲ ἀνάβασιν σημαίνοντες, ἐν χειρὶ αἰγῶν πῆσι τοῦ αὐτοῦ. ἐρμηνεύ-
ον δὲ σημαίνει νέον, ποτὲ μὲν λέοντα γράφουσι, ποτὲ δὲ τῆς ὑδροῖας
μεγάλας. ποτὲ δὲ οὐρανὸν καὶ γῆν, ὅτε ἀναβλύζουσιν. λέοντα μὲν,
ἐπειδὴ ὁ ἥλιος εἰς λέοντα γλυφόμενος, ἀπείκασται τὴν ἀνάβασιν τῆς νείλου ποιήσας.
ὡς τε ἐμμοῖοντος τοῦ ἡλίου τῷ ζῶντι τῷ πῶρ, τὸ δὲ μοῖρον τοῦ νέου ὕδατος πλημ-
μυρεῖ πολλὰς. ὅθεν καὶ τὰς χολέρας, καὶ τοὺς εἰσαγωγῆς τῶν ἰερῶν,
κρητῶν, λέοντα μόρφους καὶ τεσσάρων, οἱ τῶν ἰδρῶν τῶν ἐργῶν προσάται.
ἀφ' οὗ καὶ μέχρι νῦν καὶ τὴν ἀλκήν ἀπονομασίου ὑγρόπιτος.

Τεῖα δὲ ὑδροῖα, ἢ οὐρανὸν καὶ γῆν ὅτε ἀναβλύζουσιν. τὸ ὁμοιοῦντες
καὶ διὰ τῶν ἐχρῶν. καὶ διὰ μὲν, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς τὸ ἡγεμονικόν ἔστι
τῆς σώματος αὐτῆς, καὶ πῶρ ὁ νεῖλος τῆς αἰγῶν πῆσι ἡγεμονικόν. καὶ τῆς
σῆς, ὅτι διαπνέει ἐν τῷ πῶρ ὑπάρχειν ταῦτα, καὶ γλυφόμενος τοῦ εἶναι
καὶ οὐσι. τεῖα δὲ ὑδροῖα καὶ οὐτε ἀπείκασται οὐτε ἡ πῆσι, ἐπειδὴ ἡ τῆς ἀνάβ-
σεως ἐργασία καὶ αὐτοῦ, τελεμερὴς ὑπάρχει. καὶ μὲν ὅτε τῆς αἰγῶν πῆσι
γῆν τὰ ξαντάς. ἐπειδὴ ὅτι καὶ αὐτὸν ὕδατος γλυφόμενος. ἐπὶ τῶν δὲ, ὅτε τῶν
ὡκεανῶν. καὶ τῶν ὅτε τῶν πῶρ, πῶρ πῶρ γίνεσθαι εἰς αἰγῶν πῆσι ἐν τῷ τῆς ἀνά-
βασεως καὶ τῶν. τεῖα δὲ ὅτε τῶν ὕδατων, οἱ ἵπποι καὶ τὰ νότια τῆς
αἰγῶν πῆσι μέρη, καὶ τὰ τῶν τῆς ἀνάβασεως τοῦ νείλου καὶ τῶν. ὅτι δὲ γλυφόμενος ἡ
αἰγῶν πῆσι τὸ ὕδατος, διὰ τὸν ὅτι τῶν καὶ τῶν. καὶ τῶν τῶν λειπόμενος καὶ τῶν
τοῦ κόσμου, αἱ τῶν ποταμῶν πλημυρεῖται ἐν τῷ χειμῶνι ἀποτελοῦνται, ὅτε
τῶν συνελθόντων ὕδατων τοῦ τοιοῦτου συμβαίνειντος, μόνη δὲ ἡ αἰγῶν πῆσι γῆ,
ἐπεὶ μὲν τῆς οἰκουμένης ὑπάρχει. καὶ πῶρ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἡ λεγομένη κό-
ρη, ἡ ἑρμῆς αἰγῆς τῶν τοῦ νείλου ἐκ τῆς ἀνάβασιν.

Γὼς αἰγῶν πῆσι γράφουσιν.

Αἰγῶν πῆσι δὲ γράφοντες, θυμικῆς καὶ μὲν οὐ ζωγραφοῦσι, καὶ ἐπὶ
τῶν καὶ διὰ τῶν. δηλοῦντες ὅτι ὡς ἡ τοῦ ζῆλου τοῦ καὶ διὰ τῶν
πυρῶνται, οὐ τῶν αἰγῶν πῆσι ἐκ τῆς ἀνελπίστως, διαπνέειν τῶν ζῶοντων
τὰ ἐν αὐτῇ ἢ παρ' αὐτῇ ὑπάρχειν.

Γὼς ἀνθρώπων μὴ ἀποδημήσαντα τῆς πατρίδος.

Ἀνθρώπων τῆς πατρίδος μὴ ἀποδημήσαντα σημαίνοντες, ὁνομάσκει
τοῦ ζῶοντος, ἐπειδὴ οὐτε ἀνέειπεν ἱστορίας, οὐτε τῶν ἐν τῇ
τῆς γλυφόμενος ἀνελπίστως.

ΓΩΣ ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΟΝ.

Υλακτῆριον δὲ γράφειν βουλόμενοι, δύο κεφαλὰς ἀνθρώπων ζωγραφοῦσι, πῶς μὲν τοῦ ἀρσενος, ἔσω ἐλέπουνταν, πῶς δὲ θηλυκὴν ἔξω. ὅπου γὰρ φασιν οὐδὲν τῶν δαιμονίων ἐφαίετο. ἐπειδὴ καὶ χωρεῖς γραμμῶν, τοῦτο δύο κεφαλὰς ἐαυτοὺς φυλακτικαί ζουσι.

ΓΩΣ Αἰθρῶπον, ἃ πλάσσει γράφουσιν.

Πλάσσει δὲ αἰθρῶπον γράφοντες, ἐξάραρον ζωγραφοῦσιν. ἐπειδὴ τοῦτον ἢ γλῆεις ἐκ τῆς τῆ ποταμοῦ ἰλύος ἀποτελείται. ὅθεν καὶ ἔσθ' ὅτε ὀρεῖται τῷ μὲν ἐτέρῳ μέρει αὐτοῦ, βαρύνει. τῷ δὲ λοιπῷ, γνάθῳ τινὶ ἐμφορεῖς. ὥς καὶ ἐκ λιπὸν τῷ ποταμῷ, σπινθηρίπειν.

ΓΩΣ Αἰοῖσιν.

Νοῖσιν δὲ θέλοντες δηλώσαι, λατῶν ζωγραφοῦσι. ὅτι τὸ πάντοτε τῶν ὀφθαλμῶν, ἀνεωγότες ἔχουσιν ὅτι τὸ ζῶον.

ΓΩΣ Δ' Λέγειν.

Ὁ λέγειν δὲ γράφοντες, γλῶσσαι ζωγραφοῦσι, καὶ ὕψαιμον ἐφθαλμόν. τὰ μὲν πρῶτα τῆς λαλίας, τῇ γλῶσσῃ μερίζοντες. τὰ δὲ δευτέρῃ αὐτῆς, τοῦ ὀφθαλμοῦ. οὐτω γὰρ οἱ τε λόγοι τελέως τῆς λυγρῆς καὶ στήναι πρὸς τὴν κινήματα αὐτῆς συμμεταβάλλοντες, εἴπερ ἡ ἐκτρακταλὶα παρ' αἰγῶν πῶς ὀνομάζεται. ἐτέρως δὲ δ' λέγειν σημαίνοντες, γλῶσσαι καὶ χεῖρα ὑπὸ τῷ γράφει. τῇ μὲν γλῶσσῃ, τὰ πρῶτα τῶν λόγων φέρειν δεδιώτες. τῇ δὲ χεὶρ, ὥς τὰ τῆς γλῶσσης βουλήματα ἀννοῦσιν, τὰ δὲ δευτέρῃ.

ΓΩΣ Αἰφωῖαν.

Φωῖαν δὲ γράφοντες, ἀριθμὸν, ἃ δ' ἐ. γράφουσιν, ὅς τε τοῦτο ἔχουσιν ἀριθμὸς ἐκ τελεωσιῶν ὅθεν κινεῖται πέντε ἢ μερῶν τῶ ἔχουσιν ὑπὸ τῶν. ἐφ' ὃν χρόνον μὴ λαλήσαν τὸ παιδίον, σημειοῦται ὡς παρ' ἐπιπτο διαμείον τῇ γλῶσσῃ.

ΓΩΣ Φωνὴν μακρόθεν.

Ὁν δὲ μακρόθεν βουλόμενοι δηλώσαι, ὅθεν λαίεται παρ' αἰγῶν πῶς οὐαί, ἃ ἔρος φωνὴν γράφουσιν. τοῦτο βροντῶν, ὅς οὐδὲν κατὰ φθέγγει μερίζον, ἢ δαιδαμικῶς τῶν.

ΓΩΣ Αἰφωῖαν.

Γραφῶν δὲ γράφοντες, παπύρου ζωγραφοῦσι δίσκον, ὅτι τοῦτον δηλοῦντες τὰς πρῶτας ἰσοφάσ. ἰσοφῶν γὰρ οὐκ αὐτὸς οὐροί, ἢ γονῆς ἀρχήν.

ΓΩΣ Γεῦσιν.

Εὔσιν δὲ δηλοῦντες, ἀρχὴν σώματος ζωγραφοῦσιν. ἐπειδὴ πᾶσα γούσις μέχρι ταύτης σώζεται. γούσιν δὲ λέγειν τελέαν. γούσιν δὲ μὴ τελέαν δηλοῦντες, γλῶσσαι ἐπὶ ὀδόντων ζωγραφοῦσιν, ἐπειδὴ πᾶσα γούσις τοῦτο τελεῖται.

ΓΩΣ Ἡδονήν.

Δονήν δὲ δηλώσαι βουλόμενοι δευτέρῃ ἀριθμὸν γράφουσιν. ἔχον γὰρ ἡδονῶν τῶν ἀρχῆν τῆς πρὸς γυναικὸς συνουσίας καὶ πρὸς τέκνα γενέσας, οἱ αὐτοὶ ἔχουσιν.

Πῶς συνουσία.

Υνῶσαι δὲ δηλοῦντες, δύο δευτέρῃ ἀριθμὸν γράφουσιν. ἐπειδὴ γὰρ τὰ τέκνα ὅθεν ἡδονῶν εἶναι μὲν εἶναι. ἢ ὅς συνῶσαι, ἐκ δύο ἡδονῶν συνίστηκεν, ἐκ τῆς ἀνδρὸς, ἢ τῆς γυναικὸς, ὅθεν ὅτι τὰ ἄλλα δευτέρῃ πρὸς γράφει.

ΓΩΣ Αἰφωῖαν, ἐπὶ ταῦθα πολὺν χρόνον διατείσσας.

Υχιν ἐπὶ ταῦθα πολὺν χρόνον διατείσσας βουλόμενοι γράφειν, ἢ πλῆμ μύραν, φωνήν τὴν ἔρπον ζωγραφοῦσι. ὅτι μὲν ἐπὶ πᾶσι πάντων τῶν ἐπὶ τῷ κόσμῳ πλῆμ μύραν τὸν ὑπὸ χεὶρ ὅτι τὸ ζῶον. πλῆμ μύραν ὅ, ἐπειδὴ ἡλίου ὅτι φωνήν σύμβολον, οὐ μὴδὲν ὅτι πλῆμ μύραν τὸν κόσμον.

ποιόντων γὰρ ἐπιβαίνειν. καὶ ποίντας ὁ δὲ δυνάξ ὁ ἡλίας. εἴθ' οὐτω πολλὸς
ὁ νόμος ἀνέστη.

Γῶς δ' ἐν χρόνῳ αὐτὸν ἐξέλεος ἐπισημαίνειται.

Αἱ δ' ἐν χρόνῳ αὐτὸν ἐξέλεος ἐπισημαίνειται δηλοῦντες, πάλιν φοίνικας
καὶ ὅτεον ζωγραφουσιν. οὗτος γὰρ εἰς αἰγυπτιον. ἐπὶ δὲ τὸν χρόνον τῆς μου-
σειολογίας αὐτὸν καὶ λαμβάνειν μέλη, ὅτε πεντακσίτων ἐπὶ τῶν παλαιότη-
των. καὶ ἀποδοῦναι, ἐὰν φθάσῃ αὐτὸς τῶν αἰγυπτίων ἐπὶ χρόνῳ, καὶ δὲ μουσικῶς. καὶ
ὅσα τῶν ἄλλων ἱερῶν ξάων αἰγυπτιοὶ τελοῦσι, ταῦτα καὶ τῶν φοίνικων ὑπο-
χειν ὀφείλει. λέγει γὰρ μάλλον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἢ λίαν χεῖρ ἐν αἰγυ-
πτίῳ. διὸ καὶ τὸν νῦν αὐτοῖς ἀληθινὰ μυστήρια, ὅτε τῶν θείων μυστηρίων τοῦτου τῆς θε-
τεῖς οὐ μὲν ἐμπροσθεν ὁ λόγος ἀποδοθῆσεται τῶν ἡμῶν.

Γῶς καὶ εὐδία γράφουσι.

Εὐδία βεβλήμενοι γράφειν. ἱβιν ζωγραφουσι. καὶ ἡ ζωὴ, ἐρμῇ ὡς κεί-
ται, πάλιν καὶ εὐδίας καὶ λογισμοῦ διὰ τὴν ἐπὶ καὶ ἡ ἱβιν αὐτὸν καὶ
αὐτὸν τῇ καὶ εὐδίας ὅτι ἐμφερές. πρὶ οὐ λόγος ὅτι πάλιν παρὰ αἰγυ-
πτιοῖς φερόμενος.

Γῶς καὶ εὐδίας.

Αἰδία δὲ γράφοντες, οὐρανὸν ὁρῶσιν βεβλήμενοι ζωγραφουσι. δη-
λοῦντες, ὅτι ὡς πρὸς ὁρῶσιν πίπτει, εἰς πάλιν τὰ φυτὰ χωρεῖ. καὶ
τὰ μὲν φύσιν ἐχρῆται ἀπαλάμω, ἀπαλύνει, τὰ δὲ σκληρὰ μέλονται
ἐκ τῆς αἰδίας φύσεως ἀδυνατεῖ αὐτὸς τοῖς ἐτέροις ἐκ τελέων, ὅτε καὶ τῶν ἀν-
θρώπων, ἢ μὲν καὶ εὐδίας καὶ ἡ καὶ εὐδίας. ἢ πρὸς ὁ μὲν ἀφύσιν, ὡς ὁρῶσιν αὐ-
τὸν. ὁ δὲ ἀφύσιν, ἀδυνατεῖ εὐδίας ὁρῶσιν.

Γῶς αἰγυπτία γράμματα.

Αἰγυπτία δὲ γράμματα δηλοῦντες, ἢ ἰσογραμματέα, ἢ πέρασ. μέλαν
καὶ ἰσοκινον, καὶ ὁρῶσιν ζωγραφουσιν αἰγυπτία μὲν γράμματα, ὅτε δὲ
τοῦτοις πάλιν παρὰ αἰγυπτιοῖς τὰ γραφόμενα, ἐκ θελήσεως. ὁρῶσιν
γὰρ γράφουσι καὶ οὐκ ἄλλω πινί. ἰσοκινον δὲ, ἐπειδὴ τὸ ἰσοκινον πρῶτον ὑπο-
χρῶσθαι αὐτὸ ποιῶσιν, ἐκ ὁρῶσιν γίνεται. δηλοῦσιν ὅτι πάλιν ὁ ἔχων πάλιν ὁ-
φῆν, μαθήσεται τὰ γράμματα. ὁ δὲ μὲν ἔχων, ἐτέρα τέχνη χρῆσθαι. ὅτε καὶ
ἡ καὶ εὐδίας παρὰ αὐτοῖς, σβῶν καὶ εὐδίας. ὁ πρὸς ὅτι ἐρμῇ καὶ εὐδίας. ὅτε καὶ
ἰσογραμματέα δὲ, ἐπειδὴ ξάων καὶ θάνατον οὗτος διακρίνει. ἔστι δὲ παρὰ τοῖς
ἰσογραμματέα καὶ ἰβίβλος, ἐρμῇ καὶ εὐδίας ἀμβρῆς, ὅτε καὶ κείνουσι δὲ κα-
τακλινόμενα ἀρῶσιν. πότμον ξάσιμος ὅτιν, ἢ οὐ. ὅτε ἐκ τῆς καὶ εὐδίας
τῶν ἀρῶσιν σημειούμενοι. πέρασ δὲ, ἐπειδὴ μαθὼν γράμματα, εἰς ὅρμον ζω-
ῆς αὐτοῦ ἐλθόντες, οὐκ ἐπὶ πάλιν αὐτοῖς τοῖς βίβλου καὶ εὐδίας.

Γῶς ἰσογραμματέα.

Ερογραμματέα δὲ πάλιν, ἢ προφήτην, ἢ εὐταχιστήν, ἢ σωτήρα, ἢ
ὁσπρεσιν, ἢ γέλωτα, ἢ πᾶρμόν, ἢ ἀρχήν, ἢ δικαστήν βεβλήμενοι γρά-
φειν, καὶ ζωγραφουσιν. ἰερογραμματέα μὲν, ἐπειδὴ πρὸς τὸ βεβλήμενον
ἰερογραμματέα τέλειον ἵνεα, καὶ πολλὰ μελετᾷ. ὑλακτεῖν τε σωεῶσιν καὶ
ἀπὸ πρῶτος μηδὲν χεῖρ ἐξομνός, ὡς πρὸς οἱ καὶ οὐ. προφήτην δὲ, ἐπειδὴ ὁ καὶ
ὡς ἀπὸ τῶν παρὰ τὰ ἄλλα τῶν ξάων εἰς τὰ τῶν θεῶν εἰδωλὰ, καὶ πρὸς προφή-
της. οὐταχιστήν δὲ τῶν ἱερῶν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος γυμνὰ καὶ ἀνατεμνόμενα
θεωρεῖ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ εὐδίας μετὰ εὐδίας. σωτήρα δὲ, ἐπειδὴ ὅτε δὲ ζωὴν μό-
νον παρὰ τὰ ἑτέρα, ἐλαφρότερων ἔχει, εἴτε θάνατος αὐτῷ, ἢ μακία πρὸς πᾶ-
σι, ἀπὸ τοῦ σωτηρίου γίνεται. καὶ οἱ θεοκτενοῦντες δὲ τὸ ξάων ὅτε καὶ τοῖς κα-
τακλινόμενοι, ἐπειδὴ μέλονται τελευτᾷ, ὡς ὅτε δὲ πάλιν σωτηρίου καὶ γίνονται.
ὁσπρεσιν μὲν οἱ γὰρ τῶν ἀνατεμνόμενων καὶ οὐκ ἀποφορεῖς, πάλιν οὐκ ἔστι
του

του· ὁσφρησιν ὃ καὶ γέλωται καὶ πῖαρον, ἐπειδὴ οἱ τέλειοι ἀσληνικῶς, οὐτε
 ὁσφραίνεσθαι, οὐτε γελᾶν, οὐτε μὴν πῖαρεσθαι διακινεῖται.

Τίτι δὲ πῶς δηλοῦσιν ἀρχὴν, ἢ διηγεσθῆναι.

ῥχὴν δὲ, ἢ διηγεσθῆναι ἐπὶ τὴν γράφωσι, προσθέσει τῷ κινεῖ καὶ βασιλικὴν
 α' σολὴν παρὰ κινεῖν ῥχὴν γινώσκον, διότι ὡς περὶ ὁ κύων καὶ θά πῶς προ-
 εἶπεν. εἰς τὰ τῶν θεῶν εἰδωλὰ ὁξυώπει, οὐτὼ καὶ ὁ ἀρχὸν διηγεσθῆναι
 ὡς ὁ τοῖς παλαιότεροις χρόνοις, γινώσκον ἐξέωρεν ἐν βασιλείᾳ. διότι καὶ τοῦ-
 του προσερεποιῶσι τὴν βασιλικὴν σολὴν.

Γῶς σημαίνουσι παρὰ σφόδρον.

π' Ἀσφύρον δὲ σημαίνοντες, φύλακα οἰκίαν ζωγραφῶσι, ὅτι· τὸ ὑπὲρ τοῦ
 του φυλάττεισθαι τὸ ἱερὸν.

Πῶς ἐμφαίνουσι ὁροσκόπον.

ο' ὁροσκόπον δὲ δηλοῦντες, ἀσφύρον τὰς ὁρὰς ἐοτίοντα ζωγραφῶ-
 σιν· οὐχ ὅτι τὰς ὁρὰς ἐοτίει ὁ ἀσφύρος. οὐ γὰρ ἀσφύρος, ἀλλ' ἐπειδὴ
 αἱ ὁρὰς τοῖς ἀσφύροις ἀπὸ τῶν ὁρῶν ποιεῖται.

Πῶς δηλοῦσιν ἀγνοίαν.

κ' Γνοίαν δὲ γράφοντες, πῦρ καὶ ὕδωρ ζωγραφῶσιν· ἐπεὶ ὅτι τῶν τῶν
 στοιχείων, πῦρ καὶ ὕδωρ ἐκτελείται.

Γῶς αἰνίττειται ἀθέμιτον, ἢ καὶ μῦθος.

α' Θέμιτον δὲ δηλοῦντες, ἢ καὶ μῦθος, ἰχθυὸν ζωγραφῶσιν, ὅτι· τὸ πῦρ
 τῶν τῶν ἐρῶν μισοῦται καὶ μεμικαῖσθαι ὁ τοῖς ἱεροῖς. κενόπορον γὰρ
 ἰχθύς πᾶς, καὶ ἀλλοφάγον. Γῶς γράφει σῶμα.

σ' Τόμα δὲ γράφοντες, ὅτι ζωγραφῶσιν. ἐπειδὴ ὁ ὅμιλος οὐδενὶ ἐτέρῳ τῷ
 μελὶν ἰσχυρὸν ἐκ τῶν σῶματι μόνον.

Γῶς ἀσφύρον μὴ σφραγίστης.

α' Νοσφύρον δὲ μὴ σφραγίστης δηλοῦντες, ταῦρον ὑπὲρ φύσιν ἔχοντα ζω-
 γραφοῦσι. θερμαντικώτατον γὰρ ὑπάρχει τὸ ζῶον καὶ τὸ μέγεθος. ὥστε
 α' παρὰ εἰς θήλειαν φύσιν καθεῖσθαι τὸ ἑαυτοῦ, καὶ δίχα πάσης κινήσεως,
 σφραγιστοῦ. ἐὰν δὲ ποτε διαμάχη τῆς φύσεως, καὶ εἰς ἑτέρον τόπον τοῦ σώ-
 ματος τὸ βόδι ἐρείσῃ τὸ αἰδοῖον, τοπνικαῦτα τῇ ὑπερβαλλούσῃ ἐκ τῆς, τι-
 θῶσκει τὴν θήλειαν. ἀλλὰ καὶ σφραγιστοῦ ὅτι, ὅτι τὸ μὴ δέσσειν τοῦ θήλεος ἐπιδείναι
 μετὰ τὴν σύλληψιν. Γῶς ἀκρὴν.

Κοῖν δὲ γράφοντες, ταῦρον ὁππότε ζωγραφῶσιν. ἐπειδὴ γὰρ

α' ἢ θήλειαν ὁρῶσθαι πρὸς σύλληψιν ἢ, ὁρῶν δὲ οὐ πλεονῶν ἢ ἐφ' ὁρὰς τῆς,
 τότε μυηται μέγιστον· ἐν αἷς μὴ παρὰ γινώσκον τοῦ ταύρου, συμμύει
 τὴν φύσιν, μέχρι τῆς ἐτέρας σιωπῆς. ὅ δὲ ἀσφύτως γίνεται. ἀκούει γὰρ ὁ
 ταῦρος ἀπὸ τοῦ διασπῆματος. σιωπῆς. τε ὁρῶν, ὅτι ὁρῶν παρὰ γίνεται
 α' τῇ σιωπῆς τοῦτο μόνον παρὰ τὰ ἑτέρα τῶν ζώων ποιεῖν.

Γῶς αἰδοῖον, ἀσφύρον ἀσφύρον.

α' Ὑδρὸν δὲ ἀσφύρον πολυγόνου δηλοῦντες, τῶν ζωγραφῶσιν. οὐκέτι δὲ
 ταῦρον. ἐπειδὴ οὐτος μὲν μέγιστος οὐδ' αἰαύσις γινώσκον, οὐ βιβάζει.
 τῶν δὲ ἐβδὸμα μὲν μετὰ τὴν γένεσιν γινώσκον, ὁρῶν. ἄγονον μὲν καὶ
 α' ἀσφύρον ἀποκρινόμενος σπέρμα. βιβάζει δὲ ὅμως πρῶτον τῶν ἄλλων ζώων.

Γῶς δηλοῦσιν· ἀσφύρον.

α' Ἀσφύρον δὲ γράφοντες, ὕδωρ ζωγραφῶσιν. ἐπειδὴ ἐπ' ἀσφύρον
 ἔρχομεν τῆς σελήνης, ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν θεῶν, κρυφῶν ποιεῖται. οὐκ

δι' ὧν αὐτὴν· οὐδὲ δι' ὧν· σημεῖον δὲ τούτου ὡς ἀρχαῖα τὸν· τοῖς γὰρ ἐμ-
 πρὸς τοῖς αὐτοῦ σκέλεσιν ἀπορῶσιν πλὴν γῆν, ζωγραφῆς αὐτοῦ τὰς κέρασ-
 ὡς περὶ ἀγνακτὶ καὶ μὴ βεβλόμενος ἰδεῖν πλὴν τῆς θεοῦ ἀνατολῆς· τὰ δ' αὖτὰ
 * ποιῆσαι καὶ τὸ ἥλίου θέας ἀπο ἀνατολῆς· διότι πρὸς αὐτὸν ἀρχαῖοι βασιλεῖς, τῶν ὁρο-
 * σκόπου σημαίνοντες αὐτοῖς πλὴν ἀνατολῆς, ἐπιθεσάντες τὸ ὕψος τῶν ζώων· οὕτως
 μέσου αὐτῶν τῶν πινῶν γινώσκοντες, πλὴν τῆς ἀνατολῆς ἀκρίβειαν ἀγνοοῦντες· διό-
 καὶ οἱ ἱερεῖς ἔδειξαν μόνον τὴν πίνων, ἀσπράξαντες ἐστίοντες· ἐπειδὴ πινῶν
 πρὸς πλὴν θεοῦ ἐρευνῶντες· καὶ ἡμεῖς πλὴν ἐρημίαν, δὲ αὐτὸν βῆναι ὑποκαταστῶν
 τοῦτο πίνων, τοῖς χεῖλεσιν ἀνατρεῖται, καὶ μὴ γινώσκοντες τὸ ὕψος πλὴν ὕψους· τοῖς
 δὲ πόσιν αὐτῶν ἐπιπέμπει νόμον· πρὸς τὸ μηδὲν ἐτέρω ζῶον, ἔδειξαν πότιμον
 ὑποτάξαι, ὅπως ποιεῖται καὶ ἀπερῶν ἡ τὸ ὕψος ἐνομίω φῶς· δὲ αὐτὸν ἔδειξαν
 καὶ ἡμεῖς ἐρευνῶντες, τῆς θεοῦ αὐτῶν πίνων γινώσκοντες καὶ ἀνατρεῖται ὅσα ἡμεῖς
 τὸν νόμον ἔδειχον· ὡς ἀφανισμὸν.

φανισμὸν δὲ δηλῶντες, καὶ ζωγραφῶντες, ἐπειδὴ πίνων ἐστίοντες, καὶ
 αὐτὸν καὶ χρῆσιν· ὅτι αὐτὸν σημεῖον χρῶν καὶ κείον θέλοντες ἰδεῖν· ὅλ-
 λων γὰρ καὶ διαφόρων ἀρτῶν κειμένων, ὁμῶς, τὸν καὶ θάνατον αὐτῶν
 ἐκλεξάμενος ἐστίον· διότι καὶ τὸ ἀρτῶν κείοντες αὐτοῖς μυστὶ πίνεται.

ὡς ἰταμότητα.

ἰταμότητα δὲ δηλῶντες, μὴ καὶ ζωγραφῶντες, ὅτι σιωπῶν ἐκκαλλομέ-
 νη, δὲ ἡμεῖς τὸν παρὰ γινώσκοντες.

ὡς γινώσκοντες ζωγραφῶντες.

γινώσκοντες δὲ ζωγραφῶντες, μὴ καὶ ζωγραφῶντες· ὅτι γὰρ ἀσπράξαντες καὶ ἡ
 αὐτῶν πρὸς, οὐ τοῦ γινώσκοντες, οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ὅτι παρὰ τὰ ἐτέρω
 πίνων ζώων, εἰς χεῖμας ποιεῖ ζώοντες ἐκ τῶν ζώων, οὐ διαμαρτυρεῖται
 τόπου, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν εἰς αὐτὸν παρὰ γινώσκοντες.

ὡς ἡμεῖς γινώσκοντες ζωγραφῶντες.

οὐ καὶ βολόμενος γράφει, χηναλώπικα ζωγραφῶντες· τοῦτο γὰρ ὅτι ζῶον
 ἡμεῖς τεκνῶντες ὑποκαταστῶν καὶ γὰρ δὴ δὴ καὶ ποτε εἰς τὸ συλληφθῆναι
 (ὡς τοῖς τέκνοις, ὅτι παρὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν αὐθαίρετως διδόντες
 ἐκ τούτου τοῖς κληροῖς, ὅπως τὰ τέκνα διασωθῶν· δι' ἡν πρὸς αὐτὸν τοῖς ἀγ-
 πτίοις ἐδύξε συμβάλλειν τὸ ζῶον.

ὡς αὖθις.

ἐλεγχόμενος δὲ γράφοντες, αὖθις τε, ἡμεῖς καὶ ἀφροῖς σημαίνοντες· ἐπειδὴ
 αὐτὸς ἐκ τῶν ὑποκαταστῶν τοῖς ποσὶ καὶ τίθεται τὰ αὐτοῦ ὡς,
 ὡς πρὸς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πετεινῶν, ἔδειξαν ὅτι καὶ· ἀλλὰ ἡμεῖς καὶ ἀπορῶντες γῆν,
 ἐκ τῶν καὶ τίθεται τὰ γινώσκοντες· ὅτι ἐπιγινώσκοντες αὐτοῖς, τῶν τόπων ἐκ τῶν ἀφροῖς
 καὶ ἐκ τῶν περὶ τῶν καὶ τίθεται τὰ γινώσκοντες· θεασάμενος δὲ ὁ πελεγκόμενος τὸν καὶ
 πίνων, τὸ ἰδεῖν τῶν περὶ τῶν βολόμενος· ἀποσβέσαι δὲ πῦρ, ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τίθεται
 πλὴν καὶ τῶν ἰδεῖν αὐτό· ὅτι οὐ καὶ καὶ ἐκ τῶν καὶ τίθεται τὰ αὐτοῦ περὶ, δι' ὅσον τὸ
 τερος τοῖς καὶ τίθεται γίνε· δι' ἡν αὐτὸν καὶ ἐνομίω καὶ ἐρεῖς ἐστίον αὐτὸν,
 ἐπειδὴ αὐτὸν καὶ τίθεται ὑποκαταστῶν καὶ τίθεται τὸν αὐτὸν· ἀγνοοῦντες ὅτι παρὰ
 ἐστίον, λέγοντες ὅτι καὶ τίθεται πλὴν καὶ τίθεται ὡς περὶ οἱ χηναλώπικες, ἀλλὰ
 καὶ τίθεται ὅτι πελεγκόμενος πίνεται.

ὡς ἡμεῖς γινώσκοντες δηλῶντες.

γινώσκοντες γράφοντες, καὶ καὶ ζωγραφῶντες· διότι ἔδειξαν μόνον τὸ
 αὐτὸν ζῶον ἐπειδὴ ὅτι τῶν γινώσκοντες ἐκ τῶν γινώσκοντες αὐτοῖς, πλὴν
 αὐτὸν καὶ τίθεται πλὴν καὶ τίθεται· ἐκ τῶν αὐτῶν αὐτὸν ἔδειξαν καὶ τίθεται
 αὐτοῖς

αὐτοῖς ποιήσεις, τίλλει αὐτῶν τὰ πῆρα. βυφάει τε χορηγῶν, μέχρ' οὐ πῆ- 102
ροφυήσαντες οἱ γονεῖς, βοηθεῖν ἑαυτοῖς διανοήσιν. ὅθεν κ' ἴθ' θείων σκῆπτρῳ
κοινὸν φάσκει προτίμησις ὅτι.

Γῶς ἀδικον, καὶ ἀχέουσιν.

Δίκον δὲ καὶ ἀχέουσιν ἰσσοπατοῦμεν ὄνυχας δύο, καὶ πῶ βλέπονται
αὐτῶν γράφουσιν. οὐ γὰρ ἐν ἡλικίᾳ γυνόμηνος, πειράζει τὸν πατέρα. πῶ
τὸν τρεῖς ἰσσοπατοῦμεν πρὸς αὐτόν. καὶ ἐὰν μὲν ὁ πατὴρ ἐκχω-
ρίσῃ, τόπον αὐτῶν μερίσας, οὐ γὰρ πρὸς πῶ ἑαυτοῦ μητέρα ἐπίγαμον ἦκει, καὶ
ἐὰν δὲ τὸν ζῇ. εἰ δὲ μὴ ἐπὶ βίῃ αὐτῶν ποιήσονται πρὸς πῶ μητέρα γάμος,
αὐαρεῖ αὐτῶν, αὐαρεῖ ὅτερος καὶ ἀκμαῖότερος ὑπαίρχων. εἰς δὲ ὁ πατὴρ τὸν
μέρος ὄνυχας δύο ἰσσοπατοῦμεν. ὅπως οἱ αὐθροῦποι ἔχοντες ὄρωντες, καὶ τὸν
πῶ αὐτοῦ λόγον ἐπιγνώσκοντες, προθυμότεροι εἰς ἀνεργείαν ὑπαίρχουσι.

Γῶς ἀχέουσιν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἀνεργείς.

Χάουσιν καὶ μέχμον τοῖς ἑαυτῶν ἀνεργέταις σημαίνοντες, πῶρισε-
αὐτῶν ζωγραφῶσιν. ὁ γὰρ αὐτῶν ἰσσοπατοῦμεν γυνόμηνος, δῶκεν ἐν ἑαυτῷ
αὐτῶν τὸν ἀπὸ τῆς μητρός, κ' ὅπως αὐτῶν πρὸς γάμον μίσγεται. καὶ θα-
ρόν δὲ ἔχοντες ὅσον ὑπαίρχων οὐκ ἐπὶ δὴ οὐσας λοιμώδους καὶ τῶν νόσων, καὶ
πῶν τὸν ἐμφύλῳ τῷ κ' ἐκ τῶν νοσησάντων διατιθεμένων, τοὺς ἐκείνων τῶν ἔχον-
τόν οὐ μετὰ λαμβανέας τῆς τοιαύτης κακίας. διότι πῶ καὶ ἐκείνων ἐν κα-
ρόν, οὐδὲν ἐπὶ τῶν βασιλῶν ἐκ τῶν μετὰ πῶν τῶν βασιλῶν, εἰ μὴ μόνον πῶρι-
σῶν. ὁ δὲ αὐτῶν τοῖς ἐκ τῶν νόσων οὐσι. ὅτι ἐν τῶν πῶν τῶν νόσων. ἰσσοπα-
ται δὲ, ὅτι οὐ γὰρ ἔχει ἔχοντες ὅσον.

Γῶς ἀδικῶν γυνάε.

Δαύκτον δὲ γενέσθαι σημαίνοντες πόδες αὐτῶν ἐν ὅδῳ πῶρισε-
αὐτῶν ζωγραφῶσιν. ἢ κ' ἄλλως βουλόμενοι τὸ αὐτῶν σημαίνον, ἀκ-
φαλοὶ αὐθροῦποι πῶρισε αὐτῶν ζωγραφῶσιν. ἀδικῶν δὲ ἀμφο-
τέρω ὑπαίρχωντα, αὐτῶν εἰς ἔχοντες πῶν τῶν βασιλῶν. Γῶς βασιλέα κακίαν.
Ασπλῆα ὁ κακίαν δηλοῦντες, ὅτι ἐκ τῶν ζωγραφῶσιν κοσμοφῶντες ἐκ κακίαν.
β. Τῶν δὲ πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.
ἢ εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.
ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.

Γῶς βασιλέα φύλακα.

Τῶν δὲ βασιλέα φύλακα δηλοῦντες, τὸν μὲν ὅτι ἐκ τῶν ζωγραφῶσιν
αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.
αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.
αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.

Γῶς μνηύονσι κοσμοκράτορα.

Αὐτῶν δὲ τὸν βασιλέα κοσμοκράτορα νομίζοντες καὶ μνηύοντες, αὐτῶν
μὲν ὅτι ἐκ τῶν ζωγραφῶσιν. αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.
αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.

Γῶς λαὸν πειθήνιον βασιλῆα.

Αὐτῶν πρὸς βασιλέα πειθήνιον δηλοῦντες, μέλισται ζωγραφῶσιν. κ' γὰρ
μόνον τῶν ἄλλων ζώων. βασιλέα ἔχει. ὅτι τὸν λαὸν τῶν μελιστῶν ἐπι-
ταῖ. πῶν τῶν νόσων. καὶ ὅτι οἱ αὐτοὶ πείθονται βασιλῆα. αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.
αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.

ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.

χρησὸν ἂν καὶ ὄντον εἶναι πρὸς πρὸς διοίκησιν.

Γῶς βασιλέα μέρους κόσμου κρατοῦντα.

Ασπλῆα δὲ τῶν πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.
αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.
αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων. ἐκ τῶν νόσων, αὐτῶν εἰς πῶν τῶν νόσων.

Γῶς παντὸς ἡμέρας.

Αὐτοκράτωρ δὲ ἐκ τῆς τῶς κλειώσεως σημαίνουσι. πάλιν δ' ἐν ὁλόκληρον ὅσον ζωγραφούντες, οὕτω παρ' αὐτοῖς τῆς παντὸς κώμης δ' διήκον ὅσι πνύμα.

Γῶς γναφεία.

Γναφεία δὲ δηλῶντες, δύο πόδας ἀνθρώπου ἐν ὅσῳ ζωγραφῶσι. ἔστι δὲ, ἄρ' ἢ τῆς ἐρμού ὁμοιότητος δηλῶσι.

Γῶς μῆνα

Ἡνα δὲ γράφοντες, σελήνης σχῆμα καὶ τὴν προκύπτειν εἶησι καὶ ὅτι ἡμέρας ἰσημερίας μόνος, ὅς ἐστι σιταπάρων ὥρων τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν ζωγραφούντων, καὶ ὡς καὶ αὐτὰ τέλει. ταῖς δὲ λοιπαῖς δύο, ἐν ὅσῳ σὲ ὅσι.

Γῶς ἀρ' παλαιά, ἢ πολύγονον. ἢ μαινόμενον.

Ἡ παλαιά, ἢ πολύγονον, ἢ μαινόμενον βολόμενοι σημήναι, κροκιδείλου ζωγραφῶσι, ὅς τ' ἢ πολύγονον, καὶ ὅτι τεκνον ὑπάρχειν καὶ μαινόμενον. ἐπὶ τῇ γὰρ ἀρ' παλαιά τί βολόμενος ἀποτύχη, ἢ μωθὲς καὶ αὐτὸς μαίνεται.

Γῶς ἀνταλῆν.

Ἀνταλῆν δὲ λέγοντες, δύο ὀφθαλμούς κροκιδείλου ζωγραφούντας. ἐπεὶ δὲ τῶν παντὸς σώματος ζώων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκ τῆς βουθὸς ἀναφαίνονται.

Γῶς δύοσιν.

Χορὸν δὲ λέγοντες, κροκιδείλου κεκυφότα ζωγραφῶσιν. αὐτότοκον γὰρ καὶ κατωφερέει δ' ζῶον.

Γῶς σκιαζονσι σκότος.

Κότος δὲ λέγοντες, κροκιδείλου οὐρανὸν ζωγραφῶσιν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἄλλως εἰς ἀφανισμόν καὶ ἀπώλειαν φέρει ὁ κροκιδείλος οὐδ' ἐὰν λάβῃται ζῶος, εἰ μὴ τῇ οὐρανῇ ἐαυτοῦ διαπληκτίσας ἀτονον παρασκευάσει. ἐν ἡλικίᾳ

γὰρ τῶν μέρει ἢ τῇ κροκιδείλῳ ἰσχύς καὶ ἀνδροειά ὑπάρχει. ἱκανῶν δὲ καὶ ἄλλων ὑπὸ τῶν ζωγράφων σημείων, ἐν τῇ τῇ κροκιδείλων φύσει, αὐτάρκην τὰ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πρὸς τῶν συνδράμματα εἰπεῖν.

Τέλος τῶς πρώτου βιβλίου.

Ὡς ἀπὸ λανθασινῶς, τῆς τῶν παρ' αἰγυπτίοις ἱερογλυφικῶν γραμμῶν ἐρμηνείας, βιβλίον αὐτέρον.

Ἡ δὲ τῇ αὐτέρας γραμματείας, πρὸ τῶν λοιπῶν ἂν λόγον ὑγιᾶσι παρεκλήσονται. ἃ δὲ καὶ ὅς ἄλλων ἀντιγράφων, ἐκ ἔχοντα πινὰ ὅς ἡγινῃσιν, ἀναγκάτως ὑπέταξα.

Τί ἀσδράφροντες δηλοῦσιν.

Στὴν παρ' αἰγυπτίοις γραφόμενος, ποτὲ μὲν θεὸν σημαίνει, ποτὲ δὲ νύκτα, ποτὲ δὲ χρόνον, ποτὲ δὲ ψυχὴν ἀνθρώπου ἀρρέονος.

Τί αἰ τοῦ νεοσόν.

Ἡ αἰ τοῦ νεοσόν, ἀρρέονόνον καὶ κυκλωθὲν σημαίνει. ἢ ἑσπέρμα ἀνθρώπου.

Τί δύο ὅσος σιωητομύνης καὶ βεβηκότας.

Ὡς πόδες σιωητομύνοι καὶ βεβηκότας, ὁρόμοι ἡλίας ἐν ὅσῳ χεῖ μείναις ὅσῳ ταῖς σημαίνουσι.

Τί αὐτοῦ καρδίαν φάρυγγος ἡρηνμύνην.

Νθρώπου καρδία φάρυγγος ἡρηνμύνη, ἀγαθοῦ ἀνθρώπου εἶμα σημαίνει.

Γῶς πολέμου εἶμα.

Ὁλέμου εἶμα δηλῶσιν, αὐτοῦ χεῖρὸς ζωγραφῶμεναι, ἢ μὲν ὅσῳ κρατοῦσα, ἢ δὲ τόξον.

Τί δέκτυλον.

Νθρώπου εἶμα χρόν δηλοῖ δέκτυλον

Τί αἰδοῖον χεῖρ κρατοῦμενον.

Ἰδοῖον χεῖρ κρατοῦμενον, σωφροσύνην δηλοῖ ἀνθρώπου.

Γῶς ἰόσον

Γὼς ὅσον δηλοῦσιν.

22
 ο
 ΝΘΗ ΔΕ ΑΝΕΜΑΙΝΟΥΝ, ΝΟΣΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ. ΠΩΣ Θ' ΟΣΤΡΩΝ ΑΙΝΟΥ. 108
 ΣΦΩΝ, ΉΣΑΨΗΝ ΑΝΟΥ ΒΥΛΟΓΜΟΥΝΙ ΖΩΓΡΑΦΕΙΝ. ΤΩ ΝΩΠΑΙΩΝ ΕΣΤΩ ΓΡΑΦΟ-
 ΜΕΝ. ΠΙΝΕΣ ΓΑΡ ΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΠΕΡΙΜΑ ΕΚΕΙΘΩΝ ΦΕΡΕΘΑΙ.

πῶς διαμονὴν καὶ ἀσφάλειαν σημαίνει.

ῥτυγος ὅτεον ζωγραφουμένον, διαμονήν κ' ἀσφάλειαν σημαίνει. διότι
 δυναπαθείς ἐστὶ τὸ τῷ ζωῷ ὅτεον. πῶς ὁμόνοισιν.

Νῦν ἔρχονται οἱ ἀξιόλογοι, ὁμόνοισι δηλοῦσι. πῶς ὅλγον.

Νῦν ἡμεῖς καὶ ἡμετέρας ἐκκλησίας, καὶ τοὺς ἀδελφούς, ὅλον σημαίνει.

πῶς αὐαμέζησιν.

ὁ κτηνὸς δὲ ἀνθρώπου δάκτυλος, αἰνὰ μέλει σὺν σημαίνει. πῶς γυναικὶς ἐπύου.

7. Χυαίλα ἔγνων βελόμηναι δηλώσαι, ἡλίε κύκλον (ὡς ἀστὴρ) μετ' ἡλίε
* Δίσκου, Δίχα τελημαίου σημαίνει. πῶς αἶεμον.

ΤΗΝ ΑΝΑΓΛΩΝ ΪΕΡΑΞ Ψ ΜΕΤΑΦΡΑΘΕΩΝ, ΑΝΕΜΑΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ. ΪΤΗ Ψ ΑΪΛΑΩΝ.
ΪΕΡΑΞ ΔΙΑΤΑΤΑΜΑΙΟΣ ΤΑΙΣ ΠΤΕΡΥΞΑΣ ΑΙ ΑΪΕΙ, ΟΙΟΝ ΠΤΕΡΥΞΑΣ ΪΧΩΝ, ΑΪΕ-
ΜΟΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ. ΠΩΣ ΠΥΡ.

κ. Ἀπὸς εἰς ὄρατόν ἀναβαίνων, πῦρ δηλοῖ. πῶς ἐργον.

τ ο ἄρρενος κέρσοι γὰρ φόμενον, ἔργον σημαίνει. πῶς πινύην.

τ ο ἰθιλείας κέρως (ωγραφύμ), πινὴν σημαίνει. πῶς αἰσίοτητα.

π ροσμή (ἐν μαχαίρᾳ γραφομένη, ἀποσιόπητα δηλοῖ. πῶς ὤραν.

ὡς ποταμὸς ῥαφόμενος ὥραν διηλοῖ. πῶς πολυχρόνιον.

ἔλαφος καὶ αἰαυρὸν βλαστάνει κέρατα. ζωγραφισμένη δὲ, πολυχρόνιος

σημαίνει. πῶς ἀποτροφῇν.

λ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀποστολική, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ λαοῦ. πᾶς μέμνηται τὸ ἔργον.

α καὶ ζωγραφισμένη, μέλλον ἔργον σημαίνει. πῶς φονεῖα, ἢ αἵμα.

κ τοιοῦτά ἐστιν ἡ ἀεροπετιτὴς, ἥτοι αἱ μακροκοιλίαι τοῦ βλαπτικῶν, ἥ φόνον σημαίνει. ὡς θαύμαζον.

ἡλικιόραξ, θάνατον σημαίνει. ἄφνω γὰρ ἐπέρχεται τοῖς νεοσσοῖς
καὶ τὰ πάντα νύκτας ὡς ὁ θάνατος ἄφνω ἐπέρχεται. πῶς ἐρωτά.

π Ἀγὶς ἔρωτα ὡς θῆραν τὸν ἄερα
σημαίνει. πῶς παλαιότερον.

λ οποιὺν φύλακ ἢ βιβλίον ἐσθραυσμένον· παλαιότερον διηλθὶ.

Ἔως ποιῇ πολιορκίαν.

κ Δίμαξ, ἐρλιονίαν δὲ τὸ ἀνώμαλον. Γὼς ἀ' πειρ), ἢ μᾶς, ἢ μοῖραν.

π ράγματα ἐπ' αὐτὰ, εἰ δυὸ δακτύλοις περὶ χόμλια μοῦσαν, ἢ ἄπειρον,
ἢ μοῖραν σημαίνῃ. τί σημαίνῃ γραμμῇ, ἐπικεκλιμένη ἐτέρᾳ.

2 γραμμή ὀρθὴ μία, ἅμα γραμμὴ ἐπικεκλιμένη, δὲ καὶ γραμμὰς ἐπιπέ-
δους σημαίνουσι. Τίς δὲ λᾷσσι γαλιθόνα γραφοντες.

τὴν ὀλοχρῆσιν μαίνειν βελόμνοι κτῆσιν γονικὴν καὶ ταλφθεῖσιν τῷ ἡ-
σιν καὶ λήθῃσι ζωροφῶσιν. ἐκείνη γὰρ κυλῦει ἐαυτὴν εἰς πηλὸν καὶ κτῆ-

Ζαῖ τ' νεοτ' οἷς φωλεόν μέλυσσε πεθῶναι. τί μέλαιναν περιδ' αὖ.
Χνέϊμα γάρ κ' ἐπιμύνασθ' ἄνδ' Ἀνατόλιν Ἀέλοντες σιμῆναι. περιδ' αὖ

μέλαιναν ζωγραφῶσιν. αὐτὴ δ' οὐ συμμίγνυται τέρω αἰσθῶ, ἕως οὗ
τι ἰσχυρίμαται.

Νῆρωςθεν ἀφ' ἐνῆ, καὶ μή λανθῇεντα ἑαυτῷ βουθῆσαι δι' ἑαυτῆ, ἀλλὰ διὰ
τῶν ἄλλων ἐπιτυχόντος ἀέλουτος ἀναλῆσαι. ἰανλίμονον ἔλαρα καὶ ὅσον. ἐνέ

νη γ' ὅταν ἴδῃ ὅταν, ἔμπροσθεν ἐπιτίθει αὐτῷ, ἀλλὰ σοῦ γ' ἄλλου
ἐπιτιμᾷ καὶ ὅταν, ὅταν ἐπιτιμᾷ τῷ ὅταν. ἔ. iii

Τί δηλοῦσιν οὐρανὸν ἱερογλυφοῦντες.

λ Εἴ μιν μυρμηκῶν βουλόμηναι σημήναι, οὐρανὸν ἱερογλυφοῦσιν. αὐτὴ γὰρ ποιεῖ λείπειν τοὺς μυρμηκῶς ἀποτιθεμένη ἐν τῷ αὐτῷ ὅπουθεν ὑβρίζονται. Τί σκορπίον, καὶ κροκόδειλον.

κ Νόθωπον ἐχθρὸν, ἐτέρω ἴσῳ ἐναντιόμηνον σημήναι θέλοντες, σκορπίον καὶ κροκόδειλον ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ ἐκείνῳ δόρον ἀναιρεῖ. εἰ δὲ ἐναντίον καὶ ἀναιρετικὸν τῷ ἐτέρῳ σημαίνει, κροκόδειλον ζωγραφῶσιν, ἢ σκορπίον. ἀλλ' εἰ μὲν ὁξέως ἀναιροῦνται, κροκόδειλον ζωγραφῶσιν. εἰ δὲ ἐκείνῳ ἀναιροῦνται, σκορπίον ὁξὺ δ' οὐκ ἐκείνῳ. Τί γὰρ ἡν.

γ Ὑναῖκα ἀνδρὸς ἔργα πρᾶττονσαν βουλόμηναι σημήναι, γὰρ ἡν ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ ἄρρενος ἀνδρὸς ἔχει, ὡς ἀνδρὸς. Τί χεῖρον.

δ Τε βούλονται ἀνδρῶπον ὑβρίσῃ σημήναι. χεῖρον ζωγραφῶσιν, ὁξὺ δ' πῶς φύσιν τοῦ χεῖρου τοιαύτην εἶναι. ὥς θυμὸν ἀμείζον.

ι Δὲ θυμὸν ἀμείζον, ὥς τε καὶ ἐκ τοῦ τοῦ πυρέτῃν ἐν θυμῷ μὲν, λέγονται γράφουσιν, ἐκ σοῖζονται τοὺς ἰδίους σκύμνους. καὶ λέγονται μὲν, ὁξὺ τὸν θυμὸν. τοὺς σκύμνους δὲ ἐκ σοῖζομένου. ἐπειδὴ τὰ ὅσα τῶν σκύμων κοπιόμηναι, πῶς ἐκβάλλει. ὥς γὰρ οὕτως μενσιῖν.

γ Ερονται μενσιῖν βουλόμηναι σημήναι, κύκνον ζωγραφῶσιν. οὗτος γὰρ ἡδύτατον μέλος ἀδελφῶν.

κ Νόθα συγινόμενον τῇ ἐαυτοῦ γυναικὶ. καὶ τὰ μίξιν βουλόμηναι σημήναι, δύο κορώνας γράφουσιν. αὐτὴ γὰρ συμμίγνυται ἀλλήλαις, ὡς μίγνυται ἀνδρὸς καὶ τὴν φύσιν. Τί δηλοῦσι καὶ θάλασσαν τυφλὸν γράφοντες.

κ Νόθα ὅτι ἡ λιακὴς ἀκτῖνος πυρέξονται καὶ ἐκτεῦθεν ἀποθνήσκουσι. βουλόμηναι σημήναι, καὶ θάλασσαν τυφλὸν γράφουσιν. οὗτος γὰρ ὅτι ἡ λιακὴ τυφλὸς ἀποθνήσκει. Τί δηλοῦσιν ἡμίονον γράφοντες.

γ Ὑναῖκα σείρων βουλόμηναι σημήναι, ἡμίονον γράφουσιν. αὐτὴ γὰρ ὁξὺ ἐστὶν σείρων ὅτι, ὁξὺ δ' ἐκείνῳ πῶς μῆδαν ἐπ' αὐτῷ.

γ Ὑναῖκα γλῆσσιναι θήλειαν βρέφη πρῶτως βουλόμηναι σημήναι, ταυρὸν ὅτι τὰ ἀριστὰ ἐκείνῳ ζωγραφῶσιν. εἰ δ' ἄρρενα, πάλιν ταυρὸν ἐκείνῳ τὰ δεξιὰ ἐκείνῳ ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ ἀπὸ τῆς ὀχέας καὶ ταυρὸν ἐκείνῳ.

σ Φῆκε βουλόμηναι σημήναι, νεκρὸν ἴσῳ ζωγραφῶσιν. ἐκ γὰρ αὐτοῦ ἀποθανόντος, πολλοὶ γίνονται σφῆκες. ὥς δηλοῦσι σφῆκες.

γ Ὑναῖκα ἐκ τῆς ὀχέας βουλόμηναι σημήναι, ἴσῳ πάλιν ταυρὸν ἐκείνῳ ζωγραφῶσιν. οὐ μόνον γὰρ πάλιν ταυρὸν ἐκείνῳ ἐκ τῆς ὀχέας, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀχέα πάλιν ταυρὸν ἐκείνῳ ἐκ τῆς ὀχέας.

κ Νόθωπον ἀπὸ χρησμοῦ ἰσχύοντα ἐκείνῳ βουλόμηναι σημήναι, φάσκει καὶ τοῦτον φύλλον δόφνης ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ ὅτι ἀπὸ φάσκει, φύλλον ἐπὶ τῇ δόφνῳ εἰς πῶς νοσῶντα ἐκείνῳ καὶ ὑγιαίνει. ὥς κῶνωπας πελῆος.

κ Ὡς κῶνωπας πελῆος ἐκ τῶν πῶντας βουλόμηναι ζωγραφῶσιν, σκώληκας γράφουσιν. ἐκ τούτων γὰρ γίνονται οἱ κῶνωπες.

πῶς

Γῶς αὖθρα μὴ ἔχοντα χολήν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δεχόμενον.
 α' Νόθα μὴ ἔχοντα χολήν αὐτοφύως, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δεχόμενον γράφου-
 τας, περιεργάζονται γράφουσιν, ἔχουσιν τὰ ὁπίσθια ὁρθά. ἐν κείνοις γὰρ
 πῶς χολήν ἔχει. Γῶς αὖθρα πον ἀσφαλῶς οἰκοῦνται πόλιν.
 α' Νόθα πον ἀσφαλῶς οἰκοῦνται πόλιν σημήναι βουλόμενοι, ἀέτον λίθον
 βασιλῶντα ζωγραφῶσιν. ἐκείνος γὰρ ἀπὸ θαλάττης, ἢ ἀπὸ γῆς λίθον
 ἐπαίρει, καὶ τίθει σιν εἰς πῶς ἰδίαν νοσασάν. διὰ τὸ ἀσφαλῶς μέλειν.
 α' Γῶς αὖθρα ἄδενῶς ἔχοντα, καὶ ὑφ' ἑτέρου καταδικάζοντες.
 α' Νόθα πον ἀσθενῶς ἔχοντα, καὶ καταδικάζοντες ὑπὸ ἰατροῦ ἐκ λό-
 μιναι σημήναι, ὡς οὐκ ἔστι ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ ἰπταὶ ὅταν ἰδῇ ἰσχυρὸν.
 α' Πῶς αὖθρα δὴ λῶσι προσφύγοντα ὅτι ἰδίᾳ παύσωνι καὶ μὴ βοηθήμενον.
 α' Νῶν προσφύγοντα ὅτι ἰδίᾳ παύσωνι καὶ μὴ βοηθήμενον θέλοντες δηλώ-
 σαι, ἔσθον καὶ γλαυῶς ζωγραφῶσιν. οὗτος γὰρ θηρολόμος, πρὸς πῶς
 γλαυῶς βέλει, καὶ πρὸς αὐτῇ ὡς πίεζεται.
 α' Γῶς αὖθρα πον δηλοῦσιν ἀδενῆ καὶ προσπετενόμενον.
 α' Νόθα πον ἀσθενῆ καὶ προσπετενόμενον βεβλόμενοι σημήναι, νυκτερίδα ζω-
 γραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ μὴ ἔχουσα πτερά, ἰπταται.
 α' Γῶς γυναικὶς θηλάζουσιν, καὶ καλῶς ἀνατρέφουσιν βουλόμενοι ζωγραφῶ-
 σαι, ὑνύονα ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ μόνη τῶν ἄλλων πτηνῶν, ὁδόντας
 καὶ μακροὺς ἔχει. Γῶς αὖθρα πον κυλούμενον ὀρχίσει.
 α' Νόθα πον δὲ ὀρχίσεως καὶ αὐλητικῆς κυλούμενον βουλόμενοι σημήναι,
 ὑνύονα ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ ὑπὸ αὐλῶν καὶ ὀρχίσεως ἀλίσκεται.
 α' Γῶς αὖθρα πον μυστιῶν.
 α' Νόθα πον δὲ μυστιῶν, καὶ τελευτῶν βουλόμενοι σημήναι, τέττιγα ζωγρα-
 φοῦσιν. οὗτος γὰρ ὅτι τοῦ σόματος οὐ λαλεῖ, ἀλλὰ διὰ τῆς ῥάχως φθεγ-
 γόμενος, καλὸν μέλος ἀείδει.
 α' Γῶς βασιλέα ἰδιόξοντα, καὶ μὴ ἐλευῶντα τοῖς πταίσμασι.
 α' Ασπλέα ἰδιόξοντα, καὶ μὴ ἐλευῶντα ἐν τοῖς πταίσμασι βεβλόμενοι ση-
 μέναι, ἀέτον ζωγραφῶσιν. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις ἔχει πῶς
 νοσασάν, καὶ ὑψηλότερον πάντων τῶν πτερινῶν ἰπταται.
 α' Γῶς ἀπομαρτυροῦσιν πολυχρόνιον.
 α' Απομαρτυροῦσιν δὲ πολυχρόνιον βουλόμενοι σημήναι, φοίνικα τὸ ὄρεον
 ζωγραφῶσιν. ἐκείνος γὰρ ὅτε γεννᾶται, ἀπομαρτυροῦσιν γίνεται πρῶτον
 μάκων. γεννᾶται δὲ τοῖς περὶ τὸ πῶς. ὅταν μέλλῃ τελευτᾶν ὁ φοίνιξ, ῥῆσ-
 σαι ἐαυτὴν ἐν τῇ πῶς καὶ ὅπῃ ἐκ τοῦ ῥῆγματος λαμβανέει. καὶ ἐκ τοῦ ἰχθ-
 ρος τοῦ καταρρέοντος ἄλλος γεννᾶται. οὗτος τε ἄμα τῇ πτεροφνήσει, (καὶ
 τῷ πταίει πορεύεται εἰς πῶς ἡλίου πόλιν πῶς ἐν αἰγυπῶ. καὶ παρεχόμε-
 νος ἐκεῖ, ἄμα τῇ ἡλίου ἀνατολῇ, ἐκεῖσε τελευτᾷ. καὶ μετὰ τὴν θάλατταν τῷ πα-
 τέρει, ὁ νεοσσὸς πάλιν, ἐν τῇ πῶς ἰδίαν πατρίδα ἀπεισιν. οἱ δὲ ἱερεῖς τῆς αἰγυ-
 πτου, εἴδον τὴν ἀποθανόντα φοίνικα θάπτοισι. Γῶς φιλοπαίτορα.
 α' Ἰλοπαίτορα βουλόμενοι σημήναι αὖθρα πον, πελαργὸν ζωγραφῶσιν.
 α' Ὑπὸ γὰρ τῶν γεννησάντων ἐκταφῆς, οὐ χωρίζεται τῶν ἰδίων πα-
 τέρων, ἀλλὰ παρεμμένει αὐτοῖς ἄχρις ἐσχάτου γήραος, δεραπέειν αὐ-
 τοῖς ἀπένεμων.
 α' Γῶς γυναικὶς μισοῦσιν τὸν ἐαυτῆς ἀνδρα.
 α' Ὑναικὶς μισοῦσιν τὸν ἴδιον ἀνδρα, καὶ ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ εἰς θάνα-
 τόν, μόνον δὲ ὅτι μέλειν κατακλύουσιν αὐτὸν βεβλόμενοι σημήναι, ἔχειν

ζωρκαφῶσιν· αὐτὴ γὰρ ὅταν συκίηται τῷ ἄρρην, σῶμα σῶμα πῖ ἐμβάλλει· καὶ
μετὰ δ' ἀποζυγῆναι, ἀποδεκνοῦσα πάλιν κεφαλὴν τοῦ ἄρρηνος αἰαρεῖ.

πῶς τέκνα δὴ λῶσιν ἐπιβουλόμενα ταῖς μητρᾷσιν.

9 Ενεκεν βουλομένων ταυτς μηδ' ας σιμῆναι βουλόμενοι, ἔχθραν αὖτε
 ζαχαροφύσιν. αὐτῇ γὰρ ἐν τῇ οὐ τίκεται, ἀλλ' ἐκ βιβρωσκον-
 σα πύλας ἐρα τῆς μηδὸς ἐκπορεύεται.

πῶς ἀνθρώπων κηλοῦσιν ὑπὸ κρατηθείας λοιδορηθεῖσιν καὶ ἀδενέσονται·
 ἄνθρωποι ὑπὸ κρατηθείας λοιδορηθεῖσιν καὶ ἀδενέσονται ὡς τὸ ἄνθρωπος
 ὁ λῶνται σήμερι, βασιλίσκος ζωγραφῶσιν· ἐκείνος γὰρ τοῦ πωλησι-
 ζοντος τῷ ἑαυτοῦ φυσιματι φανθεῖ. πῶς αὖτὸν ὑπὸ πυρὸς καὶ ἔλκον.

Νῦν ἄνθρωπον ὑπὸ πυρὸς καὶ ὁμοῦ βουλόμενοι σιμῆναι, σκλαμαίσειαν ζω-
γράφουσιν. αὐτὴ γὰρ ἑκαστέρῃ τῇ κεφαλῇ αἰμαρεῖ.
πῶς ἄνθρωπον τυφλόν.

21
 ἄνθρωπον τυφλὸν βουλόμενοι σημεῖναι, ἀπαλάμην ξαγκαθοῦσιν. ἐκ τῆς
 νοῦν ὁφθαλμοὺς οὐκ ἔχει, οὐτε ὄρα. πῶς ἀπὸ τοῦτον αὐτῶν.

Νθρωπον ἀποδοῖν βουλόμενοι σήμερι, κύριμυς καὶ πῆρὰ νικητεί-
δος ζωγραφῶσι. διότι θεμελιῶν τῶν πῆρων εἰς πλὴν νεοσσιὰν τῶν μυ-
ρίων, ὁ ποτέρεται αὐτῆς. Ἐως αὖν διὰ τῆς οἰκῆς βάλῃ βλαπτόμενον.

Νῦν ὁπὼν διὰ τῆς ἰδίᾳς ὑβουλῆς βλαπτόμενοι σπῆναι βουλόμενοι,
καὶ ὁρᾶτε ὡς ῥαφούσιν. ἐκεῖνος ἰσχυρὰ διακώμενος, ὅς πᾶν ἄνθρωπον διὰ

[illegible]

μυστή. ὃν δὲ φιλεῖ ἔμπροσθεν βασιλέων φονεῖν. ὃν δὲ μυστή. ὅτι πῶς ἔχει, καὶ
ἐκείνον ἐκρέθει. πῶς αὖτ' οὐκ ἐλαττώματα κρύπτοντα.

Νῆρα ποτὶ τὰ διαελκτώματα κυρίοντα βουλομένοι σημαίνει, πῶς
καὶ οὐροῦντα ζωογραφούσιν. οὐχ ὅτι οὐρῶν, κρύπτει ἐν ἴδιον οὐρον.
πῶς τινὰ καὶ τὸ μᾶλλον ἀκούοντα.

7 Ἰνα δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον ἀκούοντα θέλοντες σημῆναι, ἀγαθωγραφῶσιν.
αὐτὴ γὰρ ἀναπνεῖ διὰ τῶν ῥεθῶνων, καὶ τῶν ὁτων. πῶς ἄρα τον.

ἵνα δὲ αὐτοὶ καὶ μὴ μένουνται ἐν τῷ τῷ, ἀλλ' ὅτε μὲν ἰσχυρὸν, θεαζέω.
ὅτε δὲ ἀσθενή, διὰ τὸν ἐκλογίμους συμῆναι, ὕψιστον ζωογραφῶσαν. αὐτὴ δὲ
ὅτε μὲν ἀρρῶν γίνεται, ὅτε δὲ θύλακα. πᾶσι αὖτ' ὅτι ἐλαττωμένη ἢ πλεονέχουσα.

22
 πύρωπον δὲ ἡ δώριον ὑπολαπτόμενοι σημεῖνα, ὅσοι δὲ μα-
 τα ζαχαφῶσιν, ὡς ἔμει, ναίης ὅτι. ἔδ' ἄλλο, παρὰ λέως. ἐὰν γὰρ
 ὁμοῦ πῶτα ὅσοι ταῦτα δέματα, τὸ μὲν τῆς παρὰ λέως ἀρβὰς

[illegible][illegible]

ἄνθρωπον παρελθόντα τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτῷ συμφορὰς ἀφάβως,
ἀλλ' ἔτι θανάτου βουλόμενοι δηλώσαι, ἑρμηνεύειν ζωγραφῶσιν. ἐκ γὰρ
τῆς ἐλπίδος ᾧ πρόβλεπται, καὶ παρὰ τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ, αὐ-

ἢ ἀδικηθῇς τὰ ὑποπνός, ἀλλὰ παρέρχεται ἀφ' ὧρων.

πῶς ἀνθρώπων διανοεῖται τοῖς ἰδίαις ἐχθροῖς.

Νθρώπων διανοεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐχθρῶν, καὶ κατὰ ξημίαν μεμῆσ-
 αῖ παλλαγένετα βουλόμηναι σημήναι, λυκὸν ζωγραφούσιν, ἀπολείπον-
 τα τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς. οὗτος μέλλων θηρᾶσθαι, ἀποβάλλει τοὺς τε-
 λείους, καὶ τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς.

πῶς αὖτὸν φοβούμενον τὰ ἐπισυμβαίνοντα αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀφανῶς.
 Νθρώπων φοβούμενον τὰ ἐπισυμβαίνοντα αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς βου-
 λόμηναι σημήναι, λυκὸν καὶ λίθον ζωγραφούσιν. οὗτος γὰρ, οὐτε σίδηρον,
 οὐτε ῥάβδον φοβεῖται, ἀλλὰ μόνον λίθον. ἀμέλει ἐὰν πρὸς πρὸς εἴ-
 ρην ἴπῳ λίθον, δεικνύει αὐτὸν πτωχὸν μόνον. καὶ ὅπου αὐτὸν πτωχὸν ὁ λυκός,
 σκώληκός ἐκ τῆς πτωχότητος ἀναφέρει.

πῶς αὖθροπον ἐνδιθυμῷ σωφρονισθεῖται ὑπὸ πυρός.
 Νθρώπων ὑπὸ πυρὸς σωφρονισθεῖται, καὶ ἐνδιθυμῷ θέλοντες δηλώσαι,
 λέοντες καὶ οὐδὲν ζωγραφούσιν. οὐδὲν γὰρ, ἄλλο φοβεῖται ὁ λέων, ὥς
 τοὺς αἰνιγματώδεις δεικνύει. καὶ ὅπου οὐδὲν δεῖ μάχεται ὡς ὑπὸ τούτων.

πῶς αὖθροπον πυρέττονται καὶ ὑφ' ἐαυτοῦ θεραπευθεῖται.
 Νθρώπων πυρέττονται καὶ ὑφ' ἐαυτοῦ θεραπευθεῖται βουλόμηναι δηλώ-
 σαι, λέοντες ζωγραφούσι πίθηκον ἰσχυρόντα. ἐκείνος γὰρ ἐὰν πυρέξῃ, φε-
 ρὼν πίθηκον ὑγιάνει. πῶς αὖτὸν σωφρονισθεῖται ἀπὸ τῆς πρῶτης ὑβώσεως.
 Νθρώπων ἀπὸ ὑβώσεως τῆς πρῶτης ὑπὸ τῶν σωφρονισθεῖται βουλόμηναι
 δηλώσαι, ταύρον ζωγραφούσι περιδεμένον ἀγριοσυκῆ. οὗτος γὰρ
 ὅταν ὀργᾷ, δεσμεῖται ἀγριοσυκῇ καὶ ἡμερῶνται.

πῶς αὖθροπον σωφροσύνην ἔχοντα ἀμετάβλητον.
 Νθρώπων σωφροσύνην ἔχοντα ἀμετάβλητον, καὶ μὴ μεταβλητὸν βουλό-
 μηναι σημήναι, ταύρον ζωγραφῶσι, περιδεμένον τὸ δεξιὸν γόνυ. ὅτι
 γὰρ ἐὰν δῆσῃς τῷ δεξιῷ γόνυ, καὶ ποδὲς μὴ παρὰ λαμβάνῃς αὐτὰ ὀρε-
 σεις. ἀλλὰ δὲ ὁ ταύρος εἰς σωφροσύνην παραλαμβάνεται. διότι οὐδέ ποτε τοῦ
 θύλεος ἐπιβάνει μετὰ πλὴν σύλληψιν.

πῶς αὖθροπον προβάτων καὶ αἰγῶν φθοροποιον.
 Νθρώπων προβάτων καὶ αἰγῶν φθοροποιον βουλόμηναι σημήναι, αὐτὰ γὰρ
 ζωγράφουσι ἰσχυρόντα, κύνεαν. ταῦτα γὰρ φασγόντα κύνεαν, ἀπο-
 θνήσκουσι διὰ τὴν κατὰ φύσιν αἰσθησιν. πῶς αὖθροπον ἰσχυρόντα δηλοῦσιν.
 Νθρώπων ἰσχυρόντα βουλόμηναι σημήναι, κροκόδειλον ζωγραφούσιν. ἔ-
 χοντα δὲ τὸ μακρὸν ἀνέωγμένον. οὗτος γὰρ,

πῶς ἀρ' παλαιὰ ἀνθρώπων καὶ ἀνέργητον σημαίνουσιν.
 Παλαιὰ αὖτὸν καὶ ἀνέργητον βουλόμηναι σημήναι, κροκόδειλον ἔχοντα
 ἰβέωσιν πρὸς τὴν κεφαλὴν ζωγραφούσι. τοῦτου γὰρ ἐὰν ἰβέωσιν πρὸς
 τὴν κεφαλὴν, ἀκύνετον ὀρεσείσιν. πῶς γυναικὶ γεννήσασιν ἀπαίξ.
 Γυναικὶ γεννήσασιν ἀπαίξ βουλόμηναι σημήναι, λίαναν ζωγραφούσιν.
 αὐτὴ γὰρ λίαν οὐ κύνει. πῶς αὖτὸν γεννηθεῖται κατὰ πλὴν ἀρχὴν ἀμορφον.
 Νθρώπων ἀμορφον γεννηθεῖται κατὰ πλὴν ἀρχὴν, ὅτερον δὲ μορφωθείτα
 βουλόμηναι σημήναι. ἀρ' ἔκτον ἐκμορφώσιν ζωγραφῶσιν. αὐτὴ γὰρ αἰμα-
 σιωπευμένη καὶ πεπηγὸς τίκεται. ὅτερον δὲ ὅτερον θαλάσσιον ἐν τοῖς
 ἰσχυροῖς διακτυπῶνται. καὶ τῇ γλώττῃ λαλοῦντες τελεῖται.

πῶς αὖτὸν ἰσχυρόν, καὶ πῶν συμφερόντων ὁσφραγιστικόν.
 Νθρώπων ἰσχυρόν, καὶ πῶν συμφερόντων ὁσφραγιστικόν βουλόμηναι σημήναι,

ἐλέφαντα ζωγραφοῦσιν ἐχρύντα πλὴν πρὸ βοσκίδου. ἐκείνος γὰρ ταύτην ἐσφρα-
νεται, καὶ κρατεῖ τῶν πρὸς πίπτοντων.

Γὼς αὐθρῶπον βασιλέα φεύγοντα μαρίαν καὶ ἀφροσύνην.

Νῦν ὁ γὰρ βασιλέα φεύγοντα μαρίαν καὶ ἀφροσύνην βουλόμενοι σημή-
ναι, ἐλέφαντα καὶ κελὸν ζωγραφῶσιν. ἐκείνος γὰρ θεωρῶν τὸν κελὸν φάσκει.

Γὼς βασιλέα φεύγοντα φλύαρον αὐθρῶπον.

Βασιλέα φεύγοντα φλύαρον αὐθρῶπον βουλόμενοι σημήναι, ἐλέφαντα
ζωγραφοῦσι μετὰ χεῖρον. ἐκείνος γὰρ ἀκούων φωνῆς χεῖρον, φεύγει.

Γὼς αὐθρῶπον ὁξύνει μὲν καὶ τὰ πλὴν κίνησιν, ἀσκέ-

πῶς δὲ καὶ ἀσκήτως κινούμενον.

Νῦν ὁ γὰρ μὲν καὶ τὰ πλὴν κίνησιν, ἀσκέπῳ δὲ καὶ ἀσκήτως κινούμενον βα-
λόμενοι σημήναι, ἐλαφρον καὶ ἐχρύναν ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ ὁρῶσα
τὸν ἐχρύναν, φεύγει. Γὼς αὖτὼν πρὸς ὅσον τῆς ἰδίας δόξης.

Νῦν ὁ γὰρ πρὸς ὅσον τῆς ἰδίας δόξης βουλόμενοι σημήναι, ἐλέφαν-
τα ζωγραφῶσι καὶ τορῦνται τοῦ ἰδίου ὁδόντας. τοῦτο γὰρ πεσόν-
τας, καὶ ὁδὸν καὶ τορῦνται. Γὼς αὖτὼν ξήσαντα τέλειον βίον.

Νῦν ὁ γὰρ ξήσαντα τέλειον βίον θέλοντες δηλώσει, κορώνην ἀποθανόν-
σαν ζωγραφοῦσιν. αὐτὴ γὰρ ξήσκει τὸν ἐπὶ καὶ αὐτὸν γυμνῶν. τὸ δὲ ἐπὶ
καὶ αὐτὸν γυμνῶν τετάρτων ἐστὶν αὐτῶν. Γὼς αὖτὼν ἐκείνους κρύπτει καὶ κίαν.

Νῦν ὁ γὰρ ἐκείνους κρύπτει καὶ κίαν, καὶ ἀποκρύπτει καὶ αὐτὸν,
ὥστε μὴ γνωστὴν αὐτοῖς ἰδίῳις θέλοντες σημήναι, πέρθει λιν ζωγρα-
φοῦσιν. αὐτὴ γὰρ κρύφα τὰ ζωὰ θεράπει, μὴ συγχωρεῖται πλὴν ἰδίου ὁρ-
μῆν ἀφαιρῶν καὶ τὰ δικαίῃ οὐσιν τῶν ἄλλων ζώων.

Γὼς αὐθρῶπον ὕδατα πύμνον διὰ καλακείας.

Νῦν ὁ γὰρ ὕδατα πύμνον διὰ καλακείας βουλόμενοι σημήναι, ἐλαφρον
μετὰ αὐλῆτος αὐθρῶπου ζωγραφοῦσιν. αὐτὴ γὰρ θεράπειται ἀκούοντα
ἡδὲ καὶ σὺν ὁδόντων, ὥς καὶ τακτικῶς αὐτὸν τῆς ὁδοῦ.

Γὼς πρὸς ὅσον ἀκαρπίας οἴνου.

Πρὸς ὅσον ἀκαρπίας οἴνου βουλόμενοι σημήναι, ἐποπὴ ζωγραφῶσιν.
ἐκείνος γὰρ ἐπὶ τὸν καὶ τοῦ καὶ τοῦ ἀμπελῶν κρεῖζι, αὐτοῖς αὖτὼν σημαίνει.

Γὼς αὐθρῶπον, ὑπὸ σαφυλῆς βλαβεῖται.

Νῦν ὁ γὰρ ὑπὸ σαφυλῆς βλαβεῖται, καὶ αὐτὸν θεράπειντα βουλόμε-
νοι σημήναι, ἐποπὴ ζωγραφοῦσι, καὶ ἀδίσκτον πλὴν βατάνην. οὗτος γὰρ
βλαβεῖς ὑπὸ σαφυλῆς, ἀδίσκτον ἀποτιθέμενος ὡς ἐκείνους ἐκείνους.

Πῶς αὐθρῶπον ἐκείνους φυλάττονται, ἀπὸ ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν.

Νῦν ὁ γὰρ ἐκείνους φυλάττονται, ἀπὸ ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν βουλόμενοι σημή-
ναι, γέροντα γρηγοροῦσιν ζωγραφοῦσιν. αὐτὴ γὰρ αὐτὰς φυλάττει
σι γρηγοροῦσαι καὶ ὁρῶντες ἐν πόσει τῇ νυκτί. πῶς παθεράσιαν.

Παθεράσιαν βουλόμενοι σημήναι, οὗτο γὰρ δικαστὴς ζωγραφῶσιν. ἐκείνοι γὰρ
ἐπὶ πολλὰ χερδύωσιν, ἐκείνους ἀποκέρχονται.

Πῶς γέροντα ὑπὸ λιμῶς ἀποθνήσκοντα.

Εἰδόντα ὑπὸ λιμῶς ἀποθνήσκοντα θέλοντες δηλώσει, ἀετὸν ἐπιχειρῶ-
μενοι ἐχρύντα τὸ ῥῆμα ζωγραφοῦσιν. ἐκείνος γὰρ γρηγόρων, ἀποκέρχεται
πῶς καὶ ῥῆμα αὐτοῦ, καὶ λιμῶς ἀποθνήσκει.

Πῶς αὐθρῶπον ἐκείνους καὶ θυμῶν διάγοντα.

Νῦν ὁ γὰρ ἐκείνους καὶ θυμῶν διάγοντα, καὶ μήτε ἐπὶ τῷ πείθει ἢ συ-
χάζοντα βουλόμενοι σημήναι, κορώνην νεοσσὺς ζωγραφοῦσιν. αὐτὴ γὰρ
ἐπὶ ἀμύνει πείθει τοὺς νεοσσὺς.

Γὼς ἀνθρώπων εἰδὼτα μετέωρα.

κῆρυξ ἀνθρώπων εἰδὼτα μετέωρα θέλοντες σημεῖναι, γέρας ἰπτάμενον
ζωγραφουῖν. ἐκεῖνος γὰρ ὑμῶς πάλιν ἵπταται, ἵνα θεάσῃται τὰ νέ-
φη, μή αἶψα χεῖμάζη, ἵνα οὐ ἡσυχία διαμύη.

Γὼς ἀνθρώπων ἀποταξάμενον τὰ ἰδία τέκνα δι' ἀπορίαν.

κῆρυξ ἀνθρώπων ἀποταξάμενον τὰ ἰδία τέκνα δι' ἀπορίαν βουλόμενοι σημεῖ-
ναι, ἱεραὶ ἐκύμονα ζωγραφουῖν. ἐκεῖνος γὰρ τίκτων τεία ἀν, ὅ αὖ
μόνον ἐπὶ λέγειται καὶ ἱεφ. τὰ δὲ ἄλλα δύο, κλῶ. ὅς τ' δὲ ποιῇ, ὅς τ' δὲ
καὶ ἐκείνον ἐν χρόνῳ τοὺς ὀνυχας ἀπολύειν, καὶ οὐ τεύθειν, μή διαώσῃ τὰ τεία
ἐρεφὴ ἱεφ. πῶς αὖτ' ὀνομαῖται πλὴν ὅς τ' τ' ποσὶν κίνησιν ποιῶσιν.

κῆρυξ ἀνθρώπων ὀνομαῖται πλὴν διὰ τῶν ποσὶν κίνησιν ποιῶσιν βουλόμενοι
σημεῖναι, καὶ μὴ λον γραφοῖσιν, ἐκείνη γὰρ μόνη τ' ἄλλων ζώων ἐν μηρῶν
καὶ μὴ πλὴν διὰ τὴν κἀμῆρος λέγει. πῶς αὖτ' ἀναιδῆ καὶ τὰ πλὴν ὄρασιν ὅξω.

κῆρυξ ἀνθρώπων ἀναιδῆ, καὶ καὶ τὰ πλὴν ὄρασιν ὅξω θέλοντες δηλώσαι, βῆ-
ρα γραφοῖσιν. ὅς τ' αὖτ' αἰμαὶ οὐκ ἔχει, εἰ μὴ ἐκ μόνους τοῖς ὀφθαλμοῖς.
τοὺς δὲ ἐκ αἰμαὶ ἔχοντες, αἰμαῖ αἰμαὶ καλοῦσιν, διὸ καὶ ὁ ποιητής. οἷον
βαρεῖς. κλῶς ὀμματ' ἔχων. καὶ αἰμαὶ δὲ ἐλῆφοιο.

πῶς αὖτ' ἐν μὴ δινηθεῖται κινεῖσθαι.

κῆρυξ ἀνθρώπων ἐν μὴ δινηθεῖται κινεῖσθαι, ὕστερον δὲ κινεῖσθαι
τοῖς ποσὶ βουλόμενοι σημεῖναι, βῆ-
ρα γραφοῖσιν. ἐκεῖνος γὰρ γενεῖται ἀποῖ. ὕστερον δὲ ἀνελόμενος,
πρὸς λαμβάνει τοὺς ὀπασίους πόδας. πῶς αὖτ' ὀν πάλιν ἐχρῶν.

κῆρυξ ἀνθρώπων πάλιν ἐχρῶν καὶ ἀπερὶ νισμῶν θέλοντες δηλώσαι, ἔγχε-
λυν ζωγραφουῖν. αὐτὴ γὰρ οὐδὲν τῶν ἰχθύων συμμοίρεται.

πῶς αὖτ' ὀν σῶζονται πολλοὺς ἐν θαλάττῃ.

κῆρυξ ἀνθρώπων σῶζονται πολλοὺς ἐν θαλάττῃ θέλοντες σημεῖναι, ναρῆκον ἐν
ἰχθύων ζωγραφουῖν. αὐτὴ γὰρ ὅταν ἴδῃ τοὺς πολλοὺς πῶν ἰχθύων μὴ οὐ
ναμλῶν καὶ λυμβῶν, συλλαμβάνει πρὸς αὐτὴ καὶ σῶζει.

πῶς αὖτ' ὀν, τὰ χρῆσιμα καὶ τὰ ἀχρηστὰ κακῶς ἀνελωκότα.

κῆρυξ ἀνθρώπων τὰ χρῆσιμα καὶ τὰ ἀχρηστὰ κακῶς ἀνελωκότα βουλόμενοι
σημεῖναι, πολὺ ποσὶ ζωγραφουῖν. ἐκεῖνος γὰρ πολλαὶ καὶ ἀσώτως ἐοί-
ων, περὶ τίθεται πλὴν ὅφῃ εἰς τὰς θαλάμους. καὶ ὅταν ἀνελώσῃ τὰ
χρήσιμα τότε καὶ ἀχρηστὰ ἐκβάλλει. πῶς αὖτ' ὀν ὁμοφύλων κρατήσαντα.

κῆρυξ ἀνθρώπων τῶν ὁμοφύλων κρατήσαντα βουλόμενοι σημεῖναι, καὶ ῥαβον
καὶ πολὺ ποσὶ ζωγραφουῖν. οὗτος γὰρ τοὺς πολὺ ποσὶν κρατεῖ, καὶ
τὰ πρῶτα φέρει. πῶς αὖτ' ὀν συζυγῶνται γυναικί.

κῆρυξ ἀνθρώπων συζυγῶνται γυναικί ἀπὸ πρῶτης ἡλικίας ἐν ἡ τέλει βουλόμε-
νοι σημεῖναι, πίναν ἐκύνουν γραφοῖσιν. αὐτὰ γὰρ γεννώμεναι ἐν ᾧ κό-
χω, μετὰ καιρὸν ἐλπίον συζυγῶνται ἀλλήλαις ἐνδον τοῦ κόγχου.

πῶς αὖτ' ὀν μὴ προνοοῦμενον ἐαυτοῦ.

κῆρυξ ἀνθρώπων μὴ προνοοῦμενον ἐαυτοῦ, ἅλλ' ὅτ' τῶν οἰκείων προ-
νοοῦμενον θέλοντες σημεῖναι, πίναν καὶ καρκίνον ζωγραφουῖν. ὅς τ' αὖ
γὰρ ὁ καρκίνος μέλει κακολλημένος τῇ σαρκεὶ τῆς πίνης. καὶ καλεῖται
πιννοφύλαξ ἀκολούθων τῷ ὀνόματι. ἡ οὖν πίναν διόλου κέχνηται ἐν τῷ κόλῳ
πεινώσκει. ὅταν οὖν αὐτῇ κέχνηται παρὰ σέλῃ ἰχθύδιόν τι, ὁ πιννοφύλαξ
ὁρᾷ τῇ χελῇ πλὴν πίναν. ἡ δὲ αἰσθημένη καὶ ταμίει τὸν κόγχον, καὶ οὕτως
κλῶν καὶ ἰχθύδιον.

πῶς ἀνθρώπων λάμειαν ἔχοντα.

Νθρώπων λάμειαν ἔχοντα βουλόμηναι σημήναι, σκαρόν ζωγραφούσιν.
 οὗτος γὰρ μόνος τῶν ἰχθύων μαρτυρεῖται καὶ ποίντα τὰ πρὸς πῖπτοντα
 ἰχθύδια ἐστίει. ὥς αὖτὸν πλὴν ἐαυτοῦ ᾤοντο ἐμοῦτα.

Νθρώπων ἐμοῦται πλὴν ἰδίαν ᾤοντο, καὶ πόλιν ἀπελίσσωσ' ἐστίοντα
 βουλόμηναι σημήναι, αὐτοὺς γὰρ ἐκ τῶν ζωγραφούσιν. οὗτος γὰρ κύει μὲν
 οὐκ ἐν σόματι· ἡ γὰρ μήτρα διέκτα πίνει ἐν γόνον.

πῶς ἀνθρώπων ἀλλοφύλων χρώμενον μίξει.

Νθρώπων ἀνθρώπων χρώμενον μίξει ἀλλοφύλων βουλόμηναι σημήναι,
 μύραναι ἰχθύων ζωγραφούσιν. αὐτὴ γὰρ ἐκ θαλάττης αἰεταίνεσθαι, τοῖς
 ἔχει μίγνυται. καὶ διότι οὗτος πλὴν θάλατταν ἐπιβέχει.

πῶς αὖτὸν ἑὶ φόνω κατασφέντα.

Νθρώπων ἑὶ φόνω κατασφέντα, καὶ μετὰ μεληθείτα βουλόμηναι ση-
 μήναι, ἵπτοντα περιπλεγμένον ἀκύνεον ζωγραφούσιν. αὐτὴ γὰρ καὶ κατα-
 σφέντα. ἐπὶ πῖται πλὴν ἐν τῇ οὐρᾷ ἄκωνται.

πῶς ἀνθρώπων ἀφειδῶς κατασφέντα τὰ ἀλλότρια.

Νθρώπων ἀφειδῶς κατασφέντα τὰ ἀλλότρια, καὶ ὑπερον κατηναλωκό-
 ται τὰ ἰδία βουλόμηναι σημήναι, πολύποδα ζωγραφούσιν. ἐκείνος γὰρ
 ἐκ τῆς ἀφειδῆς τῆς αἰχρᾶς ἄλλων, τοῖς ἰδίᾳς κατακτείνεσθαι ἐστίει.

πῶς ἀνθρώπων ἑὶ κατὰ ὅρμησιντα.

Νθρώπων ἑὶ κατὰ ὅρμησιντα, καὶ αὐτὴ τοῦτον κατὰ περιπέσιντα
 βουλόμηναι σημήναι, σπῖσαν ζωγραφούσιν. αὐτὴ γὰρ ἐκ τῆς ἰδίας πνέει βου-
 λόμηναι αὐτὴν θηράσαι, προῖεται εἰς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς κατὰ τὴν αἰχρᾶς μέ-
 λαν, ὥς τε ἐκ τοῦτον μηκέτι αὐτὴν ἐλθέτω, καὶ οὕτω φεύγει.

πῶς ἀνθρώπων γόνιμον.

Νθρώπων γόνιμον βουλόμηναι σημήναι, σφουδίον πυργίτην ζωγραφού-
 σιν. οὗτος γὰρ ὑπὸ ὀργῆς ἀμέδον, καὶ πολυπερμείας ὀχλούμενος,
 ἐπὶ αἰκῆς μίγνυται τῇ θηλείᾳ ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἀθρόως περιβαίνων.

πῶς ἀνθρώπων σιωχία καὶ ὀσπικὸν.

Νθρώπων σιωχία καὶ ὀσπικὸν βουλόμηναι σημήναι λύραν ζωγραφού-
 σιν. αὐτὴ γὰρ σιωχεῖται φυλάττει τῶν ἰδίων κεραιμάτων.

πῶς ἀνθρώπων πόλαι μὲν ἀποσάντα τῶν ἰδίων νοημάτων.

ὑπερον δὲ, γεγόντα τῆς ἐαυτοῦ φρονήσεως.

Νθρώπων πόλαι μὲν ἀποσάντα τῶν ἰδίων νοημάτων, ὑπερον δὲ τῆς ἐαυ-
 τοῦ γεγόντα φρονήσεως, καὶ τάξιν ἀπαγόντα τῇ ἐαυτῇ ζωῇ βουλό-
 μηναι σημήναι, σφῆκα γράφοισιν. αὐτὴ γὰρ ἐπισφειπτική ἐστι καὶ αἰα-
 μυητική τῶν κατὰ θυμὸν πεπραγμένων αὐτῇ. καὶ μάλιστα τεταγμένον ἐκ
 τελοῦσθαι φθόγον. πῶς ἀνθρώπων ἴσον πόσει τὸ δίκαιον ἀπονέμονται.

Νθρώπων ἴσως πόσει τὸ δίκαιον ἀπονέμονται βουλόμηναι σημήναι, σφου-
 δοκμήλου πῆρὸν γράφοισιν. ὅτι γὰρ ἐκ τῶν πᾶσι τὰ ἴσα ἔχει
 τὰ πῆρὸν μακρὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

πῶς ἀνθρώπων ὀλοκτίσην.

Νθρώπων ὀλοκτίσην βουλόμηναι σημήναι, χεῖρα ἀνθρώπου γράφοισιν.
 αὐτὴ γὰρ οὐκ ἀπέντα τὰ κτίσματα.

ἔρον ἀπό Μανος θελάου, ἱερογλυφικῶν, τέλος.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΤΑΡΡΑΙ-
ΟΥ, καὶ διδύμου, καὶ τῶν παρὰ Σού-
ρια, καὶ ἄλλοις διαφόροις παροίμι-
ων, σιωτῶν καὶ τῶν σοιχείων.

Βασάνιστος ἀνθρώπου εἰ. ἀνέξε-
α τας, ἢ ἀγύμναστος, ἢ ἀδουκί-
μαστος. εἴηται δὲ ἀπὸ τῆς βα-
σάνου τῆς χρυσοχρῆτης λίθου, ἐν ᾗ δι-
κμάλουσι τὰ χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ ἀ-
λιανὸς ἐν τῷ ποταμῷ προσυῖας τῷ ἀβα-
σάνιστος, ἀπὸ τῆς ἀλῆς ὁδύνησ.

Αβυδηνὸν ἐπιφώρημα. ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων
τάττεται ἡ παροίμια. μέμνηται ἡ αὐ-
τῆς ὁδοῦ ἐν ᾗ ποταμὸς αἰμαίνω. φασὶ ἡ οὐ-
τι τοῖς ἀβυδηνῶσι ἔσθις ἦν μετὰ τὸ δεῖ-
πνον, καὶ τοὺς ἀποπνέει, προσάγειν τῶν
παύσασθαι μὲν τῶν τιτθῶν τοῖς ἀναρμε-
νοῖς. κεκραγῶτων δὲ τῶν παύσασθαι, καὶ θο-
ρύβου γινόμενου ὅτε τοὺς τίτθας, ἀνδρί-
αν τὴν ἑλὴν τοῖς δευτεμύσιν. καὶ ἄλλῃ.

Αβυδηνὸν ἐπιφώρημα. ὅταν ἀκαίρως
ἐπιφανέντος τινὸς ἀνδρὶ αἰσῆς ἢ εἰσθα-
μῆς λέγειν ἀβυδηνὸν ἐπιφώρημα, ὅτε τὸ
εὖδὲ ἀβυδηνῶσι. ὅταν πινῇ τὸ πολιτῶν,
ἢ εὐδαίμων δίδωμι μετὰ τὸ μύρον, καὶ εὖδὲ σε-
φαίλους τοὺς παμλίαν περιφύειν ὀλιγη-
τησύναν, τὴν τε τιτθῶν θορυβῶσιν,
τῶν τε παμλίαν κεκραγῶτων ὀλοχῆ-
σται τοὺς πρῶντας, ὅφ' οὐ εἴηται λέ-
γειν τὸ προκείμενον.

Αβυδὸς πόλις. ἐπὶ τοῦ συκοφάντου τάττε-
ται, ὅτε τὸ δυνεὶν συκοφάντας εἶναι τῶν
ἀβυδηνῶσι. ὅθεν ἀεισφαίνης τὸν συκο-
φάντην ἀβυδηνόκωμην εἶπεν.

Αβρωνος βίος. ἐπὶ τῶν ἐπυτελῶν εἴρη-
ται ἡ παροίμια. ἀβρων γὰρ τις ἐγένετο
πλούσιος, ὅθεν καὶ ἀβροδίαυτος. δύνα-
ται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀβρου τὸ ὄνομα γε-
νέσθαι. καὶ ἄλλως.

Αβρωνος βίος βίον. ἐπὶ τῶν πολυτελέ-
σι τὰ πάλαιος χρωμῶν καὶ ἀβρῶς, καὶ
αὐτομῶς ζώντων. ἐπὶ τούτων καὶ ἡ παρ-
σθενά παλιν τὰ περὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ συβρεπῶν
θεῖται, καὶ εἰς συμπερίου ἀπαλώτε-
ρος. οὐ τοὶ γὰρ ἀπαίντες τὴν φηλαί, καὶ

ἀβροί, καὶ ἀσελγῆς.

Αβροὶ μαλθακονόμοις. ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ζυ-
φῆς, καὶ ἀβρότης διαβρόντων.

Αβρα, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν, καὶ
ἀνωχίαν στίων, καὶ ποτῶν. ἐχρήσατο
ἐκκοφῶν τῇ λέξει. καὶ ἀβρα καλίκων,
λαίπει εἴχει. καλίκων δὲ ὄνομα κύρι-
ον. ὅτι πρὸς δὲ ἦν. καὶ ἄλλως.

Αβρα καλίκων. λαίπει εἴχει. προσδ-
της γὰρ γένοντο οὗτος ὁ καλίκων, μιλή-
σιος τὸ γένος, ὅς πρὸς τοὺς μίλητον, ἀ-
φρησέν.

Αβραθὸς ψάλλης, ἀγαθὸς ζωμοποιός. ὥς
οὐδὲν διάφορον ἢ δι' ὀργάνων φωνῇ ὑδ-
νὴν ποιεῖ τῆς δι' ὀργάνων, καὶ ζωμὸν σκευα-
σάσθαι. ἀρχόμενος δὲ ὁ ἐκτελεῖ πρὸς
τὸν σωτῆσαν τὴν ψάλλην, καὶ εἰσόνται,
οὐτὸς ἀγαθὸς ψάλλης ὅστις, εἴπε, παρ-
ἡμῖν δὲ γε οὗτος ἀγαθὸς ζωμοποιός.
πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα καθαρωδῶν, καὶ
θαυμάζοντα πλὴν οὐκ ἀμύνει αὐτῷ, ὅτι
σεῖφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀ-
γαθοῖς ἀνθρώποις ἔσται, ὅταν οὕτως ἐ-
παίνῃς.

Αβραθὸς δαίμονος, ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ
μὲν δὲ λαίπρον πίνειν ἀγαθὸν δαίμονος,
ἐπὶ ῥοφῶντες ἀκρατον, καὶ τὸ το λέ-
γειν ἀγαθὸν δαίμονος. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸ
πρῶτον ἐπὶ τῆς οὐτῶν λέγεσθαι. χω-
ρεῖ ζεῖσθαι δὲ μέλλοντες, διὸς σωτήρος,
καὶ ἡ μόρῃ δὲ πλὴν ἀδυνάτου τοῦ μνηστῆ-
ρος οὐτως ἐκτελεῖται. καὶ ἐν θήκαις δὲ ἦν ἡρῶ-
ον ἀγαθὸν δαίμονος.

Αβραθὸς ἀκριδοκρυστῶν ἀφροδῶν. ἐπὶ τῶν
σπρόσφα πρὸς ἑλέων ἐπὶ πόντων. καὶ ἄλλῃ
Αβραθὸς ἀκριδοκρυστῶν ἀφροδῶν. ἐπὶ τῶν
σπρόσφα συμπαύσων, καὶ πρὸς δαίμονα
δι' οὐκτων κινουμένων.

Αβραθὸν θάλασσα, ἐπὶ τῇ πλῆθους ἀγα-
θῶν εἴρηται.

Αβραθὸν σπρόσ. ἐπὶ τῇ πλῆθους ἀγα-
θῶν εἴρηται.

Αβραθὸν μυρμηκία. ἐπὶ τῇ πλῆθους ἀγα-
θῶν εἴρηται.

Αβραθὸς ἀγαθὸς, τάττεται ἡ παροίμια πα-
ρὰ τοῖς κομικοῖς ὡς τὸ πλῶν ἀγαθῶν.

107

x

α γαθὴ καὶ μάξα μετ' αὐτῶν. ἐπὶ τῶν τὰ
 δουτρεῖα τισι διδόντων. καὶ ἄλλως.
 α γαθὴ καὶ μάξα μὲν ἀφ' ὧν. ἢ τῶν δι' α-
 ποτυχίαν τὸ πρῶτον κελού. τὸ δ' αὖτε
 ρον ὅτι ἀνάγκης ἀποταξομένων. ἢ τούτῳ
 καὶ εἰς αὐτὴν μὴ παρὴν κρείσσον ἔδρκετον τῷ
 ταρίχῳ.
 α γαθῶν πηγῇ, καὶ σωρὸς ἀγαθῶν, καὶ ἀγα-
 θῶν θαλάσσει, ἐπὶ τῶν αὐτοῖν ποιοῦντων οὗ
 ἐπιθεῖς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δύσμαιμό-
 νων αὐθῶν.
 α γαθῶνιος αὐλῆσις. ἢ μαλακίη, καὶ μήτε
 πικρὰ, μήτε χαλαρά, ἀλλ' ὀνυκρὰς, καὶ
 ἢ αἰσπ. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἀγαθῶντος αὐλῆ
 τῆς. ἢ ἐπὶ μαλακίᾳ ἐκωμωδῆτο.
 α γαμεμονία φέεται. ἢ τῶν μεγάλων
 δρῶν. ἰσοροῦσι γὰρ αὐτὰ γαμέμονια πε-
 ρὶ πλὴν αὐλίδας, καὶ ὁμαλῶν τῶν ἐλ-
 χιδος φέεται ὁρῶσαι.
 α γαμέμονος θυσία. ἢ τῶν θυσιῶν,
 καὶ σκληρῶν. ἀγαμέμονος γὰρ θυόν-
 τος ἐν τοῖς, ἐφ' ὧν ὁ βούς, καὶ μόλις
 ληφθεὶς, ἢ γῆ.
 α γέλατος πέτρα. ἐπὶ τῶν λυπῆς προξέ-
 νων προγαμῶνται εἴρηται. ἔστι δὲ ἢ πέτρα
 αὐτῇ ἐν τῇ ἀττικῇ, ἐφ' ἣς ἐκτεθείη ἡ δὴ
 μήτηρ, ὅτε πλὴν κόρη ἐξήτει. δρᾶσθαι
 γὰρ πρὸς φόντον ὁ πολυτῶν. ἢ ἔρπα-
 σεν αὐτὴν κρύφα. δὴ μήτηρ δὲ μὲν λαμ-
 πρῶν νυκτὸς τε, καὶ ἢ μὲν αὐτὴν κατὰ
 πόσιν πλὴν ζῆτον σκαπτομένην. μα-
 τούσαι δὲ παρ' ὁρμῶν, ὅτι πολυτῶν
 αὐτὴν ἔρπασεν, ὁρμῶν μὲν θεοῖς, κα-
 τέλιπεν οὐρανόν, καὶ εἰς αὐτὴν γυναι-
 κὴ, ἢ κεν εἰς ἐλυσίνα, ἐνθα ἐπὶ πέτρῳ
 ἐκείνῃ πλὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαι ἀγέ-
 λατον.
 α γναμπότατος βάρτος αἰδος. ἢ τῇ σκλη-
 ρῇ, καὶ ἀνθάδῳ τὴν ἰόπον. καὶ ἄλλως.
 α γναμπότερος αὐτοῦ βάρτου. ἐπὶ τῇ σφό-
 δρᾳ σκληρῶν. ξηρανομένη γὰρ ἢ βάρτος
 σκληρὰ γίνεται.
 α γνώτερος πηδελίου. ἐπὶ τῶν ἀγνώσ-
 τω βιβλικῶν παρ' ὅσον ἐν θαλάσῃ ὄψ-
 ται γὰρ ἐπὶ τῇ πηδελίῳ. καὶ ἄλλως.
 α γνώτερος πηδελίου. ἐπὶ τῶν ἀπείλων

καὶ ἀμέμπων. εἰς τὴν πηδελίῳ ἀπὸ τῇ
 θαλάσῃ ὄν, οὐκ ἔχει ὅσον.
 α γορὰ κερκῶπων. ἐπὶ τῶν πονηρῶν, καὶ
 κακῶν ἡδῶν λέγεται. κερκῶπος γὰρ ἀπὸ
 τῶν ὄντων ἐλύνοντο πινῶν ἐν ἐφίσῳ, οἳ καὶ
 τὴν αἰάττα πινῶν πεπείραν. ἢ ἄλλως.
 α γορὰ κερκῶπων. ἐπὶ συμμορίᾳ πο-
 νηρῶν, καὶ κακῶν ἡδῶν αὐθῶν. ἐγένοντο
 γὰρ πινῶν ἐν ἐφίσῳ καὶ ἀθῆναις ἀπα-
 τῶν ὄντων καὶ πονηροὶ κερκῶπος καλού-
 μενοι. ἐπὶ τούτων καὶ τὸ λυκῶν δεικνύ-
 σιν γὰρ ἀθῆναις λυκῶς τὴν ἡρῶς ἴδουτο,
 πρὶν δὲ δέξιν οἱ κακῶν ἡδῶν. κατὰ δὲ κα-
 πνόμενοι ὁ πινόμενος σκαμνοῦν τι κατὰ τὴν
 νόσον ἢ βούλοντο. καὶ εἰς ἀνακῆτον. ἐπὶ
 ἀσάκῃον γὰρ οἱ πονηροὶ συνελέγοντο, καὶ εἰς
 ἐκ σπαραγμῶν. τόπος καὶ δὲ τῶν πεπείραν,
 ἐν ᾧ οἱ κακῶν ἡδῶν ἐκρύπτοντο. ἢ ἄλλως.
 α γορὰ κερκῶπων. οὗτοι ἐν ἐφίσῳ ἡσά-
 οὐς ἐδῆσαν ἡρακλῆς ὁ μφάλης κελευθῶ-
 σης. οὗς ἀποκτεῖναι ἡδῆσεν τῆς μηδὸς
 δευθῆσιν. ἢ δὲ παροιμία εἴρηται ἐπὶ
 τῶν κακῶν ἡδῶν καὶ πονηρῶν αὐθῶν.
 α γορὰ λυκῶν. ἢ τὴν ταχέως πηρεσκό-
 των τὰ ὦναι. αὐτὴ ἢ ἀγορὰ ἐν ἀφ' ἧς
 ἢ ἀνομαθῆσαι ἀπὸ λυκῆς αὐθῶν, ἐφ'
 ἧς ὄψ-τὸν πολυτῶν σιωρὸς χυμῶν
 ἐπὶ λύνοντο τὰ ὦναι.
 α γορὰ βέβρωτος οἰονεὶ ζῶν ἀγρίου.
 εἰσάσθαι οἱ βέβρωτος, χαρμῶνται.
 α γορὰ μὴ κατὰ φόντον πορὸς, ἢ τι μὴ
 δὲ τῶν ὀνυκῶν καὶ κατὰ φόντον, πα-
 ραινῆναι παροιμία.
 α γορὰ ἀγρίου ἀγροῦ πορὸς, ἔστιν ἀγρίου
 ἢ ἀγρίου ἐλαίας.
 α γορὰ μέλιττα. ἢ τῶν σφόδρα πικρῶν
 καὶ ὠμῶν. αὐτὴ γὰρ πικρὰ τοῖς ἐν τῇ
 χέουσι.
 α γορὰ ἢ ὄλις ἐγένετο. ἐπὶ τῶν παρὰ
 μοῦτων ἐν τοῖς ἀγροῖς ἢ τὸ τοῦτο
 πολιτεύονται νόμοι, ὅσον ἐν πόλει ὄψ-
 εἰ ἀγροῖον τῶν ἀγροῖων.
 α γορὰ ἢ ὄλις οἱ κλέπτει. χαρμῶνται ἢ
 σιωτῶν, καὶ ἡδῶν πεπαιγμένων κα-
 τὰ πλὴν κωμωδῶν χέειν. λέγεται ἢ
 τῶν ἀπείων κλεπτῶν.

αὐτὸς

[illegible]

ἄν· σω ἀπὲς μάχην· ἔνεομένης δὲ θο-
 ῆς, ἀφ' ὧς ἐπιφανέας, τοῦτο δὲ λέ-
 ον, καὶ λογίον τινὸς ἀναμνησθεὶς λέγον-
 τος αὐτῷ, καὶ πρῶ, καὶ λέοντι τὰς θυ-
 γατέρας σου θύξαι, ἀμφοτέρους εἰλε-
 ον νυμφίους, εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπί-
 δων ὁ μὲν προτομὴν λέοντος, ὁ δὲ καὶ
 πρῶν, ὑπέκωρον αὐτῶν καὶ ἀμφοτέρους ἐ-
 ταίς ἰδίαις ἀποκαταστῆσαι παρὶ δόας,
 καὶ πρῶτον ἐπὶ θήβας στρατὸν· εὐθε-
 τῶν αἰείτων ἀργείων πεσόντων, μόνος
 διέφυγεν ἀφ' ὧς· τοῦ δὲ νεκροῦς αὐ-
 τῶν ἀτάφοις ἰδὼν θηβαίαν εἰσαφάτων,
 καὶ μὴ διδόντων ταφῇ, οἱ ἰδὼν ἀποθανόν-
 των παρὶ δόας πρὸς ἑν τῷ ἔλεον κατα-
 φυγόντ' ἑωμὸν, ἵδς νεκρὸς ἐλήτχιν· ἀθῆ-
 νάων ἤ στρατευσάντ', οἱ νεκροὶ διδόντ'
 ὅτε καὶ δαδίνῃ ἢ τοῦ καπαλινέως γυνῇ,
 εἰ αὐτὴν τῇ πυρρῇ βαλῶσα, ὡς ἂν ὁσὸς
 σωκατακούσῃ νεκρῷ, μὴ γ' χρόνος οἱ
 ἰδὼν ἀπολλομένων ὀρέωνται, παρὶ δὲ ἐπὶ
 θήβας μίαν νίκην ἰδίαν ἔχον, ἀλλ' ὡς
 μετὰ τοῦτ' ἀλλοτρίαν ἐμάχοντο.
 ἀλθιφάγον ἀρ'· μα· ἐπὶ ἰδὼν γὰρ ἐμάρψιν
 των, καὶ ἀλθιφάγος ἱήρης ἢ πολυτε-
 λῆς· καὶ ἀλθιφάγος λύχνος·
 ἀδύνατα θηρεῖς· ἐπὶ τοῦ ἐλχειδῶτος μέ-
 ξοσιν, ἢ καὶ εἰ αὐτῶν·
 ἀδῶν πλὴν σπυθαμῆν τοῦ εἰς πρὸς ἀνιθον
 ἐπὶ ἰδὼν γλίσχρων καὶ μικροψύχων·
 ἀδῶνιδος κῆτος, ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων,
 καὶ ἁδῶν, καὶ μὴ ἐρεβωμένων·
 ἀδῶνιδος κῆτι ἐκθεισάκων, καὶ μὴ ἀθῶν
 ἀπὲρ κατεσπερον ἐν ὄρεσιν· καὶ ὡν-
 ται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολλῶν, καὶ καὶ ὡν
 τῇ παρὶ μίαν· καὶ ἀλλ'· ἀδῶνιδος κῆτος·
 ὡς ἂν πρὸ τ' ὄρεας ξηρανομένων, ἢ ἀπὸ λυ-
 νυμένων καὶ πῶν, ἢ γλῶσσαν· ὡς ἀδῶνιδος
 ἀκὴ ποῦ τεχνητόν ἀνετίθον· ἀνιθον
 καὶ μῶντας, ἀπὸ τ' ὄρεας ἐφανί ζοντο·
 ἀνιθον μῶντας ἀδῶνιδος ἀνιθον αὐτῶν·
 ἀλλ' ἐφ' ἑρπὶ λυδῶν καὶ ἑν· ἐπὶ τῶν κακῶν
 τοῦτων, καὶ ἀπὸ πρὸς ἐξουσιόκωντων
 νεώτερον τι καὶ ἑν·
 ἀλλ' ἐμ τοιούτῳ πολέμοι διώκον· ἐπὶ
 ἰδὼν ἀνάνθρων καὶ μηδενὸς ἀείων·

ἀέ κολοῖός περὰ κολοῖῳ ἰζάνει· ἐπὶ τῶν
 τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων· ἐπειδὴ
 οὐ μόνον ἐστὶ ζωὸν φιλάλληλον, καὶ συν-
 δυναστὸν καὶ ἀγαθὸν πετόμενον, ἀλλ'
 καὶ ἀλίσκεται· οὕτω αὐτῷ σκιάει προσ-
 σερχόμεν· αὐτῷ καὶ ἴδιος ἐραθεῖται·
 ἀέ τις ἐν κούσωνος· ἐπὶ τῷ φιλοφρόνων καὶ
 προσὺς ὑποδύχων ἐπὶ μῶν· παρόσον ὁ κ-
 εῖνθιος κούων φιλοφρόντατος ἐγένετο
 καὶ ἄλλως· ἀέ γεωργὸς εἰς νέωτα πλοῦσι-
 ος· καὶ τῷ ἐπὶ ἐλπίδι καὶ ἐξοφόμενων ἀ-
 παλλάττειται τῷ δύνων, τοῖς αὐτοῖς δὲ
 πάλιν πῶρι πτόντων· καὶ ἄλλως·
 ἀέ τις ἐν κούσωνος· ἐπὶ τῶν φιλοφρόνων
 καὶ ἀδεξιότων τοὺς ξένους ἀπὸ κούσ-
 ωνος· καὶ ἐν τῷ φιλοφρόντι διατελέωντος·
 ἀέ γεωργὸς εἰς νέωτα πλοῦσιος· ἐπὶ τῷ
 ταύτῃ ἐλπίσι πλοῦσιων καὶ ταύ-
 ταις αὐτοῖς πῶρι πτόντων· οἱ δὲ γεωρ-
 γοὶ πλοῦσιων τῷ ξένῳ προσομιλῶσιν·
 ἀέ γὰρ οὐκ ἐπὶ πτόντων οἱ διὸς κύβη· ἐπὶ τῷ
 οὕτω παντός οὐ πτοκράτωντος· καὶ ἄλλως·
 ἀέ γὰρ οὐκ ἐπὶ πτόντων οἱ διὸς κύβη· ἐπὶ τῷ
 εἰς πάντα δύσκειμοναῶτων· οἱ δὲ ἐπὶ
 τῷ ἀξίῳσι τιμωρομένων·
 ἀέ εἰς τὰ τέλῃ· οὐκ ὁ τέλῃ ἐγένε-
 το αὐλητής, καὶ μελῶν ἀνποτάκτων
 ποιητής· μέμνηται αὐτοῦ διαφύξας ὁ
 μεσσηνίας· καὶ ἄλλως·
 ἀέ δὲ τὰ τέλῃ· καὶ τῷ σκώπτῳ τίθε-
 ται ἡ παροιμία· τέλῃ γὰρ αὐλητής
 ἐγένετο, καὶ μελῶν ποιητής· παύσινά τε
 κατέλειπε· ἀνποτάκτα, καὶ ἄλλως·
 ἵνα πλοῦσι, καὶ σκώμματα κομίσαντα·
 ἀέ ἐραταίς, καὶ ἴδιος γράφει· καὶ τὰ
 ἴδιον καὶ ζῆσι, πλοῦσιων πλοῦσι· κο-
 σκίνῳ αὐτῷ· παύσινον κρέσι· ἐπὶ τῷ
 αὐτοῖς ἐπιχειρῶτων·
 ἀέ τῷ κούσωνος καὶ δύσκειμαι, ἐπὶ τῶν τι-
 μωρομένων τοὺς μέζονας προσομιλῶ-
 ξαντας καὶ οὐκ· λέγειται γὰρ τὸ ὅτι
 ἀεὶ οὐκ ἀφανὶς ἐπὶ κούσωνος· ἐπὶ οἱ ἀε-
 τοὶ τοὺς καὶ κούσωνος ἀνελίγει·
 ἀέ τῷ γῆρας καὶ δύσκει· πῶσιον καὶ
 γῆρας καὶ δύσκει· ἀεὶ οὐκ ἀνελίγει
 οὐκ· λέγειται δὲ τῷ βίον ἀεὶ οὐκ κα-
 ταφύξας

[illegible]

βληθείσα, καὶ τὸ τόξον ἰδοῦσα, ἔειπεν ἑρμῇ
 καὶ ὡς καὶ ἐαυτῆς τὰ κέρματα ἐφύσε.
 καὶ δὲ κερῶν ἢ σκορπίον. αὐτῇ δὲ ἔειπεν
 ἀρπάσασκα, καὶ παρ' αὐτῆς βωθείσα ἐθαυα
 πώθη, καὶ δὲ αὐτὰ γυρον κενεῖς. ἢ δὲ τὰ φων
 αὐτῶν δὲ ἤρωες οἱ ἰσχυρόντες αὐτῶν κενῇ
 σταντ' ἀνὰ πολλὰ δὴν ἀνὰ ἑαυτῶν πέσῃς
 ἔστι δὲ ἀνὰ γυρ' καὶ εἰδὼς δένοντος δυνάμειος.
 ἢ δὲ αἰξὶ τὴν μάχην. ἢ τοιμίαι δὲ τὴν
 κωσ' τι καὶ ἐαυτῶν ποίντων, ἀπὸ ἰσορ
 ας τοιαύτης. κερῶν θοὶς θυσιὰς τελευτῶν
 ἤρα ἐν αὐτοῖς τῇ ὑπὲρ μηδείας ἰσχυροῦ
 ση, καὶ ἀκράτεια καὶ λαβὴν αἰγῶν τῇ θεῷ ἐ
 θυον. τίνον δὲ τῶν κερῶν ποίντων μισθῶν
 ἐκρυψαντὴν μάχην, καὶ σκεπτόμε
 νων ἐνθάδε πέθοντο, ἢ αἰξὶ τοῖς ποσὶν αἰα
 σκιδάσασκα, αἰφνιδίως, καὶ πλὴν Ἰσχυρῶν αὐ
 τῶν δὴ λυγρῶν, ἐαυτῇ δὲ τὴν σφραγῆς αἰτία
 ἐγένετο, ὅθεν ἢ παροίμαι. ἢ οὐτὼ κερῶν
 θίαν ἤρα ἀκράτεια θυόντων, ἢν λέγει τῇ ἰ
 σχύσει μῆδαι, οἱ δὲ τῇ παρὰ χῶ με
 μισθωμένοι τῇ κερῶν τῶν μάχην
 ραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελυθῆναι. ἢ δὲ αἰξὶ
 αὐτῶν τὸ ποσὶ αἰσκάλλουσιν.
 αἰξὶ δὲ ρανία. κερῶν τῶν φησι καὶ θάπρ δὴ
 αἰγῶν ἀμαλθείαν, οὐτὼ καὶ τῇ σκωροδον
 των αἰγῶν δὲ ρανίαν. οἱ δὲ τῶν εἰς δὲ ἄργυ
 ρεοῦται ποσὶν ἀφθόωνος ἀφορμὰς παρ
 ρητας, ὅπως εἰσώσῃ λείψαν κωμωδω
 τες. ἐπεὶ καὶ τῶν ἀμαλθείας κέρως
 ἔχον, πᾶν, ὅ, τι βούλεται εἶχει.
 αἰξὶ σκυρία. χρύσειος ποσὶν φησιν ἐπὶ τῇ τῶν
 ἀνεργείας ἀνὰ δὲ ποσὶν τῶν τεταρῶν πλὴν
 παροίμαι. ἐπεὶ δὲ πολλὰς τὰ ἀγ
 γεία ἀνὰ δὲ πειρ' αἰξὶ. ἀλλοι δὲ φασιν ἐπὶ
 τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, ὅθεν τὸ πολὺ
 γάλα φέρειν τὰς σκυρίας αἰγῶν. μέμνη
 ται ταύτης πίνουρας, καὶ ἀλκαῖος.
 αἰματι κλαίειν, ἐφ' ὧν μὴ δύναντο πείσαι
 πάντα πράττοντες, ὅπως ἔλεγον οἱ πα
 λαιοί, δὴ δὲ πᾶσι καὶ αὐτῶν, δὴ αἰματι κλαί
 ων. λέγουσι δὲ καὶ δὴ αἰματι σένων, πεί
 αἰ ἰσχύος γέρονται. ἢ δὲ τὴν ἀπὸ σενον. (σενον.
 κῆπος, ἀφ' ὧν ἢ μῦτον, κολασθέντ'. ἰσ
 χυον γὰρ ὑπὲρ ληστῶν ἀποαιρούμενος, καὶ γε
 ράνους ὑπὲρ πικρῶν ἰσχύων, ἐμῶν τυρ
 α. χρῶν δὲ τῶν ποσὶν ἰσχύων, οἱ ληστῶν ἐν θεῶν

θεώμενοι, γέροντες ἰππόμενοι πρὸς ἀλ
 λήλους ἔλεγον, αἱ ἰβύκων γέρονται. εἴτα
 ἐκ τούτου ἀλόντες ἐκολάσθησαν.
 αἱ οἱ δὲ ποσὶν ἀρῶν, ἐπὶ τῶν μεγάλων δυν
 τυρῶν. ἢ αἱ οἱ δὲ ποσὶν ἀρῶν. αὐτῶν δὲ
 πικρῶν ποσὶν ταρῶν.
 αἰρεῖν ἐξω ποσὶν πηλοῦ. αὐτῶν τῶν εὐλο
 μένων μὴ ἐν πράγμασι. ἢ δὲ λέγειται
 δὲ καὶ αἰρεῖν ποσὶν αἰτία.
 αἰρεῖν μαχίαν, ἢ δὲ τὴν ὀρεχόμενων ἀρῶν.
 αἰρεῖν ἢ ἡρῶν. ἢ δὲ τὴν ἐλπίσιν των κερ
 τῶν τινων, εἰ δὲ ὑπὲρ κενῶν ἀλόντων.
 αἰσώπειν αἰμα. ἢ δὲ τὴν δύσκαπον ποσὶν ὁ
 νείδει, καὶ κερῶν σκεπτόμενων, ἐπει
 δὴ τοῖς ἀλόντων αἰσώπον ἀνέλεσιν, ὡρ
 γίον δὲ δαμόνι, καὶ ὅθεν τῶν πυθῶν
 φασὶ ἀνεργείας αὐτῶν ἰσχύος. ἢ
 αἰσώπω μίσος. ὅθεν τῶν θεοφιλῶν ἐγένετο
 ὁ αἰσώπος, ὡς μυθολογῶν αὐτῶν ἀναβίωναι
 ὡς τυνδάρων, καὶ ἡρακλῆν, καὶ γλαυκῶν. ἢ
 αἰσώπειν αἰμα. ἢ δὲ τὴν δύσκαπον ποσὶν ὁ
 νείδει καὶ κερῶν σκεπτόμενων. οἱ δὲ δαμόνι
 τον ἀνελόντες φασὶ δὲ αὐτῶν θεομηνίας
 ἐνέπεισιν αἰετῶν ἰσχύος φόνον ὁνείδιζόμενοι.
 αἰ τῶν κερῶν, αὐτῶν τῶν μεγάλων, διδ
 καὶ τὸ ὅρος μέγα ἀνελόντων μόνον τῇ γίαν
 τα. πῶν τῶν θῶναι φασιν, καὶ ὅτε πῶρ δὲ ρανί
 ον ἐπ' αὐτῶν ἢ λθ', ὅτε αἰ τῇ πείρῃ αὐτῶν
 αἱ χεῖρες γυμναί. ἢ τοῖς ὅτι δὴ τῶν δυν
 ραν ἀφειδῶς, καὶ χεῖρες ἰσχύος, ἢ ὅτι οἱ
 ἀχέρι τῶν ἐαυτῶν κερῶν ἀφειδῶν. ἢ
 αἱ χεῖρες γυμναί. ἢ δὲ τὴν ἀντιχέρι τῶν ποσὶν
 παρ' ἑαυτῶν. ποσὶν τῶν γὰρ ἰσχύος χεῖρες
 ποσὶν. παρ' ἑαυτῶν καὶ αὐτῶν ἰσχύος αἰτῶν
 αἱ χεῖρες τῶν ποσὶν, ἢ δὲ τῶν ποσὶν παρ' ἑαυ
 τῶν κερῶν. χεῖρες δὲ ἐγένετο σφραγῆ
 γὸς ἀθηνῶν ποσὶν μὴ παρ' ἑαυτῶν.
 αἱ κερῶν οὐνοῖα οὐδὲν ἐχθρῶν διαφέρει.
 ταύτην φασὶν ἰσχύων τῶν εἰπεῖν πρὸς
 φαίον φαίον κερῶν, καὶ σφραγῆ
 αὐτῶν μάστιγα ὑπὲρ πάντων αὐτῶν.
 αἱ κερῶν μὴ δὲ ἢ κερῶν, ἢ τοῖς ποσὶν καὶ αὐτῶν
 δαίμων ὑπὲρ κερῶν. αἱ κερῶν μὴ δὲ ἢ γυμνα
 σιον ἐν ἀθῆναις ποσὶν, ἀλόντες, ἐν
 ὧν δὴ δὲ παρ' ἑαυτῶν, ἀπὸ ἑαυτῶν ποσὶν
 ἤρωος ἀνομασθέν, ποσὶν δὲ δὴ τῶν
 ἐκερῶν

ὡς φησι τοῖς περὶ ἀμύκλας μαχημένοις·
 ἄκουε τ' ἀρχὴν ὑπερβίβας· ἐπὶ τῇ δ' ἔφρονοντι
 διέξιόντων ἐκ διαθέσεως.

Ακουε τῶ πᾶσι καὶ τὰ ἐχόντες· παρὰ
 γὰρ τῷ ἀληθινῷ τῷ ἀκούειν· εἰδείς δὲ ἀφ' οὗ
 οὐδὲ σῶρος τῷ ἀφ' ἁλλωνος· ὃν περὶ χεῖρα καὶ
 περὶ ὦτον· ἰορῶσιν το λακεσθαι μόνιοι το
 ἔχοντες δὲ ὠφον τῷ ἀμύκλαν μαρτυροῖς.

Ἀποκρινθία ἔοικας χειροπῶ λήσιν· ἐπὶ τῇ
παρ' ὧρα θρυπτομένων γυναικῶν οἶον
ἔοικας ματαρνήσειν ἐν κρείνθῳ· δ' ὅθι
γυναικεῖον μόρον πρῶτος λέγεται.

[illegible]

ἀκουον χάριτι καὶ ἐκείνη ἐξῆς· οὐ τοῦ χάριτος
δὲ, ὅταν πᾶς ἀγγέλιος ἀδελφὸν νοήσῃ
προσέπομεθα· χρησιμὸς ἰσχύς ἐδίδου
τοῖς ἀγγέλοις ἐκπεσοῦσι ᾧ πατρίδους
δι συμβαλόντες ἢ εὐθὺς αὖ ἀκρωτήρι-
ον καὶ παρόντες μέσον ὤκησαν.

Διερῶ ἀψαλθῶ δὲ σακετύλῳ· ἐπὶ τῷ οὐκ ἀ-
κριβῶσ' ἡ σκημίων, οὐδὲ χατὰ πῶ πα-
ρομίαν· ἀκρωθῶ δὲ σακετύλῳ ἀψαμίων.

Λαίς δυσκίνητος χλωρά, ταύτης ταῖς
κινήσειν οἱ ἀγροῖκοι προσέχουσι, καὶ
μαντείαν ἐξ αὐτῶν ποιοῦνται. τίθει
οὕτω ἐπὶ πῶν φαύλως μαντενομένων.

Ἀλλὰ οὐκ ἐπὶ πάντων εἰδέναι μέλει
 πρὸς τοιοῦτον μὲν οὐκ εἰδένον δὲ ἐπὶ οἷς
 μάταια εἰσάγει πειθεῖσθαι ἢ ἄλλοις
 μὲν πρὸς τὴν μαθητικὴν οὐκ ἐπὶ
 τῇ ἀπορροῇ κινῶνται, κύματι δὲ τῶν

ἡ γὰρ ἀποκαθάρσις ἐπὶ τῷ ἐν μέλει
 καθαρώς καθάρσιν, ἡ δὲ ἀποκαθάρσις
 ἐμὴ ὅρασις τινος πνεύματος ἔστι
 σπαντος, ἡ τὰ καθάρσιν πνεύματος
 ἐπακαθίνασι συνίεν, ἡ ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀποκαθάρσεως.

δ. Ἀλλος ἄγων κρυβούσης· ἐπὶ τῷ ἐν μεγάλ-
οις κινδύοις ἀφροντίως διακηρύξων
θεῶν ἄλλος ἄγων τις ναυτίλῳ κίνδυνον

ἀλλ' ὁ δοκῶν τις κραθῆναι ἐξ αἰωνοῦ· ἢ
 ἁλως ἀπὸ κραθῆναις· παροιμία ἐπὶ
 ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ κραθιδόντων καὶ
 ἐξ αὐτῶν ἀπορῶν· ἐμπόρου· γάρ τις πλὴν
 ναῶν ἁλῶν πωλῆσκει τὸς πλὴν αἰτλίας
 ἐπαγεῖν αὐτοῦ συνῆν ἢ ἐκτῆσαι αὐτῷ·
 ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· ἁλῶν δι' εἶργος
 ὅθεν ἡ λησὶν δ' ὀβελῶν· ἢ ἐτέρᾳ παροιμία·
 ἁλῶν πῶς ἐπὶ τῆς ἀγῶν δυνάμεως·

ἀλλὰς καὶ ᾤχεσαν πρᾶξάντων ἐπὶ τοῖς κοι-
 τωνήσας τούτων φίλοις χρῆσθαι διὰ
 ἀλεξισίωνων μέμφεσθαι καὶ λίαν· ἐπὶ τῶν
 πρὸ τῶν ἐρίων ἐρυντελῶν καὶ ἀεροδιδάκτων.

ἀλλ' ἡλεοςμικρὸν βίον, οἱ μὲν ἐπὶ πῶν βαρύνει
 νίη βίω χρωμίων ὁδῶν, οἱ δὲ, ἐπὶ
 τῶν ἀταλαιπώρων βιοαίων, οἱ δὲ καὶ
 γασμικὸν πρὸς Ἰσφιν ἐτοιμον. καὶ ἀλλή

λεσμεῖος βίος, ἐπὶ τῷ ἀφ' ὁμοίας τῶν
ἐπιτηδεύων ὄντων. Ἄλλη δὲ παροιμία
φησὶν. οὐ γὰρ ἀκανθαί, εἴποιε δὲ ὑπερμυμνή
σκεν πῶς τῷ βίῳ μεταβολὴν ἀγρίῳ, καὶ

αὐτοῦ καθ' ὅσον προτερον ἔνδοσ, πρὶν ἐπι-
 μέλειαν τῆς γῆς, καὶ σπερμάτων γενέ-
 αθ· ὅθεν ἀπὸ τῆς ὑστέρον ἐπιμελείας ῥη-
 θῆναι τὸν ἀληθεσιμὸν βίον.

αληθεύει ὅτι ἐπὶ σαρχὶ τοῦ της μέ-
μνηται μὴ ἀνθρώπου καὶ σώφρων καὶ ἀλε-
ξίς· λέγουσι δὲ ὅτι οἱ λαοὶ οἱ ἐπιζεύ-
εισι πόλεμον ἔχον πρὸς κροτωνιάταις

καὶ ἐπεμφαν εἰς λακεδαίμονα συμμα-
χίας δέσποιναι οἱ δὲ ἀπερίεργον αὐτοῖς
ὅτι διαώμην μὲν οὐ δέσουσιν, τῶν δὲ δια-
σκούρους αὐτοῖς ἐπιπέμψουσιν. ἀγα-

ἔξῃ φαντες ἡ οἱ λογετοὶ μάχης γλυομένης
ἐνίκησαν τοὺς κροτωνιάτας. τῶν δισκο-
ρων συλλαβομένων. πῶς ἡ νίκη ἐκτ' αὐ-
τομάτου φήμη τίς ἦνεκεν εἰς χαλεπαί

μονα μηδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. καὶ
διὰ ταῦτα ἐλθόντες πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα
αὐτῇ ἡμέρᾳ γενηθῶμεν πλῆρεις, καὶ
πλὴν νύκτων περὶ τὸν Θεόν.

μης ἀπελθεῖν ταῦ ὑπὲρ τιν ἀληθῆ, ἡ πῶς
μία εἴρηται ^{πᾶσι} πῶν πάντων ἀληθῶν. σά-
ξα δ' ἐστὶ τὸ ποσόν, ἐν ᾧ πᾶν μάχην ἐνέκη-
σαν οἱ λουκοί.

Αληθείς εἶπα ὅτι σάβρα. ὡς ἡ ἀληθινὴ
λόγος. ὡς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας

πολλέμου γενομένου τοῖς τε Λοκροῖς, καὶ τοῖς κροτωνιάταις, καὶ νικησάντων Λοκρῶν, αὐτὴν μερὸν πῶν νίκην ἤκουσαν. οἱ λακεδαίμονιοι συμμαχῶντες Λοκροῖς, μὴ πεισυνόντι δὲ ἦν· ὅτι μὴ ἔστιν αὐτοῖς σάγγραν, ὅσον ἐλθόντες πινύς ἐβιβάσασαν· οὕτως ἔχειν τὰ κατὰ τὸ φέλεμον, ὥς αὐτοὶ ἤκουσαν. καὶ ἄλλως.

Ἀληθές ἐστιν ὅτι σάγγρα· ὡς δὲ ἀληθῶν μὲν, οὐ πεισυνόντων· σάγγρα γὰρ τόπος τῆς Λοκρίδος· μέμνηται τῆς παροιμίας μύλωνος ἐν ἀναπτεμῆν· Λοκρούς δὲ φασὶν ἐπιξεφυρίδας φέλεμον ἔχοντας πρὸς τὸν πελοποννησίαν κροτωνιάταις, αἱ τῶν συμμαχίαν τοῦ λακεδαίμονος· ὅτι δὲ στρατὸν μὲν ἐκείνην φησὶν πρὸς διδύμους αὐτοῖς τὸν διοσκύρου· τοὺς Λοκροὺς οἰωνοῦσιν αὐτὸν ἐκέρτο μὲν, τὴν τε ναῦν ἀποστρέφει, καὶ διηθῆναι τὸ διοσκύρου συμπελύν αὐτοῖς· νικησάντων δὲ αὐτῶν αὐτὴν μερὸν, καὶ τὸ φέλεμον διαγχελέσθης εἰς ἀσπίδα, ὅτι μὲν πρῶτον ἀπὸ πεισυνόντων· ἐπεὶ δὲ ἀνέβη ἀλκῶν, ἐπὶ λέγειν τοῖς ἀληθεύουσιν, ὅτι πεισυνόντων δὲ· ἀληθές ἐστιν ὅτι πᾶν σάγγρα ἐπὶ τὸ πᾶν ἀληθεύοντων· λέγειται γὰρ πῶν πρὸς τῆς νίκης φέλεμον αὐτὴν μερὸν ἀπὸ τῆς ἀλκῆς ἐλθὲν εἰς πῶν ἀσπίδα· ὅθεν καὶ εἰς πῶν παροιμίαν ὅσον ἐχθρὸν ἔστιν ἐπὶ τὸ ἀληθινὸν παραγμάτων.

Ἀλιδὸς πωληθεὶς νοῦν οἶσει· ἐπὶ τὸ μὲν πρὸς εἰς γνώσιν ἐλθόντων· αὐτὴν παρὰ πωληθεὶς τι λείπει τῶν ἐχθρῶν ὅτι νήπιος ἔγνω· ἀλιδὸς δὲ ὡς φησὶ τοὺς ἀλίσκομένους ἐν τῷ λίνῳ ἰχθύος μετεχειρίζετο, καὶ πωληθεὶς ὑπὸ σκορπίου, ὅν οἱ σὺν ἐφῆ, καὶ τὸ χερσὶν ἐκείνῳ τὸ νεοθητόν· ἰχθύων ἢ πτερομένων· ὅτι αὐτὸ σφοδρῆς· καὶ ἄλλως.

Ἀλιδὸς πωληθεὶς νοῦν οἶσει· ὡς δὲ ὑπὸ πινος περιστάσεως σωφρονισθέν, καὶ προσκυκλωτέραν γλυκύτητα· ἀλιδὸς γὰρ πινος ὅσον ἀλόντας τὸ ἰχθύων ἀφυλάκτους χερσὶ κατεμάλασε, πωληθεὶς ὅτι ὑπὸ σκορπίου, ἐκποτα ἐφυλάττετο· ἐπὶ τούτῳ καὶ πωλῶν ὅτι νήπιος ἐῖναι, καὶ πωλῶν ἀνὴρ πωληθεὶς ἀμείνων· ναυροὶ δὲ οἱ φρύγες· ἐπεὶ πώλεμος τις αὐτοῖς γλυκύμε-

νος, ἄλιστα μετέβαλεν ὑπὸ τῶν ἀνέγκης.

Ἀλιδὸς σφύς· ὡς δὲ τῇ κακῇ διαίτη τὰ λακωνικά· καὶ χρῆσι τῶν ἀσπίδων· γὰρ γλυκύτων· οἱ γὰρ τὰς βαλάνους ἐσθίουσιν καὶ κουρῶνται, ὅσον ἔλεγον· καὶ ἄλλως. Ἀλιδὸς σφύς· ἐπὶ τὸ ἐκφυλοτέρως διαίτης ἐργαζομένων ὅτι βαλάνους ἐσθίουσιν ἢ παροιμία· ἐπεὶ δὲ πᾶσι ἀρχαῖον οἱ αὐτοὶ βαλάνους σφύς πρὸς μὲν, ὅσον ἀνέβησι τὸ δὴ μὲν καὶ τῶν ἐχθρῶν.

Ἀλιδὸς σφύς, ἀμωρτωλός· ἀλιδὸς σφύς ἐν τεύχεσιν ἐκείνων· λιμὸς καὶ τέλας ἐστὶν τοὺς ἀθηναίους, καὶ οἱ πέντες τὰ τὸ ἀλὶν των ἀλιδὸς δὴ ἐργάζοντο· ἀπὸ γὰρ ἐκείνων καὶ τὰ χρῆσι τῶν καὶ πονηρῶν ἀλιδὸς εἰς ἐκείνους· ὅτι ἐστὶν δὲ τὸ ὄνομα καὶ τὸ τὸ μὲν πᾶσι τῶν ἐχθρῶν· ἀπὸ σιτοδείῃ τὸ καὶ τὸν ἀπὸ τῶν πόλεμον γλυκύμενος.

Ἀλλὰ μὲν λυδίων, ἀλλὰ ὁ λυδίωνος ὄνος φέρει· λέγει δὲ τὸ ἀσυνφώνως τοῖς ἐργοῖς τοῦ λόγου παρεχόμενον· λυδίων γὰρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκήσας εἰς φορμὸν ἐμβαλὼν, ἐκόμενον ἀθηναῖς· κερθεὶς δὲ τοῖς φορμοῖς ἐμβαλὼν, ὡς ὑπὲρ κερθεὶς ὁ λυδίων εἰς παραχρησόμενος, τέλος ἐκόμενον, τὸ δὲ ὄνομα πινος, οἱ τε λυδίων βοήθησαν ἐκόμενοι, ἐμείνοντο πινὸς μέλι οἶσι, καὶ ἀπὸ πινος αὐτὸν ὡς ἀτελῶντων· καὶ ἄλλως.

Ἀλλὰ μὲν ὁ λυδίωνος λείπει, ἀλλὰ δὲ τὸ λυδίωνος ὄνος φέρει· ἐπὶ τὸ ἀσυνφώνως τοῖς λόγοις τοῖς ἰδίῳις ἐργοῖς παρεχόμενον· ὅσον μέλι τὸ ὄνομα φορμῶν εἰς ἀπὸ τῆς τοῦ τε λυδίωνος βουλόμενος, ἐπεὶ τί ἀπὸ ἐργαζομένων, κερθεὶς ἐστὶν, ὁ ὄνος ὁ λυδίωνος γὰρ ἀσκήσας τὸ μέλιτος ἐφανερώσεν.

Ἀλλὰ δὲ ἀθυμῶντες ἀνδρες ὅσον τὸ ὄνομα ἐστὶν· ἢ παροιμία ὅτι τὸ ἀθυμῶντες μὲν γλυκύτων πρὸς τὴν δαμάτωσιν.

Ἀλλὰ μὲν σφύς βαλάνους· ὅτι πῶν σωφρονισθέν, ἢ παρὰ πῶν αὐτῶν δαμάτωσιν γλυκύτων ἐστὶν ἢ παροιμία· ἐπεὶ βαλάνους ἐστὶν τὸ πινος οἱ αὐτοὶ καὶ βαλάνους εἰς ἐκείνους μισθῶν καὶ κατὰ τὸν ὅσον συλλέγοντας· πρὸς τοῖνυν τῶν τῆς συλλέγειν ἢ δὴ πεπληρωμένης περιστοχῆς τὰς ἐπὶ πινος εἶναι ἐν τῇ σφύς βαλάνους.

[illegible]

αἰρησὶ τοῦ λῆος ἐν τοῖς ποδὲς ζώων. ὁ κμα-
γόρασσ δὲ ὁ σάμιος ἐστὶ καὶ οὐ λήρη-
ρος, σὺν ἑα. τὸν δὲ π' αὐτοῖς μῦθον, ἡ-
γήσαντο βορὸς ἐν τοῖς πῶρ ὅτι μνηστὴς πῶρ
λέγεται οὐ πῶρ. ἀλκυονέως τῆς γῆραςτος
βυρατέρου ἦσαν, φωνοποιῶν. αὐτὸν μετὰ
νῆ. ἀλκυππῆ. παλλήνη φοιμῶ. ἀσπρίη.
αὐτοὶ μετὰ πῶρ τῆς παλῆρος τελευτῶν
ἀπὸ κμασφάου, ὁ ὅστις ἀκρον τῆς παλ-
λήνης ἐβρίβαν αὐτοῖς εἰς πῶρ θάλασ-
σαν. ἀμολίτη δὲ αὐτοῖς ἐβρίβασε ὡ-
ς ὅτι ἦσαν, ἢ ἀπὸ τῆς παλῆς, ἀλκυονέως ἐ-
κλήθησαν. αἱ δὲ νῆμενοι, καὶ γαλήνην ἐ-
πρυσαι ἢ μέραι ἀλκυονίδος κελῶνται.
ἀλκυίδος ἀνδροῦς. π' τῶν κμασφάων,
καὶ ἀλκυίδος ἀνδροῦς, ἐπὶ τῶν ἀν-
δρῶν. καὶ ἀπῶν. λέγειται γὰρ μῦ-
θος Ἰακωβόως, ὡς δὴ μέλαντος ἀλμύ-
του θανεῖν, αὐτὸν π' εἴλετο ὁ πῶρ αὐτῷ θά-
νακτον. καὶ ἡρακλῆος αὐτὸν ὅτι πῶρ οὐ σέ-
βαιαν ἀφελόμενος, καὶ ἀναγκῶν αὐ-
τὸν ἐκ τοῦ ἀνδρῶν, ἀπέσωκεν ἀλμύτῳ.
ἄλλοι δὲ ἔτι πῶρ ἐπειδὴ πελῖαν ἀπέκτει-
ναν αἱ βυρατέρου, καὶ ἔκαστος ὁ πελῖαν
ἐδίωκεν αὐτοῖς, οὐ λαμβάνει μὲν. ἀλ-
κυὶς δὲ κμασφάου εἰς φῶρ πρὸς ἀλ-
μύτῳ ἀνδροῦ αὐτῷ. ἢ κμασφάου
ἐπὶ τῆς ἐστῆς οὐκ ἐβουλετο ἀλμύτῳ
ἀμύτῳ ἐκδοῖν ἐξ αὐτοῦ μείναι δοῦναι, ὁ
δὲ πολλὴν στρατεῖαν παρὰ κμασφάου π' τῶν
πόλιν, ἐπυρπολῆ αὐτοῖς, ἐπεξῖαν
δὲ ὁ ἀλμύτῳ ἔχον λαχετοῦς νύκτωρ
συνελήφθη μὲν ζῶν, ἡτέλει δὲ ἀκμα-
σφάου ἀποκτεῖναι αὐτὸν, πυθμένη δὲ ἡ ἀλκυ-
στis, ὅτι μέλει αἰμαρῶσαι ἀλμύτῳ δὲ
αὐτὸν, ἐξελθούσαι αὐτὸν παρὲν-
κεν. τὸν οὖν ἀλμύτῳ ἀφῆκεν ὁ ἀκμα-
σφάου, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεπον δὲ
οἱ ἀκμασφάου, ἀνδροῦς γὰρ ἡ ἀλκυὶς ἐκ-
δοῖν ὅτι περὶ θανεῖν ἀλμύτῳ. τοῖς μὲν
τοῖς οὐκ ἐγένετο ὡς ὁ μύθος φησι. κμασφάου
τοῦ ὅτι κμασφάου ἡρακλῆος ἦκεν ἄγων
ἐκ νῆος τοῦ πῶρ διομήδους ἰπποῦ.
τοῦτον ἐκῆσε περὶ οὐ μόνον ὁ ἐνίσταν ἀλ-
μύτῳ, καὶ οὐδὲ μόνον τῆς ἀλκυίδος
συμφορὰν ἀνακτῆσαι μόνον ἡρακλῆος.

ἐπιτίθεται τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ πῶς ἔσται
 αὐτῷ διαφθερεῖν, καὶ τὰ μὲν λάφυρα
 τῇ αὐτῇ ἔσται διανέμει. πῶς δὲ ἄλ-
 κησιν ὅτι ἀδμήτω παρὰ δίδωσιν. ἔλεγον
 οὖν οἱ ἀνθρώποι, ὡς ἐντυχὼν ἡρακλῆς
 ἐκ τοῦ θανάτου ἐξέρχεται πῶς ἄλκησιν.
 τῶν γλυκύνων ὁ μῦθος αὐτῷ πλάσθη.
 ἂν μὲν πῶς ἡρώς ἐκ ἀπιδιέξοι σὺ σε βῆ-
 λομαι. ἐπὶ τούτων εἴρηται, οἱ τοῖς αὐ-
 τῶν ὄψεσιν, ἢ τέχαις χρῶμενοι, ὅτι φί-
 λος οὐδὲν γὰρ οὐκ ἔστιν οἱ ἡρώδης ὅτι πα-
 λαίον ἐκ τῶν ὄντων ἐξενίχοντο.
 ἂν ληοὺς οὐκ ἐστὶν αὐτῷ. ὅτι τοῦ ἀγλαυκῶς
 καὶ ἀνδρὸς καὶ εἰς ἐρῶνται εἴρηται.
 ἂν μαλθεῖας κέρως. ἢ παρρημία αὐτῇ ὁ
 μοῖα ὅτι τῇ αἰξὺ οὐρανία. εἴρηται δὲ ἐν-
 τὸν δὲ. ἢ εἰς τὴν αἰά τεκνύσας ἐν κρήτῃ
 αἰδῶσι τοῦτον βίβειται ταῖς μελισσῇ
 ὡς πασι νύμφαις ἀφρασεῖα τὴν καὶ ἰδι-
 αὐτῇ μὲν οὖν ἐν παύσει εἴρηται τῷ
 τῆς ἀμαλθείας αἰγὸς γάλακτι. αὐτῇ
 θῆς δὲ ὁ Ζεὺς πῶς ἄλκα καὶ τῇ σέρεσιν.
 ὅθεν αἰξὺ οὐρανία λέγεται. ὁ δὲ πῶς δὲ
 τῶν ταύτης κεράτων ταῖς νύμφαις αἰ-
 δῶσι δεδωκὼς αὐτῷ χεῖρ. ἢ ὅτι πῶς αἰ-
 νύμφαις δέλωσιν, αὐτῷ αὐτῷ βλύζη.
 τοῦτο ὕδατον ἀγλαῶς λαβὼν ἡρακλῆς
 εἰδὼς αὐτῷ πῶς περὶ αἰξὺν θάτε-
 ρον τῶν κεράτων αὐτοῦ, ὅτε πῶς τοῦ
 γάμου τῆς θηϊανείρας πρὸς ἀλλήλους
 ἐμάχοντο. εἴρηται οὖν ἢ παρρημία ὅτι
 τῶν ἀφθόνως τοῖς παρρημίων ταῖς τῇ
 πάλαιν ἀφορμαῖς. ἐπεὶ καὶ ὁ πῶς κέρως
 τῆς ἀμαλθείας ἔχων, πῶς, ὅτι βούλετο
 ἀφθόνως ἐλάμβανον. καὶ ἄλλως.
 ἂν μαλθείας κέρως. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως, καὶ
 δύσαιμόνως ζώντων, καὶ δύστηνόντων,
 καὶ δύσπραπῶν. ὅτι ἢ ἡ μοῖα βίος
 ὅτι ἂν ἀμαλθείας κέρως αἰγὸς. ὅτι τῇ
 ποφῶ αὐτῇ ἀμαλθείας ὁ Ζεὺς ὅτι αἰγὸς
 φούσῃ αὐτῇ, παρὲς κέρως αἰγὸς δὲ
 οὐ ἐπέβλυζον αὐτῇ πῶς, ὅτι ἢ ἡ τῆς
 τῶν, καὶ ἄλλως. λέγεται πῶς εἴαν τεκ-
 σαν τὴν αἰά, δεδωκέναι τῇ ἀμαλθείας βί-
 φειν. ἢ δὲ μὴ ἔχουσαι γάλα, αἰγὶ ὑπέ-
 βαλον αὐτῇ, ὅθεν αἰγίος ἐκλήθη. ὁ

ὁ ἴναι Ζεὺς πῶς μὲν αἰγὸς καὶ τῇ σέρεσιν
 ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ δὲ ἔτερον τῶν κεράτων
 αὐτῇ ἀφελὼν, τῇ ἀμαλθείας εἰδὼς,
 παρρημία αὐτῇ γενέσθαι πῶς, ὁ
 πῶς αἰτῆσαι ὅτι τοῦ κέρως. ὅθεν ὅτι
 δύσαιμόνως φασιν ἀμαλθείας κέρως
 ἔχειν. ὁ δὲ παρρημία αὐτῇ ἀμαλθεί-
 ας φασιν, ὅτι ἡρακλῆς ἀποδῶν καὶ
 τὰ βοιωτῶν μὲν ἰολῶν ὅτι ἀδελφῶν
 οὐδὲν, καὶ τὰς ἐν θεοπαῖς ἐν τῇ πειν-
 ούχῃ, ἐν τῇ πεινῇ καὶ λαβὼν ἀμαλ-
 θέας ὡραία, καὶ καλῇ. ὁ δὲ ἡρακλῆς ἡ δὲ
 μένος αὐτῇ, πῶς ἐκ τῶν ἐξενίχοντο.
 ἰόλαος ὁ βαρέως φέρων, ἐπὶ πῶς πῶς
 πῶς τῇ ἀμαλθείας ἐν κέρως καὶ
 μένος ἀφελῶν, ὅτι ἢ ἐμπολῆς ἐπὶ ἢ
 δὲ λαβὼν ὡραία, καὶ τῇ ἡρακλῆς. ἔλεγον
 οὖν οἱ στυγερῶν. ἡρακλῆς ὅτι κέρως
 ἔχων τῆς ἀμαλθείας, ὅτι οὐδὲν ὅτι
 βῆλοισι ἐπὶ αὐτῷ. ὅθεν ὁ μῦθος πρὸς
 αὐτῷ πλάσθη. καὶ ἄλλως.
 ἂν μαλθείας κέρως. ἐπὶ τῇ ἀφθόνως ζών-
 των καὶ δύστηνόντων καὶ δύσπραπῶν
 ἐν τῇ ἡμοῖα βίος ὅτι ἂν ἀμαλθείας κέρως
 αἰγὸς. ἀμαλθείας γὰρ ἢ ποφῶ τῷ δι-
 ὅς παρὲς τὸ μὴ μαλθεῖται.
 ἂν μαλθείας κέρως. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως
 ἐπὶ χρόνις ζητήσας χρῶμενοι. ἰσορῶν
 αἰδῶντος. ὅτι ἂν μαλθείας κέρως ἢ
 ἀμαλθείας γὰρ ἢ ποφῶ τῷ δι-
 ὅς παρὲς τὸ μὴ μαλθεῖται.
 ἂν μαλθείας κέρως. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως
 ἐπὶ χρόνις ζητήσας χρῶμενοι. ἰσορῶν
 αἰδῶντος. ὅτι ἂν μαλθείας κέρως ἢ
 ἀμαλθείας γὰρ ἢ ποφῶ τῷ δι-
 ὅς παρὲς τὸ μὴ μαλθεῖται.
 ἂν μαλθείας κέρως. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως
 ἐπὶ χρόνις ζητήσας χρῶμενοι. ἰσορῶν
 αἰδῶντος. ὅτι ἂν μαλθείας κέρως ἢ
 ἀμαλθείας γὰρ ἢ ποφῶ τῷ δι-
 ὅς παρὲς τὸ μὴ μαλθεῖται.
 ἂν μαλθείας κέρως. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως
 ἐπὶ χρόνις ζητήσας χρῶμενοι. ἰσορῶν
 αἰδῶντος. ὅτι ἂν μαλθείας κέρως ἢ
 ἀμαλθείας γὰρ ἢ ποφῶ τῷ δι-
 ὅς παρὲς τὸ μὴ μαλθεῖται.

Ἀμας ἀπὸ τοῦ οὐ, οἱ δ' ἄπ' ἡρῶν το σκάφας,
παροιμία ἐδὶ τῶν ἄλλα μὲν αἰ τοῦ
των, ἄλλα ὅ τῶν αἰ τοῦ μὲν ἐχέιν ἄπ' ἡ
νου μὲν.

Ἀμαθὲς δὲ ὅν πως εἶπε, καὶ σκαφὲς δὲ ὅν πα
ρὰ πῶν παροιμίας.

Ἀμαθὲς ἀναξυρίδα περιθέμενος, πᾶσι
ταύτην ἐλέηκεν. ἐπὶ τῷ δὲ ῥάντων τυ
χη τινὰ, ὡς οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

Ἀμαλὴ· ὁ ἡγετὴς, ὃ παροιμία· αὐτοῖς
ἀμάλαις. ἐδὶ τῶν παλαιῶν ἐθρὶς δια
φθορομένων· οἷον αὐτοῖς βάρους.

Ἀμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. ἐδὶ τῶν ταχέως, καὶ
ὁξέως ἀνυμνῶν. ἢ ἄλλως.

Ἀμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. ἐπὶ τῶν ταχέως ἀ
νυμνῶν. ἐφ' ὧν καὶ ῥ' ἀφύσσ' ἐς πῦρ
ῥ' γ' ἰ' χυθὸν τοῦτο ἄμα τῷ θίξει πυ
ρὸς ἐλθεταί καὶ θάψον λόγος καὶ εἰ
θάψον ἢ βούτης λέγειται δὲ εἰς ἡγετῆρα
ἔδωκεν. ἐν τῇ σφῆρα γὰρ διαφόρων ἐκόντων
ἐχουσα παροιμία, μίαν ἢ ἡ ἐπεγγραπτο
βούτης. τούτου δὲ εἰς κρᾶνος καὶ ὀφθαλ
μοὶ μόνον ἐφαίνοντο, τὰ ἡ λαιπὰ ἐδὲκει
ὑπὸ ἡρώδους κρύπτεσθαι. ὅς γ' εἰς εἶναι
πῶν τοῦτου εἰδὸς αὐτῶν μόνον εἰς ῥ' ζω
γραφείσθαι παροιμία ἐγένετο.

Ἀμ' ἡλάνται, καὶ τέθνηκεν ἢ χεῖρ. ἐπὶ
τῇ ἀχερίων· οἱ τινὲς δὲ ὀργητὴν τέντες
ῥ' ἀχρῆμα ῥ' χεῖρτος ἐπὶ λανθάνον.

Ἀμαρτεῖν οὐκ ἐστὶ δὲ ἐν πολέμῳ. πα
ρῶν οὐδ' ἄπαξ ἄμαρτεῖν δὲ, οὐχ ὅτι
ἐν τῷδε, ἄλλα καὶ ἐν ἄλλοις.

Ἀμβροσ μαίνεται. ἐδὶ τῇ σωεῖν μὲν
παρατήντων· μαίνεται ὅ τῷ αἰσιν
ῥ' οὐκ ὡς πῶν. χρησμοὶ δ' ὁ δέντρος συ
βαρὶται ἀπολείσθαι πάντας, ὅταν
θεοῦ βροχὴν προστιμήσων· ἰδὼν ποτε
ἄμβροτος ὁ σοφὸς οἰκέτην προσφυγόντα
σηκῶ θεοῦ. καὶ ἐκεῖθεν ἀποπαύσθαι
εἶτα πρὸς τὸν τόφον τῶν τῇ δεσπότης
αὐτῇ χλινητόρων καταφυγόντα, καὶ σω
θέντα καὶ τῷ χρησμῷ μνησθεὶς ἐξαργυ
ρῶσά μιν πῶν οὐσίαν αὐτῇ· ὃ περὶ ἐχου
τῆς συμβάσεως ὁξέως μανίας τοῖς πο
λίταις· παρὰ τῶν οἱ δὲ μετ' ὀλίγον πα
λαιῶν ἐθρὶς διαφθορῶν. καὶ ἄλλως.

Ἀμβροσ μαίνεται. ἐπὶ τῇ φειδύρου, θεο
ρὸς ἢ ὃ συβαρῶν πεμφθεὶς ἐς δι
φύς· ὅδε δὲ μόνιμος καὶ τοῦ θεοῦ
χρήσαντος ἀπὸ λείαν συβαρῶν ἐσ
ῥ' ὅταν τότε, ὅτ' ἀνθρώπος θεῶν προστιμή
σωσιν θεασάμενος δούλον πρὸς ἱερῶ μα
σιγούμενον, καὶ προσφυγόντα ὃ ἱερῶ,
ἢ μὴ ἀπολύμενον, ὕδρον δὲ εἰς ῥ' τοῦ
μασιγώως παῖδος μνήμα κατὰ φυ
γόντα ἀφελῶναι, σωθεὶς εἰς λόγιον,
ἐξαργυρῶσά μιν τοῖς ἰδὲ ἀπὸ πῶν ἐς
πελοπόννησον, ὃ γ' οὖν λογιμῶς πεποίη
κεν ἄμβροτος. ῥ' τ' εἰς μανίαν συβαρῶνται
μετέστρεψαν ὁ μὲν ὅδε, τῷ χρόνῳ ὅδε πῶ
πρὸς ποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη.

Ἀμμοσ πόθ' ἢ μμοσ· λακωνικὴ ἢ παροιμία
οἱ δ' ἢ πρὸς βύτερον ἐν λακεδαίμονι γο
ρῶντος· τοῦτο ἐπέλεγον ἄμμοσ πόθ' ἢ
μμοσ· αὐτὴ τῇ ἡμῶν ποτὲ ἦμεν.

Ἀμειλὺς τῶν ἰα ἐπὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ῥ' α
θύμους καὶ μὲν μὲν. ἐστὶ δὲ καὶ χεῖρ
λιβύης ἀμειλὺς τῶν ἰα καὶ λούμενον.

Ἀμεινόνων οἰονῶν τυχεῖν. ὅς τῶν ἐκ ἡμεῶν
εἰς ἀγαθὰ μεταβαλλόντων.

Ἀμωέως εἰδὲκεν ἢ πτόχη. ὅς τῶν ὅδε τῇ
ἄλλης ἀπὸ λείας σωζομένων.

Ἀμουσὸς τῶν λειβηθῶν. ὅς τῶν ἀμού
σων, καὶ ἀπὸ αἰσῶν. λειβηθῶν γὰρ
ἔθνος πρὸς σικάν ὅστις εἰς μελὸς ἀπὸ λῶς,
οὐτε πρὸς σικάν ἐννοίαν λαμβάνον, λεί
πονται δὲ ἀμουσῶνται εἶναι. ἐπειδὴ
παρ' αὐτοῖς ὁ τῷ ὀξέως ἐγένετο θά
νατος.

Ἀμμεν μεῖν. ὅς τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἀνε
χόμενων.

Ἀμμετα πλῆκος. ἐπὶ τῶν σκολιῶν τῶν
ῥ' ὅπου ὁ ἄρ' ῥ' ἐν ἡμῶν πηλουσιωτῶν,
οἱ φυσικὴ τέχνη ἄμμετα ἐπλεκοῖ δὲ
ἡμῶν ὅς οὐκ ὁῖο σιωπῶντες.

Ἀμυστὶ πίνειν. λέγειται ἐπὶ τῶν ἀπνύσ
καὶ ἀνδ' ὅδε ἀναπαύεσθαι πινόντων· οἱ
οὐκ ἔχοντες μὴ δὲ μυσάντων τῷ αὐτῷ ἔχειται,
καὶ ῥ' ἐξαμυστῶν.

Ἀμολορομίαν ἄγειν πῶν πέμπτῃν ἄγειν,
ὅς τοῖς ἐρέφειν ἐν ἢ ἀποκαθαίρειται
τοῖς χεῖρας αἰ σιωπῶνται τῇσ' αὐτῶν

σεως· ὁ δὲ ἑρέφος παραφέρει· πῶς ἐστὶ
αὖτε ἔχοντες, καὶ ὥρα πέμπονται οἱ προ-
σέκοντες, ὥς ἵππῳ τῷ παλαιῷ τρυφῶδες
καὶ σιπῆας τῇ δεινότητι δὲ τοῦ αἵματος τίθει·
Ἄμωλ' ἔτι τῷ ἐπινῶν, ἵππῳ τῶν ζωοποτω-
τῶν· ἄμωλ' ἔτι τῷ δὲ ὅτι φιλῶν ἢ κατὰ
πάν μῦθος αὐτῷ πεινῶν, ἀπύθμε-
νος· ὁ δὲ πρὸ ἡμῶν ποτὲρον, ἀλλὰ γέ-
νος λέβητος ἐκ πάντων μέγας δυνάμε-
νον ὄρα· ἔχειν.
Ἀμωλ' ἔτι τῷ ἐπινῶν· ὁ δὲ ἄμφο-
τέροις θάλλων, ἢ φίλοις, ἢ γονύσι, καὶ
μηδενὸς ὠφελισμένους.
Ἀναγὰς ἐξόνον ἐν χειμῶνι· παροιμία ἐστὶ
τῶν ὀχληρῶν.
Ἀνάγυρον κινεῖν· ἐστὶν ὁ ἀνάγυρος δῆμος
ἁπλοῦς, ἐνθα δυνάμεις φυτὸν φύεται,
οὐκ ἔτι κινεῖται ἀνάγυρος· εἴρηται δὲ
ἢ παροιμία ἐπιδύδου, ἵππῳ τῶν κινούντων
πινῶν ἐπὶ κακῶν αὐτῶν· πινῶν δὲ λέγου-
σιν, ὅτι ἀνθρώπων ἥρωος γέγονεν, ὅς τις
ἐξ οὐκ ἐκ τῶν γειτονούντων αὐτῷ ἐκ βα-
θρῶν ἀνέστρεψεν, ἐπειδὴ δὲ ἥρωος αὐτῷ
ὑβρίσται ἐπεχίρησαν· μίμνηται ταύ-
της ἀριστοφάνους ἐν λυσιστράτῃ.
Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται· ὁμοίον τῷ,
ἀνὴρ παρὲν χρεῖα, ταίχῳ σδῆνται.
παρεπῆα, ὅτι αἱ τοῖς παρῶσιν ἀρκεῖ
οἶται· καὶ ἄλλως.
Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται, ἐπὶ τῶν ὕβ-
ρίων ἀνάγκη τι πεπικνῶν, ἐφ' ὧν καὶ τῷ
ἀφ' ἧς ἀνάγκη οὐδὲν δυνάμειον.
Ἀνάγκη, καὶ σδῆνται ἀνθρώπος· ἐστὶ
τῶν ἀπηνευθιακῶν, καὶ μηδὲ μίαν με-
ταβολὴν τῷ προσώπου ποιουνῶν.
Ἀνδροποδῶδης θρίξ, ἐστὶ τῶν ἡλιθίων
παλάτων φησὶν· ἔχον τὰς ἀνδροποδῶ-
δης ἐστὶ τῶν ψυχῶν δίχως, ὅτι ἀμουσί-
ας· ἀνδροποδῶδης δίχως τὴν τῶν ἀνδρα-
πόδων ἰσχύος κουράν, ἢν ἀπελευθερω-
θέντες ἡ λαὸν ἀθήνησιν οἱ δούλοι, καὶ
ἦν ταῦτα ἀκούειν πολλῶν σιωφλεγμα-
νῶν ἀνδρῶν, οὐδὲ τὰ παλαιὰ κατεταλ-
μῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἀνδροποδῶδης δίχως
φασὶν ἐπιλειπνυμένους.
Ἀνδροῖ λυλῶν πρῶτα γὰρ οὐκ ἦν, ἀλλ' ὁ δὲ

ἐξελεῖται ἐπὶ τῷ· ἐστὶ τῶν κακῶν ἐαυ-
τοῖς ἐπιπαινῶν παρ' ὅσον κροῖστος πα-
λέμον ἐαυτῷ ἐπιπαισάτω κύνων.
Ἀνδροπαύτα γαργαλίζειν· ἐστὶ τῶν ἀδύ-
νατων.
Ἀνάσσει τὰ δὲ πάντα λέγει· παροι-
μία· ἐστὶ τῶν οὐδὲ μὲν καὶ μακρὸν αἰε-
μῶν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν, ἐπει-
δὲν γὰρ ἀνθρώποις τῷ ὄντι, εἰσβάσκιν
οἱ γεωργοὶ τῷ δυνάτω τέρε· ἐπιπαισάτω
τὸν ζυγόν, καὶ τὰ σκῆψιν.
Ἀναπολεῖ, ἀναπύσσει, καὶ παροιμία ἀνα-
πολεῖ· ἐστὶ ὁμοίον ὅτι πύσσει· ὁμοίως
ὑπὸ τῷ μένῃ· ἵππῳ τῶν ἀνένυτων πονάντων.
Ἀνδροῖ γέροντος αἰ γνάθοι βακτικαί·
ἐστὶ τῶν πρὸς τῷ γέροντος πολλὰ ἐσθλόν-
των.
Ἀνδροῖ γέροντος ἀσφαλὶς ἢ κρασίον ἀσφα-
λὶς· ἐπὶ τῶν μηδὲ μὴ χρησιμούντων
παρ' ὅσον ὅλον δὲ σώμα τῶν γερόντων
ἀσθενές.
Ἀνδροῖ γέροντος μή ποτ' εἰς πυλὴν ὄρεται·
ἐστὶ τῶν πρὸς τῷ μὴ χρησίμων.
Ἀνδροῖ κακῶς πρῶτοντος, ἐκ ποδῶν ὀί-
λοι· ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδὲ μὴ ὀί-
λοις πρῶτοντος παρὰ τοῖς φίλοις ὀφέ-
λειαν.
Ἀνδρῶνιος ὄνομα· ἐστὶ τῶν παμμεγίστων
καὶ νωθεῖα σώματα ἐχόντων· ἢ δὲ τῷ ἐ-
κείνῳ παμμεγίστῳ, καὶ νωθεῖα ὄνομα
ἵνεσθαι.
Ἀνέμω διαλέγει, ἐπὶ τῶν ἀνέμων.
Ἀνέμω γαργαλίζει· πρὸς τῷ πονάντῳ
καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντος· ἐπει-
δὲν ὁ αἵματος πάντα μὴ φύει, καὶ αὐ-
ξεί, οὐδενὸς δὲ τῷ χρεῖ, ἢ μόνον ἀχύν-
ε· ἀποφέρειται.
Ἀνέμω θορῶν· ἐστὶ τῶν ἀνέμων ἐπὶ
χειρῶν.
Ἀνέμων γαστρίαι· ἐργασίαι γὰρ οὐ μόνον
τὰς τῶν ἀνέμων γαστρίαι καὶ τὰ πα-
ροιμία, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐργασίων
ἀνθρώπων ἢ καὶ καλῶς γινώσκουσιν.
Ἀνέμου πεδίον, ἐστὶ τῶν ἀνέμων πεδίον,
καὶ κούφον.
Ἀνδρῶν μὴ βλάδιζε· περικλεομένους
λέγει,

ἀλλ' ὅς τ' ἐστὶ πῶς τῶν ἀνθρώπων, προσε
ποιεῖτο πρὸς τοὺς ἄλλοις ἑκατόν, καὶ μα
νίαν εἰδὼς, ὅτι μισοῖται παρὰ τῶν
πολιτῶν. διὸ καὶ βακχεῖαν ἔχων πε
ριήει, δι' ἧς ἡ μῶντο τοῦτο ἐπὶ χερσὶν
αὐτοῦ.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνελπίστον βίον ζῆς· εἰς καλλίστην εἰρήνην
σιν ἀπὸ τοῦ, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδων ἐπὶ ὁ
νῆται, ἀλλὰ παρὲς τὴν ἡδονὴν ἀγαθὰ.
οὐτὼ πίνουσι θεοί.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι πολέμοι μὲν οὐκ ἔχουσιν,
καὶ ἀνθρώποις πρὸς αὐτοὺς αἰτίαν τὴν καὶ
τυχεῖν τὴν ὑπὸ τοῦτο πρὸς αὐτοὺς πᾶσι
λιν, εἴτα προσδοκῶσιν τὴν συμμάχου.
ἐξεν ποθὲν ἐλυσαν τὰ ὁμολογούμενα.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Ἀνεμνέει δὲ θεός· ἐπὶ τῷ μηδένος θεομνείων.
παρ' ὅσον οὐδένος ἐπιδέεται ὁ θεός.

Αν ἡ λεοντὴ μὴ ὀβρισηται, πλὴν ἀλάπεκῃν
πρόσκεινον, ὁ νοῦς.

Ανίπτοις ποσὶν ἀναδύνων ἐπὶ τὸ τέρας.
παιρομῖα ὡδὶ τῷ ἀμαθῶς ἐπὶ τινα ἐρ-
γα, καὶ πρῶτος ἀφικνεσμένων. ὁ μηροῦς, ἀ-
νιπτό ποδὲς χαμαὶ δύναι. ἀνίπτοις ποσὶν,
αὐτὸ τῷ ἀνέροί μοις, καὶ χωρὶς πινος πα-
ρασκύβης.

Ανίπτοις χερσίν. ὡδὶ τῶν βεβήλοισ χερ-
σὶ τὰ ἱερά μετὰ χειρὶ ζοιμένων.

Αν οἶνον αἰτῇ κύνδυλον αὐτῷ δίδω. ἐπὶ
τῶν δεινὰ μὲν λαμβανόντων, ἀγαθὰ δὲ
αἰσώτων. ἡ δὲ ἰσορία ἀπὸ τῶν κύκλω-
πος, παρ' ὅσον αἰτῆσαι οἶνον ἐν ὁδῷ-
σίᾳ. τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρηθη. ὁ δυνάστης
ἐν τῷ ὡπληαίῳ καὶ ταχύν. ὁ κύκλωψ, καὶ
τοῦς ἐπαίροισ αὐτοῦ ἀρξάμενος καὶ τε-
δοίην, οἶνον παρ' αὐτοῦ λαβών, ἔπει, καὶ
ταύτην αὐτῷ τὴν χάριν δίδωσιν, ὅσα-
τον αὐτὸν καὶ ταφάρην. μεθυθεὶς ὅμως
ἐπιπῇ, καὶ ὑπνώτων, παρ' ἐκείνου ἐξε-
τυφλώθη.

ἄνθρωπος ὁ μακρὸς κατὰ πλὴν ἡρώμιαν. ἢς ἐν-
αντία, ἄνθρωπος ὁ μακρὸς. ἀνθρωπος ἡ ἡρώμια.
Αντ' ἀγαθῶν, ἀγαθὴ δίδω. παιρομῖα. ὡδὶ
ἴδω δὲ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ὅσα
πρότερον.

Αντιπαραρτῆν. παιρομῖα ὡδὶ τὸν χεί-
ρως ἀντιπαραρτῆν. καὶ ἀντιπαραρτῆν
σις. φησὶν ἀεὶ σπυρίων ἀλὴν ἢ τῷ, ποδὲ
τῷ πελαργῶν λόγον. ὁ μοῖως δὲ αὐτοῖς
ποιεῖν φησι καὶ τοὺς ἀεὶ σπυρίων. διὸ αὐ-
τοῖς σὺν ἡρώμιαι ἀντέρω μὲν, πελαργῶν
τυποῦσι. καὶ τῶν τεράτων δὲ, ποταμὸν ἵπ-
πον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία
τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ δι-
καιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῶν πτερυγῶν
εἰσάγεισιν ὅσον γε γηρακώτας. οἱ δὲ ἰσσο-
πταμοί, ζῶον ἀδικώτατον. καὶ ἄλλως.

Αντιπαραρτῆν πλὴν γράων, ἀντιπαραρτῆν
χέρωσι. λέγειται γὰρ τοῦς πελαργοὺς
γηρακώτας, τοὺς γονεῖς πείθειν. ἀεὶ σπυ-
ρίων δὲ φησὶν ὅτι πελαργῶν λό-
γον, ἀλὴν ἢ. ὁ μοῖως δὲ αὐτοῖς φησὶν
καὶ τοὺς ἀεὶ σπυρίων. διὸ ἐν τοῖς σὺν ἡ-
ρώμιαι, ἀντέρω μὲν, πελαργῶν τυποῦσι.

καὶ τῶν τεράτων, ἰσσοπταμοί, δηλοῦντες
ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπρα-
γίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄν-
τες, ἐπὶ τῶν πτερυγῶν βασιλεύουσιν ὅσον γε
γηρακώτας γονεῖς. οἱ δὲ ἰσσοπταμοί,
ζῶον ἀδικώτατον.

Αντὶ κακῆς κωδὲς σὺν ἀπαιτείς. ὡδὶ τῶν
τὰ καλὰ ἀντὶ τῶν κακῶν ἀπαιτούμεν.

Αντὶ τῶν ἀμφοτέρωθεν. λέγειται ἐν χερσίν. ὡδὶ
τῷ ἰσσοπταμῷ τῷ ἰσσοπταμῶν. ὁ μοῖως τῇ, πᾶν
τα καλῶν σῶν.

Αντιόπησιν θεῶν. ἐπὶ τῶν ἀδίκων πα-
ρόντων. ἔστι τῶν δεινῶν ἀπαιτῶν
τυχόντων. ἀντιόπη στυγὰς τῆς κτενέως,
ἢ ἐφθέρει τις τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ πα-
τήρ πέμπει αὐτῷ τῷ ἀδελφῷ κολά-
σαι. ὁ δὲ ἔκρινον αὐτῷ δικαστήριον, ὡ-
κτερεῖν. ἡ δὲ, γενναῖα ζῆλον, καὶ ἀμολίαν.
οὗς εἰς ὅρος ἔρριψεν ὁ θεός. εἴχετο γυναι-
κα ὄνομα δίκη. ἡ τις ὑπονοήσασα ἐν
ἐαυτῇς ἀνδρα λύκον φιλεῖν πλὴν ἀντιό-
πην, ἀνδρα αὐτῷ εἰς ὅρος, καὶ δῆσαι
αὐτῷ ἀπὸ δακτύλου ταύρου, καὶ ἀν-
τασκα δακτύλου ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων,
ἐμελεῖν αὐτῷ ἀνελύειν. ἡ δὲ, ἐθνήν. καὶ
δορυβασίαν μύλον, ἡ θροῖσιν πᾶσι τοῖς γε-
ωργῶν. (ὡς οἱ καὶ ζῆτος, καὶ ἀμολίαν.
καὶ γνωρίσασιν τὸ πλὴν μητέρα αὐτῶν,
ἐρρύσαντο αὐτῷ. τὴν δὲ δίκη τῇ προ-
κειμένη παρὲς δώκε τιμωρίαν. ζῆτος δὲ,
καὶ ἀμολίαν κτίξουσι θήβας, καὶ εἰσσι-
λεύουσιν. καὶ τούτων οἱ ἀνδρες μέγα λα-
ίου, καὶ ἰσσοπταμῶν, τοῦ μετὰ κληθόντος οἱ
ἀντιόπης.

Αντὶ πτόκης, σκορπίον, ἐπὶ τῶν τὰ χεί-
ρας αἰρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιῶν.

Αντὶ δὲ εργασίης ἀγαμέμνονα τίσαν ἀχαι-
οί. ἡ παιρομῖα ἐπὶ τῶν τοὺς δὲ εργάτας
προπηλακισθέντων, ἢ ὑβριζόντων. ἢ.

Αντὶ δὲ εργασίης ἀγαμέμνονα δῆσαι ἀ-
χαιοί. αὐτὴ κατὰ τῶν ἀχαιῶν λέγε-
ται. φασὶ δὲ αὐτῷ ὑπὸ μέσωνος τῷ με-
γαλέως πεποιθῆναι.

Αντὶς ποτὸς, ἐπὶ τῶν ἀγῶν ἀμυχανῶν ἀμ-
χρὸς γὰρ οὗτος ὄντι.

Αντὶς ποταμῶν χερσὶν τῇ γαί. παιρο-
μῖα

τον ἀρχὸν ἀγαθόν, ἢ φάλου πείχην.
 ἀρχὸν λεπτὸν μέγαν ἢ ζῆν ἡρτῆσαι. ἢ πα-
 ροιμίαν ὡδὴ τῶν ἐν ἐσχάτοις κινδύνοις.
 ἀπόλεμος. τίθεται ἢ τῷ μηδεμίαν πρό-
 φασιν ἐχθρῶν πολέμου. ὁρασκάντων ἢ
 τὰ πολέμων.
 ἀρχὸν λυκὸν θύρασ. ἢ τῶν ἀπρόκτους δι-
 ζῆς ἀπέντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπινῶν, καὶ
 ἀγρίων.
 ἀπὸ ὄνου κραταπεσὼν ἐπὶ τῶν ἰσοπικῆ-
 πχειρωμένων, μὴ διακαμμένων δὲ, μὴ δὲ
 ὄνοις χρῆσθαι. ἀεισοφάνης νεφέλαις
 τί θῆται ληθεῖς, ὡς πῶρ ἀπὸ ὄνου κρα-
 ταπεσὼν. ὁ δὲ πλάτων, ἀπὸ ὄνου κρατα-
 πῶν ἐν τοῖς νόμοις. καὶ μὴ κρατὰ πῶρ ἀ-
 χάλισον εἶμα, βία ὑπὸ τῷ λόγῳ φερό-
 μενον. ἢ ἄλλῃ. ἀπὸ ὄνου κραταπεσὼν. ἢ
 τῶν μείζονων καὶ ἀδυνάτων. ὡς ἀεισο-
 φάνης, ἀρχὸν τύμβον πεσόν, καὶ ὁπο-
 λισ ὡς πῶρ ἀρχὸν πῶρ πεσόν. καὶ ἄλλως.
 ἀπὸ ὄνου κραταπεσόν. παροιμία. ἢ τῶν
 ἰσοπικῆ πχειρωμένων μὴ διακαμμένων
 δὲ μὴ δὲ ὄνοις χρῆσθαι. ὁ δὲ οὐλοσφορὸς
 πλάτων ὡς οὐκ ἀρχὸν ζῶν πῶρ παροι-
 μίαν λέγει. ἀλλ' ἀρχὸν τοῦ νοῦ. οὕτως
 καὶ μὴ κρατὰ πῶρ ἀχάλισον κερκτῆ μένον
 ἢ εἶμα βία ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον
 κρατὰ πῶρ παροιμίαν ἀπὸ τίνος νοῦ κρα-
 ταπεσὼν.
 ἀπόλοτος ἀλκίνο. ἐπὶ τῶν φλυαροῦ-
 τῶν καὶ μακρὸν ἀποφθίνοντι λόγον.
 ἀρχὸν νέμου τῆς ἀμάξης. τῶν δὲ ὄνων οὐδὲν
 μέλλει. παροιμία. ἐπὶ τῶν τὰ οὐκ εἶα ἢ
 μελοῦτων, ἰῶν δὲ ἀλλοτρίων ἀμελῶ-
 των. παρόσον οἱ ἰδίους ἔχοντες ἀμα-
 ξαν. ὄνους δὲ μελοῦμενοι, ἀμελοῦσιν
 αὐτοῖς.
 ἀρχὸν νανῆον. ἐπὶ ἰῶν σφόδρα παλαιῶν
 καὶ ἀρχαίων.
 ἀπορία ψάλλου εἶξ. ἐπὶ ἰῶν προσημα-
 ξομένων τι ἀδυνασίαν.
 ἀποστολικὴν διάγινον πολιτείαν. ἐπὶ ἰῶν
 ἐν ἀρέτῳ καὶ θεαρέτῳ βιοῦτων, ἔστι
 δι' αὐτὴν. ὁφθαλμῶν ἀνερίαν. γλώσσῃς
 ἐκράτειαν. σώματος δυνάτω γὰρ φρό-
 νημα ταπεινόν. ἐντοῖας ὑπερρύτης.

ὁργῆς ἀφανισμός. ἀπὸ ἀρδύμενος, πρὸς
 τίθει ἀποστερούμενος μὴ διμύζου. μισοῦ
 μένος ἀγάπαι, εἰαζόμενος αἰέτου. ἔρχο-
 σπρημούμενος παρακλή. νεκρώθητι
 τῇ ἀμαρτίᾳ συστανρώθητι τῷ χριστῷ. ὁ
 λην πῶρ ἀγάπην μετὰ θεῷ ἢ ἐν κύριον.
 ἀρχὸν μείζονος αὐτοῦ ἀλδ. ἢ τοῦ φυλά-
 γου. ἔστι δὲ ἰωνικόν.

ἀρχὸν μηχανῆς. ἐπὶ τῶν παροδῶν, καὶ πα-
 ραλότων οἱ γὰρ τῶν παροδῶν ποιηταὶ
 ὅταν εἰσέλθον εἰς πῶρ σκηνήν, ἢ ἰόμα-
 ὡς τε συγχυθῆναι τοὺς θεαταῖς πρὸς
 τὰ εἰρημνία, καὶ ἐλεῖν τοὺς ἡτυχημένους
 ὁδῶντας ὡς ἀνάγκη πεπονητοῖς. ἢ μι-
 σήσαι τοὺς ποιητάς, ἢ παρανομή-
 σαντας, εἰσέλθοντες εἰσέλθον. καὶ ἀπὸ
 αὐτῆς τῆς σκηνῆς ἐρμωμένους. ἀλλ' ὅτι
 ὑποφύει ὑπὸ τίνος μηχανῆς. ὅν' ἐβλεπον
 μὲν πρότερον οἱ θεαταῖ, κατ' ἐκείνην δὲ
 πῶρ ἡμέραν σφοδρῶς ἐδείκνυνε. καὶ τοῦ
 θεοῦ πρόσωπον. καὶ ὅτι κραταπεσὼν λην
 εἶναι τοῦ ὁράματος. ἐλέγχε δὲ θεῖς
 ἀρχὸν μηχανῆς.

ἀρχὸν πέντε ἀλλεαζ. πῶρ εἰς κύμα. ἐπὶ τῷ
 δὲ ἀπὸ τοῦ αἰέρου μένων μάλλον ἔαυ-
 τοὺς ἐμβάλλειν εἰς τινὰ δυσκολίαν.

ἀπὸ ῥαγίσσεται τεινόμενον ἢ κελῶδιον.
 ἢ τῷ βίαν τί καὶ ἀνάγκη ποιεῶτων.

ἀποτίσεις ῥῶρε γίγαρτα. οἷον δὲ κρατέφα-
 γος ἀποσώσεις πλείονα. ἐπὶ ἰῶν μείζο-
 να τιμωρίαν ὡς ἡμαρταν διδόντων.

ἀποφράδες ἡμέραι, αἱ ἀνεπιτήδιστοι πρὸς
 πράξεις. ἐν αἷς καὶ τοῖς κρατοῦσιν
 νοῖς ῥῶρε ἐπέφερον.

ἀπόλωλον ἢ ὅς καὶ τὰ λαντον καὶ ἡ γνά-
 ρος. ἐπὶ τοῦ μὴ τυχέντος ὡς ἡλπισεν ἐ-
 πὶ γάμον δὲ ἐρρέθη μὴ γνομένου.

ἀπώλεσας ἐν οἶνον, ἐπὶ χέας ὕδωρ. ἐπὶ
 τῶν τὰ κελῶς πρότερον γινόμενα, ὕδα-
 ρον μικρὸν τινος ἐνεκεν κελῶς, ἀνὰ ῥε-
 ρόντων. καὶ ἄλλως.

ἀπώλεσας ἢ ἐν οἶνον, ἐπὶ χέας ὕδωρ. ἐν
 κύκλω πὶ ὁράματι πολύφημος οὕτως
 πρὸς ὁδυσέαν λέγει, ὅθεν εἰς παροιμί-
 αν περὶ ἐν. αὐτὴ γέγονεν ἐν τοῦ ἀερίαν
 κύκλωτος ὡς φησι χαμαιλίαν ἐν τῷ

πρόδοι σατύρων·

Αράβιος ἄγγελος· μύθοις ἀνὰ τιθε μέ-
νη, ἢ μεσσηνίᾳ, παρὰ τὴν παροιμίαν·
ἄραβιος αὐλητής· ἄρ' ἐπὶ κεκίνηται αὐ-
λόν· τί θεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαυσι δια-
λεγομένων· δ' παλαίων δὲ φασὶ τοὺς ἐ-
λαδύρους μὴ μανθάνειν αὐλῆν, ὅτι τὸ
βαύουσιν· τῶν δὲ αὐλοκράτων τὰ ἀλ-
λὰ εἶναι βαράβρα, καὶ ἀράβια· ἐφ'
ὧν ἐλέγθη ἡ παροιμία, ὁραχίης μὲν αὐ-
λῆν, τετάρτων δὲ παύεται· καὶ ἀράβι-
ος αὐλητής ἐπὶ τῷ ἀκραιφνέστερον, καὶ
θαυρὸς μηδία, καθαρῶδον ὀβριγέρατο
ἀράβιον δ' χορὸν ἔδειξεν· καὶ ἄλλως.

Αράβιος αὐλητής· φασὶ τοὺς ἀράβιους
ἐν ταῖς νυκτεριναῖς φυγαδαῖς κεχρη-
σθαι αὐλῶ ἐπιμήκει, ἐν δὲ αὐλῶν τοῦ-
τον διακρίσθαι ἄλλον ἀπ' ἄλλου, καὶ
αὐλῆν πῦρ ἀνακαίοντας, ἄλλους αὐτὴν
νῆται ἢ μέρα.

Αράβιος ἔρρον, ὅτι τῶν πολλὰ ἀρβυλίων ἐπὶ
χρησίσ, ἢ φάλοισι.

Αράβια· ὁλισμα σκελετὸν ἢ ἀρβέλη·
οἱ δὲ οὐκοῦν τεσεῖς ἐκείσε, ἐδούκου δὲ ἔφα-
πάτητοι εἶναι· καὶ παροιμία, τίς γε
νήση ἰῶν ἐς ἀρβέλιασ·

Αργαλέον φρονέοντα παρ' ἀφροσι πολλὰ
ἀπορρίψας, εἰς ἀπαιδίαν αὐτὸν εὐθείη.

Αργεῖοι φάρδοι· ὅτι τῷ προσήλως πονη-
ρῶν· οἱ γὰρ ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ καμω-
δωῶται.

Αργεῖον ὄρεος· παροιμία· ἐπὶ τῶν ἀτε-
νῶς καὶ ἡταιρὰ πλεονεξίας ὁρώντων.

Αργεῖα φορέα· ἐπὶ τῶν συκοφαντωμένων
ἐπὶ τι.

Αργυρέαις λόγχησι μάχου, καὶ πένται
νικήσεις· παροιμία ἐπὶ τῶν δώροις τι-
νὰ πείθειν πρὸς τὰ δυσκατόρθωτα πα-
ρανομένων· τοῦτον γὰρ ἐν χρησμῶν ἢ
παιδίᾳ ἐχρησε φιλίππου ἀνιτήομεν, διὰ
προδοσίαν περὶ σκαλῶν τ' ἐλάδους.

Αργύρου κρῖναι λαλοῦσιν· ἐπὶ τῶν ἀπε-
λιδύτῃ μὲν, διὰ δὲ πλούτου ὑπερβολῆν,
παρρησιαζομένων, καὶ γυλοῦτων.

Αργυρῶν χορὸς· ὅτι τῷ ἡμεῖς ποιοῦντ'
ἀρεοπαίτης· παροιμία ἐπὶ τῶν σκυ-

θροῶτων, καὶ ὑπερσέμνων, καὶ σιωπη-
λῶν, καὶ ἀρεῶς νεοτῆος, καὶ ἀρεῶς πα-
λίου· ἐπὶ τῶν θρασυτάτων καὶ χρητῶν τῶ
μὲν πρῶτον πλάτων πεισάνορος, τῷ δ'
διδυμῶ ἀλεξανδρίδης πεισάνορος·
ἀρεῶς νεοτῆος· ἐπὶ τῷ φιλοπολέμων·
ἀρεῶς τύραννος· ἐκ τῶν τιμωρῶν πρῶ-
των ἔδειξεν, ὅτι τὸ πλὴν ἐπὶ τῶν σωτηριῶν
δύημεῖαν ἀθήνησιν ἐπιπολάσασαν εἰς
παροιμίαν πείρῃσιν.

ἀρίστα χωλὸς οἰφεί· αἱ ἀμαξόνοι τοὺς π-
νομήνους ἀρεῶν ἐπὶ πῶν, ἢ σκέλας
ἢ χεῖνα περιελάμβαναι, πολεμοῦντες δὲ
πρὸς αὐτοὺς, οἱ σκύθαι καὶ βουλόμε-
νοι πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ σκαλῶν, ἔλεγον ὅτι
συνέσπνται τοῖς σκύθαις εἰς γάμον·
ἀπὸ πρῶτοις καὶ μὴ λελαβημένοις, ἀπὸ
κενναμίνης δὲ πρὸς αὐτοὺς ἢ ἀπὸ πᾶν
ἡγεμῶν τῶν ἀμαξόνων εἶπεν ἀρίστα χω-
λὸς οἰφεί· ἢ ἄλλως ἀρεῶν χωλὸς οἰφεί·
ἐπὶ τῶν τὰ οἰκτικὰ ἡμεῖς μᾶλλον αἰροῦμε-
νων, ἢ ἰὰ ἀλλότρεα ἀγαθὰ.

ἀείνωνος σκαρὰ γδοῦ, ἐν μὲν τῷ φάει
σκατενός· πρὸς τοῦτον ἀποκρύπτουνται
ἐκ τῶν οὐκ οὐκ χυρῶν.

ἀγκάδας μιμούμενοι παροιμία· ὅτι τὸ
εἰς ποιοῦντων· οἱ γὰρ ἀγκάδας μαχί-
μωται τοὶ ἐλπίων γυμναστές, ἰδίᾳ ἀνι-
κησαν μὲν οὐδὲν, ἐπὶ τοῖς συμμαχου-
ντες, πρὸς τοῦτον· ταῦτα τῇ παροιμίᾳ καὶ
χρηται πλάτων πεισάνορος· ὅτι γὰρ
τὸ τὰς κωμῶν ἀπὸ αὐτῶν ποίων ἄλ-
λοις παρέρχιν διὰ πείναι, ἀγκάδας
μιμῶνται ἐφί.

ἀγκάδιον βλάσημα· ἡταιρὰ πείναι· ἐπὶ τῷ
δελου.

ἀγκυρὸν παρῶνσις, ἢ χυρὸν μὴ ξήνται· ἐπὶ τῷ
δελῶν κλητῶν εἴρηται ἡ παροιμία· μέ-
μνηται δὲ αὐτὸν βακχυλίδης παιᾶσιν·
ἀγκυρὸς ἀπὸ τῆς, καὶ παροιμία· ὅταν
δὲ ἀγκυρὸς ἀπὸ τῆς, καὶ τῶν χροῖας γε-
νομένων.

ἀγκυρὰ προβάλλειν· ἐπὶ τῶν πολεμῶν αἰ-
ρουμένων· οἱ γὰρ πολεμῶν βουλόμενοι
κέρυνται ἐπεμῶν, ἀγκυρὰ ἐπιφειρόμενοι, ὅς
ἢ ἐλπίς ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν· μολόβουσι τὴν πῶ
λιν

ἀν' αὐτῶν ἐκ τούτου ἀφηνύων ἔσονται.
Ἀρουραία μὲν τις· ἐπὶ τῶν νωθεῶν, καὶ
ἀπράκτων· ἐστὶ δ' ἀκρεὶς οὐ σκίνητος χλω-
ρὰ καλουμένη μὲν τις ἢ σὺν τινα προσέ-
χοντις ταῖς κινήσεσι μαντεύονται.

Ἀρόδω ἀκοντίζεις· ἐπὶ τῶν ἀδιασκέπτως
τί ποιοῦντων καὶ ἄλλως.

Ἀρόδω ἀκοντίζεις· ἢ τῶν κατ' αὐτῶν ἀ-
κοντιζόντων.

Ἀρπαγὴ τὰ κινεῖται· ταύτης μὲν μέ-
μνηται καὶ ἡμίμαχος ἐν ἰάμβοις· τίμαι-
ος δὲ ἐφί, ὅτι κίναρος ἐγένετο πορνο-
βόσκος σελινόπλος· πωλοσώτατος γὰρ
ἐκ τῆς ἐργασίας γενόμενος, ζῶν μὲν
ἐπιγίγνεται τῷ οὐσίαν ἱεραὴ τῇ ἀφρο-
δίτῃ καὶ ταλείφει, τελευτῶν δὲ τὰ ἐν
τα προὔθνηται εἰς ἀρ' παγὴν.

Ἀρπαγὴ καὶ τυτίσις· καὶ τυτίς ἐστὶν τίς
ἔστι σικελικὴ, ἐν ᾗ περὶ πινάσ' κλάδους ἐ-
ξάκτιντες πόπαινα, καὶ ἀκρόσθονα ἐπέ-
τεπον ἀρ' παλίν.

Ἀρπαγὴ τὰ κινεῖται· κινεῖται δὲ ἐγένετο
πορνοβόσκος· πωλοσώτατος γὰρ ἐκ τῆς
ἐργασίας γενόμενος, ἐς τὴν τελευτῶν διέ-
τετο οὐ πως ἀρ' παγὴν τὰ κινεῖται· ἀνα-
γνωσθήσεται δὲ τῆς διαθήκης, ὃ δῆμος
τάσ' τε ποιείσκει, καὶ τὰ χρήματα
διήρπασεν.

Ἀρπι μὲν πίτῃς γένεται· ἐπὶ τῶν ὁλβί-
οις αἰσθησὶν ἐρραμύων, ἐν οἷς εἰσιν.

Ἀρχειότερα τῆς διφθέρας λέγεις· ἐπὶ
τῶν σκεθρὰ διηγουμένων, ἢ γὰρ διφθέρα,
ἐν ᾗ ὁ ζῶνς ὑπερέφερετο ἰαπνόμενα παμ-
πολάτως ἦν· καὶ ἄλλως.

Ἀρχειότερα τῆς διφθέρας λέγεις· ἐπὶ
τῶν σκεθρὰ καὶ παλαιὰ λεγόντων· ἢ γὰρ
διφθέρα παμπολάτως.

Ἀρχὴ αὐτοῦ ἀείκνυσιν· ἐπὶ τῶν προ-
μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπεικνύων, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ
ἀρχῇ βίαιων γενομένων· σόλωνος δὲ ἐ-
ναίφακτον αὐτὸν ἀπόφθεγμα ἀριστοτέ-
λης δὲ καὶ θεόφραστος, βίαντος· καὶ
ἄλλως.

Ἀρχὴ αὐτοῦ ἀείκνυσιν· ἐπὶ τῶν προ-
μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπεικνύων οὐκ οὐκ, ἐν αὐ-
τῇ δὲ καὶ φαινομένων.

Ἀρχὴ ἡμῶν παίνους· ἢ τῶν τινὲς ἀρχο-
μένων, καὶ προκοπόντων.

ἀρχὴν ἰσχυρὰ πολὺ λῶν, ἢ τελευτῆν.
σηλοὶ δὲ ἢ παροιμία, ὡς ἀρχομένου τι-
νός καὶ πάλιν, καὶ ἄλλως τινὲς λεινοῦ,
μαλλόν ὅτι κωλύειν, ἢ ἐνακμάσαντος, καὶ
τελευθεύοντος.

ἀρχὴ σκυρία, ἐπὶ τῶν οὐτε λῶν, καὶ μηδὲν
λίσσεται ἐξ ἑαυτῶν· παρὶσον πεδωκῶς
καὶ λυπρὰ, καὶ ὅτι ἐστὶ πενιχρὰ ἢ σκύ-
ρος οὐδὲν φέρουσι λόγον ἄξιον· οἱ δὲ ἀ-
πὸ θησιώος· ὅτι ἐπὶ θεμῶς τῇ λυκομῇ
δοῦσ' ἀρχὴν, καὶ πειρῶν τῷ γυναικί· αὐ-
τοῦ καὶ τακρημνισθῆναι, ὅς τε κινεῖται ἢ
πρῶτον ἀθῆναι θησιώα, ἴσους τεόφρα-
στος ἐν τοῖς πρῶτοις καιροῖς.

ἀρχίλοχον παλίν· ἐπὶ τῶν κακῶν ὁρῶν
καὶ λοιδορῶν.

ἀσκὸν τίλλειν· ἐπὶ τῶν ἀννύτων, καὶ μὴ
ὄντων λέγειται ἢ παροιμία, ἀπὸ τῶν
ἀφίικων.

ἀσκὸν διαίρεις· ἐπὶ τῶν ἀννύτων τί ποιο-
οῦντων.

ἀσκή μορμολύττειται· ἐπὶ τῶν ἐκκλινῶν, καὶ
διακλινῶν δεδιπτομένων.

ἀσκή φλαυρίζεις· οἷον ἐν κενῷ σώματι
φλαυρίζεις.

ἀσπένδιος κθαριστής· ζήνων ὁ μῦθους
ἐν τῶν φιλοχρημάτων φησὶ τετα-
χθαι τῷ παροιμίαν, λέγων, καὶ ἀπὸ τῶν
οἱ ἀσπένδιοι τῶν κθαριστῶν οὐδεμίαν
ἐξω φέρουσι, πόσας δὲ ἐν τῷ ὄργανῳ,
οὐ πως καὶ ὁ φιλοχρημάτης οὐδὲν· ἢ πέ-
λας ἐν τῷ οἰκονομῇ, ἔλκει δὲ ἐφ' ἐαυ-
τὸν πένεται.

ἀσφαπὴ ἐκ πνέλας ἐπὶ τῆς ὀθονείας· πα-
ρόσον οὐδὲν ἀνίσταται αἰ ἐκ τῶν κρητῶν,
καὶ πνέλων μαρμαρυγαί.

ἀσφοις τεμαίρειται· ἐπὶ τῶν μακρῶν, καὶ
ἐρημον ὁδὸν πορδουμένων, καὶ ἀσφοις σι-
μανομένων τὰς θέσεις τῶν παλίνδων.
ἀπλάσ' ἦν οὐρανὸν, λέγει ὁ περὶ ξω· ἢ
τῶν μεγάλων ἀσφῶν ὡς βλαβημέ-
νων, καὶ κακῶς περιπτόντων.

ἀφρεως ὁμματα οἷον ἐκ ἀπὸ καὶ σκλη-
ρά· εἴρηται ἀπὸ τῆς ἀφρεως παρρησι-
αί.

μία βόκηλος ἐκκατα τῶν ἐκλύπων καὶ
αὐτὸν ὁρῶν. τοῖοντο γὰρ οἱ ἀπόκηποι·
βόκηλος γόπον. ἐπὶ τῶν ἀέσυνων, καὶ
σιωπηλῶν πρὸ ὅσον ἀέσυχος σιῶσιν.
βόκηλος ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων. τοῖος
ἔστι οὗτος βασιλὸς αἰγυπῶν καὶ ἄλλως.
βόκηλος ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων, καὶ πα-
ρὰ ῥημῆας κενόντων. οὗτος αἰγυπῶς
ὢν ἐπὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἐπινοίᾳ κρείσεων
ἀπομνημονεύεται.
βαλανὸς ἐπὶ τῷ πολυπράγμονος.
οὗτος γὰρ ὁρᾷ ἀγνοῖτες, πολυπρά-
γμονες εἰσι.
βόλῃς μακχεῖαν· οἱ μὲν κατὰ δύφημι-
σμόν ἐδέξαντο λέγεσθαι. ἀπὸ τοῦ βόλ-
λεῖς διελαιύθηται· μακχεῖαν ἔστι δὲ
ὅπου χωρίον διατυπύσιν· οἱ δὲ πλὴν μα-
κχεῖαν θυγάτηρα φασὶν ἡρακλέους, καὶ
κατὰ χρῆσιν ἑκὺς οἶον θάνατον ἑαυ-
τῷ ἐπιδοῦναι κατὰ πλὴν δύσεως ἐπὶ
τὰς ἀθηνᾶς στρατεῖαν. μὲν θάνατον ἔ-
ηρακλέους δῶκεντος δύσεως τοῦ ἐκεί-
νου παύσεσθαι, καὶ πρὸς τὸν τοῦ ἐλίου ὥ-
μον ἔῃ ἡρακλεῶν πρὸς πελοπόννησον,
ἀθηνᾶς μὴ ἐκδιδοῦντες αὐτοὺς πρὸς
δύσεα, πόλεμον ὑπέστησαν. χρῆσιν
δὲ τὸν ἀπαλαγῆσθαι τῆς δύ-
σεως κατὰ βορρῆς, εἴ τις τῶν ἡρακλε-
ῶν πρὸς θάνατον ἐκλύσιν ἐκδιδοῦν-
τόν, ἡ μακχεῖα πρὸς θάνατον ἑαυτῷ
ὀξέειν, καὶ συμβαλόντες ἀθηνᾶς,
νικῶσιν δύσεα, καὶ πολλῶν πεσόντων,
δύσεα ὑλλῶς ἀπέκτενε παῖς ἡρακλέ-
ους, καὶ αὐτὸς πλὴν κεφαλὴν πρὸς ἄλ-
κμήνῃν ἐκόμισεν. ἡ δὲ κερκίσι τοῦς ὀ-
φθαλμοὺς ὀξέειν αὐτῷ. τὸν οὖν τὰ
φόν τῆς μακχεῖας ἀπὸ τῆς, καὶ σεφάνοις
πμῶντες οἱ ἀθηνᾶς ἐπέλεον, βόλῃ
εἰς μακχεῖαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῷ
κατὰ ἄρῃ πλὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θά-
νατον ἡ παροιμία ἐλέγετο, ἰσθρὸν δὲ
τῷ πάσης ἀφωσώπως καὶ ἄλλως.
βόλῃς μακχεῖαν, οἶον εἰς ἄδου. τῷ τῶν
ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατὰ ἄρῃ πλὴν διδόν-
των· μακχεῖα γὰρ ἡ ἡρακλέους· ὁ πηνί-
κα ἐπεστράτευσεν ὁ δύρεδὸς ταῖς ἀθηνᾶς.

ναῖς, ἑαυτῷ ἐπὶ δόκῃ σφάγιον ἑσθῆ-
της τῶν λοιπῶν σιωπῆρας, ἐπὶ αὐτῷ
ἑσθῆς καὶ οὐτὼ λέγουσιν εἰς μακχεῖαν,
καὶ εἰς μακχεῖαν.
βόλῃς ἐπὶ πλὴν ἐπιστήμην· ἐπὶ τῶν
λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.
βόλῃς ἡρακλεῶς, τουτέστιν, ἀπὸ τῆς ἀπώ-
λειαν, φθίρεν. ἀπὸ τῆς ἀπώλειαν· πο-
ροιμίαις κλέμενης, τῷ τῷ ὀλέθρου ἀξίαν.
βόλῃς ὕδωρ, ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίαν,
οἷον κατὰ πόντισιν.
βόλῃς μήλοις. ἐπὶ τῶν τυγχάνοντων,
ὢν ὁρᾷσι.
βόλῃς φθίρεσθαι οἷον. πρὸς τοὺς κακῶς
τὸ ὀφείσαντας, καὶ οἰομένους φυεῖν.
βόλῃς σαρδωνικῶν. ἀπὸ τοῦ μή σε ὁρᾷ-
θρὸν ποιῶσιν. οἶον μή σε φοινίξω. ἡ σαρ-
δωνικὸς μεγίστη ἡ σαρδωνικὸς τῇ ἰτα-
λίᾳ. ἐπὶ τῇ γίνονται σαρδωνικὸς διαφθο-
ρῆς καὶ ἐξύψωσι. βούλεται οὖν δηλονό-
τι, ἵνα μή σοι σαρδωνικὸς ἐπίσῃ.
βόλῃς κυζικηνῶν. τὸ κατὰ χιμῶν ἐπὶ
δύσε· εἰς διελίαν γὰρ καὶ κεναιδίαν, ἐκω-
μωδῶτο κυζικηνῶν.
βόλῃς κυζικηνῶν. πλὴν ἀκράθρον ἀχμ-
μοσύνην οἱ ἀθηνᾶς λέγουσι.
βόλῃς λίθος. ἐπὶ τῶν ἐξέταξόντων
ἐν λόγοις, ἡ ὁρᾷσι· παρὲς ἡ λυδία
λίθος, τὸν χρυσὸν διημέλει. ὅτι οἱ ἐξω-
φασὶν ἡ ἀμφισβήτησις κρείσει ἀναρτά-
σθαι, ἡ δὲ κρείσις τοὺς ἐλέγχους βασιαν-
ξέτω, ἡ δὲ βόλῃς τὸν ἐλεγχέτω. ὅς
ἄλλος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυ-
ρῶσθαι. τὰ δὲ κυρῶσθαι βασιανῶν
τοῖς ἐργοῖς. καὶ πᾶσι ἀφίμαχίαν οἰ-
χέτω, καὶ πᾶσιν φιλίαν παρὲς τῶν
καὶ οὐδὲ ἀπὸ τῆς πᾶσι ποιησθαι τὰς
κρείσεις.
βόλῃς βοῖδιον. ἐπὶ τῷ τολεμαίῳ τοῦ
νέου διονύσου βασιλῆος τοῦ ἀπὸ τῆς
κεν ἐξ βοῖδια πρὸς ἀγαθοῦ δὲ οἰωνοῦ τὸ
συμβεβηκὸς λαβῶν ὁ πτολεμαῖος, πρὸ
σέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις μετὰ πάσης
ἐπιμελείας πολυτελῶς αὐτὰ διαφασθαι.
βόλῃς ἡρακ. ἐπὶ τῷ περὶ τῶν, καὶ οὐκ-
τῶν.

βαΐαρχος ἐκ σείφου. ἐπὶ τῶν ἀφώνων
παρίσονται οἱ ἀντίφω βαΐαρχοι κομ-
δέντες· οἱ σκύρον οὐκ ἐφθεγόντο.

βαΐαρχω ὕδωρ. ὡς γαλῆ· σέαρ. ἐπὶ τῶν
ταῦτα διδόντων, οἱ χειροῦν οἱ λαμ-
βαίνοντες· εἴρηται δὲ καὶ βῆς εἰς ἀμ-
ρον. ὧν τῶν μέγα ὠφελισμῶν. καὶ ἄλλῃ.
βαΐαρχω ὕδωρ. ὡς γαλῆ· σέαρ. ὧν τῶν ταῦ-
τα διδόντων οἱ χειροῦν οἱ λαμβά-
νοντες. καὶ βαΐαρχος οἶνορχῆς. ὧν τῶν
ταῦτα παρέχοντων, ὧν ἔχουσιν οἱ
λαμβανόντες.

βαΐαρχίαν καὶ τὴν μέμνησιν τῆς φωνῆς
ὡς τὸ ποσὶν εἶναι. ἢ ἀπὸ βῆτος τοῦ ἰ-
χνυφώνου.

βαΐαρχος οἶνορχῆς πρὸς τοὺς ταῦτα πα-
ρέχοντας, ὧν οὐ χρῆζουσιν οἱ λαμβά-
νοντες.

βαΐαρχος σίλφιον. ὧν τῶν ἀποκρίνω ἱμάς
λαμβανόντων. οἱ γὰρ κυρηνῶν οἱ ἐπὶ τῇ
βαΐαρχῃ ὕδαρτον ἐδιδαν ἐπὶ σίλφιον, καὶ
τοῦ νομίσματος. ἐπὶ μὲν θατέρου, ἀμ-
μῶνα, ἐπὶ δὲ θατέρου, σίλφιον ἐτύπω-
σαν. οἱ δὲ ἐπὶ λιβύνης ἀμπλιώται. εἰς
δελοφύς ἀνέθεσαν καὶ λὸν σίλφιον.

βαλλεροφόντης τὰ γράμματα. βαλλε-
ροφόντης ἀνελών ἐξ ἐμερον, ἢ ὡς τινες
φασί, πείρη, εἰς τέρωθα φυλάς ὕδαρ-
τος παρὰ γινεται πρὸς τὴν προίον,
τοῦτον ὁρῶντα ἵχει ἀντίειν ἢ τὴν προίον
γυνή, τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς
ἐν προίον, ὅτι βαλλεροφόντης ἐρωτῇ
κὺς αὐτῇ προσεπέμψαν λόγους. προί-
τος ὃ πρὸς αὐτὴν ἐδιδαν αὐτῷ ἐπιστολὰς
πρὸς ἰοβάτην κομίσαι, ἐν αὐτῷ ἀνέ-
γγραφο βαλλεροφόντην ἀποκτείνει. ὃ ὃ
ἀγνοῶν τὰ γράμματα καὶ ἐξ αὐτοῦ κο-
μίσαι, ἰοβάτης ὃ ἀγνοῦς, ἐπέταξεν
αὐτῷ κτείνει τὴν πυρίπνου χίμαιραν,
νομίζων αὐτὸν ὕδαρτον τοῦ θεοῦ διαφθα-
ρῆσεσθαι. βίον ὃ ζῶν εἶχε φύσιν σὺν
θεῷ, προσημν μὲν λέειν, ἔραυ ὁρᾶ
κοντος. καὶ βίον κεφαλὴν μέσσην αἰ-
γός. δι' ἣν πῦρ αὐτῇ. ἀναβάς ὃν ὁ βε-
λεροφόντης ὧν ἐν πῆγαν, ἐν εἶχεν ἵ-
πον πῆγαν καὶ τὸ ξύλον τὴν χίμαιραν.

μετὰ δὲ ἐν ἀπὸν τοῦτον ἀμαξοσὶν ἐπέ- 120

ταξεν ἀπὸν ἰσχυρῶς, ὡς δὲ καὶ ταῦτα
ἀπέκτεινε, τοῦς γὰρ ὁρᾶν ἐνόητος δια-
φύροντας ἐπὶ λέξας ἐπέταξεν ἀπο-
κτείνει λοχίσαντας, ὡς δὲ καὶ ὁρᾶν ἐν
κῆσιν ἀπὸν, θαυμαστὰς τὴν δύναμιν
αὐτοῦ ὁ ἰοβάτης, τότε γράμματα ἔδιδε,
καὶ παρ' αὐτῷ μὲν ἡξίωσε, τοῦς δὲ
αὐτῷ τὴν θυγάτηρα, καὶ τὴν βασιλῆ-
αν τελευτῶν κατέλιπεν.

ἐξ ἐλκὸς ἀλλοῦς δύνου κύβω καὶ τέτταρα.
ἐκτὸν ὁρᾶν πῶν δὲ, καὶ ἀρῖστον ἐκ
φῆσιν, ἐπὶ δὲ ὁρᾶν διερῶν ἐν τῇ λε-
φον, ὕδαρτον τὴν πεττεῖαν.

ἐν εἰς τὴν πορῆν. ἐπὶ τῇ ἐν ἀπορία πρὸς
ποιον μὲν τὴν πρῶτην, παρίσονται οἱ πέρ-
δοντες λαμβάνειν πειρώμενοι πρὸς ποι-
οῦνται βήθειν. καὶ παρὸς μίαν νεία, ἀπο-
εἰς ἀλάτου βήθει.

εἰς ἀπὸν τῶν, πολυσίου παρὰ κλησιν. πα-
ρόσιν οἱ μὲν πένητες ἀναγκάζονται οἱ ὃ
πολύσοι θρῦπται.

βίον πρὸς πρὸν δὲ κη. οὗτος εἰς τῶν ἐ-
πὶ ἀποφῶν ἦν. λέγεται δὲ εἰς τὰς δι-
κας δεινὸς γερονέαι.

βίος ποτὲ μὲν ὁ οὐσία ἰων κτημάτων, πο-
τὲ δὲ αὐτὸς ὁ ζῶν. καὶ παρὸς μίαν βίον
μεμαγμένον. ἐπὶ τῶν διδομένων ἐν τῇ
ἐπὶ πολυτελεῖ, καὶ ἡ δὲ εἰς. καὶ πα-
ρομία εἰς ἀλλολεσμένον ἐπὶ τῇ ἐν ἀ-
φθονίᾳ τῶν ἐπὶ τῇ δεινῶν ὄντων.

εἰς ὃν ἡνυλημῶς. ἐπὶ τῶν ἀχρήστων ἐκ
μεταφράσεως τῶν ἀχρήστων αὐλῶν.

βίον μεμαγμένον. ἐπὶ τῇ διδομένων ἐν τῇ
ἐπὶ πολυτελεῖ, καὶ ἡ δὲ εἰς.

βίον ἀνθρώπων καὶ φυτῶν ἀπὸ ῥεμαται.
σωεφομοιοῦνται ταῖς χώραις.

εἰς ἀνθρώπων. τὴν ἰσχυρὴν καὶ σκληρὴν.

εἰς ἀνθρώπων ἀχρηστότητας εἴρη. ἀπὸ ἰσχυρῶς πρὸς
ὁμοῖς σιλήρω. ἀχρηστός ὃ οὐτως, ὡς
μὴ δὲ κῆρ αὐτῷ χρῆσθαι. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς
πρὸς τῇ κῆρ χρεῖου τῆς εἰς ἀνθρώπων,
οὐ μὲν γινεται καὶ ἀρῖστο τέλει, καὶ ἐν εἰς
εἰς ἀνθρώπων δὲ τέλει πῶς εἰς ἀνθρώπων, ὃ
οἱ ἀχρηστοὶ τελοῦσι, ὅτι τὸ τὸν μὲν
εἰς ἀνθρώπων πρὸς αὐτοῖς.

βοιάπος νόμος· ἐπὶ τῶν τοῖς μὲν ἀρχαῖς
ἡρεμοῦ πῶν, ὕδρον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπι-
τεινόντων, ὡς φησι σοφοκλῆς· ὅταν τις
ἄλῃ ἐν βοιάποι νόμον· εἴρηται δὲ ἡ πα-
ροιμία παρόσον βοιάτοι πρότερον εἶον
ἄλυνον, καὶ ἡρεμον ἔχοντες, μετὰ τε-
λευτῶν λαίον· πολλοῖς κακοῖς πᾶν ἰε-
πσον.

βοιάτια ἀνίγμια· ἥ τῶν ἀσιμῶν
ἐκ μεταφορᾶς τῆς σπινθῆος παρόσον θη-
βαίοις ἢ σπινθῆ ἀνίγμια· παρὸν θη-
κεν τετάρτος, δύπος καὶ πόλιν ἱί-
πος, ὅτι πᾶν ἐφθάρων· οἱ δὲ πόλιν πᾶν
παρὸς βασιλείαν· εἴληφε· καὶ πᾶν ἰδί-
αν μητέρα ἔχοντες ἀγνοῶν· λαίον γὰρ τῶ
θηβῶν βασιλεῖ χρησθεὶς ἀλόμενῳ πᾶν
ἐκείνῳ ἀρρέων πᾶν δὲ ἀνέλεον ὁ θεός,
λαίον λαβὸν κείνῳ μὴ πᾶν· τέκνων ἄ-
λοιον δὲ μόνων εἶναι· κτενεὶ γὰρ ὁ φύς.
ἐπιλαθόμενος δὲ τοῦ χρησμοῦ λαίον συ-
νήλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· ὡς δὲ
ἡδυνάτο παλιν ἀρρεῶν ὅτι αὐτῆς γυναι-
κὴν ἔχοντες ἀνέλεον, τὰ τούτου σφου-
ρὰ διέβησε, καὶ εἰς ἕρος ἐξέβητο· βου-
κόλος δὲ τις παριών, καὶ ἐβρέφον ἀ-
νελεμῶν, τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἀπεκόμι-
σεν· ἡ δὲ τὰ σφουρὰ τοῦ πατρὸς θεραπεί-
σαι, οἱ δὲ πόλιν αὐτῇ καλεῖ, ὅτι θε-
νή τὸ ὄνομα ὅτι τὸν πόλιν αὐτῆς ἀνέ-
σαι, τελευθῆς δὲ οἱ δὲ πόλιν, καὶ τῶν ἡλί-
κων ἐπὶ ῥώμῃ διαφέρων κατὰ φθόρον
ὡν δὲ ζεῖν ὁ πόλιν ἡγεῖται· ἀφελόμε-
νος οὗν εἰς δελφούς πᾶν τῶν ἰδίων ἐ-
πυθῆναι το γένειον, καὶ χρῆσαντες τοῦ
θεοῦ πρὸς πᾶν παρὶς μὴ πορνεύειν·
τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύειν, τῇ ὅτι μὴ
ἵδοντες αὐτῶν, νομίσαντες ὅτι ὡν ἔλεγε γε-
γνησθαι πρὸς θύβας ἡπείγειν, καὶ συν-
τηλὸν λαίον ἐφ' ἀρμάτος ὁρῶν μένῳ κε-
λεύοντες τοῦ κέρους κοίρας ἐκπο-
δῶν μεθίσταται· μὴ πειθόμενος παρὰ
τοῦ ἡνιοχῶντος τῶ πατρὶ ἐτύφθη, ὁρ-
πισθεὶς δὲ καὶ ἐν ἡνίοχον, καὶ τὸν λαί-
ον ὅτι πᾶν μαρτυρεῖται τοῦ ἡνιοχῶν ἀπέκτει-
ναι· ἐλθὼν ὅτι εἰς θύβας, καὶ πᾶν βησίλει-
αν ἐφθάρων λαίου γένος πρὸς κείνῳ

ἐν τῇ γυναικὶ· ἰοιῶν τῇ λύσῃ τῇ
ἀνίγμια τῆς σπινθῆος ὅτι λύσας πᾶν
τοῦ παρὸς βασιλείαν παρὰ λαμβάνει,
καὶ τῇ μὴ ἵδοντες ἀγνοῶν, ὅτι ἡ
ἐπεικλῆα, καὶ πολλοὺς ἐχλύνῃσιν·
ὕδρον ὅτι παρὰ τῇ μὴ ἵδοντες ἀγνοῶν
ἐκείνῳ ἐτύφλωσεν· ἰοιῶν δὲ τῶν τει-
λῶν τῆς πόλεως ἐκείνῳ ἀνέστησεν.

βοιάτοις μαντάνομα· αὐτῇ κατὰ τῆς
κῆδον· ἡρακλῆδης γὰρ φησι μαντάνο-
μένοις τοῖς θηβαίοις πᾶν· τοῦ πολέμου
ἀπεκρίνατο ἡ προφητὴς ἡ ἐν σφιδῶν ἡ
κην αὐτοῖς ἀσεβήσαντες ἐσθλα· εἰς δὲ
τῶν θεῶν ἀρπάσας μυρτίαν πᾶν
προφητὴν ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ παρὰ-
κείμενον λέβητα· ἀλλοι δὲ φασιν, ὅτι θη-
βαίοις ἐρλεμονοῖς ἐμῶς μάντις πᾶν
εἰς ἐφ' ἐνικήσειν· ἐπὶ προθύσσειν τῶν ἡγε-
μόνων ἐκείνῳ· οἱ δὲ ἀποκτείναντες ἐν βόμ-
βον ἐνίκησαν.

βοιάτιος νοῦς· ἐπὶ τῶν ἀπομεινόντων, εἰς
ὅτι γὰρ ἐσκόπτοντο οἱ βοιάτοι.

βομβύλιος ἀνθρώπος· ἐπὶ τῇ ἀνέλεον·
παρόσον ὁ βομβύλιος κατὰ τὸν οὐρανόν·
εἰς δὲ μελίτης εἶδος ἐκ πολλῶν τῶν ἀν-
εία πᾶν τῶν.

βορβορῶν ὕδωρ· λαμπρὸν μαιάνων οὐρανόν
ἀνέλεον πορὶν· ἡ τῶν τῶν καλῶν μι-
γνῶντων τοῖς αἰσίοις.

βόρξος πρὸς βόρξω πεποιμένηται· ἡ τῶν
ὅτι σπινθῆος φιλονικούντων.

βουδύρων νόμος· ἡ τῶν ἀνέλεον οὐ πᾶν ἀνέ-
σαι ὡς οἱ βόρξος.

βουθος πᾶν φοιτᾷ· τῶν τῶν μέμνηται
κατὰ τῆς οὐ καίροισι· τέτακται δὲ ἐπὶ
τῶν δυνάτων, καὶ παχυφρόνων ἀνέ-
νος πυθιονίκου βούθου μετενεχθεῖσαι·
καὶ ἄλλως.

βουθος πᾶν φοιτᾷ· ἡ τῶν ἀσιμῶν καὶ
παχυφρόνων εἴρηται καὶ καθύλας ὁ ἡ-
ρακλῆς· ὅτι πολλοὺς τοῦ ἡνιοχῶν ἀνέ-
σαντος, εἰς τῶν ἀνέλεον βούθου θεοδῶ
μαντοσ θοιήσας ἐφάσιν.

βύνος διηγεῖται· αὐτῇ λέγεται· ἡ τῶν
τῶν κείσας ἀναβαλλομένων ἀνέ, καὶ
ὅτι πᾶν πᾶν μένων· βύνος γὰρ ἀθηνάος

ἡ γλῶσσα, ὡς φησι μυασάας· τοῦτο δὲ ἡ-
 λαοὶ πρὸς ἡγαλῶνιους διαφερόμενοι·
 ἐπέβησαν πλὴν δίκην νομίσαντες ἀνα-
 μέλειν, ὥς αὐτὸ ποφύνηται· γνοὺς δὲ βῆ-
 νας ἴδω, ἡκούσε μὲν ἀφοπτερόν, ἀνέβη αὐ-
 λετο ὃ μέλει τελευτῆς πλὴν ἀπόφασιν·
 βουλεύσας διηγεῖται· ἐνδὶ τῶν τοῖς κρείσσει
 ὑπὸρπιθεμένων διηγεσῶν, ἀπὸ βουλεύει τι
 νόος ἀθηναίης, ὅς ἐνδὶ τοσούτον ἀνέβαλ-
 λετο πλὴν δίκην, ὡς τε φθάσαι τελευτῆ
 σαι πρὸτερον, ἢ πλὴν δίκην ἀποφύνασθαι
 βούν· ἐν γὰρ τοῖς φέρεται· ὅτι τὸ πολυφάτων·
 βούς ἐνδὶ γλῶττις· παρρημία ἐνδὶ τῶν
 μὴ δυναμένων παρρησιαζέσθαι, ἢ τοιού-
 τῳ ἴδω, ὅς ἐνδὶ τῶν ἀθην-
 ναίων νόμισμα ἔχειν βῶν ἐκτελεσθαι μέ-
 νον, ὃ πρὸ ἐκτελεῖν ἔδει τοὺς πρὸς τῷ
 δόντος παρρησιαζομένους·
 βούς ὁ μολοσίων· αὐτὴ λέγεται ἐνδὶ τῷ
 εἰς πολλὰ διαρρομένων πρᾶγματι, καὶ
 ἡγετακιστομένων· οἱ γὰρ μολοσίοι οὐ
 τοῖς ὀρκωμοσίαις ἡγετακιστοῦντες εἰς μι-
 κρὰ τοὺς βούς, τὰς σιωθῆναις ἐπιδίω-
 βούσιν ἐν ἀυλὶ ἡγετῆ· παρρημία ἐνδὶ τῷ
 ἀχρήστων·
 βούς ἐν πόλει· ἐνδὶ τῶν θαυμαζομένων·
 λυσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βούν ἐθηκε·
 βούς ἐβδμο· πέμματτα κέραια ἔχοντα,
 ἡγετῆ μίμησιν τῷ πρῶτοφάτους σελήνης·
 ἡγλῶν δὲ αὐτὸ βούν πρὸςτιθέντες καὶ
 τὸ ἐβδμον, ὅτι ὅτι τὰς σελήνας ἐ-
 πεθύετο οὐ τοὺς ἐβδμοσ, ὡς ἀθηναίης ἐν
 ἀταλάντῃ· τὰ τῆται ὅ, ἐνδὶ τῶν ἀγαν
 ἀμαοδήτων· οἱ δὲ, φασὶν ἐβδμον βούν,
 ὅτι οἱ πένητες ἐθγον ἐμφύχαι· πρὸ-
 βάρη· ὅν· ἀλγᾶ· ἔρην· πετεινόν· χήνα· καὶ
 ἐβδμον βούν· καὶ ἄλλως·
 βούς ἐβδμος· ἐνδὶ τῶν ἀμαοδήτων· οἱ ἂν
 πένητες ἐμφύχον μὴ ἔχοντες θύσαι,
 ἐπὶ λατῆν ἐξ ἀλδύρου· θυομένων ὃ τῶν
 σ· ἐμφύχων· πρὸβάτου· ὅς· αἰγός· πε-
 τεινός· ὅρνιθος· χηνός, ἐθύετο ἐβδμος ὃ
 ἐξ ἀλδύρου· καὶ ὅτι τὸ εἶναι αὐτὸ ἀ-
 λγῶν, ἐξ ἐθύθη εἰς παρρημίαν·
 βούς ἐφ' ἐαυτῷ κοινεῖται· ἐνδὶ τῶν διχ-
 ρῶς ἐπὶ ἡγετῶν σπῶν ἐπιδίωμένων· οἱ γὰρ βῶ

βούς πρὸς οὐκ ὄντες ἐξ ἀλδύρας τοῖς διηγεσίαις ὅ-
 πακύνουσι· τινὲς δὲ ἐνδὶ τῶν εἰς πρῶ-
 πτον κίνδυνον ἑαυτοὺς ἐμβαλόντων·
 βούς ἀλλόβριος τὰ πολλὰ ἐξωβλέπει· ὅ-
 τῶν ἀμελουμένων παρ' ἀλλοβρίων· καὶ
 ὅτι ὅτι, πρὸς τοὺς ἰδίους δεσπότης,
 ὡς ἐπιμελουμένους ἀφορώτων·
 βούς ἐνδὶ σωφ· ἐπὶ τῷ ἡδὺ παθούντων,
 ἢ ἀλκούωντων, καὶ ὅτι ὅτι μὲν ἐπιδίω-
 λυομένων·
 βούς εἰς ἀμνητον· ἐπὶ τῶν μεταξὺ φελέας
 ἡγεμνόντων·
 βούς κύπριος· ἐπὶ τοῦ χυδαίης, καὶ ἀναι-
 οδήτου· φασι γὰρ τοὺς κύπριους βῶας
 καὶ πρὸς φαίαν·
 βούς ἐπὶ ζῆλον, ἐπὶ τῶν ἀεὶ μοχλόντων·
 βούς ἐπέε· ἐπὶ τῶν ἐξ ἀφηνῶν γινόμενων
 ἀφώνων, καὶ σιωπῶντων εἴρηται· καὶ οἱ
 μέν φασι, ὅτι τὸ ἀργύριον παρ' ἀθηναι-
 οῖς ἐπίσημον εἶχε βούν· οἱ γὰρ ἀργύριον
 ξημισμύνοι ἡγετῆζοντο σιωπῶν· οἱ ὅτι λέ-
 γουσιν, ὅτι βούς ἐν τῇ παρρημίᾳ τὸ ζῶον
 εἴρηται· ἐπειδὴ μέγιστον ὅτι τῶν βουκ-
 μάτων ὁ βούς·
 βούλον δὲ ἡγετῆς ἐκ αἰτεῖσάχυν μέγαν
 ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆ-
 σθαι ἡγετῆς· παρὸς οὐκ ἀδελφῶν βούς ἢ βῶ
 βῶας, ἐξ ὧν αὐτὸν μέγαν φέρειν ἡγετῆ·
 βουζίνη παρρησια· ὅτι τῶν σπῶσθα πετῆ
 ρησιασμένων, ἀπὸ βουζίνου τοῦ θροισῶ-
 νος μὲν παρρησιασ· ἀεὶ διαλεγόμενος· ἢ
 βούλον δὲ ἡγετῆ οὐ κρατεῖσάχυν· ἐπὶ
 τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι
 ἡγετῆς· παρὸς οὐκ ἀδελφῶν ἢ πρὸς οὐκ
 φέρειν οἷτον· σάχυν· γὰρ ἀνὰ τέλλου-
 σα ἐκ ἐνδὲ φει·
 βῶλος ἄρουρα· ἐπὶ τῶν μεγάλαις τὰ μι-
 κρὰ ἡγετῆ μολομένων· ὁμοίον ὅτιν, εἴ τις
 θαλάττῃ ἐκ χειρὸς βῶας ὅτιν ἐπεισά-
 γει, καὶ χερσὶ ζεῖται δοκῆ·

ἀργὴ τῷ· γ·

γ· ἀλγῶν· ὅτι τῷ ἀλγῶν, καὶ μὴ
 δὲν ἀλγῶν ὁμοίον ὅτιν, οὐ πρὸς
 πειγαλῆ κροκῶτος· ἐπειδὴ γὰρ ἡγετῆ

πρὸς ἀγόντων. ἐπειδὴ τὸ ζῶν πάντῃ
ἐπιχωρεῖται τοῖς ἀθηναίοις.

Ζαυκὸς λαυρωπικαί. ἐν δὲ τῶν πολλὰ
χρήματα ἐχόντων. παρόσον ἐν λαυρίῳ
τῆς ἀπικῆς γίνοντο χρύσεια μέταλλα.
ἐνεχέρεσθον δὲ ζαυκὸς ἐν τοῖς χρυσοῖς
νομίμασι. καὶ ἐτέρᾳ παροιμίᾳ.

Ζαυκὸς πῶν μέλι, αἰεὶς. ἐν δὲ τῷ κηρυ-
χθέντι ὅτι ἀπέθανον, εἴτα φανερωμένων.

Ζαυκὸς φατῶν πῶν, οἰκῆ ἐν θαλάττῃ.

ὁμοίᾳ τῇ προτέρᾳ εἰρη, ὅτι ζαυκὸς
ὁ θαλάττης φατῶν πῶν, ἀθάνατος ἐγέ-
νετο, καὶ ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ. καὶ τῇ ἑτέρᾳ

ταύτῃ μόνον ζαυκὸν ἐντυχεῖν, καὶ λί-
αν εἰγε διηδης τόν τε ἀνθρώπον ἐν θα-
λάττῃ, καὶ ἀλλότῃ τῷ χερσίνων ζῶν. ἐχέει δὲ

ἐν ἀλλοθίς ὄρω. ζαυκὸς δὲ ἀνθρώπου ἀλιδὸς
ἀνθρώπου. καὶ δὲ κελυμβήτης. ἐν τού-
τῳ ὑπὸ φέρον πάντων κελυμβήτων.

κελυμβήτων δὲ ἐν τῷ λιμνί ὁρώντων
αὐτῶν τῷ πολίτῳ, αὐτὸς διακελυμβή-
σας εἰς τινὰ τόπον, καὶ μὴ ὁφθεῖς τοῖς

οἰκείοις ἢ μέρας ἡμερᾶς, διακελυμβήσας,
πάλιν ὡφθῇ αὐτοῖς. πυθανομένων δὲ

τῶν οἰκείων πῶν διέξιβον, αὐτὸς ἴδω
ἐν μύθῳ ἐφῇ, ἐν τῇ θαλάττῃ, καὶ συκλή-
ων εἰς αὐτὸ ἰχθύας, ὅσπερ χειμῶν χύοι

το. καὶ μηδαίς τῶν ἄλλων ἀλιδῶν ἰχθύς
διώκει λαμβάνειν, ἔλεγε τοῖς πολί-
ταις, πῖναι οὐλοῖν τοῦ τῶν ἰχθύων ἄρ

κοινοῦναι αὐτοῖς. καὶ κομίζων εἰς αὐτὸν
φελον, ζαυκὸς θαλάττης ἐκλήθη. καὶ

πῶν τυγῶν θεωρεῖ θαλάττῃ, ἀπώλε-
το. καὶ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάτ-
της, ἐμύθουσαν οἱ ἀνθρώποι, ὡς ἐν θα-
λάττῃ οἰκεῖ, καὶ οἰκῆ μύθει.

Ζαυκὸς τέχνη. καὶ ἐν δὲ τῶν ἐξ ἀλιδῶς κα-
τεργαζομένων, καὶ ἐπὶ τῶν πάντῃ ἐπιμε-
λῶς, καὶ ἐν τέχνῳ εἰργασμένων. ἵπποι

σιν γὰρ τις κατεσκεύασε χαλκὸς τέττα
εἰς ἀίσκους, οὐ τῷ τὰς μὲν διαμέτρους

αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, εἰ δὲ τῷ πρώτῳ
ἀίσκου πᾶν ἐπὶ τῶν μὲν τῷ ἀδυνά-
του, καὶ μὲν ἴσον δὲ τῷ βίτῳ, διπλάσιον δὲ

τοῦ τετάρτου. καὶ κεραιμένους. ἐπιτε-
λεῖν συμφωνίαν πᾶν. καὶ λέγει ζαυκὸς

κόν ἰδὲν τοῦ ἐπὶ τῶν ἀίσκων φερόμενος. / 24
πρώτον. καὶ ἄλλως,

Ζαυκὸς τέχνη. ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλιδῶς κατε-
ργαζομένων. καὶ ζαυκὸς τινὸς σαρμῆς,

ὡς πρῶτον σαρμῆς καὶ λησιν ἐξέδρε.
Ζαυκὸς ἵπταται. καὶ πῆσος τῷ ζαυκὸς, νί-
κης σύμβολοι τοῖς ἀθηναίοις ἐνομίζετο.

Ζαυκὸς ὁ πῶρ, φύλακος ἐκλελοιπό-
τος. ἐπὶ τῶν αὐτῶν μόχθῳ ἀλλότῃ κα-
πουμένων.

Ζαυκὸς ἀπὸν, οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἢ πα-
ροιμία, ἀλλὰ βεβλόμενος εἰπεῖν, ὅτι ζαυ-
κὸς ἴδω. ἐστὶ δὲ παροιμία ὡς ἐπιφωνού-
μενοι, οὐ τῷ ἐκ τῶν πάλαι ὡς κα-

μικρὸς ἐν τῷ φάσιν, γέρον δὲ αὐτῷ ὑπὸ
καταίει ἐρῶν αὐτῷ ἴδω. καὶ χρυσῶν αὐτῶν
σημα. καὶ τοῖσιν ἐμοῖς συνφεροῖσι ὁποιοῖς.

καὶ ζαυκὸς ἐκείνῳ, ὡς εἴ τις εἴποι, καὶ ζαυ-
κὸς πῆχυν. καὶ ἄλλως.

Ζαυκὸς ἀπὸν. κατ' ἐν φημισμένον εἴρη. καὶ
κὼν ἢ μέρος ἐστὶ τοῦ νεῖλῳ δὲ πάλαι πα-
νυ. καὶ κατὰ τοῦ παρῆχει τοῖς πάλαισι.

Ζαυκὸς ἀπὸν πόλεμος. ἐν δὲ τῶν ὑπὸ
ἀπειρῶς πρὸς τὰ ἐπικίνδυνον προ-
θυμουμένων.

Ζαυκὸς πᾶν ὁρῶν. πόλιν ὁρῶσυσσα, καὶ
πάλιν κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

κόν ἰδὲν τοῦ ἐπὶ τῶν ἀίσκων φερόμενος. / 24
πρώτον. καὶ ἄλλως,

Ζαυκὸς τέχνη. ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλιδῶς κατε-
ργαζομένων. καὶ ζαυκὸς τινὸς σαρμῆς,

ὡς πρῶτον σαρμῆς καὶ λησιν ἐξέδρε.
Ζαυκὸς ἵπταται. καὶ πῆσος τῷ ζαυκὸς, νί-
κης σύμβολοι τοῖς ἀθηναίοις ἐνομίζετο.

Ζαυκὸς ὁ πῶρ, φύλακος ἐκλελοιπό-
τος. ἐπὶ τῶν αὐτῶν μόχθῳ ἀλλότῃ κα-
πουμένων.

Ζαυκὸς ἀπὸν, οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἢ πα-
ροιμία, ἀλλὰ βεβλόμενος εἰπεῖν, ὅτι ζαυ-
κὸς ἴδω. ἐστὶ δὲ παροιμία ὡς ἐπιφωνού-
μενοι, οὐ τῷ ἐκ τῶν πάλαι ὡς κα-

μικρὸς ἐν τῷ φάσιν, γέρον δὲ αὐτῷ ὑπὸ
καταίει ἐρῶν αὐτῷ ἴδω. καὶ χρυσῶν αὐτῶν
σημα. καὶ τοῖσιν ἐμοῖς συνφεροῖσι ὁποιοῖς.

καὶ ζαυκὸς ἐκείνῳ, ὡς εἴ τις εἴποι, καὶ ζαυ-
κὸς πῆχυν. καὶ ἄλλως.

Ζαυκὸς ἀπὸν. κατ' ἐν φημισμένον εἴρη. καὶ
κὼν ἢ μέρος ἐστὶ τοῦ νεῖλῳ δὲ πάλαι πα-
νυ. καὶ κατὰ τοῦ παρῆχει τοῖς πάλαισι.

Ζαυκὸς ἀπὸν πόλεμος. ἐν δὲ τῶν ὑπὸ
ἀπειρῶς πρὸς τὰ ἐπικίνδυνον προ-
θυμουμένων.

Ζαυκὸς πᾶν ὁρῶν. πόλιν ὁρῶσυσσα, καὶ
πάλιν κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

Ζαυκὸς πᾶν, ἐπὶ τῶν ὡφελούντων. καὶ
κατὰ τῶν ἐφῶντα. καὶ ἐν τῷ ὄλῳ
τον, καὶ ὡφελούντων, καὶ βλαπτόντων.

ἐν ἐπίθῃ αὐτῆς εἰς πλὴν κεφαλὴν. καὶ ὅ-
πως ἐβλεπε, καὶ μῖα αὐτὴν τῇ ἐτέρῃ
ἀποδιδοῦσης ἢν ὀφθαλμόν, ἐβλεπον
παῖσαι. ἐλθὼν δ' ὁ πῶρος οὐκ ὀπίσω αὐ-
τῶν οὐκ ἔρεμαίω βαδίσματα, κερτήσας
ἐν ὀφθαλμῶν κατέχων καὶ ξίφος γεγυ-
μνωμένον, φησὶ διέξαι αὐτῶν πλὴν γοργό-
να. ἐὰν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀποκτείναι αὐ-
ταῖς, αἱ φοβούμεναι, φράζουσιν, ὅτι, ἀπο-
τεμὼν πλὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνας, εἰς ἀέ-
ρα ἤλθε, καὶ διέξας ταύτην τῶ πολυ-
δέκτῃ, λίθον ἔειπεν ἐποίησεν. ἔειπε δὲ
γελῶν, ὅτι, ἀφ' ὧν ζῶντα, νεκροῦ κεφα-
λὴν ἰδόντα, ἀπολιθώσῃται. τίς γὰρ δύ-
ναμις ἢ νεκροῦ; ἐγὼ δὲ τοῖς τὸν τι-
φέρνην ἢν ἀνὴρ κυρηνάιος, οἱ δὲ κυρηνά-
ιοι, καὶ τὰ γένος μέν ἐστιν αἰθίοπες, οἰκοῦ-
σι δὲ νῆσον πλὴν κυρήνην, ἔξω οὐσιν τῶν
ἡρακλείων σπηλῶν. ἀρῶσι δὲ λιβύην πε-
ρὶ ἢν αὐτὸν ποταμὸν καὶ τὰ κερχί-
δονα. εἰσὶ δὲ σπέρσας χρυσοῖ, ὅς φέρ-
ουσιν ἐβασίλευσε τῶν ἡρακλείων σπηλῶν.
εἰσὶ δὲ ἴεις, καὶ περὶ ἦκε τὰ πύχνα ἀγα-
μα ἄθηναν χρυσοῦ καὶ λουσί δὲ πλὴν ἀθι-
ναν κυρηνάιοι γοργόνην, ὡς πῶρ πλὴν ἀρ-
τιμὴν θρᾶκτορ ἐν αἰσάν, κρήτες δὲ δικτύ-
ναν, λακκοῦσιν οἱ δὲ, οὐ πιν. ὁ μὲν οὖν
φόρμω ἀποθήσκει, πρὶν εἰς τὸ ἰδρὸν
ἀναθεῖναι τὰ ἀγαλαμα. κατέλιπε δὲ κό-
ρασ ἴεις. ἀνὴρ δὲ ὑρῶλιν καὶ μέδου-
σαν. αὐτὸς μὲν γήμασται οὐδὲν ἢ βου-
λήσῃται. διελόμενοι δὲ πλὴν οὐσίαν, ἐ-
κρήτη μῖα ἢ ἔρχετο νῆσον, πλὴν δὲ γοργόνην,
οὐτε ἀναθεῖναι τὸ ἰδρὸν αὐταῖς ἰδούκει,
οὐτε διελθῆναι, ἀλλ' ἐν μέρει κατέτιθεντο
ἐναλλάξ θησαυρὸν ἐαυτοῖς. ἦν δὲ τῶ
φόρμῳ ἐταῖρος καλὸς, καὶ ἀγαθὸς ἀ-
νὴρ, καὶ αὐτῶν οὐ πᾶν τι πρᾶγματι ἐ-
χρῶντο, ὡς πῶρ ὀφθαλμῶ. πῶρος δὲ
αὐτὸς φησὶ ὅτι ἀρ-τιμὴν, ἐλὼν ζετοῦσιν καὶ
τὰ θάλατταν, ἔχων πλοῖα, καὶ ἰσχύ-
να πλοῖα αὐτῶν, πηδόμενος δὲ ταύτην
πλὴν γοργόνα βασιλίσταν ἐν γυναικῶν,
καὶ πολὺ χρυσὸν μὲν, ὁλίγον οὖρον δὲ,
πρῶτα μὲν ναυλοχεῖ ἐν τῶ πορθμῶ, καὶ
μετὰ ξὺν τῆς κυρήνης, καὶ τῆς σάρεως

διαπλέων, τὸ παρὰ τῆς ἐτέρᾳ εἰς
πλὴν ἐτέρᾳ ἐν ὀφθαλμῶν λαμβανόμε-
ναι φράζει αὐτῶν, ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν
ἔχει λαθεῖν παρὰ αὐτῶν, εἰ μὴ πλὴν γοργό-
να, μὴν δὲ τε αὐτῶν τὸ πλοῖον τὸ χρυ-
σῶ. αὐτὸς οὖν αἱ κήραι, περὶ οὐκ ἐχρῶν
ἢν ὀφθαλμῶν ἐν τῶ μίρει κατὰ ἐν εἰρη-
μῆνον λόγον, σιωπῆσαι ὁμῶς, καὶ ἡ ἱε-
ρα ἐτέρᾳ πλὴν ἐτέρᾳ ὁπότε δὲ ἔπει-
σεντο μὴ ἔχειν, ἐθαύμαζον τί αὐτῶν ἦν ἢ
γοργόνα. ἐν τῷ τῷ πρῶτῳ αὐτῶν ὁ-
πῶρος δὲ, καὶ φράζει ὡς αὐτῶν ἔχει ἢ
ὀφθαλμῶν, καὶ φησὶ μὴ ἀποδοῦναι αὐ-
ταῖς, ἐὰν μὴ φράσωσιν ὅποιον ἔστιν ἢ
γοργόνα. ἐπὶ πλείω δὲ καὶ πρὸς καὶ ταῖς
μὴ εἰπύσας. ἢ μὲν δὲ μέδουσαι, οὐ φρά-
ζει διέξαι. ἢ δὲ ἀνὴρ, καὶ διρυάλην, ἐδί-
ξαν. πλὴν μὲν οὖν μέδουσαν ἀποκτείνει,
ταῖς δὲ ἄλλαις ἢν ὀφθαλμῶν ἀποδί-
δωσι. λαβὼν ὃ πλὴν γοργόνα κατέκοψεν.
ἀποκτείνας δὲ τὴν ἡρῆν, ἀπέθηκε τῆς γο-
ργόνας πλὴν κεφαλὴν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τῇ νῆ-
ϊ νομῶν ἐπετο γοργῶν. ἐν ταύτῃ δὲ πῶρ
πλοῖον, χρῆματὰ παρὰ τῶν νησιωτῶν
εἰσεπράττει, καὶ τοὺς μὴ διδόντας,
αὐτῶν, οὐ πῶρ καὶ τοὺς σερίφοις ἢ
πρὸς πλοῦσας ἐκείνους χρῆματὰ. καὶ συ-
ναγαγόντων αὐτῶν, ὁ πῶρος δὲ πρᾶ-
λιν εἰς πλὴν ἀγορᾶν, οἱ καὶ ἐκλιπόντες πλὴν
σερίφοι, ὡρῶντο. πρὸς πλοῦσας ὅν πο-
λιν ὁ πῶρος ὅτι πλὴν ἀπαίτησιν τῶ
ματῶν, καὶ ἐλθὼν εἰς πλὴν ἀγορᾶν, αὐτῶν μὲν
ἐδέναν ὄρε, λιθὸς ὃ ἀνὸς οἰκίαις, τοῖς δὲ
λοιποῖς τῶ νησιωτῶν ἐλεῖν ἐπὶ πῶρος, ἐ-
πειδὴ μὴ πῶρος τὰ χρῆματὰ, ἔρατε
μὴ ὡς σερίφοι τῆς γοργόνας. θεασάμε-
νοι πλὴν κεφαλὴν ἀπελιθώθησαν, ἔει-
πατο καὶ ἐμῆς.

ἡρατὸς εἰφός. ἀπὸ μλόδωρ φησὶ, ὅτι ἐ-
στὶ τίς παροιμιώδης λεγόμενη εἰφία
ἡρατὸς, ἢ ἐν παρθενίᾳ γεγραμμένη. οἱ δὲ
ἀπὸ τῆς ἀκρίθου. πλὴν γὰρ ἀρouraίαν ἀ-
κρίθου ἐπὶ τιναν μάστιγιν λεγόμενιν κα-
τέσκειλιν ἡρατὸν εἰφόν καλεῖσθαι.
ἢ ἡρατὸν εἰφόν. λέγουσι δὲ ὅτι ἐπὶ τινὶ ἐμ-
βλέπει ζῶν κακὸν τι ἐκείνῳ ἵπνεται.
ἡρατὸς.

γραιὺς ἀνακροτήσασαι, πολὺν κενιορὺν
ἐξέρχεται τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πρὸς
γμᾶτα κινούντων.

γραιὺς, ὡς ποῖ' ὡς ποῖ' χαρὰς ἀναισθη-
τον ἐξείσθαι. ὅς τ' ἀξί' τὰ ἐξάσσει παρὰ
των· παρὸς οἱ γεγραμμένους ἰσχυροί,
ταῖς χαρὰς ἀναισθητοῦ κενιορὺν γαίᾳ,
καὶ ἐμ-
βάλλονται.

γραιὺς ἡρεσθε. ἐπὶ τ' ἡρεσθε πᾶσι διαπρα-
τομένων. ταῖς ἰσχυροῖς πρὸς τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

γραιὺς, καὶ ληροῦς οὐ ταυτόν. ἐπὶ τ'
ἀνόμοια γραιόντων.

γραιὺς, ἐραχὺ· καὶ παρὰ τὴν ἀλῆ-
αν· ἐπὶ τῷ μικροῦ, καὶ τῷ μεγάλῳ.

γραιὺς, ἐραχὺ· καὶ παρὰ τὴν ἀλῆ-
αν· ἐπὶ τῷ μικροῦ, καὶ τῷ μεγάλῳ.
ὅς τ' ἀξί' τὰ ἐξάσσει παρὰ
των· παρὸς οἱ γεγραμμένους ἰσχυροί,
ταῖς χαρὰς ἀναισθητοῦ κενιορὺν γαίᾳ,
καὶ ἐμ-
βάλλονται.

γραιὺς, ἐραχὺ· καὶ παρὰ τὴν ἀλῆ-
αν· ἐπὶ τῷ μικροῦ, καὶ τῷ μεγάλῳ.

γραιὺς, ἐραχὺ· καὶ παρὰ τὴν ἀλῆ-
αν· ἐπὶ τῷ μικροῦ, καὶ τῷ μεγάλῳ.
ὅς τ' ἀξί' τὰ ἐξάσσει παρὰ
των· παρὸς οἱ γεγραμμένους ἰσχυροί,
ταῖς χαρὰς ἀναισθητοῦ κενιορὺν γαίᾳ,
καὶ ἐμ-
βάλλονται.

γραιὺς, ἐραχὺ· καὶ παρὰ τὴν ἀλῆ-
αν· ἐπὶ τῷ μικροῦ, καὶ τῷ μεγάλῳ.

γραιὺς, ἐραχὺ· καὶ παρὰ τὴν ἀλῆ-
αν· ἐπὶ τῷ μικροῦ, καὶ τῷ μεγάλῳ.

γραιὺς, ἐραχὺ· καὶ παρὰ τὴν ἀλῆ-
αν· ἐπὶ τῷ μικροῦ, καὶ τῷ μεγάλῳ.

γυναικῶν ἀπαλόντο· καὶ γυναικῶν πυ-
γῇ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν· ἡ δ' ἐπὶ τῶν γυναι-
κῶν οἱ οἱ μένουν.

γυναικῶν ἀπαλόντο· καὶ γυναικῶν πυ-
γῇ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν· ἡ δ' ἐπὶ τῶν γυναι-
κῶν οἱ οἱ μένουν.

ἀρχὴ τῆς α.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

ἀρχὴ τῆς α. οἱ μὲν ἐπὶ
τῇ παρὰ τὸν ἡρεσθῆ-
ναι· καὶ γραιὺν ὑπολογίζονται· ἡ παρὰ
τῶν μάτην ληρούντων.

φιλομήλης ἐραστὴς, καὶ βιασάμενος
αὐτὸν, ἵνα μὴ τιμὴν ἔχειν ὅς ἐστιν,
πῶς γὰρ αὐτὸς ἀπέτεμεν. ἐκείνη δὲ
πέπλωσεν φανέσασθαι γράμματα, ὅτι τοῦ-
των ἐμύνησε πρόκνη τὰς ἐλπίδας συμ-
φορὰς. μαθοῦσα τοίνυν ἡ πρόκνη τὰ
συμβάντα τῇ φιλομήλει, ἵπτον ἀπέ-
κτεινον, ὃν εἶχε παῖδας ἐκ τῆς ἡμέρας, καὶ
αὐτῇ παρατίθησι τὰς τῶν παιδῶν μέλη
ἐς βρώσιν. γούς ὃν ἔχειν ὅς ἐστιν, ὁ τῆς
πρόκνης, καὶ φιλομήλης ἀπ' αὐτῆς φθι-
τούσας ἐλπίδας. αἱ δὲ καὶ λαμβανόμε-
ναι, ἡνέκαστο ἀφανεῖς γενέσθαι, καὶ μετε-
βλήθησαν πρόκνη μὲν ἐς ἀνδρῶν, φιλο-
μήλη δὲ ἐς χελιδνῶν. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν αἱ
χελιδνῶν τετμημέναι τὰς γλώσσας ἐ-
χρυσ. τῆς δὲ ἐς ἐποπὰ μεταβλη-
θεῖς, ἵπτον ἐς ἀδύρα θρηνεῖ.
ὅσα φνίγην φρεσὶ βακτηρίαι, ὅσοι λέγῃ
εἰσθῆσιν οἱ ὑπὸ τινων ἐπιβουλοῦμενοι,
παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἢ δόφνη.
δίδοται καὶ καὶ ἡμεῖς ἄγχα. ἐπὶ τῶν παρ'
ἀξίαν δὲ προήτων.
ἀλλ' ὅς ὁ παλαιός. ἥρῳσεν οἱ παλαιοὶ τὰς
οἰκίας ἀσπραλίζοντες, καὶ κυκλῶς ἔφεσι,
καὶ ἑλκὸς ἐκ τῶν θρίωνται φυλακῆς.
ἀλλ' ὁ τερος ἐκ τοῦ παρὰ κῦπτοντος. ἔδῃ
τῶν σπρόσρα δειλῶν. ἀνὴρ γάρ τις οὐ-
τως ἐγένετο δειλός, ὥς τε ὅτι φόβον
ἤρακλῆς κατέλυε ἐς ἀπῆλμον, καὶ ὅτι
ἀλλ' ἴαν ἀπέθανε. παρὰ κῦπτοντος ἔκ τῶν
ἀπῆλμου, καὶ ἰσὼν ἐν ἤρακλῆς ἀπελι-
πώθη, καὶ δέμενον ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος
ἀνθρῶπος φθίς, πῶς κεφαλὴν ὑπὸ δέχων
τοῦ ἀπῆλμου.
δειλότερος πεισάνορον, ἐνθα καὶ πείσων
οὐκ ἦλθε δέσμενος ψυχὴν ἰδέσθαι, καὶ ζῶν
τα ἐκείνον προῦλιπε. δειλός γὰρ ἦν καὶ
ὑπὸ βολῇ.
δεινὸς ἀνάνης οὐδὲν ἰσχυρότερον. ἀνάνης
γὰρ καὶ θεὸς βιάζεται. καὶ παλάτων φη-
σὶν, ἀνάνης δὲ οὐδὲ θεὸς βιάζεται.
δεινὸς ἀνάνης τοῦ μηχανῶντος αἰγυπῆσι. ὅς
τῶν σπρόσρα κακουργῶντων. τοιοῦτος
γὰρ οἱ αἰγυπῆσι.
δελαῖνα νήχεσθαι διδασκῆς. ἐπὶ τῶν αἰ-

ἐκείνοις τινὰ παιδοδιδασκόντων, οἱ οἱς ἡ-
σκηται. καὶ ἄλλως.
δελαῖνα νήχεσθαι παιδείας. ἐπὶ τῶν ἐ-
κείνων τινὰς διδασκῆς ἐπιχειρούντων, αἱ
οὗτοι σαφῶς πινώσκουσιν.
δελαῖνα πρὸς οὐραῖον δειλός. ἐπὶ τοῦ ἀ-
νάνου ὅτι ἡ δυνάμεις ἐν τῇ πρὸς οὐ-
ρῶν δυνάμειους τηρεῖν τὰ διδασκῆς, ἡ ἐ-
χειν. καὶ ἄλλως.
δελαῖνα πρὸς οὐραῖον δειλός. ἐπὶ τῶν ἀ-
νάνου. ὅτι τὸ δυνάμειους καὶ οὐραῖον ἡ-
δεξιὸν ἐς ὑπόδημα, ἀειδῶν ἐς ποδῶνι-
πῆρον. ἐπὶ τῶν ἀνάνου πρὸς οὐ-
ραῖον καὶ χρομῶν.
δευτέρων ἀμφόνων. παρὰ κῦπτοντος ἐπὶ τῇ
μείων ἐκ δευτέρων, ὅταν αὐτὸς τὸ πρὸ
τερον ἰερά μὴ καυθῇ, καὶ ἐπὶ δευτέρω
ἴσῃσι. καὶ ἄλλως,
δευτέρων ἀμφόνων. ὅς τῶν δευτέρων μὲν
τεῖα χρομῶν. ἐπειδὴν μὴ αἴσῃσι αὐ-
τὸς τὰ τῇ πρὸς οὐραῖον καὶ πρὸς οὐ-
ραῖον καὶ βῶλον ἀλήτης. ἐπὶ τῶν πᾶν
τα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχόμενων. ἀλή-
την γὰρ φασὶν φθίνοντα κατελθεῖν βου-
λόμενον ἐς κείνην, καὶ βῶλον ἀπὸ τῶν
πᾶν τῶντος αἰτῆσαι δόφνη. καὶ ἐχειν
ὃ φάσκοντος ἐκείνης, ἄρα πρὸς ὃ βῶλον δει-
ναι αὐτῷ, ὅτι λαβόντα, φάναι, δέχεται
καὶ βῶλον ἀλήτης. καὶ ἄλλως.
δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης. ὅς τῇ ἀπῆλ-
τα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχόμενων, ἀλή-
της γὰρ φασὶν δεινὸς ἐκπεσὼν κείνην,
καὶ ἄρα χρομῶν τῇ θεῷ ἐπὶ φθίνοντα πᾶν
τελθεῖν ἐς πῶς γὰρ. περὶ πεσὼν γὰρ ἐν
κόλῳ, ἡ γὰρ δόφνη. ὃς βῶλον ἐκ τῇ πῆλ' ἀρά-
μενος ἐλπίδας. ὃς ἀλήτης ἐδέξατο οἰωνι-
σάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης
ἀλλ' ἴου κολουμῆτον. ὅτι ἐρῆθη ἐς βί-
ον ἤρακλῆτος ὅτι δὲ ἀνάνου. δειλός
τίνος δειλῶν κολουμῆτον, ὅς οὐκ ἀπο-
πνιγίσεται οἱ αὐτῷ. ἐπὶ γὰρ φασὶν δει-
αὐτῷ οἱ μὲν μούσας, οἱ δὲ, πᾶν ἰφύσεως
διόδοτος δὲ, ἀκλειβέσθαι οἰκισμῶν πρὸς
σάθμην βίου. ἀλλοὶ γινώσκοντες ἡθῶν, κέ-
μον δόπων αἰὶς τῶν συμπτάντων. ἡ οὐ-
τῶν, δειλῶν κολουμῆτον, ὅς τῶν ἀκλει-
βέσθαι.

ἢ χαλμῶν. σωκράτει γὰρ δὴντος τοῦ δι-
 ρειπίλου ἡρακλέου τοῦ σκοτεινοῦ σύγ-
 γραμμα, ἐρεῖσθαι τί δοκεῖ, ὅτι φάναι,
 ἃ μὲν συνήκεν γυναικί, οἱ μὲν δὲ καὶ ἃ μὴ
 συνήκεν, πολλὴν δὴ λῆλιν κολυμβῆναι
 τοῦ ἑστῆ μὴ ἀποπνιγῆναι ἐν αὐτῇ. καὶ
 παροιμία· δὴ λῆλος κολυμβητής. ὅτι πῶν
 πᾶν ἐμπείρων νύχεσθαι.

διαγόρασ' ὁ μήλιος. ὅτι πῶν ἀθῶν, καὶ ἁ-
 πίστων, καὶ ἁσέων. οὗτος δὲ μὲν πῶν ἁ-
 λωσιν μήλον, ὥς κε ἐν ἀθήναις. τὰ δὲ μὴ
 σῆλαι οὐ πῶς ἡτέλιζεν, ὥς πολλοὺς ἐκ
 τῆς πενίης ἀρετῆς. ἔστι οὖν ἐκὼς ἡρακλῆος
 καὶ αὐτὸς ἀθηναῖος, καὶ ἐν χαλκῇ σῆλη
 ἔγραψεν τῷ μὲν ἀποκτείναντι, τὰ λαο-
 ρὸν λαμβάνειν, τῷ δὲ ἀπὸντι δῶν. ἐκὼς
 γὰρ δὲ ἔστι οὗτος ὁ ἀρετῆς αὐτοῦ. ἐπεὶ
 τὰ μυστήρια πᾶσι διηγῆτο κοινοποιῶν
 αὐτὰ, καὶ μικρὰ ποίων, καὶ τοὺς βου-
 λομένους μετῴσαι ἀποδίδων.

οὗτος δὲ κεκτυλίου δῖος ἐῖσε ληνοθήναι. ἐπὶ
 πῶν οὗτος νόσος, ἢ λυπὴν λεπτῶν, καὶ ἰ-
 χνῶν γινομένων.

διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀσθενάσι λακωνι-
 αῖς, οἵσις πρὸν οὐδὲν, ἐμὴ πρὸς λυκὴν κε-
 χνῶσι. ἢ παροιμία ἐπὶ τῷ τὰ ἀλλότρια
 διαπραξίντων. ὅν γὰρ ἴσθιον λυκοῖς
 οὐκ ἔστι πίστις, οὐδὲ τούτοις. ὅτι δὲ κε-
 χνῶσι, ὡς πῶν μάτην χειρόνων.

οὗτος δὲ μαχεράων καὶ πρὸς πυρὸς εἰς πῆν
 δῖος. ἐπὶ πῶν παραβλαμμένων, καὶ εἰ-
 σφοκύνδων ἐπιούρων.

διανοία δύρεπος. ὡς τῷ ῥάσῃ μεταβαλ-
 λομένων, καὶ ἁσθενήτων ἀνθρώπων.

οὗτος δὲ τοῦ τοῖχου λαλῆν. ὡς τῶν ἀναισθή-
 τος τι διαπραξίντων.

διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττω. ἐπὶ τῷ
 ἀδιδανότητι.

διυλίζεσθαι βίαντος τοῦ πρηνέως κρείσ-
 σων, καὶ πρηνῆς δίκης. ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐ-
 χόντων ἐν τῷ δικάζεσθαι.

δικαιότερον σεχένης. ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια
 ἀγαπώντων. σεχένης ἢ οἱ δωρεῖς πῶν ὑ-
 πόμην καλῶσιν, ἢ πῶν ὑπὸ πῶν σέσιν. καὶ
 ἔτερος παροιμία, δικαιότερος ὑπόμηνος.
 δίκη δίκη ἐπὶ τε, καὶ ἐλάττω βλάβη

παροιμία ὅτι τῶν φιλοδίκων, καὶ σωφ-
 ρόντων δίκης δίκαιος, καὶ δίκην ὑφέξει.
 δίκη ὑφέξει καὶ ἕνος δίκη καὶ καὶ. ἐπὶ τῷ
 ἐπὶ μακροῖς συκοφαντομένων.

δίκη σὺ φθαλμός. ὥς καὶ πᾶν τὸν ἀνθρώ-
 πον ὁ μολογῆσαι. διότι κατὰ τὴν πα-
 ροίαν ἐστὶ δίκη σὺ φθαλμός, ὥς μηδὲ
 τε καὶ φονεῖν ἀνθρώπου ὑπὸ ῥηνίας.
 δίκη τὸν φουρῶν. ἐπὶ τῷ ὁμοίως ἀνθρώ-
 πον ἀνθρώπου φουρῶν. ὅτι τῶν μάτην, καὶ
 ἀνθρώπου τι ἐπιούρων.

διομήδης ἀνέγκη. ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκη
 κινῶν τι παρατήντων. μέμνηται αὐτῆς
 ἀφίστασθαι ἐν βασιλείᾳ. ὅτι γὰρ λα-
 βόντες τὸν παλάδιον διομήδης, καὶ ὁ δὲ
 σὺ φθαλμός, ἐκὼς μὲν ἐπὶ τοῖς ναύσι. τότε βα-
 λόμενος ὁ δὲ σὺ φθαλμός αὐτῷ μόνον πῶν φιλοπ-
 μίαν γυναικῶν, ἐπεχέρισσε φονεῖσθαι τὸν
 διομήδην μὲν τοῦ παλάδιου προση-
 γούμενον. προτὶ δὲ ἐκείνος ὥς ἐκὼς
 ὡς πρὸς αὐτὸν ἐξίφους, καὶ συλλα-
 βῶν αὐτὸν, καὶ δῖος τὰς χεῖρας, πολλὰ
 ἡ δὲ ἐξίφους ἀνολεθῶν ἐτυπτε. καὶ ἁλῶν.

διομήδης ἀνέγκη. φασὶ γὰρ διομήδην με-
 τὰ ὁδὸν αὐτοῦ τὰς ναύσις κομίζοντος
 τὸν παλάδιον. ἐπεὶ προσηγείτο δὲ πρὸς
 βουλασθῆναι ὑπὸ τοῦ ὁδὸν αὐτοῦ, ἵνα μόν-
 ος δὲ κατόρθωμα σφραγίσσεται. τοῦ δὲ
 ἐξίφους σίλφους νοήσαι ἔστι δὲ διο-
 μήδης. καὶ συλλαβόντα ἔστι δὲ δῖος, καὶ
 τῷ πολλῷ τοῦ ἐξίφους τύπτοντα προση-
 γείσθαι, καὶ μὴ βουλόμενος ἀνέγκη
 λειν. καὶ ἁλῶν.

διομήδης ἀνέγκη. παροιμία. ἀπὸ τῷ τυ-
 πῶν, ἢ ἀπὸ τῷ θρακῶν, ὅς ἡνέκαζε τοὺς
 ξένους ἀχράϊς οὐσίαις ταῖς θυγατρῶν
 αὐτῶν μίγνυσθαι, καὶ ἵππων ἀλλή-
 πολεῖν. ἔπειτα ἀνέγκη. οἱ δὲ, ὅτι διομήδης, καὶ
 ὁδὸν αὐτοῦ τὰ παλάδιον κλέψαντες, νυ-
 κτὸς ἐπαυλίσαν. ἐπόμενος ὁ δὲ σὺ φθαλμός,
 ἐν διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτείναι. καὶ
 τῇ σελήνῃ δὲ ἰσχυρῶν πῶν σκιά τῶν ἐξίφους
 ὁ διομήδης, δῖος, καὶ ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ ἡ-
 σε προσηγείναι πῶν αὐτῷ. τῷ ἐξίφους δὲ με-
 τὰ φρονον. τὰ ἔτεταται δὲ ὡς πῶν κατὰ
 ἀνέγκην τι παρατήντων. δὲ ἔστι δὲ λείψ

ὅτι ἰσχυρὸς ἀνθρώπου φάρος ἔχεν ὁ διο-
μήδης· ὅς τις γὰρ εἰς τὸν ἀπόπλων ἡγε-
ταρχὸς εἰς τὰ ἰδία, οὐκ ἐδέχθη, ἀλλὰ
διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς χαλκίδα, καὶ
κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεισαν ἀργυρεΐ-
πην, πλὴν μετονομασθεὶσαν εἰνεβέντον.
Διὸς ἐκείφαλος· ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούν-
τῃ παροιμία τίτακται. κλέαρχος δὲ οὐ
τῷ πέμπῳ ποδὶ βίων φησὶ, τὰ πολυ-
τελῆ βρώματα παρὰ τοῖς πηδύταις
Διὸς, καὶ βασιλείῳ ἐκείφαλος καλεῖται.
Διὸς κέρωντος· παροιμία ἐπὶ τὰ αὐτὰ
λεγόντων· ἐρρέθη δὲ αἰτίαν τοιαύτην·
μεγαρεῖς ὑπακούοντες κερυνθίοις, ἐβα-
ροῦντο τοῖς ἐπιτάγμασι, καὶ φανεροὶ δι-
σπανάτοιμοι ἦσαν ἐπὶ τούτῳ· κερυν-
θίων δὲ πρὸς τοὺς ἡλθόντες εἰς τὴν μέγα-
ραν, καὶ τοῦ δήμου προσέχοντες αὐτοῖς, ἀγα-
νακτοῦντες ἐβίων, οὐκ ἀνέεταί τω-
ντα ὁ Διὸς κέρωντος· φησὶν δὲ τοὺς μεγα-
ρεῖς ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παῖς, καὶ
λέγειν, παῖς ἦν Διὸς κέρωντος.
Διὸς ἐξείας φραμῆν· ἐπὶ τῶν διακινδυνου-
όντων· ἐξείας γὰρ ἡ λῶγχι.
Διὸς ἀφ' ὧν· τὰ διούμαθα ἀφ' ὧν
ὀνόματα· ὅθεν ἐπὶ γράμμα, μισθὸς αὖ-
τοῦ εἰς διωλὸν πεφυκότα, χρηστὸν μὲν
λόγοις, πολέμιον δὲ τοῖς ἴσοις.
Διὸς ἐπὶ ἀπληροῦ πολυπόου πλούμε-
νος· ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων· παρό-
σον ὁ πολυπόου θηρυθείς τυπτεται πολ-
λάκις πρὸς τὸ πῖον γενέσθαι.
Διὸς, καὶ ἵς ἐκάλον· ὅπου καὶ πᾶσι τῶν
καλῶν πολλάκις λέγειν.
Διὸς παῖδες οἱ γέροντες· ἐπὶ τῶν πρὸς
τὸ γῆρας ἀηθροῦντων ἔνδον.
Διὸς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰχρὸν προσμερούειν
λίθον· ὅς τῶν ἐκ δυνάτεως τοῖς αὐτοῖς
ἀποπήμασι πᾶσι πιόντων.
Διόχοι γνώμη· πᾶσι τὸ διχῆ ἰδιότροποι
καὶ μετὰ ληψιν· ἄλλος δὲ ἡ ὀργή· ὁρ-
γὴ δὲ ἡ ἴσος· βακχολίῳ δὲ ὀργαί μὲν αὐ-
θροῦντων διακεκερμέναι μυρία.
Διωλύπον κακόν· ἐπὶ τῶν μέγα τι, καὶ
ἀφ' ὧν ὑπερμελίων· διωλύπον γὰρ ὅστις
ἐὶ μέγα· καὶ τὸ ἐπιτρυφῆναι· ὅπως δὲ

πολλοὶ εἰς διωλύπον φλυαρεῖα· πολλὰ
καὶ δόξασις τούτου· διωλύπος φλυ-
αρεῖα δόξασις αὐτῶν, καὶ δικαίως δὲ κα-
τὰ γράων ὕβρον λεγόμενον, ἀλλὰ πέρα
τοῦ μέγιστου φληνάφου.
Διωδυναῖον χαλκίδον· ἐπὶ τῇ μικρολίσ-
των· δὴ μὲν γὰρ φησιν, ὅτι τοῦ διὸς μαν-
τεῖν οὐ δύναται, λέγουσιν οὐκ ἐκλύει πε-
ρίληπται· τούτου δὲ φησὶν ἀλλήλοισι,
καὶ κερυνθίωντος τοῦ διὸς, ἡγεῖν ἐκ διαδο-
χῆς πάντας, ὡς διὰ πολλὰ χρόνου γίνε-
σθαι πᾶσι ἡγεῖν πᾶσι πᾶσι· ἀριστο-
της δὲ ὡς πᾶσι διαλέγεσθαι, ὅπου φη-
σὶ σύλους εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν τῇ ἐτέρῃ
λέγεται, ἐπὶ θατέρῃ δὲ, παύσαι κα-
τὰ τὸν μέγιστον, ἡς ὅτι ἰμάντας χαλκί-
δον ὅντας σπειόμενους ὡς αἰέμον τῷ λέ-
γειν προσέειπεν, ὅτι τὴν πῶτον ἡγεῖν·
καὶ χρηστὸν δὲ τῇ παροιμίᾳ μέγα φρος
ἀντιδίῳ πρὸς δὴ μὲν αὐτῶν· εἰ δὲ φησὶ
οὐκ αὐτῶν ἐλέγχο ἡ παροιμία.
Διὸς ἀφ' ὧν· ὅς τῇ μὴ ἀφ' ὧν μὲν φη-
σὶν ὁ χρύσιος, ἀλλὰ καὶ μικρὸν μὲν ἔστι,
ὅτι διὸς μικρὸς ὅστις, καὶ σφοδρῶς·
δουλοῦ· καὶ παροιμία· μὴ πρὸς λείαντα
δουλοῦ· ἀφ' ὧν καὶ μέγιστος· ἐπὶ τῶν πᾶσι
ἀφ' ὧν.
Διὸς, κερυνθίων· ὅς τῇ ἀφ' ὧν παρὰ κερυν-
θίων, καὶ ἀπειλάντ· οἱ δὲ κερυνθῖοι εἰς
δελφούς ὡς ἀθηναίων γεφυραῖοι λαβόν-
τες χρησμὸν, ἀνθροῖ γεφυραῖοι φίλος οἱ
κῆς, ἀκροαθέντες ἐσθλὸν ὡς αὐτῶν ἐκείνοι
καπλάσων ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἐχρησεν, ὅ-
πως ἐκείνοιται μέντοι, πολεμικῶν ἀ-
θηναίων ὑπὸ δὴ μὲν πᾶσι τῇ τῶν
καλουμένην ὠκεύον, δύναντες μὲν τῷ
προηγούμενῳ κερυνθίων, καὶ ἀφ' ὧν πᾶσι
τῶν ὡς τὸ πᾶσι τοῦ νέου.
Διὸς μοι λευάνην· ἐπὶ τῶν ὀργισμένων,
καὶ προσποιουμένων ὑπὸ χολῆς ἐμῆν·
δουλοῦτερος μεσσηνῆς· ἐπειδὴ πολλὰκις
ἀποσάντας τοὺς μεσσηνίους ἐδουλώσαν
τοὶ λακεδαίμονιοι, καὶ χρόνον αὐτοῖς
καλεώμεθα, ἡ δὲ ἄλλοις δόλοισι· διὰ
ἐκείνῳ εἰ μὴ γενναυμάχῃ καὶ τῷ τῷ κῆ-
ρῳ, ὅς τῇ σφοδρῶς μὲν πᾶσι τῷ σώματος,
Διούλος

ἔγω μὲν ἐκ τοῦ καλοῦ εἰς καλὸν μετήνευ

εἰς τοὺς τὰς ἱατρὰς τῆς αὐλῆς . τοῖς ἐπι-
 θάνατον ἀπαγομένοις πλὴν παρρησίᾳ
 ταύτην εἰδίδω, ὥς τε βοῶντες, καὶ οἶνα
 πωλῶμεθα ἵνα λέγῃν, ἂ, εὐλόηται .
 μεθ' ἃ φημιθάψαι, ἀπῆλθον πρὸς πλὴν
 κόλασιν . τῇ ἡμετέρῃ λεγόμενον, αὐ-
 λὴ ἐκελθεῖ, ὅπου ἀπῆλθον, καὶ τοὺς οὐ-
 ἀνὰ διαπομένους, ἀνέλαβον ἀνίσταμεν .
 ὥς ἐκ τοῦ καὶ παρακαλεῖται τοὺς ἐκείνους .
 εἰς ἀφάνειαν . σὺ δὲ τὴν νύκτι τὴν τοῦ
 καὶ τῶν κροτωνιάτῶν πρὸντων ἐκείνων .
 οὐδὲ τῶν κροτωνιάτῶν χλαδίσκουτος, καὶ

εἰπὺν τοσ' ὅτι τ' ἀνέειπε ταύτην ἐν ἁφάν
ναις, πλὴν προέβησαν τοῦ θεῶς ἐθαύμασαν.
λέγειται δὲ ἡ παροιμία ὅτι τῶν δουλεύ-
ων ἀνυποτάτων εἶναι.
εἰς ἀφ' ἧς φάτνας· ἐπὶ τῶν ἀφ' αὐ-
σέως πνὸς ἐκπιδόντων, πάλιν ἡ εἰς αὐ-
τὴν ἐπαινεθόντων δίδαιται.
εἰς αὐτὴν οὐδὲν ἀνέειπε· παρόσον ὑπὲρ αὐ-
τοῦ οὐδὲν ἔχουσιν· τοῦτο.
εἰς ἀδενούντας ἀδενῶν ἐλήλυθα· ἐπὶ
τῶν ὁμοίων, καὶ παρὰ πάλαι παρὰ
των.
εἰς τὸ θεῶν· περιελῆς ὡς φασιν· ἔδωκε χρῆ-
ματα τῷ βασιλεῖ τῶν λακεδαίμονίων
ἀστυνάκτη, καὶ συνεπεισεν αὐτὸν ἀνὰ
χρῆσται ἐκ τῆς ἀφ' ἧς ἐπὶ πολέμῳ
προεχρίσται· διδόντες οὖν λόγον τῶν χρη-
μάτων μὲν ταῦτα τοῖς ἀθηναίοις, καὶ
μὴ θελήσας φανερώς λογισάσθαι, εἰ-
πεν· εἰς τὸ δέον ἀνέλωσα· τοσάδε τάλα
τα· καὶ ἄλλως, εἰς θεῶν· ὅταν τις θε-
λῃ μὴ φανερώς εἰπεῖν ὅπου τι πολλὰ
κὺς ἀλάσσει, λέγει εἰς θεῶν.
εἰς θεῶν ὅσα ἦλθον· ὅτι τῶν οὐ λανθανόν-
των, ἐφ' οἷς ἐπράξαν·
εἰς κέραιας· βοιωτῶν ἀρῆναι ποτὲ δι-
κῶσι, προέβησαν ὑπὲρ τῶν θεῶν ἐκπεσεῖ-
σαι τῆς χώρας, λαδικῶν κεράων φα-
νόντων· νεανίσκοι δὲ ποτὲ μεθυθέντες,
καὶ συλλαβόντες κέραιας καὶ γυμνάσαν-
τες, ἀφῆκον πέτεσθαι· ἰδόντες δὲ οἱ βοιω-
τοὶ ἐταράχθησαν ὥς τῆς μαντείας λα-
κούσης τὸ τέλος, καὶ φοβηθέντες οἱ νε-
ανίσκοι τὸν ἰόρυσον φυγόντες, ὡς κησάν-
τινα τόπον, ὃν ἐκάλουν κέραιας.
εἰς κόπρον θυμῶς· ἐπὶ τῶν ἀνῆνυτων, καὶ
μὴ ὄντων λέγειται ὑπὲρ τῶν ἀφῆκων.
εἰς κωὸς πυγὴν ὄραν· ἐπὶ τῇ λημώντων
τοῦς ὀφθαλμοῦς, ἢ τοὶ ὀφθαλμίωντων
ἐπέλεγον, εἰς κωὸς πυγὴν ὄραν, καὶ τῶν
ἀλάττων.
εἰς μακράων νήσους· ὅ ἡσίοδος φησὶ, μακρά-
ων νήσους εἶναι πρὸς τὸν ὠκεανόν· καὶ
καὶ τοῦς διδασκάλους οἰκῆν ὑπὲρ κρόνους
σιλιδόμλους· ὅθεν ἐπὶ τῶν μακράων εἰ-
ρησάται πλὴν παροιμίαν.

εἰς μακράλιν ἀπὸ πάλαι· οἱ μακράλιν
ταὶ θηλυτέρον ἐλθὼν ἐν σολαῖς περικί-
λαις, καὶ ποδῆρεσιν, ἐπὶ δὲ καὶ τοὺς κύμας
μεμυρισμένους ἀνὰ δεξιὰς, καὶ δεξιὰ
ταύτην τὴν μακράλιν ἀρχιμονοῦν -
τες.
εἰς μελίτῃς ἐκώμασαι· ἐπὶ τῶν παρὰ
δεξιᾶν κρηνημίων ἀθρόως.
εἰς νεκρὸν ὠθίον ἡχῆς· ἐπὶ τῶν εἰς μάτην
λαλούντων.
εἰς πάλαις ὁ λυκὸς· ἀπὸ τῆς εἰς κρηνημίας
μακρείας· ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον προῦ-
πτον ἡκόντων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀρπαξόντων
μὲν, καὶ ταχύνων δὲ· καὶ ἄλλως ἐπὶ
τῶν πονηρῶν, ὅταν εἰς προῦπτον ἐμπε-
σωσι κίνδυνον.
εἰς προκτὸν κωὸς βλέπει· ὅτι εἰς
τοῖς ὀφθαλμοῖς.
εἰς πύρξαιεν· παροιμιᾶν· ἐπὶ τῇ κρη-
ναῖ τῶν πρὸς τὸν πόντον μάτην ἢ λεγόν-
των· ὁμοίως τῇ, καὶ τὰ πρὸς τὸν πόντον
εἰς τέφραν γράφειν, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων
ἐπὶ δὲ τοῦς ἔρκους αὐτῶν τῇ παροι-
μίᾳ οἱ μακροὶ εἰς τέφραν γράφειν.
εἰς τὸν τετμήλιον· λέγειται πῆλον ἀπὸ τῆς
τάσσειται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν ἔρουν-
των· καὶ τὸ μυθολογεῖται ἐν ἁφάν τοὺς ἀ-
σεβῆς εἰς πῆλον τετμήμενον ἀπὸ τῆς.
εἰς τσοφωλίου μαντλία· ἐπὶ τῶν σκυ-
θρῶν, καὶ ἀγέλας τῶν ἡπιομένων τῶν
τεταται· οἱ τὸ καὶ τὰ εἰσὶν εἰς τσοφωλί-
ον, λέγονται τὸν ἐξῆς χρόνον ἀγέλα-
σαι εἶναι.
εἰς τὴν ἀκεσίλαου σελήνην· ἐπὶ τῶν εἰς
χρόνον ἀκαβαλλομένων· ἀκεσίλαος γὰρ
κυβερνήτης ἐχρῆτο τῇ νηλεῶς· λέγει
ἡ κῆνος ἀκαμένει τὴν σελήνην ἀπὸ τῆς
ρη, ἵνα ἐν φῶτι ὁ πῶντος γλύνται.
εἰς ὑδωρ πῶν· εἰς ὑδωρ γράφειν, ἐπὶ
τῶν μάτην ἔρουντων.
εἰς τὴν κρηνημίων· φησὶν ὅτι οἱ πύρξαι
οἱ πρὸς τοῦς ὁμοίους πᾶντας ἀπεχθῶς
εἶχον· ἐκείνοι οὖν τὰ συμβαίνοντα αὐ-
τοῖς καὶ τὰ ἀπὸ τσοφωλίου, καὶ ἐκείνους
λοντες εἰς τὴν πύρξαιον, ἐπεφάνουν, εἰ
τι κρημὸν εἰς πύρξαιον.

εἰς

ἐλδύθραυ αἴγας ἀρόρων. ἔδῃ τῶν βάρους πινός, ἢ κακῶν ἀπὸ πηλαγμένων. ἐλδύθερώτερος ἀπώρτης, ὅτι αὐτοπότακτον, καὶ γλυναῖον φρόνημα. διό οὐδὲ τείχη πύρρε βάλανον νόμοι, πάλαι δὲ δολοίμοι, ἀλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἢ τῆς μύτης ὑποστῆλαι, οὐδ' ἐτυραννήθησαν.

ἔλκει μοιχὸς εἰς μοιχὴν. παροιμία.

ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει. Πίλιππος θεοσκαλῶν καὶ ταξιδεύωνος ὄλιν, καὶ τοῦ αὐτοῦ ξένους πωλήσας, χαλιδάζων ἔλεγον, ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει.

ἔμπαρὸς εἰμι. ἔδῃ τῷ παραποιόντων, καὶ μοινομένων. καὶ ἄλλως,

ἔμπαρὸς εἰμι. ἦν πρότερον ὁ πειραιεύς ἡνῆος, ὅταν καὶ τοῦτομα εἰληφεν ἀπὸ τῶν διαπύρων, οὐ τὰ ἀκραιμωύωνος καὶ ταχῶν, μοινοχίαν ἀπὸ τέμεθρος, ἱερὸν ἱεροσκότο. ἀρκτου δὲ γλυνομένης ἐπ' αὐτῷ, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπεγλύετο, οὐ πῶς ἀπαιλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἀπὸ τῶν θυγατέρα θύσῃ τῷ θεῷ. ἔμπαρὸς δὲ μόνος ὑποχόμενος ἔδῃ τῷ πῶς ἱερωσύνῃν αὐτῷ τὸ γλύσσει ὅτι βίον ἔχειν, διακοσμήσας αὐτῷ πῶς θυγατέρα, ἔθυσεν, ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν πύρρεση. ταῖς ταῖς δὲ ἔδῃ τῷ παραποιόντων, καὶ μεμνημένων.

ἐμπεδοκλέους ἔχθρα. ἦ τῶν ἐπιμόνων ἔχθρα δὲ πρὸς πινάσ. λυσίασ. ὥς μιν δὲ ἔπαγε τοιαύτη φιλία σιωηρόμασ, ὥς τε μή δ' αὐτῷ ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμπεδὸν ἢ μὲν γλυέσσαι.

ἔμπαρὸς εἰμι σκήπτρόμηνος, ἀριστοφάνης. ἦ τῶν προφασισμένων. ἴδου δὲ ὅτι αἰλίαν. εἰσάγειται γὰρ τις λέγων, ὅτι ὅτε πέμψωμαι εἰς πόλεμον, σκήπτρομαι ἐμπαρὸς εἶναι, ὥς τῶν ἐμπαρῶν μὴ ἐξιδόντων ἔδῃ τὰς στρατείας ὅτι τὸ ἄχρησον, τὰ πρὸς Ἰοφὴν φέροντας.

ἐμαυτῷ βαλάνδισω. παροιμία οἰονεῖ ἐμαυτῷ διακινήσω. λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλάνδισ νωθευθῇται, καὶ ἐμαυτῷ τις λαμβάνῃ πῶς ἀρυστάνα, καὶ διακινή. ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνδισ ἐκρυβόντων.

εἰς πύρ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτα, καὶ λυκαῖς κόραις. βαρβαρῶν πινῶν στρατιωτῶν ἦ δὲ λφούσ, ἐρωτώμενος ὁ θεὸς εἶπεν, ἐμοὶ μελήσει ταῦτα, καὶ λυκαῖς κόραις. ἢ δὲ δὲ ἐφάνη μετὰ ἀθηνᾶς, καὶ ἀπὸ τέμεθρος, ὥς καὶ ἱερά εἰσιν ἐν δελφοῖς.

ἐν ἄλλω σφοκρίσει, τουτέστι κρύπτη. ἔδῃ τῶν μὴ διναμίων λαθῆν, παρόσον περὶ οὐκ ὅτιν ἢ ἄλλως. καὶ ἄλλως.

ἐν ἄλλω σφοκρίσει. τουτέστι κρύπτη. ἔδῃ τῶν ἀδυνάτων.

ἐν ἀμύτοις καὶ κόρυθς φθέγγεται. ἦ τῶν μὴ ἢ κριτωμένων ἐν ἀπαιδύτοις διαλεγομένων.

ἐν γὰρ ἀμυχανίῃ καὶ κρηκίνος ἐμμορε τιμῆς. ἦ τῶν δὲ τελῶν τῶν ὅτι προπείπειαν τιμῆς ἀξιομένων.

ἐν δὲ διχρασσίῃ καὶ ἀνδροκλήδης πολεμαρχεῖ. ἔδῃ τῶν δὲ τελῶν τῶν ὅτι προπείπειαν τιμῆς ἀξιομένων τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέγουσα, ἐν τῷ ἀμυχανίῃ καὶ κρηκίνος ἐμμορε τιμῆς, ἐν τῷ διχρασσίῃ καὶ ὁ πόλεμος ἐμμορε τιμῆς, καὶ γὰρ ἐν ἀμύτοις καὶ κόρυθς φθέγγεται.

ἐν δὲ ταῖς μοι πῶς λεοντῶν. ἔδῃ τῶν μετὰ τοῖς ἐπιχειρῶντων πράγμασιν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡρακλέους.

ἐν δὲ μίανος ὑπνος. ἔδῃ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. ἐν δὲ μίανος γὰρ καὶ λαίει νεκρόντος ἡρώδης σελήνης, καὶ ζῶντος αὐτῷ δίδωσι ταύτης ἀπὸ τῆς αἰτίας μίνης, ὁ βούλεται ἐλέσθαι. ὁ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διαπαντός ἀθάνατος, καὶ ἀγῆρας μένων, ἐκ τούτου πῶς προμείαν γλυέσσαι φασί. καὶ ἄλλως.

ἐν δὲ μίανος ὑπνον καὶ δὲ δὲ. ἔδῃ τῶν ὑπνολῶν εἰρηται ἢ παροιμία, ὅτι τὸ τὸ ἐν δὲ μίανος ὑπνος ἐραδῆται, καὶ ἐπὶ καὶ δὲ δὲ, καὶ ἐν αὐτῷ εἶναι φασί. καὶ ἄλλως. ἐν δὲ μίανος ἢ δὲ καὶ δὲ. ἦ τῷ ὑπνολῶν. ἐπεὶ αὐτῷ πόλει τῷ κρηκίνος ὑπνος ἐραδῆται παρὸς ἐν δὲ μίανος κρηκίνο, ἐπὶ καὶ ναὶ κατέχει αὐτὸν κοιμωμενον. ὥστε τὸ καὶ ἐπὶ μείνιδος ὑπνος.

ἐν δὲ

τοσ· εἴτα ὁλοιωρήσαντοσ·
 ἐπὶ δὲ λυγρὸν διωκόμενον ἀθηνῆσιν· ἐπὶ
 τῶν ὁμολοποῦτων μὲν δεσποκεύα φό-
 νουσ, καὶ τὰ νόμοισ δέ·

Επὶ σάμβρω· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐν
 τοῖς πράγμασι προβαλόντ', ἀπὸ πρῶ-
 ὅπισθε βαίνειν.

Ἦσ' οὐκ πλὴν σελήνην καθελεῖς· αἱ πλὴν σε-
 λήνην κεθελοῦσαι· δεξιὰ δὲ λεγόντῃ
 τῶν ὁφθαλμῶν, καὶ τῶν ποσῶν σφί-
 σκεῖσθαι· Ἦσ' τῶν ἐαυτοῖς καὶ ἐπὶ πᾶσι
 μέλουσ.

Επὶ τὰ μαυροβόλου· αὐτὴ τέτακται
 καὶ τὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπόντων
 ἀπὸ· ὁ γὰρ μαυροβόλος οὗτος δὲ ὡς πο-
 τε θησαυρὸν ἐν σάμῳ, προβάσκειν χρυ-
 σοῦ ἀνέθηκε τῇ ἡρᾷ· τῷ δὲ διδυτέρῳ ἐπὶ
 αὐτοῦ καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦ· καὶ
 ἄλλως.

Επὶ τὰ μαυροβόλου· Ἦσ' τῶν εἰς τὰ χεῖ-
 ρονα ἵετο μύλων· ἀπὸ μαυροβόλου πι-
 νός, ἐν σάμῳ γεωφάσιον δὲ ὄντος, καὶ
 πρῶτον μὲν κελὸν χρυσοῦ ἀνέσθιστοσ,
 ἐπειτα αὐτοῦ καὶ χαλκοῦ, ἐπειτα χαλκοῦ
 ἐλάττωσ, εἴτα οὐκέτι ὡς ἐφορος.

Επὶ πᾶσι χρυσίον· ἐπὶ τῷ τῶν αὐτοῖς
 πλεονάζοντων.

Επὶ φυλλίθες τῶν τ' ὄσι, καὶ τῶν μύλων·
 ἀπὸ τῶν λάλοι, καὶ πιθανολόγοι· ἐπὶ
 τῷ δοκῶντων εἶναι σφῶν, ἢ ποιητῶν·
 ἐπὶ φυλλίθες δὲ εἰς τὰ ἐπὶ κείμηναι τοῖς
 μεγάλοις βούβυσσι βούβυσσι· καὶ μάλιστα
 τοσ δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ἐαυτὰ μικρά· κέ-
 κληται δὲ οὕτως, ὅτι ἐπὶ τοῖς φύλ-
 λοις καλύπτεσθαι, ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς
 τοῖς φύλλοις.

Επὶ φωνῶν τι πρὸς ἐν δόνουσιν· ἐπὶ τῶν
 μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις
 φανερῶντων.

Ερεβίνθους δόνουσος· παροιμία ἐπὶ τῷ
 μηδενὸς ἀξίῳ.

Ερὴμη λίκη· ὅταν μὴ ἀπαιτήσας ὁ διοκό-
 μινος ἐπὶ πλὴν κείσιν καὶ διωκῶν.

Ερηνύων ἀπὸ ῥῶξ· ἐπὶ τῶν ἀπὸ πρὸς τῶν
 καὶ δυνάμεων· ἀπὸ οὐκ ἐρηνύων τοῦτ' ἐχέ-
 λανσε ξίφος; πᾶσι δὲ ἀπὸ τούτων φησιν.

Ερμῶνιος χεῖρις· πελαγοῖ· πινὸν πλὴν
 λήμονον οἰκωῦτες, ἢ λήμονον ἐν ναυσὶν ἐσ-
 θαίβρωναι τῆς ἀπὸ τῆς καὶ τὰς γυναι-
 κας ἐκείθων ἡρώπων· λοιμῶ δὲ περὶ πε-
 σόντας, προσετέχθησαν λίγες διδόναι
 τοῖς ἀθηναίοις, καὶ οὕτως ἀπὸ πλάγῃσε
 ὅσαι τοῦ λοιμοῦ· κελεύοντων ἢ τῶν ἀθη-
 ναίων ἐκλιπεῖν πλὴν λήμονον, εἴπον οἱ πε-
 λαγοῖ, εἴ τις αὐθιμῆρον ἀθήνησεν βο-
 ρέα χρησάμενος καὶ τὰ πλεονεκτήσας πλὴν
 λήμονον, ἐκστήσονται τῆς χώρας αὐτῶν·
 ὅς τ' ἐστι δὲ δαρείου τοῦ πρὸς τοῦ πλεονε-
 κῆν ὄντος, καὶ πᾶντα χειρουμένους τὰ
 πρὸς τῆς, καὶ τὰς ἀθηνῶν ἐκ τῆς χεῖ-
 ρὸς αὐτῶν ἐσθ' ἐπὶ πέλαιος, καὶ τὰ λαμ-
 βάει πλὴν λήμονον· καὶ πρὸς τοὺς πελα-
 γοῖς ἐφ' ἡ βορέα χρησάμενος αὐθιμῆ-
 ρὸν ἦκειν· ἔρμων δὲ βασιλεύων τῶν πε-
 λαγῶν ὕψιστη τῆς χώρας· τῇ μὲν ἀλ-
 θείᾳ τοῦ δαρείου πλὴν δαμάμεν φοβηθείς,
 πρὸς ποιησάμενος δὲ ἐκὼν διδόναι τοῖς
 ἀθηναίοις πλὴν χεῖρι· εἴρηται οὕτως ἢ πα-
 ροιμία ἐπὶ τῷ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς πρὸς-
 ποιουμένων χεῖρὶ λεῖσθαι· καὶ ἄλλως.

Ερμῶνιος χεῖρις· ἢ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς διδόμε-
 νου, ἐκ ἐκ διαθέσει· ἢ χεῖρ, ἀλλ' ἐπὶ πλεονε-
 κῆς, καὶ καὶ πρὸς ποιησὶν ὁμιλίας, ἐ-
 καὶ τὰ ἀλήθειαν· ὁ γὰρ ἔρμων ὁ πελα-
 γῶν βασιλὺς, δαρείου ἐπὶ θράκην ἰόν-
 τος, καὶ πᾶντα χειρουμένου, παρεχό-
 ρησεν ἀθηναίοις τῆς λήμονου, τῷ μὲν δὲ
 καὶ χεῖρὶ λεῖσθαι, τῇ δὲ ἀλθείᾳ δαρεί-
 ον φοβηθείς.

Εὐχλὸς ἐὼν, ἄλλου κρείττονος αὐτότετυχε·
 εὐχλὸς δὲ φασὶ πλεονεκτήσας τοῦ ἡρακλεί-
 οδου, καὶ ἀπὸ τῆς αἰγῆς του· καὶ ἄλλως.

Εὐχλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος αὐτότετυχε·
 ἐστὶ μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταυτομάτως αὐτό-
 τετυχε· ἐστὶ δὲ ὅτε πάλιν καὶ τὰ πλεονε-
 κῆς ἐὼν ἄλλου κρείττονος αὐτότε-
 τυχε.

Εὐκράκας· βροχῶν αὐτῶν ποτὲ οἰκῶ-
 σιν ἐρῶντι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι τῷ
 χεῖρ, καὶ τῶν κοράκων φανέντων·
 οἱ δὲ μεθυσθέντες ποτὲ, συλλαβόμενοι

διδοιμονέστροφος τῶν καρκύνου στροβί-
λων· αὐτὶ τοῦ κρησδαμονέστροφος ἐν ἐ-
ρωθέα.

διδοι τὰ τέλῃνος· ὁ τέλῃνος ἐγένετο αὐλῆ
τῆς, καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητῆς.
διδοι τῶν ἀλιδυλικῶν κύρτων· εἴρηται ἡ
παροιμία ἐν τῶν αὐτῶν πόνοι κρησδα-
ζομένων, ἐφ' ᾧ αὐτὸς ἐμήσων· ἐπειδὴ κρη-
σδαζομένων τῶν ἀλιδυλικῶν ὁ ἰχθύς τῷ κύρ-
τῳ ἐσθύνεται.

διδοι βολώτερος κρησδαζομένου· κρησδαζο-
μενος ὁ ποδήματός ἐστις ἐφορμολογῶν
καὶ διεξίῳ, καὶ ἀρεστέῳ ποδὶ, ὅθεν καὶ
κρησδαζομένη ἐν τῶν τεράκωντα κρη-
σδαζομένη ἐκείνου οἱ ἀθηναῖοι· ἐν τῇ τῇ οὕτω
συσσεφομένων σιωπῶς ἡ παροιμία
εἴρηται.

διδοι ὁ σφάκτις· αὐτὴ ἡ παροιμία προ-
ηγέχθη ἀπὸ τοῦ ὀρέστου, ὡς καὶ ὁμηρος ἐδή-
λωσεν· ἀσφακτεῖας ἔν τῳ μητέρᾳ, περὶ
διδοι ἐποίησεν· ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ αὐτῆς
γόνου τοῦ βασιλέως, ὅς σε μέλην φρονέ-
σας τὰ ὅσα αὐτῆς μετὰ πολλῆς φρον-
τίδος ἐπέμψεν τῇ μητέρᾳ· ἐπὶ δὲ μάλλον
ἀπὸ πτολεμαίου τῷ φιλοπατορῶς· τῷ
γὰρ μητέρᾳ βερσενίκην κρησδαζομένη ἐν
μεγάρῳ, καὶ παρὰ τοῦ σωσιβίου φυλάσ-
σειν· ἡνὶκα ἐκείνη οὐ φέρονται τῷ κόλα-
σιν, ἐπεὶ θαλάσσιον ὁσπύριον· καὶ ἐφάρ-
μακον ποῦσα, ἀπέθανε διὰ τὰς ἐπ' αὐ-
τῶν τῶν ὀνείρων τραχέας ἐν μέσῃ τῇ
πόλει μνημα οἰκοδομήσας, ὅνῳ σῆμα
καλεῖται· πάντας ἐκεῖ τοὺς προπάρο-
χας (αὐτῇ κατέθετο, καὶ ἀλέξαν-
δρον τὸν μακεδνῶνα, καὶ ἐν τῶν αἰγυ-
λῶν ἡ ἱερὸν αὐτῇ ἱορῶσαντο, ὅς ἐκείνην
βερσενίκα σωζούσης.

διδοι κλησ· ἐν τῶν αὐτοῖς πινκρητα-
μαντευομένων· διδοι κλησ γάρ πινκρὸς ἐγένε-
το μάστις ἐπ' αὐτῷ μινυτοῦ.

διδοι κλησ· οὗτος πειρώμενος διαβάλλειν
κρησδαζομένη τὸν πολυδύκην, ἐδωκεν
αὐτοῖς τῷ μεγίστῳ δίκην.

ἐφυγον κρησδαζομένη, ὅθεν αὐτῶν· αὐτὴ τὰ τῆς
ταὶ ἐν τῶν μετὰ βολῆν αὐτοῖς κρησ-
δαζομένη κρησδαζομένη· ἀθηναῖοι γὰρ ἐν τοῖς

γὰρ μοις ἐστὶς ἡν ἀμφιβαλῆ ποιῶν ἀκαθ-
θας μετὰ σφονίγων καὶ τῶν σφονίγων,
καὶ λίκνον ἀπ' τῶν πολλῶν πᾶσι φέρον-
ται λέγειν· ἐφυγον κρησδαζομένη, ὅθεν αὐτῶν·
ἐσθμεινον ὡς ἀπώσαντο μὲν τῷ ἀλιδυ-
κῶν, καὶ παλαιὰν δίαυταν, ὅθεν κρησδαζο-
μένη ἡμερον ἵστούν· καὶ ἄλλως,

ἐφυγον κρησδαζομένη, ὅθεν αὐτῶν· ἡ τῶν ἀπὸ
κρησδαζομένη ἐκείνων· ἐστὶς γὰρ
ἀθηναῖοι ἐν γὰρ μοις σφονίγων ἀμφιβα-
λῆ ποιῶν ἀκαθθας μετὰ σφονίγων κρη-
σδαζομένη φέρονται, καὶ λίκνον πολλῶν ἀπ'
τῶν λέγειν· ἐφυγον κρησδαζομένη ἀνιστόμενος
τῷ ἐπὶ τῇ κρησδαζομένη μετὰ βολῆν· τὸ γὰρ
ἐκ τῶν σφονίγων, καὶ ἀκαθθας σέμμα κρη-
σδαζομένη ἐλεγον.

ἐχέισ· τίς τῶν ἀγροδύνων ἡ τοῖς ὄρνιν, ἡ
ἰχθυῶν· λέγεται δὲ ἐχέισ τίς, αὐτὶ τοῦ
ἐλκιδῆς τι· σιωπῶν λαλῶν γὰρ αὐτῷ ὁ
στωκρῆς ὡς πᾶσι ἀπ' αὐτῶν τῷ διανοί-
αν ἐάσαντι τῷ φροντίδῃ· τῇ τῶν ἀγρο-
δύνων χρηστέμενος λέγει· τοῖς ἑλκιδῆς,
καὶ τοῖς ὄρνιν τοῖς ἰχθυῶν, οὐτὼ φαίν-
ει· ἐχέισ τίς; ὁ δὲ γέροντος, μά ἐν δὲ ὅθεν
ἐφυγ· ὅθεν πάντες; ὅθεν γὰρ πολλῶν ἡ τὸ πέ-
ος ἐν τῇ διεξίῳ, ὅθεν τὸ αἰδοῦν, καὶ με-
μειναι τὸν δερμύλλοντα ἐαυτῶν.

ἐχέισ τὸν δερμύλλοντα ἐαυτῶν· ἐχέισ τὸν
παροιμία τῶν τῶν σφονίγων· ἐχέισ τὸν
ἐν αὐτῶν μακροφύρῳ· λέγει δὲ καὶ οὕτως
πίνδης ἐν τῇ μετὰ κρησδαζομένη ἀπὸ σφονί-
γῶν οὐκ ἐχέισ.

ἐχέισ τὸν γάγον ἀκαθθας· λέγεται ἐφ'
ὧν ἐκ ἀκαθθας μετὰ σφονίγων χέρονος ἦνε-
ται· καὶ γὰρ οἱ χέρονος ἐχέισ οἱ δερμύ-
κων τοῦ μὲν αὐτῶν τὸν ὅλον· ἐφ' ὅθεν
ὁ πᾶσι χέρονος τῶν ἐμβρύων, καὶ κρη-
σδαζομένη ἐν τῷ τόκῳ· ἐχέισ δὲ καὶ τὸ
ζῶν, καὶ ἡ γαστήρ τοῦ βοῖς· ἐν ἐπὶ γράμ-
ματι, ἐξέσι λαχνηνίκα δέμας κέντροισιν
ἐχέισ· καὶ αὐτῶν· κώμαυλος τὸν ἐχέ-
ισ τῶν ἐν τῇ νῶτα φέρονται ἐκείνης, ἀ-
πέκτεινε τῷ δὲ ἐπὶ θειλοπίδῳ.

Ἀλδίκου νόμος· ἐπὶ τῶν ἀποτό-
μων. Ζάλαδμος ἢ λοκροῖς τοῖς
ἐπιξερυεῖοις ὁμότερον εἶο -
μοθέτησε.

Ζεῖ χύβρα· Ζεῖ χιλία· ἐπὶ τῶν δαίπνω συ-
νιόντων εἰς χιλίαν.

Ζόλς καθεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας·
ὅτι οὐκ ἀπροσέχεται, καὶ ἐραδὲως ἡ δίκη
τοὺς πονηροὺς μέτρησι· φασὶ γὰρ ὅτι διὰ
εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεται τὰ
προσφύμενα τοῖς ἀσθράτοις· καὶ ἄλλως.

Ζόλς καθεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας·
ἐν δὲ τῶν ποτὲ ἀμειβομένων ὑποδῶν
προσφύοιτο καλῶν, ἢ κακῶν· ὅτι οὐκ ἀ-
προσέχεται φασὶ τὰ πάντα· ἀλλὰ τὴν διὰ
εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεται, καὶ
τοῦτε ἐπεξίειναι.

Ζῆ καὶε πύρ· ἐν δὲ τῶν μόλις γινομένων.

Ζήνωνος ἐκκρατέστερος· οὗτος γὰρ ἄκραν
εἶχε δαίαιτον, καὶ λιπὺν, ὥς τε καὶ εἰς ποι-
ροῖμιν χωρήσει.

Ζητῶν τὸ ὄλον, θοιμάτιον ἀπώλεσε· ἐν δὲ
τῶν ἀτυχεσάτων.

Ζωὴ πύθου· ἐν δὲ τῶν ἐδηκῶς, καὶ μετε-
ως ζώντων, ἀπὸ διογένους τοῦ φιλοσό-
φου, ὃς πύθου ἦν ἡ δίκη κατὰ τὴν, καὶ
διατελεβή.

Ζώμω γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνά-
μεθα· ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζών-
των· καὶ χρῆται αὐτῇ πλάττειν ἐν ἱππείᾳ.

Ζωὸς γενήση, κρομμύς μόν) λαβῶν· πρὸς
τοῦτο ἀπὸ μικρῆς αἰτίας μεγάλῃ δό-
ξαν καρπομένους.

Ζωπύρου τάλαντα· Ζωπύρος ὁ πῶρσος
βασίλειος χειρὸς ὁμῶς, μασιγῶσας αὐτὸν
καὶ τῆς εἰνός, καὶ τῶν ὧτων ἀφελόμε-
νος, εἰσελάττων εἰς βαβυλῶνα, καὶ πεισευ-
θεὶς τὰ πόρτι τὸ σῶμα, προσέδωκε πλὴν τοῦ
λίπιν· καὶ μεταφορᾶς οἷον εἶπε τάλαντα,
καὶ ζυγὰ, οἱ ἀνείεργα, καὶ προξείας.

Ἀῖξ δούσα πλὴν μάχαιραν· κερὶν
ἦ δῶν γὰρ ἡρα ἀκράτεια συνόντων,
ἢν λέγεται ἰσχύσει μῆδεια,
οἱ ἐν τῇ παρόχῳ μεμειδωμένοι γὰρ κερύ-
σαντες πλὴν μάχαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπὶ
λεληῶσαι, ἢ δὲ αἰξὶ αὐτῶν τοῖς τοῖν αἰε-
σκάδουσιν.

ἢ ἀμαῖα πλὴν ἀξήσια μετῆλθεν· ὅτι τὸ πο-
λυχροναῖς ζητήσας χρωμίων· ἀμαῖα
γὰρ ἡ δημότηρ, ἀξήσια δὲ ἡ κέρη.

ἢ ἀφύα πύρ· ἐπὶ τῶν ὀξύν λαμβανόντων
τέλος ἢ παρομμία ἐρηται, παρέρσον ἢ
ἀφύα ἰδούσα τὸ πῆρ μόνον, ἐφεται, οὐ
τως οὐσα συφείρα· ἐστὶ δὲ ἰχέυς.

ἢ γὰρ τυραννὶς ἀδικία μῆτηρ ἔφυ.

ἢ δαίχελωνος κρέα φατῖν, ἢ μὴ φατῖν· ἡ
χελωνος ὀλίγα κρέα ἐρωθέντα σφόδρας
ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν ἢ παροι-
μία· ἐπεροῖ ὅτι τῶν ἀρχομένων ἐρμαῶν
ἐπὶ τὴν πρᾶγμα· σφαγῆσθαι κλέων, δὲ φα-
σί δὲ αὐτῶν τεράτων εἶναι.

ἢ λιθιῶτόρος τοῦ προξίλλης ἀδωνιδος·
προξίλλα σκυωνία μελοπῆος εἶνετο,
ὡς φησι πολέμων· αὐτὴ ἢ προξίλλα τὸ
ἀδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτῶ
μένον ὑπὸ τῶν κατὰ, τί καλλίσον κατὰ-
λιπὼν ἢ καὶ, ἀποκρίνασθαι· ἢ λιον, καὶ σι-
λήνην, καὶ σκυῖους, καὶ μήλα· ὅθεν εἰς πα-
ροιμίαν προσήχθη ὁ λόγος· ἢ λιθίων γὰρ τὸ
τῶν ἡλίων παρὰ βλάστην τοὺς σκυῖους.

ἢ κύων ἐν τῇ φάτῃ· ἐπὶ τῇ μήτε αὐτοῖς
χρωμίων, μήτε ἄλλος ἐώντων· παρέρ-
σον αὐτῇ κελὴν οὐκ ἐσθίει, καὶ ἐν ἱπ-
πον κωλύει.

ἢ κείνον, ἢ κολοκύντην· τὸ τῆς κολοκύν-
της αἰῶτος καλεῖται κείνον· ἀδὴλον δὲ
εἶ οἶσι καρπὸν· ἔτατόν οὖν ἐστὶν κεί-
νον οἱ ἀρχεῖοι ἐπὶ τὸν τεθνηκός, πλὴν ὅτι
κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑποῦς· μέμνηται
ταύτης Δίφιλος λέγων, ἐν ἡμέραισιν αὐ-
τὸς ἐπὶ σοὶ γέρον θέλω παρὰ χεῖν κο-
λοκύντην, ἢ κείνον.

ἢ λιξὴ ἢ λιμὴ τέρεται.

ἢ πύργος ἀρτέμης· ἐπὶ τῶν ἀγύρων, καὶ

πάλαι τῶν παρίστων ἡ θεὸς αὐτῇ τι
νομίζετο αἰετὶν ἢ καὶ πάλαι αἰετὶν.
ἡρακλεία λίθος· ταύτην εἵκοι μαγνή-
την λέγουσι, πῶς ἐπαυμνήσῃ τὸν σίδη-
ρον. ἡ δὲ ἑτέρα, παραπλήσιος ἀργύρου
κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ ἡρακλείας τῆς
ἐν λυδίας πόλεως.

ἡρακλῆος νόστος· δικαίως γὰρ φησι πῶς ἰε-
ραὺ νόστος ἡρακλῆος ἐν μακρότερος· εἰς ἰαυ-
τὴν γὰρ ἐκ τῶν μακρῶν πύλων περιπε-
σεῖν φησι τὸν ἡρακλῆα.

ἡρακλῆος φορὰ, ἡ τῶν ἡρακλείων λαῶν
ἐκ τῆς πρὸς θεοπέειαν. ἡ γὰρ ἀθηνᾶς
ἡρακλῆα πολέμῳ ἀνέκεν θεομάχας.
ἡρακλῆος ἐκίετο· παροιμία ἐπὶ τῶν
ἐραδυνόντων· οἳ τὸν θεὸν ἐκίοντο ἡρακλῆα
βραδυνόντες· πολυφάγος γὰρ ὁ ἦρας·
ἡ ἐν μορφῇ τῆς κλῆσιν, ἀπὸ τίνος χρυσ-
μῶς, ἡρακλῆος δὲ πεφύκετος ἐπὶ τὸν μόνον ἐξο-
νομάζει. ἡρακλῆος ἀνθρώποις φέρων, κλέος
ἀφ' οὗ τὸν ἔξεσθαι.

ἡ σκυθῶν ῥῆσις· πρὸς δαρείον τὸν πρῶτον
ἀπεκρίναντο οἱ σκύθαι κλέειν αὐτὸν,
ὅς τ' ἀποτῶμος οἰκώλειν τινὰ λεγόντων.
ἡ συρκοῦσθαι δεκάτη· ἐπὶ ἰῶν σφόδρα
πλουσίαν.

ἡ τοι τεθνηκὼς, ἡ διδασκὼς γράμματα. τὸ
μὲν νικίον ἐφαπτοσάμεναι εἰς σκελί-
ας, οἱ μὲν ἀπώλοντο· οἱ δὲ, ἐλθόντες, ἐν
αἰχμαλώτοις. καὶ τοὺς σκελιωτῶν παῖ-
δας ἐλάσσκον γράμματα· οἱ οὖν δια-
φύποντες εἰς ἀθήνας, καὶ ἐρωτώμενοι περὶ
ἰῶν ἐν σκελίᾳ, ἔλεγον, ἡ τεθνηκεν, ἡ δι-
δάσκει γράμματα· καὶ οὕτως ὁ λόγος
πρὸς μὴδὲς ἐγένετο· εἴρηται δὲ ὅς τῶν
ἀμωβόλων λαλοῦσθαι.

ἡ τῆς ἐξ, ἡ τῆς κύβου· ἡ παροιμία παρὰ
φερεκράτει ἐκ τῶν μυρμηκῶν θρώποισι·
κεῖται δὲ ἐπὶ ἰῶν ἀποκινῶν θρώπων.
ὅς μιν γὰρ τῆς ἐξ, πῶς παντελῆ νίκην δὴ
λαῖ· τὸ δὲ τῆς κύβου, πῶς ἡτῆα· πάλαι γὰρ
τετὸν ἐχρῶντο πρὸς ταῖς παιδικὰς κύ-
βοις, καὶ ὅπως οἱ νῦν δύνανται. ἔστι δὲ ὁ μὲν
νυμῆα· κύβου γὰρ ἑλεγον ἰδίως αὐτῶν
ἐν εἰς τὸν μόνον ὅτε πάλαι οὐκ ἔστι, καὶ μὴ
τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοῦ τοῦ οἱ ἰῶν

καλοῦσιν οἷας καὶ πῶς παροιμία αὐ-
τῶς ἐκφέρειν οἱ τῆς ἐξ, ἡ τῆς κύβου.

ἡ φάου θυρά· ὁ φάος ὡς φασιν ἐγένετο
ὁ βολεσάτης· ἄλλοι δὲ, τυφλός· ὁ πα-
νοίγοντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τὰ πα-
μῆα καὶ πῶς θυράν, ἡν ἐκείνος ἰσχυρὰν ἐ-
νόμιζεν εἶναι, πῶς παροιμία εἴρηται.
ἐπὶ ἰῶν μὴδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάτ-
τειν· καὶ ἄλλως.

ἡ φάου θυρά· τὸν φάον φησὶ δὴ μὲν ὁ-
βολεσάτην εἶναι· ἄλλως δὲ, τυφλόν.
ὁ πανοίγοντος δὲ αὐτῶν τῆς τοῦ τὰ μῆα
θυράς, καὶ τακτικῶς τοιαύτην, ἡν
οὐκ αὐτὸς ἠνοίξε μὴ ψέγον ποιήσας εἰς
οὐς δὲ λέγειν ὡς μοιχευομένης αὐτῶν
τῆς γυναικὸς, πῶς αὐτὸν θυράν εἰρ-
γάσασθαι, ὡς μὴ αὐτὸν ψέγου ἀνόγειναι.
τὸ ἡ φάου τὸ σέως δὲ θυράν τὸ μοιχευ-
θῆναι, καὶ τὸν φάον αὐτὸν ἀνέγειν, ἡ φάου
θυρά· ἐκ τούτου πρὸς μὴδὲς ὁ λόγος,
ὅς τ' μὴδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν.

ἡ οἰλῶν πλάτωνίλει, ἡ πλάττειν οἰλῶνί-
λει· οἰλῶν ἰσχυρὸς τεχθεὶς ἐν ἀλεξάν-
δροις γένετος ἰερέων, οἰλοσφύσας ὅτι
ἐλλήνων, εἰς μέγα πρῶτον, παιδείας ὡς
μετελθεῖν πλάσαν ἐλληνικὴν παιδείαν.
τὴν τε τῶν ἐκκυκλίων καὶ λουμίων, καὶ
ταῖς λοιπαῖς ἐπιστήμας, (ὡς ἀκριβεῖς καὶ
ταλῆς) ἐπλάττειν τε λόγον, παρὸς
μοιὸν πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν
παρ' ἐλλήνων τοῦτο χωρῆται. ἡ πλάτων
οἰλῶνίλει· ἡ οἰλῶν πλάτωνίλει· το-
σούτῃ δὲ ὁμοιότης τῆς γὰρ διαμοίωσθαι,
καὶ φράσας τὸ ἀνθρώπος πρὸς πῶς πλά-
τωνος.

ἡ ἡλλήου πηδῶ· παροιμία ἀπὸ τῶν
τὰ οἰκίαν ἐλαττώματα πειρώμενων ἀ-
ποκρύπτειν.

ἀρχὴ τῆς θ.

Α λαοὶ ἀντλῆς· ἀπὸ τῶν ἀ-
νθρώπων ἐπιχειρώτων.
θ θάμνεις μαίνεται, ἀπὸ τῶν κα-
τὰ σῶμα παρὰ λογικὴν οὐκ ἔχοντων πρῶ-
τεν εἴρηται ἡ παροιμία· ὁ θάμνεις πλά-

λους ἀλλ' ἡ ἀλλὰ διαιετὼν, ἤρξαντο πρῶ-
 τον ἐρᾶν ἀρξάναν· ἀσκήσεις δὲ καθαρω-
 δίας ταῖς μούσαις ἤλυσαν, συνθέμενον
 πρῶτον αὖτις καὶ μὴν κρείττον' ἀνέβη πηλο-
 αίστην παύσαι, εἰ δ' ἡ γῆ νῆδ' ἔσθ' ἡ γῆ σῶσαι
 ὧν αὖ ἐκείνην γέλασαν· ὑπὸ δ' ἑταροῖς δὲ αἰ-
 μοῦσαι γλυόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐ-
 τῶν καὶ τῆς καθαρωδίας ἀσκήσεις ἐποίησαν.

θάσπον ἀγαθῶν· ἐπὶ τῷ οὐδαίμονα, καὶ λαμ-
 πρῶν ἀποδιδέσθαι πικρὰ καὶ πένεμομένον.
 καὶ λίγιστος γὰρ ὁ ῥήτωρ ἐκ πατρὸς ἀθῷ
 γνηθὲν πέισιν ἀθναίοισι τὴν ἀντίπερα
 γῆν οἰκῆσαι· λέγων ὅτι καὶ χρυσὸν μέταλ-
 λα ἔχει, καὶ γῆν ἄφθονον, καὶ ὕλην ἀρί-
 στην, καὶ ὕλιν θάσπον ἀγαθῶν τὸν τόπον
 ἐκάλεσ· καὶ ἄλλως.

θάσος ἀγαθῶν· ἐπὶ τῷ οὐδαίμονα, καὶ λαμ-
πρὸς ἀποδείξει πνα ἐπαγελλομένων
ἢ παροιμία ὅτι· καλλίστος γὰρ ὁ ρή-
τωρ ἐκτεσσὼν ἀθήνη· ἔπεισε τοὺς ἀθη-
ναίους πῶ αὐτίπαρκα γῆν οἰκήσεται λέγων
ὅτι καὶ χρυσὴ μέταλλα ἔχει· καὶ γῆν
ἀφ' ἧς καὶ ὕλην ἀείσῃ, καὶ ὅλας θά-
σσον ἀγαθῶν ἐν τόπον ἐκάλει, εἶθον ἢ πα-
ροιμία ἐκράτησε.

ἡ ἀπὸ τοῦ ἡρακλῆ τῷ περηνέῳ ἔρχο-
 ῖτο ἡράκλῆτος ὁμομύς ἐγένετο θαυμαστὰς
 ἐπὶ ταῖς ἐξήταξιν ἡ παροιμία δὲ τῶν
 δαναομύων ὡς τὸ γόνοιο ἡ ἀπὸ τοῦ ἔχον-
 τος ἡ ἡράκλῆτος ὁμομύς ἐξήλατο
 μύησι δαρκῶς ἡρακλῆ τῷ περηνέῳ,
 αὐτὸ τοῦ περηνέου.

θάψον ἢ βύπτει· πῶν ἐπὶ τῇ τοῦ μαχομέ-
ων, τίς ἦν ὃ ἐπεγέρθη παρὰ τῆς, ὅτε φά-
νετο τὸ κρυμνός, καὶ ὁ φθαλμός· καὶ οἱ λοι-
ποὶ μέντοι οὐκ οὐκ ἐπὶ τοῦ ὄρου, ἐφ' οὗ ἐβ-
βήκει κρύπτειν αὐτὸν· καὶ οὕτως οὐκ ἐπὶ τῇ
ἐξ αἰτίας σου τελευτῶν· καὶ γὰρ ὁ βού-
της ἐξ αἰτίας κατεσκεύαστο, ἅτε οὐχ ὁ λο-
κλήρου τοῦ σώματος γεγραμμένου.

Θεαγέτους ἐκείττειον· προίμια· ἔτος Ἀλλῆς
 ἦν· εἶχε ἡ ἐκείτης ἀρχαία, δὲ ἐπυθαίετο
 παπταχὺ ἀπὼν, ὅς κ' ἡσπυὸς ἐκκαλῆθ'·
 Θεαγέτους χρήματα, τά τ' αἰγίνου· καὶ τ'
 πενήτων μὲν ἀλαξονδομῶν δὲ ἔτος γ'

πένης ὧν, ἔλεγον· ἑαυτὸν πλούσιον ἐποίησεν·
καὶ ὁ ἀρχιεὺς διὰ πένης θρυπτομένους καὶ
αὐτοὺς ἐπὶ πλούτου, καὶ λέγων ἑαυτὸν
πλούσιον. ἦν δὲ αἰχίνης σέλας. ἔλεγον
ἐκ μεταφορῆς τοὺς πινύ τοις σέλουσι.
καὶ ἐὰν ἀρχονδύεωσι σελιζέτω.

Θεὸς ἡ ἀντίδοχα· καὶ ἱερὸν αὐτῆς ὡς ἵστος
ἐν δεκατέσσαρα καὶ ἄλλως.

Πρὸς ἡ ἀνάλισιν· αὐτῇ τέτακται ὑπὸ
 τῇ ἀνὰ χηλὴν τῆν πνῶφελον μὲν.
 Φησὶ Διόφρατος ἐν περὶ νόμων· ὕβρε
 ὡς, καὶ ἀνάλισιν παρὰ τοῖς ἀθηναίοις
 εἶναι βωμούς.

θερμόν τῷ ὕδατι. ἐπὶ τὰ χεῖρῶνα. αὐτῇ
πάντων αἰρουμένων.

Θετρίλων σόρλομα . παρομιάν ἐπὶ τῶν
 σολζομένων λεγομένην· ὅτι δ' τῷ Θετρί
 λῳ λόγιον ἐκτεσεῖν . φυλάττειται μὴ
 ἔλωσιν αὐτὸν οἱ ὀζυνοῦντες, οὐχ ἡ μεί-
 ζονι, καὶ λαμπροτέρῳ κατ' αὐτοῦ χρη-
 σάμενοι . νοήσας οὖν δ' λόγιον, ἡ πρὸς
 ὑπὲρβολὴν ἡ απόμεινος ἐκτρέβειν ἀν-
 ὁρῶν ἢ ἔξω τοῦ συσίαν ἀπὸλλωνι καται-
 βάσας· κατὰ λῶν οὖν ἐκεί, καὶ διαταξά-
 μενος ἐφ' ἃ ὥρμησε, δ' ποτὶ τὴν συσίαν,
 καὶ τὴν οὐχὴν οὐτε ἱεροπρεπὲς εἶναι νο-
 μέας, δ' τε ἄλλως ὀσεῖς, ὑπὲρθερο-
 καὶ μέχρινω Θετρίλοι τοῦ συσίαν ἀφελ-
 λωνι ὑπὸ χροῦται δ' ἐπὶ τοῖς· καὶ ἄλλῳ,
 Θετρίλων σόρλομα· ἐπὶ τῶν μὴ οὐ συμα-
 χουμένων ἐν ταῖς παρτάξεσιν, ἀλλὰ
 κακουργώπων· καὶ ἄλλως .

θετῶν νόμισμα παροικῶδες ὄντα
ἐπὶ ἀπάτης τετιόμενον.

Ἡ τέχνη γυνή ἐπὶ τῷ φαρμακείῳ. Δια
βάλλονται οἱ ἡτέροις ὡς πότες. καὶ
μέχρι καὶ ναὶ φαρμακίδες αἱ ἡτέροις
καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ μήτρα φύσιν
σκέπησιν ὡς βλαβερά φαρμάκῳ ἐκείνῃ, καὶ
αὐτὴ φύσιν.

θυράζω θυράζει· ἀνδρὶς οὐκ ἔτι ἀνδρεύεται·
 οἱ μὲν δὲ ἀπὸ τοῦ οἰκετῶν χειρῶν ἐρῆ-
 σθαι φασιν ὡς ἐν τοῖς ἀνδρεύεσσι· ὁ δὲ
 χρημύων αὐτῶν, καὶ δι' ἐργαζομένων·
 τῆς αὐτῆς ἐορτῆς τελεσθεῖσας λέγειν, ὡς
 τὰ ἔργα ἐκπέμποντες αὐτοῦ· ἡ δ' ἄλφ.
 θυράζε

θύραζε κέρβος οὐκέτ' ἀν' Ἰεσθέρια· πινέσθαι
οὐ πῶ πλὴν παροιμίαν φασί· θύραζε κή-
ρβος οὐκ ἐν' ἰαθ' Ἰεσθέρια, ὥσ' ἡγοῦται πλὴν
πόλιν τοῖς ἀνθεσφείοις τ' ψυχῶν πῶρι-
ερχομένων· ἢ οὐ πῶ.

θύραζε κέρβος οὐκέτ' ἀν' Ἰεσθέρια· οἱ μὲν δὲ
πῶλιν οἱ κε τῶν κερικῶν εἰρηνοαί φρα-
σιν ὥς ἐν τοῖς ἀν' Ἰεσθέρια δὴ ψυχῶν
αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐρχαζομένων· τῆς οὖν
ἐορτῆς τελεοφείας, λέγειν ἐνδὶ τὰ ἐρ-
γα ἐκπέμποντες αὐτοῦς, θύραζε κέρ-
βος οὐκέτ' ἀν' Ἰεσθέρια· ἢ πινέσθαι πλὴν
παροιμίαν φασί· ὅτι οἱ κέρβος ποτὲ
μέρος τῆς ἀττικῆς κατέχον, καὶ ὁ πότε
σὺν ἐορτῇ τῶν ἀν' Ἰεσθέρια ἦγον οἱ ἀθῆ-
ναῖοι, σπονδῶν αὐτοῖς μετελίδουσαν, καὶ
ἐθέλουντο τῷ ἄσκει, καὶ ταῖς οἰκίαις· μὲν
δὲ πλὴν ἐορτῇ πινῶν ὑποβεβλημένων ἐν
ταῖς ἀθῆναις, οἱ ἀπὸ τῶν πῶντες πρὸς τὸν
κέρβος παύζοντες ἔλθον, θύραζε κέρβος
οὐκέτ' ἀν' Ἰεσθέρια· εἰρηνοαί ἢ παροιμία
ἐνδὶ τῶν τῶν αὐτῶν ἐπιζητουμένων πᾶν
τοτε λαμβάνειν.

θεῶν ἀγορά· παροιμία ἐνδὶ τῶν ῥαλμῶν
τῶν τι λέγειν ἐνδὶ τοῖς ῥαλμῶν ὑπὸν
χρυσῶν, ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
ὅπως ἀθῆναις, ἀπὸ τῆς σωμαχερθῆναι πρὸς
σαγορευθεῖς.

θολερῶς προσβάνει· μὴ καθεστάνην, καὶ
ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλὰ ἀσάτως,
καὶ τετραγμῶνως προεῖν.

θρακὸς ὄρεμα οὐκ ἐπίσανται· ταύτης μέ-
μνηται μέλανος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει
γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ προσβύτατος
ἀκοντισθεῖς, διὰ τὸ ὑπὸ τῆς οὐρανῶς ἀπώλετο·
καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἀπολεῖσιν ἀνιγ-
μα γέγονε, θρακὸς ὄρεμα οὐκ ἐπίσανται.

θράκα παρδύρεσις· φασὶ τοὺς θράκας
ἡττηθέντας ὑπὸ βοιωτῶν πῶρι· κωρονί-
αι, καὶ σπεισαι μλίνους σπονδῶν πενή-
μερους, ἐπιθέσθαι νυκτὸς ἐπιγενόμενης
τοῖς βοιωτῶν, καὶ τοὺς μλιν, ἀποκτεῖναι,
τοὺς δὲ, ζωρησσε· ἀναγκαστῶν δὲ τῶν
βοιωτῶν εἰπεῖν τοὺς θράκας ὅτι τὰς
ἡμέρας οὐ τοσὺν νυκτὸς ἐσπείσαντο.

ἀρχὴ τῆς.

ἀλέμον ψυχρότερος· παροι-
μία· ὡς εἴπῃς εἴποι γυνώτερος
τοῦ κακοδαίμονος ἢ ὅτι οἱ θρη-
νοῦντες τῷ ἰαλέμῳ χροῦνται, ἐπιλέγον-
τες αὐτό· ἐνθὺν καὶ ἐθρηνεῖν ἰαλεμίξην
λέγουσι· λέγουσι δὲ τινες ὅτι ἰαλεμον ὑπὸν
καλλιόπης καὶ ὑπὸν βολῆν ψυχρόν γε-
γονότα· ἢ οὕτως· ἰαλεμος ὑπὸν καλλιό-
πης ὁ κακοδαίμων, καὶ ἀδυνάτος·
ὁ δὲ καὶ ἰαλέμον ὡς ψυχρὸς, καὶ οὐθε-
νός ἀξίος· καὶ παροιμία· ψυχρότερος
ἰαλέμου, καὶ οἰκώτερος ἰαλέμον, καὶ
ἐθρηνεῖν, ἰαλεμίξην λέγεται.

ἰδαμφύη πύρ· παροιμία ἐνδὶ τὰς ῥα-
σῶν ἀμ' ἐπος ἀμ' ἔργον.

ἰερὸν ἢ συμβουλή· παροιμία ἐνδὶ τῶν
δαιμόνων κακοδαίμων συμβουλεύειν· μέμνηται
ταύτης ἐπιχερσος.

ἰλιάς κακῶν· ἀπὸ παροιμίας ὅτι ἐλέ-
γχο ἢ τῶν μεγάλων κακῶν· παρόσον
ἰλίω μνεία κακὰ σὺν ἐξ γενέσθαι.

ἰνοὺς ἄχνη· ἰνώ ἢ καὶ ἀμῶν σιωπῶν
ἀθάμαντι, ὅσοι ἐγέννησε παῖδας, λέειν
χρὺν, καὶ μελικέρτην, καὶ θυγατέρα δι-
εὐκλειαν· οὗτοι ὑπὸ ἀθάμαντος μανεί-
τος κατέπερξάνθησαν· μετὰ δὲ μελικέρ-
του ἢ ἰνώ ἐρέμῃσαν ἐαυτῶν εἰς πλὴν πρὸς
τῷ μολονεῖω θάλατταν, καὶ πλὴν εἰς
μέγαρα προσβασθεῖσαν, μετὰ εἰς ἀε-
λόμυλοι, καὶ πολυτελῶς κηδεύσαντες,
ἐκάλεισαν λαοκροῦν, ὅτι εἰς κέρειον
κέρειον τοῖς θάλατταν μελικέρτην, ἀγού-
σιν ἐπ' αὐτῶν ἀγῶνα τὰ ἰσχυρὰ· διὰ δὲ
ταῦτα εἰρηνοαί ἰνοὺς ἄχνη· ἄχνης ἢ ἡ λύ-
πη, ἀχνηεῖς ποιοῦσιν τοὺς κακῶς πα-
θόντας· ταῦτα δὲ δὴ λῶσει καὶ μελικέρτης
ὁ τύλος· πέπονθε δὲ ὅπως ἰνώ δὲ αἰτί-
αν τήνδε· ἀθάμαντος πρότερον γυναικὰ ἐ-
χνηκὸς νεφέλην, ὅσοι παῖδας ἐκ ἰαύτης
ἐλθόν, καὶ φείξον ἐγέννησαν· ἀποθανού-
σας δὲ τῆς νεφέλης, ἀντέραν ἡγάγετο
γυναικὰ ἰνώ, ἢ τις ἐπιβουλεύσασα τοῖς
τῆς νεφέλης παισὶ, παρὲρ πεισε τὰς τῆς
ἐγχερῶν γυναικὰς φεύγειν τὰς ἀπὸ

μαται. ἡ γὰρ δὲ πεφρυγμένον ἔφ' ἀπο-
ρον δεχόμεν, καρπούς ἐτῆσι οὐκ ἐ-
νεαίδου. πέμψας οὖν εἰς δεληφούς ὁ ἀ-
θάμας πρὶ τῆς ἀφορείας ἐπυνθάνετο.
δωροῖς δὲ πείσαι σὺν τῷ πεμφθέν-
τι, ὥς περ αὐτοῖς εἰπὴν ὑποστρέψα-
σιν, ὡς αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔλθῃ, καὶ φείξον
σφραγισθῆναι, εἰ θέλοιεν ἀπαλλαγῆναι τῇ
ἀφορείᾳ ἐσθλα. πεισθεὶς οὖν ὁ ἀθά-
μας, ἔλθῃ, καὶ φείξον τῷ βωμῷ πα-
ρέστησεν, ἀλλ' ἐκείνους μὲν κατωκτεῖραν
τες οἱ θεοὶ δὲ τοῦ χρυσμάλου κελοῦ
ἐναελοῦς ἀφῆρπασαν. ὅθεν ἔλθῃ μὲν
αὐτέχην μὴ δυνάμεν, εἰς τὸν ἄπ' ἐκεί-
νης κληθὲν τὴν ἀλλ' ἀπορῶν καὶ ἀπὸ πῆ-
φείξος δὲ εἰς πλὴν κολαχίην διασώζειται
γὰρ ἀθάμαντι δὲ μανίαν ἐμβολόντες,
πλὴν ἰνὸς τοῖσι παθεῖν ἡρεσκόμενοι.
ἵππερχων πίνετο. εἰπερ πρὸς συρρέουσιν
οἱ ἵππερχοι ἐν πίνεσι τὰ ὀνόματα γρά-
φοντες, τὰ ἀτακτοῦν παρεσιμαίνοντο.
ἵππερς μὲν ἐν θεῖα ἱερά, καὶ θράκη. τρέ-
ον δὲ, καὶ τὰ κορυφώτερα τῶν ὀπλῶν
εἰ ἰνὸς, καὶ κρήνη, καὶ κρήνη.
ἵππερς γράσκοντες τὰ μέγιστα κέκελ' ἐπὶ
βαλε. ταύτης μέμνηται κρήνης ὁ κω-
μικός σαμίου. τάττειται δὲ ἐπὶ τῶν
δι' ἀκρὰς ἐκείνης θεομένων πινύς, καὶ
ἀναπαύλης. εἴρηται δὲ ἀπὸ σφαττωπι-
κῶν ἱππῶν, οἷς γράσκουσιν ἐπὶ βαλ-
λον τὸ καλούμενον τεισάπτον. ἐστὶ δὲ
ῥῶς σφῆρες ἰσχυροῦς. οἷον ἐκ μύσι-
ος ὡς χαρακτὴρ ἰσχυροῦς, ὃν ἐκ πυρρῶν
τῶν ἐπὶ βαλον ταῖς σαγῶσι τῇ ἱππῶν.
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ἰδύσθαι,
ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων περὶ γράμων, καὶ
δυσελπίων.
ἵστα θύεις. ἡ παροιμία τέτακτο ὅτι μὴ
δενὶ ῥαδίως μεταδιδύνῃ. δι' ἔχουσιν ἔχ-
ῃν τοῖς παλαιοῖς, ὅπως ἔχουσιν ἵστα μὴ
δενὶ μεταδιδύναι τῆς θυσίας. μέμνη-
ται ταύτης θεόρουτος ἐκ καπνίσου.
ἵσταμα, περὶ τῆς, περὶ τῆς. λέγειν
δὲ καὶ ἐορταῖς ἑλλήνων. καὶ παροιμία
ἵσταμαίξιν. ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων.
ἐπὶ τῶν γὰρ ὁ τῶν ἵστων καίρος.

ἵστα ἵστα. εἴρηται ἡ παροιμία. καὶ τῶν
μὴδενὶ ῥαδίως μεταδιδύντων. δι'
ἔχουσιν ἔχῃν τοῖς παλαιοῖς, ὅπως ἔχουσιν
ὅν ἵστα, μὴδενὶ μεταδιδύναι τῆς θυσίας.

ἀρχὴ τῆς.

Ἀδμήαν νίκη. λέγεται ἐπὶ τῇ
κ. κακῶς νικῶντων. οἱ μὲν λέγου-
σιν, ὅτι θεοὶ νικῶσιν, ὅτι θεοὶ νικῶσιν, ὅτι θεοὶ
ρον ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
θλον πλὴν μὴ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
τῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
τῶν θεῶν σιωπῶν, ὅτι καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
νελῶν τῶν πλὴν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
σφάκωντα, ἐθῆτευσεν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ἀσ' ἀλλοι ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ταύτην ὅτι τῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ὅτι ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
νομαρχῶντες ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
δὲ ὅτι καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
οὐς τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
λίμνην ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
τῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
νὴς οἱ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ὡν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
φλάσιν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
πλὴν νίκην αὐτῶν. ἀλλοι δὲ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ἐκ φοινίκης γράμματα ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
δοθῆναι τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
μὲν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
μὴ λυσιτελεῖν τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
λέγεται πλὴν τοιαύτην παροιμίαν.
κάθαμα λύεις. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
λυόντι λύνει ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
τοῖς φρεσὶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
σέσης τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
σειε τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ἀλέξασθαι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
τῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
τῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
βληθέντα

κινῶν κίρκας κινῶν ὄν· πῶς παροίμαι
 ταῦτα· οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πῆνυος ἕως φε-
 ρῶν εἰρηύεσσι· οἱ δὲ οὐτε αὐτοὶ βρωτὸς ὄν
 οὐτε τοῦ ὄντος· οἱ δὲ ἄλλοι κίρκας τοῦ
 συρρακινούσιν εἰς τοὺς πρὸς τοῦτο διόξεν
 τοὺς τε κινῶν εἰρηύεσσι· ὃς πῶς τοῦτο

καρπάδιος τὸν λατῶν. παροιμία, καρ-
πάδιος ἐν λατῶν. ὅτι γὰρ ἐμὴ εἶναι
λατῶς ἐν τῇ χώρᾳ ἐπιγράφοντο αὐτοί. καὶ

των ἐστω ἴσ' τὰ καὶ ἐστὶ δὲ φύρ' ἂν ἀνὰ
γυροῖς δυοῦδες τε βόσκοντο, ἀλλὰ καὶ
ἀλεξίηται. ἄλλοι δὲ ὀνόμαζον τὸ τοιοῦ
τον φύρ' ὀνομάζουσι.

κλήσων δ' ἂν ἴερας. ἐπὶ τῶν πλὴν ἐστέτην
βοήθειαν κινουμένων τέτακται. ἀπὸ με-
ταφορᾶς τῆς ναυτῶν, οἱ πλὴν βοήθειαν εἰς
πλὴν ἱερῶν ἀπευρύνοντο. ἄρ' ἂν περὶ
τελευτώνων. παρ' αὐτοῖς γὰρ καὶ τῶν ἡρώων,
οἷον ἱερά, καὶ ἀκνήτος θεῶν νομιζομένη.
κίεσται μὲν κῶς. ὅς τις ἦν ἐπὶ λυθρέμματος.
καὶ τῶν φασὶν ἐλκελῶν ἐπιφανομένην
καὶ τὸ ἐπὶ τῶν καλῶν τῶν προβάτων αἰρ-
τοῦ λένειν, καὶ δὲ κίεσται μὲν ἀνελθὼν αὐ-
τήν. φανομένην δὲ αὐτῶν καὶ ὅταν κα-
λεῖσται καὶ ταῦτα αὐτῶν, ἢ μὴ φρον
τίσονται, παρὰ τὴν ἀπολέαν.

καλεῖται δὲ νικήσας, ὃς νικηθεὶς ἀπὸ λαοῦ.
αὐτὴ παρὰ τὴν ἐκ χρησμοῦ σιβύλλης
τῆς ἐρυθραϊκῆς. πάλιν γὰρ ὁμιλῶντος
μνηστικῆς μὲν πλὴν οὐ χειρωνακίαν μά-
χην δὲ ἐπὶ πρὸς εἶπεν. ἐπειδὴ οἱ μὲν ἀθηναῖοι
καὶ οἱ ἱθαῖοι ἡττήθησαν, οἱ δὲ ἀπὸ λοντοῦ,
ὁμιλῶντος ὅτι νικήσας μετὰ πλὴν μάχην δὲ
θῆς ὑπὸ πελοπονείου διεφάρη.

κλεισθὲν ὁρᾷ. ἀεὶ σφαίρης. οὐτος ἀεὶ ἐ-
ξυράτο. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἀεὶ ξυρά-
μένων. ἦν δὲ σιβυρτίου, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν
τε δὲ ἀεὶ νέος φαίνεται ἀεὶ. τοῦτο ἐπὶ τῶν
τε καὶ σφαίρων.

κλεισθὲν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν περὶ δεξαμενῶν.
κλειόμενος. οὐτος ἐκωμωδῆτο ὡς γυναι-
κίεσται, καὶ κίεσται, καὶ ἐξείας, καὶ οὐς
γενῆς, καὶ κυβέλης ὕψος, ἐπεὶ οὐκ ἴσ' ὅσον
μυστηρίους τῆς ἐξείας, μαρτυροῦντες παρὰ τὴν
ἦν δὲ καὶ πλὴν ὁρᾷ ἐρηνιώσεως. ἐρη-
ται ὅτι ἐπὶ τῶν κλεισθῶν ἡ παροιμία.
κόγχην διελεῖν. ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποι-
ουμένων. οἷον ταυτόν. ὅτι τὸ δὲ τῶν, κόγ-
χην διελεῖν.

κολάδου χρίνιξ. παροιμία ἐπὶ τῶν μέ-
λειος μέλειος κλημνίων.

κοινὰ τὰ φίλων. τίμας φησὶν ὅτι προ-
σιόντας πυθαγόρα μαθητὰς πρὸς πλὴν
ἱταλίαν, ἐπειδὴ οὐκ ὁμιλοῦστος κοινὰς
τὰς οὐσίας ἐρεῖται. ὅτι εἰς παροι-

μία ἡ συμβουλή τῶν πυθαγόρα ἦλθε.
κοινὸς ἐρμῆς. καὶ πῆλιστατος ἐρμῆς γενόμε-
νος, καὶ ταῖς κοινὰς ἐπὶ τοῖς φώροις.
κοινοκώτη, καὶ κλημνία. καὶ παροιμία, κο-
λοκώτης ὕγιερος.

κομήτης. παροιμία. οὐδὲς κομήτης ὅς
πὶς οὐ φησὶν ἔχειται.

κόννου ἡμῶν. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ὃ
δὲ κόννος λυρωδὸς ἦν ὡς πινὲς φασὶν τῶν
ἀφώνων. ὡς δὲ πινὸς, καὶ λυρωδὸς.

κόννος ἀρτοῦ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀντα-
ποδιδόντων.

κοινὴ πάλιν. παροιμία, ἡ γὰρ προση-
κόντως ἔχον.

κόποις μάξιμος. ἐπὶ τῶν ἑσθέρων ὅτι οὐκ
φρονιματισμοῦ.

κόραξ ὁ οὐδὲν. παροιμία ἐπὶ τῶν οὐ-
χερῶς πινος τυγχάνοντων.

κορυβῆς οὐκ ἀξίος. παροιμία. κορυβῆς
δὲ πάλιν ὁ ἐξείας, καὶ σιωπασμῶν,
καὶ ὁ παρὰ τὴν ἑμὸν θεοῦ.

κορυβῆς ἡ ληϊώτερος. οὐκ ἔστι, καὶ μωρόος.
ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος ἐπὶ τῶν ὅτι
κόρυβος ἀπὸ πινος κορυβίου μωρῶς, ὅτι οὐ
οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν μωρῶν ἐπὶ τῶν πινος τοῦ
φρυγῶν καὶ τὰ τῶν ἡρώων γενόμενος. τι-
νὲς ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνελθόντων φασὶν γενέσθαι,
ὡς καὶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης οὐρι-
θμῶν.

κορυβῆς ἐπὶ τῶν ὁ κορυβῆς. οὐτος ὁ κορυβῆς
ἐπὶ τῶν οὐκ ἀξίος ἐκωμωδῆται, καὶ οἱ πάλιν
ἀπὸ τῶν. οὐκ ἔστι τῶν ἀρχειοτάτων
εἶναι φασὶν.

κόρυβος, ἀγριὸν λάχανον, οὐτε λείας. διὸ
καὶ ἡ παροιμία, κόρυβος ἐπὶ λάχανοις.
οὐκ ἔστι τῶν ποιόντων ἐπὶ κόρυβτον ἀπὸ
διδοῦσιν, ὡς δὲ τῶν ποιοῦντων, καὶ ὡς οὐτε-
λὲς ἐπὶ τῶν. λέγεται ὅτι ἐπὶ τῶν ἀξίων
ἡ παροιμία, καὶ οὐτελῶν, μετὰ τριουμέ-
νων δὲ τιμῆς ἡ καὶ ἐστωρ μέλιτος.

κορώνη ὁ σκορπίον. παροιμία ἐπὶ τῶν
οὐχερῶν, καὶ βλαβεροῖς ἐπὶ τῶν οὐκ ἔστι.
ἐπὶ τῶν δὲ ἐπὶ τῶν. λέγειται γὰρ ὅτι ἡρπασε.
καὶ γὰρ παρὰ τῶν σκορπίου, ὅτι ἐπὶ τῶν
τοῖς οὐκ ἀσθενέμενοι καὶ τῶν οὐκ ἔστι τῶν
ἡ πρὸς τῶν.

κοσμίῳ ὕδαρ ἐπιφέρει· παροιμία ἡδὲ
τῶν ἀδελφῶν·
κοιμήτων σῶμα· ἐδὲ καὶ γὰρ εἶναι οὐ τοι
μαίταις, οἷον θεωροῦν σῶμα·
κράδης ἐξέστης· κράδῃ νῶ οὐχ ὁ σύκνος
κλάδης, ἀλλ' ἡ ἀκρυεὶς, ἀφ' ἧς οἱ ὑπερ-
ταί ἐν τοῖς βραχύναις σκηναῖς· ἐξαρ-
τῶν τε· θεοῦ μεμύμενοι ἐπιφάνειαν
ζώσῃ καὶ ταμνίαις κατελιμνίοι· ἡδὲ
τῶν προφανέντων αἰφνιδίως, καὶ ἀχρ-
μοναῶν·
κρητὴρ δίκων· παροιμία ἀπὸ τοῦ δοχεῖ-
ον κρητῶν·
κρητὴρ ζῆς πρὸς κρήτα· καὶ κρητὸς πρὸς αἰγ-
νήτην· ἡδὲ πρὸς πανούργου πανουργ-
γενομένων·
κείος βροφῆα ἀπέτισεν· ἡ παροιμία ἡδὲ
τῷ ἀχρεῖσιν· ἐπεὶ τὰς φάτνας ἀπλή-
τοισιν οἱ κείοι· λέγεται γὰρ ὡς εἴρηται
ἡδὲ τῶν ἀχρεῖσιν τοῖς δι' ἀποσταθῆ-
σι, κείος τὰ βροφῆα· καὶ γὰρ τοὺς κείους
ἐκ βροφῆας τύπτειν τοὺς θρέψαντας,
καὶ ἐπὶ βροφῆας· μέμνηται αὐτῆς μέ-
ταισφορῆς·
κείου διακονία· παρὰ πλὴν παροιμίας,
κείος τὰ βροφῆα· κορύψῃ γὰρ τοὺς βρο-
φῆας·
κροβύλου ἐδύγας· παροιμία ἐπὶ τοῖς ὑ-
πὲρ βαλόνει πονηρίᾳ καὶ χρημύοις ταῖς
τομύλῃ· μετένεται δι' ἀπὸ πονηροσκό-
πινος κροβύλου, ἐπαίρασ' κτησαμίνου
δύο, ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ταῦταις πολλὰς
τῶν νέων λιμαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἡδὲ
ἐκλεπτοὶν ἐλυμαίνονται· τοὺς δ' ἴσους τῇ
ἐκείνῃ πονηρίᾳ ὡς λιμαίνονται συζυγῆ-
ναι αὐτῷ κροβύλῳ ὅπως ἐλεγον· ἡ δὲ
ἢ εἶναι δύο τὰς ἐπαίρας·
κροκῶν ἡ μάστιγος διονιστικῶν· ἀεισφά-
νης· ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἶμ' ἀποσβεῖν ἢ γέ-
λων ὅρων λεοντῆν ἐπὶ κροκῶν κειμέ-
νην· ἐφ' ἧς γὰρ κροκῶν λεοντῆν ὡς ἡρα-
κλῆς· ἐξῆρ γὰρ ἦν φόρεμα τῷ ἡρακλεῖ·
ταύτῃ δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοί-
ων· ἐφ' ἧς γὰρ ἡδὲ λεοντῆν, ἵνα φοβερός
ᾖ· καὶ παροιμία ἢ κροκῶν ἢ γολῆ·
κῦδος, λοιδορία· καὶ κολοπία· καὶ κῦδίζεν

ἐλοιδορεῖν, καὶ κολοπεῖν· ἡ δὲ πρῶ-
τη συλλαβὴ βραχύναις ἐκφέρεται· καὶ
ὅταν λοιδορεῖται ἐκτίσῃ τις ἐπὶ μὴδενὶ ἀ-
ξίως συκοφαντοῦ μὴδὲ, παροιμιασδῶς
λέγεται κῦδος ἐκτεπικέναι·
κῦδον δίκην ὁφείλει, ἐπὶ τῶν συκοφαν-
τησάντων·
κυζικηνοῖς σατῆροδ· διεβεβόνηρον οὐ τοι ὡς
δὲ καὶ χαρῆς· παροιμία· πρὸς τῶν δὲ ἦν γυναι-
κῶν, ὁ τύπος μὴδός θεῶν· ἐπὶ τῷ θατέρῳ,
πρὸς μὴ λέοντος·
κυθνώδεις συμφοραῖ· ἐξῆρ εἰς παροιμί-
αν ἡλθε διὰ τὰς κυθνῶν συμφορὰς· φη-
σὶ γὰρ ἀριστέλης οὐ τῷ κακῶς αὐτῶν
διατεθῆναι ὑπὸ ἀμολύνοιο, ὥστε τὰς
μεγάλας συμφορὰς κυθνώδεις καλεῖται·
κυθνώδεις αἰσῶς· αἰσῶς ἡλθὼς ἐχρησ-
τῆς, ἡ οὐδ' αὖ τις ἐπικρύψῃ ἢ ὕνομα διὰ τὰς
συμφορὰς, καὶ τὰς πρῶτας, ἡ δὲ κυθνώ-
δεις, ἡ περὶ αὐτῶν ποδὶ τὰς πρῶτας, ἡ
ἀξίου κακῶν·
κυλῆς πῆραν· ἡδὲ πλὴν φύσιν διαζομένων
ἐξ ἐπιτεχνησῶς· λέγουσι γὰρ ὅτι εἶναι
ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς πῆρας καλούμενον κυλῆος πῆ-
ρας, καὶ κρήνην εἶναι αὐτῇ, ἀφ' ἧς τὰς σει-
ρας· πῆραν γυναικας, ἵνα συλλαβῶσι·
κυλῆα δὲ εἶναι διεσπῆρην· ἐπὶ τῷ φερεκρά-
τοις· ὅτι καὶ ἐξῆρ ἀκλαστον εἶς ἢ ἀ-
διδόν· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο παρῶν
των, ἐφ' οἷς περὶ θάσιν ἡ παροιμία·
κύρβεις κακῶν· παροιμία· σπινθὴς εἰς
παρὰ ἀθηναίοις τεβῶνται, ἐν αἷς τοὺς νό-
μοις ἐχρηστον, καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδι-
νομῶν τιμωρίας ἐποίησαν· ἐπὶ τῷ τοῖ-
ναι σπινθὴρα πονηρῶν ἡ παροιμία·
κυρῆα ἀπὸ· κύρως νῆσος ἦν πάλαι ἄβρα-
τος τοῖς ἀπὸ τοῦ διὰ σπινθὴς ληστῆας·
κυφόν· ἐκ πᾶν τὸς ξύλου κύφον αὐτῶν·
το· ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς εἰδὼς ἀνέχεται φρονή-
των, χρησίων δὲ·
κύων ἡδὲ δεσφῶ· ἡδὲ εἰς αὐτῶν εἰς κολλάσει
ἐπὶ τῶν· ὁμοίᾳ τῇ, καὶ βῆς ἐπὶ δεσφῶ·
κύων ἐπὶ φάτνῃ· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ
τε χρημύων, μήτε ἄλλουσι ἐσπῶν·
κύων παρὰ ἐντέροις· παροιμία ἡδὲ τῶν
μὴ διακρίνων ἀπολαύειν τῶν παρὰ
μύων

μύλων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σπέρσας, καὶ
ἀνωφελῶν. δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνί, καὶ
δυσκατάποτα.

κῶος χίω. ὁ κῶος ἀστράγαλος ἡ δύνατο ἔξ.
παροιμία δὲ ἔστι χίος πρὸς κῶον. ὁ μὲν
γὰρ χίος ἡ δαυμάτω ἐν, ὁ δὲ κῶος ἔξ.

κωρυκαῖος θεόν τινα παρρησιότατον οἱ κω
μικῇ ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας
τινος. κωρυκαῖος γὰρ τῆς παμφυλίας ὁ
κρωθέρων, πρὶν ὅτι πᾶσι ἀτάλας. ἐν ταύτῃ
θαοὶ ἀπὸ τῆς πώλεως ἵνα μηδὲν αὐτοῖ
ἡκῶως πείρωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμαῶτων
ἐπὶ πῶν ἀκρῶν ληστῶν ὅτι παλλαῖόμνητοι
πρὸς τοὺς αἰ ἀλλοις λιμένειν ὁρμῶντας κα
τηκρωδῶντο, καὶ τοῖς ληστῆς ἀπὸ πείλων
καὶ τίνων εἶσι, καὶ πῶν πώλεουσιν. ὅθεν
ἡ παροιμία. τοῦ δ' ἀπὸ ὁ κωρυκαῖος ἡ
κωρυκαῖος τοῖς δὲ κωρυκαῖον ἦν θεὸν εἰσά
γουσιν οἱ κωμικῇ.

κωρυκαῖος ἡ κωρυκαῖος. ταύτης μύλωνος
μύμνηται ἐν ὅτι ἐργασίᾳ. πειραταῖ
γὰρ πῶν κωρυκαῖος τῆς παμφυλίας ἡ
σαν. καὶ τίνων τῇ ἐν κωρυκαῖος συμπρά
τοντες αὐτοῖς περιεργάζονται τῇ πώλε
έντ' τὰ φρεσίν, καὶ τῇ κωρυκαῖος ἐν μέλ
λοις πώλεον, καὶ τοῖς πειραταῖς ἐμίνυ
ον. ὅθεν μαχόντες οἱ ἐμποροί, ἐκρυπτόν
τοὶ πολλὰ. ἐπεὶ δὲ καὶ οὐ τῶν τοῖς πειρα
ταῖς ἐκγόνῃ, ἐκράτησεν ἡ παροιμία ὅτι
τῶν δουλοῦτων μὲν ἀάθρα πρὸς ἀπείρα,
εἰς γνώσιν δὲ ἐργασίᾳ.

κωφότερον ὅτι θανάσιον λιμνός. λιμνὴν
ἔστι ἐπὶ πορῶν τῆς θράκης. σενὰς δὲ ἐχθ
δύο μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους ἡ
ταρρύθσεις ὥς μὴ ἀκούεσθαι τοὺς ἐν αὐ
τῇ ἦν τῆς θαλάττης ἡ χον.

κωφότερος καὶ χίος. ταύτης δούλου ἐν
διονύσῳ μύμνηται. φασὶ γὰρ κωφῶν
ἦ ζῶν.

ἀρχὴ τῷ. λ.

ἀβραξ εἶδος ἰχθύος. καὶ παροι
μία. ἀβραξ μιλησίους. πῶν
δὲ προσήγοιαν περὶ ἡται, διὸ
κέχνην αὐτῷ ἐσθμα, καὶ ἀθρόως, καὶ
ἀβραξ. ἦ δὲ λέειν ἡται πίνει. ὅθεν

καὶ ἀβραξ ἀλίσσεται. ἐν μιλῇ τῷ δὲ
τῇ ἀσίκας, μέγιστοι γίνονται ἀβραξ, καὶ
πῶν. μιλῇ τῷ δὲ πῶν ἀσίκας ἐν
θα πολλοὶ γίνονται ἀβραξ, διὰ πῶν
ἐκδιδοῦσιν λίμνην εἰς πῶν θαλάττης.
χοίρωντες ἦ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖν ὁδε
π, εἰς πῶν λίμνην ἀναστρέφουσιν ἐν τῇ θα
λάττης, καὶ τῷ πῶν πῶν πῶν μιλῇ τοῖς.
λατῶς καὶ θάλαττης. ἐπὶ τῶν πρὸς ποιουμέ
νων καὶ θάλαττης.

λατῶς πῶν τῇ κρεῶν παροιμία. ἀεὶ λόν
τῇ ἐξ ὧν ὁ λατῶς. ὅθεν καὶ ὁ ῥήγινος λα
τῶς ἐλέγχε. καὶ τοὺς ῥήγινους ἐπὶ δει
λίας ἐκωμῶσαν. παροιμία δὲ τίς ἔστιν.
ὁ λατῶς πῶν πῶν τῶν κρεῶν ἔχει. ἐπὶ
τῶν διακενδυνδύνων τῆς ἡλικίας, καὶ
πρὸς ὅτι κατὰ τῆς ἀπὸ νύξου μένεται
τομῆς. καὶ παροιμία. ὁ κατὰ τῆς
λατῶν. ὅτι τῶν αὐτῶν βλαπτόντων. οἱ
ἦ κατὰ τῆς νύκτος οἰκνῶντες, καὶ λατῶς
οὐκ ἐργάζονται, ἐπηγορεύοντες. οἱ πολλοὶ πνύ
μενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς κατὰ τῆς.

λατῶν, ὅμνησι τῇ χῆν ὅταν ὄξαι πα
τινα πρῶτον σωκρατικῇ ἐπετήδεον ἐ
πὶ ὁμνῶν. ῥαδὲ μανθῶς ὁ πρῶτος ἐκ
εἰς ὅρμητος ποιεῖσθαι κατὰ τῆς. ἀλλ' ὁ
μνῶν καὶ χῆν, καὶ καὶ κρεῖν. καὶ τῷ
ὁμοῖα. ὁ δὲ λατῶν, θύτης ἦν χρησιμο
λόγος καὶ μαρτυρῶν, ὅτι καὶ πῶν εἰς σύβα
ρην ἀποικίαν ἀθηναίων πῶν πῶν.
ὡμνυε δὲ κατὰ τῇ χῆν ὡς μαρτυροῦ ὁρ
νίς. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μὲν ὁρκου ὄξαι
πῶν τῶν τινά.

λαρὸς κεχηνός. ἐπὶ τῇ ἀρπακτικῶν καὶ
κλέπτων. ἐπεὶ καὶ ὁ λαρὸς ἐρεῖν ἔστι ἀρ
πακτικὸν καὶ ἀσθενῶν.

λαρὸς ἐν ἔλεσι παροιμία. ἐπὶ τῶν τα
χὺ ἀποδιδοῦτων.

λέοντα ξυρεῖς. παροιμία λεομῆν ἐπὶ
τῶν τὰ ἀδύατα ἐπιχειροῦτων.

λεπτὰ ξένους. ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διαγόντ
ἦν βίον.

λεπτὴν πῶν παροιμία λεομῆν ἐπὶ
τῶν πενήτων. ὅσον ἀελεῖ.

λεπτὴν τῆς ἐλπίς, ἐξ ὅτι ὁ χούμεθα. ἐπὶ
τῶν ἀμνηστῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

ἐς ἡ κατεΐατο δέσσει, καὶ ἦν λιμὸν ἐξι-
λαέσσει αὐτὴ· οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἀνῆλθον αὐτῷ
ἐπὶ ὁπίσθεν τοῦ πεντακταίου πεδίου.

Λιμῶ δωρεῖς· σιτοδείας ποτὲ χλομήνης
ἐν πελοποννήσῳ, ἐφοδία πινὲς λαβόν-
τες, ἀπὸ πῦρος· πωλῶν δὲ αὐτῶν ὁ
πεδέξατο ἡ ἐρῶσα τέλει πολὺς· ἐκλήθη-
σαν δὲ διὰ τοῦτο λιμῶ δωρεῖς.

Λιμῶ μηλίῳ· παροιμία· ἐπεὶ ἀθηναῖοι ἐ-
κώκωσαν μηλίσον πολιορκουμένους ἐν λι-
μῶ, ὥς θουκυλίδης ἐν τῇ πέμπτῃ.

Λίνδοι πλὴ θυσίης· παροιμία ἐν τῇ τῶν
δυσφύμων ἐρετρούων, ὅτε ἡρακλέ-
ους ἐν λίνδῳ ἔδωκε ἀποπέσαντος χρω-
ροῦ, καὶ θοινοσαμῆνός, τοῦ ἡ χρωροῦ λοι-
δορουμῆνός αὐτῶν· ἔθαν καὶ λίνδοι κα-
τὰ χρυσὸν οὐ τὸ θύουσιν ἡρακλεῖ λοι-
δορουμένοι.

Λίνον λίνον σωάπεις· ἐν τῇ τῶν τὰ ὀ-
μεία· ἐπιμνηστικῶν, ἢ παρακρουομέ-
νων, καὶ ἀπὸ τῶν τῶν.

Λόγος ὁρμώδης ἐμπορεύεται· ὁ ἑρ-
μώδης ἀκροατὴς γέγονε πλάτωνος·
καὶ ὅτι ὑπὸ αὐτῶν σωτὴρ μῆνους λόγος
εἰς σκελίαν ἀπὸ τῶν γέγονε ἐπὶ λει.

Λόγος ἑρμώδης ἐμπορεύεται· ὁ ἑρ-
μώδης ἀκροατὴς γέγονε πλάτωνος·
καὶ ὅτι ὑπὸ αὐτῶν σωτὴρ μῆνους
λογισμὸς καὶ μίαν εἰς σκελίαν, ἐπὶ
λιν· εἰρηται οὐκ ἀπὸ τῶν ἢ παροιμία.

Λοκρὸς βούς· ἐν τῇ τῶν οὐτελῶν ἢ πα-
ροιμία τέτακται· οἱ λοκροὶ γὰρ ἀπο-
ροῦντες ποτε, βούς πρὸς δημοτελῆ θυ-
σίαν, σκυίοις ἀποθνήσκουσιν ἐξ ὅλα μικρά, καὶ
σηματίσαντες βούν, ἔτι τὸ βούν ἐξ ἐ-
ράπιδον.

Λοκροὶ τὰς σωθῆναι· παρὰ λοκροῖς
τοῖς ἐπιζεφυρεῖς ὥς φασιν ἐλύνει· ἡ
λακρονομότης, ὅς νόμον ἐποίησε, σὺ
γραφεῖν ἐν τῇ τῶν δεινισμάτων μὴ γίνε-
σθαι· ὅθεν πολλῶν ἀρνούμενων τὰ συ-
ναλλάγματος, ἐν τῇ τῶν ἡδυδολίων ἢ
παροιμία ἐκράτησε.

Λοκρῶν σωθῆναι· παροιμία· τὰ ἴτεται
δὲ ἐν τῇ τῶν παρακρουομένων· λοκροὶ γὰρ
τὰς σωθῆναι πρὸς τοὺς πελοποννη-

σίους προσδόντες, μετὰ τῶν ἡρακλεῶν
ἐλύνοντο· ἀναβιβάζει δὲ τοὺς χροῖους·
οἱ δὲ, ὅτι τοὺς σκελούς ἢ πρὸς τῶν πα-
ρακρουομένοι.

Λούσεις ἦν πελίας· ἢ δὲ φαγῆν χλω-
νης κρέα, ἢ μὴ φαγῆν· ἐν τῇ τῶν κατὰ κῶ-
ρος, καὶ ἀδιαφόρος πέντα ἐσθίωντων·
λοχμὴν πολλὴν φορεῖς, ἀντὶ τῆς πλῆθους·
οὐτος δὲ φορμῶν τεχέως ἦν καὶ πυ-
γὰς μελαίναντο εἶχε.

Λυδὸς καὶ πηλῶς· φασὶ κύρον πρὶν γυ-
μενον τῶν λυδῶν, πρὸς εἶσαι αὐτοῖς κα-
πηλῶν, καὶ μὴ κεκτῆσθαι ὅσον, ἀλ-
λὰ ποδῆσαι ἀμφιγύρῃν χιτῶνας·
καὶ οὐτως εἰς θῆλυ μάλλον μεταρρυθμι-
σθέντες τοὺς λυδούς, ἀπορῶν γυνεῶν
καὶ πηλῶν.

Λυδὸς πλὴ θύρας ἐκλήσε· παροιμία ἐν τῇ
τῶν μαρκακλεπῶν.

Λυδὸς εἰ μεσημβρία παύζει· ἐν τῇ τῶν ἀ-
καλάτων, ὡς παύσεις ταῖς ὥραις τῶν
λυδῶν ἀκαλαστεινόντων· οἱ γὰρ λυδοὶ
κωμωδῶνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πη-
ροῦντες τὰ ἀφορμίσια· ἢ δὲ παροιμία·
αὐτῇ μοίᾳ τῇ, αἰ πόλιν ἐν καὶ μα-
τα, ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ
αἰ πόλοι ἀκαλαστεινοῦσι.

Λυδῶν καὶ ῥύμης· παροιμία μὴ τῶν λυδῶν
καὶ ῥύμης, μὴ τῶν μακρίων ἀφῶς· ἐστὶ δὲ ἡ
καὶ ῥύμη βρωμὰ λυδῶν ἐκ πολλῶν ἢ δι-
σμάτων, σωεσὺς καὶ αἰμαρ, ὡς φε-
ρενράτης, ἀμυρτάκην τεύξαντα, καὶ
λυδίαν καὶ ῥύμην.

Λυκεῖον ποτόν· ἢ τοῖς ἀπὸ κρήνης τῆς ἀπὸ λ-
λωνος ἐτίθη, καὶ τότῳ· πρὸ πρὶν αὐ-
μένωσθαι· ἢ σκεν δὲ ἀπὸ τοῦ θέναι κρῆναι, ἢ
μὲν, οἶνον· ἢ ὅ, μέλιτος· ἐν αἷς σωεσθαι
τὰ πῆναι προσίξειν, καὶ τοξείεσθαι.

Λύκος πρὸς φρέαρ χερσὶν· παροιμία
ἐν τῇ τῶν ἀκαλαστεινῶν περὶ τῆς μάτην· καὶ
γὰρ ὁ λύκος ἀπὸ πρὸς τῶν πρὶν οὐκ
διψῆσιν· μὴ λυαμένοις δὲ πῆναι, ἐφῆ-
αρ πρὶν εἰρεται· ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐ-
τοῦ τι· ἐὰν δὲ διώκοντες ἐμπέσῃς φέ-
αρ πρὶν εἰσαι καὶ τῆναι αὐτὰ ἐφῆ-
αρ μὲν αὐτῶν.

λύκος ἀεὶ ἐν φάτῃ, ἐν δὲ τῶν ἀφύκτων.
 λύκος ἔχενον. ὅς τῶν ἐλπίζοντων τί-
 ξειν, διαμυρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέ-
 γουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴν ἀρπάσσει
 τὸν λήπται, καὶ χινοῦται παραγινεώται
 ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ γένηται προαίρε-
 ται, καὶ τὰ κενὸν αὐτὸν χρεῖν φασι.
 ἐν δὲ οὖν τῶν σωελεπόντων χρημα-
 τισθεῖται, διαμυρτόντων δὲ λέγουσιν.
 λύκον εἶδεν, ἐν δὲ τῶν αἰφνίδιον ἀχενῶν
 πνομένων.
 λύκος χενῶν. ἐν δὲ τῶν ἀπράκτων.
 λύκου δευξίς. πῆρι μωδὸς ἐπειδὴ λύκος
 ὁ ἥρως πρὸς τοῖς ἀθηναίοις δικασθεῖ-
 οισι ἴσθοντο τοῦ θηρίου πλὴν μορφὴν ἔχων
 εἶθ' οἱ σωροδοκούντες οἱ συνοφάνται
 καὶ τὰ δέκα γλυφόμενοι σωεσφρόντο.
 ἀφώρετο ὁ αὐτὸς τελέωσθαι τῆς ἡμέρας
 λύκος πῆρεξ. ὅς τῶν ἀδυνάτων. ὅταν μέ-
 χρι τῶν λείων ὁ φόβος ᾖ, πῶς γὰρ αὐ-
 τῶν πῆνός τις γλῶστο λύκος;
 λυσικράτης. παροιμία, λυσικράτης δὴ
 σωδοκῶν ζῆσθαι τὸς ἀθηναίους. ὅς γὰρ
 σομὸς ἦν, καὶ ἀνδρὸς καὶ κλέπτης καὶ
 ἄσθμος.
 λύνχον ἐν μεσημερίᾳ ἄπεισ. ἐν δὲ τῶν
 ἐν καιρῷ ἀνέπιπθαι τί ποιούντων,

ἀρχὴ τῆς μ.

Ἀζαν μεμαχὺς πλὴν ὑπὲρ μοῦ με-
 μαχμένην μάκελλα, δίκελλα.
 ἀρίστοφάνης. ὅς μῶρε, μῶρε.
 μὴ θεῶν κίνει φρένας δολαῖς. ὅπως μή-
 σου γένος παινῶλεθρον διδῶς,
 μακίελλη πᾶν ἀνὰ σφίγγη δίκη. ἐπὶ τῶν
 ελασφίμων εἴρηται.
 μαλθακὸν. ἐκλυτον. μαλακόν. καὶ παροι-
 μία. ἀπὸ πολλῶν θερμολασίαις ἀβροῖ μαλ-
 θακυνίας. ὅς τῶν ὑπὲρ ἵππων καὶ ἀβρο-
 τήτος διαρρέοντων.
 λαῖλλον ὁ φρύξ. ἡ παροιμία ἐνθόδε. οἱ 2.
 σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὲρ κροίσου, τίς τῶν
 ἐν πῶν εἶδαι μονέσκειται, οἱ μὲν ἀπεκρί-
 ναντο, τὰ ἄγρια ἔωα. ὡς δὲ γὰρ τῆς αὐ-
 τονομίας ἀπονήσκει. οἱ δὲ πελαργοῦς.

δίχα γὰρ νόμου, τῇ φύσει τὸ δίκαιον
 ἐχρῆσθαι. πολλὰ δὲ, οὐδένα πρὸς τὴν τελευ-
 ταίαν ἡμέραν. παρὲς δὲ αἰσώπου
 ὁ φρύξ ὁ λογοποιός, τοσοῦτον εἶπεν ὅ-
 τι δὲ χρεῖται τῶν ἄλλων, ὅσον θάλαττα πο-
 ταμῶν. ἀκούσας δὲ κροίσος εἶπε μάλλον
 ὁ φρύξ.
 μακίνας δὲ αὐτῶν οἱ μοῖα. τῶν μακινῶν ὡς
 φησιν ὁ παλάτων, αἱ μὲν εἰσιν ἄποιοι ὡς
 αἱ τῶν παρακρινόντων, αἱ δὲ ἀφ' ἑαυτῶν,
 καὶ οὐχ ὡς ἀξία. οἱ αἱ εἰσιν αἱ τῶν ποιητῶν
 καὶ τῶν χρησμολόγων.
 μάρας. ὡς βροχίας τῆς ἐν σειρά πόλε-
 ως. ἀνὴρ τῶν παλουσιωτάτων. ἀλλ' ὅ-
 μως ὁ κύρος, οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέ-
 τεκεν. οὐδὲ γὰρ κύρος οὐδέ τις ἐφάνητο
 τῇ χρημάτων. ἀλλὰ ταῦτα μὴ ἔργα ἐ-
 ποιῆται δικαιοσύνης τε καὶ φιλανθρωπίας.
 ἐπὶ τῶν τε τοῖς θεομυθίοις καὶ φιλοσοφί-
 ας ἐν τοῖς φιλοσοφίαις, οὐτὼ παρ-
 ῥέχον ἐαυτῶν τοῖς πᾶσι ἐπὶ κη καὶ δὲ
 καὶ ὡς τε οὐτὼ τῶν πολιτῶν οὐδέ τις
 αὐτῷ ἐκτέλειται ποτε, οὐτὼ τῶν ἐνίων,
 οὐτὼ τῶν ἀνυγρότων, οὐτὼ τῶν ἐν ἀ-
 γροῖς ἐμορφοῦντων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιο-
 σύνης ἔργα ἀπελογίζετο, ἐκ μὴδ' ἐκεί-
 νοι καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ. ἀλλ' ἐκείνα μά-
 λον ἐκ μὴ καὶ μὴν διερκετῶν. τοιοῦτον
 αὐτῶν ἐαυτῶν μόνον ἐπιμελεῖται προα-
 γμάτων. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων. μά-
 λιστα τῶν πᾶσι κενῶν μένων ἐν τῷ ἄ-
 ρει, καὶ κατ' ἀγροῦς. μάλιστα δὲ τοῦτο
 τεκμήριον, εἴ τις ἡ βούλετο τι πωλεῖν, ἡ
 τις ἀνέσθαι τῶν παλαιῶν τῶν αὐτῶν,
 ὁ μὲν, προσεπείθει, ὁ δὲ, προσετίθει τῷ
 τιμήματι τῆς ἄλλης ἀξίας. ὑπὲρ αὐ-
 τῶν γὰρ τοῖς διήπουθεν, ὡς δὲ τοῦ κτήσε-
 σθαι ὁμορον καὶ γὰρ τοῖς ἀγροῦς τῇ παρ-
 ῶν ἀνθρώπων δικαιοτέραν. ὡς ἐξενί-
 κησεν εἰς παροιμίαν. ὁ μάρας ἐπὶ δικαίᾳ
 χρῆσει τῶν πέλας.
 μαχάλην αἶρεν. ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι
 καὶ πίνειν. κερὰ πινος ὡς ἀνὴρ πλὴν μαχά-
 λην αἶρεν καὶ ταμωκωμένους τοῖς χερ-
 σὶν οἱ δὲ οὐδὲ παρ' ὁμήρω. χεῖρας αἱ α-
 γορεύουσι.

μάτην ἀναλίσκεις τὸ ὕδωρ· οἱ ῥῆτορες δὲ οὐ-
τως γὰρ ἐπαλαίνουσιν πρὸς ὕδωρ μεμε-
σημένον ἐλέγον· ὥς τῶν εἰς μάτην λα-
λούντων.

μεγάλαν ποιήματα· οἱ μὲν, εἰδὼς τῶν πα-
ραδόξων ἔργων, οἱ δὲ, ὥς τῶν ἀκελεύοντων
τὰς τέχνας φασι ἐρῆσθαι. τῶν γὰρ
παλαιῶν δημιουργῶν πολλὰ τῶν τοῦ
ζῶα συμμεμνημένων τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ
οὐ διεσηκῶτα τοὺς πόδας, πρῶτος δὲ
δικλος, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέπειτα
σε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς διέσπασε.

μεγαρέων δὲ κερυα· αὐτὴ τέλειται ἐπὶ
τῶν πρὸς βίαν ἀκελεύοντων, καὶ μὴ ὥς
οἱ κείνη πάλαι· λέγουσι γὰρ ἐκείνην π-
να κοῦν· διὸν γὰρ καὶ πάλαι κλυτίου τῶ
μεγαρέων βασιλέως θυγατέρα· ἥς ἀποθα-
νούσης, ἀνακκοῦσθαι τοὺς μεγαρέας ὑπὸ
τῶ κλυτίου πέμπειν πρὸς ἑαυτούς, καὶ ἡ
θῆς εἰς κόλπον, τοὺς μέλλοντας αὐτῇ
πλὴν θυγατέρα καὶ ταυθῆναι· οἱ δὲ φα-
σιν, ὅτι πολλοὶ δὲ φέρεται εἰς τὴν μεγα-
ρέων σφύρα· εἰδὼς πλὴν παροιμίας ἐ-
ρῆσθαι ὥς τῶν πρὸς ποιητῶν ἀκελεύον-
των· παρῶσιν οἱ ἐμπροσθέντων τῶ
ἐξῶν, ἀποδεδειγμένον συνεχεῶς ὑπὸ τῶ
σφοδρῶν τῶν ὀδῶν τὰ μὴ ἐκ παλαιῶν, μὴ
δὲ ἐκ ἐκείνων δὲ κερυα· ἀλλ' ὅς ἐστι πολὺν
μεγαρέων δὲ κερυα· λέγον.

μεδίμνος· καὶ παροιμία· μεδίμνος ἄ-
πο μεδῶ πρὸς τοῦ πατρὸς ἀργύρου· ἐπὶ
τῇ μεγάλῃ, καὶ ἀθρόα πρὸς δὲ κερυα
ὠφέλειαν.

μελαμπύς· σιωπῆ· ὁ ἥρα κληῖς καὶ
λάσιος, καὶ μελαμπύς ἐκλύετο· λέ-
γουσι δὲ ὅτι τῇ κερυα πῶν ἡ μήτηρ πρὸς
λεχλὺν αὐτοῖς ἐν μελαμπύς φυλά-
ξασθαι· μετὰ δὲ ταῦτα συλληφθέντες
ὑπὸ τοῦ ἥρα κληῖς, καὶ δὲ κληῖς τὸν
πόδας πρὸς ἀλλήλους, ἐκ τῶ ὠμων αὐ-
τοῦ τὰς κεφαλὰς κερυα μὲν αὐτῶν· ὁ
ῥῶν τὰς αὐτῶν μελαμπύς, ἐκ τῶ
σκην, καὶ ἐρωτηθέντες, πλὴν τῶ μὴ
πρὸς ἐρῆσθαι ἐπὶ τῶ· καὶ οὐ πῶ κερυα
πίας ἐτῶν.

μεμαγμένη μάλα· ὥς τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις

ῥῶν· μεμαγμένην, παρὰ συνηθισμένην,
καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς· ὡς δὲ καὶ πα-
ροιμία· μάλα μεμαγμένη πλὴν ὡς ἐμοῦ
μεμαγμένην.

μεγάλα τοῦ αἵματος, οἷον ἐπὶ τῇ
ῥῆσιν πάντων ἀποδείξας γλυπτοῖς.

μεγάλα φρονεῖ μάλλον ἢ πηλὸν ὥς τῇ μα-
χάρας· μέμνηται ταύτης ἀνεκρίων, καὶ
πίνδουρος ἐν ἀμυντικῶν· φασι δὲ αὐτῶ
ὑπὸ ἡφαιστῶ γλυπτοῖς, ὡς δὲ πηλὸν
φροσύνης ἐκείνη παρὰ θεῶν δὲ θῆναι,
ἢ χρώμενος πάντα καὶ τῶν, καὶ ἐπὶ
μάχας, καὶ ἐν ταῖς θῆραις.

μερὶς οὐ πνίγει· δικαιοσύνη· φησὶν ἐν
τοῖς ποταμοῖς ἐκείνης ἐν τοῖς ἀείπνοις
μὴ εἶναι σωθῆναι τοῖς ἀρχαίοις διὰ
μὲν μερὶς· ὅς δὲ προφάσεις τινὰς
ἀνεκρίων γλυπτοῖς τῶν ἐκείνων,
κερῶν τῶν ἐκείνων, καὶ διὰ
ἐκείνων πλὴν παροιμίας ἐρῆσθαι· τῶν γὰρ
ἐκείνων κοινῇ, καὶ μὴ κατὰ μέρος
πνιγμένων, ἐπὶ τῶν οἱ ἀνεκρίων
τὰς ποταμῶν τῶν ἀνεκρίων ἡρώων, καὶ
νέβαινε τοῦτο ἀποπνίγεται, μὴ δὲ
ναμένους ἐαυτοῖς ἐκείνων· διὰ ἐκείνων οὐ
ὁ μερὶς ἐκείνων.

μερὶς οὐ πνίγει τῶν ἀνεκρίων ἀρ-
παξόντων τὰς ποταμῶν τῶ ἀνεκρίων,
καὶ ὥς τῶν ἐκείνων πνιγμένων ὅτι
αὐτοῖς βοηθῆν οὐκ ἡδυνάμηντο, ἐπενοή-
θη ὁ διαμερισμός, καὶ ἐκείνης· ἐκείνης
ἵσον λαμβάνων ἐπεφάνη, μερὶς δὲ πνίγει.

μετὰ λέσβιον ὡς δὲ· παροιμία ταῖς
μένης ὥς τῶν τὰ ἀντικρὺ φερόμενοις ὡς
ἀντικρὺ τοῖς ἀντικρὺ· λαμβάνοντες
μετὰ πέμψαντο καὶ τῶν χρησίων
τοῦ θεῶν λέσβιον τὸν μοῖσιν τῶν
οἶον· ἐκείνων δὲ ἐκείνης, καὶ τῇ μοῖσιν
χρώμενος, ἡρώων αὐτῶν τὰς ψυχὰς,
καὶ πλὴν τῶν ἐκείνων· εἰδὼς οὐ μὴ
ταῦτα μοῖσιν πνιγνῶν ἡκούον οἱ
λαμβάνοντες, ἐπεφάνη, μετὰ λέσβιον ὡ-
δὲν· μέμνηται τῶν παροιμίας ταύτης
κερῶν ἐν ταῖς θῆραις· καὶ ἄλλως.

μετὰ λέσβιον ὡς δὲ· παροιμία λεγομέ-
νη ὥς τῶν τὰ ἀντικρὺ φερόμενων· οἱ δὲ

λακεδαίμονιοι τῷς λείσβιους κειθα-
ρωδὺς πρῶτον προσεκηλοῦντο. ἀκα-
ταστατόνης γὰρ τῆς ὀλέως αὐτῇ, χρη-
σμός ἐγένετο λείσβιον ὥδιν μεταπέμ-
πεσθαι. οἱ δ' ὅτ' ἀπόπτης τὸν παῖδα φέρον
ἐφ' αἵματι φέροντα μεταπέμψαντο, οἱ
ἥκον αὐτοῦ ἐν τοῖς συσπείροις, καὶ ἡγε-
ταί λησαν. οἱ λακεδαίμονιοι δὲ σκοπάζον
τὸς μετεπέμψαντο ἐκ λείσβου μοιστῶν
τὸν παῖδα φέρον, ὃς πρὸς ἡρώμεν αὐτῶν
τῶς ψυχρῆς, καὶ πῶς αἴσιν ἐπαυσεν. ἔφα-
τε οὖν μετὰ ταῦτα μοιστοῦ πινος ἡκ-
ον οἱ λακεδαίμονιοι, ἔλεγον, μετὰ λεί-
σβιον ὥδιν.

μετὰ μουσῶν. ἐπὶ τοῦ πεποιθμένου.
ἢ κοινῇ ἐπὶ τοῦ σωόντος ἀπειθαρχοῦν
τοῖς πεποιθμένοις.

μέγ' ὦ μὲν ὕδωρ πίνοντες, ἀμετεῖν δὲ μά-
ξαν ἔδοντες. οὗτος ὁ σίγῃς εἰς παροιμί-
αν περὶ ἐστὶν ἐκ πινος χρησμός. ὃν ἀνέλεον
ὁ θεὸς συσπείρει. ὁ βέλτερος ἢ ὄντες,
καὶ ἀμείβομαι, ἀπώλοντο ὑπὸ κρωτο-
νικτῶν. τοῖς οὖν διαφυγεῖν αὐτῶν, οὐ
πὺς ἐχρήσθη.

μέγ' ὦ τῶν ἀμφοτέρων. ἐπὶ τῶν ἄλλων πε-
ποθμένων. ὅτ' ἀμφοτέρων, μέγ' ὦ
τῶν ὧν.

μήδ' ἀκύνθαι ἀμύξῃ τῷς ἀγαθῶν. ἀμύξῃς
γὰρ, λυπῶν. ὥσπερ.

μήδ' ἐλπίς, μήδ' ἐλπίς, μελίστας. ἐπὶ τῶν μὴ
βουλομένων παθεῖν τι φάλαγγ μετ'
ἀγαθῶν.

μή κινεῖται μακρῶν. φασὶν εἶναι λίμνην
τῇ πόλει τῇ ἡμερῇ ἡν ὁ μόνον μονταῦ
τῇ, ἢ οἱ ἡμερῶν μετὰ χετῶν εἰς τὸ
πελῖον βουλομένοι, ἐχρησάντο τῷ θεῷ.
ὁ δὲ εἶπε, μή κινεῖται ἡμερῶν. οἱ δὲ, πρὸς
κούσαντες τῷ χρησμῷ, ἐβλάθησαν. καὶ
κείθεν ἢ παροιμία. εἰρηται ἐπὶ τῷ βλά-
θεῶς τι ποιεῖν ἐκ τῶν μελλόντων. ἡ-
νὲς δὲ φασὶν φυγῇ ὁσῶδες π. πῶς ἡμα-
ρίαν, οὐ τοῦς κλάδους διασειομένης ἀν-
δρῶν ὅτι.

μή κινεῖται ἡμῶν οὐ κείμενος. ἐπὶ τῶν ἐκ-
τός ὅτ' ἀγνοίας προέγχετα ἐγφρόντ'.
μηλικῶν παλίων. ἐπὶ τῶν παλαιῶν, καὶ

ἄλλων ἐκείνων παλίων. ἰσχυρὴν γὰρ
εἰς ἀποκρίαν τελλόμενον, τοῖς μὴ βουλη-
θεῖσιν αὐτῷ συμπλῆναι κατὰ κράτος,
μήτε παλὶα σεναῖα αὐτοῖς γινώσκαι
ποτὲ, καὶ γυναικοκρατεῖσθαι.

μήλον ἡρακλῆος. ἀπολλύσας ἐν τοῖς πε-
ρὶ θεῶν ὅτι θύεται ἀθήνησιν ἡρακλεῖ ἀλε-
ξιάκῃ. ἰδιόζουσι τῆς θύσεως, ὅτ' ἡ εἰς
ποτὲ ἐκφύγοντο τῶν ἐμῶν τῷ ἡρακλεῖ
προσέξαι, μήλον λαβόντας, καὶ κλά-
δους ὑποθέοντας, τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκε-
λῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, ὁμακτίσαι
ἐν ἑσθῇ, καὶ οὐ πῶς θυσίαν ποιήσας.
μή μοι πότ' ἐλθῆς, ὅτ' ἐγὼ πρὸς τῷ κα-
κῶς. παροιμία. ἐπὶ τῶν μὴ σωεργ-
μένων τοῖς φίλοις ἐκ κινδύνου.

μή μινθος. αὐτῇ μὲν ἢ μινθῶς, οὐδὲν ἐ-
σπασεν. ἐπὶ τῶν ἐπιχειρῶντων, καὶ ἀπο-
τυγχάνοντων.

μή πω μέγ' ἔπης, πρὶν τελευτήσαντ' ἰ-
δῆς. ἐπὶ τῷ θαυμάζοντων τοὺς τὰ μέγ'
λα ὑπάρχοντες. ὁ γὰρ ὅτι πρὶν ἀπο-
θανόντα ἰδῆς, ἀλλὰ πρὶν εἰς τέλος ἀ-
γαγόντ' ἰδῆς, μὴ θαυμάσῃς ἐν μεγάλῃ
καυχώμενον.

μή σὺ γε μελαμπύξ τυχεῖς. μή πινος αὐ-
τοῦ, καὶ ἰσχυροῦ τυχεῖς. παροιμία δὲ
ἔστιν ἐκ τῶν θεῶν τῆς ὀλέως θυγα-
τὸς ἐγένετο παῖδα δύο. ἔτοι τοὺς πα-
ριόντας διαζόμενοι, ἡ δὲ ἡμῶν. ἢ ἢ μὴτηρ
αὐτοῖς παρῆνέη μηδὲν ἀδικον ποιεῖν, ὅ-
να μὴ πινος μελαμπύξου τυχεῖς, δι-
κὴν ὁσπασίαν. ἐχρίσται ἦν αὐτοῖς ἡρα-
κλῆς, καὶ τῷ πόδες αὐτῶν σωδῆσαι
πρὸς ἀλλήλους, καὶ τῆς λεοντῆς ἐξαρ-
τήσας καὶ τῶν ἄλλων, ἐπέθηκε τοῖς ὤμοις
αὐτῇ. οἱ δὲ, ἀκούσαντες τῶν πυγῶν
τοῦ ἡρακλέους ὁρῶντες, ἐγέλωσαν, ἀλαμνη-
θέντες τῆς μητρὸς. πυθόμενος δὲ ἡρα-
κλῆς πῶς αἰτίαν τοῦ γέλωτος, ἦσθαι, καὶ
ἀπέλυσεν αὐτοὺς.

μή πῶς τέφραν φάλαγγ εἰς ἀθρακίαν πέ-
σης.

μία λόχη οὐδέ φει δὲ ἐρεθίσκους. ἐπὶ
τῷ ἐκ μικροῦ πινος κερδαινεῖν πονοῦναι.
ζόντ'. ἐρεθίσκους δὲ ὅτι ὄρνειν μονήρεως

μωρύχου διονύσου· καὶ μωρότερον εἰ
μωρύχου διονύσου, ὅς τ' ἐν δυνάφεις ἔξω
τῆς οἰκίας ἡσθῆται. ἐπὶ τῶν δυνάφεις τι
διαπραγμαμένων. μωρύχους δὲ οὐ διόνου-
σος κατ' ἐπίθετον. ἀπὸ τοῦ δ' ἐπὶ ὅσω ποῦ
αὐτῆς μολύνεσθαι. ἐπειδὴν ἔστωσι
ἀπὸ τῶν βοδύων γλῦκεα, καὶ τοῖς χλω-
ροῖς σύκοις. μωρύξαι δὲ τὸ μολύναι κα-
ταγνωσθῆναι δὲ αὐτὸν δυνάσθαι πρὸς
ἔξω τοῦ νεῶς τὸ ἀγαλμα αὐτόν ἔστι πα-
ρὰ πλὴν ἐσοδὸν ἐν ὑπαίθρῳ.

μωρότερος εἰ μωρύχης. αὐτὴ ἡ παροιμία
λέγεται παρὰ τοῖς σικελιώταις τῇ δυνά-
φει διαπραγμαμένων, ὡς φησι πολέ-
μων ἐν τῇ πρὸς διόφυλον ἐπιστολῇ. λέ-
γει δὲ οὕτως μωρότερος εἰ μωρύχου, ὅς
τ' ἐν δυνάφεις ἔξω τῆς οἰκίας ἡσθῆται.
μωρύχους ὃ διονύσου ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ
ἐπὶ ὅσω ποῦ αὐτῆς μολύνεσθαι. ἐπειδὴν
ἔστωσι τῶν ἀπὸ τῶν βοδύων γλῦκεα καὶ
τοῖς χλωροῖς σύκοις. μωρύξαι γὰρ τὸ μολύναι
καταγνωσθῆναι δὲ αὐτὸν δυνάσθαι πρὸς
ἔξω τοῦ νεῶς τὸ ἀγαλμα αὐτόν ἔστι πα-
ρὰ πλὴν ἐσοδὸν ἐν ὑπαίθρῳ.
κατασκάδαται δὲ ἀπὸ ἡλέμα καλου-
μένου λίθου ὑπὲρ σιμμίον τῶν ἀντιλά-
μου.

ἀρχὴ τῶν.

Ἀήρα, καὶ χειρμίνη. τοῦτων ἡ
ν μὲν τῶν ἱσχυῶν ἐπιμέλειαν ἐποι-
εῖτο κλεοπαῖδας τῆς βασιλίσ-
σης. ἡ δὲ τῶν ὀνύχων, παρ' ἐμνήσαν δ' αὐ-
τῇ καὶ μέχρι θανάτου. καὶ ἀποθανοῦσιν
πολυτελοῦς ταφῆς ἡξιώθησαν καὶ τι-
μῆς ἔτυχον. κλεοπαῖδας γὰρ καὶ σαρδὸ
αὐτοῦσας χειροσάμενος ἐβουλήθη δ' ἐκ
σιλικῆν αὐτῆς πῶρελῆν διάδημα, καὶ
θρίάμβον ἀγαγεῖν ἐπὶ μέσου τῆς πόλε-
ως. ἡ δὲ κλεοπαῖδα αἰρεμένη μάλλον ἐν
τίμως ἀποθανεῖν ἢ ἐν δολικῇ τάξει τῇ
θεᾶς αὐτῆς πρὸς ἀνελθῆναι ἐαυτὴν ἐμέ-
λῃσιν. ἀπὸ πείραν δὲ τῆς σκῆψως ποι-
αυμένη ἐπέβλεψεν ναήρα καὶ χειρμίνην
ἐχθροῖς παρ' ἐχθροῦ τῶν μαζῶν ἐπι

θέσθαι. καὶ δὲ τῶν ποιήσασιν ἀνὴρ
ἦσαν. ἡ οὕτως κλεοπαῖδα βασιλι-
κὸς ἐαυτὴν πῶρελῃσιν, ἐχθροῖς ἐ-
πέθηκε τῶν μαζῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀνελ-
θη. ἀποθανοῦσας οὖν χεῖλαισι παρὰ τῶν
μαζῶν τῆς κλεοπαῖδας, ὅτι ἐχθροῖς
σώλιον ναήρα, καὶ χειρμίνην ἀνελθῆσαν.
ὅτι καὶ μέχρι θανάτου αὐτῇ παρὰ
μεῖναι. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐν τῇ
μέχρι θανάτου τοῖς ἀνελθῆσαι συκιν-
δυνάτων.

Ναύνακος ἀπὸ ναυνάκου. παροιμία ἐν τῇ
τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων.
ναύνακος γὰρ παλαιὸς ἀνὴρ πρὸς ἀδελφ-
λίωνος. τοῦτον φασί βρασιλέα γινώσκει
πρὸ τοῦ ἀδελφλίωνος, ὅς περὶ τῶν
μέλλοντα κατὰ κλυσμένον, σωαγατῶν
πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δὲ ἀκρῶν ἰκέ-
τῃσιν.

Ναὺς ἰκετῇ πῖδας. ἐν τῇ τῶν πάντων ἀ-
νακτοῦν ἡ παροιμία.

Ναύτων ναυκράται. ἐπὶ τῶν ὁμῶς ἀ-
ποδιδόντων ἀλλήλοις.

Νεῖα χελιδόν. ἐν τῇ τῶν ἐξαπατώντων τι-
νῶν.

Νεκρῶν λένουσα μύθους εἰς οὐδ'. ἐν τῇ τῶν
ἀνακτοῦν, καὶ μὴ ἐπαιόντων.

Νέμεσις. παροιμία. νέμεσις δὲ γὰρ παρὰ
πόδας βραίνει. παρὸς μῆτεσι ταχέως
ἡ δίκη τοῦς ἡμῶν τῆς.

Νεφέλας ξαίνεις. ἐν τῇ τῶν μάτην πονῶν-
των, καὶ ἀδυνάτως. εἰληπταῖς ἴσως δ'
ξαίνειν. ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν οἰκείων τὰς νε-
φέλας ἐρίοισιν ἀναπείπῃσιν.

Νικῶς αἶμα. παροιμία. ἐν τῇ ποιήσω πᾶν
τα κατὰ νικῶς αἶμα. οὕτως κατωφθαλμῶς
ὑποκέρτῃς ἢ δολικῶν ἐχθρῶν ὑποκέρ-
νεται.

Νόμος καὶ χώρα. ἡ παροιμία αὐτῇ λέ-
γει δὲ ἐχθροῖς ἐχθροῖς ἰδίους νόμοις
χρησθῆναι. πέρις μὲν γὰρ μεθύοντες βου-
λεύονται, καὶ τοῦς βασιλεῖς ἐαυτῶν
ὡς θεοῦς προσκαυοῦσι. καὶ οἱ μὲν ἴσοι
ἀλλήλους κατὰ τοῦ λαοῦσιν, οἱ δὲ ταπει-
νότεροι τῶν πρῶτων τῶν μεζόνων μόνων
τυγχάνουσι. τὰ δὲ γινώσκοντα αὐτοῖς

·παιδία μὲν τετρατάμν βλάπτουσ· καὶ
ἀλλὰ εἰς παρ' αὐτοῖς, οἷς μόνοι κατὰ
ἴδιον ἔθος χρώνται· γόρδιοι δ' ἐν παχύ-
τατον αὐτῶν βασιλῆα αἰροῦνται· σύρ-
εῖσ' αὖτε διὰ δὴ μακροτάτῳ διδύκασιν,
ὥς δ' ἂν πινύς φασι τῷ μακροτάτῳ ἐξυπ-
πλῶ κεφαλὴν· συμφαλοὶ τιμῶσι συνάμει-
πλῶ πλάσσειν αὐτοῖς προσομιλήσας·
ἔριον μεσσηγίη· οὐ γὰρ οὐδὲς πλίσσας
σι· σαυρομάται· ποδὶ δ' ἔστιν τὰς θυγα-
τέρας· πικρὰ σκουσι· μαζούσιος δ' ἐν γυ-
ναϊκὶ οὐ μίγνυται, εἰ μὴ ἐρλεμίων ἔλη·
πικρὰ νῶν τῶν γυναικῶν τεκονῶν αὐ-
τοὶ τὰς κεφαλὰς δέονται, καὶ κατὰ κλί-
νονη· παρὰ τοῖς κεκερταίοις οἱ ἐργά-
ται τὰ φορτία βαστάζουσιν ἀχρὶς τις
αὐτὰ ὠνήσεται· οἱ σιδωνοὶ τοὺς γονεῖς
ἐσθίοισι χωρεῖν τῆς κεφαλῆς· πλῶ δ' ἐκ
φαλὴν χρυσῶσι· καί σισαι ἐπὶ γυναιμέ-
νοις διακρύουσιν, ἐπὶ δ' ἀποθήσκουσι
χαίρουσι· βακχίαι οἱ αὖτ' ἀχρὶ νόσου σω-
θῶσι, κυνὴν ἐκ αὐτῶν πρὸς ἀλλοιοῦσιν· ὄργη
πέει οὐκ ἐκείσ' ἐκ ἐχρῶσι, οὐδ' ἐκ μὲν γόν-
σι τῶν αὐτῶν· εἰ δ' ἐκ αὐτῶν γυναιξὶ φαλα-
κροὶ δὲ φύσιν ὑδρατος ἐπὶ οἷσι· θυσεῖται
τοῖς θεοῖς τὰ ὅσα θύουσιν αὐτοῖς τὰς σάβ-
ηας ἐσθίωντες· ταυροσκύθαι αὐθροπο-
τυθοῦσι· βυζονοὶ μεσσηγίη βούς ἀμέλγουν
τὸς μόνῃ ταύτῃ βοφί χρώνται· οἱ κα-
τὰ πλῶ ἡμετέραν οἰκουμένην ἱβηροὶ κυ-
νῶν ἀγέλην ἔειφουσιν αὐτὴν προβάτων·
αἰθίοπες δ' οἱ λεγόμενοι κολικεῖς ὑαίνας,
δὲ ταῦτα ἡ παροιμία εἴρηται·
κῶν δ' ἐξένον· ὅς τῶν ὑφορμῶν τινά·
κῶς οὐκ ἐν κονταύροις· παροιμία δ' ὅτι
ἀδινάτων καὶ ἀσφάτων ταπηνῶν·
κυνόμαλον εἶον· παροιμία· οἱ γὰρ γαμοῦν-
τες, ἐσέφοντο σπύμβροις καὶ φυτοῖς τι-
σι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας·
κῶν δ' ἀσφάτων ἀμνητος· ἐπὶ τῶν κατὰ ὥραν
ἐκαστα πρὸς τὴν ὀφειλόντων·
κῶν τῶν ἐκείνῃ ἡ κατὰ δὲ πρὸς μέλος· ἐπὶ
τῶν χαίροσιν αὐτῶν· ὁ γὰρ δὲ πρὸς σάβ-
ηας πρὸς τῶν, ὅς ἐκδοκίμους κατὰ τὸν
λεμον, ἐκδοκίμους βουλόμηνος, εἴπεν· ἡ-
δομαι, καὶ ὀφθαλμοί μου, καὶ χαίρομαι.

καὶ ἐβαρβαρίσει·
κῶν δ' ἐσθ· παροιμία ὁμοίᾳ τῇ, θεῶν πέ-
θου, ἡ ἔπον.

ἀρχὴ τῆς ξ.

αἵνεις εἰς τῶν λέγειται ἡ πα-
ροιμία αὐτῇ ἐπὶ τῶν μάτην
καὶ παθόντων.

Ξένος ἔλθοι ὅς τις ὀνήσει· ταύτην φησὶ
θεόωμπος ὅτι φιλίωσιν πρῶτον λε-
χθῆναι· θεῖα γὰρ ἡ κατὰ τὴν ἐλπίδα πό-
λιν, καὶ τῶν αὐτῶν ἐξέως πωλήσας λαθ-
αίων εἴπεν, ἔλθοι ξένος ὅς τις ὀνήσει.

ἀρχὴ τῆς ο.

ἀπληγος πίθος· οὗτος λέγειται
ὅτι ἀπὸν εἶναι ἐπεὶ ποτε πληγῆ-
μνος· πάλιν οὐκ αὐτὸν
αὐτῶν ἀμνητῶν πληγῆ· καὶ αἱ κῶραι αἱ
δαναῖδες, αἱ πληγούσαι οὐ κατὰ γόν-
αίαν οὐδ' ὑδρατος αὐτῶν φέρουσι τε-
τρημύον· ἀμνητῶν δ' ἐστὶν ἀπληγος καὶ
ἐπὶ αὐτῶν τῶν ἀγῶν.

ὁ ἀφθάρσι λελάληκεν· ἦν δ' ἐκ χηρῶν
λόγος· ἀφθάρσι δ' ὁ δόνητος· δ' αὖ ἐπιτά-
τικὸν, ὡς ἀσχετό.

ὁ βολὸν ὄρε παρνοίτης· καλλιγρότης
ἀθήνησι πολιτῶν σάμνος, ἐπιμελὸς με-
νος δ' ἐκ παρνοίτης, μιᾶς δ' ἐταξέ· τοῖς δ' ἐ-
καστοῖς, καὶ τοῖς ἐκκλησιασταῖς, ὅθεν σκῶ-
πτόντων αὐτῶν τῶν κωμικῶν εἰς παροι-
μίαν ἐγένετο.

ὁ δὲ κῶρινθος· ὅς τῶν ἐπὶ οὐδενὶ τέλει
ἀπειλῶντων· μεγαρῶσι γὰρ ὡρμημέ-
νοισι, ἀφίσταται, ἐπὶ λέγειν δ' ἐκ κῶριν-
θου οὐκ ἀνέξετα ταῦτα ὁ δὲ κῶριν-
θος· ἀλλοὶ δ' ἐκαστον ἐπὶ τῶν σεμνυνο-
μένων, κακῶς δ' ἐκ παλαιῶν τῶν ἐρη-
νῶν πλῶ παροιμίαν.

ὁ δὲ σάξ, καὶ ὁ δὲ σάξιος μηχανή· ὅς τῶν
πανούργων, καὶ παροιμία.

ὁ ἴς πλῶ μάχεται· ὅς τῶν ἀλυσίτελως
σπρίσιν αὐτοῖς χρωμένων.

ὁ ἐν τῇ μέσῃ ἡρώς· ὅτι ἐκ παλαιῶν τις αὐ-

ῥῆσιν ἀνὰ μακρὰ λέγεται ἢ παροιμία·
κύνκλωψ γὰρ ἔστι θράμα φιλοξένου τῷ
ἐπιτητοῦ, ἐν ᾧ ὁ ὀδυσσεὺς πῶσι καὶ θῆ-
κῃ κύνκλωπος ἀπὸ λαίῳ λέγει, οἷός με ἐσθλὸν
μῶν τέρεστι συγκαθέρεξεν.

ὁ κερυναῖος μασιγυόμενος ἄμα αὐτῷ ἤρτο
λάβῃσιν· αἱ μάλιστα αἱ κερυναῖαι, λέ-
γεται διὰ φοροῦν ἢ παρὰ τὰς ἄλλας.

ὁ κρήν πλὴν θάλατταν· ἐδὲ τῶν ἐν οἷς δια-
φύονται, ταῦτα φάσκειν πρὸς ποιοῦ μέ-
νων ἢ παροιμία ὄντιν· ἐπεὶ δὴ ναυτικῶ-
ται τοὶ οἱ κρήνες ἐγένοντο· μέμνηται
ταύτης ἁλκαῖος.

ὁ λέσβιος πρύλλης· αὐτὴ καὶ ὁμοίῳσιν
λέγεται, ὡς πᾶν λέσβιος πρύλλης· δο-
κεῖ δὲ ὁ πρύλλης ἐρμού παῖς γενέσθαι, καὶ
μάντις.

ὁ μῦς πύκνης ὦν ἐδὲ ταῖς ῥ· ὁλυμπία
σιμῶν ἐκίχη.

ὁ νεβρός ἐν λείοντι· καὶ αὐτὴ ὁμοία
τῇ ῥῆσιν ἀνὰ μακρὰν φυσιτικὴν εἰσηγο-
μένη παρὰ τὸ προσήκον προσηγορίων.

ὁ νου παρὰ κύνκλωπος· μέμνηται ταύτης
μυῖαντος ἐν ἐρεῖα λέγοντος δὲ ὅτι κερ-
μίδης τις οἱ δὲ κοροπαῖος ἔδειξε πολ-
λὰς ἐρεῖας ἐν τῷ ἐρεῖα κύνκλωπος· ὁ νου
παρὰ κύνκλωπος ὅτι τῆς θυεῖδος
ἀνέδειξε τὰς ἐρεῖας, καὶ τὰ ἐν τῷ ἐρ-
γασθῆναι συνέτελλε σκάνη· ὁ ποίνω
κύκλος τοῦ ἐρεῖα κύνκλωπος κείσιν ἡγάγε-
τον ὀνηλάτην· ἐρωτώμενος ὁ κύνκλωπος ὅτι
ἔτι ἀπαντῶντων τίνος κρίνοισι, ἔλεγεν
ὅτι παρὰ κύνκλωπος· ἐδὲ τῶν κατὰ γλά-
σας ὅτι συγκατανυμνῶν ἐρεῖται ἢ πα-
ροιμία.

ὁ νου πρὸς Ζητεῖς· ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων
ζητωμάτων· παρὰ σπιν· ὅτι ὄντος οὐτε πέ-
ξαι τίς δύναται, οὐτε ὑφῆσαι· λέγε-
ται δὲ καὶ ὄντος κείνης ἐπὶ τῶν ἀνθρώ-
πων ἐπιχειρούντων.

ὁ νου τίς ἔλεγε μῦθον ὁ δὲ τὰ δῶτα εἰκνεί·
εἰς ἀναισθησίαν πινῶν ἢ παροιμία ἐρεῖται
καὶ ἀμφότερα· ὅτι γὰρ ζῶντων ἐν-
χέλεις ἐπὶ τῷ ἐρεῖα, καὶ τὰ δῶτα κινεῖ·
οἷον ἐπὶ τοῦ πινῶν λαλῆσαι πίνοντα ἄ-

κύνκλωπος ὅτι ἐρεῖα καὶ αὐτὸν ἀναισθησίαν
πῶς γὰρ δύναται τις ἐννοεῖν καὶ τὰ μὴ
λαλῆσέναι αὐτῷ, καὶ ὅτι μετὰ ὡς
πᾶν ὄντος ἔχει;

ὁ νου ἄτων μυθήρια· ἐπὶ τῶν παρὰ ξείνων
προσφώνων· τοῖς γὰρ μυθήριοις ἐξ ἄ-
σεος εἰς ἐλπίσιν ὄντων τῶν ὄντων ἐφερον
τὰ εἰς τὴν χρείαν· ὅθεν ἢ παροιμία· διὰ
τὸ κακοπαθεῖν μάλα τοῦ ὄντος ἄχθος
φορῶντας ὡς τὸ ὅμοιον πείροντας τῷ
ἐπιχειρῶντι ἄχθῃ πλὴν παροιμίας με-
μνῶντων.

ὁ νου δέκνει καὶ· ἐπὶ τῶν ἐπὶ μακροῖς συ-
γκατανυμνῶν.

ὁ νου εἰς ἄχθος παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸ
ἐλπίδος εἰς ἀχθῆ ἐμπιπτόντων καὶ
τοῦτο εἰς πολυστικῶς χρωμένων.

ὁ νου εἰς κυμαίνους· ἐπὶ τῶν παρὰ ὀφθαλμοῦ
καὶ ἀπεινῶν· διότι παρὰ κυμαίνουσιν ἐ-
δοκίμοι φοβεροὶ εἶναι ὁ ὄντος, καὶ κατὰ τὰ
τοῦτο τοῦ καίρου πείροντες ἦσαν κυμαῖοι
σεισμοὶ καὶ χαλάζης φοβερότερον εἶναι
ἐν ὄντος ἡγούμενοι.

ὁ νου λύρα· ἡκουε, καὶ σάλπιγξ ὅς·
λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων
νῶν, μὴ δὲ ἐπὶ τῶν νῶν.

ὁ νου πρὸς ἀνδρῶν παροιμία· ἐπὶ τῶν μὴ
συγκατατιθεμένων, μὴ δὲ ἐπὶ τῶν νῶν
πᾶν τελευτῶν ἀναισθησίαν τοῦ
ὄντος.

ὁ νου ὑέται· ὅτι τῶν μὴ ἐπισφραγισμένων·
ὄντος θανάτου· ὅτι ἄλλοι οὐκ εἰσὶν ὄντος.

ὁ νου σκιά· ἐπὶ τῆς οὐθενείας· φασὶ γὰρ
ὅτι νεανίσκος ἀθῆναι εἰς δελφούς ὄντος
ἐμὸς σκιά, μεσημέριος δὲ κατὰ λα-
βούσης σκίας τὸν ὄντος ὑπὲρ αὐτὸν σκιά.

ὁ πῦρ τὸ κρύσταλλον· ἐπὶ τῶν μήτε κατὰ
χειρὶν ἀναμμένων, μήτε μεταθῆναι βουλο-
μένων ἢ παροιμία ἐρεῖται· μέμνηται
αὐτῆς σφοδρῆς ἀχλὺς ἐρεῖται· ἢ·

ὁ πῦρ ἐν κρύσταλλον· ὅτι τῶν μήτε κατὰ
χειρὶν ἀναμμένων, μήτε μεταθῆναι βουλο-
μένων αἱ ἑλκφοὶ τὰ κέρματα ἀποβάλλου-
σιν· ὁ δὲ μὴ φησὶν ὅτι τοῖς ἰαχίσι, καὶ
ἀνιστάτοισι τοῖς τὰς ἐλάφους πρὸς
τείροντας τὰ κέρματα πρὸς τὰς θά-

μινύου· ἀπὸ βάλανιν αὐτὰ. ὁ δὲν ἐπὶ
 τῶν ἐρωταίαις τὰς διατεταγμένους ποιούμε-
 νων εἰρηθεύει τὴν παροιμίαν.
 ὁρῆσθαι τὸς προσποιμένους μανίαν τοὺς
 περιόντας ἀπέλθιν. ἦν γὰρ λαοπολύ-
 της, καὶ πῆροιμία ὁρῆσι χαλῶναι φανέην.
 ὁ ρυτίξῃσιν ἡρακλῆν τὸν χειρῶν.
 αὐτὴ παρ' οὐδενὶ τῶν ἀρ' χερίων ὕψι. λέ-
 γεται δὲ ἐπὶ τῶν σωζομένων, ἀφ' ὧν ἐκ
 ἡλπισιν. φησὶ δὲ δι' οὗτος ἡρακλέα ἐν
 τύλειον ὑπὲρ τυφλῶν διαφθερῆναι, ἐν
 λαόν· ὃς πάντας προήττονται ὅτις ἐαυ-
 τῶν ἐν ἡρακλέα, τὸν ὄρτυγα, ὃς ἔχει
 ῥιν ἡρακλῆς ζῶντας καὶ οὐσαι, ἐκ δὲ τῆς
 κνίας μετὰ βιῶναι τὸν ἡρακλέα.
 ὁ σὰ μὲν οὐ πάσῃ. αὐτὴ ἡ παροιμία εἴρη-
 ται ἐπὶ τῶν νενικηκότων τοὺς αὐτὰ το-
 νισαὶ ὅτι πολλοῦ πόνου. μὲν γὰρ ταρ-
 τίνος πύκντοις ἐπὶ πάσῃ αἰωνιζόμενος, καὶ
 πρὸς τομῶν ἐχὼν αὐτὴ μαχόμενος πολ-
 λὰς πληγὰς λαβὼν, μόλις εἰκισέν.
 ὁ σικελός τὴν θάλασσαν. σικελός φησιν
 ἔμπορος σύνηται αἰὼν αἰωνιζόμενος. εἶτα
 ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ γῆμιος, καὶ ὁρῶν
 τὴν θάλασσαν ἐν γαλήνῃ φη. οἶδε ὁ δέ-
 λαι, σύνη δέ λαι.
 ὁ σκνίψι οὐ χόρεα. ἐπὶ τῶν ταχέως μετα-
 πηδῶντων ἡ πῆροιμία εἴρηται. σκνίψι
 γὰρ ὕψι θεοῖδιν ξυλοφάγον. ἀπὸ τοῦ
 πόρου εἰς ὅπου μεταπηδῶν μέμνηται
 ταύτης σφαγῆς.
 ὁ σκύθης τὸν ἵππον. ἐπὶ τῶν κρύφα τι-
 νῶν ἐπιμελῶν, φανερώς δὲ ἀποθουμέ-
 νων, καὶ διαπύοντων αὐτῶν, εἴρηται ἡ
 παροιμία, μὴ τυρεῖ δὲ καὶ πίνουσι
 λέγων, αὐτοὶς πινεὶ ἀναζόμενοι σκύ-
 θαι, νεκροὶ ἵππων συγκαταστὰς ὁλοκαυ-
 τῆς· ὁ φασὶ, κρύφα δὲ σχολίους χλύν-
 σιν αὐτοῖς ποδῶν ἡδὲ κεφαλῶν.
 ὁ σφακίον περιεσφῇ παροιμία. ἐπὶ τῇ
 ταχέως τι ποιούντων λεγομένη.
 ὁ ταν δ' ἀρ' καὶ ἀσφακίον. εἴρηται ἐπὶ
 τῶν χρονίας γινομένων. ἐπειδὴ ἀθηναῖ-
 οὶ εἰσβατοὶ πέμπτην εἰς δεκάφους θυσίαν
 πηρῶσαντες ἀσφακίον ἀπὸ τίνος τόπου
 φανέσκιν, ἦν ἄρμα προσεγορεύουσιν.

εὐχόμενος ταῦτα ποίητ' ἰάσασθαι. ἐδιδί-
 πὼν χρυσὰ ἐπαγέλλομένων περὶ τινῶν
 ὕδατος αἶμα .
 οὐ γὰρ ἀμυνθαι· λέγομεν ἐπὶ τῶν ὠφελί-
 μων· ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὴν μερότε-
 ρον μετὰβολῆς .
 οὐδὲ εἴης ἰωαννοῦ ὁρόμου· ἐπὶ τῶν μεγά-
 λα ἐπαγέλλομένων, οὐδὲν ὅ ποιούντων
 ἐπειδὴ τὸ ἰωαννὴν ὁρόμον τετράπω-
 λον καὶ θίσουσιν τέτταρα καμπὰς ἐ-
 χοντα, τοὺς δ' ἐν ἰωαννὶν δοχάζοντες
 τετράκις καμπήσαντες, ἀπ' ἐκείνων ἔτι
 ἐπὶ νόμασιν· ὕδατον δὲ μικρὸν τι σωζώ-
 μένων τῶν ἰσων σελίδων, τοὺς ἐπὶ πλὴν
 ἰσων ἀπαντῶντας λέγει ὅτι οὐδ' εἴης
 ἰωαννοῦ ὁρόμου .
 οὐδέ τις ἀρ' οἶδε ἐν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν .
 πλὴν εἴ τις ὕρνις· παρορμητικὸν ὄντο· ὁ
 δὲ οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν εἴ τις ὕρνις .
 ἐπὶ τῶν ἀγνώστων .
 οὐδέ τις κομήτης ὅς τις οὐ φημι ξέται· ὅς
 τις· οὐ· τὸ δὲ ἀκροτελευτῶν· αὐτὸν οὐ
 πρὸς πλὴν ἢ χεῖρ τῆς ἡμέρας σιωάρμα-
 σον· οὐ γὰρ ἔτι γε φθέρῃ μακρὸν διανόν
 ἐκείνο πρᾶγμα, καὶ ὄνομα .
 οὐδὲν διόισις χειρὶ φωνῶντος πλὴν φύσιν·
 ἐπὶ τῶν ὠχρῶν, καὶ ἰσχνῶν· ἐπεὶ τοιού-
 τος ὁ χειρὶ φωνῶν πλὴν φύσιν καὶ πλὴν ἰσων
 ἄτε σφίγα σιωπῆ τῆς· ὅθεν καὶ νυ-
 κτεριῶς ἐμμελῆτο .
 ἐδὲν ἱερὸν οὐ πάρεχαι· καὶ ἀρχὸς φησιν ὅ-
 τι ἡρακλῆς ἰσὼν τὸν ἄστυν ἰδὼν μένον
 ἔφη οὐδὲν ἱερὸν· εἴρηται ὅτι ἡ παρορμὶς
 ὅτι τὸ παντελὸς ἀντελῶν, καὶ ἀρχῶν
 οὐδ' οὐ σελίνοις· ἐπὶ τῶν μὴ πλὴν ἀρχῶν
 πεφθακότων ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους
 ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἀκρὰ τοὺς λεγομέ-
 νους περικήτους, σελίνας καὶ πήγαναι κα-
 τεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἡ πα-
 ρορμὶς· οὐ πῶ οὐδὲ ἀρχῶν ἔχεις τῆς πρᾶ-
 γματος· καὶ θάπτε οὐδὲ οἱ οὐ τῆς κήτους
 εἰσόντες οὐ τῆς σελίνοις εἰσὶ .
 οὐδὲν πρὸς τὸ διόνυσον· ὅτι τὸ πλὴν πρὸ
 σίκωντα τῆς ὑπεκείμενης λεγόντ' ἐπει-
 διὴ τὸ φερὼν ἐξ ἀρχῆς οὐ διισμείαν διθύ-
 ραμβον ἀλλὰ εἰς τὸν διόνυσον· οἱ ποίη-
 ταί

ἡτοι ὕδρ' ὅν ἐκβάντες πλὴ σιωήθειαν
ταύτην αἰσταντο· καὶ κενταύρους γρά-
φειν ἐπεχείρουν· ὅθεν οἱ θεώμενοι σκώ-
ποντες ἔλεγον οὐδὲν πρὸς τὸν δῖον
σὺν· ἡ δὲ γαυρὸς ἔειπε τοὺς σκετάρους ὕδρ' ὅν
ἔδιδον αὐτοῖς προεισάγειν, ἵνα μὴ δο-
κῶσιν ἐπιλαμπρύνεσθαι τοῦ θεοῦ.

○ ὕδην λαυκῶν ἀνδρῶν ὀφελος ἡ σκυτο-
ρομῆν· ἥτις τῶν εἰς μηδὲν λυσitteλάντων·
παρόσον οἱ μέλασθ' τῶν λαυκῶν λυσι-
τελέστεροι.

○ ὕδην ἦν ἀρὰ τὰ ἄλλα παλὴν· ὁ χρυσός·
ἔδιδ' τῶν ἀδαυρουμένων τὰ χείρονα, ἀν-
τι τῶν κρείττωνων τῶν θερμόν τοῦ ὀβέ-
λα· ἔδιδ' τῶν ἀπείρων σφοδρῶν μύλων καὶ
τὰ τῶν θερμόν τῶν ὀβελίσκων.

○ ὕδην πυρφόρος ἐλείφθη· ἔδιδ' τῶν μεγά-
λων κινδύων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐ-
πεί δὲ πόσις πολεμικῆς παρεσκευῆς
ἔδει τὴν μάντιν ἡγήσασθαι δαφνῆς ἔχον-
τα κλάδους, καὶ τέμματα, καὶ λαμπρά
δοκίμια, καὶ τοῦτον νόμος ἦν μόνου φείδε-
σθαι τοὺς πολεμίους· ἔδιδ' τὸ ἴδιον πα-
ναθερίαν διεφθαρμένων, καὶ ῥόνον ἔχον
ἡ παροιμία.

○ ὕδην πυλαίαν ταῦτα καὶ τυτσίαν· ὁ
τυτσίαν ἀνδρῶν ποδὶς ἦν· ἐπὶ τῇ δὲ
ἐν τῇ πυλαίᾳ τὰ ἄλλότρια· καὶ τὰ τῶν
τὰ ἄλλότρια ἀπὸ παζόντων, καὶ πα-
λόντων.

○ ὕδην ἐν τῷ ἰωροῦ· καὶ ὁ νόμος παρ' ἀθη-
ναίοις ἐκ τῶν ἰωροῦ ἐκείλων εἶναι τοὺς
ἀνδροφόνους· ἥτις τὸ ἴδιον τῶν ἀπειλῶν
τῶν καὶ σβαρδυμένων τῇ παροιμίᾳ
ἐκχρηται· ἰωρὲς γὰρ ὁ τυρωρός, φύ-
λαξ.

○ ὕδην ἱκταρ βαλεῖ· τῆς ἱκταρ σημαίνει
ἐγγύς· τουτέστιν οὐδὲ ἐπὶ ἔστιν· εἴρηται
ἡ κατὰ γλῶσσαν, ὡς παρ' αὐτῶν διωλύγιον
καὶ σημαίνει τὸ μέγα· μέμνηται ἡ ἀμ-
φοτέρων ὁ πλάτων, τοῦ μὲν διωλύγιον
ἐν θεατητῶ, τοῦ δὲ ἱκταρ βαλεῖ ἐν
πολιτείᾳ.

○ ὕδην τὰ τεῖα σπασίον γινώσκεις· ἔδιδ'
τῶν ἀπαιδίων, καὶ ἀμύνουσιν εἴρηται
ἡ παροιμία· ἐπεί δὲ δύσκιμος ἦν.

○ ὕδην δὲ δίδωνος γρῦ· οὗτος ὁ δίδων ἀλεξάν-
δροις μὲν ἦν τῶν γλῶσσας, διαβόητος δὲ ἐπὶ
φιλοσοφίᾳ ἔχων ἀδελφὸν παλαιστὴν
τοῦτον ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, λοιδοροῦμενον ἡ
ὑπὸ τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ, καὶ
ἀκούων ῥήτα, καὶ ἄρρητα, καί τοι πολλὰ
ἔχον ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, αὐτὸς μὲν οὐ
δὲν ἐφ' ἑαυτῷ· κατεταλμῶν δὲ τῆς
φιλοσοφίας παρὰ τὴν ἡλικίαν, ἐν τῇ
δὲ τοῦ δίδωνος γλῶσσας, καὶ μη-
δὲν ὀργῆς ὑποφύων, εἶπε πρὸς τὸν νεα-
νίαν, ὅτι γρῦ δὲ ἀθυμίας ἐπὶ γέγρα-
φται δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀπὸ τοῦ
γρῦ ἔδιδ' τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ τυτσίαν· καὶ
γρῦ ἐν τῇ ὀνυξίᾳ τὸν λέγοισι γρῦ·
καὶ γρυτάει τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν λε-
πτὰ σκευάεα, καὶ γρυτῶτα λην ἐν τῇ
σκευάεα παλύνονται.

○ ὕδην ἡρακλῆος πρὸς δύο· φασὶν ἡρακλῆα
ἔντα τὸν ὀλυμπικὸν ἀγῶνα, πιστεύ-
σαντά τε τῇ ἐαυτοῦ δυνάμει τῇ δυνά-
μει πεντατερεῖδι πρὸς δύο πυκτύσαν-
τα ἡγήσασθαι· λέγουσι δὲ τοῦτο εἶναι
οἱ μὲν λάϊον, καὶ φέρονσιν, οἱ δὲ κτεά-
τον, καὶ ἄρην.

○ ὕδην ὅσον ἀνδρῶν ὑπνώουσι· ἐπὶ τῶν ἀ-
γρυπνούντων· παρόσον ἡ ἀνδρῶν ἀγρυ-
πνῆς ὅσον ἴτιν, μάλλον δὲ ὅσον δει-
λίαν.

○ ὕδην ὕεται, οὐδὲ ἡλιοῦται· ἡ παροιμία εἴ-
ρηται ἐπὶ τῶν ἔξω πόσις φροντίδου
ἔστωτων, τουτέστιν οὐτε βρέχεται, οὐτε
ἡλιοβολεῖται.

○ οὐκ ἄγω δούλων, εἰ μὴ νεναιμάχηκε πλὴν
πολλῶν κρεῶν· ποτὶ τῶν σφατῶν
μένων δούλων, οἱ τινὲς παρὰ τοῦ σώμα-
τος μόνον μάχονται· λέγεται καὶ εἰ
μὴ νεναιμάχηκε πλὴν παρὰ τῇ νεκρῷ· καὶ
φασὶν ἀπὸ τῶν ἐν ἀργινοῦσι ναυ-
μαχοσάντων δούλων πλὴν παροιμίας
εἶρησθαι, οἷον· ἐλθούσαν ἐν φιλοσοφίᾳ
οἱ ἀθηναῖοι παρὰ τῶν νεκρῶν ἀγωνισα-
μένοις· καὶ ἄλλως.

○ οὐκ ἄγω δούλων εἰ μὴ νεναιμάχηκε πλὴν
παρὰ τῶν κρεῶν· πλὴν παρὰ ἀργινοῦσιν
φασὶν ναυμαχίαν· ἦσαν γὰρ οἱ δούλοι

Οὐκ ἐμὲ πύτων τῶν ἡρώων· αὐτὴ τέτακται
καὶ ἐκ τῶν βουλομένων δι' ποιῆν· οἱ
γὰρ ἡρώες καὶ κοῦν' ἔτοιμοι μάλλον, ἢ δύ-
εργεῖν· ὥς φησι καὶ μέγαφρος ἐν συ-
νεφύβοις.

οὐκ ἐπαυθέντες ἔδιδόν ὑπὲρ ἰσότητος. ἐπὶ
τῶν σφοδρῶς πονηρῶν ἡ περὶ μαίαν λέ-
λειπται, καὶ μηδὲ τοῦ τυχεροῦ ἐπαίνου
ἄξιον. εἰσῆλθαι γὰρ οἱ πολλοὶ ἐν τοῖς
περιλήπτοις ὅν τελευτήσονται ἐπα-
νεῖν καὶ ἐφ' αὐτοῖς ἦν.

οὐκ ἔστι συγκοφαί του δῆγματος, παροι-
μία ὑπὸ τῶν ἀνηνύτων .

οὐκ ἔστι δούλων πόλις· ὅθεν καὶ ἀπέναντον
εἴρηται.

οὐκ οἶδα ὁ κρόξεις· ὑπὸ τῶν μάτην θρυ-
λούντων, ὡς αἱ κορῶναι.

οὐ μάλα κυκλῶς· ἡγαυὰ τῶν μηδὲν ὄν-
των.

οὐ νυκτὶ παύσεις· ὅτι τῶν μὴ ἀκριβῶς τί
ποιούντων· ἡ γὰρ νύξ ἀκριβετέρα τῆς
ἡμέρας τοῦτε πελαγοβαμοῦσι, ὅτι παρὰ
τῶν ἄγρων σημειώσεις· ὁ δὲ χρῆσθων
ἀφελῶν πάλιν οὐ ἀπόφασιν, νυκτὶ παύ-
σεις εἴπεν.

οὐ παντὶς ἀνδρὸς ἐς κύνειον ἔστι ὁ
πολύς· κύνειος πολλὰς εἶχεν ἐταίρας,

οὐ πᾶν, μέν τοῦ κύκλωτος διφραίνει
 θεωρεῖ· ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν θεωρουμένων αἰα-
 βαλὴν τινα καιροῦ, εἶτα πάλιν τὰ πρὸ
 τερον διδῶντα περιηκόντων, ὁ γὰρ κύ-
 κλωψ ἕως ἀντίδοσιν τῆς ἐπὶ τῷ ὄνῳ δι-
 φροσίησις ἔῤυστον φαγῆν ἔν ὁδωσέα
 αὐτῷ δὴ ἔστω ὑπαγνούμενος ἦν.

Οὐ πάλιν μετ' οὗ κύκλωπος διφραίνει
 δουρά· ἐπὶ τῶν δῆθεν δουρομένων αἶα
 βαλὴν τινα καιροῦ, εἴτα πάλιν τὰ πρό-
 τερον διδάσσει πατριμῶτων, ὁ γὰρ κύ-
 κλωψ' ἔς ἀντίδοσιν τῆς ἐπὶ τῷ οἴνῳ δι-
 φροσίης· ὅς ἔστατον φαγῆν· ἔν' ὀδυάσῃ
 αὐτῷ δὴ ῥῖτον ὑπαχνούμενος ἦν.

Οὐ πρόπει γαλῇ κροκῶτος· παροιμία
 ἔστιν ὁμοία, τῇ γαλῇ χιτῶν.

δ. ὑβανὸν τοξόεις· ἐπὶ τῶν ἀνῆνύου^ς ἐπὶ
χειρῶντων.

οὐ σήσονται λέαναι ἐπὶ τυροκνήστιδος. αὐ-
τὴ γὰρ, ὡς λέαναι, σχῆμα δὲ ἔστι ἀνίστασθαι,
καὶ ἐπιτεριόνει. τυροκνήστις δὲ ἡ μάστιξ.
ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαίρων
ἐλέφαντες, καὶ λέοντες ἐγλύφοντο ὀ-
κλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύουσιν αὐ-
τῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἐστῶτες ἐγλύφουσιν.
λέγει αὖτ' ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ σήσονται
ποροδόουσαι, ὡς λέαναι ἐπὶ τυροκνήστι-
δος.

ὅς οὐκ ἀνέβαντο ὑπὸ τῆς ἐκείνου αἰγῆς
 αἱ. πολλὰ γὰρ ἄχθοφρονται οὗτοι αἱ
 γυπτιῶς μέμνηται.

ὁ ἄλλος ἱερακλῆς. κλέαρχος ἐξ ὧς
 μένος τῷ παριουμίαν φησὶν τὸν βριακρέω
 καλούμενον ἱερακλῆα ἐλθῆναι εἰς δε-
 φός, καὶ λαβόντά τι τῶν ἐκεῖ κεκμηλί-
 ων κρητὰ τι παλαιὸν ἔσθ' ὀρμησάμε-
 νον πρὸς τὸν ἱερακλῆα σήλασ' ἐκλυόμενος,
 καὶ τῶν ἐκεῖ πόρ' ἰχθύνειναι. χρόνῳ δὲ
 ὑπόδρον τὸν τύριον ἱερακλῆα ἐλθεῖν,
 εἰς δελοφύς χρησόμενον τῷ μαντείῳ.
 εἰς θεὸν προσεπτεῖν αὐτὸν ἄλλον ἱε-
 ρακλῆα. καὶ οὕτω τῷ παριουμίαν κρητῇ-
 σαι.

ὁ δὲ φέρει μίαν λόγχην δύο εἰσθακούς· ἐπὶ
πάντων ἐκ μικροῦ πινος κερδαίνειν ἀπουσιδε
ζόντων· εἰσθακός δὲ ὅστις ὕρνεον μονῆ-
ρες, καὶ μονότοπον.

ὁ φροντὶς ἰπποκλείδης· ἰπποκλείδης

Ἔλαμ ποτ' ἦσαν ἄλλοι μοι μιλήσοι. Φασι
 γὰρ ὅς κ' ἄρα σ' πολέμου μέλουν σὺ δ' ἀεὶ
 οὐ γὰρ πύρρ' οὐ κατὰ τίνα παλαιὰν μαν-

πάντα δικτά. ἄναρχος ἐφ' ἑκτά τοὺς
πάντων ἐν κρατώτατο θεοῦ, πρ. ὕ-
δαρ. γῆν. οὐρανόν. σελήνην. ἥλιον. μί-
θραν. ὑψικά. ἄλλοι δὲ φασιν ἐν ὀλυμ-
πία

πῶς τὰ πάντα εἶναι ἀγωνίσματα ὁ-
κτῶ· σάδιον· δίαυλον· ὁ πῶς τὴν· πυ-
γμὴν· παγκράτειον· καὶ τὰ λοιπὰ·
ἀφ' ὧν ἐρῶμαι πάντα ὁκτῶ.

πάντα γὰρ αὐτὰ· λέγουσι τὰ ἀποθραύ-
ματα τῶν ἰστίων, καὶ πλοκάμινων· ὅ-
τι οὗ πάν γὰρ αὐτὰ σημαίνει· ὅτι οὗ πάν
πράγμα.

παρὰ δὲ οὐκ· παρὰ μίαν, ἐπειδὴ εἰς τὸν
πλοκάμινον οἱ πένητες παρὰ δὲ οὐκ.

παρὰ δὲ οὐκ· ἀφ' ὧν ἐρῶμαι ταχύνονται
ἀπὸ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον
φρόνους δὲ παρὰ μίαν λέγειται· ὅτι
πάντα παρὰ μίαν ἀνομιλῶν ταχύνονται ἢ
ἢ ἀπὸ μίαν ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· εἶναι ἢ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ
οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

μαλὰ καὶ ἢ τῶν φύσιν, πάντων δὲ ἀνθρώ-
πων ἐν μαλὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

παρὰ δὲ οὐκ· ἐπὶ τῶν δὲ, οἱ μὲν, παρὰ δὲ εἰδὸς ἴδιον.

καὶ ἐν τοῖς πλῆθυσ· καὶ αὐτῆς· φα
κὸν κόπεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνατῶν καὶ ἀν-
νύτων, καὶ μὴ ὄντων λέγειται.

ὠθεῖς· πῦροι μὲν· ποθεῖς δ' ἐν οὐρανῷ παρόντα,
 καὶ μάτην καλεῖς.

πόλεις ποιήσας· μέμνηται αὐτῆς καὶ
 τίνας ἐξ οὐρανῶν ἐστιν· ἡ δὲ πόλις εἰδὼς ὅτι
 ποιεῖται πλεῖστον καὶ οὐκ ἐκείνη μετάνη-
 νέσκειται ἀπὸ τῶν τοῖς ἰσχυροῖς ποιούν-
 των ταῦς λεγομένους καὶ χώρους, ὥστε ὅ
 ἐπ' αὐτῇ.

ἄλιν ἀγορεύσουσα, καὶ πόλιν καταστρέ-
ψουσα. ἡ πρῶσιμία. ἐπὶ τῶν οἰκ. λόγων
ὠφελούντων. ἡ ἐλαπτόντων.

το πλῆμετα ξυπέλαγυ λικῆς, ἢ χεῖλος
ἀκρῶς. πῶποι μάα λεγθῆσαι ὅς ἀτίκας τοῖς
αὐτοῖς. ἀκαῖος παῖς ποσειδῶνος φυ-
τῶνας ἀμπελῶνας βαρεῶς ἐπέκειτο τοῖς
οἰκέταις, εἰς δὲ τῶν οἰκῶν ἐφι, μὴ με-
ταλήψεται τῶν δεσπότην τοῦ κερποῦ.
ὁ δὲ ἀκαῖος ἐπειδὴ ὁ κερπὸς ἐφθάκει
καὶ χεῖρων ἐβύφα, καὶ τῶν οἰκῶν ἐ-
κάλυψε κερκόσται αὐτοῦ. μέλλων ἢ πλὴν
κύνλικα προστρέφει τῶν σάματι ὑπὲρ μέ-
μνησται αὐτῶν τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἐφι τῶν εἰ-
ρημῶν σίχην. τοῦτων λεγομένων οἰκί-
της ἦλθεν ἀπαγέλλων, ὥς ὑπὲρ μεγέ-
θης οὗς ἐν ὄρχητον λυμαίνεσαι. ὁ δὲ
ἀκαῖος ἀποβαλὼν πλὴν πόσιν, ἐπὶ δὲ
σὺν ὥρμῃ καὶ πωληθεῖς ὑπὸ αὐτῶν, ἐτε-
λῶθη. ὁ δὲ ἢ παροικία διονυσοῦ δέ-
φησιν εἰρηδοται αὐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτίνου
μνηστικῶν μένων τῶν πινελότων συμφο-
ρῶς. προσπαγόμενος ἰδὲ ἐκπωμα, ἐτε-
λῶθη τε τοξιδυθεῖς παρὰ τοῦ ὀδυσσεύς.
καὶ ἄλλως.

ὅλλ' ἀμεταξύ πέλλ' κύλικος. ταύτην φα
 σιν εἰρηθεῖαι ἀπὸ τῆς συμφορᾶς ἣ αὐτὴ
 γόνου μνηστεισσεμένου πῶ πινελοπῆν.
 προστάμενος γὰρ ὃ ἐκπωμαί, ἐταλὺ
 τισεν. ἄλλοι δὲ ἀπαλὸν τινα σχαίαν βα
 σιλέα μέλλοντα πίνεν ἀκούσά τινα
 κραιναὴν ποδὶ θύσαν γλομένην, ἣ ἐξελ
 θούτα συμπλακῆναι τῷ σὺ, καὶ ἄρθω
 νῆν.

πολλάκεν εἰδείης, οἷον τὸν θεὸν ἱεραποτή-

σους· παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους
ἐθεῖον καὶ ταπεινίζεισθαι.

πολλοί τοι ναρθηκοφόροι. παῦροι δὲ τε
βάκχῃ. παροιμία ἐν τῶν ψαλμῶν δὲ
ξανάψων.

πολλοὶ θριβοῦσιν, παύροι δὲ τε μέντες
 αὐτοῦ· φασὶ πῶς ἀθρηῶν ὄρεϊν πῶς
 ὁρᾷ πῶς ἤψον μαντικῆν ἧς οὐδὲ μού-
 σης μάλλον τῶν θεολογῶν χρησίων τὸν
 δίκαιον ἐχέοντα ὡς ἐπὶ λανθάνει, ἴσθι καὶ
 ταῖσιν πῶς ὁρᾷ τῶν ἡρώων μαντεῖαν.
 πάλιν οὖν τῶν ἀνθρώπων ἐνδὶ τοῦ θεο-
 λογικοῦ ἐπαιθέμενοι χρησμούς, εἰ πῶς τὸν
 πῶς ἐκιν, πολλοὶ θριβοῦσιν, παύροι δὲ τε
 μέντες αὐτοῦ· καλοῦνται δὲ αἱ μαν-
 τικαὶ ἡρώων θραῖ· ἢ οὐ πῶς,

πολλοὶ θριβοῦσιν, πᾶντοί τε μέν πτε
αἰσθόσθαι· φιλόλογός φησιν ὅτι νύμφαι
καταίχον ἦν περνασθὲν ἱεροὺς ἀπόλλω
νος ἱεῖς, καλούμεναι θρία, ἃς ὦν αἰ
μαντικαὶ ἡφοὶ θρία καλοῦνται· ἅλλοι
δὲ λέγουσι πῶς ἀθηνᾶν εὐρεῖν πῶς οὗς τῶν
ἡφών μαντικῇ· ἧς ἀδουμκουσας, μάλ
λον τῶν δελφικῶν χρησμῶν ἦν δία χα
ριζόμενον τῶς ἀπόλλωνι, ἡδουήσας
σαι πῶς οὗς τῶν ἡφών μαντικῇ· πᾶ
λιν οὕτω τῶν ἀνθρώπων ὥς τοὺς δελφί
κους ἐρχομένω χρησμάς, πῶς πῶναι
πτεῖν, πολλοὶ θριβοῦσιν, πᾶντοί τε μέν
πτεσθαι αἰσθόσθαι.

πόλλ' δι' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος οἱ μέγα·
 μένεται τούτης ἀρχήλορος οἱ ἐπώ-
 διη· γράφει δὲ καὶ ὁ μέγρος ἐν σίχρῳ· φη-
 σὶ γ' καὶ ἴων ὁ Ἰαγικῆς ἄλ' οἱ τῇ χέρω
 τὰς λέοντος ἦνεσε, καὶ τὰς ἐχίνος μᾶλ-
 λον οἰζυρὰς τέχνης, ὅς οὐτ' ἀν' ἄλμω θη-
 εῖων ὁσμήν λάθῃ· σφόδρος ἀφ' ἄκων·
 θαν' ἐλπίσας δέ μοι σ' κῆται γῆθιν τε
 καὶ δακύν' ἀμύχανος· λέγεται δὲ ἡ πα-
 ροίμα ὡδὶ πῶν πανουργιῶν.

πολυκράτης μητέρα νέμει· μέμνηται
ταύτης θούριος· λείγει δὲ ὅτι πολυκρά-
της ὁ σάμιος τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀπο-
θανόντων τὰς μητέρας συναγαγὼν, ἔδω-
κε τοῖς πωλοσίοις τῶν πολιτῶν ἴεφεν,
πρὸς ἑκάστῳ λέγων ὅτι μητέρα σου ταύ-

την δίωμι. ὅθεν ἡ παροιμία ἐμῶ-
τησιν.
ποικιλοτέρος ὕψους. ἐδὴ τῶν δουλεῶς
θαυμαζομένων.
πόντος ἀγῶν. ἐδὴ τῶν θαλάσσιων ἀγῶν,
καὶ μεγάλων. ὡς πρὸς ἀγῶν θάλασσαν.
πράγματι ὅς ἐστιν ἀγῶν. ἐδὴ τὸ παρὰ
δύξιν καὶ παρὰ ἐλπίδα συμβαινόντων.
πρὸς βύτηρος κόσμου. ἀπὸ τοῦ παλαιό-
τερος. παροιμία ἐδὴ τὸ πάλιν παλαι-
ῶν. ὅτι τοῦ βασιλεύσαντος ἀθῆναι κό-
σμου.
πρὶν ἢ πῆσαι τὰ ἀλδύρα. παροιμία καὶ
πρὶν τοῦ ἰχθύος ἐλθεῖν, σὺ ἀλμυρὸν κυκῶς.
ἵς τῶν τοῦς κρεῖστος προλαμβανόντων.
καὶ πρὶν ἐσθλάσαι δέρας.
πρὶν καὶ λύνεσθαι. παροιμία. ἵς τοῦ
ἀδυνάτου. ἢ καὶ οὐτω, πρὶν οἷον λύνεσθαι
ποιμαίνουσι.
προβαλόντες κυσὶν ἀρῖνας. ἐδὴ τῶν οὐδὲν
ἀπράγμων ἀρῖνας συσφάταις πα-
ραδιδόντων.
προβατῶν βίον ζῆν. ἵς τῶν μωρῶν, καὶ
αὐτοῦ τῶν. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργα-
ζεσθαι, καὶ ζῆν, ἢ διὰ τὸ ἀσφαλές.
προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀ-
πῇ. ἵς τῶν ἀκακῶν.
προκέρους ἀκύντα. ἵς τῶν πάλιν τῶν
κενόντων. τοιοῦτον γὰρ ἐχρυσὸς ἢ προ-
κέρους πάλιν ἐστὶν.
προμέρου κυός. οὗτος βασιλικὸς οἰκί-
της ὢν, ἐμίσησε καὶ ὁ πρὸς βολὴν δὲ ἐπὶ
δὴν, ὅτι τῶν βασιλέων ποιητὴν. ἐκ τινῶν
διαβολῶν τῶν πρὸς τὸν βασιλέα. ἀκα-
λύοντι δ' αὐτῷ ἐπαφῆκε κυός ἀγρί-
ους, οἱ γὰρ δὲ ἐπὶ δὴν κατεβόησαν.
πρὸς δύο δ' οὐδ' ἡρακλῆς, παροιμία. ἢ,
πρὸς δύο δ' ἡρακλῆς. οἱ μὲν ἐν ὀλυμπίᾳ
φασὶν τὸν ἡρακλῆα ὑπὸ λαίου καὶ φερέ-
σθαι ἢ τῇ θήναι ἀπὸ τοῦ ζώοντος, οἱ δὲ ὑπὸ
κενῶν, καὶ δὲ τῶν.
πρὸς κωνὴν ἀλεις. πρὸς ἐξ ὁμοῦ ἀλεις.
ἐπὶ τῷ μάτην πονοῦντος.
πρὸς καὶ λακτίαν. παροιμία ἡς μέ-
μνηται δὲ ἐπὶ δὴς. πρὸς κέντρα λακτί-
ζοι θνητῶν. καὶ ἀγῶν δὲ τῶν.

της μέμνηται.
πρὸς κρητὰ κρητίζων. παροιμία. ἐδὴ
τῶν μάτην πονοῦντων. πολὺ βίος. ὁ δὲ
ἡγνός ἐστι λεγόμενον πρὸς κρητὰ κρη-
τίζων.
πρὸς πῶς χελιδόνων. ὁ λοχρὶνος πρὸς τῇ.
πρὸς πῶς χελιδόνων παρὰ σφαιρεῖται ὅτι δὲ
σὺ ποῦν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ πρὸ-
τερον αἰμα ὕσει.
πρὸ τῆς νίκης ἐκώμουν ἀλεις. ἐπὶ τῶν
τῶν πρὸς γὰρ πρὸς λαμβανόντων.
πρὸς τῶν λουπῶν περιγίνη. παροιμία ἐπὶ
τῶν μὴ δυνάμεται καὶ ἀπὸ τῶν λαμβανόντων, ἀλ-
λά ἡ καὶ λαμβανὴ ἐπιφέρειται. ἐπὶ τῶν ἀν-
φελῶν οὖν, καὶ ἐκ τῶν πρὸς τῶν ἐλ-
γετο.
πρὸς τῶν κίτλων. παροιμία, ἢ κέρ-
ται μέλανος θαλάσσης.
πρὸς τῶν ἰσθμῶν, οὐδ' ὁ μῆρος ἐν ὁδοῦς
μέμνηται. καὶ τὸ γυνότῃς παρὰ λα-
πρῶν πῆρας οὐ πῆρας παρὰ λα-
πρῶν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐλθόντων ἐλθόντων
πρὸς τῶν.
πρὸς τῶν μῶρος. ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων προ-
ξενουμένων ἀπὸ τῶν σκωμματακῶν. πῆ-
ρας γὰρ ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν, ὁ πρὸς τῶν μῶρος
τοῖς λυχνῶν, καὶ οὐκ οὐδ' ἀπὸ τῶν τοῦ
πρὸς τῶν καὶ τῶν.
πρὸς τῶν πῆρας. παροιμία, ἡς μέμνηται τῶν
τῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν.
πρὸς τῶν μῶρος, καὶ λόγων ἐν πόλει τῶν
αἰσίων ἀναιδέσσοι. ἐπὶ τῶν καὶ τῶν
βολὴν γινόμενων.

ἀρχὴ τοῦ ρ.

ἀδελφὸς καὶ κείσθ. ἐπὶ τῶν
δικαιοσύνη μαρτυρημένων.
ἐπὶ τῶν καὶ τῶν ὁμοῦ. καὶ τῶν
φασὶν ὅτι ἐπὶ τῶν, καὶ τῶν, καὶ τῶν
τοιοῦτοις ὁμοῦ ἐπὶ τῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῶν
σιν, καὶ τῶν καὶ τῶν ἐν τῶν καὶ τῶν
κῶν, ἢ καὶ τῶν ὁμοῦ.
ἐπὶ τῶν καὶ τῶν. ἐπὶ τῶν καὶ τῶν
σεως ὁμοῦ καὶ τῶν καὶ τῶν. ὁμοῦ
λυτῶν. ἐπὶ τῶν καὶ τῶν. ἐπὶ τῶν καὶ τῶν.

εἰ μὴ λέασ' κλάδων· ὅζ' οὐ φησιν ἀντίχο-
νος ὁ κορύσιος πύχρον τι μικρόν ὅζ' ηρ-
πῆσται πλὴν ἐπιγραφὴν ἔχον ἀγοράκει-
τος· παλαιοὶ ἐποίησαν, ὁ θαυμαστὸν ἦ· καὶ
ἄλλοι γὰρ πολλοὶ ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔργων
ἔτερον ἐπιγεγράφασιν ὄνομα· εἰκὸς ὅν
καὶ τῷ φειδίᾳ τῷ ἀγοράκει τῷ συνεχεῶς
ρηκέναι· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἐρώμενος· καὶ ἄλ-
λως ἐπὶ τούτῳ περὶ τοῦ ποιητικῆς.

ῥαχίᾳ λαλέεσθαι· ἐπὶ τῶν ἀδελέων·
παρόσον τῇ ῥαχίᾳ σωεχὸς ἐπιβέβη-
λονται τὰ κύματα, καὶ ψάλλοντες ἀπὸ τελευ-
τῆς γίνουσι δειλότεροι· ἐπὶ τῶν κατὰ ὑπερβο-
λήν διδλῶν· καὶ δειλότερος ἢ τῇ ἀκύνῃ τῶν
τοσ· ἐξ ἀναρᾶς γὰρ ὁ σὺ φρονος τῆς μνηο-
γράφου ἡδύς, ἐκωμώθει τοὺς ῥήτῃνους ὡς
δειλούς.

ῥήματα ἀντ' ἀλφειῶν· ἐπὶ τῶν μῶν τις
δειτται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνος
προϊεμῶν.

ῥοδίῳ χρησιμῆς· ῥοδοὶ τῇ λινδίᾳ ἀθ-
ναθύνουσιν καὶ θεοκρίσιν ἡμέραν διετέλουν
τῷ ναυῷ ὠμαρῶν μὲν οἱ· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς
ἔξω ἀμύδα εἰς φέρον· συνεκταίνεσθαι
τοῦ τοῦ χρησμοῦ πάλιν ἀνέπυθαίοντο
χαλκῆν ἢ ὅσον κέντην· ὁ δὲ, ὁρπαθεῖς ἀπε-
φύνατο μὴ δὲ ἔτεραν· διὸ πλὴν παροιμί-
αν τέλει αὐτῶν ἐπὶ τῇ πρὸς ἑρμηνείᾳ τῶν
θεομηνίων.

ῥοδὸν ἀνέμῳ συνεκρίνεις· ἐπὶ τῶν ἀν-
μοῖα συμβαλλόντων· καὶ ἔτερα παροι-
μία· ῥοδὸν μὲν εἰρημίας· ἀντὶ τοῦ ἐμοῖ· τοῦ
παρὰ τοῦ εἰρημνίου ῥοδὸν ὁδόν.

αῖμα τοῦ· σ.

αἶμα δὲ κένουσα, καὶ κύων λαί-
σθητος εἶ· παροιμία ἐπὶ τῶν
ὑποκρινόμενων δῆθεν ἀνθρώπων, ἐ-
πιβουλῶν δὲ λαθρῶν.

σαμίων ἀνθ'· καὶ σαμιακὴ λαῶνα· ἐπὶ
τῶν ὑστάτοις ἡδοναῖς χρωμένων· ἡ σαμια-
κή λαῶνα σενώπιδος ἦν παρὰ σαμίοις·
οἱ δὲ τοῦ πέμματα ἐπιπράσσειτο· τὰ δὲ
σαμίων ἀνθ' ἢ τὸ πῶς οἱ οἷς σιωπῆσαν αἰ-
γυαῖοις τοῖς ἀνθρώποις σιωπῶντι τῇ σὺ

μῆναι· ὅτι ταύτην πλὴν ἡσυχίαν οἰσάμενοι
τοῖς πρὸς αὐτοὺς ἐδουλώθησαν.

σαρδάνιος γέλας· αἰχμῶν οἱ τοῖς πρὸς
παροιμίων περὶ τοῦτον φησὶν ὅτι· οἱ
πλὴν σαρδῶν καὶ τοῖς κατὰ χιθωνίων
ὄντες ἀποιχοῖ, τοὺς ἑσθλὰς τὰς ἐσθλὰς
κοντα ἐπὶ τῇ γενομένη τῷ κρόνῳ ἔθυσαν
γελῶντες, καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους·
αἰσχρὸν γὰρ ἡγεῖσθαι ἀκρόνῳ, καὶ θρη-
νεῖν· ἦν οὖν πρὸς ποίησιν γέλωτα σαρ-
δάνιον κληθῆναι· τίμας δὲ φησιν αὐ-
τοὺς ἰστένας τοὺς γονεῖς, οἱ δὲ μελλοῦσι
βιάσθαι βόθροις τοῖς ἀνδράσι, καὶ
κατακρημνίζεσθαι, φθόρα μὲν οὖν δὲ αὐτῶν
γελῶν δὲ πλὴν αὐτῶν τῶν τέκνων ἀδελφῶν
δύξαντας μακροῦς, καὶ καλῶς τελευ-
τῶν· τινὲς δὲ αὐτῶν σαρδάνος τῆς νήσου·
φύεται γὰρ τις βοτάνη ἐν ταύτῃ, ἣς οἱ
γευσάμενοι μετὰ ἀσπασμοῦ, καὶ γέλω-
τος ἀπονήσκουσιν, ἄλλοι δὲ ἦν κατὰ ὑπερ-
βολὴν γέλωτα γινόμενον σαρδάνιον κα-
λεῖσθαι λέγουσιν ἀπὸ τῆς σαρδάνος τοῖς
ὁδοῦσι· σαρδάνος δὲ φησὶ τὰ λαῶν πρὸ
τῆς εἰς κρήνην ἀφ' ἧς οἱ κήνται πλὴν σαρ-
δῶ· καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖ-
ραι, οὓς τελευτῶντας σαρδάνους, καὶ ἐκ
τοῦ τοῦ σαρδάνος γέλωτος· περὶ δὲ τοῦ
ταλά τῶνδε μυθολογῆται· φασὶν αὐ-
τὸν τοῦ χαλκῆν γένους εἶναι, δοθῆναι
δὲ μίνωι παρὰ ἡφαίστου εἰς φυλακὴν τῆς
νήσου κρήνης· οὗτος φλέβη μίαν εἶχεν
ἀπὸ αὐχένος ἀπὸ σφυρῶν κατὰ τεινίου
σαν· κατὰ δὲ τὸν δέμας τῆς φλεβῆς ἦλος
διήρετο χαλκοῦς· τρεῖς δὲ ἐκείνης ἡμέ-
ρας πλὴν νῆσον περιερχόμενος ὁ ταλάς
ἐτήρεθ'· διὸ καὶ πρὸς ἀπὸ τοῦ πλὴν αὐ-
τῶ μετὰ ἰάσματος ὑποστρέφοντος ἀπὸ κῆλ-
ων ἐκώλυε τῇ νήσῳ προσορμίσθηναι·
ἀπὸ τῆς θάλας δὲ ὑπὸ μηδείας ἀπέθανον
ὡς μὲν οἱ λέγουσι ὅτι· φαρμάκων αὐ-
τῆς μανίαν ἐμβολούσης· ὡς δὲ Ἰωνοῦς ὑ-
ποχρῆσθαι ποιῆσαι ἀθανάτων· καὶ ἦν
ἦλον ὅζ' ἐλάνθης διαρρύνοντος τῆς ἰχθύος
ἐν ὅλῳ τῷ αἵματι οὐτως αὐτὸν τεθνή-
ναι· Ἰωνὲς δὲ αὐτὸν τελευτῆσαι· λέγου-
σιν ὅτι ποίησας εἰς τὸ σφυρὸν τοῦ δῶ-

ἔν τε καὶ ἄλλως.

σαρδόνιος γέλως. ἡδὲ τῶν μὴ ἐκ χειθαρῶν τῆς διανοίας, μὴ δὲ χειρὸς γελῶντων. ἐν γὰρ σαρδόνι γίνεται βοτάνη σελίνα παρὰ πηλῶν, ἣν οἱ γυνεῖς μενοειδικοῦσι μὲν γελᾶν, ἀποσπῶσι δ' ἀποθνήσκουσιν. καὶ ἄλλως.

σαρδόνιος γέλως. παροιμία τῆς ἑπ' ἀλήθρῳ τῷ σπῶν αὐτῶν γελῶντων, ἣν δῆμων μὲν διαδοῦναι, ὅτι οἱ σαρδόνιοι χειτοκῆται, αἱ χαλῶντες τοὺς χαλῶντες, καὶ πρὸς οὐτέρους ἑστῶς ἔτι τῷ χρόνῳ ἐθύνον γελῶντας, ὥστε τῷ, ὃν ἀναθρόν ἐμφύει, τοὺς ἐστὶν ἀναθρόν. τί μαιος δὲ τοὺς ἰσχυρὸν βεβιακῶς χρόνον ἐν σαρδόνι συνωστίζοντες ὁρίζαις ὑπὸ τῷ ἡνίοχῳ ἐν ἑμῶν θάπτεται βόθρον, γελᾶν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρῶν μὲν αὐτοῖς καὶ φασὶν ἄλλοι τε καὶ κλείειν ἄρ' ἐν σαρδόνι, ἐν ταῖς μεγάλας οὐχόως, παύσει ταῖς χερσὶ τοῦ κρόνου ἐπιπύοντες. ἴσθ' οὖν καὶ χαλκὸς προβεβλημένος ἔχων τοὺς χεῖρας. ὑφ' ὃ κρείσσων. ἔπειτα ὑποκαίειν. ἦν δὲ σωελκόμηνον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, δοκεῖν γελᾶν. σιμωνίδης δὲ τάλων ἦν ὑφαιστέμενον, σαρδόνιους οὐ βουλομένους περὶ αἰῶσι πρὸς μέναια εἶναι πῦρ χειθαλόμενον, ὥς αὐτὸν χαλκῶν προσερενζόμενον, ἀνελθὲν ἐπὶ πρῶτοντας. σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ διδυτέρῳ τῶν παρὰ συρῶν κούρας, λάχρονον εἶναι παρὰ σαρδόνι οἷς ἡδὲ σελίνα ἐμφερέας, οὐ τοὺς γυνεῖς μένους, τοὺς τε σαρδόνιους, καὶ τοὺς σαρδόνιους αὐτῶν ἀποδύμεν. οἷοι δὲ τοὺς τῷ χαλῶν γελῶντας. καὶ ὁδονομῶς φησὶν ὅτι μῆρος. μέδοντες δὲ αἷος ὁδονομῶς σαρδόνιαν. καὶ ἐν ἄλλοις. ἡδὲ γέλωσε χεῖρ' ἐστὶν. οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέην. ἰαθῆ. σαρδόνι νῆσός ἐστι μέση πρὸς τῇ ἰταλίᾳ, ἐν ἣ γίνονται πορφύραι διὰ φοροῖ, καὶ ὁξύνεται. καὶ παροιμία. βάμμα σαρδόνικόν ἀπὸ τοῦ ἐρυθρόν. φοινικῶν.

σαρπηδονία ἀκτὴ. τόπος οὗτος θράκησ' ἀπὸ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματίζόμε-

νος ἱερὸν ποσειδῶνος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα σαρπηδονία παρὰ κελικίαν, καὶ ἄλλοι πρὸς τῷ ὠκεανῷ γοργόνων οἰκητήριον. σαρπηδὸν ἐπαινεῖς. αὐτῇ τῶν κατ' ἑλίου λεγομένων ὅτι. ἢ δὲ πηλῶν ἔχει οὐτως. σαρπηδὸν ἐπαινεῖς ὡς πῶρ ἄστυ δέμας γύναι. ἄστυ δέμας γυνὴ ὁ μορσίμου δὴ μερίσας ἐν τῇ ὑποκρίσει παρὰ γενναίου, ἐν ἡρώδῃ ἐκόντος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιοθῆναι. γράψας δὲ αὐτὸς ἐπὶ γράμμα ὁ ἄστυ δέμας ἔχων ἀνένεκον τῷ πύθουλήν. οἱ δὲ ἐν ἡρώδῃ ὡς ἐπαχθεῖς αὐτὸς μὴ ἐπὶ πηλῶν. διὸ καὶ σαρπηδόνος αὐτὸν οἱ ποιηταὶ ἔλεγον. σαρπηδὸν ἐπαινεῖς ὡς πῶρ ἄστυ δέμας γύναι. ἢ σαρπηδὸν ἐπαινεῖς, ὡς πῶρ ἄστυ δέμας γύναι. ἄστυ δέμας ὁ μορσίμου δὴ μερίσας ἐν τῇ ὑποκρίσει ἐν ἡρώδῃ ἐκόντος. ἐν τῷ θεάτρῳ γράψας οὖν αὐτὸς ἐπὶ γράμμα. ἐπαινον ἐαυτοῦ ἔχων ἀνένεκον τῷ πύθουλήν, οἱ δὲ ἐν ἡρώδῃ ὡς ἐπαχθεῖς μὴ ἐπὶ πηλῶν, ὅθεν καὶ ἐσκώπτετο.

σειρήν μὲν ὀλίγον ἀπὸ ἡλίου, ξέρον δὲ μέλισσα. σειρήνα λέγεται, οὐ τῶν ἀδίκων παρὰ θένων μέλαν, ἀλλὰ καὶ ζῶον ὑπὸ πτερῶν μελίσση ὀικῶς, ὡς φησὶν ἀριστοτέλης.

σκελὸς ὁμφακί ζεταί. ἡδὲ τῶν τῶν μῆδονος ἀξία κλεπτόντων λέγεται ἡ παροιμία. μετῆνεκται δὲ ἀπὸ τῶν σκελῶν τοὺς ἀβρώτους ὁμφακας κλεπτόντων. μέμνηται ταύτης ἐπὶ χερσος.

σκελὸς σφατῶτης. παροιμία ὅτι ἐπὶ σφατῶσι ἐχρῶντο σφατῶτες ὡς ἡδὲ πῶλιν οἱ ὑπὸ ἱέρωνος.

σινωπίου ἑστῶτος πεπείη παρὰ πύθου ἐπὶ ταῖς σινωπῆν. ἐκωμωδῶν ὅτι τῷ κατὰ χημονῆσαι, καὶ πῶρ ἄλλ' ἐστὶν ἐφῆ.

σιωπῆ. παροιμία, καὶ σιωπῆ λότερος ἔσται καὶ τῶν πυθαγόρα τελευτῶντων. ὡς τῶν πένυ σιγῶντων. παρὸς οἱ πηθαγῶρου φησὶν ταῖς παρὰ πέλμας εἶχον σιγῆν ὥστε πένυται τῇ χρόνον.

σιωπῆ λότερος ἔσται τῶν πυθαγόρα τελευτῶντων παροιμία.

σκηλὸν ἐνέρον. ἐπὶ τῷ ἀδελῶν προαγματῶν.

σύκαν αὐτοῖς . αὐτὴ λέγειται καὶ τῶν
καλαμυδόντων . οἱ ἀθηναῖοι ἐκαλάμυδον
τοὺς γεωροῦς . βουλόμενοι παρ' αὐτῆς

συντομώτερος σκάφης· ἐπὶ τῇ μὴ δυναμέ
νῳ παρρησίᾳ χυῖαθ· οἱ γὰρ μέτοχοι σκά
φας ἐφέρου ἐν ταῖς πομπαῖς, παρρη-

Τ Ἀ ἀρ' νανάνκου· ἐπὶ ἰῶν παλαι
 ὅτι τι θαυμαζομένων· νανάνκος
 ἦ ἔχεντο φρυγῶν βασιλίδις πρὸ ἰῶν τοῦ
 διδυμολίανος χρόνων, ὅς προσφύς ᾤν
 μέλλοντα κατεκλυσιόειν, σωμάτων πάν
 τας εἰς τὰ ἱερά, μὲν δακρύων ἰκέτευε.
 τὰ ἀρ' εἰ ποδὺς· παρορμιά ἐπὶ ἰῶν ἀλη
 θῶς λεγομένων· ἥ τοι ἀπὸ τοῦ θελφικιοῦ
 τέλει ποδὸς ἦ ἀρ' τοῦ πρὸς τοι εὐνῆ· πνί
 ῖν ᾤοντο ἡρώων ἡρώων πολλὰ ἄ τοι πα
 ὄ θεός
 αἰεὶ ἔλε· καὶ τέλος ἐπεῖπε τῷ τῷ τοῖ ἐκ

τάλαντα παντάλου· διεβέβητο ὁ τάν
ταλος ἵς πολού τω ὡς καὶ εἰς παροιμί
αν διαδοθῆναι· διωλήν δὲ συμβέβηκεν

εἶναι πῶς παροιμία, καὶ πῶς μὲν τὸν
τοῖς τάλαντα τάλαντίζεται, πῶς δὲ
παντάλου τάλαντα.

τὰ μαγνήτων καὶ ἡδὲ τῶν μέγιστων, καὶ
ἀλγενοτάτων καὶ πῶς παρὸς οὗτοι
ἀσβεστοί τε εἰς θεὸν πολλῶν καὶ πῶς ἐ-
πειράθησαν.

τὰ μηδὲν πρὸς εἰς δύνουν. πῶς κωμω-
δίαν, καὶ πῶς βέλτερον ἀπὸ γέλωτος εἰς
βίον φασι παρελθεῖν, καὶ κατὰ καιρὸν
τῆς συμφορῆς τὸν γεννημάτων παρὰ
γενεομύους πινᾶς ἔδιδον τὰς ληνούς, καὶ
τοῦ γλῆκος πίνοντες, ποιήματα πινά-
σκωπτεν, καὶ γράφειν διὰ τὸ πρότερον
εἰς κωμωδίαν ἐκλήσθαι, ἢ ἔρχομαι δὲ
καὶ σωεχέστερον εἰς τὰς κώμας τὰς
ἀπὸ τῆς γύψου τὰς ὕψους καὶ χρισμοί, καὶ
ἐσκώπουν.

τὰ ναννάκου εἴρηται ἡ παροιμία. ἔδιδον
τῶν θαυμαζομένων ἐπὶ παλαιότητι, ἢ
ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνησάντων. ναννάκας
γὰρ ἐγένετο φρυγῶν βασιλῆς, ὃς φησὶν
ἐρμολύχῃ ἐν τῇ φρυγίᾳ πρὸ τῆς δευ-
τερίωνος νόμων, ὃς προεβόλως εἰς μέλ-
λοντα κατὰ κλυσιμὸν συναγαγὼν πόλιν
ταῖς εἰς τὴν ἱερὰ, μετὰ δὲ καὶ ἐκείνου
ἐν ἡρώδῃ δὲ ἰαμβοποιὸς φησὶν ἵνα τὰ
ναννάκου κλαύσω.

παντάλαιοι τιμωρίαι. παροιμία ἐπὶ τῶν
ἀγαθῶν μὲν ἐχόντων, καὶ συγχωρεμένων
δὲ ἀπολαύειν.

παντάλου τάλαντον. ἐπὶ τῶν πλουσίων
ὡς τοῦ παντάλου, καὶ θεοφυλοῦς γενο-
μένου πλουσίου.

τὰ πρῶτα αἰετοῦ παῖδες ἐγένοντο. ἢ
τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίῳ, μετὰ ταῦτα δὲ ἀ-
σελγαινόντων.

τὰς ἐν τῇ φαρύγγι ἡρώδης. φιλαργεῖος
φησὶ τοὺς σκύθας μέλλοντας ἐκθρόνισιν
ἀγρὶν πῶς φαρύγγα, καὶ εἰ μὴ ἀλύπως
τύχῃ πῶς ἡμέραν ἐκείνην διόγοντες καὶ
θίσαι εἰς πῶς φαρύγγα ἡρώδης λα-
κὴν, καὶ δὲ ὀλκῆς, μελαιναν. ἐπὶ τοῖνυν
πῶς ἀποθνήσκοντων ἐκφέρειν τὰς φα-
ρύγγας, καὶ ἀεθλῶν τὰς ἡρώδης. καὶ εἰ
ἐβρεθέμεν πλείους αἱ λαοὶ καὶ, οὐδὲν

μονίζειν εἰς ἀπογνόμενον. ὅθεν παροι-
μιασθῆναι πῶς ἀγαθὴν ἡμῶν ἡμέραν λε-
γόντων ἐκ τῆς φαρύγγος εἶναι. καὶ μέ-
νανος δὲ φησὶν ἐν λαοὶ καὶ πῶς ἀγα-
θὴν ἡμέραν λαοὶ καὶ ἐκλήσθαι.

τὰς ἐν ἄδου τελειόσους. ἐπὶ τῶν περὶ
τῶν, καὶ τοὺς ἀποκατενυμμένας ἐνώσκειν
ζητοῦσιν. ἡμεῖς τοὶ ἡδὲ καὶ ἐν ἄδου
διὰ πῶς ἐκείνην, ἢ καὶ τὸ γὰρ ἐπιθύετη.
τὸ γὰρ μυστικὸν ἐκείνη πρὸς φέρει καὶ
λῆται τῶν ὑποχρῶν διασώτης. ὅθεν
καὶ ἀποφύμακα ἐκείνης πρὸς τοῖς δὲ
ἐδίδον εἶσιν.

τὰ σαμίων ὑποπτεύει. ἐπὶ τῶν δεδιό-
των πινᾶς ἀντικείμεν καὶ προσδοκῶν.
παρὰ τὴν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ ἀ-
θηνάους εἰς σαμίας ἀκισμῶν. ἐλόντες
γὰρ αὐτοὺς οἱ ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέντε
ναυ, τοὺς δὲ ἐστὶν τῇ καλουμένην σάμη
ἢ ὅστις εἶδος παρὰ τοῖς σαμιακοῦ. ἀνδρῶν
καὶ οἱ σάμιοι μετὰ ταῦτα τοὺς ἀλόν-
τας τῶν ἀθηναίων ἐστὶν.

τὰ τεῖλα τῶν εἰς τὸν θαλάσσιον. μέμνηται
ταύτης ἀλέξανδρος ἐν ἀπολόις. ἀρ-
εῖσθαι μὲν οὖν φησὶν ὅτι ὁ μαντινός με-
νος ἐν θαλάσσιον σεσημασμένον ἐλάμβαν-
ε εἰς χρησμοῖν. καὶ προεῖρηται αὐτῷ, ἐ-
λύσει πρὸ τῆς νενομισμένης, ἔξει μίαν
τῶν τεῖλων. ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
ἐλπεῖν σερεθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλῶσ-
σης. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι τῷ κατὰ γινω-
σκομένῳ θαλάσσιον τῶν προσηφέετον. εἰ-
φος. βρόχος. κύνειον.

τὰ τῶν φόνων κρήνη. παροιμία ἐστὶν λε-
γομένη κατὰ τῶν πλείων φερομένων, ὡς
ἡδίκησαν.

ταῦτά σοι καὶ πύθια, καὶ δῆλια. ἢ πα-
ροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν ὕστατα, καὶ τε-
λαυταῖα ποιοῦσιν. μέμνηται δὲ αὐ-
τῆς μνῆστος. φασὶ δὲ ὅτι πολυεργάτης
ὁ σάμων τύραννος ἐνέειναι τῶν, καὶ ἀ-
ναθεῖς τῷ ἀπολλωνί αὐτῷ, καὶ ἐν δῆ-
λῳ θεῷ ἀγῶνα καὶ λαίον, ἢ ῥῶτα πέμ-
ψας εἰς δελοῦς πῶς δὲ καὶ λαῖον ἢ ἀγῶ-
να δῆλια, ἢ πύθια, ὁ δὲ χρησμός ἐφη,
ταῦτά σοι καὶ δῆλια, καὶ πύθια, σιμαί

· νων ὅτι δὴ θέωσ' ἀποθνήσκειται·
 τενέδιος ἀνθρώπος· κύκνον τὸν ποσειδῶ
 νος γενόμενον· πατέρα ἡμιθέας καὶ
 τένας, ἐπιγίμμαι τούτοις· καὶ ἡγετορη
 θήναι τὸν τέννην ὑπὸ τῆς μηδιδῶς περ
 ρῶνται αὐτὴν· πεποθέντα δὲ κύκνον εἰς
 λαβρίαν βαλεῖν· ἐν νεανίαν· ἐλομέ-
 νης δὲ τῆς ἡμιθέας συκινδυνάειν τῷ
 ἀδελφῷ, ἡγετορὸς ἡγετορῶντων· ἡ
 λαβρίαν ἡνέχθη ἡδὲ πῶς προτέρων ἡγε-
 λουμένην λαβρίαν· ὕστερον δὲ τένεδον
 ἀπὸ κείνου· ὅς καὶ βασιλεύσας τῆς τε-
 νέδου ὕδρον, ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ἡδυ-
 σίῃ ἡγετορῶσιν ὁπότεν παρῆσαναι ἢ
 εἰς τὸν πέλεκυν ἐπηρεμένην· ὡς ἐλεγ-
 γομένης παρὰ τῆς ἡμιθέας ἀναιρέσθαι· ἀπὸ
 δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος κείνου, λέγε-
 σθαι τενέδιος ἀνθρώπος· εἴρηται οὖν ἡ
 παροιμία, ὅτι τῶν φοβερῶν τὰς ὁψίς.
 τενέδιος· ἐλπίτης· ἀπὸ τοῦ ἀπότομος·
 οὗτο γὰρ πέλεκυς ἐν ἀναθήματι τιμῶσιν
 οἱ τενέδιοι, καὶ παροιμία· τενέδιος πέ-
 λευς· ἀριστέλης μὲν γὰρ ὅτι βασιλεύς
 τενέδιος μὲν πέλεκυς δὲ καὶ τῶν
 διωκῶντα δὴ θέωσ' ἀνέρε· ἢ ὅτι ἀσπείρου
 τόπος ἐν τενέδιῳ· οὐθα ποταμίσκος, ἐν
 τῷ καὶ κορυνοῖ τὰ χελώνια διηρθρωμέ-
 να ἐπὶ πλοῖον ἔχοντες, καὶ πελέκη ἐμπε-
 ρεῖ· ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεῖς πελέ-
 κει τοὺς μοιχοὺς ἀμφω ἡγετορῶσιν· καὶ
 ἡδὲ τῷ ἡγετορὶ τῆς ἡμιθέας· καὶ τὸ καὶ ἐν
 τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ
 δὲ οὗτο πρόσωπα ὅς ἐν αὐτοῖς· οἱ δὲ
 ὅτι γενναῖα ἐπαθὲν ὑπὸ τῇ μηδιδῶς· μὲν
 πέλεκυς τὰς φόνικας ἐκείνους δὴ καὶ
 τὸν μερῖα ἡγετορ· τὰ μεγάλα, καὶ παροι-
 μίαν ἐν τεύθει·
 τετάρτη γένεσις παροιμία ἐν ἡρακλείᾳ
 γὰρ φησι τετάρτη γεννηθῆναι· καὶ ἐνδυ-
 ξον ὄντα καὶ ἐπιφανέσθαι ἄλλω τα-
 λαιπρωθῆν· ἐστὶν οὖν ἡ παροιμία ὅτι ἴσως
 ἄλλοις ποταμῶν· μέμνηται ταύτης
 πλάτων ὁ κωμικός· φασι δὲ αὐτὸν καὶ
 τετάρτη θεὸν νομιόσθαι·
 πινυνοῦ γῆρας· ἡδὲ τῶν πολυχρονίων
 καὶ ὑπεργῆρων τάττεται· ἰσορεῖται

δὲ ὅτι πινυνοῦ καὶ τῇ γῆρας ἀπο-
 θέμενος, τέττιξ ἐγένετο· ὡς φησι κλέαρ-
 ρος ἐν τῷ ποσειδῶνι βίῳ·
 τὴν κοινὸν καὶ, καὶ βαλαμείω; παροιμία
 ἐπὶ τῶν ἀναιμολίων·
 τίς εἰς οὐνοῦ πόδας· οὐτὼ λέγουσι τὸ ἄχρη-
 σον· οὐδὲν γὰρ αἰ τοῦ οὐνοῦ πόδας χρησι-
 μῶνται· λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἡδὲ
 τῶν ἀναιμολίων· ἐν τῷ ἰσῶφ φαμὲν χύσαν
 ποικίλλει·
 τί οὐκ ἀπὸ γῆρας ἵνα θήβησιν ἡρώς γένε-
 ταύτης πλάτων ἐν μινέῳ μέμνηται·
 φασι δὲ ὅτι ἐν θήβαις οἱ αὐτοὺς αἰμα-
 ροῦται οὐδεμίας τιμῆς μετῆχον· καὶ
 ἀριστέλης δὲ φησι ποσειδῶνι θηβαίων τὸ
 αὐτὸ εἶδος· ὅτι τοὺς αὐτόχειρας ἐαυ-
 τῶν γινόμενους οὐκ ἐπὶ τῶν· ὅτι ἵνα
 ἡρώς γένεσι καὶ τῇ μισμὸν εἴρηται·
 τί οὐ γένεσι ἴων ἐς ἀρβέλας· ἀρβέλη
 ἢ ἐπὶ λίσσας σκελίκον· οἱ δὲ ἐνοικῶντες
 ἐκείσε ἐδδῶναι ἀναξαρτήτοι· καὶ πα-
 ροιμία· τί οὐ γένεσι ἴων ἐς ἀρβέλας;
 τί σοι ἀπὸ πολλῶν κεκοιμήσθαι; τὸ κεκοι-
 μέναι οὐκ ἐμαυτέσσοι, ὡς φησιν αἰσχύ-
 λος ἐν αἰαντι λοκρῷ·
 τίς δόπος ἵππων; ἐπὶ τῶν παρηλαγμέ-
 νων τί, καὶ ἀλλόκοτον ποιῶντων· ἢ
 τίς δόπος ἵππων· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλ-
 λοκότῃ· μετὰ γένεσις τουλοπῶσας τις
 δόπος ἵππων; ὡς ἀνδρῶνται ἢ βαρ-
 βαρικὸν δόπον οὐτοί·
 ἀρβύλον σοι λελάληκεν· αἰγὴ πῆσι εἶδος
 ἀνέγραψαν ὡς ἀνθρώπων φωνὴ λαλῆ-
 σαι· ἀνέστη· ἔχον βασιλῆον ἀνάκτορον
 πῆρῶν ἡδὲ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ
 τῶν βασιλέων τινὶ λελαληκὸς τὰ μέλ-
 λονται·
 τὸ δὲ τοῖς κλέος ἐσμύλοιο· ὅτι τῶν δαιμονί-
 ων γένεσις προσήλου μύλων φήμη τινί·
 τὸ δωδωναῖον χελικεῖον· κείται παρὰ
 μοναῖσιν ἐν ἀειφῶ· εἴρηται δὲ ἡδὲ
 τῶν πολλὰ λαλοῦντων, καὶ μὴ διαλει-
 πόντων· φασι γὰρ ἐν δωδωνὴν χελικεῖ-
 ον ἐπὶ κίονος ἐν μετῶρῳ κῆσθαι· ἐπὶ
 δὲ ἐτέρου πηλῶν κίονος ἐστῆναι ἢ παρὰ
 δαὶ ὕψι μύλον μάλιστα χελικῇ· πινυ-
 νοῦ

115

μαρτο δι' κληθέντος μετόλου πλὴν μάλιστα
καὶ πάλαις εἰς τὸν λέβητα ἐκπύπτεν
καὶ ἤχειν οὐτω εἰν λέβητα ἐπὶ χυόνον
πολύν.

εἰς θερμόν τοῦ ὀβελού. ἐπὶ τῶν αἰαρου-
μύων τὰ χεῖρα καὶ τῶν κρετίνων
εἴρηται ἡ παροιμία. μετίνεκεται ὁ ἀπὸ
ἰῶν ἀπείρους σφοδρῶν καὶ εἰς πε-
πυρομύων ἰῶν ὀβελίσκων. μέμνηται
ταύτης σφοκλῆς.

τὸ νεοτελὴν σφαιρίον. ἐπὶ ἰῶν σφαιρο-
μύων καὶ κρηνητοῦτων.

τὸ ἡσίοδον γῆρας. ἡ ἰῶν ὑπὸ γῆρας. φέ-
ρεται γὰρ καὶ ἐπὶ γράμμα πινυδέρχοι
οὐτον. χαῖρε δις ἡμέρας, καὶ δις τὰς
φου ἀντιβολήσεις, ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέ-
τρεν ἔχον σφαιρίον.

τὸ ἱππάρχου τειχίον. ἡ ππαρχὸς ὁ πεισι-
στράτης περὶ πλὴν ἀκροπόλεως τειχὸς ὡς
ὀδμήσε. πάλαι ἀντικείμενος ἀνάλωσεν
τοῦ ἀθηναίου, ὅθεν καὶ τῶν οὐρανοῦ
εἰς πρᾶγμα τῶν ἡ παροιμία εἴρηται.

εἰς μηλιακὸν πλοῖον. ἡ ἰῶν ἄγαν ἐόντων
πλοίων. εἴρηται τοῦτο ἀπὸ ἰσορίας τι-
νός. φασὶ γὰρ ἀριστοτέλην ἰσορίαν εἶναι
ἀποικίαν σελλάμελον τοῖς μὴ βουληθεῖ-
σιν αὐτῶν συμπλεῖν κατὰ κράτος. ἐ-
πειδὴ γὰρ προφασίζόμενοι οἱ μὲν, τὰς
γυναικας αὐτῶν ἀρῶσθαι, οἱ δὲ τὰς
πλοῖα εἶναι καὶ τέμνον, κατὰ κράτος μὴ
τε πλοῖα σερανὰ αὐτοῖς γενέσθαι πο-
τὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀε-

εἰς ἀυλήτην αὐλῆν. αὐλήτης τίς ἐγένε-
το μὴ πάλιν τῇ αὐλητικῇ ἐμύλων, ἀλ-
λά παρκαμνῶν.

εἰς βάθυον χορόν. μακάριος τὸ ὅτι μοῦ
δύο ἐγένοντο παῖδες. ἑκάβη. καὶ μαρού-
ας. καὶ ὁ μὲν ἑκάβη ἐπὶ καλὰ μὲν ἔλ-
η. ὁ δὲ μαρούας ἐπὶ κατὰ νόμον τῶν φρυγῶν
ἐκάστου δι' αὐτοῦ ἰδίον χορόν ἐχόντος καὶ
τῇ μὲν ἑκάβη ἀτακτικόν κρομύον ὁ
μαρούας εἰς τοσοῦτον ἀφροσύαν ἦλθεν
ὥς καὶ τῶν πόλιν πᾶσι αὐλητικῇς,
ὀρχονικῇς. ἀγανακτήσαντος ὁ δὲ θεὸς,
ἐν κελεύσει τῶν φρυγῶν ὁρῶντος. μέλ-
λοντα δὲ καὶ τὸν ἑκάβη ὁμοίως κρολᾷ

ξεδιὰ ἀθηνᾶς ἐπιφανείσας ὁρῶντος
ὁ δὲν ὁ χορὸς αὐτοῦ ὡς ἀφύης, καὶ ἄλλοι
λοσοῖτο ὀνομάζεται.

τὸν ἐν σάμῳ κομήτην. σάμιος τις ἐγένε-
το πύκτης, ἐς ἐπὶ μαλακίαν σκωπόμε-
νος ἐπειδὴ κῆμην εἴχον ὑπὸ τῶν ἀπὸ
τωνιστῶν συμβαλῶν αὐτοῦ ἐνέκησεν λέ-
γεται ἐπὶ τῶν αἰρουμύων ἀνταγωνί-
σας αὐτοῖς κρετίνους ἢ προσεδύκη-
σεν. ὡς πᾶς εἰς ἀληθευμένον βίον, ὅς
μὲν, ἐπὶ τῶν βαλάντιον βίῳ χρωμύων
προσεδέξαντο. οἱ δὲ τῶν ἀταλαπώ-
ρως βιωμένων οἰοῖτο κρηνητοῦτων
καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐτοιμον.

τὸν ἰσώνον ὁ σκύθης. ἐπὶ τῶν κρυφῶν τινος
ἐφειμύων, φανερώς δὲ ἀπὸ τῶν μύων καὶ
διαπύοντων αὐτό.

εἰς κολοφῶνα ἐπέθηκε. ἐκ τῆς τοῦ κολο-
φώνους πρὸς αὐτοῦ σκισσάντασ
πινὰ τοῦτ' ἐμὸν ἐκνομήσας τοῖς σκυρ-
ναίοις. εἰς πόλεμον δὲ ποτὲ πινὰ ἀπὸ
τόνων σκυρναίων τοὺς μὲν ὑπολάφθον-
τας κολοφώνους κρατῆσαι αὐτῆς. ὡς
τοὺς κολοφώνους ἐκ τούτου δάδεκε τῶν
λεις ἔχειν, τὴν τε κολοφῶνα καὶ σκυρ-
ναν καὶ ἐν τῷ βουλάειος περὶ τινος σκυρ-
ναίους, οἱ ὑπελήφθησαν μετὰ τῶν κολο-
φώνων ἐν σκυρνή, ὅτε ἴσας ἦσαν τού-
τοις ἐγένοντο. πρὸς τοὺς κολοφώνους
ἀναφέρειν αὐτὰς καὶ ἡ προσέδοιτο ταύ-
την κρατεῖν, καὶ οὐτω λέγεται ὅτι πιν
τὸν τοῦ κυριώτατου εἰς κολοφῶνα ἐπι-
τίθεσθαι τοῖς λοιποῖς. ὡς ἐπὶ τῶν ἡμῶν
φῶν τῶν ἐπὶ τῶν κολοφώνων τῇ τοῦτων
ἐτέρω.

εἰς ξύοντα ἀντιφύειν. ἐπὶ τῶν ἐλαττόν-
των πινὰς ἡ καὶ τερραπυόντων, ἡ δὲ μέλα
φορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων. καὶ ὅσον ἐκείνοι ὑπὲρ
ἀλλήλων κινήθονται καὶ ἀντιπνέουσιν.
τὸ πείρου σκαλίον. ἐπὶ ἰῶν μικρὰ ἐλα-
λάκιστο ζητουμένων. πάρος γὰρ ὁ κυ-
βερνήτης σκάφος ἀπώλεσε. καὶ συνε-
χρῆς ἡνῶλα.

τὸ πείρον δι' ποιῆν. παροιμία πλοῦτων
ἐν γοργίᾳ. καὶ ὡς εἰκον ἀνέγκη μοι κα-
τὰ τὸν παλαιὸν λόγον τὸ παρὰ πᾶσι
δι

αὐτοῖς ποιεῖν.

ὅτι ποιεῖν τοὺς ἡμιωβόλιον. ὁ παῖς ἔχων ὁ
παιστής, ἐλπίδων τοῖς παῖσιν, παῖς
ὡς ἡθέλων ὠνεῖσθαι, καὶ πάλιν παῖς αὐ
τῷ ἡνέσκετο. οὗτος ὁ παῖς μαλακὸς
μὲν ἦν πλὴν φύσιν, πόντ' δὲ αὐθρόων ἐν
μαλίσθ' διενήνοχε. ὡς τε καὶ τῷ παῖσι
αὐτοῦ καὶ ἀειπύα πολυτελή ὀρεῖσθαι
καὶ διακονομένους τινάς, καὶ πάλιν αὐ
τοῖς πόντ' ἡνέσκετο.

ὅτι περὶ τοῦ σκέλους. ὁ παῖς διὰ καὶ πάλιν
ἀθήνησι χωλὸς, καὶ κωμωδοῦμενος ἐπι
χωλότητι.

ὅτι περὶ τοῦ σκέλους. ἀριστοτέλης φησὶν
ἐν τῇ σαμίων ἐπιτελείᾳ περιηέας ἐλ
λούς ὑπὸ μελησίαν ἀναρεθῆναι περὶ
πλὴν καλουμένην σφῶν, ὅθεν καὶ τὰς προ
ηέας γυναικας ὀμνύειν καὶ περὶ τοῦ
σκέλους.

ὅτι σκαμβὸν ξύλον οὐδὲ ποτ' ὀρθόν. ἐν δὲ
τῶν περὶ τὸν σκαμβὸν ξύλον αὐτὸν
τὸν σκαμβόν.

ὅτι σὺν ὄναισι διηγούμενος. εἰ γὰρ ἐγώ
σοι ναῦ αὐτὸν γνωρίζω, πέποιθα δὲ τῇ
παροιμίας, δὲ σὺν ὄναισι διηγούμενος.

ὅτι τοῦ δίδωνος γρῦ. οὗτος ὁ δίδωνος διαβόη
τος ἦν ὡς σοφίας. λοιδορούμενος δὲ ὑπό τι
νοσ, καὶ ἀκούων ῥήτων καὶ ἄλλων, αὐ
τός μὲν οὐδὲν ἐφθέγγετο, καὶ τεταλμέ
νον καὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ πᾶσι τῶν
ἐν τῷ δίδωνος πύλωνος γινόμενος,
καὶ μὴδὲν ὀργῆς ὑποφύνας, εἰπὼν πρὸς
ἐν νεανίαν οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ ἀθυμίας, ἀ
πύγχετο. λέγεται δὲ γρῦ, καὶ ἐπὶ
τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ τυρῆντος, καὶ ἐν
ἐν τοῖς ὄναισι γρῦ πον γρῦ λέσσις, καὶ γρῦ
ταῖς αὐτῶν οἰκίαν σκευὰς μικράς,
καὶ γρῦ πάλιν ὁ ταῦτα πύλωνος.

τοῦ δὲ ἄρα ὁ κωρυκαῖος ἡμετέρο. ἐπὶ
τῶν δοκούντων μὲν λαμβάνειν, εἰς γνω
στον δὲ ὀρεῖσθαι. περὶ ταῦτα γὰρ ὡς
φασί, περὶ κώρυκον τῆς παμφυλίας
ἦσαν, οἷς τίνες τῶν ἐκ κωρυκῶν συμπεράτ
τοντες περιφράζοντο τῶν πλεόντων
τὰ φρεσὶ, καὶ τὴν καιρὸν καὶ ὅν μὲλ
λοισι πλεόν, τοῖς περὶ ταῦτα ἐμνήνουν.

τοῖς μαθόντες οἱ ἐμποροὶ ἐκρυπτόντα
πολλά, ἐπεὶ δὲ καὶ οὐκ οὐκ τοῖς περὶ ταῦτα
οἷα ἐμνήνουν, ἐκράτησεν ἡ παροιμία.
τῷ δὲ οὗτος δὲ σάνδαλ. ὡς τῷ ὡς μέγα δὴ τι.
τοῖς ἀρῆσιν μεμύσονται. ἐν δὲ τῶν μά
την πρηνούντων. οἱ γὰρ ἀρῆσιν μεμύσονται
στρατοὶ μὲν, ἄλλοις οὐκ ἔχον.

τοῖς σελίνου δεικται. ἐν δὲ τῶν ἀσπραλῶν
νοσοῦντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνή
ματα σεφαινοῦν σελίνοις, ὡς φησι πλού
ταρχος.

τοῖς ἐκείρους δὲ τῶν ἀγνῶτων. πα
ροιμία ἐν δὲ τῶν ἀρμόζοντων, καὶ σε
μνοποιούντων ἐαυτοὺς πρὸς τὰ ἐνα
τία, ὡς δίδωνος φησι.

τραγικὸς πίθηκος. ἐπὶ τῶν παρὰ ξείας σε
μνοποιούντων.

τρεῖς ἔξ, νικητὴρον βόλος, παροιμία
ἢ τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς κύβοι.

τείτη κεφαλὴ, καὶ τείτω ἐκεφαλῶ.
ἐν δὲ τῶν ἀχθοφορούντων οὐ μόνον κα
τὰ τῶν ὁμῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κε
φαλῆς.

ὑγρόνα φάλαγιν. ἐν δὲ τῶν φάλαγιν πρατ
τόντων, ἴσως παρὰ τὸ ὑγρῶν. ὡς μή μοι
ὑγρῶν. καὶ ἐτέρη παροιμία. ὑγρόνος λα
λίσσερος. ἐπειδὴ αἱ ὑγρόνες οὐ μόνον ὁ
στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπίσθις μέρε
σι λαλοῦσι. ἢ ἄλλως.

ὑγρόνος λαλίσσερος. μέμνηται παύτως
μὲν αὐτοῦ ἐν πλοκίῳ. ἐπειδὴ αἱ ὑγρ
νες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς
ὀπίσθις μέρεσιν ἡχοῦσι. τὰ φησὶ δὲ
ἐν δὲ τῶν πολλὰ λαλούντων.

τυδὸς ἐκ συφορβῶν. ὡς τῶν ἀπαιθί
των. τυδὸς πλὴν θυγατέρα ἰσπανίου
περὶ βοῖαν ἐβιάσθη, γνοῦς δὲ αὐτῷ ἔ
κνον ὅσων ὁ πατήρ, συφορβῶν παρὲς
καὶ μετὰ τοῦ γλυομένου παιδίου τυδὸς.

τοῖς πλὴν φρεσὶ. φασὶ τοὺς σκευὰς μέλ
λοντας καθεύδειν ἀγνοῦν τὴν φρεσὶν,
καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχῃ πλὴν ἡμέρας
ἐκείνην, διαγόντες καθεύδειν εἰς πλὴν φρε
σὶν ἢ φρον λυμῆν, εἰδὲ ὁ χληρῶς, μέλαι
να. ἐπὶ τῶν τῶν ἀποθησκόντων ἐκ
φρεσὶν τὰς φρεσὶς, καὶ ἀριθμῶν τὰς

ἡμετέραν τῶν διηγεσθῶν εἶπεν· ἀκούσατε δὲ
 αὐτοὶ διηγήματος τετραπλοῦ· νεανίσκος
 ὅτε ὄνον ἐμιμώσατο ἀθῆνῃθεν μετὰ
 δε· μεσημβρία δὲ καὶ λαβούσις κα-
 ταλύσας ἦν γόμον, ἀπῆλθε εἰς πύσκι
 αὐτοῦ ὄντος, ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τῷ ὄνῃ
 λάτρου πρὸς εἰσὴν διεφέρετο μεμιδω-
 κῆναι καὶ πύσκιαν λείων· ἀντιλέγον-
 τος δὲ ὄνηλάτου, καὶ φάσκοντος τῷ ὄνῳ
 μεμιδωκῆναι, εἰς διηγεσθῆεν εἰσῆλθον
 ἀμφότεροι· εἰ πῶν δὲ ταῦτα ὁ δημοθέ-
 νης κατέβανεν ἐκ τοῦ βήματος· ἀξιοῦ-
 των δὲ τῶν διηγεσθῶν τῆς δίκης τὸ τέλος
 μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ὅτι τῷ εἰμα-
 τος· ὥστε δὲ ὄντος σκιάς ἀκέραιον ἀνέσθαι
 ἐπιθυμῆτε, ἀνθρώπου δὲ κενδρωθῆναι
 τὸς ὥστε δὲ πύσκιαν οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνέχε-
 σθαι· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἀθῆνῃθεν εἰς
 δελφούς τῶν ὄνων ἐμιμώσατο· ὅθεν φα-
 σὶ καὶ αὐτοὶ ὁ δημοθένης ὡς τῆς ἐν
 δελφοῖς σκιάς φησι· καὶ ὁ πλάτων ἡ
 ἄλλοι πολλοί, καὶ ἀρχαῖοι καὶ κωμῳδία
 γέγονεν ὄνον σκιά· τάττειται δὲ ἐπὶ τῶν
 περὶ μηδενὸς χρησὶς καὶ λοτιμυμῶν·
 ὑπὸν περὶ δὲ πῶν· ὅτι τῶν τὰ αὐτὰ ποι-
 οῦντ' ἡ μηδὲν πρῶτον ὄντων· καὶ αὐτοὶ
 δὲ αἱ παροιμίαι εἰς τὴν δὴ λῆξιν· ὁ δὲ κῶ-
 μῳδός· καὶ αὐτοὶ δὲ πύσκιαν ὄντος, καὶ ὁ πύ-
 σκιαν φέρει· καὶ τὸ τυφλὸς· ἀλλ' ὁ βλάστης·
 πλάττειται δὲ τῶν διδόντων, εἰ δὲ τὸ ὑπερβαίνει περὶ
 δὲ πῶν γένεσθαι·
 ὥστε τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν· ὅτι τῶν κα-
 ῦ πρὸς βολὴν τι προαῖνόντ'· διότι ὁ φά-
 λος· ὥστε τὸς πενήτωντα πόδας πη-
 δῆσας, ἐπιρῶν δὲ σκῆλος· ἡ
 ὥστε τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν· φάλλος ἐ-
 γένετο πένταθλος ὁ πόντος, ὅς ἐστιν
 μέγας δισκοδύτης, καὶ ἄλλοι· ἐπειδὴ δὲ
 ὑπὸν τῶν ἐσκαμμένων πενήτωντα πό-
 δας· εἰς δὲ τὸν ἡλκον, δὲ συμβαλὲν εἰς
 παροιμίαν ὁ βλάστης·
 ὥστε τὰ καλλιγράτοις· κλέαρχος φη-
 σιν, ὅτι καλλιγράφος τίς ἐγένετο ἐν κα-
 ρύῳ πλουσιώτατος· εἰ ποτε δὲ ἡθαύ-
 μαλον πινὰ οἱ καρύοι ἐπὶ πλάττειται ὑπερ-
 βολικῶς ἔλεγον· ὥστε τὰ καλλιγρά-

τοῖς· ἀριστοτέλης δὲ φησιν ἐν τῇ ἀθηναι-
 ῶν πολιτείᾳ καλλιγράφην τινὰ πρῶτον
 διηγεσθῶν τῶν μισθῶν εἰς ὑπὸν βολὴν αὐ-
 ξῆσαι, ὅθεν καὶ πύσκιαν παροιμίαν εἰρήνη·
 ὥστε τὸν κατὰ λόγον παροιμίαν· ὅτι τῶν
 γεγενησάντων·

ὑπὸν δὲ ἀπὲς γλυκύθυμος ὁμμάτων· ἡ
 παροιμία· ὅτι τῷ βλαστοῦ καὶ λοσιφῶν·
 ὅθεν καὶ ὑπὸν νύκτας λαλῶν τὸδε·
 ὑπὸν πῶν τῷ λείθω σκορπίος· ἐλπίται ὑπὸ
 σι· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων, καὶ ἐπὶ
 ἐριστικῶν· παραινέει μὴ προσπιτῶς λα-
 λῶν τῷ μὴ δὴ γῆναι·

ὅς ἐκώμασεν· ἐπὶ τῷ ἀκόσμως πρῶτον·
 ὅς δὲ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ σκαλῶν καὶ ἀναγῶ-
 των· κερῆται ἐν γένεσιν·

ὅς ὑπὸν εἰς πῶν· παροιμία παρὰ δὲ
 λόγῳ ἐπὶ τῶν εἰστούς εἰς δὲ θρόνον ἐμ-
 βαλλόντων·

ἀρχὴ τοῦ φ.

Ἀκὸν κόπτης· ἐπὶ τῶν ἀδωκάτ'
 φ καὶ ἀνὴντ', καὶ μὴ ὄντ' λέγεται·
 φ καὶ τὸ ἐφίμα τοῦ φακοῦ· θη-
 λυκῶς ἡ ἐφίμασται, ἀρσενικῶς δὲ ἡ ἀνέ-
 φητος· καὶ παροιμία· ἐπεί ται πλουτῶν
 οὐκ ἐθ' ἡδὲται φακῆ· πρὸ τῶν δὲ ὑπὸ τῆς
 πενίαν· ἀπαντα κατέσταν· ὡς πῶν
 σίαν γεγονότων ἀπὸ πηνήτων·

φαλακρὸν τίλεις· ἐπὶ τῷ μάτην πρῶτον·
 φασι τῶν θύμα· ἐπὶ τῶν ὀντελῶν καὶ ἀν-
 αῖμων τίθειται· φασι τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν καλλιγράφῳ θύμῳ φησὶ καλλιγράφος ἐν
 βαρβαρικοῖς νομίμοις·

φασι τῶν θύμα· ἐπὶ τῶν ὀντελῶν, καὶ
 ἀνῶν· φασι τῶν τῶν φασι τῶν τῶν
 εἰς τὸν τῶν θεοῖς θύειν·

φάλας προσήκει εἰρήνη καὶ τὸ τελεῖται·
 ἦν γὰρ φησὶ ἀλλὰ λατοποιός, ὅς ἐστιν
 φαντίνης ἀθηνᾶς εἰκόνα· ἐπὶ οἷον· περὶ
 κλῆς ἡ ἐπὶ τῶν ἀναλώμασι ταχέως· ἐν
 σφίσεσσι πενήτωντα ἰάλαται, καὶ ἴνα
 μὴ οὐ τὰς ἀθῆνας πόλεμον ἐκίνησε·
 φθῶς· ὁ ἡφαιστός πρὸς μεμολίαις, καὶ πρὸς
 μίαν· ὁ φθῶς σοὶ λελάληκεν· οἱ δὲ φθῶς
 φασιν· ὡς σφίσι σφίσι· σφίσι σφίσι·

Θιλί πωτον ἀλεκδυνών. αὐτὴ τὰ ἥϊ ἐπὶ
 τῇ ἐν μικροῖς καὶ τοῖς ῥωμάσι ἀλαζονδύ-
 μινων. ἀλεκδυνών γὰρ πῶς ἐγένετο Θι-
 λι πωτον ῥωμάσι, ὅν ἀπέκτειναν ὡς φα-
 σι χρεῖς ὁ ἀθηναῖος. μέμνηται δὲ αὐτῶ
 ἡ ρακλειδίδης ὁ κομικός, καὶ αὐτὴ φάσις.
 Θιλοξείου λόγου τέτυκται. ἐν δὲ τῶν ἐτά-
 ρων ἀνόνυμινων Θιλοξείος γὰρ ὁ ποιη-
 τὴς μετὰ καλὸν μῦθος αὐτοῖς ὑπὸ διονυ-
 σίου, ὅθεν ἄλλο ἐγράφη, ἢ οὐ.
 Θίλων παροιμία. ἢ Θίλων πλάτωνίς, ἢ
 πλάτων Θιλωνίς. Θίλων ἰουδαῖος
 τεχέης ἐν ἀλεξάνδροις, γένοντο ἱερέ-
 ων, Θιλοσφύσας δὲ τὰ ἐλλήνων, εἰς
 μέγα προὔβηται διὰ τὸ ὡς μετελθεῖν
 πᾶσαν ἐλληνικὴν παιδείαν, τὴν τε τῇ
 ἐκκυκλίῳ καὶ ἰουδαϊκῇ, καὶ τὰς λοιπὰς
 ἐπιστήμας. ὧν ἀρεβῆ καὶ ἀλφει-
 πλούτη σέ τε λόγον παρόμοιον πλά-
 τωνα, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' ἐλλη-
 σι εἶτα χωρῆσαι, ἢ πλάτωνα Θιλωνίς,
 ἢ Θίλων πλάτωνίς. τοσοῦτον ὅστις ὁμοί-
 ὁ τις τῆς γε διανοίας, καὶ φράσεως τῶ
 αἰσθητῶς πρὸς τὴν πλάτωνα.
 Φοινίκων σωθῆκαί. οἱ πῶς καὶ ῥωμάσι
 κτίσαντες φοινίκας ὅτε προσέβησαν
 τῇ λιβύῃ, ἢ δὲ ἦσαν τῶν ἐγγυθέρων
 ἀλεξάνδρου νύκτα καὶ ἡμέραν.
 ἐπιτυχεῖς δὲ τοῦτου οὐκ ἐβούλοντο
 ἀπαλλάσσεσθαι ὡς συντιθέμενοι νύκτας
 καὶ ἡμέρας μίλιν. διὸ λέγεσθαι εἶτα
 ὅτι τὸ ἀνέσθαι πᾶσι συντιθέμενων. τὰ
 δ' ὁμοίως δὴ μὲν ὡς μετὰ τὴν τίνων ἰσορρεῖ.
 Φόνου πτερόν. τὸν δὲ τῶν οἰσίων πτερόν
 τὰ ἡταχίω. ἐλάτιον δὲ ἀκρόν περιφρα-
 στικῶς εἰς φόνον.
 Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν. ὅτι τῶν ἀλλοισκόν-
 των ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. ἀθηναῖος γὰρ φρα-
 ραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας με-
 ροῦς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάττε-
 σιν ὑπὸ αὐτῶν χρηγεῖς τῇ νησιωτῶν.
 Φρενῆσαι ἐν ναυποικίῳ. Θιλί πωτον αὐ-
 τὰ κτον ἐλόντες ἀχρεοὶ ἀπίστροφαι. καὶ
 πωσαν ἰάν τὸν ἀρχόντα τῆς φρουρᾶς
 ἀπέκτειναν ὡς φησι θεόπομπος.
 Φρύξαι ἢ πωληγῆς ἀμείνων. ναυροὶ γὰρ

οἱ φρύγες. ἐπεὶ ὁ λῆμός τις αὐτοῖς γὰρ
 νόμος ὁ εἶσαι μετὰ βαλάν ὑπὸ τῆς ἀ-
 νάκης.
 Φωκίων ἀρχαῖ. Φωκίους γὰρ καὶ τὰ λῶν-
 τες πῶς πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ ἀρχῶν πολιορ-
 κία, ὡρμησιν ἐπὶ ἰταλίας μύθους εἰς
 πῶς θάλασσαν βαλόντες, καὶ ἐπὶ παρ-
 σάμελοι μὴ πρότερον ὑποστρέψαι εἰς
 πῶς αὐτῶν, ἢ τοῦτο ἀνεχθῆναι. μέ-
 μνηται ταύτης ἡρόδοτος ἐν τῇ α'.
 Φωκίων ἐρανος. αὐτὴ λέγειται καὶ τῶν
 ἀνὰ χεῖρας συνακόντων ἐν τῇ αὐτῶν
 καὶ ὡς. Φωκίος γὰρ τις θυγατέρα ἔχον
 ἐν τῇ γάμῳ πολλῶν αὐτῶν μνηστευομέ-
 νων ἐράνοισι συνῆγε, καὶ ὅσων τοὺς μνη-
 στερας ἀναβάλλετο τὸ γάμον. ἐρπασ-
 τες οὖν ἐκέννοι ἐν τῷ συμβασίῳ ἀπέκτει-
 ναν εἰς φώκον.

αρχὴ τῶ χ.

αἶρε Θίλον φῶς. γραῖς θέλασαι
 χ ἀκολαστὴν γυναικὴ ἢ καὶ πῶς
 ῥακίαν τῇ σώματι ἐλέγξει, ἀ-
 ποσβεῖσαι τὸν λύχον εἶπε, χαίρει Θί-
 λον φῶς.

χαλεπὰ τὰ καλὰ. πῆλκον ἀποπιθ-
 μένον πῶς ἀρχὴν πρὸς τὸν ἀκμάζοντα
 εἶπεν. χαλεπὸν ἐσθλὸν ἐμμελὲς. σόλω
 καὶ μαλακίαν αὐτοῦ καὶ τὸν ὄντα,
 φαίει χαλεπὰ τὰ καλὰ, οὐ καὶ ἐκ-
 τερα παροιμιασθῆναι. χαλεπὰ τὰ
 καλὰ. φασὶ πρὸ ἰανθρον τὸν κορίνθιον,
 καὶ τὰ ραῖς μὲν εἶναι δημοτικόν, ὑστερον
 ὃ πῶς προαίρεσιν μετὰ βαλόντα, τυραν-
 νικόν γενέσθαι. ὅθεν ἢ παροιμία. οἱ δὲ,
 τὸ χαλεπὸν αὐτὸ τὸ ἀδυνάτου τιθέντα,
 ὡς μὴ ἐκένου δυνάμεντος πῶς αὐτοῦ
 γνώμην. ἢ ἄλλως.

χαλεπὰ τὰ καλὰ. παροιμία ἢς μέμνη-
 ται καὶ πλάτων. ἐλέγχει δὲ ἐπὶ τῷ
 πρὸ ἰανθρον τὸν κορίνθιον καὶ τὸν ἀρχ-
 μὲν εἶναι δημοτικόν, ὑστερον δὲ πῶς προ-
 αίρεσιν μετὰ βαλόντα, καὶ τὸν αὐτὸν
 δημοτικόν γενέσθαι. καὶ ταῦτα πῆλκον
 καὶ πρὸ τῆς αὐτῆς γνώμης φυγεῖν τότε

τυραν

τυραννοῦται μετ' Ἀλκίωνα, ἀλλὰ πυν
θανομύων δ' ἦν αἰτίαν ἀφίστατο τ' ὕβρι
σίαν εἶπεῖν ἐν πτήκον, ὡς ἄρα χαλε
πὸν ἐοχθὸν ἐμμεσαι νομίσανται διὰ
τὰ συμβαίντα τῷ περὶ αὐτοῦ οὐδ' ἐχέ
σαι τὸν εἶναι πηρῆσαι πῶς ἑαυτοῦ γνώ
μην. οὐλῶνα δὲ ταῦτα πυνθαρόμενοις
εἰπὼν χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐν τούτοις
εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. ἄλλοι δὲ ἐχέ
πτον ἀκούουσιν τῷ τοῦ ἀδωάτου. ἀδωά
τον οὖν εἶναι ἐφ' ᾧ ποιεῖται ἀχάθον.

χαλεπὸν χόριον καὶ δύνειν. ἐλυσὸν τ'
ἐμβρύον χέρον καλῶνται. οἱ δὲ κυώον
γευσάμενοι τούτοις, καὶ τοῖς ἐμβρύοις
ἐπιβουλεύουσι οὕτως. ἢ λίχον.

χαλκιδίαν. ἢ χαλκιδιόεσσι. ἡ δὲ τῶν
γληχρόμενων. οἱ γὰρ ἐν δόμοις χαλκι
δίαις τῷ φελαργυρίᾳ ἐκωμωδοῦντο.
χαμαὶ αὐτῶν. πλίνθον πωλύως. φακὸν
κύπτεται, αὐτὸν πᾶσαι ἐπὶ τῶν τοῖς ἀ
δωάτοις ἐπιχειρῶντων εἴρηται.

χάουσι ἀρχαίους, καὶ χροῖων ἡ δὲ τῷ
πᾶντι παλαιῶν, καὶ ἱερός ποταμοῦ
δ' ἐν ἀμορίῳ χρεῖ. καὶ αὐθις. ὁ δὲ φλυ
αρεῖ, καὶ μάτην ἡμῶν λήρον κατὰ χεῖ
τῷ χάουσι ἀρχαίους, καὶ χροῖων ἀ
πόζοντα.

χαρὰ βοῶντος λέων. ὁ παρὰ τοῦτο χαρὰ
βοῶντος εἰ μὴ ἦν θεσπιακὴ λέγει, ὅν πρῶ
τον αὐτὸν ἡρακλῆς ἐν θεσπιαῖς. χαρὰ
βοῶντος δὲ καλεῖται ὁ τόπος.

χαρὰ βοῶντος μεμυμένους. ἐπὶ τῶν ἀπο
κρυπτομένων. οὐτως ἀφρόνιος. ἐπεὶ γὰρ
τοῦς ἱκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαρὰ βοῶντος
ὁ φθῆς, καὶ τῶν οἱ περὶ αὐτοῦ κρύπτου
σιν ἵνα μὴ πρὸ τῷ ὠνήσασθαι ἰαθῇ τις πε
ριέρως. ἐστὶ γὰρ εἰδὸς ὀρνέως μετὰ βαλόμε
νον εἰς τὰ προκείμενα. καὶ ἡ δὲ μὲν τῷ
ὀρνέως ὀφείτωται, ἡ δὲ τῷ χαρὰ βοῶντος
βαρύνεται. ἐπεὶ γὰρ αἱ χαρὰ βοῶντος ἴσχυον
τινὰ οὕτως τῶν ἐμυμένων μετὰ βαλόντων ποι
οῦσι. χαρὰ βοῶντος γὰρ μεμυμένος, αὐτὸ τῷ
ἀποκρυπτομένους, οἱ δὲ φασι οὐ τοῖς ἰ
δόντας ἦν χαρὰ βοῶντος, ἀλλὰ τοῖς φά
ζόντας ἀπαλλάσσει τῆς νόσου.

χαρὰ πῶς ἀμπελον παροιμία ὅταν ὕψος

τοῦ πόζοντος τὸ πόζομενον παθῇ. αὐτὰ
γράφει δὲ αὐτὸν κακῶς ἀριστοφάνης,
ἐξηπάτησεν ἢ χαρὰ πῶς ἀμπελον.
χαρὰς ὕψος. χαρὰς δὲ ἦν ἡ σφατ
τὸς ἀθηναίων ὕψους τε, καὶ ἐπιμότα
τος πρὸς τὰς ὕψους γινόμενος, ὅ
θεν ἢ παροιμία. τὰ τῆς τοῦ ὕψους
χαρὰς ἐπαγελομένων.

χαρὰς θύρα. μία τοῦ νομοφυλακίᾳ θύ
ρα δὲ ἡ οἱ κατὰ δικὸν πῶς ὅταν αὐτοῦ ἐ
ξάγονται.

χαρὰς θύρα. τοῖς πονητοῖς εἰμα
σι οὕτως τὸς σάφους διακρίπτειν, καὶ ἀ
ναλίσκειν. βέλτον δεσμὸν ἀκούειν. ἐν
ἀποβιβάζοντα πῶς χαρὰ. ἐκείνη χαρὰ
ὅτι πῶς περὶ αὐτοῦ σφίγγος ἀναρτῶν. τῶν
ἐπὶ πάλιν ἀθλων.

χαρὰς ἐλκὸς. ἐλκὸς πολλῆς σάφους
ὅν τῷ πῶς γινόμενον βαρύνει καὶ διηγε
κῶς ἰχθῆρας ἐκκρίνειν. χαρὰς χαρὰ ὅ
τῷ ἡρακλῆος ὁ χαρὰς μάχην πρὸς κεν
ταύρους ἐστῆσαι μύθου ἀνίστατον ἔχον ἔλ
κῶς πῶς τῶν πόδας, δὲ οὐ καὶ ἀπέθανον
ὅθεν ἢ παροιμία τῷ τῶν αὐτῶν πρὸς ἡ
ρακλῆος.

χαρὰς ἐλκὸς ὕψος. ὅς τῷ πῶς ἦν.
καὶ παροιμία κρείττων δὲ τοῦ χαρὰς
δὲς βαλόντων, ἡ δὲ τῶν βαρύνοντων
ἐπὶ τῷ πορείᾳ.

χαλῶντος κρείττων. ἡ δὲ τῷ, ἢ δὲ
χαλῶντος κρείττων φαίνεται.

χαλῶντος λουρὰ. τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμε
να. ἐκ μίσεως γὰρ ἐπὶ τοῖς τάφους
λουρὰ.

χαλῶντος ἀνὴρ. αὐτὸ τὸ πῶς χαλῶντος ὅς τῷ
ὡς τὰ παρὰ ἑλματὰ τῶν ἐπὶ τῷ σφ
φῶν. μέμνηται αὐτῆς πίνδαρος. ἀλ
καῖος δὲ ὁ ποιητὴς ὅς τῷ ἀριστοφάνους τοῦ
λακεδαίμονιου εἰρηδοῦται ταύτην φησὶ.
χαλῶντος ὁ χαλῶντος. μέμνηται ταύτην
ἀριστοφάνους ἐν κωμῶντι. εἴρηται δὲ πα
ρόσον οἱ χαλῶντοι ἦν χαλῶντος χα
ρόσον ἐρχάσασθαι νομίζονται. καὶ ἡρόδο
τος δὲ χαλῶντοι καλεῖται ἐν αἰετον χα
ρόσον.

χαλῶντος λημῶν καὶ χαλῶντος, ἐπὶ τῷ

ἀμεινωσίντων.
 χύσαν περικίλιν. ἐπὶ τῶν ἀλυσάτων, καὶ
 αὐτῶν.
 χύσαν ἴεφιν. ἐπὶ τῶν τετῶν ἐπίθεσαν,
 ὅπως μὴ προείρχονται αἰ γλαυκῆς.

ἀρχὴ τῆς. ♪.

Υγραὶν διόνυσον ἄγοντες, ἡ πα-
 ροιμία παρὰ κερτίνω. τοὶ δὲ
 ἴνρα, οὐτε λῆς νῆσός ἐστι, καὶ
 μικρὰ πλοῖον χίου. μὴ διασκέμνη δὲ
 νον ἐνεκῆν. λέγοντες οὐκ οὐκ παροιμί-
 ας, ἐν τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων
 καὶ μὴ πινόντων λέλεκται, καὶ ἐν τῇ
 οὐτέλειαν σημαίνοντων.
 ἴω λὸν χλινέσθαι δεῖσε μέχρι τοῦ μερ-
 ρίου ἡ παροιμία. παρὰ ἀριστοφάνει ἐν ἴω
 πύσιν. ἐλθέτω δὲ ἐν τῶν μέχρι ἑρμῆος
 διεσκυλμένων. παρὰ δὲ διφίλω ἐν τοῖς
 ἐναγίστοις, παρὰ πεποίηται ἄχρι τῆς
 λάρυγγος.
 ἴω ῥα ἡράκλειος. ἡ τῶν ἡρακλείων λου-
 ῖων θεομῆν πρὸς Δεραπείαν. ἡ γὰρ ἁ-
 θηνᾶ τῷ ἡρακλεῖ αἰήκε πολλαχρὺν Δε-
 ρμὰ λουῖα πρὸς αὐτὸν ἀπαυλῶν τῶν πό-
 νων. ὡς φησι καὶ πίνδερος ὁ ποιητὴς
 ἐν τοῖς ποδῶν ἡρακλείους.

ἀρχὴ τῆς. ω.

Κέπφει. ἀντὶ τοῦ, ὃ οὐτε λείσα-
 τε, καὶ λάλε. φασὶ γὰρ ἐν κέ-
 πφον τοιοῦτον εἶναι. τὰ τῆς
 δὲ ἡ παροιμία ἐν τῶν ἀλογίστων ἀν-
 σφῶν. ὁ γὰρ κέπφος ἀφρὸν ἐστίει θα-
 λάτῃον. οἱ δὲ παῖδες τῶν ἀλυσάτων ἐπὶ τοῦ
 σι πρὸς τὸν ὀρέσθων, εἶτα ἐγγυτάτω,
 εἶτα εἰς πλὴν χεῖρα ἦν ἀφρὸν καὶ δύχε-
 ρως ἀγρόνουςι.
 ὦν αὖ μὲν οὐδέσ. αὐτοῖον δὲ ὑπὸν μέγας
 ἐν τῶν παρὰ ἐλπίδες τιμωμένων.
 ὦ λακκάδην. ἡ τῶν μοιχῶν λέγεταί. δὲ-
 μοσ γὰρ τῆς ἀπικῆς οἱ λακκάδην. ἐν ᾧ
 ῥά φανίδης ἑρμῆα, αἷς ἐχρῶντο καὶ τὰ
 τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες,

καὶ στελεῖς διέχρῶντο μὴ πρὸς τῶν τοῦ
 τῶν ἀναβάσει.
 ὦ πλοῖον ἴλως αἰμύλης ἀλώπεκος πολ-
 ροιμία.
 ὡς ἀγοθαὶ συλλαβὴν ἀποιντοῖ σοι φέρεω.
 ἡ τῶν πολλαὶ ἐπεπείλομεν ἀγοθαί.
 ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωροῦμενος.
 ταύτης μέμνηται μέναισθρος ἐν ὀλυμ-
 θία. καὶ ἄλλως.
 ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωροῦμενος.
 ὡς πρὸ παροιμία. ὁ εὐχρὸς δὲ ἐστὶ χρε-
 ρήμονος ἐκ θεοστοῦ.
 ὡς πρὸ χελικίδην τέρεκεν ἡμῖν γυνή.
 ταύτης πολύχηνος μέμνηται ἐν μου-
 σῶν γυναικὶς ἐπὶ τινος πολλὰς θυγατέρας
 ἀφελύνωσιν. ἐπεὶ δὲ χελικίδα τῆς οὐ
 βοῖας πόλιν φασὶ ποτε ἐν θησαυροῖς
 τε, καὶ πλοῖον τε, ὡς ὁρῶν ἀφ' ἑαυτῶν. οἱ δὲ
 φασιν ἐπὶ τὴν ὅλιν, ἀλλὰ τὴν ἡρώδην χελ-
 κίδα ἐρεῖσθαι. κομῆν γὰρ φασὶ τὴν ἐπὶ
 κληθεῖσαι χελικίδα. ἐπεὶ δὲ ὁ πλοῖον χελ-
 κίδα ἐποίησε το πρὸς τὴν σωοικῆσαι
 ἀνσφῶν ἐρεῖσθαι τοῦ τῶν χλινέσθαι μητέ-
 ρας ὡς ἱεροῦσιν οἱ τὰ οὐ βοῖα συγρᾶ-
 φαντες καὶ ἄλλους ὁ σιλαμίνος.
 ὡς πρὸ κρηκύλην διελεῖν. παροιμία ἡ
 τῶν σφρόδα οὐτε λῶν.
 ὡς τὴν ἐν ἀργεῖ ἀσπίδι κρηκύλην σεμνί-
 νεται. οἱ μὲν ἱερά φασιν εἶναι ἐν ἀργεῖ
 ἀσπίδι κρηκυλόμενην ὀχυρεῖν, καὶ δύσ-
 κρηκυρεῖν, οἱ δὲ λόγον φασὶν εἶναι ἐν
 ἀργεῖ τῶν ποίνυ ἀκμαζόντων νεανί-
 σκων, ἐν ἀσπίδι κρηκυλόμεναι.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΘΕΩΜΑ ΔΟΞΑ.

Registrum cum græco & latino simul, ut uides, informandum curauimus. Sed non sis nescius Lector cariss. posse te latinum a græco commodissime se parare pro arbitrio tuo. Item in quaternione D d. in tribus ultimis chartis latinis, & semis, statim post iambos Gabriæ sequi latinū. nec te pturber, si Phurnuto insertæ, græcum a græco disiungunt. fieri enim aliter haud potuit. causam tu ipse cognosces per facile. quod si minus placuerit, potes, ut dixi, latinas chartas extrahere tuo arbitrato. nos eas inseruimus propter literarum græcarum rudes, qui græco e regione latinum esse operapretium ducunt, ut pagina pagina respondeat, & uersui uersus.

Vale.

Aa
habentur
ex Aphthonii

ΑΙΣΩΠΟΥ
mendacia

λος ἔσται
stramenta
ποτε οὐκ
astus esset

Bb
Contemnere

καὶ ξαύθου
& oratorem
βλημάτων.

sed etiam
μαίσι
fertur
γεν ἀκρόασις
AESOPI

cC
λαμβάνειται

uerbis
ὁ μὲν θῶς
ait sistite

φύρετο
sus &
νεκε
eam

Dd

Fabula
αὐθροπῶς
Cicada
αὐθροπῶς

Gabrii
μέμφου
Affabulatio.

μελίζου
e
δὲ ἀπὸ
γῆν καὶ
ἐφασκεν
νόντα

f
καὶ
ταὶ ὅρη
ιδέα
ὁ ἀργεῖον

g
ἐρίοις
μεγίστην
τοῦ ἀγνοοῦ
κων τῶ

h
ρεῖα
τὸν βόρφο
πῶς ἀχλὺ
καὶ πῶς

i
τὸ ὄσφρη
αὐτοῖς
πῶς νόσον

k
ΣΥΝΑΓΩΓΗ
ἀπὸ
παραφροσύνης
περὶ.

λ
λέγει
μία
τὸν ἀπὸ
λιν αὐτῶν
μ
γραῦς
τηχόμενων
δούλος
ἐπὶ τῷ

ν
θύραζε
βληθέντα
ναν ἰατ
μένων

ξ
εἶ
ηται
ρα τῆς
πία

ο
ὅτι ποιῶν.
χόμενων

Aa Bb cC Dd e f g
h i k λ μ ν ξ ο
quaterniones omnes. ex-
ceptis. i. ternione & o. du-
ernione.

Venetis apud Aldum mē-
se Octobri. M. D. V.

